^{தசோபநி}ஷத் பதவுரையோ**டி** கூடிய **தி**ராவிடபாஷியம்.

இதிலுள்ளவை

ஐதரேய பாகதாரணிய சாந்தோக்கிய

உபநிஷத்துக்கள்.

இது

ம**தத்திரய வித்வா**ன்க**ுளக்கொண்டு** கமிழில் மொழிபெயர்ப்பி_{த்தா},

கு. அநந்தாசாரிய ரவர்களால்

சென்னே :

மதராசு ரிப்**ப**ன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1899.

THE KUPPUEWAM SASTI RESEARCH INSTITUTE MYLAPORE, UNDINAHA

இதன் விலே ரூபா 3.

ஐ த டே யோப நிஷ த்.

இது ருக்வேதர்தின் உபகிஷத்து. ஆவையல் 'வாஜு உவி'' என்கிற மக்கிரமே இதற்குச் சார்திபாடம்.

ஐதரேயத்தின் இரண்டாவது ஆரணத்தில் காலு ஐந்து ஆறு அத்யாய ங்கள். இவ்வுபகிஷத்துகள் ஒன்று இரண்டு முன்றி அத்யாயமாய்ப் படிக்கப் படுகின்றன.

இதற்கு விசிஷ்டாத்கைகபாஷ்யும் கிடைபாது. சங்கரபாஷ்யார்த்தமும் மத்வபாஷ்யார்த்தமும் காட்டப்படுகின்றன.

സാസ്ക് 20െ ക് 2 க் 2 க

(ப் - ம்.) உல - இப்போது காணப்படும் ஐகத்தானது, கூடுறு - ஐகத் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே, வாகல் - ஒரு, சூதாவாகல் வெ-பரப்ரம்மலே மாக உவல்லவோ, கூவிக் - இருந்தது, கூதுக் - வேது, கிஷக் - வ்காபாரமுடை மதாவாவது வியாபாரமில்லாதராவது, கிணக்- ஒன்றம், க் - இல்லாமனிரு ந்தது, வலல்-அந்தப் பரப்ரம்மமானது, இரைகாற - உலகங்களே, வூகா உதி - ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று, லாலக்கை - கீணேந்தது.

(மு0 - லா.) ஆப்தியும் அதனமும் அதனமும் ஆச்மசப் தத் தக்கு அர்ச்சம். ஆப்தி யாவது ஜ்ஞானமும் எல்லா விடக்களிலும் வ்யாபரிச்சூ சிற்கையும் சலா கிலைமையாலும் ஸ்புரணத்தாலும் எல்லாவற்றையும் விடாடரிக்கை யாககட்ட இவருக்கு வர்கள் தியுமான தென்கை, அந்தமானது ஜகத்தை மைஹ்ளிக்கை. அதனமாவது வல்து தேச கால பரீச்சேதமென்னும் மூவகை அளவுமில்லாதவனென்னை. அதலே மைம்மை ரசம்பந்த மற்றதும் தோஷலேசமுமில்லாத தமாகு துட்ரம்மமென் நசாயிற்று. பெயர் குடம் வியா பாரம் இவைகளிஞைல் இப்போது பலவரையாசத் தென்படும் ஐகத்தானது முசுணேப்ர ம்ம மொன்**ரு** கவே யிருந்தது. கீழ்ச்சொன்ன நாமருப சர்மபேசமில்லா சபோது ஆச்மா ஒன்றோக விருர்தது. ஐலம் ஒன்றே துரை சுழி அல என்னும் பலபெயர்களாகுல் அனேகம் பொருளாகத் தென்பட்டாலும் தேரயோடுத்தலால் ஐலமொன்றேயாக அறியப் ப் இவ துபோல வெளித்தோற்றச் திற்குப் பலவகையாகத் தென்பட்டபோ திலும் என்றுய் யோசிக்குமிடத்து ப்ரம்மமொன்றே பென்று தெளிவாப் விளங்கும். ஸாங்க்ய மதஸ்தர் சொல்லு திறபடி ப்றகிரு இயாவது தார்க்கிசர்கள் சொல்லு உறபடி பரமாணுக்களாவது வே நெர்த வஸ்துக்களாவது இல்லே. ''அபாணிபாதோஜவனூக்ருஹிதா'' என்கையாலே கர்ச்தனுதி அவயவங்களும் சரீரமும் இல்லாதிருந்தம் ப்ரட்மம் ஸர்வஜ்ஞஸ்வபாவமாகை யாலே ஐகத்ஸ்ருஷ்டி செய்ய நினச்சுத் தடையில் வேயென் அசொள்சு. ப்ரானர்கள் கர்ம பலத்தை அனுபவிக்கும்பொருட்டு ஐலம் முதலியலைசின் எருல்நடிக்க நிலோத் தது.

 லோகங்கள் என்றும் சொல்லப்பட்ட, உசாறு-இக்க, சொகாறு-உலகங்களே, கணைறு உதை - படைத்தது, கூடிகேலைக் - இங்கு அம்பச் சப்சுத்தால் சொல்லப் பட்ட லோகங்கள், ஜிவவெருணை - தேவலோகத்திற்கு மேண்டுக்கின்றன. ஸ்வர்க்கிலோகத்திற்கு மேஸ்பட்ட மஹர்லோகம் இஞ்டுலை காம் கையிலோகம் இவைகள் இக்கு அம்பசசப்றத்தால் சொல்லப்படுகின்றன வென்று கருத்து. இவ்வம்பெரிலாகத்திற்கு, உதுவுக் - த்டிரெலாகமானது, வந்திரை - ஆச்சயம், கூதிரிக்கு - அத்திரிக்கு லொகமானது, சடிவிக்கு கையில் செரல்லப்படுகிறது, வந்திரிக்கு லொகமானது, சடிவிக்கு கெரல்லப்படுகிறது, வந்திரிக்கு லொகமானது, சடிவிக்கு கெரல்லப்படுகிறது, வந்திரிக்கு கொல்லப்படுகிறது, வந்திரிக்கு கொல்லப்படுகிறது, வந்திரிக்கு கொல்லப்படுகிறது, வந்திரிக்கிற கால்லப்படுகிறது, வந்தி - கூறிக்குக்கிறைக்கும் கொல்லப்படுகிறது, வந்தி - கூறிக்குக்கிற்றன வேரு, தாக் - அல்ல, கூறுக் - அப்சபதத்தால் சொல்லப்படுகிறது, வந்தி - அல்கு - அப்சபதத்தால் சொல்லப்படுகின்றன.

(ப் - ம்.) உடு - இந்த, கொகளு - உலகங்கள், வருஷ ருடு - ஸ்ருஷ் முக்கப்பட்டனவே, கொகுவாகு - இவ்வுலுங்களேக் காப்பாற்றுகிறவர் களே, வருகிகு நு - படைக்கக்கடவேனல்லவா, உதி - என்று, வலி-அந்த ப்ரம்மம், வுக நு - சிணத்தது, வலி - அந்த ப்ரம்மமானது, கூடூற்றனவ -ஐலங்களிகின்று மே. வுரு - ஷை - புருஷாகார நேஹமுடைய ஒன்றை, வூகுகிறது - எடுத்து, கூடுறைப்புக் - பஞ்சபூதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சே ரும் பெருஞ்சேர்க்கையுடன் சேர்த்தான்.

(மு0 - உா.) ப்ராணிசள் சர்பபல உசின அனுபரிக்க இடமாக நானுவகை உலகங் சினப் படைத்த பின்பு ப்ரம்மமான இடிற்பலகுக்கள் உக்கு விக்லா திருக்தால நாசமாய் கிகோகையால் லோசபாலசர்சின் சிருக்குக்க உள சென்று நீணேத்த இலம் முதலிய பஞ்ச பூதங்களினின்றும் தூல முசலிய உறப்புச்சு என செய்ய விராப்புருவூன பூமியிலிருச்து மண்ணேயெடுத்துக்கு மறுன் பானே முதலியன செய்யது போல ஸ்ரூஷ்டி த்தைத் தன்னையைத்தோடு சேர்த்து கைத்தது.

(ப்-பா-ம்.) அந்த ப்ரம்மமானது, கூo-அந்த விராட்புருஷணக் குறித்து, கூற து தவக் - ஸங்கல்பித்தது, கூறி தது ஹி,-ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட, கைஸி,-அந்த விராட்புருஷ்ணுக்கு, கூணு வயலா - பக்ஷியின் முட்டைபோல, உவை -முகமானது, கிரு ஜிஷி க தோன்றியது முகாகாரமாகரு ஒவிவோமுண்டா

யிற்று, ⁶ுவாக _ அம்முகத்தினின்றும், வாக _ வாக்கு உண்டாயிற்று, வாவி - வாக்குக்ூ, சுமிி - அக்னியானது அதிஷ்டான தெவதை வாக்கின் அதிஷ்டான ் தவகையான அக்னி சென்றும் லோகபாலன் வாக்கினின்றும் தோன்றினை என்றும் பொருள், காலிகெ——முக்குகள், கிராடிதெறு காட தோன்றின, மாவலிகாஉலாக - அம்முக்குகளில் கின்றும், உராணல் - க்ரா ணேக்திரியமும் வுரணாச் - அர்த க்ராணெர்திரியத்தினின்றும், வாய**் -**அகன் அதிஷ்டான தேவகையும் லோகபாலகனுமான வாயுவும் தோன்றின, கணின் - கண்கள், இராட்செறு தாகு ________, கூடியிறாக - கண்களினின் அம் உகு>ு - கேத்ரேர்த்ரியமும், உகு>ுவில் சேத்ரேர்திரியத்தினின் அம் சூர்க_ி் - அதன் அதிஷ்டான தெவுவதயும் லோகபால**கனுமான சூர்யனும்** உண்டாமின், கணதா - காதுகள், இருடூடு தா - கண கோல்லால் காது களினின் அம், ெரு ாது - ப்ரவவேன நிரியமும், ெரு ாத ாகி-ப்ரவ னோ நிரியத்தினின் அம், உருஃ - அதன் அநிஷ்டான தேவதையான நிக்கு கரும் உண்டாசின. கூக - தொள்ளது, கிரக்டிடுக ---- , கூறி - அக்க த்வக்கித்திரி முத்தினின் அம் மொட்டிகி உரொமங்களும், கொட்டைர் உறுக்கு உரோமக்களினின்றம், ஒஷிகா ஆகமி - அவைகளின் அதிர்டான தே வதைகளான ஒணித்களும் வளஸ்பத்களும் தொன்றின், ஊருகம் அந்கக் கம வைத்தின் அதிஷ்டானமான திருகயமானது, ம்ரு உி சிறுக——, ஊரு≑யாக⊾ அவ்விரு தயத்தினின் அம், உட்டு-ஆர் தக்கரணமும், உடமைஃ- மன தினின் அம். உரகு, Σாஃ - ஆதன் அதிற்டான ிகவகையான சக்திரனும் தோன்றி**ஞ**ர்**கள்**, நால் - காடி ரந்திரமானது, கி. (ம். ஆ.) **க————— ,** நாலைறி-காடிரினின்**றம்,** கவா நீ - டா. வென்றும் இந்திரியமும், (குதமும்) கவா நாக . அவ்வபா னத்தினின் அக், ்ருக்டு பி - அதன் அதிஷ்டான தெவக்கமான மிருத்தியு வும் தொன்றின, மிலேம் - புருஷன்ற்மாமான குற்றயமானது, கிருட்டிறு க _____, மிராக் - அவ்வான்குறி எனின் அம், கொகூட்டிரதல்ஸு உள்கு டிய குஹ்ம இக்திரிய மும், ரெடகவை - அவ்விரதிரியத்தினின்றும், சூவல்-அதன் அதிஷ்டான தெவக கயான ஐலமும் தொன்றின.

(၃ - டாட்ட்ரளமாக அத்தின் அன்அட்பொடுக்க ட நாராயண்ன் ஒருவினே பிருந் தார். எக்காலத்திலும் எந்கும் டாட்களுக்கியேடைய நாகையால் அவர் ஆதம் வெ ன்று ச்ருதிகளில் கொல்லப்பட்டார். சாவத்சாலும் குணத்தாலும் நீல்ல உயினர்த் நி கும் முன்பே அலாகளு கு முதல்கியையாயிருட்டமர். தவர் என்றும் குலருடன்கடிய முருப்பலளாயினும் குனத்தின்ற அறகுகுச் குறைந்தனராதல் ஐம் விஷ்ற உக்கு விதேரையாகையாலும் முன்னிருந்ததாகவர்வது மேண்மையுயிருந்ததாகவர்க்கு கசா ல்விடமில்லே. ப்ரம்மாவரவது கொகுவது மற்று வயாபாரமுடைய எந்தவண்கு கைகு இல்லே. ப்ரம்மா சென் முதலிய மத்த இவர்கள் தாக்குவத்தைறம் நீர்ய முததர்களும் லக்குமியும் தாக்காமலிருந்து இம் பராநினர்களாதலிகுறும் நரராயகை கெருவிகு கி வர்க்கு இருவைகளுள் களத்தினுலே போறுகுதிகள் செய்து வரத ஐம் தவக் தனவர் கக்யாகி பராநினமான தனத்தினுலே போறுகுதிகள் செய்து வரத ஐம் தவக் தனவர்களா கையாகு இருந்தும் இல்லாதவர்கள் போலகே. அந்தப் பகவான் உலகக்களேயும் கேக பாலர்களே பும் தேவதைகளோயும் ஒடலோகங்களேயும் ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று இ≑ செத்தார்.

(ப்-பா-ம்.) ஸ்ரூஷ்டிக்கப்பட்ட, காவன காஃ - அந்த இந்து செவகாஃ - அந்னி முக்கிய தெவர்கள், கூலிற - இந்த, உடைகி - பெரி தான, உண்டிவ - ஸம்ஸார ஸ் முத்திரத்தில், வரவகற்ற - விழுந்தார்கள், கூற - இவைகளே உண்டாகக் காரணமாயிருந்த முதல் புருஷ் பிண்டத்தை, கமு நாயாவிவாஸாஸ்ரா - பசிதாகங்களோடு, கூநாவஜப்கு - கூட்டிவை த்தான், யூலிற - எந்த ஸ்தானத்தில், வ திஷி காஃ - இருந்தவர்களாய், கூறை - அன்னத்தை, கூரா - புஜிப்போமோ அப்படிப்பட்ட, கூயக கை வண்டும், உதி - என்ற தாக்கியக்கு, விளாமிலி - ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவே ண்டும், உதி - என்ற , காஃ - இப்படிப் பசிதாகங்களாலே மீடிக்கப்பட்டவர்கள், வன கை - இந்தக் காரணபுருஷ்ண, கூறு - வற - தேட்டார்கள்.

(ப் - ம்.) இப்படிப்பட்ட ஈச்வான், காறைஃ-அவர்களின் பொருட்டு, மா - பசுவை, சூ நபக் - காட்டினர், நி - எங்களுக்கு, சுப - இப்பசு, நாறைவெ - போதாதல்லவர், உசி - என்று, காஃ-அவர்கள், கூறு அறுட சொன்னர்கள், காறைஃ - அவர்களின் பொருட்டு சுமு - குதினையை, கூடைபக் - காட்டினர், நி - எங்களுக்கு கூடி - இர்தக் குதிரை, நாமு வெ ட போதாதல்லிவர், உசி - என்று, காஃ - அவர்கள், கூறு-வலு-செர ன்னர்கள்.

(1790 - ஹா.) தம். வ்பஞ்டி தேஹற்குந்தடி கொல்லப்படுகிறது. பசுவின் ஆகார மும் குதிரையின் ஆராரமும் அத்த இலங்களினின் ஐம் முற்போல் பிண்டமாகச் சேர்த் தெதித்தத் கட்டியாச்சிச் காட்டப்பட்டன. கோவிற்கு மேல்பல்வில்லேயாகையால் அறு கம் புலமுதலியவைசனா வேர்பி சிற்கச் சாத்தியரி லலேயென்றும் குதிரைக்கு இரண்டு வரி சைப் பறகள் இருத்துலும் விவேசமின்மையால் அயோச்யுமென்றும் தள்ளிலிட்டபடி.

. പൊത്രാലം പ്രായുടുന്നു തുടിനു സായി അവി അവി ആയുടുന്നു. പൊത്രാലം പ്രായുള്ള തുടുന്നു അവി അവി അവി ആയുടുന്നു.

(ப் - ம) காஹி - அவர்களின் பொருட்டு, வுரு - வுரு ஷீன், சூ நபகி - காட்டிஞர். வுரு தூ - கன்றுகச் செய்யப்பட்டது, வக - சுக் கோஷம், உகி - என்று, கால் - அக்தக் தேவதைகள், கூறு வரு - சொன் ஞர்கள் ஆகையாகே, வுரு - மெரு வடியாவ - புருஷனே, வுகு க-வைக்ருக மென்று சொல்லப்படுகிறுக், யூயாயக ந்ற - உங்கள் கார்யத்துக்குரிய ஸ்தா னங்களில், வ விமுக - ப்ரிவசியுங்கள், உகி - என்று, கால் - அக்தத் தே வதையைக் குறித்து, கூவுவீகி - ஈச்வான் சொன்னைன். (ரு0 - லா.) தம். இப்படியே ஒவ்வொன்குய்ச் காட்டப்பட்ட திர்யக் தேகங்க வெல்லாம் தள்ளப்பட்ட பின்பு விராட்புகு தெறைம்போன்ற புருவத்தே காட்டப்ப ட்டது. அதைப்பார்த்து அவர்கள் ஸுக்குதிமன் நகுலைப் புருவத்தோ ஸுக்குதிமன்ன ப்படுகிகுன். எல்லாப்புண்ய கர்மங்களுக்கும் ஹே தவென்பது அல்லது தானே தன்வர யையால் ஆத்மாவிளுல் ஸ்ருவ்தடிக்கப்பட்ட தென்பது ஸுக்குதிமென்பதின் தர்ந்தம். எல்லாருச்கும் ஸ்வயோகியில் ப்ரீதியாகையால் இவர்கள் இதை உங்கீகரித்தார்களென்ற கிணத்து உங்கள் காரியத்துச்துரிய ஸ்தானத்தைச் சேருக்கள் என்குன். அக்னிக்கு வா ர்த்தைச், சொல்வது காரியம் அதற்குரிய ஸ்தானம் முகம் இப்படியே எங்கும் கண்டு கொள்வது.

(ப்டம்.) கூறிஃ - வாக்கின் அபிமானியான அக்னியானது, வாகி-வாக்காக, ஹூக்வா - ஆகி, ஃவை - தன் ஸ்தானமாக முகக்கது, வரவிருக்-ப்ரவேசித்தது, சூழிகூறிஃ - முக்ஷு சாவங்களே வரவிருக்—, விருஃ - ச்ரோக் கண்ணுகி, கூகிணி - கேத்ரஸ்தானங்களே வரவிருகு—, விருஃ - ச்ரோக் சாபிமானிகளான திக்குகள், முரா தே ஹூக்கா - காதுகளாகி, கணை-!ள-ச்ரோத்ரேந்த்ரிய ஸ்தானர்தை, வரவிருநு—, ஒஷ்யிவானுகமிஃ -ஓஷ்தியும் வனஸ்பதிகளும் (லோமாபிமானியானவை), மொளிக்கைக்காள் மமிக்களாகி, கூவை - அவைகளின் ஸ்தானமான த்வக்கிந்த்ரியத்தை, வராவி முறு—, வாதி காலி - மேறு வெள்ளியான சுத்த்ரன், ஃகொடுக்கா - மன மாகி, ஹுகியுல் - இதயத்தை, வராவிருகி—, ஆசிரூஃ - அபானுரிமானி யான மிருத்யு, கூவா கொடுக்கைக்காகியான ஜலங்கள், மெறிகா ஊுக்கா-ரேத ஸ்ணாகி, மிருல் - குஹ்யத்தை, வராவிருகி—,

(புரை - ஹா.) தம். சேனு நிகாரிகள் அரசன் ஆஞ்ஞையின்படி ஈகாச்சில் ப்ரவேகி ப்பதுபோலே ஸர்வேச்வரன் ஆஞ்ஞைழின்படி அதன் அதன் அபிமானிகளான அந்சந்தத் தேவைதைகள், தக் தம் காரண்ருபங்கினேக்கொண்டு தங்கள் உத்பச்தி ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள்.

തു ഇറി പര്വത്യം തിധുന്ന ഇപ്പെടുന്ന ത്രാക്കുന്നു തിധുന്നു ഇപ്പുന്നു തിധുന്നു ഇപ്പുന്നു തിധുന്നു ഇപ്പുന്നു തിയുന പ്രമുത്തില് പുത്തില് വാധുന്നു പുത്തില് പുത വാധുന്ന് പുത്തില് പുത് പുത്തില് പുത്തില് പുത്തില് പുത്തില് പുത്തില് പുത്തില് പുത്തില്

(ப் - ம்.) இப்படித் தேவைதள் தம்தம் ஸ்தானங்களில் கீன்ற பிறகு இடமில்லாதிருந்த, கமூநாயாவிவாலெயை - பசியும் தாகமும், சூவாஹிரு எங்களுக்கு, சுயிவூஜா உீஷி - இடம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும், உதி - என்று, க**ு - அ**ந்த ஈச்வானே, கூட இதா - நோட்டதுகள், வாo - உங்களே வா தாஸ் - ஷெ காஸ் - நிர்த்தி தெவ்தை விடத்திலேயே, கூறை ஜாலி - பிரித்து இருக்கச் செய்கிறன், வா தாஸு - இதிதவதைகளிடத் திலே, ஹா இ நிள - பாகமுடையவர்களாக, கரொழி - செய்கிறன், உதி- என்று, வலி - அந்த ஈச்வரன், தெ - அந்தப் பசிதாகங்கோக் குறித்து, கூறுவீல் - சொன்னர், கூலாலி - ஆரைகப் பசிதாகங்கோக் குறித்து, கூறுவீல் - சொன்னர், கூலாலி - ஆரைகப் பசிதாகங்கிலை - வெலி உயரதாமொரு எந்த செவகாகிய டி தவகைகின் பொருட்டு, உலி டி உறிவில்லானது, திறை திகைக்கப்படுகிறதோ, கூறைறா - இந்தக் தேவகை இடத்தில், குமு நாயாவிவாலை - பகியும் தாகமும், உரும் நிர வெவ - பரகமுடையனவாகிவ, வைக்டி - ஆசின்றன.

(ஒரு - ஹா.) தம். நீங்கள் தர்மமாக சமாலே செதனாகிம் பக்குமின்றிப்போஜனு தி கள் கிடையாதாகையால் வ்மல். செதுவகதர்களான தட்பாத்பக்கி ஐம் செதலை. தகளி டத்ரிலும், ஸமல். மைன விறாட்கு உறுத்திலுள்ள தடுத்தா சகியல் ஐம் சுதலை. தகளி வகைகளிடத்திலும் பிரித்த இருக்கச்செய்கிறேறா. தேவை தகர் டாத்நில் பாசமல் வக்கச் சாதசியமில்? யோகு சயால் சேதலைத்தல் தடிமாத்தில் டாதிகிகியது வைவீசிறேன். எந்துச் சேதைவதையின் பாசம் எதுகர சிர்தும் டாகத்தில் உருக்கு இழுக்கும் சொகுச்கி தேவி என்று நாரு கடியின் முதலி காய் மக்கியாக உரிக்கியித்துத்துல் கைசை சிகைகள முகிய இத்தியின் தலைத்திக்கியின் முகமாகவை கைகிகியில் திருவைகையை வரையில் திருவைகைய மாகய உபசார்தியமாயிருக்கு உதுகில அலிகியிக்கியில் டிற்கும் அதன்று சருத்து.

ஸ். மு. கூடு தெலி நுகிலாகா நூல நாகவா காமா கூடு இடு இரஉ தி $\|\pi\|$

(ப் - ம். உ 8 - இந்த இதாகாறு - கொக்க்கைம், கொக்காரை மு-லோகபாலகர்களும், [விருஷ்ரி நிறு - ஸ்ருஷ்டிச் ப்பட்டார்களல்லவா, வள உடு 8 - இவர்களின் பொருட்டு. அடை அந்த சுக்கிறேன், விருகிதே - ஸ்ருஷ் டிக்கிறேன், உதி - என்று, வி - அந்த சுக்கான். வாகத்த - நிலோத்தது.

்(புரு - உரு) தம். கொசத்சிகாயம் சொருபாவதர்கினயம் ஸ்ருந்யுத்துப் படுதாகங் களோடும் சேர்த்து வைத்தொம். துன்னம்க்காயல் டுவர்கள் விலபெறவது அகள்யமா கையால் இவர்ச்சூரிய உணகவ உண்டாருகவேண்டுமென ஈச்வரன் நினேத்தான் லோக த்திலும் அரசன் தானென்வதுத்தாரும் நீச்ருமாருக்ரிலக்கினர் கெய்வதால் வர்வேச்வ ஏனுன ப்ரம்மழும் ஸ்வதுத்த்ரமாசகே கிச்ருமாறுகருக்குச் செய்கிறது.

(ப் - ம்.) ஸ்டீ - அந்த ஈச்வரன், கவி - ஜலங்களே, கடைத் கவக . தடித்தான், இவற்றினின் அம் மனுஷ்யர்களுக் காஹாரமாகிய தான்யங்களென் அம் ஸ்காவரமான அன்ன மும் நூன் முதலான வைகளுக் காஹாரமாகிய ஐந்துக்கிளன் னும் சரான்ன மும் உண்டாகட்டுமென்று ஸங்கல்பித்தான், கடி கூறாண்டு - தமிக்க பட்ட, காடூடு - அந்த ஜலங்களினின்றும், உி கி-ஃ - கனமான ரூபத்தோடு பாணுகாரமான சராசர ரூபான்னமானது, கூஜாயக - உண்டாமிற்று, யாஸாயனவூடு கி ஃ-எந்த அந்த மூர்த்தி, கூஜா யகு - உண்டாமிற்றே, ககு - அது, கூடைவெ - அன்னமே அல்லவா. [முர - ஓர. தம். இர்கு ஜவமென்றது பஞ்சபூசங்களே டி.

சுபி ஆத்து தாயார் ஒன்றி இரு | வயம் கொக்ட வடி ஆவு உன்றை அத்தாள் கொடு ஒற்று சுரிக்கையிட இத் அக்கையின் நடிக்கு போட்கு இரு முறை இத்து விகுக்கு

படம்.) கிரேகில் - அல்கு அக்க அன்னமானது, கூடியிழும் - கோகபாலகர்க நிகேதோக அனுப்பியிட்ட கார், ஊகி - கூச்சலிட்டுக்கொண்டு, வரார் - திருப்பு முகமாப், கூடி - அவர்கள் விட்டு, கூடிவமாகவலை - ஒருவிட கினேச்சுது, இவ்விகமான அன்னச்டுன் அமின்னயுக்கை அறிந்து கொண்ட வோச்சுல ஸமு நமானது. சிரி அவர்கள், கூடியிரன்று நினேச்து, வாவா - வாக்கினுலே, கேடியிருக்கி - சிரசிர்து சிரானள் கெட்குமென்று நினேச்து, கூகி - அதை வாவா - வாச்சிறுள், திரிவர்கள் கொணிகள், மாமகை சிரைக்கி விரியிருக்கி கண்ணத்தி வாவர்களை கிரியிருக்கி விரியிருக்கி அன்னச் அரு காவர் - வாச்சிறுள், பகினைக்கு செல்விரியிருக்கியிரையும். கிரியிருக்கியிருக்கியிருக்கியிருக்கியிருக்கியிருக்கியிருக்கியிருக்கி அடியிருக்கியிருக

(ப் - ம்) ஆரணெக் - ப்ராணஞில, கிவூரணந்வாவ மோக்கு பார்த்தே மற்றவை முன்போலவே.

ా ఇం వాజాకాలా ఒక్కాన్ అంద్రాలు ప్రామాలు కార్యాలు కార్యా

(ப் - ம்.) வகுகுஷா - கண்ணுலெ, உருஷு வாவளவ*ு பார்த்தே. மற்ற* வை முன்போலிவ

രുക്കുന്നു. ത്രായും ത്രായും ത്രായും ത്രായും തരുന്നു. ത്രായും തരുന്നു തരുന്നു. തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു. തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു. തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു. തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു. തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു തരുന്നു. തരുന്നു തരുന്നു. തരുന്നു തരുന്

(ப் - ம்.) ெருதெதுண - காத்ஞில, ரூக்காவாவ - கேட்டே மற் றவை முன்போலில்.

ര് ഇയു പ്രാവാധ പ്രാവാധ പ്രവാധ പ്രവാഗ്യം പ്രവാശ്യം പ്രവ

(ப் - ம்.) கூலா - த்வச்சிந்திரியத்திஞலே,வ ுஷ வாணவ தொட்டே மற்றவை முன்போலவே.

கமா α ் தொலர்கிய வாதை இரை நாலா α ஆ க**ுலைபடுகொ** நாலா α இது க**ுலைபடுகொ** நாலா α இது க**ுலைபடுகொ** நாலா α

(ப் - ம்.) உடிவா - மனதிஞைலே, யிருகூளவாவ - தியானம் செய்தெ, மற்றவை முன்போலிவ.

(ப் - ம்) மிறெய ந - சூற்பாத்தாலே, விவரு ஆவாவ - ஆனக்த கர்மத் தாலேய, மற்றவை முன்போலலே.

(ருல - உரா.) தம். சேதனமான் சருக்கம் ஓடப்பார்த்தது. அசேதனமான தான் னியான்னம் முசத்தில் ப்ரவேடியாமல் வெளியோக்க ஓ விட்டது. பிண்டரூபமாயிருந்த விராட்பருகே சத்தைக்கைச்சு இந்து சலாகபாலசர்சுவென்கிறது. கார்ய காரணைவள்ளது களாய்ல முகத்தால் இந்தப்பதாவரு வார்த்தை சொல்வதால்லயே அன்னத்தைப் புஜிப் பது. அதன் கார்யமான சரீரம் சச் செய்றந்தாரையால்ல காரணமான சரீரத்துக்குச்சச் இயில்லயென்று தெரிரத்த இவ்வலகதெல்லாம் ஆல்னமென்று சொல்வதிணுலேயே திருப்பி அடைகின்றவைவில்லோய், ஆதலால் அதன் காரணமான ப்ரதம் சரீரமும் சச் இயற்றதாலிற்றென்று அறிகிறேப்ப்

(சங் - வித்.) மற்றவைகளும் இப்படியே ச-ு-கு-எ-ு-கூ.

க்கள் தொரிக்க இவர்க்க இது காகர் இவர் தெரு இது கையின் காகர் இவர்க்க இவர்கள் இ

(ப் - ம்.) இவ்வி தமாய்க் நாணவ்யாபாரங்களினுல் அன்ன ந்தைக்கொகிக்க ச்சுக்தியற்ற லோகபால ஸமூகமானது, சுறி - அந்த அன்னத்தை, வெர நெக - முகமார்க்கமாக உள்ளே செல்லுகிற வாடிவினுலே, சுஜிவருக்கை, கொகிக்க நீண்த்தது, சுறி - அதை சூலபறி - கொநித்துக்கொண்டது, யலி வாயுகல் - அபானமென்னும் வாடியாதொன்றே, வல்வைஷல் - அந்த இந்த வாயுவானது, சுறைவறிற ஹல் - அன்னத்தைக் கொகிக்கச் சக்தியுடையது, யூராயுக் - அபானவாயு யாதொன்றே, வன்மைல் - இந்த வாயு, சுறாயுக வெகி - அன்னத்தைக்கு ஜீவனுதாரமாக உடையது.

(ப் - ம்.) உடி - இந்தக் கார்யருபமான இருத்தானது, ஃடிடுக்-என்னே விட்டு, கூயூ ஹராக் - எப்படியாகும், உதி - என்று, ஸஃரெ க்ஷ்த - அந்த ப்ரம்மம் நீண்த்தது, கதிருண் - எந்த மார்க்கத்தால், வுடிலிடி - இஜ்ஜீவ சரீரத்தில் ப்ரவேசிக்கலாம், உதிவலார கூ - என்று அந்த ப்ரம்மம் நீண் த்தது, வாவா - வாக்சிஞலே, கூடிவரா ஹடிக விழ் - நிஷ்ப்ரயோஜனமாகச் சொல்லப்படுமேயானுல், வராணெ ந - க்ராணேந்தியத்திஞலை, கூடிவரா ணி த வடி - விருதாவாக முகரப்பட்டால், வக்ஷ - ஷாடிர்ஷ் பழி - கண்ணுல் கிணைகப் பார்க்கப்பட்டால், வெருதொணு - காதினைல் விருதா வாகக் கேட்கப்பட்டால், கூவாஹு ஷே ்யி - த்வகிர்த்ரியத்தினைல் வீணே தொடப்பட்டால், உகலாய நா த ்பி - மன் இனைல் வீணுக் த்பானம் செய்யப்பட்டால், சுவாகி நா த நிவாகி க ்பி - அபானமென்னும் வாயு வீணுகவே ஆபானிக்குமானல், மிழு நவிவரு ஷ ்பி - குஹ்பேர்த்ரியம் விரு தாவாக ஆனர்த கர்மத்தைச் செய்யுமானுல், கூட அதன் பின்பு, கொ

ப் - பா - ம்.) ஸி - அந்த ப்ரம்மமானது, வன கூ - இந்த, வூ சோ டு செவ் - எல்லேயான சிரஸ்ஸையே, விசாயட் - பிளந்துகொண்டு, வன கயா தாரா - இந்த மார்க்கத்தினைலே, வராவசு) க - உள்ளே ப்ரவேசிர்தது, வெலைஷா ஒரு - இந்த வழியே, விசு ந்தி நடிர - விதிரு தியன்று பெயர் பெற்றது, கடு - தக் - இந்த வழியே, நா ந ந - ந ந ட - ஸ ந் தோஷக்கை தக் தருவது, காபு ஞ்வையூ - இதுஸ்தானம், காயிராவஸாயி - இதுஸ்தானம், உடி - என்று, த யசூவஸாயா - முன்று ஸ்தானங்கள், த யிலீஸ்வூரா - முன்று அவஸ்கைகாம் ஸ்வப்னங்களேயாம்.

ബേ മരുടുംബ⊸ഥചാർംഗ്രി. അ് മ മമമാന ിക്കുട്ട് ഫെ നൃത്യു ഥ് ∥മഥ്∥ യേ മരുള്ള വാധിയുട്ടും ജൂത്താവാരിയുട്ടും

(ப்-பா-ம்.) ஜா தல்ஸைல் - இப்படி ஸம்ஸாரியாக ஆன அந்த ப்ரம்மம், ஹூ தா நிறி - பூதட் கின உத் தேசித்து. கொக்கி - ஆிலாசித்தது, (வித் - ஹூ தா நி - பூதங்களேப்பற்றி, கூடுகொன்றல்லது ஸ்வாபாவிக கித்தறிந்தது), கா நிலகிலவாவல்ஷிக் - ஆத்மாவொன்றல்லது ஸ்வாபாவிக ஸைத்தையுடையது வேறுண்டென்று சொல்ல நீணக்கலாமோ கூடாதென்று நிச்சமித்து, ஸில் - அந்த ஜீவனைவன், வன தெலுவ - இவிணமே, வுடிரு ஷை - தேஹைத்தில் இருப்பவணுகவும், வூ ஹ-ப்ரம்மண்வருபியாகவும், கி கீடே கு தீ தேல் வருப்பவணுகவும் தெரிந்துகொண்டு, உடிசீடிரும் இடி - இப்படி ப்பட்ட ஆத்மஸ்வருபத்தைப் பார்த்தேனென்று, கூவரு கூடார்த்தான்.

(ப்-பா-ம்.) கஹா^ಟ - இப்படிப் பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரித்ததினுல், உடிதொ நா? - இவ்வாத்மா இதர்த்ரனென்று பெயரை உடையது, உடி தொஹைவெ நா? - இப்பரப்ரம்மமானது இதர்த்ர**மென்னு**ம் பெயரை உடையதாக லோகத்தில் ப்ரசித்தமன்றே, _திஷ்ஷு_வைதை - இதக்க்கு பை அப்ரம்மத்தையே, வரொக்குணை - மறைவிடமாக, உர சிதி - இக்த் சனைக, சூவக்ஷக்கே - சொல்ஹகிருர்கள், ஜெவாஃ - தேவதைகள், (வித்யா -பூஜ்யர்கள் எல்லாரும்), வரொக்ஷவியாஜவஹி - பரோக்ஷமாக (மறைவிட மாகச்) சொல்வதிலேயே ப்ரீதியுடையவர்கள் அல்லவா, வரொக்ஷவிரயா உவஹி - முன்போலவே பொருள்,

(२ - ா.) அந்த நாராயணன் இவர்களுக்கு அன்னத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டு மென்று கினேத்தார்.

(ஐ - ஹா.) முன்னே தான் ஸ்ருஷ்டித்த அப்பு என்னும் தேவதைகளேயும் ப்பம் மாதிகளேயும் தாமரைபோன்ற அகன்ற கண்களினுல் பார்த்தார். அவர் பார்வையாலும் அவரிச்சையினுலும் அவர்களின் தேஹத்தில் ஒரு பாகச்திலிருந்த வேறு தேஹம் தோற்றியது.

ஐதரேயோபில் தத்த முதல் அத்தியாயம்.
(2 - வது ஆரணத்தின் நாலாவது அத்தியாயம்).
முற்றிற்று.

 δ ിക് പ്രത്യുമ്പം തുള്ള മുറിയെ കുട്ടു ഇവരു മുട്ടു പ്രത്യാനം ഒരു പ്രത്യായില്ലായുള്ള വരു പ്രത്യായില്ലായുള്ള പ്രത്യായില്ലായുട്ടായുള്ള പ്രത്യായില്ലായുട്ടായുട്

(ப்-பா-ம்.) கூயுல-இந்த ஜீவாத்மா, வுுரு - வை ஊடுவெ - புருஷ சரீரு த்திலேயே அல்லவா, சூரிக் - முதலில், மூ சூர் - கர்ப்பமாக, உவகி-ஆகி ரூன், ரெக் பிக் - ரேதஸ்ஸ - என்பது எதுவோ, வாக் - இது தான் அக் கர்ப்பம், க்கிவாக்கி - புருஷ கர்ப்பமாகிய அந்த இந்த ரேதஸ்ஸானது, வைவில்லி கே வெறைல் - புருஷ கர்ப்பமாகிய அந்த இந்த ரேதஸ்ஸானது, வைவில்லி கூறையில் - வரையூகமாய்ச்சேர்ந்து, சூதாக் - ரூபாந்தாமான தன்வோ, சூத கே நிவ - தன் சரீரத்தில் மே, விடைகிட்-போஷிக்கிறது, ககு அந்த ரேதஸ்ஸை, யூரா - எப்போது, ஹியால்ஸ்டிரினிட்த்தில், விடுகி - அந்த ரேதஸ்ஸை, யூரா - எப்போது, ஹியால்ஸ்டிரினிட்த்தில், விடுகி - மோகஞ்செய்கிறுறே, கூடி - அப்போது, வன கு - வேறு ஜீவனுடன் கூடிய ரேதோரூபமான சரீரத்தை, இதயிக் - முதா உண்டுபண்ணுகிரூன், ககி - அதுவே இப்படி ரேதோரூபமாய் பித்ரு சரீரத்னைக்கிட்டு வெளிப்படுவதே, கூஸ்டு - இவனது, வூ மூல் இதீ - முதலாவது ஜன்மம். (க)

முதல்கண்டம்.

. ചെയ്യുന്ന എട്ട് ചെയ്നായമായ്യായുള്ളം കുരുപയായില് ഉപ്പെട്ട് പാരുത്തില ആവസ്ഥരിയുട്ടായ്ക്കായില് താരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പോട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പോട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പോട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരുപ്പെട്ടും പാരു (ப்-பா-ம்.) தக - இப்படி ஸ்த்ரீ கர்ப்பத்தில் ப்ரவேசித்த அர்த ரேதஸ் ஸானது, ஹூ.கூறையமா - சொர்த சரீரம்போலவே, ஹூ.யாஃ - ஸ்திரிினுடைய, சூதீஹூய்ல - சரீரமாயிருப்பதை, மஹிக் அடைகிறது, தலாக - அதனல், வன நால- இர்த ஸ்திரீயை, மஹிக்ஹி-ஹிம்ஸிக்கிறதில்ஃ, வா - கர்ப்பவதியான அர்த ஸ்த்ரீ, சூத மூக் - கர்ப்பத்தை அடைக்கிருக்கிற, சூதிரும்வதி, கை நிரைக்கிறதில் கூறையின்ற வர்க்கிறதில் கூறையின்ற வர்கள் கூறையின்ற வர்கள் கூறையின்ற வர்கள் கூறையின்ற வர்கள் குறையின்ற வர்கள் கூறையின்ற வர்கள் குறையின்ற வருக்கிற்கு வரியாவிக்கிறன்.

ത്യ മാം തെങ്ങളും പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യവയ്യ പ്രത്യവയ്യ പ്രത്യവയ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യവയ പ്രത്യവയ പ്രത്യവയ പ്രത്യവയ പ്രത്യവയ

(ப்-பா-ம்.) உாவலி தீ -பர்த்தாவின் சரீராக்தாமான கர்ப்புத்தை ரக்ஷிக் கிற பத்னியானவள், உாவலி தவரா - பர்த்தாவினுல் ரக்ஷிக்கத்தக்கவளாக, உவகி - ஆகிறுள், ஆீ - ஸ்த்ரீயானவள், கூறைல் - அக்தக்கர்ப்பத்தை, விடி தீ - பரிக்கிறுள், வலி - அக்தப் பிதாவானவன், குராரால - அக்தப் புத் ரீன், கூற வனவ-முன்னேயும் ஜனனகாலத்திலும், ஐ நீ நீ சேலிற - ஜனனத்து க்குப் பிறகும், கூலி உரவாவி - சாஸ்த்ரீய ஸம்ஸ்காரங்களால் அதிகளுக்கு கிறுன், வலி - அக்கப் பிதாவானவன், குராரால - புத்ரீன, ஜ நீ நொடு தெற - ஜனனத்துக்கு முன்னும்பின்னும் ஜனனகாலத்திலும், கூலி உரவபதி உதிய கூலம்ஸ்கரிக்கிறுன் பத யாதோன்றே, கூடி உரைவ் இதியம், கூலி உரையி இடி திய விடி திருக்கிறன் முன்மின்னும் ஜனனகாலத்திலும், கூலி உரவபதி உதிய கூலிய்பது, வனஷாலிலை கிர்த்தக் கொள்ளுகிறுன் இப்படித்தானே புத்ரனை ஐனிப்பது, வனஷாலிலை காகரீவ, கூக - இப்படி மாத்ரு சரீரத்தைவிட்டுப் புத்ர கும் வெளிப்படுவது, கூஸை) - இவனுக்கு, இதீயல ஐ நீ - இரண்டாவது ஜன்மம்.

இநண்டாவதாகண்டம்.

സെറ്റ് പുട്ടു പെത്രത്യെയും ക്ലായും പുകികിധ്യിക്കെടുന്നു. സുസ്യി കുന്നും പൂടു കുടു കുന്നു പ്രസ്ഥാക്കായ ക്യാസ്യാത്ത പ്രസ്ഥാരിക്കുന്നും പുടുന്നും പുരുത്തും പുരുത്തും പുരുത്തും പുരുത്തും പുരുത്തും പുരുത്തും പുരുത്തും പുരുത്തും

(ப்-பா-ம்.) சுஸ \-பிதா புத்ரன் என்று இரண்டு தேஹத்தை வஹித்த பிதாவினுடைய, ஸஃசுபிர தா - புத்ரினன்றும் இந்தத் தேஹமானது, வு ணெலு உலிஃகூஃ ஆலிஃ-புண்ய கார்யங்களுக்காக, வூகி கிலீயடுகை - ப்ரதி சிதி யாகச் செய்யப்படுகிறுன், சூல - பிறகு, கூஸி - இந்த பிதாவினுடைய, சூப உதார சூ தா - பித்ரு தேஹமானது, கூ தகர தி - ஜன்ம ப்ரயுக்கமான எல்லாக் கார்யங்களேயும் செய்து முடித்தவைய், வயொற தி - வ்ருக்தனைய், வெ. தி - மரணமடைகிறுன், வலி - அந்த வ்ருத்தன், உதி - இந்த லோக த்தினின் அம், ஆயிஹெவ-வெளியில் புறப்பட்ட உடனே, வ - நஜிரயி தெ-மறுபடி தன் கர்மத்துக்குத் தக்கபடி ஸ்வர்க்கத்திலோ நரகத்திலோ மனுஷ்ய லோகத்திலோ ஜனிக்கிறுன், து - இப்படி மறுபடி ஜனிப்பதே, சூலை) -இவனுக்கு, தி தீய ஜீ - மூன்றுவது ஜன்மம், து - அது இப்படி ஸம் ஸாரத்தினுடைய கஷ்டமும் தத்வஜ்ஞானத்தால் அது நீங்கும் விதமும் ஐஷிணா - மந்தரத்தால், உது - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (க)

மூன்றுவது கண்டம்.

പ്പെട്ട് ചെയ്യുന്നു. ഇത്ത് പ്രത്യമും ചെയ്യുന്നു. ഇത്ത്യുള്ളം പ്രത്യമയായ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്

(ப் - ம்.) மலெடிநு - கர்ப்பத்திலேயே, வாது வாஸம்செய்கிற, சுடைமான் கர்ப்பவாஸம் செய்பும்போதே, வாஷாலிஷவா நாரு - அக்னி முதலிய இர்தத் தேவதைகளுடைய, விராஜகிலா சி - உத்ப்த்தி யெல்லாவற்றையும், சூலிஷை - அறிர்தேன், சுயல் - இதற்கு முன்பு, டோ - என்னே, சூயவல் - இரும்பு விலங்குபோன்ற, முகலவுரைம் - நூறு தேகங்கள், காகுஷை - திருடிவன விலங்குபோன்ற, முகலவுரைம் - நூறு தேகங்கள், காகுஷை - திருடிவன விலங்கிட்டுச் சிறையிலடைத்து வெளியே புறப்பட ஒட்டாமல் காவல் காப்பது போல எான் தத்வத்ஞானத்தால் முக்கியடையாகபடி சிரே சம்பர்த ங்கள் தடித்து வர்தன, முறு நலு-ச்சியாமைன்றும் பக்ஷிகிரேஷ்டம்போலே, ஜவஸா - வேகமாய், நிருஜ்யு - வெளிப்பட்டேன் வீலமை உதறிவிட்டு சியேனம் போய்விடுவதுபோல ஆக்மக்யான ஸாமார்த்யத்தால் ஸம்லாரத்தை விட்டு வெளிப்பட்டேன், உதி - என்பது மர்த்ரத்தின் முடிவைக்காட்டுகிறது, வாலேஷேல் - வாமதேவர், மலையா நடிகை - கர்ப்பத்தில் வளிச்கும் பேரதே, வனதேகு இம்மர்த்ரத்தை, வனவல - இப்படி, உவாவ - சொன்னுர். ()

(voo - ஹா.) குருப்ரஸாதத்தாலும் சாஸ்த்ராதுக்ரஹத்தாலும் தத்வஜ்ஞானம் பெ ந்நபடியால் இவ்வலித்பை நா**ன் வி**டைம்பெற்றேன் என்று வாமதேவருஷிதாயாரின் கர்ப்பத்திலிருக்கும்போதே சொன்ஞர்.

(ப் - ம்.) வனவுவிசாநு-இப்படி ஆக்மகத்வத்தை அறிர்த, ஸி-அர்த வாமதேவர், சூலாகிஶாரோஹெவாகி - இத்தேஹம் போவைகின்பு, ஊஜெு-உத்தரகாலத்தில், (சங்-ஊஐ நீ - ஞானஸ்வரூபியாய் விட்டதால் ஸம்ஸாரத் தைக்கு மேலானவராக) இருக்து, தூற் - ஸம்ஸார பக்கங்களே யெல்லாம் விட்டு நீங்கி, கூடு விற - இத்திரியங்களால் காணமுடியாக, ஹமெடி-கல்ல கியானத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தாகையாலே ஸ்வர்க்கமென்று பெயருடைய, தொகை - ஸ்வயம் ப்ரகாசமாகக் காணப்படுகிற ஆக்மஸ்வரூபத்தில் ஸவராறகாரோற - தைக்கரியத்தில் சொன்ன ஸார்வபௌம போகம்முதல் ப்ரம்மபோகம் அளவான போகங் இன யெல்லாம், கூதூர - அடைக்து, கூரே தூல் - முக்கனை, ஸூலைவக் - ஆனர் மறுபடி, ஸூலவக் - என்றது அத்தியாயம் முடிக்கதைக் காட்டுகிறது.

(2 - ஊா.) ரேதஸ்ஸு அந்நம் முதலிய சப்தங்களும் விஷ்ணுவையே சொல்லு கென்றன.

(ខ - லா.) ஸு. அக்ரு. ஏவ. ச்ரேஷ்டனை அர்தவிஷ்ணுவே. புத்திரினக்கொண்டாடுவதும் அங்குள்ள பகவாினக் கொண்டாடுவதாகவே ஆகிறது. இப்படிப் பாவிப் பவர்களுக்கே மோக்ஷம் உண்டாகிறது.

> ஐதரேயோபகிஷத் இரண்டாவது அத்தியாயம் உ-வது ஆரணம் ஐச்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்கு.

• து தீயாயா ¦யெ வூய‱் வணு்.

(புமை - ஹா.) கீழ் அத்தியாயத்தில் மூன்று ஐன்மம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அம்முக மாய் வைநாக்யம் பிறந்து கியானமுண்டாகவேண்டுமாகயாலே, பாதார்த்தஸ்வருபத் தை நன்முகச் சோதியாதபோது வைநாக்கியமொன்றிலுல்ல மாத்திரம் கியானமுண்டாக மாட்டாதாகையால் இம்மூன்றம் அத்தியாயத்தில் பதார்த்தசோதனம் செய்யப்படுகிறது.

ப்ரஹ்ம வித்தையினுல் ப்ரஹ்மைச்பெ மென்னும் பலம் ககாருமென்பது வாமதே வர் முதலியவர்களினது பரம்பரையில் வேதவாச்பெயுக்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பிருஹ்மக்கியானிகளின் சபையில் மிகப்பிரசித்தமானது. டூவ்விஷயத்தை அறிந்து கொண்ட இப்போதைய பிராஹ்மணர் சிலர் பேதக்கியானமென்னும் ஸம்ஸாரத்தை கீக்கி ஐர்கியமென்னும் மேரக்ஷத்தைப் பெறும்பொருட்டு விசாரம்செய்யத் தொடங்கி ஞர்கள்.

எ**ந்த ஆக்மாவை உபா**ு ஈம்செய்து வாமதேவர் மோக்ஷமடைந்தாரோ, அ**தே ஆக்** மாவை நாம் உபாசிக்க நீணேத்திருச்கி*ேரும். அ*வ்வரத்மா எது, என்பது விசாரவிஷ**யம்.**

இவ்வாறு விசாரிக்கும்போது இந்தச் சரீரத் இல் கால்வழியாய் ஒன்றும் தூலையழியாய் ஒன்றுமாக இரண்டு ஆத்மாக்கள் (பிராணனும் இக்மாவும்) பிரவேசித் இருப்பது அவர்களு க்கு ஞபசத்தில் வந்தது. இவ்விரண்டில் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் இந்தத் தேகம் நிற்கமா ட்டாதான சயால் இவ்விரண்டும் ஆத்மாவாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நிணைத்தா ர்கள். இவ்விரண்டில் உபாஸிக்கத்தக்கது ஒன்றேயாதலின் எதையாம் உபாசிக்கக் கட வோமென்று மறுபடியும் விசாரிக்கத்தொடங்கிஞர்கள்.

அவர்கள் ம[ே]ஞைசத் தியுடையவர்களா கையால் உடனே அவர்களுக்குத் தத்வநிச்**சயம்** பிறந்தது. இந்த தேஹைத்தில் இரண்டு ஆக்மாவிருக்கின்றன. அதில் ஒன்று அறிவதும் ஒன்று அறிவதற்குத் தூணயாயிருப்பதும். ஆசலின் அறிவது ஆச்மா, தூணேயாயிருக்கும் பிராணன் ஆத்மாவல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெளிவு பிறந்தது.

கண்ணினல் காண்கிறன், காதினல் கேட்கிறுன், மூச்கினைல் முகருகிறுன், வாக்கி தைவ் பேசுகிறுன், நாக்கினல் ருகியையறிகிறுன். ஒரு காரணமே இப்படிப் பல பிரிவுகளோ

നര്ട്ടും ¹ട്ടുന്നു ഇരുന്നു ക്കുന്നു പുരുത്തു പുരുത്ത്തു പുരുത്തു പുരുത്ത

നമ്പ്പുന്ന് ിച്ചുമ്പുള്ള ഇക്ഷുകളുട്ടില്ലായ ഉപ്പെട്ടുന്നു എടുത്തില്ലായ ഉപ്പെട്ടുന്നു തുടുത്തില്ലായ ഉപ്പോട്ടുന്ന

(vvo - லா.) கீழ்ற்கு சய மென்றம் மனஸ்ஸென்றம் சொல்லப்பட்ட கரண மொன்றே பல பிரிவாகிறது. கண்ணுயிருந்து பார்க்கிறது, காதாயிருந்து கேட்கிறது, மூக் காயிருந்து முகருகிறது, வாக்காயிருந்து பேசுகிறது, நாவாயிருந்து ருகியை அறிகிறது, ஆலோசினக்குரிய மனமென்னும் தானுயிருந்து ஆலோசிக்கிறது. இரு தயமாயிருந்து நிர் த்தாரணம் செய்கிறது. ஆதலின் இவையெல்லாம் செய்வதென்றே. இவ்விஷயம் கௌ ஷீத்தே பிராஹ்மண்டலத்திலும் வாஜ்ஸனேயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருச்கிறது. இப்படி ஹ்ருதம் என்றும் மனஸ்ஸென்றம் சொல்லப்படும் கரணமொன்றே அறிவதற்குத்தூண யாகையால் அவைகளுக்கு ஆத்மாவான பிராண ஞனது நமக்கு உபாஸ்யமானதன்று. இவற்றை அறியும் ஆத்மாவே நாம் உபாஸிக்கத்தக்கதென்று அவர்கள் முடிவுசெய்து கொண்டார்கள்.

இப்பிராணியைச் சேதன வென்ற சொல்லுகிறதற்குக் காரணமான விருத்தி ஸம்ஜ் ஞானம், தான் யுஜமானஞ்யிருத்தல் ஆஜ்ஞானம்,குகைகளில் செளிவுவிஜ்ஞானம். அக்த ந்தஸமயத்திற் கேற்றபடி புத்தியில் தோன்றுவது ப்ரஜ்ஞானம், கிருந்தங்குளுத் தரிக்கும் சக்திமேதை, இந்திரியங்களின் மூலமாய் வெளி விஷயங்குளே அறிகை திருஷ்டி, தளர் வுற்ற சரீரேந்த்ர்யங்களித் திடமாக்கித் தரிப்பது திருதி, ஆலோசிச்சல் மதி, அதில்ஸ்வோ தந்தர்யம்மனி ஒஷ், ரோகம் முதலியவைகளால் வரும் மனத்தயாமே ஐசதி, முன் நட ந்த விஷயத்தை நிளுத்தலே ஸ்மிருதி, கறுப்பு வெளுப்பு என்று பிரித்தறிவது ஸெங்கல் பம், திடுச்சேயம்க்ரது, பிழைதிருத்தல் முதலியவைகளுக்குரிய விருத்தியே அஸுடு, கெரு க்கமில்லாத விஷயத்தை இச்சித்தல் காமம், ஸ்திரீகளுடன் புணரே விரும்புதல் வதும்.

இவைமுதலிய அடித்க்கேரணத் தின் வியாபாரங்கள் கேவல ஜ்ஞானரூபனும் அ**றிபவ** னுமான ஆக்மாவுக்கு உபா தியானவை. அச்ச ஆக்மா நாமரூபமில்லாதவன். உபா தி**யால்** சேரும் குணங்களின் பெயரான ப்ரஜ்ஞானம் முதலிய இவையெல்லாம் கியானமாத்ர மான அச்ச ஆக்மாவின் பெயர்களே.

இதனுல் கரணத்திலும் கரண வ்யாபாரத்திலும் வேறுபட்டு ஸ்வப்ரகாசமாய் ஸா்வ ஸாக்ஷிபாயுள்ள து ஆத்மா ஒன்றே யென்று சித்தாக்தமாயிற்று.

ബെയെൻഹിക്കാവുന്നും അതുതുന്നും പ്രത്യാപ്പുള്ള അവുന്നും പ്രത്യാപ്പുള്ള പ്രത്യാപ്പുള്ള പ്രത്യാപ്പുള്ള പ്രത്യാപുള്ള എത്തെൻ എന്നും പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യ വുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള പ്രത്യാപുള്ള து ஆர் நல்லி ஊரியார் குறியார்க்கு நிறையார்க்கு நிறையார்க

. (ம0 - லா.) இப்படிக் கீழ்ச்சொன்ன ப்றஜ்ஞானரூபமான ஆத்மா ஒன்றே. அந்தக் கரணமென்னும் உபாதிகளில் பிரவேசித்துப் பல ஜலங்களில் சூர்யபிம்பங்கள் பலவாமுக பிரதிபலிப்பதுபோல பலவாற பிரதிபலிக்கிறது. இதுவே ஹிரண்யகர்ப்பன்; இதுவே தேவேந்திரன்; இதுவே முதவில் பிறந்த விங்க சரீராபிமானியான பிரஜாபதி. கீழ் இப் பிரஜாபதியின் முகம் முதலியவைகளினின்றம் அக்னி முதலிய லோகபாலகர்கள் உண் டானதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதவே எந்த அக்னி முதலியதேவதைகள்; எல் லாத் தேஹங்களுக்கும் காரணமாய் நிற்கும் பஞ்சமஹாபூதங்களும் இதுவே; ஸர்டம் முத **லிய**வைகளும் இதுவே; ஸ்தாவரமென்னும்,ஜங்கமம் என்றும், இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட் டிருக்கிறவை **பெ**ல்லாம் இதுவே; முட்டையினின்று வெளிப்ப**ா**ம் பக்ஷி *முத*லியவைகை ளும், கர்ப்பப் பையிலிருந்து பிறக்கும் மனிதர் முதலியவர்களும் புழுக்கத்தால் உண்டா கும் பேன் முதவியவைகளும் விரைகளில் நின்று முளேக்கும் மரம் முதவியவைகளும் இதுவே. குதிரை, பசு, மனிதர், யானேகள், மற்றுமுள்ள பிராணிகள் யாவும் இதுவே. கடப்பதும் பறப்பதும் சலியாது ஸ்திரமாய் நிற்பதும் எல்லாம் இப்பிறஜ்ஞானத்தாலே யே ஸத்தையை யடைவிக்கப்படுகின்றேன் உத்பத்திஸ்திதி ப்ரளயகாலங்களில் பிரமத்தி ளிடத்திலேயே ரிற்கிறது. இஜ்ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரவர்த்தகம் அந்த ப்ரம்மமே. அது ஒன்றுதான் ஸத்யமானது. அதுதான் பர்யவஸாகஸ்தலம். அதுதான் பரப்ரஹ்மம்.

கீழ்ச்சொன்ன உபாதிகார் கீங்கப்பெர்குன் இப்பிரஹ்மம் ஒன்றே குணங்களும் கிரி பையும் இல்லாது கிர்மலமாய்ப் பரமானந்தஸ்வரூபமாய் கிர்விசேஷமாய் கிற்கிறது. இது பரிசுத்தமான பிரஜை யென்னும் உபாதியுடன் சேர்க்து இருப்பது. இது ஸர்வஜ்ஞமானது. இதுவே ஈசுவரன் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வ ஐகத் காரண ஸமஷ்டி புத்தியில் ஆத்மத் வாடுமானம் வைப்பதிஞல் கியக்சாவாகி அக்தர்யாமி யென்ற சொல்லப்படு கிறது. ஐகத்துக்கு ஹேதவான புத்தியை ஆத்மாவாக அப்பாளிக்கும்போது ஹிரண்ய கர்ப்படுனன்று சொல்லப்படுகிறது. அண்டத்துக்குள் தோன்றியமுதல் சரீரத்தை உபாதியாகக்கொள்ளும்போது விராட் பிரஜாபதியென்னும் பெயரைப் பெறுகிறது. அதில் கின்றும் வெளியான அக்னி முதலியவைகளே உபாதியாகக்கொள்ளும்போது, அக்கக்குக் தேவதைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே பிரஹ்மாமுதல் சப்பட்டைக்கொள்ள தும் கோனைவறையில்உள்ள சரீரங்களே உபாதியாகக்கொள்ளுவதும் அதன் அதன் பெயரை அடைவதும் இப்படி எகதுத்வமான டிரம்மமொன்றே கீழ்ச்சொன்ன பல உபாதிகளினைலே எல்லா மனிதீர்களும் பண்டி தர்களும் பலவாகுக கினக்கும்படியிருக்கிறது.

സെയ് രെയ്ത് പ്രത്യായ പ്രത്യ

(1700 - ஹா.) வாம தேவர்போலவே பிரஜஞானத்தை ஆத்மாவாக அறிக்து உபா ஸைனம் செய்கிறவன் பேசஜ்ஞானமென்றும் ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு ஜீவன் முக்கியென் னும் ஸ்வர்க்கானக்தங்களே அனுபவித்து விதேவா முக்கியை அடைவான்.

ஐதரேய**ம்** மூன்*முவது அத்தியாயம்* _{இரண்டாவது ஆரணம் ஆருவது அத்தியாயம் முத்திற்று.}

- AND THE STATE OF THE STATE OF

வு ஹ உாரண இகாவகிஷ க.

asposition - asposition asposition <math>asposition asposition aspos

உஷாவா என்று தொடங்கு வாஜி**ஶிடிக**மஶடுவெஸச் சேர்**க்க உப** கிஷ*ந் அத*ற்குச் சுருக்கமான உரை ஆ**ர**ம்பிக்கப்படுகிற**த்**.

உபகிஷக் என்றுல் உவகி என்கிற உவமை 🎝 த்தைச் சேர்க்க ஸைசி என் கிற **யா**ரவுக்கு போக்கடிக்கிற தென்கிற அர்ச்சுமாதலால் ஹஹா**ர**த்தை யும் அதின் காரணமான அவிர்தையையும் போக்குகிற வூ ஹஜா **நத்தை** உண்டுபண்ணு தலால் உபசிஷத்என்று பெயர் பெற்ற இர்த 6 அத்தியாயங்க ளும் காட்டில் ரிஷிகளால் ஓதப்பட்டதினுல் ஆரண்ணியகமென்றும் பெரிய ற ்ஸிசா கலால் ஸ்ரூஹத் என்றம் சேர்ந்து ஸ்ரூஹிசாரண்டு சுசெனப்பெயர் பெற்று விளங்குகிறது. டெஷ் இரண்டுபாகம் கூ3-கொணு என்றும் வூ ஹ காண என்றும் அதில் கூடுகொணுக்துக்குரிய யஜம் முதலிய கூடுங்கள் கதை சா வென்றும் திறைய என்றும் அங்கங்கள் என்றும் பலவித வேற்று மைகளோடே கூடியது மோக்ஷ்த்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு வூஹ் ஒன்றே சத்தியம் மற்றதெல்லாம் பொய் என்கிற ஜானமே மோக்ஷகாரணமாதலால் ். மேல்கூறிய கூ?-..கோஜனத்திறுல் இதற்கு விரோதமே பொழிய வேறில்லே ஆகையால் மோகூத்தில் ஆசையுள்ளவர்களுக்கு *அதற்*குக் கா**ர**ணமாகிய வு ஹ ஒன்றே மெய் என்கிற வு த்தியை உண்டாக் த்தக்க உபகிஷத் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதிவ் முதலில் சுமூரெடிற என்கிற யாகத்தைச் சேர்க்த ஜா £ த்தை சொல்லுவதில் பயன் சுமூ செல்ல அதிகாரமில்லாத வூரவணர்களுக்கு இர்க ஜோகத்தினை விசிலமாவாகஃபிணாவா வென் அம் 'குழுடுக்கெயரபததை," பஉ வெநடுக்கலகை? - என்றும் சரியா**ன** பலன் உண்டென்று தெரியப்படுத்துவது தான் அதில் எல்லாக் கூஃம்க ளுக்கும் ஸoஸாரவை®ந உண்டென்றும் கூ-ிக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உ**ய** ர்க்க சுமுடையாமத்துக்கு வலவாரவறத்தைச் சொல்அகலால் இதில் **தாழ்ர்த** கூடிய்களுக்கும் இதுவே வைவெள்று எற்படுகி**றதா**தலால் மோ **கூ**தத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு கூடுபுங்களில் வெறுப்பு உண்**டா**கிறதற்காக **வ** ஊஜானத்தைச் சொல்லும் உபகிஷத்தில் கரூடெயத்தைச் சேர்க்**த** னத்தை சொல்லியிருக்கிறது.

മണ് | ബ് അപ്രേഷ് ജ്ചിപ്രത്യായ പ്രവുത്യം ക്യാം പ്രാം ക്രി അട്ടി പ്രത്യാം പ്രത്രത്രം

8. அத்யாடிங்கள் அடங்கின வ ஹஉாரண_ிகொவகிஷத்தில் **வ வ** ம-48ென்றும் உவஸ*த்தென்று*ம் கமூலெயாறத்தின் அங்கங்களேச் சொல் அம் முதல் இரண்டத்தியாயங்களே விட்டு மேலுள்ள கூயிராயங்கள் உரைக் கப்படுகின்றன. அதில் இந்த உஷாவா என்கிற வாக்கியங்களும் கூறு செய கூடித்தைச் சார்ந்ததாயிருக்கினும் வூ ஊராஹையிர்கிக்ச சொல்லுகை யால் வு ஊஜானத்தைச் சேர்ந்த தென்று அதற்குப் பொருளுரைப்பது உசிதமாபிருக்கிறது.

வழில் ஒவ

(ப் - ம்.) செயுவாறத்தைக்குரிய, குமுவாறு - குதிரையினுடைய, மிரு - து கே, உஷாவா - விடியற்காலம், உது - கண், வூரிரு ் - சூரி யன், வூரணல் - உயிர்காற்று. வாகல் - வாயு, லுரதுலை - திறக்கப்பட்ட வாய் வெ.பு மா நாலி-வைசுவாகரன் என் கிற பெயருள்ள, கூறில் -கெருப்பு, கூதா - சரீரம், வைதால் - வருஷம், செயுவ்வி - யாகத்துக்குரிய, கைமுவைறு - குதிரையினுடைய, வருஷு - முதுவு, செறுள் - சுவர்க்கம், உடிரு - வமிறு, குதுமிக்க - ஆகாயம், வாஜஸ ு - மார்பு, வருயிவீ-பூமி, வாமு ு - பக்கம், ஜிமூஃ - திசைகள், வமுடிவஃ - பக்க எறும்புகள், சுவா தோழிமுல் - மூஃத்திசைகள், கூடுமாகி - அவயவங்கள், ஐதவல் - ருதாக்கள், வை ஆரணி – கணுக்கள், உாஸாஃ - உ- கைய- ஆசாஸாஃ - உ ட மாஸங்களும் பகூகங் களும், வூதிஷ் கால்கள், சுஹொராதாணி - பகலிரவுகள், கூலூகி ட எலும்புகள், நக்ஷதாணி - நக்ஷத்திரங்கள், போலாகி மாம்ஸங்கள், நடை மேகம், உவபைற்ற - பாதிஜரித்திருக்கிற ஆகாரம், விகைகால் - மணலகள், று-டிரி - நரம்புகள், விலலவி - ஆறுகள், யகுந்து கொரா நி- உ மார்பின் தேழிருக்கிற இரண்டு மாம்ஸ உண்டைகள், வெய்யூகாஃம்ஃகள், கொராநிட மயிர்கள், ஒஷயயி-உசிறசெடிகளும், வுவா தயிவடமாங்களும், உடிறு-உதயமாகிற, வூூய்பூ6் - சூரியன், வூடிப்ராம்பூ6் - உடம்பின் முன்பாதி, கிரொவுரு - அஸ்தமனத்தை அடைகிற, வூயபுஃ-சூரியன், இவ நாயபு 🛴 உடம்பின் பின்பாதி - ചிജ⊺ം∞டக-உதியக-டொடுடாவி விடுகிறது என்றா யாதொன்றே, கூகே - அது, விஷெ ுகதை - மின்னல் மின்னுகிற்ற அதா **வ**து கொட்டா**வி வி**டுகிறதே மின்னல் என்று பொருள், வியூந**ெத-உ**தி_ **யு**கு-மபிர்க**ளே உதறுகிற**தென்கிற யாதொன்றுண்டோ, *த*க - அது, ஹக

யக் - கர்ஜனம்பண்ணுகிறது அதாவது மயிர்க**ோ உதறுகிறதே மேகங்களின்** இடி முழக்கம் என்று பொருள், செஹகிஐ தியக் - மூத்திர**ம் வி**டுகிற**்தன்** கிற யாதொன்றே, ச^{து} - அது, வஷஃக் - மழைபெய்கிறது, சூஸ**ு-அர்தக்** குதிரைகின், வாமெவ - சப்தம்தான் - வாக - வாக் தேவதை.

(ரு o - உா) அஸ்வமேதத்தில் பண்ணும் ஞானத்தைக் குறித்துச் சொல்**லுவதற்** காக அஸ்வமேதம் என்ற பெயராதலால் குதிரையே முக்கியமான அ**ங்கமாதலால்** குதிரையிடத்தில் பண்ணும் புத்தியைச் சொல்லுகிறது.

(ரா - ஹா.) 'தாத்பாபியப்தேம்'யதேலை தெய்யாக ரோ திர்ந்தத் சியோபுகிலை தா 'சத்தை வீர்யபத் தார்ப்படித்." என்று சொல்லி யிருச்சையால் கர்பீட்செருச்சூ அதிக பலத்தை அ**தா** வதை சீக்கிரம் பயிணக் கொடுக்கத்தக்க சக்தியை உண்டுபெண்ணு வதான தியா**னத்**ு தேச் சொல்லு தொது.

(ப் - ம்.) குமுவு ுருவாநு குதிரைக்கு முன்பக்கர்தில், குடைவைடிர-கல்ப, உஹிசா - மஹிமா என்கிற பெயருடைய தங்கத்தால் செய்த ஹோமம் செய்**ய**ிவண்டிய ப**தார்த்தம்** வைத்திருக்கிற பாத்திரமாக, *கூ* ஐாய*க*-ஆ**ய்** விட்டது, *தவால் - அர்த பாத்திரத்துக்கு*, வூவைடி - சிழக்கு*த் திசையி*ல் இருக்கிற, ஸெசு செரு உசமூத்திரம், பொயிஃ _ வைக்கும் இடம், வள மலவ ராக் - குதிரைக்குப் பின்பாகத்தில், உஹிா - மஹ்மா என்று பெயர் கொ ண்ட வெள்ளியால் செ**ய்**யப்பட்ட மேற்கூறிய பாத்திரம், **ரா**தி_ர்-இரவா**க,** கோஜாயக - ஆய்விட்டதா, சஸ்லு - அதற்கு, கவரொ - மேஃத்திசையி லிருக்கிற, ஸ்?ு உரஃ - சமுத்திரம், பொகிஃ ட வைக்கும் இடம், வாகொட இந்த, உஹிசாடு நன - மஹிமா என்ற பெயருள்ள மேற்கூறிய பாத்திரங்கள், குருவேட்கல் - குதிரைக்கு இரண்டு பக்கத்திலும், வலைவைகுுல் உண் டாய் விட்டன அதாவது இரண்டு பக்கத்திலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹாப் - அயமென்கிற ஜாதியுள்ள குதிரையாக, ஊகாட ஆய்விட்டு, உவாரு - தேவர்க‰ு, *கவஹை - சுமர்தது, வாஜீ - வாஜி என்கிற ஜாதி யுள்ளதாய், மலுவடிரு - கர்தர்வர்களே, கூவஹகி-சுமர்தது, கூவடிர-அர்வா என்கிற ஜாதியுள்ளதாய், கூலாராநு - அசுரர்களே, குவஹக - சுமர்தது, சு முலி - அசுவமென்கிற ஜாதியுள்ள தாய், உநு ஷரு சு மனிதர்களே, சுவ ஹக - சுமர்தது, குவஹக - என்கிறதை மூன்று இடங்களிலும் இழுத்துக் கொள்ள, சுவை) - இந்தக் குதிரைக்கு, வலு-உ,வாவ - சமுத்திரம் தானே அல்லது பரப்ரம்மம் தானே, உலமுை-கட்டும் இடம், வூசு, ஃசமுத்திரம், பொகிஃ - உண்டாகும் இடம்.

(ஶo - ஹா - ஶா - ஹா.) குதிரைக்கு முன் பின் இரண்டு பக்கங்களிலும் வைக் கப்பட்ட பொன்னிஞலும் வெள்ளியினுலும் செய்யப்பட்ட இரண்டு பாத்திரங்களில் பண்ணப்படுவதான தியானத்தை சொல்லுகிறது. இதித்ரதீயரத்யாதேப்ர**த**மம் ப்ராம் மணம்,

மை நாயாகும் நாயாகும் இருக்கும் இரு

(ப் - ம்.) உடை - இர்த ஜகத்தில், கிறை - ஆதிகாலத்தில், கிறைமை -ஒருபொருளும், தெந்தாவின் - இவ்வே, உடி - இந்த ஐகத்தாதை, குமு .நாயபா - சுருக்கவெலுமென்கிற எண்ணம் கொண்ட, _{தே} த_்ு நாட**்ரகி**ரு இயை உடம்பாகவுடைய ப்ரம்மத்தினுலே, சூவு-ூ - சூழப்பட்டதாக, சூவீல் - இருர்தது, வி - யாதொரு காரணத்தால்,சுமு நாய - சம்ஹரிக்க எண்ணமானது, ஆதுு - மிருத்தியு என்று கூறப்பட்டதோ, து.அந்த ப்ரம்மமானது, சூத்தி - சரிரத்தையுடையவனுக, வலுா - ஆகக்கடவேன், உதி - என்று, இ⊥் – மனதை, ఉகு⊤ு ுத - பண்ணிற்று, வாஃ - அந்தப்ர ம்மமானது, ஈஉடிற - தனக்கு ஆனர்தம் உண்டுபண்ணும் பொருட்டு, ஈஉ ரு வே - சஞ்சரித்து, கவ√கஃ - ஆனர்திக்கிற, கைவு∧ுஅர்கப் பரமாக்மாவி னிடத்திலிருந்து, சூவஃ - ஜலங்களானவை, குஜாய் - உண்டாயின, கூறபு கெ - ஆனர் தப்படுவதின் பொருட்டு எத்தனித்த, ெல்லிவ-என்பொ ருட்டு கானே, கை - ஜலமானது, கூடூகி - உண்டாயிற்று, உதி - என்று ் (கூட்<u>ந)</u> **த -** எண்ணிற்றா), தடிவை - ஆகையினுலே கானே, கக-பிவை) **-**அர்க்க வென்றும் பெயர் கொண்டப் ரம்மத்துக்கு, ககை கோவ - அர்க்க வென் அம் பெயருகுடமை, ய**் - யாதொருவன், க**க_ுவை₎ - அர்க்கனென்னும் ப்ரம்மத்தினுடைய, ககின்ன - அர்க்கினன்றம் பெயருடைய, வனவை -இப்படி, வெஷ - அறிகிருனே, கலிஷை - இவன்பொருட்டு, கலஉைவை -கம்பென்று பெயர்கொண்ட சுகம் தானே, உவகி - உண்டாகிறது.

(ருமு - ஒரு.) அசுவ ேதமேன் கிற யாகத்துச்கு வேண்டிய கருவியாகிய அக்கினி யின் உற்பத்தி கொல்லப்படுகிறது. இந்த சேம்சாரமண்டேலத்தில் ஒன்று பெயர் உருவங் களால் வகுக்சுப்பட்ட ஒரு பேதங்களும் உலசத்தின்.உற்பத்திச்கு முர்தி இவ்வே. ஆனுல் இங்கு ஒன் முமில்லே என்றதுக்கு சுன்னியமென்ற அர்த்தம்ன்று. எனென்முல் காரியம் உண்டாவதற்கு முத்தி காரணம் அவசியம் இருக்கவேண்டியது. உலகத்தில் குடம் உண் டாவதற்கு முந்தி மண் முதலான காரணங்கள் இருக்கிறதைக் கண்டிக்கிறேம். இல்லா வீடில் முயல்கொம்பு உண்டாகலாம். ஆகலால் சாரணமுர்தியே இருக்கவேண்டியது. அப்படியே காரியமும் மண் உருண்டையில் இல்லாத குடம் உண்டாகில் முன்னிருந்த மண்ணாருண்டையைக் சாட்டிலும் அதிக கீறை இருக்கவேண்டும். மேலும் கடவுளின் பிரத்தியகூடிம் எல்ல வஸ்துக்கிளயும் அறிகிறதென்று சித்தமாயிருக்கிறதாதலால் சூடம் உண்டாகப்போகிறதென்று அறிகையில்" குடமில்லாவிடில் என்னமாய்ப் பிரத்தியகூத் தால் அறியலாம். ஆனுல் குடம் உண்டாகிறது, குடம் உடைந்தது என்கிற வார்த்தைக ில் குடம் உண்டானதாக ஏற்படுகிறமதன்முல் குடத்தின் தோற்றத்தைச் சொல்லு கிறது. சுவர் முதலான துகளால் குடம் மறைக்கப்பட்டால் குடம் நாச**மடை**ந்த **தென்** அம் மறைவு நீங்கினல் குடம் உண்டாயிற்றென்றும் புத்தி உண்டாகிறதில்ஃயே என் ளில் சுவர் முதலானவைகள் குடமிருக்கும் இடத்திற்கு வெளியில் இருர்து மறைக்கின்

றன, மண்ணுருண்டையில் இருக்கும் மறைவோ அப்படியல்ல, குடமிருக்கும் மண்ணுரு . ண்டையிலேயே இருந்து மறைக்கின்றன. ஆகையால் சுவர் மறைக்குமிடத்தில் மறைத்**த** தென்றும் மறைவு நீங்கினுல் செரிகிறசென்றேம் மண்ணூருண்டையல் குடம் மறைந்தி ருக்கும் காலத்தில் குடம் இல்லேயென்றும் குடம் உண்டாயிர்றென்றம் புத்தி உண்டா தென்றது. மேலும் மேல்வாக்கியத்தில் ''ஆவர்தமாஸீத்'' என்ற மறைக்கப்பட்டிருச்கிற தென்று சொல்லுகையால் முயல்கொம்பு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்ற உலகத்தில் சொல்லக்காணமைடால் வஸ்து இருக்கிரதென்றே ஏற்படுகொது. ''ஆமகாத்' என்றுல் சாப்பிடவேணுமென்கிற ஆசை அசனுலன்ரே ஜக்தக்கினக் சொல்லு கிறது. ஆகலால் அது ''பிருத்யு'' வென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்முகனுச்கு மேற்கூடிய சாப்பிட்டுவணு மென்கிற ஆசை இருக்கிறபடியால் அவ்ளை ''மிருத்யு'' வென்ற சொல்லப்படுகிறது. அவனுல் இந்தக் காரியங்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. தொத்த நாண்முகள் காரியங்கின உண்டுபெண்ணவேணுமென்று ஆலோசீனுக்கு உரியமனதை நான் நல்லமனகை உடைய வரைகுக்கட[©]வன் என்ற எண்ணத்தால் உண்டுபெண்ணி.ஞர். அந்த நான்முகள் தன்?னப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஜலங்கள் உண்டாயின. இந்த ஜலங்களோ சொண்னது வேறு உபடிடைதங்சளுடைய ஒற்றுகைமையால் ஆகாயம், வாயு, அனல் இகைக ளேயும் சொல்லுகிறது. புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற என்னிடத்திலேயே ஜலமுண்டாயி ற்று **எ**ன்று எண்ணிற்முதலால் அசுவமேத யாக*த்* துக்குரிய நெருப்புக்கு அர்க்கனென்று பெயர் உண்டாயிற்று.

(ரா - ஹா.) அசவமேதத்துக்குரிய குண்டத்திலிருக்கும் கெருப்பில் அசுவமேதத் தைக்குக் காலமான ஒருவருஷகாலத்திலும் ப்ரம்மமாகத் தியானிக்கச் சொல்லப்போகிற தாய் **நெருப்**பின் உற்பத் தின்யச் சொல்லுகிறது. அல்லது ஆக்னி ப்ரம்மத்தின் ச**ீரமாத** லால் அப்படி நிணர்த் அக்னியில் ஹோமம் பண்ணும்பொருட்டு ்ரம்மத்தினிடத்தில் அக்னிச்கு உற்பத்தியைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிகிற உலகங்கள் உற் பத்திகாலத்துக்கு முன் இவ்இடையுள்ளுல் குடம் உற்பத்திகாலத்துக்கு முந்தி இருந்த தென்முல் மண்ணுருண்டை இருந்ததென்று அர்த்தம் ஆசிறதுபோல் காரணமாகிய வெஸ்து இருந்ததென்று அர்த்தம் அதாவது 'யெஸ்யாகூடிரம்முர் மெஸ்யமிருத்யுர் மூரிரம் எஷைஸர்வபூதாக்தராத்மாஅப்ஹதபாப்மாதிவ்யோதேவககோராராயணை?" என்ற சொல்லி இருக்கையால்''ஸூக்ஷமமாக 'மூலப்பிரகிருதியைச் சரீ சமாகவுடைய ப்ரம்மம் இருக்கது. அந்த ப்ரம்மம் உலகங்களே உடம்பாக உடையவனும் ஆகக்கட்டுவடுளைன்றா யோசித்து மனஸ் என்கிற இந்திரியத்தைச் சிருஷ்டித்தது. மனஸ் என்றது எல்லா இந்திரியங்களே யும் அதற்கு முன்னிட்ட ப்ரகிருதி மஹாக் ஆங்காரம் இவைகளேயும் சொல்லுகிறது. இந்த ப்ரம்மம் தன்ணச் சர்தோஷப்படுத்தவேணுமென்று இச்சையுடையதாய் இருந்தது. அப்படி இச்சித்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் ஜலங்கள் உண்டாயின. சந்தோஷப்படுத்துவதுல் எத்தனித்த என்னிடத்தில் ஜலம் உண்டுயிற்று என்ற எண்ணிற்று. ஆகையால் அந்த ப்ரம்மத்துச்சூ அர்க்சனென்ற பெயர் உண்டாயிற்று. அப்படியே ''அர்கோவாஜஸைக்ர ம்தீ'' என்று ஸஹஸ்ரநாமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

பே - ம்.) சூவல் - ஜல்ங்கள், ககை - இக்றி, கக - ஆதலால், யக்க யாதொரு, கவால் - ஜலங்களுடைய, மாரல் - ஸாரமான பாகம், சூஸ்க் -இருக்ததோ, கக் - அது, ஸூஹந் த - சேர்க்தது, ஸ் - அது, வருயிவி -பூமியாக, கூலவக் - ஆச்சுது, க்ஸைறால் - அதில், குமூரலிக் - ப்ரயக்கனம் பண்ணிஞர், முராதைஸைற்-ப்ரயத்தனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற, கவஸைற்-ஆலோசீத்துக்கொண்டிருக்கிற, க்ஸைற் - அக்த பரமாத்மாவுக்கு, தெதிர மூஸ்ல் - தேஜஸ் என்கிற வஸ்துவின் ஸாரமான, கூறில் - அக்கியானது, கிரு வகத் க - உண்டாயிற்று.

் (vco - உா.) முன் அர்க்கனென்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பின் வரு மாற வரிக்கப்படுகிறது. ஜலங்களே அர்க்கனென்று சொல்லப்படுகிறது. அ**சாவ**து அர்க்க வென்று சொல்லப்பட்ட ''ஆப்ஸு சாக்ரி பேர இல் நடிக கு'' அக்கியிடத் இல் உண்டா இறது. அத்த ஜலங்களின் சாரமான பாகம் சேர்ந்த அண்டமுண்டாயிற்ற. அந்த அண் டத்தில் ப்ரம்மன் இளப்புடன் இருந்தான். அப்படி இளப்புடைய அதிஞல் வேர்வை யடைந்த ப்ரம்மனுக்கு சேஜஸ்ஸாகிற சாரம் உடம்பில் நின் மும் வெளியில் கிளம்பிற்று, அதேதான் அக்கி.

(ரா - ஹா.) அண்டம் விக்கனுவுக்குச் சரீரமான ஐம்பூசங்களி இல் உண்டாக்கப் பட்ட செர்பதைச்சொல்லு அரர்சாச ஐம்பூசங்களில் ஒல் மூன ஐலம் விஷ்கணுவுக்கு உட லென்று சொல்லுகிற கூ. ஐலச்சள் ஆர்சகனென்று சொல்லப்பட்ட விஷ்கணுவுக்கு உடல். அர்சு ஐலர்களிர் சாரம்சும் சேர்க்து அரில் சிர்றும் அண்டமுண்டாயிற்று. "தாஆபஸ்தத்தரண்மையமண்டியரை?" என்ற மாஹாட்டி உச்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அண்டமுண்டான பிறகு பரமாத்மாவானவர் ப்ரயத்தனம் பண்ணிஞர். அப்படி ப்ரயத் தனப்பட்ட ஆலோசலேன பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவி இடைய உடம்பில் கின் றும் தேஜஸ்ஸ-சுளின் சாரமான அத்தி உண்டாயிற்று.

(ப் - ம்.) ஸ்ஃ - அந்த அந்சி, சூதா கு - தன்ணே, தெருயா - மூன்று வி தமாக, சூடி திற - சூரியன், தி திய - முன்று வுதாக, வாய - செ சாற்றை து டீய - முன்றுவகா:, வற்கு (ு உ - பண்ணிற்று, ய8-யாதொரு அக்கி யானது, தெயா - ஆக்ரி வாயு சூரியன் என்று முன்றாவிதமாக, விஹிகு:-செய்யப்பட்டதோ, ஸேவாஷஃ - மேற்கூறிய இந்த அக்கியானது, வூரணஃ_ ப்ரம்மம், காஸை) - அந்த அந்சிச்ஞ, மிருஃ - செரலானது, வநாவீஷிகூ கிழர்குத் திக்கு, சுமௌ உரிவௌ ப - வடகிழக்கு தென்கிழக்கு மூஃகள், உடுத்துள் . கைகள், கலை) - இந்த அக்சி இதுடைய, வுுஜுல் - வால், வுதீ ஆசி**ங் - மேற்குத்தி**சை, சுணௌவாவௌவ - **வடமேற்குத் தெ**ன்மே**ற்கு** மூலேகள், ஸெகெத்றள் - தொடைகள், உணிணாவொஃவீவ் _ தென்திசை வட இசைகளும், வாறெ ுப்பக்கங்கள், வருஷ் - முதகு, செற்ளல் சுவர்க்கம், உடிர**ு - வ**பிறு. கூடூரிக்க**ு -** ஆகாசம், உருஃ - மார்பு, உப**ு -** இர்தப் பூமி, ஸ்வோஷ்ஃ - மேற்கூறிய இந்த அக்சி, கூவு - ஆலங்களில், வுதிஷிக்ஃ -ஸ் தாபிக்கப்பட்டது, ஹை - இம்மாதிரி, வி உாறு - அறிக்கவன், யத , கூடி எந்த இடத்தில், வனதி - போகு_{ரு}ிஞு, தடிவை **- அ**வ்விடத்திலே தானே, வுகிகிஷகி - இருப்பை அடைகிறுன்.

(மு0 - லா.) மேற்கூறிய சதார்முக ப்ரம்மாவானவன் தன்னே மூன்று விதமாகப் பிரித்தான். அக்கி வாயு சூரியன் என்று அதில் முதன்மையான அசுவமேத யா + த்தில் உப யோகிக்கத்தக்க அக்கியிடத்தில் குதிரையிடத்திற்போலத் சியானம்பண்ணவேண்டியதை ச்சொல்லுகிறது. முன்கூறிய அச்கியின் உற்பத்தி அதின் மேன்மையைச் சொல்ல வக் தது. அந்த அக்கிச்கு கிழக்குத்திக்குத் தீலே, வடகிழக்கு தென்மேற்கு மூலேகள் கைகள், மேற்குத்திக்குப் பின்பாசம், வடமேற்குத் தென்மேற்கு மூலேகள் சொடைகள், தெற்கு வடர்குத்திசைகள் பக்கங்கள், சுவர்க்கம் முதாகு, ஆகாசம் வமிறு, இந்தபூமிமார்புமேற் கூறிய உலகரேபமான அக்கி ஜலத்தில் நிலமையுடையது. "ஏமமிமேலோகா? அப்ஸ்வ ந்தா?' என்று செடல்லியிருக்கிரபடியால் இம்மாதிரி அறிக்கவண் எந்த இடத்தில் போகி மூனே அவ்விடத்திலேயே நிலேமையை அடைகிமுன் என்று மேற்கூறிய தியானத்திற் குரிய பயன்.

(ரா - ஹா.) மேற்கூறிய அர்கி மூன்று விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அக்கி வாற சூரியன் என்ற இந்த மூன்றில் அக்கி முக்யம் அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட அர்கியே பறப்ரம் மம் என்று இபானிச்க வேண்டியது. ''எதெருக்கிரக்க'' என்று மேல்கொல்லப்போகிய படியால் அந்த அர்கி தூல முதலிய அங்கங்குளேத கிழர்கு சிகாச முதலிய திசைசளாகத் தியானிக்க வேண்டும். அந்த அர்கி ஐலத்தில் இருட்பையுடையது. ஆதாவது அர்கியடத்தி விருந்து ஐலம் உண்டாகறகாதலால்.

(ப் - ம்.) ஸஃ - அந்த மிருத்யுவானது, 3ை - என்னுடைய, உிடீப்பே ே இரண்டாவதான, சூதா - உடம்பு, ஜாபெக - உண்டாகக்கடவது, உதி _ என்று, ககாஃயக - ஆசைப்பட்டது, ஸஃ ≅மு நாடா?ுகு)ு≎-மேற்கைறிய பிசியுடன் கூடிய மிருத்யுவானது, உ லலா - மனதுடன், வாவு - வேதமென் கிற வாக்கை, இமு- நா - • இரண்டாயிருக்கவை, வாக்டைவை உண்டாக்கிற்று, _தைக- அந்த இரட்டையில், யக- யா தொரு, ரெ முஃ- காரணம், காவீகி _ உண்டாயிற்றே, ஸ்ஃ - அது, ஸ்.வதாஃ - ஒருவருஷகாலத்திற்கு எஜமான தேவதையான ப்ரம்மமாவாக, கூடையிட்டாடிற்று, தக்டையா - அத ற்கு முன், வெலவ்லூர்ஃ - ஒருவருஷமென்கிற காலமான கு, மஃசூஸா - இரு க்கவில்லே, தா அந்தக் காரணவஸ் துவவ வெவது ஈஃ - ஒருவருஷமான து, யாவாநு - எவ்வளவு காலமோ, வன சாவனகாகு - இவ்வளவுகாலமாக, குஹிஹ்8 - பரித்தது, ≛o-மேற்கூறிய ப்ரம்மாவை, வன தாவ த8கோ⊚ஸ்∧ு-இவ்வளவுகாலத்துக்கு, வாழாகி - பிறகு, கஸ்ருஐத் உண்டாக்கிற்று, ஜா.க.. - பிறந்திருக்கிற, கூடூவி - அந்த ப்ரம்மாவைக் குறித்து, வ_ிராஷாகு-பிள்ளோயாக எடுத்துக்கொண்டது, வூஃ - அக்த ப்ரம்மா, உா நகரொகு -பாண் என்கிற ஒசையை உண்டுபண்ணிற்று, வெயவ - அர்த ஓசைதானே, வாக - வியாகிருதி **என்று** சொல்லப்பட்ட வார்த்தையாக, ^{கூறைவசு}-ஆயிற்று_.

(மு0 - லா.) மிருத்புவென்று சொல்லப்பட்ட ப்ரஜாபதி தன்னே மூன்றுவிதமாக பிரித்ததென்றும், அக்கியை உண்பெண்னிற்றென்றம் சொல்லியிருக்கிறதே அது இன் னகாரியம் செய்து உண்டாக்கிற்றென்கிறதை விலரிக்கிறது. மேற்கூறிய மிருத்யுவானது இரண்டாவது உடம்பு உண்டாக்வேணுமென்று ஆசைப்படம் மனதிஞல் சேதுக்கின் ஆலோசித்து அதிஞல் முன் சிருஷ்டிகாலத்தில் கடக்துவதிக்கு ஒருவருஷகாலத்தை உண்டு பண்ணுகிறவரை ப்ரஜாபதியாக ஆதிர். உதற்கு முன் ஒருவருஷகாலம் என்கிற தில்லே மெற்கூறிய அறிவை ஒருவருஷகாலம் தரித்து பிருகு மேற்கூறிய ப்ரஜாபதியை உண்டாக்கிஞர். மேற்கூறிய பின்மோயைக்குறித்து பிருபோடேகூடின் ப்ரம்மாவானவர் வரையைத்திறக்தார். அத்தப் பின்மோ மான் என்கிற ஒசையைபண்ணினன் அதுவே சப்த மாக ஆச்சுது.

(ரா-ஹா.) மேற்சொல்லியபடி அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்கியைப் பரமாத்மா வாகத் தியானம் பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லி அதின் பிறப்பையும் சொல்லி அசவ மேதயாகத் திற்கு உபயோகமுள்ள ஒருவருஷகாலத்தைப் பரமாத்மாவாகத் தியானம் பண் ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. மேற்கூறிய பரமாத்மாவானவர் முன் உண்டாக்கப் பட்ட அக்கியைக் காட்டிலும் இரண்டாவது சுரீரம் உண்டாகவேண்டுமென்று நிலேத்து மனுதிஞைல் வேதங்களே ஆலோகித்து, 'நாமரூபம்சபூதாநாம்ஆத்யாநாம்சப்ரபம்சுநம்வேத முப்தேப்யவடைதௌதேவாதிகாம்சகாநலு? என்று சொல்லியிருக்கிறபடியே வேதங்க சால் சிருஷ்டிச்சுவேண்டிய வண்துக்கின அறிந்து, 'ஸம்வஸ்தேரேப்புகைப்பாஸம்வன் தருப்றுப் நி' என்று கொல்லியிருக்கிறபடியே ஒருவருஷகாலத்துக்குத் தேவதையான பரம்மாவை உண்டாச்கிஞா. அசுற்கு முன் மேற்கூறிய காலமில்லே. ஒருவருஷகாலத் திற்குப் பிறகு உண்டாச்கிஞா். அவினப் பிளிளயாக எடுத்துக்கொண்டார். மேற்கூறிய ப்ரஜாபதி மாண் என்கிற சப்தத்தைப் பண்னிஞர். அதுவே வியாகிருதிகளாக ஆயிற்று.

തെ ുത്യത്പ്യാഗ്യയാതെ എന്നത്തെ ഉടർക്കു ചെവർ എട്ടാം ഉത്തു എന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായ

(ப - ம்.) உல்-இந்தப் பிள்ளேயைச் சிருஷ்டித்து, கூடில் வெறியவி -செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து முடித்தவகை எண்ணப்போகிறேனே யானல், சுஹை - சாப்பிடவேண்டிய வஸ்துவை, கூடீயல் - கொஞ்சமாக, குரிஷெறு - பண்ணப்போகிறேன், உதி - என்று, ஸ்ஃ - அர்தப் பரமாத்மா வானவர், வை கூ க. அறி நதார், ஸ்டி-அந்தப் பரமாத் மாவானவர், கூபா-மேற் கூறிய, வாவா - வாக்கினுலே, கொக - மேற்கூறிய, சூது கா - ப்ரஜாபதி யாகிற சரீரத்திணுலே, ஊஷ**்** _ இந்த, யகுகிலவ - யாதொன்றுண்டோ, ஊஷ**ு** இந்த, ஸைவ-60 - எல்லாவற்றையும், கூஸாதத - சிருஷ்டித்தார். ஐவல் - ருக் வே தங்களேயும், யஐ-ு தி அம் அர்வே தங்களேயும், வாராகி உரைமவே தங் க**ோ**யும், ஹாத் வி - காயத்திரி முதலான சந்தல்லை ுகளேயும், யஜாநுட யாகங்களேயும், வூஜாஃ - ஜனங்களேயும், வமூரு - மிருகங்களேயும், கூஸர ஐ<u>க உண்டாக்க</u>ினர், ஸூ - அந்தப் பரமாத்மாவானவர், யுடி_ற் செவ - எந்**த** ் எந்த வஸ்தாலை, சுவூதிது உண்டாக்கிஞ**ீரா, தது**ி அந்தந்தவஸ் தைவை, க. 5ு0 - சாப்பிடுகிறதற்கு, கூஐ,யக-மேனுதைப் பண்ணிற்று, யக யாதொரு காரணத்தினல், வை ுவச - எல்லாவற்றையும், கூதி - சாப்பிடு கிறதோ, காக - ஆதலால், சுஷிடுக் - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற் கூறிய பிருத்யுவுக்கு, கூதிலிக்கால-அதிதி என்று சொல்லப்படுகை, யஃ-எவன், வாவை - மேற்கூறியபடி, கூலிகெல் - அதிதி என்று சொல்லப்பட்ட மேற் கூறிய மிருத்யுவுக்கு, சுழிதிகுவை - அதிதி என்று சொல்லப்படுகையை, வெடி - அறிர்தானே, ஸ்ஃ - அவன், வன தவாறு-இந்த, வையுவாறு - எல்லா வஸ்துவுக்கும், கதோ - சாப்பிடுகிறவஞக, உவ்தி - ஆகிறுன், காவாறு - இவ னுக்கு, ஸைவ-do - **எல்லா வஸ்** துவும், கூ**ள**் - சாப்பிடத்தகுக்ததாக, வை கி-ஆகிறது.

(ரு 9 - உடா.) கேர்கூறிய பிள்ளனைய சாட்டிட எத்தனம் பண்ணியிருந்தபோதி லும் ப்ரம் மாவானவர் இந்த ட்ரஜாபதியைச் சொல்லப்போகி? முறே போனுல் சாட்டிடத் தக்க உண்து சுவல்பம் யிவிடும் என்ற கீணேத்து மனதினுல் வேதக்கீளே ஆிலாநித்து எல்ல வனதுக்கின்பும் சிருஷ்டித்தார். தன்னுல் சிர ஷ்டிச்சட்ட்டட உள்த க்கினர் சடப் பிடுவண்டுமென்று மனது பண்ணினர். ஆதலால் எல்லாவர் நுயும் சாட்பிடுதொட்டி யான அதிதி என்று பெயருண்டா யிர்று. எவன் மேர்கூறியட்டி அதித் என்று இந்த அறிவுக் குப் பயன் சொல்லுகிறது.

(ரா - உ.எ) பரமாத்ம வானவர் இர்த ப்ரம்மாக செச்சிருஷ்சீடித்துக்காளியம் முடிக் தேதாக எண்ணுவேனேயாளுல் சாப்பிடச்சிருந்த இஸ்த கொஞ்சமாய் உடுமென்ற கீண த்து, 'ஸ்தூரிதிப்பாஹாத்ஆதெகுவிவதம்மீ உப்யாயதன் ஸ்டீக் ஃப்ரன ஒரயா?' என்ற கொ க்றுகைறுடடியெ மேற்கு றிய வியாகிருதி என்று தொல்லப்டட்ட உரச்குடன் அந்த ப்ரஜா பதி என்கிர ஆத்மாவிஞ் உல எல்லா உஸ்துச்சுக்குடிய் சிருஷ்டித்தான் கி ரூஷ்டிர்த் உள் தக்கீளா ஸ்ட்சிரிக்கைச்கு மனனதட்பண்ணிர்று. ஸர்வ உஸ்துக்கீளையும் ஸ்ட்சரிச்பிருடமு யால் அதிதி என்று பெயருணைட் மிர்று. எவேன் மேற்குடியியும் இதித் என்ற பேயடி அறிக்குடுறே, அதேறுச்கு எல்லா உஸ்துக்று இனுடவிக்குத்குர்தோய் ஆய்டைக்கு தி என்று இந்த அதிவுக்குப் பயன் சொல்லுக்றது.

(படம்.) ஸ்டு உறுக்க ப்ரம்மாவானவன், உையுவார - பெரிகான, டி6 ஆக் - பாகச்திஞைவே, உடுமி - பரமாத்மானவ, டிலிஃப - பாகம் பண் ணக்கடி வென், உதி - என்ற, கூடிரிபோக் - எண்ணிஞன், ஸ்டி - அக்க ப்ரம் மனைவன், சுமு ஈடுக் - சிரமத்தை படைக்தான், முராகுகைலு - சிரமத்தை படைக்தாம், கூடியை) - தவம் புரி தேரிக்காண்டும் இருக்கிற, கைஸ்ற - அக்கப்ரம்மனுலையா, பிலையாவியுலை - மிசாவிர்யம் என்றும் பெயர்கொண்டை இக்திரியங்கள், உதாகே - வெளிக்கொம்பின, விராணாலிலை - இக்திரியங்கள், உதாகிரயம் என்று செரல்லப்பட்டது, விரல்கைஷு - இந்திரியங்கள், உதாகிரயம் என்று செரல்லப்பட்டது, விரல்கைஷு - இந்திரியங்கள், உதாகிரையின் கிரையிக்கு விருக்காம்பின் வளைக்கு, கூறியக் - தீல்ப்பட்டது, கைலைறு - அக்கப்பட்டது, கைலைறு - அக்கப்பட்டது, கைலைறு - கூறியிக்கள், உதாகிரியிக்கள், மானதாக்கு, மாழிரிரவனவ் - சிருத்திர்லையே தானே, உடிம் - மனதானது, கூறின் - இருக்கது,

(புமை - உர.) அசுவமேதமென்கிற பெயருச்கும் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறது.

் (ரா - ஹா.) அசுலமேத யாகத் இர்குள்ய அக்டியினுடையவும் ஒருவருடி காலத் இ னுடையவும் பிறபபைச் சொல்லிக் குதிரையின் பிறட்டையும் அசு மெடிமெல் கிற பெய ரின் பொருளேயும் அசுவமேத யாகததைச் சூரியனுகத் தியானர்க்கவேண்டு மென்பதை யும் சொல்லுகிறது.

5 യ്യൂട്ടതെട് 9ിട് ഫ് - ജ് ഉള്ന്, 988 തെടുള്ള - ജ ഉട്ടെ പ്രശ്രേണ് 91 ഫ് ഇട്രന് ജാം | ആ ഈ ഇയാ പ്രശ്രാഭ്യാം പ്രശ്രാഭ്യാം | ആ ആ ആ വാട്ടി - ആ വാട്ടി

(ப் - ம்) ஸஃ - அந்த ட்ரம்மனுனவன், 8ெ-என்றுடைய, உடி0-இந்தச் சுரீரமானது, செயலு - யாகத்திற்குரியதாக, ஸைலாக - ஆகட்டும், க**ி** நடை இந்த உடம்பினல், சூதூற் - சுரீரத்தையுடையவனுக, வைலூர் - ஆகக்கட வேன், உதி - என்று, ககாஃயக - பண்ணிஞன், கக்-அந்தச் சரீரத்தினி டத்தில், காருஃ - குதிரையாக, ஸூலைவக் - உண்டாஞர், யக் - யாதொரு காரணத்திறைல், குமுயக - விங்கிற்றே, கசு - அதுவே, செயலு - யாகத்தி ற்குரியதாக, சைவூூக் - ஆபிற்ோு, ஊகி - என்று, கூடிவை - அந்தக் காரண த்திரைவேயே, குழுலெயவைலா-குதிரையின் ரூபமான ப்ரஜாபதிக்கு, சுழுலெ யகை - அசவமேத∂மன்கிற பெயருடைய, ய° - எவன், வன கு - இந்த அசுவமேதக் குதிரையை, வாவு - இந்த ப்ரகாரமாக, வெஷ- அறிகிறு கேறை, வாவ, 8- ஹவா - இவளே, குழு இெய0 - அசுவமே தத்தை, வெළ-அறி கிறுன், **க**்-அந்தக் குதிரையை, சுநுவரு-லெலு-கட்டாமலே, சு2ந_ி-த⁶⁶ - (இதி ைல் யாகம்பண்ணுவோமென்று) எண்ணிஞர், ≛ை அர்தக்குதிரையை, ட்டு, தூலை த - சொன்னர், வமுது - வேறு பசுக்களோ, செவதாஙுல் உ தேவர்களின் பொருட்டு, வூ தெறுளவூக-பிரித்துக் கொடுத்தார், சுரிமாக-ஆகையால், ஸவடி செவக்று - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தவேறான ப்ரம் மாவுக்குரிய, வெராகிக - புரோக்ஷம் செய்யப்பட்ட, வராகாவகல் -ப்ரம்மாவுக்குரிய குதிரையை, கூடுவைகொ - சொல்றுகிருர்கள், பவாஷஃ _ பாதொரு இந்தச் சூரியன், கவடி - ப்ரகாசிக்கிறுறே, வாஷவா - இந்தச் சூரியின், குழுடு2ெய்ல் - அசுவமேதயாகம், தவாற் - அசுவமேத்திமன்று பெயர்கொண்ட குதிரைக்கு, வல்வஹால் - வருஷமானது, சூதா - உடம்பு, கைய**ு இந்த,** கூறிஃ - அசுவமேத யாகத்திற்குரிய அக்கியானது, கைக**் -**அர்க்கனென்ற சொல்லப்பட்ட பரமாக்மா, கவாலு - இந்த அக்நிக்கு, உடு 3-இந்த, லொகாஃ - மூன்று லோகங்களும், சூதாமஃ -சரீரங்கள், வனதௌ-இர்**த**, குகூடோமுலெயௌ - அக்கிக் குதிலா இதுகள், கௌ - மேற்கூறிய பெருமையுடையதுகள், வெய உெவ கா-அர்தத் தேவதையானது, ஜுக்)ு 8_ மிருத்தியுவென்று சொல்வப்பட்ட பரப்ரம்மம், உருமெகவ - ஒன்முகவே,

வைக் - ஆகிறது (எவன் இப்படி அறிகிருவே) அவன், வுடுக் - இரும்ப யும், குவிறு திரு ் - மாணத்தை, இபக் - ஐபிக்கிருன், வாவை - இவனே, தோகிரு ் - ஸம்ஸாரமானது, டாவெத் - அடைகிறதில்ஃ. கூவை) - இவ தாக்கு, தி திரு ் - பரமாத்மாவானவர், சூ தீர - அந்தர்பாமியாக, உவகி -ஆகிருர், வா காவாரு - இந்த, செவகா நா ை - தேவதைகளுக்குள், வாகை -ஒருவனுக, உவகி - ஆகிருள்.

வடிரா நபா படிவெ அல் இங்கு, சூ தே தெ - தன் பொருட்டென் அம், வன வடிவா - குழு லெயில் என்கிற இடத்தில் சூரியிண் அசு மேதத்துக்குப் பலமாக வும் பலத்துக்கும் யாகத்துக்கும், கூலை அல் - சொல்லுகிற தென்றும், கூலில் இரு மாக கிற வாக்கிய க்கில் அக்கி காரணமென்றும், லொவு நடிக்கிற வாக்கிய க்கில் முன் மிருக்யுஸ் வருபமாய் ஒன்று மிருக்க துவே யாகம்மு டி வீன் பொருட்டு, வலதெரயாகமா நலவலுக்காரு த - என்கிறபடியே மூன்று விதமா கப்பிரிக்கப்பட்ட தென்றும் திரும்பவும் ஒன்றுக இருக்கிற தென்றும், தே தூரையம், தே நிரும்பிரிக்கப்பட்ட தென்றும் திரும்பவும் ஒன்றுக இருக்கிற தென்றும், தே நிரும்பிரிக்கப்பட்ட தென்றும் திரும்பவும் ஒன்றுக இருக்கிற தென்றும் சங்க பயல் யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சூ தே நெ - என்ற இடத்தில் அசு வமே தக்கைச் சூரியனகத் தீ யானிக் கவேண்டு மென்றும், வெருவ உத்தில் அசு வமே தக்கைச் சூரியனகத் தீ யானிக் கவேண்டு மென்றும், வெருவ மாறு இடத்தில் அசு வமே தக்கில் இரு தி செய்விக்கவேண்டிய தேவதை பரமா தமா ஒன்றே என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ராமானு ஐபாஷ்யத்தில் கூடி தில் இரு என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ராமானு ஐபாஷ்யத்தில் கூடி தரு தீயாமிரிய தரு கீயில் நிருப் கி செய்விக்கவேண்டிய தேவதை பரமா தமா ஒன்றே என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ராமானு ஐபாஷ் முத்தில் கூடி தரு கூடிய திரும் இதிற்கு கையிர்கில் இரும் தி செய்விக்கவேண்டிய தேவதை பரமா தமா ஒன்றே என்றும் நிரும் தி செய்விக்கவேண்டிய தேவதை பரமா தமா ஒன்றே என்றும் திரும் இதில் கூடிய திரும் பரமா திரும் இதில் கூடிய திரும் கூடிய திரும் கூடிய திரும் கூடிய கூடிய கூடிய கூடிய திரும் கூடிய கூட

(ப் - ம்.) வருகாவ திரி - ப்ரதாபுகியின் பிள்ளோகள் கைப்பட்டவர் கள், செவாறு - தேவர்களென்ன, கூலு-பாரு - அசுரர்களென்றும், உயா ஹ - இருவகைப்பட்டவர்கள், தீதி - அவர்களுக்குள், செவா - தேவர்கள், காநீயலா - குறைந்தவர்கள், கூலு-பாரி - அசுரர்கள், ஜாயலா - பெரு த்தவர்கள், தெ - அவர்கள், வனவு - இந்த, வெரகெஷு - லோகங்கள் விஷயத்தில், கூலுய - தே - சண்டையிட்டார்கள், தெ - அந்த, செவாஹ -தேவர்களோ வென்றுல், கூலு - பாநி - அசுரர்கள், மதி - யாகத்தைச் சேர்ந்த, உற்பு உத்கானத்தைச் செய்யும் உத்காதாகிறைலே, கூதியாடே தெயிப்போம், உதி - என்ற, உவு - சொன்றைர்கள்.

(மு - ூர.) முற்கூறிய ஞானத்தோடேகூடிய கர்மங்களுக்கு ப்ரம்மத்தோடி ஒன் மூவதே பயனென்று சொல்லி அதை விவரிக்க 'உத்கீயப்ராம்மண மென்டிற மூன்முவது 'ப்ராம்மணம்' ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஆஞல் 'மிருத்யுமதிக்ரார்த' என்று மிருத்யுகை தாண்டியிருக்கிறதாகச் சொல்லி யிருக்கிறது. விரோதிக்காதே என்னில் விரோதிக்காது. அர்த வாக்கியத்துக்குப் பாபத்தைத் தாண்டி யிருக்கிறுனென்று பொருளாகுதொல் பாப

மாவது எது, அதின் உற்பத்தி எதனிடத்திலிருந்து அதைத் தாண்டுவது எத்தால் என் கிற கேள்விகளின் பதிலகளே விவரமாக செல்லி 'ஆட்யாயிலைக' ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ப்ரம்மாவின் பிள்ளேகள் தேவதைகள் அசுரர்கள் இரண்டு பேர்கள் அதாவது ட்ரம்மா வின் அவயவுக்களான வாயு முதலான உறப்புகளே சாள் திரத்தில் செல்லிய அற்வு சர் மங்கள் இவைகளோடே கூடியவைகள் தேவர்கவௌன்றம் அதல்லாமல் லோசத்தில் காண்கையாலும் ஊசத்தினுலும் உண்டாக்கப்பட்ட இஹகோகத்திய பலன்களேக் கொடுக்கத்தக்கக் கர்மங்கள் அறிவுகள் இவைகளோடே கூடியவைகள் அசுரர்களென்று சொல்லப்படு தென்றன. இதில் உலசத்தில் சாஸ்திரத்தின் லுண்டாச்சப்பட்ட அறிவ **க**ர்ம்மம் இவை ≭ிளப் பார்க்கிலும் இஹ்லோகத்திய டயல் ச²ளைச் கொடுக்சத்தச்க திறிவு களைம் காமங்களும் உதிகமாதலால் தேவைதேசுள் கொருசமென்றம் அசுராசள் அதிக்கும் ன்றும் சொல்விபிருச்சின்றன? இவை ஒன்றக்கொன்ற இந்த உலகங்களில் சண்டைப் போட்டுக்டொண்டன. உத வதே மேற்கூறிய சான் திரத்தில் சொல்லப்பட்ட அறிவு **க**ளும் கர்மங்க ஆம் அதிகரிக்கின்றன. அப்பொழு த தேவர்சுளுக்கு ஜெயமும் அகரர்களு**க்** குக் தோல்வியும் உண்டாகின்றன. அசல்லாமல் எட்டொழு து இஹில் சச்திய படன்க வோக் கொடுக்கத்துக்க அறிவுகளும் சுர்மங்களும் ஆதிகரி க்கின் ரனவேடை ஆப்டொழு நடேசேவ ர்சுளு ச்குத் தோல்வியும் உண்டாகிறது. தேவர்சுளுக்கு ஜெயமுண்டாக சமில் ட்ரம்மாவாக ஆய்லிடு அற வரையில் உயர்டித பதவி உண்டாகிறது. அசுரர்சளுக்கு ஜெயமுண்டாடைக பீல் ஸ்தோவரமாக ஆய்விகிகிற வரையில் சாழ்ந்ச பதவி உண்டாக்டதோ. 🤅 நண்டும் சரி யாயிருக்கையில் மனுஷியஞமிருக்கை உண்டாகிறது. இட்டடி அகரர்கள் அதிகமாகக யால் அவமான மடைந்த தேவர்கள் ஜோதிஷ்டோம யாகத்தில் உத்கீதத்தைப் பாகுகிற உத்காதாவை யடைந்து அசுரர்கின ஜெயிப்போமென்ற சொல்லிக்கொண்டார்சள். உத் காதாவை அடைதலாவது மேல் சொல்லப்போகிற மர்திரங்களே ஜெடிச்கிறதாடு நக் சர் மங்களி கூலும் மேல் சொல்லப்போகிர உறிவுகளினுலும்.

(புரா- லா.) அசுமேதபாகத்திற்கு அங்கமாகிய உக்காதாவினிடத்தில் முக்கிய ட்ரா கூன ஞகச் திபானம் பண்ணவேண்டி பதைச் சொல்லவேண்டியதர்காக 'ஆத்பாஇகை' செல்லப்படுகிறது. ட்ரஜாபதிக்குப் டின்ளேகளான செலர்கள் அசுரர்சள் இவர்களில் சேவர்கள் கொஞ்சமாயும் அசுரர்கள் ததிகமாயுமிருத்தலால் மூன்று உலகங்களின் அற சாளுகைக்காக இரண்டு பேர்களும் சண்டைபோட்டுக்கொண்டார்கள். அட்பொழுத தேவர்கள் எக்கு பத்துக்கு அங்கமான உத்காதாவை ட்ராண நைகத் தியானம்பண்ணி அதனுல் அசுரர்கள் தெறிப்போம் என்று சொண்ளுர்கள். இங்கு 'உத்சீதேக' என்றத ந்கு உத்தேத்தைத்ப் பாடுகிற உத்காதாவினுலே என்று அர்த்தம் கொள்ளவும்.

(ப் - ம்.) தெடை - அக்தத் தேவதைகள், வா உட வாக்குக்கு எஜமா னத் தேவதையை, கூல - நீ, நி - எங்களுக்கு, உழாமாய - உத்காதா செ ம்கிற வேஃமைச் செய், உதி - என்று. ஊடு - சொன்னுர்கள், திபெதி அப்படி யென்று, தெடிலில் - அந்தத் தேவதைகளின் பொருட்டு, வாகு -வாக் தேவதையானது, உழாயகு - பாடிற்று, வாடீ - வார்க்கையில், யி -யாதொரு, கொடில் - சுகமோ, தல - அத்தை, செவெடுலு - தேவர்களின் பொருட்டு, தூறாயல் - பாடிற்று, யகு - யாதொரு, கூடுராணை - கல்ல வார் க்தையை, வடிக் - சொல்லுகிறதோ, தல - அதீன, சூ கி - தன்பொரு ட்டு, தூறாயில் - பாடிற்று, தெ - அந்த அதரர்கள், கூடு நட இந்த, உழா கீரா - உத்காதாவீனுக்க, நீ - கம்பீனே, கூடுக்குல் ஒலிக்க் - தேபிக்கப்போகி ருர்கள், உதி - என்று, விசுஃ - அறிந்தார்கள், கூல - அந்த உத்காதாவை, கூடு சிற - சீக்கிரமாக அடைந்து, வாவு நா - பாபத்தோடே, கூடியிறு-சேர்த்தார்கள், யிஃ - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸவாவூா-பாபக்தோடு கூடிஞ்தோர்கள், யிஃ - அந்த உத்காதா, யிகிவனவ-ஐ உல-யாதொரு இந்த கூடிற கிருகிவல் - தசாத வார்த்தையை, விடிதி சொல்லுகிறுறே, வலீவனவ் -அப்படிப்பட்டவன்தானே, ஸவாவோ - பாபத்தோடே குடினவன்.

(பும- டுரு) சாஸ்இரத்சிஞ்லுண்டான அறிவுகளி ஒலும் கர்மங்களி ஒலுண்டா னை நல்ல வார்த்தை சொல்லுகிறதாகுற செயூலுயுடைய விரக்கை இந்த உலசத்தின் பெயூனேயுண்டாக்கத்தக்க அறிவுகளும் கர்மந்களும் சேர்ந்து பாபத்தை உண்டுடெண்ணி, அதிஞல் பொய் கோள் முதலான தகாத வார்த்தைகையைச் சொல்லும்படி செய்தது.

(ரு ா - ஜா.) தேவைதைகள் எக்ஞத்துக்குரிய உத்சாதாவை வாக் தேவன் ச்பாசத் திபானம் பண்ணி ஞர்சள். அப்டொழுது தேவர்சளுக்குப் பாட்டி எலுண்டான சக**முண்** டாயிற்ற அதை அசுரர்களறிக்க வுக்கைப் பாபத்தோட்டே கூட்டி ஞர்கள். அப்பொழு**து** வாக்குப் பொய் முதலாயின டுசொல்லிற்று. ஆசையால் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களுக்கு**ம்** செட்ட செய்கையில் எத்தனிச்சல் அசுரத்தன்மையைக் சேர்ர்த்திதேன்று சருத்து.

சையு ராகர் இது பாண்டி விடியில் இரு இரு விருவையு வாய் நாயு குறி அரு வாய் நாயில் அரு வாய் விருவில் இரு விருவில் இருவில் இர

(ப் - ம்.) கூடுடை அதற்குப் பிறகு, வூரணால - மூக்குக்கு அபிமானித் தேவதையை, காம் - டீ, டூ் - எங்களுக்கு, உடாய - உத்காதாவின் வேலே பைச் செய், உதி - என்று, உவு - சொன்னுர்கள், தமைதி - அப்படி என்று, தெதுி-அக்சுச் தேவர்களின் பொருட்டு, வூரணஃ-மூக்கானது, உத்தாயக் - பாடிற்று, வராணெ - மூக்கில், யல் - யாதொரு, லெனாறல் -சுகமோ, கூ - அதை, டுடிவெவலில் - தேவர்வளின் பொருட்டு, கூமாயக. பாடிற்று, யக் - யாதொரு, கூடிறாண் - கல்ல வஸ்தவை, ஜிவர கி-மோரு கிறதோ, குஷ் - அதை, சூத்கி - தன்பொருட்டு, சூறாயக - பாடிற்று, தெ - அந்த அசுரர்கள், ஈடுந்ந - இந்த, உடிரது - உத்காதாவினுலே, _ந8 - கம்மை, கூடு தை∕ுஷை - ஜெயிக்கப்போகிருர்கள், உதி - என்று, விஷால் - அறிக்தார்கள், கல - அக்க உத்காதாவை, கூடியு தலு - சிக்கிரமாக அடைந்து, வாவ நா - பாபத்தோடே, குவியிரு - சேர்த்தார்கள், யி -**பாதொ**ரு உத்காதாவானவன், ஸவாவா - பாபத்தோடு கூ*டி* ஒனே, வலீ _ அந்த உத்காதா, யக வேவ-ஐஅ் - யாதொரு இந்த, சுவ திலுவ**் - தகாத** வஸ்துகைவு, ஜிவூதி - மோருகிருதே, வைமுவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸவாஓரா - பாபுத்தோடே கூடினவன், சங்கர ராமாறு ஐபாஷ்யம் முன்போலவே.

(ப் - ம.) கூடுஹ-அதற்குப் பிற்பாடு, உகுகூஃ-கண்ணுக்கபிமான தேவ தையை, கூடை - டீ, க்ஃ - ்எங்களுக்கு, உ≗ாய - உத்காதாவின் வேலே செய், உகி - என்று, ஊறு-ஃ - சொன்னூர்கள், தமெதி - ஆப்படி பென்று, கெ உரு ் - அர்தக் தேவர்களின் பொருட்டு, வக்ஷு ்-கண்ணுனது, உதாய்கு பாடிற்று, வக்ஷுஷி - கண்ணில், யி - யாதொரு, ஹொமி - சுகமோ, கை அதை, டெவெஸ்றி - தேவர்களின் பொருட்டு, கூறாயக - பாடிற்று, யகு. யாதொரு, கை இராண - கல்ல வஸ்துவை, வஶ்று கி - பார்க்கிறதோ, கூக -அதை, சூ த நி - தன்பொருட்டு, சூ மாயக - பாடிற்று, தெ - அந்த அசு ராகள், கடநைந - இந்த, உ<u>இர த</u>ா - உத்கா தாவினுலே, ந**் -** நம்மை**,** சுடதெடுஷ்டுதி - ஜெயிக்கப்போகிறுர்கள், உதி _ என்ற, விஷுஃ - அறிக்கார் கள், க**் -** அந்த உத்தா*தா*வை, எவி_{சிர}க_ி-சீக்**ரமா**க அடைந்து, வவகா-பாபத்தோடே, சுவிபிற - சேர்த்தார்கள், யி - யாதொரு உத்காதாவான வன், வுவாவா - பாபத்தோடு கூடிஞஞே, வூஃ - அந்த உத்காதா, யக-வாவ-ஊடி - யாதொரு இர்த, கூடு திரூவ்-தகாத வஸ்துவை, வமுறுதி-பார்க்கிறுனே, ஸ்ஃ-ஹாவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, ஸவாவா - பாபத் தோடு கூடினவன், சங்கர ராமா துஜபாஷ்யம் முன்போலவே.

(ப் - ம்.) கூடி ஊ- அதற்குப் பிற்பாடு, இரு எது - காதுக்கபிமான கேவகையை, கூல - கீ, நீ - எங்களுக்கு, உதாய - உத்காதாவின் வேலே யைச் செய், உதி - என்ற, ஊடை - சொன்னர்கள், தமெதி - அப்படி யென்று, தெடீ - அத்தச் தேவர்களின் பொருட்டு, முரா து - காதானது, உதாயக - பாடிற்று, முராதெ - காதில், யீ - யாதொரு, ஹொமீ -சகமோ, த௦ - அதை, செவெடிறி - தேவர்களின் பொருட்டு, கூறாயக்-பாடிற்று, யக் - யாதொரு, கூறு என் - கல்ல வஸ்துவை, முதிணைகி -கேட்கிறதோ, தக் - அத்தை, குத தி -தன்பொருட்டு, கூறாயக்-பாடிற்று, கை - அந்த அசுரர்கள், கூ கை ந - இந்த, உடிர துர - உத்காதாவிணைலே, நி - நம்மை, கி தி அடி இதி - ஜெயிக்கப்போக்குர்கள், உகி - என்று, வி சுு - அறிந்தார்கள், கு - அந்த உத்காதாவை, கூ தி சு தி - சிக்ரமாக அடைந்து, வாவ நா _ பாபத்தோடே, கவியிறு - சேர்த்தார்கள், யி - யாதொரு உத்காதாவானவன், ஸவாவா - பாபத்தோலி கு முணுஞை, ஸி - அந்த உத்காதா, யகு வளவ-உடி - யாதொரு இந்த, கூடி நிருூவ் - தகாத வஸ்துவை, மு ுணாகி - கேட்கிறதோ, வூவனவ - அட்படிப்பட்டவன் தானே, வூவாவரு - பாபத்தோடு கு முன்வன், சீங்கர ராமானு ஐபாஷ்யம் முன்போலவே.

ഇപുള്ന് പ്രത്യായി (ജ്യി) ത്രു പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായി (ജ്യി) പ്രത്യായ പ്രത്യായ

(ப் - ம்.) கூடுஹை - அதற்குப் பிற்பாடு, ஃநீ - மனதுக்கபிமான தேவ தையை, கூட - நீ, _நஃ - எங்களுக்கு, உதூய - உத்காதாவின் வேலேயைச் செய், உதி - என்று, ஊஊஃ - சொன்னர்கள், திலை தி-அப்படி பென்று, கெஹ்டு அந்தத் தேவர்களின் பொருட்டு, உந் - மனது, உஉாயநு -பாடிற்று, உநவி - மன தில், யி - யாதொரு, ஹொம் - சுகமோ, நு -அதை, ஜெவெலை இ - கேவர்களின் பொருட்டு, சுமாயகு - பாடிற்று, யுனு-யாதொரு, க®∂ாணு - கல்ல வஸ்துவை, வலக⊛யதி - என்னுகிறதோ, **தக - அ**தை, சூ.அ.கி - தன்பொருட்டு, சூ.மாயக **-** பாடிற்று, செ.தை-அந்த அசுரர்கள், கதெக் - இக்க, உடிரதா - உதகாதாவிஞலே, கடு - கம்மை, கைடுதை∫ஷை ∕ தெயிக்கப்போக்ளுர்கள், உதி - என்று வி⊋ுஃ - அறிக்கா ர்கள், 50 - அந்த உத்காதாலுவ, அணி2755) - சிக்ரமாம அடைக்று, வாவ ூர் - பாபத்தோடே, கலியிறு - சேர்த்தார்கள், யி - யாதொரு உத்காதா வானவன், வலவாவா - பாபத்தோடு குடிஞின, வலி - அந்த உத்காதா, யக-வாவ-ஐடிം - டாதொரு இந்த, சுவூகிருவேல் - தகாத வஸ்துவை, வேல கையைதி - எண்ணுகிருதே, வைனவ - அப்படிப்பட்டவன் தானே, வேவோ வா - பாபத்தோடு கூடினவன், வாவு≎ு உவு⊚ு - இவ்வாறுதானே, வா ் தாஃ - இக்த, ஜெவதாஃ - தேவதைகள், வாவஜிஃ - பாபங்கனோடு, உவர * வை இது - சேர்க்ததுகள், வளவக - இக்த விகாரம், வனகாஃ - இக்தத் தேவ வ கைகளே, வாவ நா - பாபத்தோடு, கூடையூரு - சேர்த்தார்கள், சங்கர நாமா **ஹஜபா**ஷ்யம் முன்போலே.

அரு கை துறவர்வருக் (1824) வடிக்கை திறவர்வரை உரும் இ உயரப்பரை (3 து உற்ற சிருக்கு அடிக்கு வடிக்கு வடிக

(ப் - ம்., கமூடை - அதற்குப் பிற்பாடு, உலே - இக்க, கூலை நில-முகத் இலிருக்கிற, வராலால் - ப்ராணவாயுல வ, கூல - கி, டூல்-எங்களுக்கு, உஉரய-உத்காதாவின் உவல்கையச் உசம், உதி - என்று, ஊயலி - சொன்னுர்கள், கவெகி - அப்படி எனஅ, கெங் - அந்தக் கேவர்களின் பொருட்டு: வாஷ் - இந்த, வராண் - ப்ராண்டுவது, உடிரப் - பாடிற்று, தெ -அந்த அசுரர்கள், கிகைந்திய - இந்த, உடிரது - உத்ளதாவினில், _ந்ஃ - கம்மை, எதெதுஷ∂தி - தெபிக்கப்பேகிறூர்கள், உதி - என்று, விஷ-ஃ - அறிக்தார்கள், கூற் - அந்த உத்காதாவை, எவிஜுக்ற - சிக்ரமாக அடைந்த, வாவு நா - பாபத்தோ?ட, எவிது ந - சேர்க்க ஆணசப்பட்டார் கள், ஸ்டி - அது, பூரு - எப்படி, குராகம் - கல்ஃ, ஆண்ட - அடை ந்து, சொஷி - மண்ணு நணடையானது, வியாகியைக் - எசத்தையடை யுமோ, வளவ் - இந்த ப்ரகாரம், வளவ் ஹவளவ் - இப்ப சச்தாக்ன, வியுவல டோ நாஃ - பொடியாக ஆசான் கொண்கி, விஷை வி - அக்களிதமாக போகா கீன்றுகொண்டு, விகெரு வி - நாசமனட் நதுகள், தூர் - அதற்குப் பிறகு, செவாஃ - தேவர்கள், கூலவர - சிஜபித்தவர்களாக ஆனுர்கள், எஸ் ம மாஃ - அசுரர்கள், வாரா உய அ- தோல்விபடை தொர்கள், பஃ-எவன், விரைய≎ இத்த ப்ரகாரம், வெஷ் - அறிகிறு இனு, ஸ்டி _ அவன, சூ தூறா - கல்ல மன தோடு, (புகத் குடின்வனுக), உயகி - ஆகிறுள், எல்ல) - இயனுடைய, அிஷ் ு - து வேஷம் பண்ணிகிற, உரகுருவிஃசக்து ருவானவன், வாவாட பாபமும், வராவைத் - தோல்வியலட்கிறக்.

(ரமு - லூ.) தேவர்கள் ப்ராணவாயுவுக்கபி மான தேவதையை உக்காதாவாக கிய மித்து அநிஞல் சாஸ் ரிரத்தினுலுணடான கர்பங்களும் ஞானங்களும் மெலிட்டு இந்த லோகத்தின் பயிணக் கொலிச்சுத்தச்க அறிவுகளும் சர்மங்களும் குழைந்து தேவர்களாக விருச்சையை அடைந்தார்கள். எவன் இகை அறிகிமுறே அவனுடைய பாபங்களும் சத்தாருக்களும் ஒழிந்து ப்ரஜாபதி சுவளுப்யாய் ஆப்விக்கிமுன்.

(பா - ஹா.) தேவதைகள் உத்காதாவை ப்ராணவாயுவாகத் தியானம்பண்ணி அக ஒல் அசுரர்களே ஜெமித்துத் தாங்கள் வெற்றி யடைந்தார்கள். எவன இப்படி அறிகிரு ேனு அவன் நல்ல மனதுடையவளுவன் அவனுடைய சத்துருக்களும் பாபங்களும் ஒதி ந்து விடுகின்றன.

செவ்வாவு ஃன்.கு வெருவூசி தாற் உல்லேகு கிறுப்போவெல் இன்று விருவேலால் இரு நாற் ஹிருவல் இகள்!!

(ப் - ம்.) கெ - அந்தத் தேவர்கள், (மால) கெ - ப்ரம்மாவின் இந்திரி யங்கள், (ஹஃ-உளவ-ஃ) யஃ-எந்த முக்யப்ராணனனது, நஃ - நம்மை, உஃஃ-இந்த ப்ரகாரம், குஸ்து - சத்துருஜயத்தோடே சேர்த்ததோ, (முல) - தேவ தையாயிருக்குகையோடே சேர்த்ததோ, ஸஃ - அந்த முக்யப்ராணனனது, கூவகு-எந்த இடத்தில், கூஹூக் - இருந்தது, உதி - என்று, ஹ-உளவ-ஃ-சொன்னர்கள், கூயு - இந்த ப்ராணனனது, கூலெல) - மூகத்தில், கூஐஃ - உள்ளே, உதி - என்று பார்க்கப்பட்ட, ஸஃ - அந்த ப்ராணன், கையாஸ்ல் - அயாஸ்யனென்று பேர்கொண்டவன், கூற மிரவல் - ஆங்கிரஸைகன்று பெர்கொண்டவன், கூற மிரவல் - ஆங்கிரஸைகன்றை பெற்காண்டவன், கூறைக்கினைல், கூறைகள் மூகைக்கு, ராலஃ - உயர்க்கவனே,

(ருo - [ரா - லா.) அர்தத் தேவதைகள் எமக்குச் சத் தருஜயத்தைக் கொ**ச்சமுக்ய** ப்ராணன் எங்கே இருக்கிமுன் என்ற சொல்லி முகத்துக்குள்ளே பார்த்தார்கள். ஆகையால் அயாஸ்யனென்றம் அங்கங்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்தவஞதலால் ஆங்கிரஸ கென்னறும் பேசப்படுகிறது.

ു ത്തവുന്നു തുന്നു തു

(ப் - ம்.) ஸா-வா வாஷா - மேற்கூறிய இந்த, செவகா - ப்ராணதே வைதையானது, ஒூ நிடிரு? - தூரென்று பெயர் பெற்றது, கூஸ்லூல் - இந்தத் தேவைதைக்கு, தேற்கி - பாவமானது, ஒூருவமி - வெகு தூரத்திலிருக்கிற தன்றோ, யில் - எவன், வாவல-இந்த ப்ரகாரம், வெஷ-அறிகிறுறே, கூஸா கூ-இவணிடத்திலிருந்தும் தேற்கிறில் - பாவமானது, ஒலுரல-ஊ-வா-வைகி -தோரத்திலிருப்பதாக ஆய்விடுகிறது.

(முo - உா.) முக்யப்ராணன் எவ்விதமாய்ச் சுத்தமாயிருச்சூம் வாக் முதலிய இக்கி ரியங்களுக்குப் பாபத்தோடு சம்பந்தம் சொல்லி ப்ராண ஐக்குச் கொல்லாமையாலேயே இது சுத்தமென்று ஏற்படவில்லேயோவெனில் வாக் முதலான இக்கிரியுக்களுக்கு ஆத் மாவாயிருக்கையால் அதின் வழியாய் இதற்குப் பாபசுப்பந்தம் வரக்கூடும் என்கிற ஆகுஷேபத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது.யாதொரு ப்ராணவே அடைக்கு கல்வே யடைந்த மண் இடன்கையியால் அசுரர்கள் நாசமடைந்தார்களோ, அந்த ப்ராணதேவ தைக்குத் தூர் என்கிற பெயர் ப்ரசித்தமாதலாலும் ஒட்டும் தன்மை யில்லாமையாலும் வாக் முதலான இத்கிரியங்கள் அழியாய்ப் பாபங்கள் கிட்டி இலும் ப்ராணதேவைதைக்குத் தூரத்திலேதான் இருக்கிறது என்ற செருத்து.

(ரா - ூா.) பதார்த்தம்போலே கருத்து.

லாவாணஷா செவ்கொகாமா முடிவகா நா வா நா நா தேர கரு உள்ள நியாக | கெ தாவா நா தேர கரு உள்ள நாகி நியாக | கொலா நாகி நிககி

(ப் - ம.) ஸா-வா-வனஷா - மேற்கூறிய இந்த, செவகா - ப்பாணதே வகையானது, வன தாஸா௦ - இந்த, செவகா நா௦ - வாக் முதலான தேவ தைகளுடைய, வாஜா ந௦ - பாபமாகிற, ீரு திறு-௦ - மிருத்துவை, கவ ஊக்டு - கீக்கி, யக்ட - எவ்கிடத்தில், சூஸாம் - இக்கு, இமாம் - திக்குக்க குடைய, கூடும் - முடிவோ, கூட் - அத்த இடத்தை, மியோவகார் -அடைவிற்தது, சூஸாம் - இத்தத் தேவதைகளுடைய, வாவூடிம் - பாபங்களே, கீகி. அவ்விடத்தில், விநி அபான் - விறிசவர் - விறிக்கு விறி அம்பான் - விறியான் - விறியான் - அதையக்கூடாது, மூம் இடிம் - அத்தப் பாவத்துக்கு ஆதாரமான இரத்தை, கொயான் - சேரக்குடாது, வாவூர்க்கு விறிக்குமிடத்தை, கொயான் - சேரக்கு டாது, வாவூர்க்கு விறிக்குமிடத்தை, கொயான் - சேரக்கு டாது, வாவூர்க்கு விறிக்குமிடத்தை, கொயான் - சேரக்கு டாது, வாவூர்க்கு விறிக்குமிடத்தை விறிக்கு விறிக்

(முற**ு - புர - ஹா**.) தூர் என்று பெயெர்கொண்ட மூத்யப்ராணுகினின் இது தேவைதை யானது வாக் முதலான தேவைகைகளின் அது நர்களாகல் கிசர்குகப்பட்ட குழந்காறிய கெடும் முதேலான புடிக்கின் சீக்கித் இக்கோடிகளில் வலத்து வட்டத் ஆலுகமால் போவ த்தை யடையக்காடாகிதன்கிற எண்ணத்ததில் தந்த இடங்களில் பிறப்பு மநணம் இவைகினா அடையாமலிருக்கவேண்டியே ப்ரயத்துனத்கதேச் செய்யுக்கு நெயுது.

സെ പ്രയായ പ്രത്യായ പ

(ப் - ம்.) ஸாவாவாஷா - அந்த இந்த, டிவகா - ப்ராணதேவதை யானது, வாகாஸால் - இந்த, டிவகாநால் - வாக் முதலான தெவதைக குடைய, வாவாநு - பாபமாகிற, தேதிரு - மிநுத்துலவ, கூடிடுநைத் கீக்கி, கூட - பிறகு, வாநால்-இந்த வாக் முதலான தெவவதுகளே, தேதிரும் திவஹைகி-மிருத்துவைத்தாண்ட அடைவித்தது. அதாவது பாவத்தை மீங் கீனை தங்கள் தன்மையை யடைவித்தது.

(ரு - ரா - ஹா.) பதார்த்தம் போலவே இரண்டு புடியமும்.

സെറ്റെയെലു വരുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായി പ്രത്യ

(ப் - ம்.) ஸூமெ - அக்தப்ராணஞனது, வூயூசா - முதன்கையான, வா அசெ ட வாக்கைத்தானே, சுதுவமாக - தாண்டி வைத்தது, ஸா - அந்த வாக்கானது, யூசா - எக்காலத்திலும், 2 து கூ - பாபத்தை, சுதி 2 உலுக் ட விடுவிக்கப்பட்ட தோ, ஸ் - அந்த வாக்கானது, சுழி - அக்கியாக, உவகி -ஆய்விட்டது, வெளயு - அந்த இந்த, சுதிகுராகை - தாண்டியிருக்கிற, குழி - அக்கியானது, 2 தி கி ு வெரியண - மிருத்யுவுக்கு மேலே, தீவலு கெ -ப்ரகாசிக்கிறது.

(vo - pr - ஹா.) பாபத்தில் நின்றும் விடுவிக்கப்பட்ட வாக்காணது அக்கியாயிரு ந்தது. (அதாவது) எப்பொழுதும் வாக்குக்கு அபிமானிதேவதை அக்கியாயிருந்தபோதி லும் பாபம் நீங்கினபடியால், 'அத்யராமஸ்யராமத்வம்' என்கிறதுபோல பாபத்தை நீங்கிப் ப்ரசுரிக்கிறது என்று கருத்து.

തെങ് | സെപ്രംബനം ബന്ധെയു 1 - ചുള്ള, നത്തിയ ഉട്ടി തെവ്നം വരു പ്രത്യായി പ്രത്

(ப் - ம்) கூம - பிறகு, வராண - முக்கை, எதிவஹக் - தாண்டி வைத்தது, ஸூ - அந்த முக்கானது, பிஷா - எந்தக் காலத்தில், ஜேடுறிு ு -பாபத்திலிருந்து, அதிலுவில் த - விடுவிக்கப்பட்டதோ, ஸூ - அதுவளது, வாயுு வாயுவாக, கூடைவிக் - ஆழிற்று, கொயாய• - அந்த இந்த, வாயுஃ -வாயுவானது. அதிகா எதி - தாண்டினதாக, வெகுணைஜேடுதிுு - மிருத்து வுக்குமேலே, வைகக் - வீசுசிறது.

1000 - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியக் கருத்தும்.

(ப் - ம. ் கட்ட பிறகு, வகது - கண்டோ, கைற்வடைக் - தாண்டி வைக்தது கூட் - அந்தக் கண்றுனது, யுடிரு எந்தக் காலத்தில், நேகிறு - மிருத்துவிலி நந்து, கைற்றையிக்கம்பட்டதோ, ஸி.அதுவானது, கூட்கூறி - குரியனுக, சீனைல் - நுபற்று, மொஸன - அந்த இந்த, கூறி கூறி - குரியனுவள் ககிகராணி - காள்டினவனைசு, நேகிறுவைமொணை-மிருத்துவந்துமேறேல, கடைக் - காம்கிறுன்.

(்ரு0 - ுர - ஓர.) பதார்த்தம்ப்பாலே இரண்டு பாஷியமும்.

கவக் ஹாது ாது வெலகி | கிறி நிதி கிறி கிறி ககா∉ொன வைக் ஹாது ாலு மடு பரை நகிறுக்கி குறி கிறி ககாச் மொ

(ப் - ம்.) கூட பிறகு பெராகு - கானைக் கைறிவடைக் காண்டி வைத்தது, கூட அந்தக் காதானது, பூரா-எக்தக் காலத்தில், ஜேக்டு - -மிருத்துவிலிருந்து, கூடூடுவற்கு - விடுவிக்கப்பட்டதோ, கால் - அவை கூடைந்து விலிருந்து, கூடூடுவற்கு என். கையற் - ஆயின், காறூல் - அந்த இந்த, ஜிமல் - இக்றோவறுகளாக, கூடுவற் - ஆயின், காறூல் - அந்த இந்த, ஜிமல் - இக்றோவறுகள், கூடிக்குராக்கின்றன்.

(பாட பார - ஹா.) பதார்த்தம்போலே இரண்டு பாஷியமும்.

ബംബം സ്വാധം പ്രത്യായ | എട്ടുക്കുന്നു പ്രത്യിക്കുന്നു പ്രത്യിക്കുന്നു പ്രത്യിക്കുന്നു പ്രത്യിക്കുന്നു പ്രത്യിക പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ

(ப - ம்.) ஊடு - பிறகு, இந்ஃ - மனதை, அதிவஹு - தாண்டிவைத் தது, து - அந்த மனதானது,யடிர - எந்த காலத்தில், ஜு திறுு - மிருத்தா இல் நின்றும், சகை,ு அதுவானது, அடி- 2ாஃ - சக்தொகை, கூடைவக் - ஆயிற்று, வொவள- அந்த இக்த, அடி-ஃ சக்திரனுனவன், கூதி கூ ாதூஃ - தாண்டினவகை, வரொண்டு தி,ும-மிருத்து ' வுக்குமேலே, உடகி - விளங்குகிறுன், வாவ் - இந்த ப்ரகாரம், யஃ-எவன், வெஷ - அறிகிறுனே, வா நு - இவின், வாஷா - இந்த, செவகா - ப்ராண கேவதையானது, வாவ் ஹவா - இந்த ப்ரகாரம், இதி ுு - மிருத்துயுவை, கூதி வடைகி - தாண்டிவைக்கிறது,

(ரு - ரா - ஊா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

் செரி உள்ள நிஜ் து குக்கு இக்கு || கையில் திரும் வான் திரும் விரு திரும் விரு திரும் விரு கிரும் விரும் விரு சுடை இடு மாய் திரும் விரும் விரும்

(ப் - ம்.) கூட - பிறகு, கூதுகொ - தன்பொருட்டு, கூடை நிற-சாப்பி டந்தக்க அன்னத்தை, (ITO) - அன்னத்தைச் சாப்பிடும் தன்மையை, சூறா புகி _ பாடிற்று, ஹி - யாச்தாரு காரணத்தாலே, பகிகிலை கொஞ்சமேனும், கூடை அன்னமானது, கூடிறிக-சாப்பிடப்படுகிறதோ, கூசு-அதுவானது, கூடுந்திகை - ப்ர:ணகுலேயே, கூடிறிக் - சாப்பிடப்படுகிறது, உடை -இத்த அன்னத்தில், வரகிகிஷகி - இருக்கிறது.

((பு0 - ரா - லா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

சித்துறை நன்கம். காடு ம்/ தெறியத்து || தவ|| கை உதிரையை இது அத்து உத்து திறு நிறு அத் உத்து பாடு சிறிய சித்து அரை சுத்து சித்து திறு குறியில் அரு அதி பாத்து சிறியில் இரு இத்து சிரிய காடு கொரு கிறியில் இரு அதி பாத்து காடிய காடு கொரு சிறியில் இரு அத்து கிறியில் இரு இத்து கிறியில் இரு இத்து கிறியில் இரு இத்து அத்து அத

(ப்டம்.) கெ - அர்த , செவாஃ - வாக் முதலான இர்திரியங்கள், யகு-யாதொரு, கூடை - சாப்பிடத் தகுர்த வஸ் துவான து, (குலி) - இருக்கிறதோ, வு தா உ கிலை - இவ்வளவான, ஸை வ-் - எல்லாம், உடி - இர்த , ககு -அப்படிப்பட்ட ஆன்னத்தை, சூதிகை - தன்பொருட்டு, சூமாஸீஃ - பாடி கும், கூலிநு - இர்த, கூடுகை - அள்னத்தில், கு நு - உனக்குப் பிறகு, கஃ-எங்களே, சூலூலு - பாகத்தையுடையவர்களாகச் செய், உதி - என்று, கூலு வநு - சொல்லின், மகிலிவை - அர்த கீங்கள், சா - என்னே? கூலிஸ்விமுக - சூழ்ர்து உட்காருங்கள், உதி - என்று, வராணஃ - ப்ராண ஞனது, கூடை வீகி - சொல்லிற்று, திலுகி - அப்படியென்று, க் - அர்த ப்பாணின், ஸூடீக் - சொல்லிற்று, திலுகி - அப்படியென்று, க் - அர்த ப்பாணின், ஸூடீக் - கோறுபக்கத்திலும், வரிணிவிமுக - சூழ்ர்து உட்கா ர்க்தன், கீஸாகி - ஆதலால், யகி - யாதொரு, கூடை - அன்னத்தை,

சு நெ ந _ ப்ராணஞில, சு தி - சாப்பிடுகிருறே, கொ ந அந்த அன்ன த் தெனுலே, வன தாஃ - இந்த வாக் முதலான தேவதைகள், கூவி கி - திருப்தி அடைகொரர்கள். யஃ - எவன், வாவை - இந்த ப்ரகாரம், வெஷ - அறிகிறுனே, வா நை - . இவின், வனவ_் உறவா - இந்த ப்ரகாரம், ஹாஃ - பந்து ஜகங்கள், கூடுவை விமுதி - சூழ்ந்த உட்காருகிறாகள், வாடநா - பர்து ஜநங்களுக்கு, **உத⊰ா -** ரக்ஷிக்கிறவனுகவும், ெருஷ் 8 - உயர் ந்தவனுகவும், வுுருவன கா_ முன் சொல்லுகிறவனுகவும், உணாடில் அன்னத்தைச் சாப்பீடுகிறவனுகவும், சையிவடி்6 - புஜமானனுகவும், வைடி - ஆகிருன், ப-உ-வை - எவன், வெ ஷு - பர்து ஜனங்களுக்குள், உனவைவில் - இப்படித் தியானம் செய்சிறவ ணக் குறித்து, வுகிவதீல் சத்து நவாக, ബு ಉூஷ கி - ஆகவெண்டு വ ன்று இச்சிக்கிறுநே, ஸஃ - ஆவன், ஹாரெ_ி உ_{றி}ஃ - தன்னுல் காப்பாற்றக் கூடிய பத்ரி பிள்ளோள் முதனியவர்களுக்கு, கூடை - போதுமானவனைக, ் ந.ஹா _வோவ-வை கி - ஆகிறுனில்?ல அகாவது ஆவர்களுக் காப்பாற்றச் சக்தி யற்றவனுகிறுன், சாடு - பிறகு, யவாவ - எவன் தானே, வா கு- இப்படி அறிபுகிறவனே, சுநுவைபி - அனுஸரித்திருக்கிறுனே, பொவா - எவன் தான், வன கூடகு - இவனே அனுஸரித்து, உாரறாநு தன்னுல் மாப்பாற்றக் க*டிய பத்நி பிள்ளோகள் பூ*தேலியவர்களே, வ_ுவூஷநுதி - எப்பா*த்த* இச்சி க்கிறு**ே,** வூடுைவ - அவன்தானே, உாரெர_ி உ_ற் _ தன்னுல் காப்பாற்ற க்கூடிய பத்தி பிள்ளேகள் முதலியவர்களின் பொருட்டு, சுலை - போதுமான வகை, மைவகி - ஆகிறுன் அதாவது அவர்களேக் காப்பாற்றப் போதுமான சக்தியுள்ளவனுகிறுன்.

((மு0 - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலவே இரண்டு பாஷியமும்.

മ്മാട്ട് പൂട്ടു ുട്ടാട്ട് പ്രക്കോട്ട് പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായും പ്രസ്ത്രയായില്ലായായില്ലായായില്ലായില്ലായില്ലായായില്ലാ

(ப் - ம்.) ஸி - அந்த ப்ராணன், சுயாஸி - அய்யாஸ்யன் என்கிற பெயர்கொண்டவன், கூற நிருஸி - ஆங்கிரஸினன்கிற பெயர்கொண்டவன், கூற நால - அவயவங்களுக்கு, ருவொடியி - ஸாரமன்றே, உரணொவா - ப்ராணன் தானே, கூறா நால - அவயவங்களுக்கு, வாரி - சாரம், ஊி - யாதொரு காரணத்தாலே, உரணையா - ப்ராணன் தானே, கூறா நால - அவயவங்களுக்கு, ருவலி - சாரமோ, கூறாகி - அமையில்களுக்கு, ருவலி - சாரமோ, கூறாகி - அமையில் நின்றும், உராணை - அவயவத்தில் நின்றும், உராணை - ம்ராணனைது, உகிகுராலிகி - உயாக்கிளம்புகிறதோ, கிறையுக்குமோகிறது, வனவுகியா - இந்த ப்ராணன் தானே, கூறா நால - அவயவங்களுக்கு, ருவலி - ஸாரம்.

புற0 - நா - ஹா.) முன்கூறிய அயாஸ்டிச வோங்கிரஸத்வங்கிளயே அதற்குரியக் காரணங்களால் ஸ்தாபிக்கிறது. ப்ராணன் எந்த அங்கத்தை விடுகிறதோ அந்த அவய வம் உலர்ந் துபோகிறபடியால் ப்ராணனே அவயவங்களுக்கு ஸாரம் ஆகையால் ஆங்கிர ஸேன் என்கிற பெயர் உண்டாயிற்ற.

യെട്ടായ പ്രത്തിക്കുന്നു പ്രത്തിക്കുന്നു വരു പ്രത്തിക്കുന്നു പരുത്തിക്കുന്നു വരു പരുത്തിക്കുന്നു വരു വരു പരുത്തിക്കുന്നു. പരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കാരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു. വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കുന്നെ വരുത്തിക്കാരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്കാരുത്തിക്കുന്നു വരുത്തിക്ന

(ப் - ம்.) வாஷ் 8-உ-வாவ - இந்த ப்ராணன் தானே, வருகாவுகில் பிருக்ஸ் புதியின்று பெயர்சொண்டது, வாலிஹ் - வரக்தானே, வருடிக் பிருக்கீ பென்று பெயர்சிகாண்டது, காஸ்லால் - அந்த வாக்குக்கு, வாஷல் - இந்த ப்ராணனனது, வகில் - காப்பாற்றுகிறவன், க்ஷலாஷு - ஆகையால் தான், வருடுவலக்ல் - பிருசஸ்பதியென்று பெயர் சொண்டவன்.

(நாடு - கா.்.) அலையவங்களுக்கு ஆத்மா என்கிறதாடன் ரூக் யஜுகுச் ஸோம என்கிற மூன்று வேசங்களுக்கும் ஆப்பாடு வென்று ப்புடணினே ஸ்தோச்திரம் பண்ணு கிற நடிந்துக் பென்கிற சுத்சஸ்ஸில் தடங்கின வர்வ ருக்குக்களும் வாக் குபமான வ யாலேயும் வாக்கும் ப்ர ஹுதீகுமானசயாலும் அத்தப் பிருசதீ ரூபமான வாக்கைக் காப் பாற்றுகையால்ல பிருகண்பதுமென்று ப்ராணணேச் சொல்லப்பட்டது.

ക്കുട്ടും \mathbb{R}^{n+1} തെടുന്നു. \mathbb{R}^{n+1} തെടുന്നു പരുത്തു ക്രാത്രം തെടുന്നു. \mathbb{R}^{n+1} തെടുന്നു തെടുന്നു. \mathbb{R}^{n+1} തെടുന്നു തെടുന്നു. \mathbb{R}^{n+1}

(ப் - ம்.) வரஷி-உ வரவ - இந்த ப்ராணன் சானே, வூழுமணவூதி-ப்ரம்மணன்பதியென்று பெயர் கொண்டவன், வாகெ உ வாக்நானே, வூழு _ வேதம், கஸ்லிரி - அந்த வேதுரையமான வாக்குக்கு, வரஷி -இந்த ப்ராணஞனது, வடிக் - காப்பாற்று சிறவன், கூறுமுரு - ஆகையால் தான், வுழுவன்றுகிக் - ப்ரம்மணஸ்பதியென்று பெயர் பெற்றவர்.

்கு டெ நட்டுக்கு இவன்று சொல்லப்பட்ட யறுசர் இதை ரூபமான வாக்குக்குப் பெசியாகையாலே ப்ராணுண் ப்பட்டுகளைப்பதியென்று சொல்லப்பட்டது. இந்கு பிருததி பெராறும் ப்ரம்மடுகள்றம் சொருவாகப் இபரப்பட்ட பதங்களால் மேல் ப்ராம்மணத் தில் காமாநுபமான வாக்குக செயித்துக் கொள்ளபடியால் மிகுதியாக வோக் ரூபமான குக்கும் யதுகல் நேகம் இத்நுக்கொள்ளப்படுத்தும்

(ரா - 227.) ப்ரம்ம என்றெ புசர்சால் வெசத்தைப் பேரி வெதகுப**மான வா**க்கு**க்** தப் பசியாகையால் ப்ராணவோ ப்ரம்மணஸ்புதியென்று பேசப்பட்டது.

സ്പൂ സ്പ്പം 3ു സരുവുന്നു തുടുക്കുന്നു വളുക്കുന്നു വരു ക്യൂ പ്രോഗ് പ്രാവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ

(ப் - ம்.) வரஷி-உ-வரவ - இந்த ப்ராணன் தானே, வாரி - ஸாமிவ துரபம், வாதெறு - வாக்குத்தானே, வா - ஸ்த்ரிலிங்கத்தால் அறியத்தகு ந்தது, எலி - புல்லிங்கத்தால் அறியத்தகுந்தது, வரஷி - இந்த ப்ராணன், (மு) வா - சர்வநாமமென்று எல்லாப் பொருளுக்கும் பெயரான சப்தத் தால் சொல்லுகையாலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்தால் சொல்லுகையாலும் வாக்கைச்

சொல்லுகிறது, கூட்ஃ - சொன்லத் தகுந்த வெஸ்தாகுவச் சொன்லுகிற ஆமஎ ன்கிறது. இச்கு ப்ராணணேச் சொல்லுகிறது, வாைய அர்ச வாக்கும், சூருக ப்ராணதும், உடி - என்று சேர்க்கப்பட்டு, ஸாடு.(ஸாமம் என்னப்பட்டது), _தன் - ஆகையாலே, வாச் ் - ப்ராணனுலே ப்ரயோகிக்கப்பட்ட ஸ்வாக்கூட் டமான ஸாமத்திற்கு, ஸாஃவு - ஸாமலமன்கிற பெயர், யகூட உடையை _ யாதொரு காரணத்தினுலேதான், வுக்ஷிணா _ ஏறும்பிற்கும், வைஃ _ தால்லிய**ீனு,** 8முகொடு - தொச*ிவா*டு, வூல் - தால் ஃய**ீ**ன, **டாமெ**ந -யானேயோடு, ஸூஃ - துல்கியிஞ், வளடிஃ - இந்த, திரடிஃ மூன்று சளான, கொக்கை - உலகங்களோரு, ஸா≳் - தால்கியிக்கு, ் நந் - இந் ஸவெ-2ண-சசுல வஸ்துக்கினாடும், ஸூட் - குல்லியினு, குஸ்கி.உ.வாவ-அனையாலே தான், ஸா⊱்ஸு மலிமன் றுபெயர்பெற்றது, யி - யாச்தாருவன், வன தகி - இந்த, ஸாசி - லாமல்மன்று செயர்கொண்ட ப்ராணக்ன, வாவ் -இர்த ப்ரகாரம், வெடி-தியானம் பண்ணுகிறுினு, ஸஃ - அவன்), கமு-வித வியாபரித்திருக்கிறுள், ஸாஜீ - ஸாமமென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணகே வரை**த**ினுடைய, வாப -ஜேற் - சமான போசத்தையும், வைலோகை<u>கா</u>ட் . சமான உலகத்கை தடிம், ஜெப்த் " ஜெப்க்கிருன் அதாவத அடைகிருன், (jto) வாாா வாமருபியான ப்ராணிதவதைக்கு, வாயு-ஜெற் - ஸமானபோக த்தை, கு*ர*ுடைத**ு** அனுபவீச்சிறுன், வூகி©ாகதோற - வுமான உலகத்தை, ஐபதி - ஐபிக்கிருன் அதாவது அடைகிருன்.

(முo - மா - ஹா.) ஸ்வர்னங்களின் கூட்டமாகிய ஸாமவேசமும் ப்டுணைஞில பே சொல்லப்பதெலாலும் ஏறும்பு முதலான சகல சிறிய பெரிய உருச்சுள் லும் பசு முத வியவத்தில் கோத்வம் முதலிய ஜாதிசக் போல் வயாபரித்துக் சமமாயிருத்தலாலும் டமா ணாணுனது ஸாமமென்று சொல்லப்பட்டது. யாதொருவன் இத்தப்ரான ஊே இவ்வித மான உருவத்தோடு தியானம் செய்கிருஞே அவன் அர்தத் தேவைதையோடு சமானடிபா கத்தையும் அத்தேவைதையினுடைய உலகத்தையும் அடைவன்.

യെയ്ട് ചെട്ടുന്നുവിച്ചു പ്രത്യമായ പ്രത്യമായ് പ്രത്യം വരു പ്രത്യം വരു പ്രത്യം വരു പ്രത്യം വരു പ്രത്യം പ്രത്യം

(ப்டம்.) வனவு 8-உ-லா - இந்த ப்ராணனும், உத்ய 8 - ஸாமத்தினு டைய ஒருபாகமான உத்தேம் என்று சொல்லப்பட்டது, வூரணைவா - ப்ராணன் தானே, உக - உத் என்கிற பெயர் பெற்றது, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், உடி - இந்த, வைவ-ல - சசல ஐகத்தும். வூரணை க - ப்ராணன் டுல், உத்வை - தரிக்கப்பட்டதோ. வாமெவ - வாக்குத்தானே, மீயாகாகத்தைச் சொல்லும் கீதா சப்தத்தால் சொல்லப்பட்டது, உகவ - உத் என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனும், மீயாவ கீதை என்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணனும், உதி - என்கிற இரண்டும் சேர்க்து சொல்லப்பட்ட ப்ராணனுக்கு வசமான வாக்கும், உதி - என்கிற இரண்டும் சேர்க்து சொல்லப்பட்ட ப்ராணனுக்கு வசமான வாக்கும், உதி - என்கிற இரண்டும் சேர்க்து சொல்லப்பட்ட ப்ராணனுக்கு வசமான வாக்கும், உதி - என்கிற இரண்டும் சேர்க்து சொல்லப்பட்ட ப்பட்டது.

(புர0 - புரா - லா) சாமவேதத்தின் ஒரு பாகமாகிய நிதநடெமன்கிற பாகத்தில் சொல்லப்படும் உத்தேசம் என்று சொல்வதும் இந்த ப்ராணன் தான் சகல ஐகத்தையும் உத்தம்பிச்சிரபடியால் அதாவது தரிச்கிரபடியால் ப்ராணனே யுத் என்றும் காகம் செய்ய ப்பததலால் கீதையென்றுஞ் சொல்வட்பட்ட வாக்குக்குக் காரணமாயிருத்தலாலும் ட்ரா ணின உத்தேகமென்று சொல்லுகிறது.

(ப் - ம்.) கூகு-ஹா- உடி - மேற்கூறிய அக்க விஷயக்கில், மெறுகி காகெய்டு - கைகிதாகது கைய பிள்ளோயாகிய, வு ஓூ உது - ப்ரம்ம தத்த கென்கிற மகர்ஷியானவர், ராஜா க் - சோமலதையை, ஊகூயுறு - சாப்பி ட்டுக்கொண்டு இருக்கும் காலத்தில், சூய் - இத்த, ராஜா - சோமலதையா னது, சில்லி - இதானுடைய, சூல்பிராகம் - தீல்யை, விவா தயகாகி -தள்ளக்கடவது, யகு-யாதொரு காரணத்தினுலே, உது - இக்க, சூயாவல்ரால மிராஸ் - அயாஸ்யாங்கிரஸ் என்று பெயர்கொண்ட முக்ய ப்ராணவேணிட, கிகி - சிவறு தேவகையாலே, உடிகாயக் - உத்கானம் பண்ணினுறே, உதி - என்று, உவாவ - சொன்னர், ஸ் - அந்த மகர்ஷியானவர், வாவாவ-வாக்கோகெயுன், வராணெசி நடை - ப்ராணறுலேய், உறி - யாதொரு காரணத்தினுகே, உறையக் - உத்கானம் பண்ணினுரோ, உதி - என்கிற (கையுக் - அர்த்தமானது, மூடையை க-சுப்தத்தாகே, நில்பிருக் - சிச்ச மீக்கப்பட்டது).

(புடைபு டி ஆர்.) மேத்கூறிய விஷயத்தில் ஒரு உபாக்யானம் தொல்லப்படுகி தது. லசுதிது னரு உடய பிள்ளோயாகிய ப்ரம்ம தத்ததென்கிற மசுர்ஷியாகுவர் யச்யத் தில சொமாதத்தைப் புகைப்பண்குறம் தருவாயில் இந்த அயாஸ்யாங்கிரஸ்கெனன்கிற பெயர் பெற்ற முக்ய ப்ராணினங்ட வேது தேவதையை யார் உதகானம் செய்கிரூர்க சோ அவர்கள் தில சிதறிவிக்க் என்று சொன்றுர். ஆவகயால் அந்த மகர்ஷியும் அவ்வி தமாகவே உத்கானம் செய்துர்.

മിഴുന്നുണ്യത്താ തുത്തുള്ളുന്നത്തൊന്നു അയുള്ള അവത്രം അയുള്ള അവത്രം അയുള്ള അവത്രം അയുള്ള അവത്രം അയുള്ള അവത്രം അയ ചെയ്യാന് അയുള്ള പ്രത്യാന് പ്രത്യാന് അയുള്ള അവത്രം പ്രവേശം അയുള്ള അവത്രം പ്രവേശം പ്രത്യാന് പ്രത

(ப் - ம்.) வா கஸ்டு - இந்த வாடு ஃ-ஸாமசப் தக்கால் சொல்லப்பட்ட கஸ்டு ஹா - அந்த ப்ராண ஹடைய, ஸ் - தரமான ஸ்வரத்தை, யிஃ -யா தொருவன், வெஷ - அலிகிறு ஞெ. கஸ்டு ஹா - இவனுக்கு, ஹூ - தனமா, னது, உவகி - உண்டாகிறது, தஸ்டு வெ அந்த ஸாமத்துக்கு, ஹிர்வனவு கண்டத்வனி தான், ஹூ - பூஷணம், கஹாக - ஆகையால், கூஹை - ஜூ -உத்கா தாவாக இருக்கையை, காரிஷ் இரு - செய்யப்போகிறவனுக, வாறி -வாக் விஷையமான, ஹோர் - கண்டத்வகியை, உறு த - இச்சிக்கக்கட்டவன்,

த⊤த்பாயிரப**ீ.**

குபா - அந்த, வாயைவைபாபா - நல்ல ஸ்வரத்தோடேக டிய, வாயா -வாக்கிஞலே, சூகி - இறு - உத்ககனத்தை, குரைறாக - செய்யக்கடவன், தவாக - ஆகையால், யஜெ - யாகத்தில், வாயவதை - கண்டத்வ சியுள்ள குரு ஷண். ஷ்சுருகு தேவாவ - பார்க்க இச்சிக்கிறர்கள், யலைற - யாதொருத்த வுக்கு, வுல - தனமானது, கையாவைத் - இருப்பதுபோலே, மல் - யாதொரு த்தன், வாலு 8 - ஸாமத்தினுடைய, வாகு - இந்த, வல் - தனமாகிய ஸ்வ ரக்கை, வாவல - இந்த ப்ரகாரம், வெடி - அறிகிறுவே, கூஸ்ற - இவனுக்கு, வல் - தனமானது, வைகிவா - உண்டாகிறது.

(புமை - நுர - ஹா.) ஸாமத்திற்கு ஸ்வாமே பு உணமாதலால் யாடிதொருவ**ன் அந்த** ஸாமத்தின் ஸ்வரச்தை அறிகிறு தெ அவதுச்சூச் சனமுண்டோகிறது. ஆதலால் உத்கா னம் செய்ய ஆரம்பித்தவன் தனதுகைய வாச்கில் ஸ்வரத்துதை இச்சிச்சர் டெவன். அந்த ஸ்வரத்தோடுடுகூடின உத்கானத்தேச் செய்யக்குடவன். ஆகையால் உலகத்தில் பண மூள்ள புருஷின எவ்விதமாக ஐகுங்கள் பார்ச்க இச்சக்கிருர்சளோ, இவ்வண்ணமாக வே யாகத்திலும் ஸ்வரமுள்ள புருஷிணப் பார்ச்க இனங்கள் இச்சிக்கிருர்கள். டாமராரு வேன் ஸாமத்தின் ஸ்வம்பாகிய ஸ்வரமுள்ள அறிகிறுதே அவனுக்குத் தனமுண் டாகிறது.

ക്ഷസ്) എത്രത്തെ പ്രസ്ഥത്തെ പ്രത്യേക്കുന്നു അയിലെ അയി അയി പ്രത്യേക്കുന്നു അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യെക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്ന്നു. അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യേക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യെ പ്രത്യം പ്രത്യെക്കുന്നു. അയിലെ പ്രത്യം പ്രത്യെക്

்ப் - ம்.) வா கஸ்டு - இந்த, ஸாஜீ - ஸாமசப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட, தஸ்டு ஹா அந்த முக்ய ப்ராணனுடைய, ஸுவண்-ி0-ல்ல்ல அக்ஷாங்களே, யில் - யாரொருவன், மெஷ் - அறிகிறுறே, கஸ்டு-இவனுக்கு, ஸுவணை-ி0-ல்வர்ண் கானது, உவ கி ஹா - உண்டாகிறது, கஸ்டுமிவ - அந்த ஸாமத் திற்கு, விருவனவ - ஸ்வரம், சானே, விருவண்-ி0 - கல்ல அக்ஷாம், யில் உயாவிறைருவன், வி தகி - இந்த, விருஜீ - ஸாமத்தினுடைய, ஸுவணை-ி0-கவர்ணம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரத்தை, வனவ் - இந்த ப்ரகாரம், வெஷ் - அறிகிறுறே, கல்லி - இவனுக்கு, வி வைகியா - உண்டாகிறது.

ுர0 – ரா – ுா.) மேல் ப்ரோட்டுணத்தில் கண்டத்தின் மாதார்யுத்தா **ஹண்டான** ஸா.முத்தின் ஸ்வுத்தைச்சொல் ஃந்து. இந்தப்ராட்டுணைத்தில் வகுஷணங்களா **இண்டான** ஸ்வேரத்தைச் சொல்லுகிறது. மற்றுக் கருத்துசள் முன்√பாலவும் பதார்த்தம்போலவும்.

ൂന്നു മടയുടെ ജിയുട്ടുന്നു ഇത് പ്രത്യേഷ്ട്രം ആരു പ്രത്യായി പ്രത്യം പ്രത്യായില് ആരു പ്രത്യായില് ആരു പ്രത്യായില് ആരു പ്രത്യായില് ആരു പ്രത്യായില് ആരു പ്രത്യായില് പ്ര

(ப் - ம்.) வாகஸ்டு - இந்த, கஸ்டுஹ் - அந்த, வாட்டீட் - ஸாமத்தினு டைய, யி - யாதொருவன், வந்கிஷாம் - வாக்கா, செடி - அறிகிறுதே, வந்கிஷ்கு - அவன் நீடு நீற்கிறவனுகிறுன், கஸ்டுசெய் - அந்த கர மத்திற்கு, வாமெவ - வாக்குத்கானே. வந்தே ஒருப்புகின் உடுவன்று சொ ல்லப்பட்டது, வாடி ஹிவ©ு - வாக் இந்திரிய ஸ்தானமாகிய நாக்கு முத லியை விடெங்களிலன்றே, வாஷஃ - இந்த, வரணஃ - ப்ராணஞனது, வூதி ஷித்ஹூ - இருந்ததாய்க்கொண்டு, வாதுக் - இந்த ஸாமமானது, மீயம்க-கானம்செய்யப்படுகிறது, வாகிக் - சிலர், கூடுமு - அன்னசெமல் சிறை சரீரத் தில், உதுு வு - என்றுதான், கூடுமு - சொல்றுகிறுர்கள்.

(ரு0 - ருர - ஹா.) யாவ ெருவன் சாமத்தின் வாக்கை அறிகிருடுறை அவன் இர்த உலகத்தில் நிது வாழ்கிருன். வாக்கில்தான இர்த முக்ப ட்ராணனிருந்து கொண்டு இர்த ஸாமமானது கானம்செய்யப்படுகிறது. சிலர் முன்க றப்பட்ட ஆன்னம் என்கிற பெயர்கொண்ட சரீரத்தில்த ன் ப்ராணன் இருந்து ஸாமகானம் செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லுகிருர்கள்.

(ப் - ம்) கூட அதற்குப் பிறகு, கூகி - ஆனையுடுல், வலிர நா நா 68 வ. மூன்றுபமானம் என்னப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்கு க்கே, கூடிலுர்ரொ கூகி-அப்பியாரோஹிம் ஹ் சொல்லப்பட்ட மர்திரம் அதாவது ப்ரம்மலோ கத்தில் ஏற்றி வைக்கையால் அப்பியாரோகமென்று பெயர் படைத்தது, வைதிவை - ஆர்க், வ ஹொகா - ப்ரஸ்தொகா வென்று சொல்லப்பட்ட ருக்விக்கானவன், வாரே - ஸாமிவதக்கை, வ ஹனி - ஆரம்டிக்கிறன், வலி-அர்க ப்ரஸ்தோகாவானவன், யது - எர்க்க காலத்தில், வரது உயரகி-ஆரம்பிக்கக்கடவலின், கீகி - அக்காலத்தில், வர காகி - இர்க முறிரங்களே, இவைகு - ஆபிக்கக்கடவன், (கூலை கொரோவை தியகையோர் தெரா கிறை உயரே தெராசிக்கும் இரு திறை கணி - அக்காலத்தில், வர காகி - இர்க முறிரங்களே, இவைகு - ஆபிக்கக்கடவன், (கூலை கொரோவை தியகையோக்கியையான வைவன், யகு - யாதொரு காரணத்தாலே, (கூலை கொரோவை திய இமானனைவன், யகு - யாதொரு காரணத்தாலே, (கூலை கொரோவை திய இடிக்களே அறிகிற்கான து, தேறு - மாணத்திற்குக்காரணம், (மு) கூலுவா-சும்சாரமே, தே திறு - மேரணகாரணம், வைகு - சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களின் ஞ்ஞானமே, கூறு கை - மாணமில்லாதது, (மு) வைகு - ப்ரம்மஞ்ஞாகமே, கூறு கூற

மரணமில்லாதது, ஆதெறாஃ-மரணகாரணமானதில் நின்றும். உடுஎன்னே, கூடு _ கூ - மாண சாரணமல்லாத சாதாக்கை, மிய - அறியவை, சா-என்னே, சூட்டு தல-மரணமில்லாதவனைக், குடாரு - செய், உதி - என்கிற, வா திஷவ்-இதைத்தான், கூடை - சொல்றுகிறுன், ோ - என்னே, கூடீஸ்ட் இருட்டில் கின்றும், ஜெர்கிஃ - ப்ரகாசத்தை, மூய - அடையவை, உதி . என்று, (சூஹ - சொல்லுகிறுன்). ஆக்டு ு-மரணகாரணமானது, ூக்டில் அக்யானம், ெஜ_{்)} தில் - ட்ரகாசமான க்யானமானது, கூறு தல் - மரணகாரணமல்லா*தது*, £ா - என்ஃன, 27 செ∕ுரல் ~ மரணகாரணத் தெல் கின்•ீறும், கூ?ு து ட மரணகா ரணமல்லாததை, மூ2ப - அறியவை, சுட்டூ 50 - மரணமில்லாதவளுக, 2ா-என்ணே, கு-ாரு - இசய், உதி - என்கிற, வா தடிவை - இதைத்தானி, குஊ - சொல்றுகிறுன், ^ഉரதெ_{றி}ு - மரணத்தின் காரணத்தில் நின்று**ம்,** ೯೯ - என்ணே, ಆ೯೭ ಕಂ - மாணகாரணமல்லாகதை, ಅ೭ಬ - அறியவை, உತಿ-என்று, (கூடை - சொல்றுகிறுன்), க**து - இ**ர்த மர்திரத்தில், கிரொ<u>டிவி</u>க වேவ - மறைந்தது போனிருக்கும் அர்த்தமானது, நானுவி - இல்ஃ, கூடதேவ் வெண்ணம் மஜமானன் உச்சானம் செய்த பிறகு, டாடி - யாதொரு, உத ராணி - வேருகிய, ஹொக்ராணி _ ஸ்தோத்திரங்களோ, கொஷு - அந்த ஸ்தோத்திரம் பண்ணும் கோலத்தில், சூதிகை - தன்பொருட்டு, குடையுல் ப்ராணஞக இருக்குகையை, சூறாபெகி - கானம செய்யக்கடவன், தைஸா க _ அந்தந் காரணத்திறைலேயே, தொஷு - அந்த ஸ்தோத்திரங்கள் செ**ய்** யுங் காலத்தில், யo-யாதொரு, காஃo-ஆசைப்படும் வஸ்துவை, காஃபிய**த** -இச்சிக்கக்கடவின், தை - அந்த, வாரு - வாத்தை, வுரணீதை - வரிக்கக்கட வன், வுவௌஷஃ - அந்த இந்த, வாவுவிகி - இந்த ப்ரகாரம் அறிந்த,உதூ தா - உத்காதாவானவன், கூதிகையா - தன்ப்பாருட்டாவது, யஜா நா யவா - யஜமானன் பொருட்டாவது, யo - யாதொரு, காடே - ஆசைப்பட**த்** தக்க வெஸ்தாவை, காடிபடதெ - இச்சிக்சிறு 3 ஞை, கூற - அதை, சூமாய**கி -**கானம் பண்ணுசிறுன், ககிஹாவா ககி - அந்த இந்த ப்ராணத்தின் உபாஸ னமாளது, ொகஜிஜெவ - உலகத்தைச் சாதிக்கிறதுதான், யஃ - யாதொரு வன், வா துன் - இந்த, ஸால் - சாமருபியான ப்ராணண், வாவு - இந்த ப்ர காரம், வெ - அறிகிருினு. சுலொக_ி தாயாவாவ - உலகத்திற்கு யோக்ய னல்லாத தன்மைக்கு த்தானே. நமுாலுவே - ப்ரார்த்திக்கிறதில்**ி**.

(மு0 - மா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

കുരുത്യം പ്രത്യം പ

മഴിയുപൂട്ട് ബ് ഉരു മന തെഴിതെച്ചു തന്ന് മുക്കുപ്പ് ചേഴ്ച് പ്രീത്യ ജ്ച് പ്രമു തെങ്ങു മുത്സ് ക്രോ ഉപ്പോട്ടാ എറ്റു മാരു മാരു മുത്യ ഇപ്പെട്ടു പ്രമുഖ്യ പ്രമുഖ്യ മുത്യ മുത് ഇപ്പെട്ടു പ്രത്യ പ്രമുഖ്യ മുത്യ മുത് வாவு ந ஒள்ஷ தலாகு $- \mu$ ுஷ ஒள்ஷ திறைவெஸ்க் பொ $< \frac{8}{8}$ வ

ந்_{. !} அரெத்வ - மேற் உறிய க்பாகர்மங்களுக்குப் பலமான ப்**ர** ஜாபடு சென்ற சொல்லப்பட்ட ச்ரம்மம்தானே, உஉo - இந்தப் பேதங்களாகத் தோற்றப்பட்ட வஸ்துக்களோடு ஒன்றுக, கூறெ - வெறு சரிரம் உண்டாவ தற்கு முக், தூவீல் - இருக்கா, (ரு) உடி0 - இப்பொழுது கண்ணுக்குப் புலப்பட்ட உலகமானது, கூறு - ஸ்ரூஷ்டிகாலத்திற்கு முன், வ ுடு ஷ விலி - புருஷனுடைய ூகாரம்போன்ற ஆகாரத்தையுடைய, குமெத்வ -ப்ரம்ம ஸ்வருபமாகவே, சூவீசு - இருர்தது, (முக) வ-ரு-ஷவியி - புரு **ஷே**னுடைய ப்ரகாரமாளிருக்கிற, ஸஃ-அந்த ப்ரம்மதேவனும், க**ந**ுவிகூறு -ஆலோசனே செய்து, க.நில - வேறே வஸ்.சு.வை, சூ.த.நீல - கார்யகாரண குபமான ப்ராணபிண்டத்திற் காட்டி அட், நாவரு இசுபார்க்கவில்ஃ, (ா) ஸ்ஃ-அர்கப் பரட்ரம்மமானது, எடு-வீகூறு - ஸாகூருக்கிர்தப் பார்த்து, சூத நே? - தன்னேக் காட்டிறும். கைறு வேறெயாகப் பிரிக்கபாட்ட உஸ் துவை, டாவலு, கட பார்க்கவில் கூ, (முறாரு) கூடுமேற – ஆநிகாலத்தில், ஸை3 - அர்த ப்ரஜாபதியானவன் (ப்ரம்மமானது), கூஹிவூலி - ரான் இருக் குறேன், உதி - என்று, வராஹாசி . சொன்னூர், கத்° - ஆறைகயாலே, குஹுஹாடு . அகம் என்கிற பெயரானது, கூடையகி-உண்டாயிற்று, தைலாகி_ ஆகையாலே, வா தடைபுவி - இக்காலத்சிலம், இடு8-ஆனமானது , சூ8-தி 58 - யார் என்று கேட்கப்பட்டதாக, கூடுமுதலில், கூடையடிகான் இதன், உலகிறு - என்றதாகின, உதா - சொல் ் கூட - 19.றகு. കമ-)pprox - வேறன, கarepsilon - റിവarphiന, വ്യarphi് ഒക-ചെർച്ചിക്, ഉണ്ട് - ഉണ്ട് - വ്യarphiஇவனுக்கு, யகி-எந்தப் பெயரானது, வைகி-இருக்கிறதோ, ய8 -யாதொரு காரணத்தால், ஸூஃ - அந்த ப்ரம்மனுனவன், வூரிவுறு-கர்மக்பானங்களால் பிரஜாபத்பத்தை அடைபவர்க்கு மு£்தினவனுக, கலூகை - இ£்க, வை⊸ி லாகி - எல்லா உபாளுக்ஜனக் கட்டத்தில் நின்றும், வைய√ாநு - எல்லா, வோவு நி - தியானம் செய்வதற்குத் தடையான பாவங்களே, ஒளவைதி ـ கொளுக்கிறுகே, சுஸாக்-ஆகையலே, வடுமு-்ஷஃ. புருஷன் என்று பெ யர்கொள்டான், (ருத் யக் - யாதொருகாரண த்தினுலே, ஸ்டு-அந்தப் பரப்ர ம்மமானது. வூவட்ஃ - முக்தினதோ, (யகி யாதொரு காநணத்தினுவே), கூலாக - இக்த, வையிலாக - எல்லாப்பொருளில் நின்றும், வையிரது _ ஸ்க்லமான, வாஹ் நீ - பாவங்களே, ஒள்ஷக - கொளுத்திற்றே, கூலாக. ஆகையால், வர்கு-ஷஃ - புருஷன் என்ற சொல்லப்படுகிறது, (முல) தலாக் - ஆகையாலே, வுரு-ஷஃ - மனிகனைவன், ஒள்ஷகி - பாவங்க கோப்போக்கு இருன், யூ. யாதொருவன், கூஸால்-இந்த உபாஸணேக**ளேக்**காட் டி அம், வரிவ43- முர்தின வஞக, வு ு முல்ஷ கி - ஆகவேண்டுமென் அடிக்

சிக்கிருறே, கூ - அவின, ஸி - அந்த உபாலகளைவன், ஒள்ஷ கி - கொரு த்துகிருன், யி - யாதொருவன், வனவ் - இவ்வண்ணமாக, வெடி - உபாஸி க்கிருறே, (மு) யி - யாதொருவன், வனவ் _ இவ்வண்ணமாக, வெடி - அடிக் கடி அதுஸந்திக்கிருறே, ஸி _ அவன், கூ - அவின், ஒள்ஷ கி - கொறுத் துகிறுன், யி _ யாதொருவன், கூலாக - இந்தப் புருஷண்க்காட்டி அம், வூவ்வ-ே முந்தின்வனைக், வுகூகூடிக்கோக்கோக்கு இரை

(மு0 - ரா - ுா.) பதார்த்தம்போல கருத்து.

(ப் - ம.) ஸ்ட் - மேற்கூறிய ப்ரம்முவானவன், கூடு ஹெகி-பயர்தான், கூறாக் - ஆகையாலே, வனகாக் - ஒருவனைக்றேர்தால், எடில் இடையம்பட்டு கிறுன், லொயு - அர்த இர்த ப்ரம்மாவானவன், வு க்கோல், எடில் இடையம்பட்டு கிறும் பார்த்தான், யக் - பாதொரு காரணத்தினுலே, 2க் - என்னேக் காட் டி ஹம், கிடிரி கி வேறு ஒன்றும், நாலி - இல்லமோ, கூலாஹு - என்ன காரணத்தினைலேதான், எடிலெடிபயப்படுகிறேன், உதி - என்று, குகவாவ - ஆகையால் கான், கூலால் - இர்த ப்ரம்மானிறு வடைய, உயு - பமமானது, வியாய் - போக்கடிக்கப்பட்டது, கூலாகி - எர்தக் காரணத்தால், கூலெ ஷிக் - பயப்பட்டான், விகீபாலிவை - இரண்டாவது வஸ்துவினைலேயே, உயில் - பயமானது, உவகி - உண்டாகிறது.

(மு0 - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் சருத்து.

(ப் - ம்.) ஸெலிவை - அந்தப்ரம்மாவே என்றுல், தொறுவுரைகி - ப்ரீதியடையுவே எல்லு, கலாரைக் - ஆகையாலே, வனகாக் ஒருவஞக, நாரூடு கைப்ரீதியடைகிறுன் இல்ல, ஸ்லி - அந்தப்ரம்மாவானவர், அி தியல்ப்ரீதியடையும் வஸ்துவை,வெனவுல் - இச்சித்தார், யூடிர - எவ்வண்ணமாக, ஹீவு உருவைனை - இச்சிற்கார், யூடிர - எவ்வண்ணமாக, ஹீவு உருவைனை - வி நிரீயும் புரூஷனும், லைவரிஷ்துளை - சேர்ந்திருந்கிருர்கினர், வன காவாறு - இந்தப்ரமாணமாக, வுடிறா - அந்தப்ரம்மாவனவர், தூடை ஆணர், வலி - அந்தப்ரம்மாவானவர், உடுவே - இந்த, தூதா நடை சரீரத் தைத்தானே, வெயா - இரண்டு பங்காக, கூவா கபகி - தள்ளினர், கைகி - மூகைகினுலே, வேதிறு - பதியின்றும், வைகிவு - பத்கியென்றும், கூலுவ

கா ் - ஆனர்கள், கஹாக் - ஆகையாலே, யாஜவஹி ் - யாக்குவல்கரின் பிள்ளோயான மகர்ஷியானவர், ஊ?் இந்தச் சரிரமானது, ஹ்் - ஆத்மாவுக்கு, கைய√வறு உ®வ் - பேர்பாதி பிளக்கப்பட்ட துபோல, உதிடை என்று, கூஷு ் சொன்னுர், கஹாக் - ஆகையாலே, கூய் - ்ர்த், கூகாரால் -ஸ்திரீபாகமான இடமானது, ஹிபா - ஸ்திரீமிறு லே, விராறு கல்னவ-பூரிக் கப்படுகிறதுதானே, கா ் _ அந்த ஸ்திரீகைய, ஸ்் ஹைவக் - செர்ந்தார், கிகி-ஆகையாலே, உதை ஒரி ் மனிதர்கள், குஜாபுகு - உண்டானுர்கள்.

(vo - [Vi - ஹா.) இர்சர் காரணத் இனவெய் பெள்கூறிய ப்ரம்மகாவா னவர் சம் சார மார்க்கத்தைத் தாண்டவில் இ மெல் இ மொல்லப்பு இத்து அர்தப் ரக்மாவா னவர் தான ஒருவளுக இருப்பதால் ப்ரீதியைய வடயவில் இ. அர்சக்காரணத் திரைவலையை இப் போதும் இவ்வுவகத்தில் ஒருவரைக ப்ரீதியைய வைடுதிருகல் இடிக்கு த்தும்மாலானவர் தான் ப்ரீ கியைய வடய ஒருஸ்திரீவல் தவை இச்சித்தார் தான் நீர் இரைத்துட்டுன் இவ்வல கத்தில் ஸ்திரீயம் பருலதனும் எர்த வளவில் இப்பார்க்கோ அர்ச களவாக ஆப்பட்டார். இர்து ஆச்மாவை பெரைக்கும் எற்கு வளவில் இப்பார்க்கோ அர்ச களவாக ஆப்பட்டார். இர்து ஆச்மாவை செருக்கு பாகமாகப் பிரித்தார் குறையில் கிருக்கு காரணத்து வெ யே இவ்வுவகத்தில் பதிபென்றும் பத்சியென்றும் ஏற்பட்டன. வாக்குவள்க்கப் என்று கொல்லப்பட்ட மகர்கி முச்சுலியான சிகிக்கிறிக்கும் இருக்கு கிறியினுறையை பாதி விள க்கப்பட்டதாக விருக்கிறுக்கின் பிருகு சிரைக்கப்படுகிறது. அர்து ப்ரம்மாவும் அர்தல் விறிரீ இபாகமும் சலியாணத்தின் பிரகு சிரைக்கப்படுகிறது. அர்து ப்ரம்மாவும் அர்தல் விறிரீ யடைப் முணர்ர்தார். அறிஞ்ஸ் மணிதர்கள் உண்டாளுர்கள்.

(ப் - ம்.) வா உடை - அந்த ப்ரசித்தையான, உயல இந்தச் சதுகைய வென்று பெயர்கொண்ட கன்னி கையானவள், டோ - என்னே, குது நவனவ - தன்னிடத்தில் நீன்றம்தானே, இந்தகியா - உண்டாக்கி, வேலைவகி - புணருகிறுர், கதை - ஆகையாலே, கிரொமாகி - வேறு உருவத்தால் மறை வேறைக், உசி - என்று, லாலைஷாறவிகு - போரீத்தாள், வா அந்தச் சத குடையானவள், டின - பகவாக, கூலைவக் - ஆறுள், உதார் - மேறுகிய மனு வென்று பெயர்கொண்ட ப்ரம்மாவானவர், இஷை - காளோயாகவும் ஆறுர், கால - அந்தப் பசுவை, வலிஹவிஷைவ - புணர்ந்தார்தானே, கதில் ஆகையாலே, டாவல் - பசுக்களும் காளோகளும், கஇரையாகவும், கூலைக பாலே, டாவல் - பசுக்களும் காளோகளும், கஇரையாகவும், கூலைக - ஆண், உதாம் - வேறு மனுவானவர், வைவர் - குதுரையாகவும், கூலைக - ஆண், உதால் - வேறு மனுவானவர், முறிக்கார்கான, உதாரிக்கார்கானில் இரையாகவும், உதுரையாகவும், உதுரையாகவும், கூலைகு - ஆண் குதிரையாகவும், உதுரையாகவும், உதுரையாகவும், கூலைகி - ஆண் கருரையாகவும், இதி - கழுதையாகவும், உதால்-மனுவானவர், டிலுக் - ஆண் கருரைகயாகவும் ஆனர்கள், கால - அவளே, வையேவிஷ்வ - புணர்க்தார்தானே, கைகீல - ஆகையாலே, வைகையுமை ஒற்றைக் குளம்புள்ள

ப்ராணியானது, கூஜாபக - உண்டாபிற்று, உதாரா - சதருபையானவள், கூஜா - வெள்ளாடாகவும், உதாரி - மனுவானவர், வெலூலி - ஆடாகவும், உதாரா - சதரூ டையானவள், கூடிி - செம்மறியாடாகவும், உதாரி - மனு வானவர், டிட்ஷி - ஆண் செம்மறியாடாகவும், கூடைவகி - ஆஞர்கள், தைதி -ஆகையாசில, கூஜாவமி - வெள்ளாடுகளும் செம்மறியாடுகளும், கூஜாயதை-உண்டாரின, கடிட்டிடிறி கோடிலி - வறம்பு முதல், பூசி. வெ - எத இந்த உலகத்து வஸ்துக்களுள், புறுகை - இரண்டாக விருக்கிற தோ, தேகி - அந்த, ஸைவுல் - எல்லாப் பொருளேயும், கீஸாரு ஆச-ஸ்ருஷ்டித்தான்

(ராம - ரா - லா.) பதார்த்தம்போலிவ இரண்டு பாஷியமும்.

(ப் - ம்.) ஸ்டி - அந்த ப்ரம்மாவானவன், ஹி - யாதொருகாரணத்தால், ஊடி - இந்த, ஸைவடு - எல்லாப்பொருளேயும். கூஸ்ருகி-ஸ்ருஷ்டித்தானே, (தகு - ஆகையாலே), கூடைவாவ - கான்தானே, ஸ்ருஷி-ஸ்ருஷ்டிவென்று பெயர்கொண்டவனுக், கூலி - ஆகிறேன், உதி - என்று, கூடுவென்ற பெயர்கொண்டவனுக், கூடி காரணத்தினுலே, ஸாடிஷி - ஸ்ருஷ்டி பென்று பெயர்கொண்டவனுக், கூடைவு - ஆனில், டி - யாற்தாருவன், வாவை - இந்த ப்ரகாரம், டுவடி - அற்கிருனே, (ஸ்டி - அவனைவன்), வா கைஸ்றா - இந்த கேஸைறு - இந்த ப்ரம்மானிறுடைய, ஸாடி - நாற்கர்டியில், ஊா - ப்ரணி த்த தை, உவதி - ஆகிறுன்.

(முற - ஆடி) பாதொரு காரணத்தி இல் சான் இந்த உலக**ுகளே ஸ்ருட்டித்தேதினு** அந்தத் காரணத்தினுக்ல என்னில் பற டுகரப்பட்டனவும் நானும் வேறுபட்டனவல்ல. ஆகையால் ஸ்ருஷ்டிடம் நானும் ஒனராதான எற்று அந்த ட்ரம்மாவானவன் எண்ணி ஞன். இப்படி அளன் எண்ணியதை எடில் தறுக்குகினு அவன் இவ்வுலகத்தில்ப்ரஸித் தியையடைகிறுன்.

(ரா - ஹா.) எச்சுக் சாரணத்தினுல் நுசன் இந்த உலகங்கூளா ஸ்ரூஷ்டிக்கேகேணு அதினு^{ல்} நாகுன ஸ்ரூஷ்டியோகிலுள் என்று ப்டிக்கு எண்ணாகாபடியோல அறுதாக்கு ஸ்ரூஷடிடெயென்கிற பெயேர் எட்டட்டது. யாறன் ஒருவன் இந்த ஸ்ரூஷ்டியை அறிகிமூகிணை அவன் இவ்வுலகத்தில் ப்றலித்தியை அடைகிமூன்.

(ப் - ம்.) வலி - அந்த ப்ரம்மாவானவன், கியைதி - இந்த ப்ரகாரம், யொகெஃ - உத்பத்திக் காரணமான, உவா கி-முகத்தில் நின்றம், ஹஹா ஹராறவ - கைகளில் கின்றும், கஹரில் கடைந்தான், கூறில் - அக்கி தேவதையை, சுஸ்ருஜக் - படைத்தான், குலாக - ஆகையால், வாக்கி -இந்த முசமும் கைகளும், கூடைகல் - உள்பாகங்களில், சுலொடகo-மயிரில் லாமலிருக்கின்றன, ஹி - யாதொரு காரணத்தினுலே, யொகிஃ - யோகியா னது, கூதார் தீ கல்காகோட உள்ளே மடிரில்லாததோ, தக-ஆகையாலே, கூēு - இந்த அக்கிவை, பஇடயுஜி, கூēு - இந்த இந்திரணே, யஇ - யஜி, உதி - என்று, யுன் - யாதொரு, உல் - இந்தவசனத்தை, வாககொகை -ஒவ்வொரு, செவ**ே** - சேவதையைக் குறித்து, சூஹுஃ - சொல்றுகிறுர் களோ, ஸா-அந்தந்தத் ிதவதை விஷயமான வாக்கானது, ஊ சுணெடுவ-இந்த ப்ரம்மாவினுடையதானே, விஸ்ருஷில் - வேறு விதமான ஸ்ரூஷ்டி வோஷஉ′்⊇ு)ு - இந்த அக்நி முகமாகத்தானே, வூவை⊋ - சகலமான, தெவாஃ - ிதவர்களும், (கடிவது ₋ உண்டானர்கள்), கூ**ய - பி**றகு, ய தி்வ- பாதுமொரு, உசுு - இவ்வுலகத்திறுள்ள, சூச_{ரு}-ில - ஈரமுள்ள வஸ் துவோ, தக-அந்த வஸ்தாவை, ரெகேஸ்ஃ - ரேதஸ்ஸில் நின்றும், கலோ ஐத - பகடத்தான், த≅ - அதுதான், லெகாஃ - தொமரசம் என்று சொல் லப்பட்டது, வனதாவலா - இவ்வளவுள்ள, உடிo-இந்தச் சோமமான அக்கி யானது, ^{£லவ}ூ**்** சகலமான, கஹ்்வ-போகிக்கும் வஸ்துவாகவும் ஆயிற்று, கணாஷமுவனவ - *அதைப் பு*சிக்கிற**தா**கவும் ஆயி**ற்று,** வெலாவோவ - சோம ரசம்தான், கூறை - போக்யவஸ்து, கூறி-அக்சியானது, கூறோஷி அதைப் புசிக்கிறது, ஸாவனஷா - அக்க இக்க ஸ்ருஷ்டியானது, வ ஹண்ஃ - ப்ரம் மாவுக்கு, எதிஸாடிபில் - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி. யக - யாதொரு காரணத் தினு வே, செரப்படு - உயர்ந்த, செவாற - தேவர்களே, சுஸ்ரு தே - படை த்தானே, செய - பிறகு, யக - யாதொரு காரணத்தினுலே, உதை-பிஹுறு -மர்க்கும் தன்மையுள்ளவகை, கூடுகாற - மரணமில்வாதவர்களே, கூவூ ஐத - படைச்தானே, சஹாக் - ஆகையாலே, சுதிஸ்ரவில் - உத்தமமான ஸ்ருஷ்டி, யி - டாரொருவன், வாவு - இக்கப்ரகாரம், வெடி - அறிகி ரு?்ஞ, (வாஃ - அவன்), காஸு) - இந்த ப்ரம்மாவிறாகடய, வா காஸா.∂ா≎ -இந்த, கத்வுஷ்றால் - உத்தமஸ்ருஷ்டியில், ஹா - ப்ரஸித்தியுள்ளவனுக, වෙවෙ**තු -** වැළිගුණ.

(ு - ரா - ஊா.) பதார்த்தம்போலிவே இரண்டு பாஷியமும்.

அந்தக் காலத்தில், சுவறாகு நூகை . பெயர் உருவம் இல்லாததாக, சூவலீகி .. இருக்தது, தைவை - அக்தப்ரபஞ்சமானது தானே, மாஃரு உடாவு பெயர் உருவங்களாலே, வலாதி ப.க - பிரிக்கப்பட்டது, சுய_் - இவன், கூலாள நாரோ - இந்தப் பெயருடையவன், உசoரு ூவல் - இந்த உருவமுள்ள வன், உதி - என்று, ககி - ஆகைமாலே, உ⊋் - இக்த ப்ரபஞ்சமானது, வா தஹை | பி - இக்காலத்திலும், கூய - இவன், சுஸள நாடோ - இந்தப் பெயருள்ளவன், உுாூவல் - இவ்வுருவமுள்ளவன், உதி - என்று, நா? மூ வா உரு பில்வ - பெயர் உருவங்களாலே தானே, வரு தி யகை - புரிக்க ப்படுகிறது, ஸ்ஃ - அந்த, வாஷ்ஃ - இந்த ப்ரம்மமானது, உஹ - இவ்வுருவ ங்களில், கூ நவா9ெத உலி - சகங்களின் தானி முதல், உரவிஷ் - ப்ரவே சித்தது, பூடுர - எவ்வண்ணமாக, கூ\$ுருஃ - கத்தியானது, கூ\$ுருலாடுந் உறை ரிலும், (பயாவா-எவ்வண்ணமாகத்தானே).விரு உறா - அக்கியான து, விமு வாக - மாபெ - அரணிக்கட்டையிலும், (வுவீஷ் ஃ-ப்ரவேசிக்க தோ , (ப் - யாதொருவன்), க் - அந்தப் பரமாதமாகவ, நவரு இசி - பார்க்க வில்ஃஃபோ. அதாவது திபானம் செய்யவில்ஃயோ, ஸஃ - அவன், ககுர தொ<u>ணி</u> - நிறைந்தவனல்லவன்றே, வராணஹெவ - உயிர்ப்பித்துக்கொ ஸ ண்டு தானே, உராணஃ - ப்பாணன் என்று, நாஃ - பெயரானது, உைவதி -உண்டாகிறது, வுடிநை - பேசுகிறதாக, வாகி - வாக் என்றும், வெஶுறு -பார்த்துக்கொண்டு, உக்ஷு "் - கண் என்றம், மருணு - கேட்டுக்கொண்டு, பெருரா து ∘ - காது என்றும், இநா ந3 - எண்ணிக்கொண்டு, இந8 - மனத் ன் அம், (நா? - பெயரானது, உவதி - உண்டாகிறது), காகி - அந்த, வன தா நி - இ_்தப் பெயர்கள், கலை₎ - இந்தப் பரப்ரம்மத்துக்கு, கூடி நா**ி**ர கெறுவ - செயலிஞல் வக்த பெயர்கள்தான், யஃ - யாதொரு, ஸஃ - அ்த உபாஸிக்கிறவனுனவன், சு.தல் - இந்தக் காரண**த்**தினுலே, வளசெக**ை - ஒவ்** வொரு வஸ் துவோடு சு.மு.ய பரப்ரம்மத்தை, உவாஹெ - தியானம் செய்கி ருணே, ஸ்ஃ - அவன், நவெடி _ தியானம் செய்கிறவன்ல்ல, கூகஃ - எவ்வுரு வமும் ப்ரம்மம் ஒன்றேயாதலால், வனகெகெகே க - ஒவ்வொன்றேடுகூடிய,

வாவு ் - இக்க ஜீவனைவன், கூகு கூலவி - பூர்க்கியில்லா தவனன்றே, மையி - ஆகிமுன், சூரி திரைவ - ஆக்மாவென்ற கானே, உவாவீகி - தியானம் செய்யக்கடவன், கூது - இக்க ப்ரம்மத்தில், ஹி - யாதொரு காமணக்காலே, ஸெவெ-ப்-சகல வஸ் துவும், வாகைல - ஒன்றுக, ஊவகி - ஆகின்ற னவோ, கக்களை கீக் இக்க ப்ரம்மமானது, கூஸைறு - இக்க, ஸைவ-ஸ்று-எல்லா வஸ்துக்களுக்கும், வடிகிய - அடையந்தகுக்கது, யண் - யாதொரு காரணக்கினுலே, கையு - இக்க ப்ரம்மமானது, கூதா - பரவியிருக்கிறகோ, கூறைகை - இக்க ப்ரம்மத்தினுல், வாக்கு - இக்க, ஸைவ-ம்-சகலத்தைரும், வெடிவி - அறிகிறுன்ன்றோ, யலாகைகி - இக்க, வைவ-ம்-சகலத்தைரும், வெடிவி - அறிகிறுனன்றிறையலாக வெடிவி - விவண்ணமாகவி, வெடிகுகி வண்ணமாக, வெடிகை - மின்சென்று அறிவினு, யி-யாமிதாரு வண், வாவல - இக்க வண்ணமாக, கெடி - தியானம் செய்கிறுறே, வாவல - இவ்வண்ணமாக, கீக்-ல் - கிர்த்தியும், கெருள்கை - புண்ணிய காமத்தையும், விடிகை - அடைகிறுன்.

(மு0 - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் சருத்து.

கரைக்கு தால் வாதாதெற்பா விதாதெற்பா நுஹாதுவக ஹாஷகாகரு யடிபாதாவபொக்கு சாதக் விப்பு வாணவை உ யாக விப்பிரொது தி திருரொடுக்கல் மக்வதா சாதாக்கெவி யசுவாலி தலைப் சூதாக்கெவி பசுவாணு நடைவை கலுவியவர்கள் கலைவதி (சடு)

(ப் - ம்.) துக்கைக் - அந்த இந்த ஆத்மதத்வமானது, வுடது யக் பிள்ளோகையக் காட்டி ஹம், வெ பிஃ - அத்க பரியமுள்ளது, டீசோலி - அனக் தைக் காட்டி அம், வெறுயி - அதிக ப்ரியமுள்ளது, கந்திலாக்-வெருகிய, ஸைவட்ஹான் - எல்லா ப்ரியவஸ்து வைக் காட்டி தும், டெய்ம் - அதிக ப்ரிதி யுள்ளது, ய^{து} - யாதொரு காரணத்திஞில, வப**ு** - இந்த, சூ**தா -** ஆத்மா வானது, எணுமுதார் - மிகவும் சொருங்கினர்சா, ஸைடிஃ - ஒருவின், சூதி மூஃ ஆத்மாகு கைக் காட்டி அம், கதை ு - வெறு வஸ்துகை, உியா - ப்ரியியுள்ள தாக, வ, - வாண - சொல்லுகிறவினக் குறிக்கு, வூரியாகி - சொல்லக் கடவன், உியா - இஷ்டமான வஸ்தானவ, மிராது அறுக்கப்போகிறுன், உதிடை என்று, -யாதொரு பாரணத்தினுவே, (வகு ம் - சொல்லுகைச்கு), ் நை மார் - ஸ்டிர்த்தினு, அக்கெய்வ - அப்படிகிய, ஸ்றாக - ஆய்விடும். சூதா நலெவ - பரமாத்மானவத் தானே, வி ம் - ப்ரியமுள்ளவஸ் துவாக, உ வாஸீ.த . *தியானம்செட்*யக்கடவன், வலயல் - யாதொருவன், சூசா நலெவ_ ஆக்மாவைத்தானே,வியா - ப்ரியமுள்ள வஸ்துவாக, உவாஹெ - இயா னம்செய்கிறுேனு,சுவூ - இவனுடைய, உி பி - ப்ரியமுள்ளவஸ் துவானது, வு சேபு கை - காசமுள்ள தாக, மூலை கியா - ஆகிற இல்லே.

(மு0 - ரா - ஹா.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

ලා | පුදු - இத்த வாழ் அரசி விருவி விருவி இத்த இது இது இது இத்த இத்த விருவி வி

(மு0 - ரூர - லூ.) பதார்த்தம்போலக் கருத்து.

றுக்கு இத்து செரி புறத்கு இது இது நாவர் நிக்கு இது நாவர்கள் இது நிக்கு இது நாவர்கள் இது நாவர்கள் இது நாவர்கள் திக்கு இது நாவருக்கு நாவர்கள் இது நாவருக்கு நாவருக்கு

(ப் - ம்.) ஊு - இந்தப்ரபஞ்சமானது. கூடு - ஆதிகாலத்தில், (புல) - அறிவுண்டாவதற்கு முந்தினகாலத்திலும், வூஹிவெ - ப்ரமஸ்வ முர்கினகாலத்திலும், வூஹிவெ - ப்ரமஸ்வ முர்கின் கூலிகி - இருந்தது, கிகி - விர்கிகி ப்ரம்மமானது, சூதிறேன், ஆக்மாவைத்தானே, கடை - கான், வூஹி - ப்ரம்மமாக, கூலி - ஆகிறேன், உகி - என்று, கூடுவிகி - அறிந்தது, கூலாகி - அப்படியறிந்ததால், கிகி - அந்த ப்ரம்மமானது, வையில் - எப்பொருளும், கூடைகி - ஆமிற்று. கிகி - அந்த ப்ரம்மக்கை, உவா நால் - தேவர்களுக்குள், பொயில் - எவின்வன், வ கிறுவரிக்கை, உவர்களுக்குள், பொயில் - எவின்வன், வ கிறுவரிக்கி - ஆனிர்கின், கிறுவகி - ஆனிர்களின், மிருல் - அவன், கிறிவ - அந்த ப்ரம்மமாகத்தின் ஒரே ஆத்மாவா மிருக்கும் கண்மையையறிந்தாலைன்று கருத்து. இவிணால் - இருஷிகளுக்குள் கும், கியாட அப்படியே, கிகி வினைமையறிருக்கிற, மினைம் - மனிதர்களுக்குள்கும், கியாட அப்படியே, கிகி - மேற்சொன்னவண்ணமாக எப்பொருள்களுமாயிருக்கிற,

வா த 🕾 வா - இர்த ப்ரம்மத்தையே, வஶ்லு நு - அறிர்த, (ா௦) - தியானம் செய்த, வாஃசெலஃ - வாமதேவரென்கிற, ஐஷிஃ - இருஷியானவர், கூடை -ாரன், ஃநுுஃ- - மனு என்பவராக, கூடுவ⊙ - ஆளேன், கூடுை≎ - கான், ஸூூ பை-ிரு - சூரியனுமாக, (கூலைமு-ஆனேன், உதி - என்று, வு_கிசிவவஷை-அறி ் தார், உசு - ஆகையோல், வா கஹ_ி -ி - இப்பொழு தாம், ய8-எவன், வாவை - இர்தப்படி., ஊலு - இர்த ப்ரம்மத்தை, சுஹை - நான், வடிஹ - ப்ர ம்மமாக, குணி - ஆகிறேன், உதி - என்று, வெடி - அறிகிறுறே, ஸ்டி -அவன், உடி° _ இர்,சு, வை-dு - எல்லாப்பொருளுமாக, உவகி - ஆகிருன், **த**்ஸ_{்)} - அப்படியறியும**வ**னுகடய, சுூூகெத்) **-** மோக்ஷத்தைக் கெடுப் பதற்கு, உெவாமுடை ந - தேவர்க_ும், **நெஶகை -** ஈசர்களாகிறதில்**ஃ**, ஹி - யாதொரு காரணத்தினுல், வாஷா - இத்தேவர்களுடைய, கூதா -ஆத்மாவாக, ஸ்ஃ - அப்படியறிகிறவன், உவைக்-ஆகிறுவே, கூட பிறகு,்யஃ• எவன், கந_ிர**் -** வேறு, செவ*தா*் - தேவதையை, கூஸள்-இந்தத் தேவ தையானது, சுதில் - தன்னில் வேறுயட்டது. கூடை - நான், கதில் - தே **வ**தையில் வேறுபட்டவனைக, கூலி • ஆகிறேன், உகி - என்று, உவலெழ் • கமஸ்காரம் முதலியவைகளால் தியானம் செய்கிறுே, ஸிஃ - அவன், ந்வெ டி - அறியவில்ஃல. வமுு் - பசுவானது, யயா - எப்படியோ, ஸ்் - அப் படியுபாலிக்கிறவன், செவா நாo - தேவர்களுக்கு, வனவo - இப்படியே, ப யா உு வெ - எப்படி, வ ஹ வஃ-அனேகமான, வ மு முு ு உஃ-பசுக்கள், உ நு⊸ ஷைற் - மனிகண், ஊுகுறுஃ - காப்பாற்றுமோ, வாவை - இம்மாதிரியே, வாக்கொள்ள - ஒவ்வொரு, வுறு - ஷைஃ - புருஷன், செவாங - கேவர்களே, உுந்தி - காப்பாற்றுகிறுன், வாக்ஷிந் - ஒரு, வ.மாவெவ - பசு*தாகே*ன், சூ ஜீ ப சா ஹெ தி - அப்புறப்படுத் தப்பட்டால், கூடி நப - அனிஷ்டமான து, மைவத் - உண்டாகிறது, வஊுஷு -அனேக பசுக்கள், (கூ∮ீய€ாடுநஷு -ஸுதுு - அப்புறப்படுத்தப்பட்ட வளவில், கி2ு - கேட்பானேன், கஹாக-ஆகையால், யுகி - யாதொரு காரணத்தால், உநு-ஷைறுயல் - மனிதர்கள், வா _த∺ - இர்**த ப்ரம்மத்தை, வி**⊋ுஃ - அறிகிறூர்களோ, தக∹அர்த ப்**ர**ம்மத் தியானமானது, வனஷா - இந்தத் தேவர்களுக்கு, மவிருய - பிரியமில்லே.

(புரு - புரு - லா.) பிரம் மழும் நானு ம் வேறபட்டவ வென்ற ம் வே முன்ற தியரு கைம் செய்யத்துக்க கென்றம் எவன் தியானம் செய்கிமுனே, அவன் அறிந்தவனல்ல. பிர மத்தியானம் செய்வதைத் தேவர்சள் செடுப்பதற்குக் காரணமே தென்னில், மனிதன் பிறசுகும் காலத்தில் தேவர்கள் பிதர்க்கள் இருஷிகள் ஆக மூன்ற பெயர்களிடத்திலும் கடனுடன் பிறச்கிருக் யாசம் செய்தலில் தேவர்கள் கடிணயும் பின்ளபிறத்தலால் பிதர்க்கள் கடுரையும் அத்தியயனம் செய்வதால் இருஷிகள் கடுணயும் தவிர்க்கிறுன். உலகத்தில் பசுவானது தன் முறமானவே எப்படிக் காப்பாற்றமோ. அவ்வண்ணமாக உலகத்தில் பசுவானது தன் மறமானவே எப்படிக் காப்பாற்றமோ. அவ்வண்ணமாக உலகத்தில் பசுகள் ஒன்ற சேர்சத்த போல் அனேகம் தேவர்களேக் காப்பாற்றி வருகிரு ணைகயால் பிரம்மத்தியானம் செய்வறவன் அவர்களேக்குப் செற்கிபோல் ஆப்பிரியத்தை கேவர்க்கும் கேவர்களுக்கு அனேகம் பசுக்கள் நடிக்கமைக்குப் பிரியமானதல்ல.

(ப்-பா-ம்.) ஸ் - வாறு பொடு ந $^{\circ}$ -என்றம், $_{-}$ கஸ் $_{0}$ ு $_{1}$ க்கை $_{0}$ $_{-}$ கை $_{0}$ $_{-}$ கை என் றம் ப்ராம்மணவர்ணத்தினுடையவும் அக்கிரினுடையவும்படைப்புமுன் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்திரன் முதலிய கூதத்திரியர்களுடைய அபிமானி தேவதைகளின் படைப்புச் சொல்லப்படுகிறது. வஹுக் கூற விவாய_{் இ}லை ு தவ_ைு என்கிற நியாயமாய் முன் சுருதிகளில் ப்பம்மமே இக**த்** காரண மென் ஐ சொல்லப்பட்டபோதிலும் சிஷர்களின் ஜாக்ரதைக்கா + அடி க்கடி ப்ரம்மமே ஜகத்காரணமென்று சொல்லுகிறது. சுறெ - முன்கால த்தில், உடிം - இந்த ப்ரபஞ்சமானது, வூஹூெவெ - ப்ரம்மமாகத் தானே, வாகை 2ெவ - ஒன் முகத்தானே, சூவீன் - இருந்தது. தன் - அந்த ப்ரம்மமா னது, வரசு_்வைக்- ஒன்*ருக*யிருந்துகொண்டு, _நவ_ிவைக்- பெருமையை யடையவில்ஃ. தக- அந்த ப்ரம்மமானது, ఈ 🖅 - கூத்திரியின்ன்சிறை, ெரு யஃ - உயர்க்த, ஈூவ≎ - சரீரத்வது, கத்ுவாரு **தை -** உயர்க்ததாகப் படைத்தது, ஷெவதுா- தேவர்களுக்குள், யாநி- எந்த, வரகோநி - இந்த, உநு 8 - இந்தான், வெருுணை8 - வருணன், வெரு 88 - சந்தோன், ரு-ு தே 8 உருத்திரன், வஜ-ி. நேற்ஃ - பாற்றுள்ளியன், யூஃஃ - யமன், இறகுறு ஃ - மிருத் தியு, ் ு ் ு ா நால் - ஈசானன், உதி - என்கிற, கூ. தோணி - கூ. த்திரியாடு மானி தேவதைகளே, (சுத்றவருஇத் - படைத்தது), தவாக - ஆகையால், கூ தாக - கூத்திரியணக் காட்டிறும், வார் - உயர்க்தது, நாஹி-இல்ஃ, தலாக - ஆகையால், வ**ா** ஊண**்** - ப்ராம்மணன், ராஜலு பெ - ராஜசூய மென்கிற யக்யத்தில், கூதி பீச்பலூர க-கூதத்திரியனுக்குக்கீழ், உவாஷெ _ உட்காருகிறுன், தக- ஆகையால், கூ துவாவ - கூ,க்திர்யனிடத்தில் தா னே, யஶஃ _ ப்ராம்மண்யத்தாலுண்டான கீர்த்தியை, உயாதி - செய்கிறுன், ராஜஸூயமென்கிற யாகத்தில் அரசன், வ ஹுநு - என்று கூப்பி**ட்டவுட** னே ருத்விக்காயிருக்கிற ப்ராமணன், கூடாராஜீந்வூ ஊாவி - என்ற அர சனேப்பார்த்துச் சொல்லுகிறபடியால் ப்ராம்மண்யத்தாலுண்டான கீர்த்தி யை அரசனிடத்தில் ப்ராமணன் செய்கிறுன் என்று கருத்து, கூதுவை) -கூத்திரியனுக்கு, வூ ஊ - ப்ராம்மணன், உதியசு - என்கிறதைதுவோ, ெல்ஷா - அர்க இதுவானது, பொதிலீ - உயர்வுக்குக்காரணம், **க**வுருகு-

ஆகையாலே, ராஜா - கூஷத்திரியன், வருகோக - உயர்ந்திருப்பதை, ஒவு இ யடிற்வி - அடைகிறுள் தாரின், சுதை கூட் ராஜஸ் பெம் முடிந்தவுடனே, ஹால் - தன்னுடைய, பொகில் - பெருமைக்காரணமான, வூ செஹவ் -ப்ராம்மணின்த்தான், உவகிரு பதி- சமீபத்தில் தாழ்ந்திருக்கிறுள், யஉ-யாதொரு கூஷத்திரியன்தாகின், வன கல் - இந்த ப்ராம்மணின், உடி குலி உ கொல்லுகிறுகே, ஸூ - அந்த க்ஷத்திரியன், ஸால் - தன்னுடைய, பொகில் காரணமானதை, ஜேன்கி - கேடுக்கிறுல், யடிரு - எவ்வண்ணமாக, செழையால ஸைல் - பெரியவர்களே, உிலிக்கிறுல், யடிரு - எவ்வண்ணமாக, செழையால கூரு - அப்படி), வலி - அவன், வாகியாகு-பாவியாக, உவகி ஆகிறுன்.

(ப்-பா-ம்.) வைடு அந்தப் பரமாக்மாவானவன், மிடு நவவி ஹவன்-விபுவா கவில்ல். வைடு அந்த பரமாக்மாவானவன், விரும் - வைச்பின், சாவு நகுக் படைத்தான், பாகி - எந்த, வனதாகி - இந்த, செவஜா காகி - தேவக்கூட் டங்கள், வலைவி - வசுக்கள், ஈடு ரிம் - உருத்திரர்கள், கூடிகிறாடு - ஆதித் தர்கள், விறு நடிவாடு - விச்சு வமிறு கடய பிளைகளான பகில் முன்று பே ர்கள், உரு கூடு - மருந்துக்கள், உதி - என்று, மீனருல் - கும்பலாக, கூ வரு மிகை - சொல்லப்படுகிறுர்களோ, (தாகி - அந்த தேவைக்கூட்டங்களே, கூவரு இதை - பகுடத்துக்கு.

തെട്ട് ചെയ്യുക്കുന്നു പ്രാഷത്ത് പ്രത്യേഷി ശാ $\|$ തെട്ട് ചെയ്യുക്കുന്നു വരുന്നു പ്രത്യായില്ലായില് വരുന്നു പ്രത്യായില്ലാ

(ப்-பா-ம்.) வூடு ஆந்தப் பரமாத்மாவான உன், டெ மைவலு உவகி - விபு வாகவில்ல், ஸி- அந்தப் பரமாத்மாவானவள், முன் த- - ஆத்திர வென்கிற, வடுவு ண்ட - விருத்தியஸ் னுகிற, உண்டு - வர்ணத்தை, கவரு இசு - படை த்தான், உயல் வெடிறந்தப் பூமிதானே, வடிஷோ - பூஷா என்ற பெயர்கொ ண்டது, ஹி - யாதொருகாரணத்தால், யகுகிலவ - யாதானுரு, உடிலடுக்க வுலகத்தின் பொருளோ, உடில - இந்த, வைவடுல - எல்லாப்பொருள்களே, உ யல-இந்தப் பூமியானது, வு ுஷிதிக்குக்குக்கொண்டுவருகிறதோ.

(ப்-பா-ம்.) ஸஃ அந்தப் பரமாத்மாவானவன், டெநைவவ_ிவைக**ு விபு** வாகவில்ஃ, நதெயல் - *கூத்தி*ரிய*ணேவிட வுயர்ந்ததான, ஈூவு உருவ* மான, முடி-6 - கர்மத்தை, கதிவருஐக - படைத்தான், தடு கூ. அத்த இக்தத் தர்மமானது. கூ. தி. வி. கண்ற கேரியனுக்கும், கூ. தீ ் - உக்ரமானது, யக் - யாதொன்று, மூட்க - தர்மத்தைவிட, வரு - உயர்த்தது, நாவி - இல்லே, கண்ற பாந்கையால், மூட்கு - தர்மத்தைவிட, வரு - உயர்த்தது, நாவி - இல்லே, கண்ற பாந்கையால் மூட்க விருக்கபோதினும், வூல் - இல்லே, கண்ற பாந்கையிரும், மாஜாயமா - பாஜாவினு ஒருபோல மூடு 2 குண்கு தர்மத்தினுலே சூமுமை தெ - ஜாக்க எத்தனிக்கிறுன், வனவ் - இத்தப்படி யே, யி - யாதொன்றே, ஸி - அது. மூட்கான், தன் - அகையாலே, வி தி - மாதொன்றே, வி - அது. மூட்கான், தலாகி - அகையாலே, வி தி - சொல்றுகிறுன், உதி - என்று, கூறு நிறவின், மூகி- சக்கியக்கை, வடி தி - சொல்றுகிறுன், உதி - என்று, கூறைகி - செரல்றுகிறுர்கள், மூகி -தர்மத்தையாவது, வடிகை - சொல்றுகிறவின், விகிறுர்கள், மிகி - செரல்றுகிறுன், உதி - என்றும், கு மூறுகி - செரல்றுகிறுர்கள்), வன கி - சொல்றுகிறுன், உதி - என்றும், கு மூறு - செரல்றுகிறுர்கள்), வன கி - சொல்றுகிறுன், உதி - என்றும், கு மூறு - செரல்றுகிறுர்கள்), வன கி - சொல்றுகிறுன், உதி - என்றும், கு மூறுக் - இருத்தை

(ப்-பா-ம்.) தக-ஆகையாலே, வா து - இந்த ப்ரம்மமானது, வ ஹ-ப்ராம்மணஜாதியும், கூ தே o - கூத்திர்யசாதியும், விடி - வைசியசாதியும், மூல் டி - சூத்திரசாதி புமாரிருக்கிறது, கூறி நா-வாவ - அக்மோடேகழு க் கொண்டிருக்கிற, தக - அந்த ப்ரம் ம மானது, செவ்ஷு - தேவர்களுக் சூள், வ ஹ - ப்ராம்மணஜாதியை உடைத்தானதாக, கூலவக் - ஆரிற்று. தே நும்ஷிஷு - மனிதர் தெத்துள், வா ஹ கை ட ப்ராம்மணி இடே கூடினதாக, வாலுணல் - ப்ராம்மணனுகவும், கூதி பெண - கூதத்திரிய தே டே கழனதாக, கூதியல் - கூதத்திரியனுகவும், வெலிமு ந வைகிய ஹேடேக முனதாக, கூதியல் - கூதத்திரனுகவும், மூலிஷ கு செலில் நிற்று), த வோக் - ஆகையால், செலிவஷு - தேவர்களுக்குள், கொக் - பயின், கூ

மா வெவ_ு அக்டி நிமித்தமாகத்தானே, உறு நெ - இச்சிக்கிறுர்கள், இந**ு** ஷெ.)ஷு - மனிதர்களுக்குள், வூரஹைணெ-ப்ராம்மணகிமித்தமாக, இஇா கை - பயண், உருகை - இச்சிறுர்கள்), வா தாறிரு -பு ூவாறி -இக்க அக்கிப்ராம்மண உருவங்களாலேயே, வந்ஹ - ப்ரம்மமானது, கூடை வக்-ஆயிற்றே, கம் - பிறகு, பொஹவெ-பாதொருவன் தானே, கூலாக்-இந்த, இொகாகி - உலகத்தில் கின்றும், வை - தன்னுடைய அந்தராத்மா வாகிய, (vo) - தன்னுடையதான, இொகூ - பரமாத்மாவை, சுசு,ஷா -காணுமல் - வெெ,கி - லோகார்தாத்தை அடைகிறுறே, வன நட - இவ்னே, குவில் தஃ - உபாசிக்கப்படாமலிருக்கிற, (முல) - அறியப்படாமலிருக்கிற, ஸ்ஃ - அந்த பரமாத்மாவானவன், நடைநதி-காப்பாற்றி கிறதில்ஃ, யயாவா-எப்படி, வெடிஃ - வேதமானது, சு ந நூக்கூட் இத்தியயனம் செய்யப்படாம லும், யா**ூா -** எவ்வண்ணமாக, சு.ந_ிக[ு] வேறு, கூ?⊣ - ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கருமமானது, சுதூதல - செய்யப்படாமலும், (டிஉடதி) - காப் பாற்றுகிறதில்ஸ் போ, சுமெவலவின்-ஹ - ப்ரம்மத்தை அறியாதவானேவென் ருள், ഉമ്മെങ്-ചെറി,∌ான, வுுணைഎ≎ - புண்ணியபென்கிற, கூ≷⊸'-கருமத்தை, கரை கியூஹா-செய்தபோதிலும், ககி - அர்த கருமமானது, கூஸ்று -இர்த ப்ரம்மத்தை அறியாதவனுக்கு, குது தஃ - மூடிவிலும், கூஃயதவாவ-க**செக்கிறது தானே. சூ**தா நலெவ – உபாயமான தன்*னே* த்தானே, லெய**கை .** பயனுக, உவாஸீ த - ீதியான ப்செய்யக்கடவன், வையி - யாதொரு அவன், சூதா ந8ெவ - தன்னேத்தானே, டுலாகை - பயனுக, உவாஹெ - தியானம் செய்கிரூனே, சுஸ_ிஹா - இவனுகடமவோவெள்றுல், கூஃட் - சருமயோக மானது அல்லது உபாசமானது, மக்ஷீபதெ - நக்க்கிறதில்ஃ, கஹாதி உ வஹி-ஆகையாலேதானே, சூ.த ்கஃ - தனக்கு, பு⊋ிக⊹எத்தை, காஃயிதை. இச்சிக்கிருனே, தத்க - அத்தை, வருஜித - படைக்கிருன்.

(ப்-பா-ம்.) கலுகா-பிறகு, கிய வெ இந்த சிவாத்மாதானே,ஸைவெ ஆரை - எல்லா, ஹூ கா நா - ப்ராணிகளுக்கும், லொகஃ - யோக்கியம், ஸூ - அந்த சிவாத்மாவானவன், ஜுஹொ தி - ஹோமம்செய்கிறுன், உதி

பசு - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, யஐதெ - யாகம் செய்கி*ரு*ன், உதியசு-என்கிற யாதொன் அண்டோ, தெ.க. க - அதிஞலே, ஷெவா நா ் - தேவர்களு க்கு, இாகஃ - யோக்கியம், கம - பிறகு, கநுளு இதெ - அத்தியயனம் செய்கிருன், உதியக - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, கெ ந - அதினுலே, ஆஷீணாo - இருஷிகளுக்கு, லொகூல் - யோக்கியம், கூடி - பிறகு, விது உரி - பிதார்க்களின்பொருட்டு, நிவரணாகி - பிண்டோதகம் கொடுக்கி ருன், உதியக - என்கிற யாதொன்றாண்டோ, வ_ூஜாം - ப்ரஜையை, உறு தெ - உண்டுபண்ணுகிருன், உதியலு-என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தெ ந_-அதிரைலே, விதுுணார் - பிதார்க்களுக்கு, (கொகஃ) - யோக்கியம், கம -பிறகு, (கு-ஷ்றிரு - அதிதகளே), வாஸ்பதெ-வசுப்பிக்கிறன், உதியகு-என்கிற யாதொன்றுண்டோ, சுமு நா - அன்னத்தை, வா உலி-இவர்களின் பொருட்டு, உஉரதி - கொடுக்கிறுன், உதியங்-என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தெ**ந - அத**ுலை, ஃந⊸ஷ_{்γ}ாணாு - மனிதர்களுக்கு, இ⊚ாகஃ - யோக்கி யம், கூட - மேறும், துணொசகை - பிலஜலம் இவைகளே, வரு-உறு -பசுக்களுக்கு, விநுதி - கொடுக்கிறுன், உதிபக - என்கிற யாதொன்றுண் டோ, தெந - அதினுலே, வமூ நா - பசுக்களுக்கு, கொகஃ-யோக்கியம், கவா) - இவனுடைய, மீடிஹெஷு - வீடுகளில், மாவ உர் - நாய்களும், യാധாറംബി - பகം⊧ിടെത്രം, ആപിപ്യിക⊤യ∂് - ഒ ഈാധ്വണയാനം, ഉപജ്യടിം -ஜீவிக்கின்றன, உதியக - என்கிற யா தொன்றுண்டோ, கொடுஅதிறுலே, தெஷாം - அவைகளுக்கு, லொக\$ - யோக்கியம், யலாஹ**ெவ**் எப்படி யோவென்றுல், ஹாய - தன்னுடைய, லொகாய - யோகத்தின்பொருட்டு, காரிஷி - நாசமில்லாமையை, உறெக - இச்சிக்கக்கடவடு, வாவடி உ இவ்வண்ணமாகவே, வாவ விசெ _ இப்படி அறிர் தவன்பொருட்டு, வை ஃர ணி - எல்லா, ஊகாமி - ப்ராணிகளும், அரிஷி - நாசமில்லாமையை, உறுணி - இச்சிக்கின்றன, _த ஆாவன த கூ _ ஆகையாலே இர்தப் பரமாத்மா __ வினுடைய யோக்கியத்தையானது, (ஶ௦)-தகு-வெ-வனதக - கர்மங்கள் கடன்போல் அவசியம் செய்யவேண்டியவைகளானவையானது, விஷி த**ு**பஞ் சமகாயக்யத்தில் செய்யவேண்டுமென்பதாக ஆராயப்பட்டது, இசாவலி.க. விசாரிக்கப்பட்டது.

(ரு - ஹா.) கக-கஉ-கடைகசு-கடு-ககு-ககு-ககு-ககு திகளின் கருத்து. அடியில் ''ஆத்மேத் யேவமுபாசீத'' என்ற ''ராஸ்த்ரார்த்தம்'' சொல்லப்பட்டது. பிறகு ''தானூர்ப்ரம்ம வித்யயா'' என்ற தொடங்கி அதின் சம்பந்தமும் பயனும் சொல்லப்பட்டன. அவித்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கே பொருந்தியிருத்தலால் அப்படி அவித்தையுடையவன் ப்ரம்மத்தை உள்ளபடி அறியாதவனுகையாலும் அப்படி அறியாத தேவர்களுக்கும் பிதூர்க்களுக்கும் ருஷிகளுக்கும் கடன்பட்டவர்களாயும் பசுக்கள்போல் பரதந்தார்களாயுமிருக்கிறுர்கள். அப்படி இருக்கிறவர்கள் தேவர் முதலியவர்களுடைய காரியங்களான வர்ணைச்ரமதர்மன் கூடியவதற்கு வர்ணங்கள் இன்னதென்பதைச்சொல்லி உக்கிரமான கூஷ்த் திரியவர் ணத்துக்கும் உக்கிரமாயிருக்கிற தர்மத்தின் கிருஷ்டியைச்சொல்லி அந்தந்தத் தர்மங்களே மேற்கூறிய வர்ணங்கள் அக்கி ப்ராம்மணன் இவர்கள் மூலமாய் அதாஷ்டிக்கும் முறை

மையும் சொல்லி ப்ரம்மக்யானமில்லாதவன் செய்யும் கர்மங்கள் குறைகின்றன வென்றம் அப்படி க்யானமுள்ளவர்களுடைய கர்மங்கள் குறைகிறகில்ஃயென்றும் சொல்லப் பட்டன. அப்படி அவர்கள் செய்யும் கர்மங்களாவன. அவைகளால் திர்ப்தி அடையும் தேவர் முதலியவர்களாவன. யாகம் ஒமம் இவைகளால் தேவர்கள் வேதாத்தியனத்தால் குவர்கள் வேதாத்தியனத்தால் குவர்கள் பேண்டோகங்களால் பிதர்க்களும் அண்னதானம் முதலியதால் மனுஷ்யர்களும் புல் முதலியவற்குல் பசுக்களும் வீட்டில் இடங்கொடுத்தால் காய் முதலிய வஸ்துக்களுமாம் 'ராமாதுஜபாஷ்கயம் ப்ரதிபதம்'போல.

(ப் - ம்.) ஊ. - இர்தச் சக்த்தானது, கூடு - கிருஷ்டிகாலத்தில், வா சுவாவ-ஒன்*ருகவே*, சூ தாவாவ-பரப்ரம்மரூபமாகவே, (ஶ௦) சூடெதவ-அக்யானியான ஆக்மாவாகவே, சூஸீக - இருர்தது, வலி-அர்த ஆக்மாவா னது, 3ெ - எனக்கு, ஜாயா - பத்நியானது, ஸிராக - உண்டாகட்டும், கூடு-பிறது, வூஜாயெய - பிளக்க உண்டாக்கக்கடவேன், கம - பிறகு, 82 -எனக்கு, வீது - தனமானது, ஸி கி - உண்டாகட்டும், காய - பிறகு, கூடி-கர்மத்தை, குவிடிய - செய்யக்கடவேன், உதி - என்று, சுகாயே க-காலே-ஆசைப்படத்தகுர்த வஸ் துவானது, வன தாவா ஐ66வ - இவ்வளவுதான், உறுளை - இச்சுத்தபோதிலும், சுகொலூயி - இதைக்காட்டிலும் அதிக த்தை, நவிரெக் - அடையமாட்டான், கஹாக-ஆகையால், வாகஹை வி-இப்பொழுதும், வரகாகி - ஒருவனை புருடனைவன், 8ெ-எனக்கு,ஜாயா**-**பத்கியானவள், ஸ்றூகி - உண்டாகட்டும், சும - பிறகு, வூஜாயெய-பிள்ள உண்டாகக்கடவேன், கம-பிறகு, 8ெ-எனக்கு, வி-த0-தனமானது, வலுாக-உண்டாகட்டும், கூ**ு** - பிறகு, கூடி - கர்மத்தை, குவி-ப - செய்யக்கட வேன், உதி - என்று, காஃபடிக - இச்சிக்கிறுன், வூஃ - அந்த ஒருவஞன புருஷனுனவன், யாவக - எவ்வளவுகாலம், வாகௌடிர் - இர்த ஜாதிகளு க்குள், வாகெககிவி - ஒவ்வொன்றையாவது, நவூரிஷொ கி - அடைகிற தில்ஃயோ, **கா**வகி **- அவ்**வள**வுகா**லம், கூகுருஹ்வளவ-ஒரு அம்சம் குறைர் . தவனுகவே, 3_57)தெ-எண்ணுகிறுன், தவை_? - அப்படிக் குறைந்தவனுக்கு**,** சுரு திறு காஉ - நிறைர் திருக்கு கையோவென் மூல், சுஸி - இவ னுக்கு ஃ நவன வ-

மனது தானே, சூதா - ஆக்மாவாகவும், வாகி - வாக்கானது, ஜாயா - பக்கி யாகவும், வூரணை - ப்ராணனைது, வூஜா - ப்ரஜையாகவும், உக்ஷு - கண் ணுனது, ஃா.ந-ுஷ**் -** மனிதனுடையதான_, வி*த*்-தனமான பசு முதலியன வாகவும், ஹி 🕳 யாதொரு காரணத்தால், உகுு-ஷா-கண்ணுல், ಶ 🕏 அந்தத் தனத்தை, விந்தெ - அடைகொறுறே, வெறாது - காதானது, கிஷைவ -தேவர்களுடையதான தனமாயும், ஹி - யாதொரு காரணுக்கால், ெமுநா தெ_{ரண}-காதிஞல், _தக. அர்தத்தெய்வதனமான தர்மத்தை, ஶுணொதி-கேட்கிறுனே, கூஸ்) - இவனுடைய, கூடுதெவ - சீரீரந்தானே,கூடி - கர்ம மாகவும் இருக்கிறதோ, ஹி-யாதொரு காரண்த்தால், சூத நா-சரீரத்தால், கூடு - யாகம் முதலிய கர்மங்களே, கரொகி - செய்கிருனே, வைனஷ் -அந்த இந்தக் கும்பலானது, வாஜ் - பாங்தமென்கிற, யஜ் - யாகத்தின் உருவமோ, வஶுஃ - பசுவும், வாதுஃ - ஐம்பூதங்களேயுடையது, வுரு ஷைஃ - புருஷுனும், வாஜஃ-ஐம்பூதங்களோயுடையவன், ஊ சல-இந்த, விவ ஆல-எப்பொருளும், வாஜ் - ஐம்பூதத்தையுடையது, யூி உலகின்-எதெது கண் ணுக்குப் புலப்படுகிறதோ, ய8 - எவன், வனவல - இந்த ப்ரகாரம், வெஷ -தியானம் செய்கிறு@னை, (ஶ௦-) - அறிகிறு@னே, கக - மேற்கூறிய, உடி• -இந்த, வை പം - எல்லாவற்றையும், கூடெவா கி - அடைகிறுன்.

ஸாக மா அ உடனை உதலா/ிஸ்ட்டிட்டின். தொக்கா உடைகா ஒன் இடி உறா கு மு தவமு வின்க் விரம் நில் மிற்கு ம ள்ள நக்கூர் நக்கு மக்கு மக்கு மக்கு விரும் வெக்கு கிரும் மக்கு கிரும் மக்கும் கிரும் மக்கும் கிரும் G_{m} ക്രൂട്ടാന് പുരുന്നു പുരുന്നുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന . ബ്ലൂ ഇവ എയ്യുള്ള പ്രവേശ വാധ്യായുള്ള പ്രവേശ്യം പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ ുട്ടുട്^റ്റുള്ള **സ്ഥായ ഉട**ംബം ഉത്ത് ഉണ്ടാല് പ്രത്യാക്കുന്നു. ு கூர் | தொக்காம் நாகாத் அடை உள்ள உள்ள உள்ள குறிக்கு வ രുത്തി ത്രൂക്കാൻ വിക്കാന് പുത്തിലുന്നു വിക്കാന് പുത്തിക്കാന് വിക്കാന് വിക് രൈച്ചாര്ഗ്- പ ച്ചിരെച്ചാലങ്ങ്ങ് ഒരു ചായ്യാപ്പാലുള്ള ജെ. ചാം ച്ചു പ്രാലന്ത്രം പ്രാല് പ്രാല ച്ചു- ഒ<u>ച്ചെട്ടും പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം</u> പ്രത്യം പ് வெலெரானாஉு வெய்து தலாதா கிக்கையே இதை வாகி வை**ப**

രെടുക്കാപ്പെടുക്കുന്നും അപി ജടി അതുക്കുന്നും പ്രവാധ അവ്യായിലെ പ്രവാധ പ്രവാധ അവ്യായിലെ പ്രവാധ പ

(ப் - ம்.) முதல் சுருதியின் அர்த்தத்தை இரண்டாவது சுருதியே <mark>விவக</mark> ரிக்கிறது. விகா - எவ்லாவற்றையும் படைத்த பரமாத்மா, (முಂ)- எவ்லாக் கருமங்களுக்கும் உற்பத்திஸ் தானமான ஜிவன், செய்யா-அறிவாயிருக்கிற, .தவஸா - தவத்தால், (ஶ௦) - அறிவாலும் கர்மத்தினையம், வூவ - எழுவி*த* மான, காடாநி - அன்னங்களே, கூஜநாப**க - உ**ண்டுபெண்ணிறைன், உதியக -என்கிற யாதொன்றுண்டோ, தக-அது, ஹி-ப்ரசித்தம், யிி உல-யாதொரு இந்த கெல் முதலிய அன்னமானது, கூடி) கெ - சாப்பிடப்படுகிறதோ, கூடி உலெவ **-** அக்த இந்த அன்னந்தானே, சுஸ்_லு இ**ந்**தத் தேவர் முதலானவர் களுக்கு, வாயாராண - பொதுவான, கூடை - அன்னம், வைபி - தேவர்க ளுக்குக் கொடாத யாவனெருவன், வன_த ஐ. இ ந்*த அன்ன த்தை*, உவாணெ புசிக்கிரு ேஞ, ஸ்ஃ - அவன், வாவு நஃ - பாவத்தில் சின்றும், நவ_ிரவ _த_4தெ - விடப்படுகிறதில்ஃ, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், ஊதக -இந்த அன்னமானது, பெரு - தேவர் முதலியவர்க்கும் பொதுவானதோ, வெ-இரண்டான அன்னங்களே, (ஸ்ருஷி – படைத்து), செவாந-தேவர்களே, சுஹாஜப**ஃ -** ப்ரீதிபண்ணிவை**த்தா**ன், உதி - என்று, பெ - **யாதொரு அன்** னங்களோ, தெ. அவைகளே, ஹு. தல - ஒளபாசரமும், வூஹு. கல -அக்கிஹோத்தொம்மு தனியனவும், கஹாக - ஆகையால், செவெலு ஃ-தேவர் களின்பொருட்டு, ஜுஹதி - ஒளபாஸ்கம் செய்கிறுன், வுரவஜுஹ்-அக்கி ஹோத்திரம் முதலியவைகளேயும் செய்கிறுன், சுலொ-மேல்மர்திரத்துக்கே வேறு அர்த்தம்சொல்லப்படுகிறது. உரு-வெல்ண-பிரேவெள்-தரிசமென்றும் பூர்ணமாதமென் அம் சொல்லப்பட்டயாகங்களே,உகி-என் அ,குஊுஃ-சொல் அதிருர்கள், தஹாக - ஆகையால், உஷியாஜுக்டு-மற்றவேறு இஷ்டிக**ளே**ச் செய்கிறவனுக், கலை ுரசி-ஆக்கக்கூடாது அல்லது, கலூசி-தர்சபூர்ணமாத ங்களே தேவான்ன மாகையால் அதில் கொஞ்சமேலும் பிச்கு கேரிடாமலிருப்ப தற்கு, உஷிபாஜு கஃ-மேற்கூறிய யாகங்களேச்செய்துவைக்கும் ருத்விக்காக, அதிக அர்த்தம் இருப்பதால் அதைவிட்டு மேல்மர்திரத்தைச்சொல்அகிறது, வஶுஉலுஃ - பசுக்களின் பொருட்டு, வாகு - ஒரு அன்னத்தை, உராய **உ**க் - கொடுத்தான், உதி த≅் - என்கிற யாதொன்றுண்டோ, _தൿ - அ்ந்த அன்னமானது, வarphi8 - பால், க $\Theta arphi_{\mathcal{I}}$ - ஆதிகாலத்தில், ஹி - யாதொரு கா $_{m{f}}$ ணத்தால், 3 5-ஷ ுாஃ - மனிதர்களும், வெமுவமு - பசுக்களும், வயவனவு-

பாலேத்தானே, உவகீவணி - விரும்புகிறுர்கள், அஸாக-ஆகையா ல் சுதெ-முகனில், ஜாடக**் -** பிறந்த, குறார**் -** பிள்ளேயை, வரக்கிலைய - கொய் **யைத்தானே, உ**ுதிடு ஊயணி-சாப்பிடச்செய்து வைச்கிறுர்கள், ஓு ந_்வா -ஸ் தாத்தையாவது, சு நுமாவயணி-சாப்பிடச்செய்கிறுர்கள், சுடி-மேலும், ஜா து - பிற்கத், வது - கன்றை, சுதுணா⊋் - பிலதின்றுத்து, உதி -என்று, சூஹுஃ - சொல்லுகிருர்கள் அதாவது பால் குடிக்கிறதென்று சொல்லுகிருர்கள், தலிநு-அந்த பயஸகில், வை--லுள்லா வஸ்துக்களும், வு கிஷி க**் -** உயிர்வைத்திருக்கின்ற, யஹ - யாடுகொன்று, வராணி கி-உழி ருள்ளதோ, புறு - யாதொன்றும், ந - உயிரிவ்லாததோ, உதி - என்கிற மந்திரத்தின் பொருள், ஹி - யாதொரு காரணத்தால், யனு-யாதொரு வஸ் துவும், வூரணி கி-உயிருள்ளதோ, யஹ-யாதொன்றும், ந-உழிரில்லாததோ, உசு - இர்த, ஸவஃ - எப்பொருளும், வயவி - பயஸ்லில், வுதிலி க \circ -உயிர்வைத்திருக்கின்றன,வூலவதால - வருஷகாலம், வயஸா - பாகினுல், ஜு ஆகி _ ஓமம்செய்தவன், வு ந்ஃ-மறுபடியும், குவிறு தி∘-மாணத்தை, ஜயதி - ஜயிக்கிருன், உதி - என்று, ய^ஐ-யாதொன்று, சூஹுஃ **-** சொல்லு கிரூர்களோ, கூனு - அந்த, உடிo - இந்த வசனத்தை, கூடா - அப்படி, டுவி ⊋ிரக் - அறியக்கூடாது,•் யக்-கஹெ ொவ - எர்தத்தினத்திலேதானே, இு ஹொதி - ஒமம்செய்கிறுனே, ககுகஹ் - அர்தத்தினத்தில், வு கூடுமறு படியும், சுவ2ு திுு - மரணத்தை, ஜயதி - ஜமிக்கிறுன், வாவ**் -** இந்**தப்** பிரகாரம், விஉாக - அறிந்தவன், வைவ-0 - எல்லா, குடை உறு - அன்னம் கெய்முதனியவற்றை. செவெலில் - தேவர்களின் பொருட்டு, வியியிக் சொடுக்கிறுன், _தஸாக - ஆகையாலே, ஸவ-ிவு - தினர்கோறும், கூடிறி நா.நி - சாப்பிடப்பட்ட, கா.நி - அந்த அன்னங்கள், நக்ஃபதெ-குறைகிற தெல்ஃ, உதி-என்கிற மக்டுரத்தின்பொருள், வுரு-ஷொவெ-பரமாத்மா தானே, (மு0) - ஜீவன் தானே, நக்ஷி கிஃ - குறையா தவன்: உறி - யாதொரு காரணத்தால், ஸஃ - அக்தப் புருஷன், உடிo - இந்த, கூடைo - அன்னத்தை, **வ**⊸ **ந**ஃ வ⊸ நஃ - அடிக்கடி. இநய**ெ த-உண்டுபண்**ணுகிறு ேரை, பொப்பெ⊸ யாதொருவன்தானே, கால - அந்த, குணிகில - நாசமில்லாமையை, வெஷ-அறிகிறுனே, ஐதி - என்சிற மந்திரத்தின்பொருள், வுுருுகொடுவெ 🗕 புருஷன் தானே, கூடிதி கி - நாசமில்லா தவன், ஸ்ஹி - அவன் தானே, உஉo-இந்த, அறை - அன்னத்தை, கூடுஹில் - ப்ராணிகளுடைய கர்மங்களோடே கூடினவனைக், யியாயியா - அடிக்கடிச் சங்கல்பத்தோடே கூடினவகைவும், (ஶ௦) - தங்கள் தங்கள் கருமங்களோடேயும் அர்தக் கருமங்களே*ற்ற* அறி ் வோடும் கடினவறைக, ஜநயதெ - உண்டுபண்ணுகிறுன், வா த∺ - இந்த அன்னத்தை, நக-ைய_ி பாக - செய்யாமல் போனனேயானல், கூடிபெ _தேவா - குறைக்கோவிகும், வூஃ - அவன், வ_ே தீகொக் - முகத்**தினல்**, கா**கை**-

அன்னத்தை, கூதி - சாப்பிடுகிறுன், உகி - என்கிற மக்கிரன்பொருட்டு, உவம - முகமானது, வூ கீக்க - ப்ரதீகமென்று சொல்லப்பட்டது, உவெ நெகி - முகேக என்பது, வர கேக - இதின்பொருள், வலி - அவன், ஷெவா நவி - தேவர்களேயும், மறு கி-அடைகிறுன், வலி-அவன், ஊடூ-பரமாத் மாவை (மா) - அமிர்தத்தை, உவகீவக் - அடைகிறுன், உகி - என்கிற மக்திரமானது, வூமுல்லா - பயணேச் சொல்லுகிறது.

(ப்-பா-ம்.) தீறணி-மூ**ன்ற அ**ன்னங்களே, சூதேறை - ஆத்**மாகி**ன்பொ ருட்டு, சுகுுமு த - செய்தான், உதி-என்கிற மாதிரத்திரத்தின்பொருள் 2ந்ஃ - மனது, வாவ**் - வாக்கு, வ**ூரண**்**-ப்ராணன், காடி **- அ**ர்சை மூன்று களேயும், கூதை கொ-ஆத்மாவின் பொருட்டு, ககு நு த - செய்தான், கைது _த்_7 ஹோஃ - வேறிடத்தில் மனதையுடையவகை, கூடூவை - ஆனேன், நாடி ு முலு - பார்க்கடில்ஃ, சந_ித_ிஃநாஃ - வேறிடத்தில் மனதையுடை**யவஞக,** கூறூவை - ஆனேன், நாமுறுளவு o-கேட்கவில்ல, உதி - என்று,(@ெரகஃ-உலகமானது), உரதெ தி.அறிகிறது, 2 நவாடுஹிவ-மனதிஞலே தானே, வமரு கி - பார்க்கிறுன், உநவா - மனதினுலே, முறுணொகி-கேட்கிறுன், காஃ-விஷையத்தில் ஆசையும், ஸுஜுஃ-உறுதியான எண்ணமும், விறிகி தா-சந்தேகமும், ரூ^{ஐர} - கர்மங்களில் நிலேநின்ற புத்தியும், சு**ர**ூறி**ா-அதற்கு** எதாள அறிவும், யூகிஃ - ப்ரீதியும், கூயூகிஃ - அப்ரீதியும், ஹீ்ஃ - வெட் கமும், ^{யீ}் - ப்ரமாணங்களாலுண்டான அறிவும், ^{நீ}்-வருந்துக்க*த்*தின் எண் ணைமும், உடதை) தன - என்கிற இந்த,வை - ் எல்லாம், உடுவாவ - மனி,த னுல் உண்*டானவையே, ந*்வூர்டிவி-*ஆகையாலும்*,வ_ரஷ*் த*ி-பின்னுல்,உவ வரஷ் **ஃ -** தொடப்பட்டவ்ளுக, உகஸா - மனதின், விஜா கா தி-அறிகி ருன், யிக்குமு - எல்லா, முஹிஃ-சப்தமும், வாமெவ-வாக்கிஞல் உண்டான வையே, வனஷா-இர்த வாக்கானது, கூடை - எல்லாப்பொருள்களின் முடி வையும், சூவதா - அடைந்தது, வனஷாஹி - இந்த வாக்கோவென்றுல், ந-அப்படி முடிவை அடையவில்லே அதாவது எல்லாப்பொருளேயும் தானுண ர்த்துவதாய்த் தன்னே உணர்த்துவது என்றென்றைக்கோ ஒழிர்தது என்று கருத்து,உராண 8-இருதயத்திலிருந்து முகத்திலும் நாசியிலும் சஞ்சரிக்கும்

ப்ராணனும், கூவா நஃ - மலமூத்திரங்களே கீழ்த்தள்ளும் காபியினிருக்கும் அபானமும், வுரா நஃ - ப்ராணன் அபானன் இவைகளுடைய சேர்க்கையாய்ச் சரீரமெங்கு மிருக்கும் வியானனும், உடிர நஃ - உயர்ச்செல்லும் கடைக்குக் காரணமாய்க் கால் முதல் தஃவரையில் இருக்கும் உதானனும், ஸூர நஃ - சாப்பிட்ட்கையும் குடிக்கும் இருப்புகளுக்குப் பொதுவான சேட்டையோடும் கூறும், கூ நஃ - மேற்கூறிய இருப்புகளுக்குப் பொதுவான சேட்டையோடும் கூடின அன்னென்பவனும், உடு தகி- என்கிற இந்த, ஸூவ ப் - எல்லாம், வராணவனவ - ப்ராணன் தான், கூய - இந்த, சூ கூரா - ஜீவன், வை தந்யொ வெவ - இம்மூன்றுகளினேருவந்தான், வா உயஃ - வாக்கிறைல் கிறைந்தவன், 20 நாயேஃ - மனதிறைல் கிறைந்தவன், வநானேலே - பானைலைல் கிறைந்தவன்,

து பொலொகா வா தவாவ வாமெவாய∘லொகொஃ நொ≥ஊரிக்ஷ ஹொகஃபு ாணொஉஸளலைாகஃ ∦ஞ்எ∦

(ப்-பா-ம்.) வன கவனவ-இம்மூன் அமே, துயி-மூன்றுன, இரைகா? -உலகங்கள், வாமுவர - வாக்குத்தானே, கூய - இர்த, இரைகை?-பூலோகம், உலி - மனது, கூதோரிக்ஷஇரைக?-புவர்லோகம், உராண?-ப்ராணன், கூலைன-இர்த, இரைகி - சுவர்லோகம்.

 $oldsymbol{x}$ വെ വെ ത്രമ്പ് വാത്ര ത്രമ്പ് വാത്ര വേ വേ വേ വര്ട്ടു വ

(ப்-பா-ம்.) த யி - மூன்றுன, வெசி - வேதங்களும், வன தவனவ உ இந்த வாக்காதிகளே, வாமெவ - வாக்குத்தானே, ஐமெசி - ருக்குவேதம், உநி-மனது, யஜுவெடிசி- யசர்வேதம், வூரணி-ப்ராணன், வாவேசி -சாமவேதம்.

செவாஃடிக்கொர்க்கூல் 1 ம் இக 1

(ப்-பா-ம்.) ஜெவாஃ - தேவர்களும், வி.தாஃ - பிதூர்க்களும், உடு-ஷ ிாஃ - மனிதர்களும், வை தவனவ - இம்மூன் அமே, வாமெவ - வாக்கே, ஜெவாஃ - தேவர்கள், உகஃ - மனது, வி.தாஃ - பிதூர்க்கள், வராணஃப்ரா ணன், உந-ஷ ிரஃ - மனிதர்கள்.

ചി ക്പപ്പേ പ്രാപ്പില്ലായുള്ള അവരുന്നു പ്രാപ്പില്ലായുള്ള വേട്ടു വിഷ്ട്രാവുന്നു പ്രാപ്പില്ലായുള്ള വാട്ടു വിഷ്ട്ര

(ப்-பா-ம்.) விகா - தகப்பனும், டோகா - தாயும், வூஜா-புத்திரரும், வா தவாவ - இம்மூன்றுமே, கேவாவ - மனதுதானே, விகா - தகப்பன், வாக - வாக்கானது, டோகா - தாய், வூரணல் - ப்ராணன், வூஜா - பிள்**ளே,**

(ப்-பா-ம்.) விஜோகா - அறிக்கதாம், விஜிஜாஸிறு - அறியப்புகு கிறதாம், குவிஜோகு - அறியாகதாம், வா கவாவ - இம்மூன் அமே, யகிகிதை - யா கொ ன்று, விஜா நா - அறியப்பட்ட கோ, ககு - அது, வாவல் _ வாக்கினுடைய, ரு ூவல் - உருவம், விஜோகா - அறியப்பட்ட வஸ்தாக்களும், வாகி-வாக்கின் ஆதீனமன்றே, வா நா - இக்கப் புருஷீன, கு - அறியப்பட்ட வஸ்தாவா னது, வாக் - வாக்காக, உூகா - ஆம், குவதி - காப்பாற்று கிறது.

ന എങ്ങയുട്ടുട്ടി പത്രാള ഉവരു ഉപയുത്തുട്ടു അധിരു ഉയയ ന എങ്ങയുട്ടു ട്രീഷൂ്

(ப்-பா-ம்.) யக்கின - யாதொன்ற, விஜிஜாஸ) - அறியவேண்டிய தோ, கூஃ - அது, உோஸி-மனதினுடைய, மூூவ-உருவம், ஹி-யாதொரு காரணத்தால், உநீ - மனது, விஜிஜாஸி - எண்ணத்தகுந்ததோ, வன ந இந்தப் புருஷீன, கூஃ - அந்த எண்ணத்தகுந்த வெஸ்துவானது, உநீ -மனதாக, உூகா - ஆப், கூவகி - காப்பாற்றுகிறது.

ധക്ടങ്ങ്ങിരുന്നും പ്രാന്ത്രസ്യിക്ക് കുറിയുന്നും തിരുന്നും തിരുന്

(ப்-பா-ம்.) யகின் - யாதொன்று, கூடிஜோ.க் - அறியப்படாததோ, தக் - அது, வாணஸ், -ப்ராணனுடைய, மூல்வ - உருவம், ஹி-யாதொரு காரணத்தால், வூராண் - ப்ராணனுனது, கூடிஜ் தே - அறியப்படாததோ, வன ந் - இவின், தக் - அறியப்படாத வஸ்துவானது, வூரண் - ப்ராண கை, ஊல்கார் - ஆய், கூவகி - காப்பாற்றுகிறது.

(ப்-பா-ம்.) துகையி - அந்த, வாங் - வாக்குக்கு, விடியிவீ - பூமி யானது, ுரிரு - அதிஷ்டாகம், கெறா திரூ உவ - சோதிர்மயமான உருவ மானது, கூய - இந்த, கூறி - கொருப்பு, தகு-ஆகையால், வாகு-வாக்கானது, யாவதெறுவ எவ்வளவோ, காவதி-அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, விருயிவீ-பூமியும், கூய - இந்த, கூறி - கொருப்பும், காவாகு - அவ்வளவு பரிமாண முள்ளது.

கலெ கஸ 2 நலொடி இரு மே இரா தீரைவே வாவா இ தி வழ உராவ ஷெ 2 நலாவ தீ உர்ள ஹாவா ந ஸாவா இ தி ஹாலி பு ந ந வே இ தா த த 9 வராணொ உ ஐாய தஸ் உ ஒரு ஹேவா ஷொஸ்வ தொ உி தீ மொ வெ வஸ்வ தொ நாஸ் லிஸ்வ தொவை அய்வன வ வெ இ # கடி !

(ப்-பா-ம்.) கம-பிறகு, வா **கஸ**) - இக்க, ஃம்ஸஃ - மனதுக்கு, ஃஎஃ த்யுலோகமானது, முரிரு - ஆதாரம், ஜெ_{லி}ர திஃ-சோதிர்மயமான, மூ வெ -உருவமானது, கூஸள - இக்க, சூலி **ச**ூரியன், **க**க**ுஅ**க்**த வி**ஷயத்தில், தேந்- அக்கியாத்மாவும் அதிபூகமாயுமுள்ள மனதானது, யாவகி - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, உரவகி - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, உருள் - ஆதார மான த்யுலோகம், காவாநு - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளது, கூலை - இந்த, சூழி திரு - உருவமான சூரியன், கள-அந்த அக்கியும் ஆதித்யனுமான வாக்கும் மன்தும், கில - நட - இரண்டாக, வை கெக்கா - சேர்ந்தன, கக்கி - அப்படிச் சேர்ந்ததால், வராண - ப்ராணனு தை, கூஜாயக - உண்டாயிற்று, வல் - அந்த ப்ராணனு தை, உதி - வேறு இந்திரியங்கள் காட்டி அம் உயர்ந்தது, வலன்ஷ் - அந்த இந்த ப்ராணனு தை, கூலைவ கநி - ஒப்பற்றது, வி தீயெராவை - இரண்டாவது வஸ்துதானே, வைவ தி - வைத் - வைத் மேன்று சொல்றுகிறது, யி - யாதொருவன், வனவ - இந்த ப்ரகாரம், வெ - அறிகி முனே, கூலைற் - இவனுக்கு, வைவ தி - சத்துருவானவன், நைவகி - இருக்கிறதில்ஃ.

കരെധ**ട**ഞ്ഞുപുന്താണുന്നു ഒളുന്മ് നേര് പെട്സണ് ചള്, ചൂ മുന്പനെ நவപുന്താണ്യസ് ചെടുക്കുവണ്ടാണ് ചെയ്യ ക്കാര്യ പ്രത്യ പ്രസാര്യം പ്രയായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

(ப்-பா-ம்.) சும - பிறகு, வாட்கலை) - இந்த, வூரணைவை) - ப்ராண இயக்கு, சூவல் - ஜலம், முரிரு - ஆதாரம், ஜெறா கீரூூவு - சோதிர்மய மான ரூபமானது, கூஸா - இந்த, அந_{ேர}் - சந்திரன், கூகூ - அந்த விஷைய த்தில், வராணஃ - ப்ராணன், யாவா நெவ - எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளதோ, துவஃ - ஜலமும், காவ-த₀ுஃ - அவ்வளவுபரிமாணமுள்ளது, கூலாள - இர்தே, அந், 8-சந்திரனும், காவாநு - அவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவன், கவாகை -அந்த இந்த வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகள், ஸைவ-வுவை - முன்றுமே, ஸூாஃ - அந்த உடலுக்குச் சரியான உருவமுள்ளவைகள் அதாவது எப்படி விளக்கினெளியானது குடம் வீடு மெத்தை இவைகளில் அவ்வவைகளுக்கு த் தக்கபடி தன்னெளியைப் பரப்புதல் சுருக்குதல் செய்கிறதோ அப்படி யே ப்ராணனும் கொசுகு யர்ணே முதலிய சரீரங்களினுவம் அந்தர்த உடலுக் கேற்கப் பெருத்தல் குறகுதல் இவைகளே உடைத்தாயிருக்கிறது, வைபெ-ு-இம்மூன்றும், சு.நதோஃ - வெகுகாலமிருப்பவைகள், வைபாஹ - யாதொரு வன் தானே, வன தாநு - இம் மூன்றையும், கூடைகஃ- முடிவுள்ளவைகளாக, உவாஷெ - த்யானம் செய்கிறுனே, ஸ்ஃ - அவன், சுணவணை - நாசமுள்ள தான, 6'லாகூ - பயனே, ஜயகி - அடைகிறுன், கூட - பிறகு, பொடை -யாதொருவன்தானே, வா காநு-இவைகளே, சு.நடைநு - நாசமில்லாதவைக ளாக, உவாதெல - த்யானம்செய்கிறுறே, வல் - அவன், காறு ை எரசமில் லாததாக, ெொகூ - பயின, ஐபதி - அடைகிருன்.

ബെയെറ്റെ പാരു ക്യാര് പ്രമാശ്യായ പ്രവേശ്യായ പ്രവേശ്യായ

(ப்-பா-ம்.) ஸவரைஷஃ - ப்ராணனுக்கு அதிஷ்டான தேவதையான சக் தொறுவைன், வுலவதார**்-** அந் 2ாஷ் இவா **காஸ்**ஐகூூநுகூடையதி - என்கி**ற** படியே மாதங்களேச் செய்கிறபடியால் சம்வச்சரமென்று பெயர்கொண்ட ഖങ്, ല ജനപകിം-സെണറി∂ുന6റെഖെടെലെ കാധനപരരം രംഗം - என்கிறபடியே ப்ரசாபதி என்று சொல்லப்பட்டவன், ஷொவமுக®ஃ - பதினுற கஃலகளு ள்ளவன், சலா)-அந்தச் சந்திரனுக்கு, ஈடது பவரவ-இரவுகள் தானே, வடூ உுமு - பதிணேர்து, கூலாஃ _ கஃகள், சுஸ_ி-இர்தச்சர்தி**ர**னுக்கு, ஷொவஸீ_ பதினுறுவதான, கூரை - கஃயானது, ஐ¬்வெவ-நாசமில்லாதது தான், ஸஃட அந்தச் சந்திரனைவன், ரா.தி. ஹிரெவ - இரவுகளாலேயே, குவவூய்பு தெ - நிறைக்கப்படுகிறுன்**, கவ**தியே திகைய - குறையவுங் குறைகிறுன், ஸ**் -** அந்தச் சந்தொன், கூடாவாஸ_்)ா ் - அமாவாசை என்கிறை, ராட**்**தி ு -இரவில், வா தயா - இக்த, ஷொಬஶ்ஃரா - பதின்றுவதான, கூடியா - கஃயி ஞவே, வை⊸் - எல்லா, உ⊋் -இ்த்த, வூாண்ஹு கு - ப்ராணிகளோ, சு.முு வ விஶாரு - உள்புகு ந்து, கக° - பிறகு, வூரக° - காஃயில், ஜாயகை -உண்டாகிறுன், தாலா க-ஆகையால், வன காo - இர்த, ரா திறு - அமா**வா** சை இரவில், வரணைவு கல் - ப்ராணிகள், வா கலை ு - இர்க, செவகாயா வாவ - சுந்திரரூபமான தேவதையினுடையதானே, சுவறி6ெத்று - பூசை யின்பொருட்டு, கூரகூறாவைல்லாடி - ஓக்தியினுடையவும், உராண் - ப்பா ணாஜன, நவிழிந் நாக - போகக்கூடாது.

ധ്രെ വെയാണം പടിച്ചു പ്രത്യായ പടിച്ചു പ്രത്യായ പടിച്ചു പ്രത്യായ പടിച്ചു പ്രത്യായ പടിച്ചു പ്രത്യായ പടിച്ചു പ്രത്യായ പടിച്ചു പട

(ப்-பா-ம்.) யொலெவ - யாதொருவன், ஸஃ - அப்படிப்பட்ட, ஸூவ தூரஃ - ஸைட்வச்சரமென்றும், வ ஜாவதிஃ - ப்ரஜாபதி என்றும், ஷொல முக®ஃ -பதிறைறகஃ உள்ளவன் என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட சந்திரனே, ஸஃ-அவன், குபலேவ - இந்த ஆத்மாதானே, யொயல - யாதொரு இந்த, வனவல விகு - இப்படித்தெரிர்த, வுறு அழை? - புருடனே, கூலை) - அந்தப் புருஷ னுக்கு, விது 62வ-பசு முதலிய தனர்தானே, வணிடியு-புகிணர்து, கூடா கேண்கள், கூஸ்ற் - இர்தப் புருடனுடைய, கூடு தேவ - சரீரர்தானே, ஷெர வேஸ் - பதின்று வதான, கூடா - கூல், வல்-அர்தப் புருடன், விதெ தெ நெவகனர்கள்கள் கூறு கிற கோனே, கூடை - கூல், வல்-அர்தப் புருடன், விதெ தெ நெவகனர்கள் கூறு கூற குக்கிற லேதானே, கூடிய பிக்கிய - கிறைக்கப்படுகிறுன், கூடிய கூற க்கிய மிகிறுன், கூடு தகு - அர்த இர்தக் காரணத்தால், யகு - யாதொரு காரணத்தால், கூடு - இர்த, சூதா - சரீரமானது, நூல் - சக்கிரத்தின் குடம்மாதிரியோ, விது - தனமானது, வர்யில் - சக்கிரத்தின் அரம்மு தலிய பரிவாரம்மாதிரியோ, கிறை - தனமானது, வர்யில் - சக்கிரத்தின் அரம்மு தலிய பரிவாரம்மாதிரியோ, கூறாக - ஆகையாலே, வைவு இராகி வருக்கிறுன்றி - எல்லாத் தனங்களுடைய காசம் கேர்ந்தாலும், இயி தெயடிறுவி - கைக்கிறுனுவும், சூத காவெக - சரீரத்தினைலேயோ வென்றுல், இவகி - ஜீவிக்கிறுன், வ யி நா - தனத்தினைலே, கூறாக - போனன், உடு கூறு - என்று தான், கூறைல் - சொல்லுகிறுள்.

கமது பொவாவல்லாகா 2 நுஷ் இலாக் விது லொகொ செவ லொக்ஷ கி ஹொ உயல் 2 நுஷ் இலாக் வு து ணெவ்ஐயெ நா நாநெ ந நக்3 ஆணாக்2 ஆணா விது லொகொ விசு நியாசெவலொகொ செவலொ கொலெவலொகா நா சீ ரெழ் ஒத்து வூர் அசி நால் மு சீ ஸ்ணி || கக்

பே-பா-ம்.) கமு - பீறகு, த பொவாவ - மூன்றுகத்தானே இருக்கிற வை, லொகாஃ - உலகங்கள், ஃ நு வை, லொகஃ - மனிதர்களுடைய உலகம், வி து லொகஃ - பிதுர்க்களுடைய உலகம், செவலொகஃ-தேவர்களுடைய உலகம், உதி - என்று, ஸொயல - அந்த இந்த, ஃ நு வடி லொகஃ - மனிதர் களுடைய உலகமானது, வடு த கெணவ-பிள்ளோயினு லேதானே, ஐப்றஃ-அடையத்தகுந்தது, கூ நிற ந - வேறு, கூ ஆணா - கர்மத்தாலே யாவது ஞானத்தாலே யாவது, நு அடையத்தகுந்ததன்று, வி து லொகஃ - பிதுர் க்களுடைய உலகமானது, கூ ஆண்ட - ஆக்கிஹோத்திரம் முதலிய கர்மத்தி னையம், செவலைகைஃ - தேவர்களுடைய உலகமானது, வி ஒறுமா - வித்தை யினையம், ஐப்றஃ - அடையத்தகுந்தது, செவலைகொலிவ - தேவர்களு டைய உலகந்தானே, லொ நா நா - உலகங்களுக்குள், மு ஒடிஃ உயர்ந்தது, தூலாகி - ஆகையால், வி சிறா - வித்தையை, வரமுலைகி - புகழ்கிறுர்கள்.

ബ്ലാര്യ്യ പ്രാര്യായ പ്രാര്യായില്ലെ പ്രാര്യാര്യായില്ലെ പ്രാര്യായില്ലെ പ്രാര്യായില്ലെ പ്രാര്യായില്ലെ പ്രാര്യായില്ലെ പ്രാര്യായി

(ப்-பா-ம்.) கூயாகஃ - பி.றகு, வி.வ தி.வி - சம்பிரதாயமென்று சொல்லப்பட்ட கருமம் அதாவது புத்நெனிடத்தில் தன்ன ந்தகாலத்தில் தன் வியாபாரங்களோப் பொறு ச்.ச.ஸ். யூரா - எக்காலத்தில், செயூஷைறு - மரிக் கப்போகிறவனைக், 2 நைதிதை - எண்ணுகிறுதே, கூடா - அக்காலத்தில்**, வ**ு து - பிள்ளோலையக் குறிந்து, கூல - நீ, வூ ு - ப்ரம்மம், கூல - நீ, பஜ -யக்கம், கூற - நீ, கொகூஃ - உலகம், உதி - என்று, சூஹு - சொல்றுகி *ருன்*, வாஃ - அந்**த, வ**ு தூல் **-** பிள்ளோயோனவல், கூடுமை **-** நான், **வ**ூஹு **-**ப்ரம்மம், கூறை - நான், யஜ்ஃ - யக்யும், கூறை - கான், கொகைஃ - உலகம், உதி - என்று, வ துருமை - பதில்சொல்லுக்றுன், யடுவெகிடையாதாகு ன்று, கைகூகு - அத்தியயனம் செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமோ, க்ஸ்லு - அ்த்த, ஸைவை-வெலு - எல்லாவற்றிற்கும், ஹு ஜெஹு கி - ப்ரம்மமௌன் கிற பதத்தால், வளக தா - ஒன்று சேர்க்கது அதாவது இவ்வளவுகாலம் வேதவிஷயமான அத்தியயன வியாபாரம் என்னுல் செய்யக்கூடியது எது வோ அவைபெல்லாம் இனி உன்று இனம் என்று கருத்து, பெடுவெகெவ_ யாதொரு, யஜாஃ - யக்பங்களோ, தெஷால - அந்த, விவெபுஷால-எல்லா வற்றிற்கும், யஜகுக் - யக்ய என்கிற பதத்தால், வாககோ - ஒன்றுசேர்ந் திருக்கிறது கான்செய்யிவண்டிய யக்யங்களும் உள்ளு தினமென்று கருத்து• . வருகெவ - யாதொரு, லொகாஃ-உலகங்களோ, கெஷாം - அந்த, வலிவ-ஷா - எல்லாவற்றிற்கும், கொகஉதி - லோக என்கிற பதத்தால், வாக தா - ஒன் **அ**சேர்ர்திருக்கிறது ரானடையவெண்டிய உலகங்களும் உன்**ஞ**ஜீ னை மென்று கருத்து, ஊஷு - இந்த, ஸெவடி ு எல்லாக் கோரியங்களுக்கும், வான தாவடுவெ - இவ்வளவுதான், வனதக - இட்ச, வையு - வேதம் யக்யம் உலகமிவைகளே, கூடுவலது - இர்தப் புத்திரரூபமாகவே, ஊடிஃ - இர்தே உல கத்தில் நின்றும், டோ - என்னோ, சுவு நாஜக - நக்ஷிக்கப்போகிறுன், (உதி -என்று), வி*கா - தகப்பன், சூஹு-சொ*ல்லுகி*ளுன், க*ஹாக-ஆகையாலே**,** சு நுமிஷா - ஆக்யாபிக்கப்பட்ட, வு து - பிள்ளேயை, இாக்று - உல கத்துக்குச் சாதனமாக, சூஹுஃ - சொல்லுகிருர்கள், தலாக - அப்படிச் சாஸகமாகையால், வா ந - இந்தப் பிள்ளேயை, கந - ுராஸ்கி - தகப்பன் மார்கள் ஆக்யாபிக்கிறுர்கள், வாவைவி அ. இப்படி ஆக்யாபித்த, வல்-அந்தத் தகப்பன், யுஷா - எக்காலத்தில், வெ. தி - பாலோகத்தை அடைகிருடு சுய - அக்காலத்தில், வளஹிஃ - இர்.க, வாடுணெஸிடுஹெவ - ப்ராண டூடை கூடத்தானே, வு-த $_{oldsymbol{5}}$ ം பிள்ளேயை, சூவி $^{oldsymbol{w}}$ - ப் $^{oldsymbol{w}}$ வேசிக்கி $^{oldsymbol{m}}$ ன்,

வைஃ - அந்தப் பிள்ளோயானவன், யடி - ஒருகாலத்தில், கடு நை - இந்தத் தக ப்பணுவே, கிணிக் - ஒருகாரியம், கூஷையா - மூஃவைழியாய், கூகு தல-செய்ய ப்படாததாக, வை கி - ஆகிறதோ. குஷ்ஸாக் - அந்த, வை ஆலாக்-எல்லாக் காரியத்தில் நின்றும், வா நல - இந்தப் பிதாவை, உணுகி - விடுவிக்கிறுன். குஷ்ஸாக் - ஆகையால், வுடைதரா நா உா - பிள்ளேயென்று பெயர், வூஃ-அந்தப் பிதாவானவன், வடு தெருமெணவ பிள்ளேயிணுவேதானே, கூலிறு -இந்த, வொகை - உலகத்தில், வுதிகிஷை கி-பெருமை அடைகிறுன், கூடு -பிறகு, வா நல - இந்தப் புருஷின், கூறு தாஃ-அமோகங்களான, செவாஃ-மனிதர்களேக்காட்டிலும் வேறு பட்டது தான், வாடு கெல் மனி.

(ப்-பா-ம்.) உ நிலிலைற்ற - பூமியில் நின்றும், கூடுநு - அக்கியில் நின்றும், கெடுநு - அக்கியில் நின்றும், கெடிந்த - மனிதர்களேக் காட்டிறும் வேறுபட்ட, வாகி - வாக்கானது, வா நு - இந்தப் புருஷ்ணே, சூவிலுகி-அடைகிறது, யயா-யாதொரு வாக்கிணுலே, யடிற்டுவை - யாதொன்றைத்தானே, வடிகி-சொல்றுகிறுனே, தைது - அதது, உவகி - உண்டாகிறதோ, வா - அதானது, கெடிவீவாக-தேவவாக்கு என்று சொல்லப்பட்டது.

ஷ்வதை ந≳ாத் கதா வதை வை இந்த விரு தி ததை விசைவ் இதா பெ நா நதை துவை கத்தொர்கள் நகை இத்த விக்கா

(ப்-பா-ம்.) ஜிவகென் - ஆகாயத்தில் நின்றும், சூடிக்றுனு-குரியனிடத் கில் நின்றும். வன நா - இவணே, கெவ்ற - மணிதர்களில் வேறுபட்டதான, உநி - மனதானது, சூவினகி - அடைகிறது, பெ ந - யாதொரு மனதால், சூ நகு வு - குகியாகத்தானே, உவகி - ஆகிறுன், கலெயா - பிறகு, நகைன உதி - துக்கியாகிறதில்ஸ்யோ, ககைய - அது தானே, கெவ்வ - தெய்வ மென்று சொல்லப்பட்ட, உநி - மனது.

കുട്ടുറെയു തം മട്ടു ബയ്യാറെട്ടെയ്ക് പ്രത്യക്ക് വായെക്ക് വാര്യാന് പ്രത്യാപ്പെട്ടു പ്രത്യാപ് പ്രത്യാപ്പെട്ടു പ്രത്യാപ്പെട്ടു പ്രത്യാപ് പ്രത്യാപ്പെട്ടു പ്രത്യാപ്പെട്ടു പ്രത്യാപ് പ്രത്യം പ്രത്യവ്യാപ്യാപ് പ്രത്യാപ് പ്രത്യാപ് പ

(ப்-பா-ம்.) கூறினு - ஜலத்தில் நின்றும், அடி நிலைனு - சீக்த்ரனிடத் தில் நின்றும், வா கை - இக்கப் புருஷினை, 662 வே - மணிதர்களேக் காட்டி இமம் வேறுபட்ட, வூரண - ப்ராணனைது, கூவிமு தி - அடைகிறது, யஃ-யாதொரு ப்ராணனைது, வைணோரு - சலித்தபோதிலும், கூலைவிரு மு -

சலியாதபோதிலும், நவ_ியடதெ - கிரமத்தை அடைகிறதில்ஃயோ, (एಂ) -சுவல**ுமாது -** சலி**யாதவ**ளுகை, யமா - எப்படி, நவ_ியட*ுத* - கி**ரம**த்தை அடை கிறதில்ஃபோ, தயா - அப்படி, வணான - சலித்தவனைவும், நவ யதெ-சிரமத்தை அடைகிறதில்ஃலயோ, வூகை - அவன்தானே, ஓெவஃ-தெய்வமென்குற, வ**ாண**் - ப்ராணன், வாவுவிக் - இப்படி அறிர்**த**, ஸ**்**-அவன், சுலெயா - பிறகு, நாரிஷ் ு தி - நாசமடை கிறதில்ஃ, யயா-எப்படி, வரைஷா - இந்த, தெவ்கா - தேவதையோ, வரவ் - இந்த ப்ரகாரம், வை -அர்தப் புருஷனுனவன், ஒலிவடிஷாo - எல்லா**,** உூகா**நா_o - ப்ராணிக** ளுக்கும், சூதா-்பூத்மாவாக, உவை - ஆகிறுன், யயா - எப்படி, **வா கா**ு-இந்த, செவகார - தேவதையை, **ஶ**வ-¦ாணி - எல்லா, ஊூகாடி-ப்**ராணி** களும், சுவணி - காப்பாற்றுகின்றனவோ, வனவஹை- இர்தப்படியே, வனவ வி-ு - இப்படி அறிக்**தவ**ீன, ஸைவடிரணி **- எல்லா, ஹூ தா நி டப்ராணிக** ளும், உவதி - காப்பாற்றுகின்றன, ய2ு--யாதொரு பாபத்தினுலேதானே. உ சால் - இந்த, வுதால் - ப்ராணிகள், கிடை - கொஞ்சம், செராவணி**- துக்கெக்** கின்றனவோ, தக - அர்த பாபமானது, சூவாரிவே - இர்த ப்ராணிகளுக் குத்தானே, ஈூர - அப்பொழுதே, உவகி - உண்டாகிறது, வ-ணைறிலூவ -புண்ணியர்தானே, അ3ுം - இவணே, மது தி - அடை கிறது, செவாநு-தேவர் *≛ள*, வரவ**ு -** பாவமானது, நூறு இத்துைகெ **- அ**டைகிறை**தில்ஃயென்றே.**

் புக்கு உரிரிட்க்ல || 5 क|| வையை வெக்கு வெக்க விகையின் நிரு இத்த இரு விக்க விகையின் விகையின

(ப்-பா-ம்.) கூடு - பிறகு, கூதஃ - வாக்கு மனது ப்ராணன் இவைகளு டைய த்யானம் சொன்னதிஞல், வ_தஃஃரே௦ஸா-த்யானத்திறைடைய விசா ரமானது, வ_ைதஃகெத - ஆரம்பிக்கிறது, வ_ஜாவகிஹஃ - ப்ரம்மஞே வென்றுல், கூஃபோணி - கர்மம் ஞானம் என்கிற இந்திரியங்களே, வைவு-இஜ-படைத்தான், வைது நே - படைக்கப்பட்ட தாமி - அந்த இந்திரியங்கள்,

கதெராதெரு - ஒன்றுக்கொன்று, கூலையுன் - சண்டையட்டன, கூறு ஜெவ - கானே, வூஷ்றாஜி - வார்த்தை சொல்று கிறேன், உதி - என்று, வாக - வாக்கானது, உலி ஸ் - இருந்தது, உண், ைனது, கூடுமை -நான், ௦ஶ௦௯ூரி-பார்க்கிறேன், உதி-என்றும், ெஶ்ரா து ் காது, கஹா-நான், மெ_{ராஷ}ி - கேட்கிறேன், உதி - என்றும், வாவ**் - இ**க்**தப்**ர காரம், கந்திர்கி - வேறு, கூடிரண்டுவி - இந்திரியங்களும், யூமாகூடு -தங்கள் தங்கள் கருமங்களே எண்ணினவைகளாகவும், (ஹீ தவணி-இருந்தன), தாகி - அவைகளே, ஜே திறு ் - மிருத்யுவென்கிற் தேவதையானது, மூ 28 -செரமமாக, ஊகுவா - ஆய், உவபெலெ - சமிபத்தில் வர்தது, காநி - அர்த இந்திரியங்களே, சூவொக - அடைந்தது, காநி - அந்த இந்திரியங்களே, 2ై_தை)ுஃ - மிருத்யுவானது, சூவா - அடைந்து, கூவாருு ஐக - கா**ரியங்**க கோத் தகைக்தது, தலாக-ஆகையால், வாக-வாக்கானது, மூராஜி தெறுவ-கொ**மத்தை அடை**கிறது, உகுுுஃ - கண்ணும், மூராஃ தி-கொமத்தை அடை கிறது, ெருருத் - காதம், முரித் - கிரமக்கை அடைகிறது, கம் -பிறகு, யல் - யாதொரு, சுய - இந்த, உயில் - மார்பிலிருக்கிற ப்ராணனே, ஹு இவை - இந்த ப்ராண*ணே* த்தானே, நாவெராக - அடையவில்ஃ, காடி -அந்த இந்திரியங்கள், ஜோ து-௦ - உயர்ந்ததை அறிவதற்கு, ஒயு மெ - யத்த நித்தது, சுபலிவெ - இந்த ப்ராணன்தானே, நிஃ - நமக்குள், ெருராஷஃ -உயர்க் தவன், யஃ - யாதொருவன், வைனோருமு - சஞ்சரி த் தபோதி அம், கல னுர் ு - சஞ்சரியாதவன்போல, நவியித் - சொமத்தை அடைகிறதில்ஃல யோ, நாரிஷ ி கி - நாசத்தை அடைகிறதில்ஃ, ஊனே - இந்தப்பதம் தங்க ளுக்கு அனுக்லனை கலேவன் அடைர்த ஆனர்தக்கைச் சொல்றுகிறது, ஸாவெ-J - எல்லோ*ருக*, கூஸாற் - இர்த ப்ராணனுடைய ஈூவடு2வ-உருவத் தைத்தானே, சுஸா? - அடைவோம், உதி - என்று, தெ - அந்த, ஸவெ-----எல்லா இந்திரியங்களும், வன தலை ை - இந்த ப்ராணே ஹடைய, மூூவடி2வ -உருவத்தைத்தானே, கூலவந - அடைர்தன, தஹாக - ஆகையால். வாடதை **-** இந்த இந்திரியங்கள், வாணாஉதி-ப்ராணனென்று, வாடை*த***ந**-இந்த ப்ராணன் பெயரிஞ்லே, சூவ√ராயவிதை - சொல்லப்படுகின்றன, யஃ 💂 யாதொருவன், வாவை - இந்த ப்ரகாரம், வெஷ்த்யானம்செய்கிறுனே, (ஸி.), அவன்), யூலிநு - எந்த, கு-இை - வம்சத்தில், உவகி-பிறக்கிறுறே, ககு. அந்த, குுை - சூலமானது, தொநஹவாவ - அவனுல் ப்ரசித்தமானதாக, சூ வக்ஷ ெத - சொல் அகிருர்கள், யஉ ஊ-யாதொருவன் தானே, வனவு விடி. இப்படி அறிக்கவனேடு, ஸ்படிதெ - சண்டையிடுகிறுஇேனை, (வலி-அவன்)-கூ ந-மிஷ_ிவெவை - உயர்க்தவனைகவே, கை தை -வெகு காள் பொறுத்து, தீ யடதை - இறக்கிறுன், உதி - என்று, கூஐ ா த**் -** ப்ராணனின் க்பாண _ வழியானது, (உக**் -** சொல்லப்பட்**ட**து).

കുറുന്ന് ഒരു പടം ജൂയികെ പുനമുവി ചുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രധ്യമായി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പ്രാപ്രമായി പുന്നു പ്രധ്യമി പുന്നു പുന്ന

(ப்-பா-ம்.) சுடி - பிறகு, சுயிலிஷெவ க**் -** தேவதாவிஷயமான த்யா னமானது சொல்லப்படுகிறது, கூடைலெவ - நானே, ஜூஷ் தாலி - கொளுத் தப்போகிறேன், உதி - என்று, கூறிஃ - அக்கியானறு, உலெ - இருக்கது, சுஹo - ரான், குவூராசி - தபிக்கப்போடுறேன், உகி - என்று, சூசி **க**ூர் சூரியனும், சுஹா - கான், உாஸ்லாசி - விளங்கப்போகிறேன், உதி-என்று, அந்திர் - சந்திரனும், வனவ் - இந்த ப்ரகாரம், கந்றிர**் - வே**று, செய தாஃ - தெக்கு முதலிய தேவதைகளும், ய**யா** உெவ த_ு தங்கள் தங்க**ள் வி**ரு த்தியைத் தாண்டாமல், (கூடிிலெசிரை - எண்ணின்), யாயா - எப்படி, வனஷா. இந்த, வூரணா **நா.** வாக்கு முதலிய இந்திரிய**ங்க**ளுக்குள், ຂບ_າເຣີ - இரு*தயத்தி*விருக்கிற, வாண**் -** ப்ராணனனவன், ឈ**் -** மேற்க தியபடி சுரேஷ்டனே, **வா**வ - இர்,க ப்ரகார**ம்**, உகஸா - வேறு, ஷெ வ தா நா - தேவர்களுக்குள், வாயு - ஃ - வாயுவானைன், கூ நிரு - வேறு, செவ தாஃ - தேவகைகள், செறாவணிவி-அஸ் தமிக்கிறர்களோ, வாபுக்-வாயுவானவன், ⊥ா - அஸ் கடிக்கிறதில்ஃ போ, பகே - பா ∂காரு, வாய⊸° -வாயுவென்று சொல்லப்பட்டவனே, வெஸ்ஷா - அக்த இந்த, ஷெவ தா _ தேவகையானது, க<u>ந்</u>லூடிதா - அஸ்தமிக்காதது.

(ப்-பா-ம்.) சுடி - பிறகு, வாஷஃ - இந்த, இராகஃ - மந்தொமானது, உவகி - இருக்கிறது, குறு - யாதொன்றினிடத்தில் நின்றும், சூய-2ஃ-சூரி யதும், உதெக் - உதிக்கிருறே, யது உயர்தொன்றினிடத்திலும், கூலு -அஸ் தமனத்தை, மனதி - அடைகிருறே, உதி - என்கிற மந்திரத்தின் பொருள், உராணாதெடப்ராணனிடத்தில் நின்று தானே, வாஷஃ-இந்தச் சூரியன், உதெகி - உதித்கிருன், உராணை - பராணனிடத்தில், கூலு இதி லயத்தை அடைகிருன், அதாவது ஆதித்யன் அக்கி இவைகள் பராணதின ன்று சொல்லப்பட்ட வாயுவீன் கதியை அபே கூழிக்கிறதாகையால் வாயுவி

னிடத்திலேயே உதயாஸ் தமாங்களே உடைத்தாயிருக்கின்றன, க்க - அர்த ப்ராண ஊயே, ஷெவாஃ . வாக்கு முதனியனவும் அக்கிமு தனியனவும், யூ ನನ த்யானமாகிற தர்மமாக, உகிரி - எண்ணின, வைனவ - அந்தத் தருமர்தானே, கூஜ்) - இப்பொழுதும், ஸஉ - அர்தத் தருமர்தானே, ஸூ-காள்க்கும், கநு-இஷையல் - அநாஷ்டிகக்க்ககுர்கது, உதி - என்கிற மர்ழி ரத்தின்பொருள், யக - யாதொரு காரணத்தால், வனதெகிவை - இந்த வா க்கு முதலியவைகளே, சூசுவரிபு - இந்தக் காலத்தில், கூறிபுதை - த்பானம் செய்யவேண் டியவைகளாக எண்ணின்னவகளோ, திடிவ - ஆகையால் தானே, கூடிராடி - இப்பொழுதும், குவித்யானம் செய்கின்றன், தவாகு. ஆகையால், ஊகം - ஒன்றுன, வு_தெவெ - முக்கிய ப்ராணனுடைய த்யா னத்தைத்தானே, வரெக - செய்யக்கடவன், வூரணறாவெவுவ - ரேசக மென்று சொல்லப்பட்ட ப்ராணுயாமத்தைச் செய்யக்கடவன், சுவா நிருவு-அப்படியே பூரகத்தையும் செய்யக்கடவன், சா - என்னே, வாவெகுப்பத் தேனாருவமாகிய, දී தை ுஃ - மிருக்யுவானதா, நாவு உவக - அடையாது, உதி - என்கிற புத்தியால், பு ுறைபாக - ஆரம்பித்தானேயானல், வூர விவெயிஷெக - முடிக்கக்கட்வன், கெ நஉ-அந்த த்யானத்தினுலேயே, வா தெவெவி - இர்த, செவகாலெப் - தேவதையினுடைய, வாயு ஆற்ட சமான போகத்தை பும், வை இாக காo - சமான உலகத்தையும், ஜபகி -அடைசிறுள்.

ಕ್ಕ್ ತಿಬ್ಗಳ್ಳುಗಳಿ ಕಡುಕ್ಕಾಕ್ ಮ್ರ್ಟ್ ಕ್ಷಾಮಾಂ.

பதப்பொருள்பாவு்கியம். வியாச்ருதா வீபாச்ருதங்களெல்லாம் மூன்றிவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருத்தின்றன நாமமென்றும் ரூபமென்றும் ரூபமென்றும் சொல்லப்படுகிற அவைகளுச்குள் நாமங்களுக்கு வாக்கு என்பது உபாதாகம்; வாக்கினுல் எல்லா நாமங்களும் உண்டாகின்றன இச்ச வோக்கே எல்லா நாமங்களுச்கும் ஸாமம். இது எல்லா நாமங்களுச்கும் ப்பம்மம். இது எல்லா நாமங்களுச்கும் ப்பம்மம். இது எல்லா நாமங்களுச்கும் ப்பம்மம். இது எல்லா நாமங்களுச்கும் ப்பம்மம். இது

அர்த்தபேதங்கள்.

(புல- ஹா.) வாக்கு என்பது சப்சம், உக்சம் என்பது உபாதாகம். வைநாக்யத் திற்குக் காரணமாக இந்த உபசேசம். (பு n - ஜா.) வாக்கு என்பது வாக்கிக்திரியம், உக்சம் என்பது காரணம். சேதகாசேதுகங்களில் அசேதுகங்கினப் பற்றியது.

കുരന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നുന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നുന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നു വാക്കുന്നു വാക്

ாஷ்யப்பொருள். ரூபங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சண்ணே காரணம். இதனுல் எல்லா ரூபங்கரும் வெளியாகிறது. இதுவே ரூபங்களுக்கு லாமம் ப்ரம்மம்.

(ு0 - லா.) ஸாமார்ய விசேஷெச்யாயத்தால் முன்போலவே செருத்து. கண்டைசை ன்பது ரூபம். (7ரா - உடா.) கண்டுணைன்பது இந்திரியம், உபசாரந்யாயத்தாலே கருத் தக்கொள்க.

(UDA - ஆர.) க்டம் சொல்லுகிறது உட்மவிகேஷக்களுக்குக் காரணமாகவும் பைம மாகவும் ப்ரம்மமாகவும் சொல்லுகிறது. இவையொன்ற சேர்ந்து ஸங்காத சரீரமாகின் அது மேலெகொல்லப்போகிற ஆம்ருதளுபம் ஸத்யத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது காருக்குகளுது. அவித்யாவிகையத்தை இங்குச் சொல்லியது இதில் வைராச்யமுடை யவலுக்கு வித்யோபதேசத்திற்குத் தான். இப்படி மூன்முவது அத்யாயம் முடிந்தது.

ெர - ஹா.) கர்மமென் பது பண்ய பாபங்கின பெண்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆத்பா என்பது ஜிலாத்மாகைக் கொல்லுகிறது. நாமருப கர்மங்கள் ஜீவாத்மாவில் வேறு பட்டகையாயிருந்தாலும் பாமருக்குத்கு ஒன்றுபோல் தோற்றுகிறது. கர்மபலமாகிய குடாமங்களால் குழுப்பட்ட இந்த ஜீவன் அபஹத பாப்மத்வம் முறுவிய குணங்கினாயு டையைவனு யிருந்தும் உடேர்கள் கையிலகப்பட்ட ராஜகுமார்வோப்போல் தன்னேத்தான நியாமல் பெறுத்தும்

> இதிஷ்ஷ்ட ப்ராம்மணம் சமாடுகள். முன்மூலது ஆச்யாயர் முடிச்சு -

രോഗ് ്രൂയസ് സ് ചോയുട്ടുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്ക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്ക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്ക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്ത് പ്രത്യാക്ക് പ്രത

(ဟ - டு.ஸ்.) முன்றுவது அத்பாயத்தில் சுறுங்கக் கொல்லப்பட்ட வித்பை, அவித் பை. இல் ிரன்டிதுள் அவித்பை விரிவாய் கொல்லப்பட்டது. இந்த அத்யாயத்தில் இந்தைய விரித்துறைக்கப்படுத்தது.

(ார - ஜா.) ப்ரம்மக் ஐசத்காரணமென்பதை விடித்துரைப்பதற்கு இந்த நான்கா வது அத்தாகம் தொடங்கப்படுக்றது.

ஸ் அதியின் கருத்து.

(மும் - மா - ரா - மா.) வேசாத்தங்களே யோதின் கார்க்யகோச்திரரான பாலாகி என்பவரொருவர் சுர்வங்கொண்டவரா யிருந்தார். அவர் காசீராஜாவான அஜாதசத்ரு எப்பவரிடத்தில் சென்று நாஜுனக்கு ப்ரம்மோபதேசம் பண்ணுகிறேனென்று சொன் லூர். தப்படிச் சொன்ன அவரை கோச்சி, அஜாதசத்ரு சொல்லியது. நானுனக்கு ம்ரம்போபடுத்தம் செய்கிரேகுளன்ற சீர் சொன்னமாத்திரத்திற்கே உமச்கு ஆயிரம் செக்கார் செய்கிறேன். மாம்மத்தைச் சொல்லுகிரேகெனைறு என்னிடம் வந்தவரிது வரையிலு மொருவருமில்‰. ஐரகரே ப்ரம்மத்தை விசாரிப்பவரென்றம் தாகம் கொடுப்பவரென்றம், ஐரகரையே எல்லாரும் நாடியோடுகிகுர்கள், டீரொருவரே என் னிடம் வந்த ப்ரம்மத்தையுமக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னிர். ஆகையால் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தேன் என்பது. இதனுல் அஜாதசத்ருவுக்கு ப்ரம்மவித் துக்களிடத்தில் மிகவுமன்புண்டாயிருக்கிறதாகத் தோற்றுகிறது.

ித் பமண்டலாபிமாகியினுடைய உபாளாத் அரசு சொல்றுகி றது. என்பது விசேஷம். மற்றது சங்கரபால் தயம்போலவே காண்க.

ஸகொகாவசாடுதி விகையாவா வித் வுகாட்டி வா கிசி வாஹை ஹொவாவலஐ சி வைஹாவாவாஜா கமு த ஃாஃடு கெ ஆலிற லூவலிஷாவு ஹ நுணும் வாஸாலே வா சொரிஐ திவா கையில் கச்வா லை திமைவர் கிசில் ஃவாவெல் ஹம் ஹில் வக் வூஸ் கிசில் வகி நாஸ்ரான் கிசில் இரு இரு வர் விக்கல் விருவ் கிசில் வகி நாஸ்ரான் கேசில் இரு இரு வர்கள்

(புரை - லா.) சந்திரனிடத்திலும் மகதிலும் அபிபாரியாய்க் கர்த்தாவாய்ப் போச்தா வாய் விளங்குகிற புருஷுன் ப்ரம்மமாக உபாலிச்கும்படி பாலாகி யுபிதேசிச்சு முன்போல வேஇந்த உபானகம் முதலிபளுவ எனச்சூச் தெரியும், வேறு சொல்லும் என்ற சொல்லி, மகானுடிம் வெளுத்த வலிதிரமுடையல லுடிம் ஸோமராஜாவாயும் உபாலசம் செய்சிற வன் அந்நமைப்ருத்திமுதலிய பலன்கின யடைவானென்பதையும் தெரியுமென் குர் என் பது கருத்து. மற்றது முன்போலவே.

(ரா - ஹா) ோமராஜ சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற ஒருவித கொடியை அபேத மாக உபாஸிப்பது அக்கலம்ருத்தியைத் தரும் என்பது செலர் மதமென்று சட்டுரனே அக் கமாகிய ஸோமமாகையால் யதார்த்தமாகவே உபாஸிப்பது சீழ்ச்சொன்ன பல ோச் தரு மென்பது கருத்தென்று சிலரும் சொல்லுகிருர்கள் என்றம் விசேஷம். மற்ற விஷயத் நில் சங்கரபாஷ்யம்போலவே காண்க.

ബെ ഈംബ, െള്ള പ്രവസന്ത്ര ക്രോ ചെയ്യും ച പ്രചയംബ, െള്ള പ്രചസന്ത്ര ക്രോ ചെയ്യും സംബളികൂന് ഐയെ ചിക്കിച്ചു. ആയാരി ചെയ്യുള്ള എയായു ചിത്ര പ്രത്യായില് പ്രത്യായില

(ஶ௦ - ஹா. ஶா - ஹா.) மி என்றுக்கு அபிமாகிபுருவ£ின் சேஜஸ்லென்கிற குண ந்தோடு உபருகும் செய்**தால்** இவனுமிவன் ஸந்தாரமும் தேஜஸ்ஸை யடையலாமென் பழம் என்குத்தெரியும், வேறு சொல்லுமென்குர்.

பதா நீவயாரி த்தபேதங்கள். மின்னலிலும் ச்வக்கிலும் ஹருகயுக்கிலு மிர்கசேவகை பொன்றென்பது சம்-பா, பேதம். பாலாகியை சோக்கி அஜாதசத்ரு சொல்லுகிருரென் பத இங்குமுண்டு. பாலாக்கொல்லுகிற விஷயம் தனக்குச்செரியும் என்பகைச் சொல் துகிருர்.

ക്കുറ്റു പുരുപ്പുന്നു പുരുപ്പുന്നു പുരുപ്പുന്നു പുരുപ്പു പുരുപ് പുരുപ്പു പുരുപ് പുരുപ്പു പു

(ரு0 - ஹா - ரா - ஹா.) ஆகுமத்திற்கு அடிமுகியு மிருக்கிற புருஷின பூர்ண ஞாகவும் கீர்வ்பாபுரு இசுவும் உபலிப்பலன் பூர்ண ஐடில் ஸிர்சா -ச்சிர்கு அழிவிலலாத அனு மு மாவாகுணன்பதும் செரியம் சிர் கொல்லக்கெண்டாம் பாலாகியே என்று அவரை சோக்கி அறுந்தத்து கொல்லுகிகும்.

அர்ச்தபேசுக்கள் ஆகு மத்திலும் இருகும±ிறும் தேவதை யொன்றென்பது சம்-பா, வீசேவுகம் மற்றவை முன்போலவே சுண்சு.

(ரு.-ைடு.) அவ்வாரே வாயுவினிடத் ஒலும் ப்ராணனிடத்திலும் ஒருதேவைதை. பர ்மச்வா குணமுடையதும் ஒலிக்க முடியாததும் ஐவிக்கமுடியாத லே?னயாசவும், உபா லிப்பவனுச்சூ அப்படிரிய பலம் கிடைக்கும். முன்ரிபாலவே ப்ரச்ரோத்தரங்கினயறிக.

ாா - ஊ. பெரிய ஐச்வர்பத்தை யடையானுயும் ' ஒைகுண்டு கொசமாகவும் தோ ஃவிமிக்குத ெலிண்யாகவும் வாழவிலிருக்கும் வாயுவபிமாகி புருஷிண யுபாஸாகம் செய் சால் ஐ.சிக ஐசவும், தோல்விமில்லாதவனுகவும், சத்ருச்சினா ஐயிப்பவளுகவும் ஆவான். மற்ற வுஷயம் முன்போலவே காண்சு.

(புக - ஊர) அச்சியிலும் வாச்சிலும் ஹ்ருதயசிதிலு மொருசேவைதை. மற்றவை முன்போலிவேயாம். (பா - ஊா.) விஷாளவித்வம் என்கிற குணமுடையவளுக அக்கி புரு விண உப விச்சிற புருஷேனும் அவன ஸச்தாகமும் விஷாளவித்வமென்கிற அந்தச் குணத்கை படைபெருர்கள். விஷாளவித்வமாவது எல்லாவற்றையும் பொறுக்கும் குண மென்றநிக மற்றவை முன்போலிவே கோண்க. തെ ഉപ്പോട്ടെ തരി പ്രവാധ പ്രത്യായ പ്രത

(UTOO - லுா.) ஜலத்திலும் ரேதேஸ்ஸிலும் ஹ்ருதயத்திலு மொருதேவேதை. இவைத ப்ரநிரூபமாக உபாஸாகம் செய்பவனுக்கு, அதாவது சொஸ்திராஜு டலைமாக உபாஸிப்பவ இபுக்குச் சாஸ்த்ராதுஸாரமாயே எல்லா முண்டாகும். சாஸ்திரத்தை யதுஸரிச்சவையே இவளிடத்திலுண்டாவான். மற்றவை முன்போல.

(ரு o - ஊா.) ஜலத்தில் ஸெரியான ப்நதிபிம்பம் விழுமாககையால் அந்தே ஜலாபிமாடு புருஷெண யுபானித்தவன் ஸெரியான களத்திர ஸு¬கத்தை யகடைவான். அவனுக்கு ஸெரி யான ஸெந்தாநமுண்டாகும். மற்றவை முன்போலாம்.

രെന്ന് എന്നു പ്രകാരം പ്രകാരം

(ரு - உா.) தெளிவுள்ள கண் குழையிலும் ஓபுதங்களிலும் ஸைத்வசைத்தியிலும் இத வேதை பொன்று, அதை ப்ர•ாசகுணமுடையதா யுபாலும் செய்தால் ப்ரகாசரூப மடை வான். மற்றவை முன்போல. (ரு - உா.) கண்குடியில் ப்ரதிபிம்பபுருஷைவோ ஸ்வச் சகுணமுக டயவகு யுபாஸிப்பவனும் அவன் மகனும் ஸ்வச்ச குணதடையைவகுவோன். தானெவ்விடம் சேர்ந்தாலும் அந்தன் எல்லாரிலும் தான் கீர்திமாகுயிருப்பான்.

மையக்காய் அரிகுவி குடைக்கார் அரிகும் குடிக்கும் குடிக்கும் இடிக்கும் இடைக்கும் இடிக்கும் இடிக்க

(ஶ௦௦ - ஹா - ஶா - ஹா.) ப்ரதித்வநியை ப்ராணஞக உபாளநம்செய்கிறவன் அப ம்ருத்த்யுவை யடையமாட்டான்.

(UCO - ஹா - புரா - ஹா.) திக்குகளில் அபிமாநிதேவதைகளே ஸஹாயமுடையைன வாகவும் பிரிவில்லாதவைகளாகவும் உபாஸநம் செய்கிறவனுக்கு எப்போதம் ஸஹாயமு ண்டாம்; பந்துக்களிவூண விட்டுப் பிரியார்கள்.

ഗ്രം ആയ് പ്രൂപ്യി എന്ന ക്രായായുന്നു പ്രായം ആയ് പ്രൂപ്യം പ്രൂപ്യം പ്രായം എന്ന പ്രായം പ്രവയം പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രവയം പ്രവയം

രെ പ്രത്യാൻ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്

(ஶ௦ - ா.) நீழலிலும் அஜ் நாசத்திலும் ஹ்ரூசயத்திலும் தேவதையொன்று. இதை ம்ருத்யுதேவைதயாக உபாஸித்தவனுக்கு அம்குத்யுவராது.

(ரா - ஹா.) புருஷேனுடைய மிழல் கருத்து பயங்கரமாயிருக்கி**றபடியிளுலதை ம்ரு** த்யுவாக உபாலிக்கும்படி விதித்தது. மற்றவை முன்போலவே காண்கை.

அர்த்தபேதங்கள் பத்தாவது சுலோகத்தி ஜம் இதே பலன் சொல்லியிருக்கிற தென் கூல் இதற்கு சம்,பா, வில் இவலுக்கு சொய்வராமலிருப்பது விசேஷமென்று ஸமா தாரம் சொல்லியிருக்கிறது. •

ഞൊചെ ⊋ി. కే മൂ മൂ ഞവനുിച്ചു. തെടുന്നത്തു മംഗ്ലൂട്ടായസ് വരിച്ചു. ക്രിക്കുന്നു ക്രിക്കുന്നു പ്രത്യായില് ആരു എട്ടും പ്രത്യായില് പ്രത്യോട്ട് പ്രത്യായില് പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യായില് പ്രത്യം പ്ര

(புற - ஊா - கு ா - ஊா.) ஆச்ம புரு ஃஃன ப்சம்மமாக உபாஸிக்கிறே வென்று கார்க்யர் சொல்ல இது எனக்குச் செடுமம். இப்படி உபாஸி ச்சலனுக்கு ஈல்லறிவும் ஈல்ல நிதுடைய பிள்ளோய முண்டு நடும் கு மிரையில் செரியம். வேறு வித உபாஸாமுண்டாகில் செரில்லுமென்று அனாத சச்ரு செட்க, ஒன்றும் சொர்முமல் கார்க்யர் கவிழ்து ஃவையிட்டு வொயை மூடிச்சொண்டு நின் மூர்.

அர்த்தபேதங்கள். இவரிவ்வளவே அரிந்தாராகையால் அதர்குமேல் தெரியமை பந்றி வாய் மூடிஞர். ஆத்ம புருஷை, என்கிற விடத்திற்கு, சம், பா, வில் ப்ரஜாபதியி கூடித்திலும் புத்தியிலும் ஹருதயத்திலும் ஒரு தேவதை என்று வியாக்யாகம் செய்யப் பட்டது. ரா,பா, வில் சரீராபிமாகியான ஜீவாத்மா வென்று அர்ச்தம் கொள்ளப்பட்டது.

(VTO - ஹா - TT - ஜா.) இப்படி வும் மூடியிருச்சிற சார்ச்யரை கோச்சி உமச்கு இவ்வளவுதான் தெரிபுசிமா என்ற சேட்டார். இவ்வளவே எனச்குத்தொரியுமென்று கார் ச்பர்சொன்றூ. இவ்வளவு அசிர்தமாத்திரத்தினுல் ப்ரப்மமறியப்படவில்லே,அறியவேண் டியது அதிகமாயிருக்கிற சிரும் அது தசத்ரு சொன்லுர். இதைச்சேட்ட மாத்திரைத் ல்ல சார்ச்யர் சானும்மை மலட்டிகிறன், எனச்கு ப்ரம்ம வித்குயமையுச் சொல்லுமென்று அஜாதசத்ருவைக் சேட்டு சொண்டார்.

(ரு - ஹா - ரூ - ஹா.) இவ்வாது கிட்டிவர்க கார்க்யதை கோக்கி உத்தமவர்ண நான உமக்கு கூதுக்ரியனுன சான் வித்போபதோத்திற்கு ஆசார்யணுவது தகாது. இது சாஸ்திரவிருத்தமானது. மித்ரபாவிலுயாலே உமக்குச் சொல்லிவிகுகிறேன்,அந்தப்ரம்ம வித்பையை; என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆகரத்திலிருந்த எழந்திருந்த இவர்கையைப் டிடித்துக்கொண்டு உறங்குகிற ஒருவன் ஸமிபத்தில்சென்று, ஒபெரியவனே, ஓவெள்ளோ வஸ்திரம் தரித்தவனே, ஒலோமை, ஒ அரசனே என்று ப்ராணணுடைய பெயர்களால் அழைக்க உறங்குகிற புருஷேனுணராமலிருக்க அலினர் கையாலூருட்டிப் புரட்ட அவ வெழுந்திருந்தான்.

മരുള്ള സാപര്യി $\|$ \mathbb{R} \mathbb

(ரா0 - ஹா - [ரா - ஹா) அந்த அஜாதசத்கு சொல்லுகிகுர். இப்போதணர்ந்திகு க்கிற இந்த விஜ்ஞாகமயபுகுஷன் எவ்விடத்திலுறும் இஞ்ஷி. உறங்கும்போத எைந்கிகுந் தான். இப்போதெர்கிகுந்து வந்தா*கென்று சார்*ச்யரைச் கேட்டார். அதைக் கார்ச்ய ரேறியவில்?லை.

பதா ந்வயார் நீத பேதங்கள். அந்தச்காணத் இஞல் எல்லாவந்தையும் அறியுமவனையும் அந்தச்சாணத் தால் அநியப்படுமைவளையும் இருச்திறவன் ஆத்மா. ஆசையால் (மயட்) ப்ரத்யயம் வந்தது. விஜ்ஞாக மென்பது அந்தச்சரணம் என்று சந், பா, வில் வியாச்யாகம் செய்யப்பட்டது. தேஹம் இந்திரியம் மந்றை ப்ராணச் இவைகளோவிட ஜிவன் வே செற்னறு காட்டினை பிறகு ஜிவினவிட பாமாத்மா வேடுறைற்று காட்டுவைசர்கு இந்தச் செலோசம் ஏற்பட்டது. எப்படி என்றுல் ஜீவ இநைகளுக்கு இடமானவன் ஜீவினவிட வேறுகவேண்டும். இப்படியே மற்றவிடங்களிலும் சாண்கை. இந்தச் கருத்தைச் கார்க் மாறியவில்லே என்று, ரா, பா, வில் வியாச்யாரம் செய்யப்பட்டிருக்குறது.

പ് ആ ഘടനു പ്രൂ ജാതുക്കരിച് ആ ഒരു ഉറവ ജാരവി ആ ജാള ജാം! ജിഹാരത്തെ ജ്യാപ്രാക്ട് തു അയാനെ പരഞ്ചു തെയുള ജുപ്പേറ്റ് പെയ്യാള് പുരുക്കു ആ ജായ്യായ ഉയ്യായ അയുള്ള അയാക് ആജ് പളുന്യാപ്രാക്കുന്നു ഉയ്യാക്കുന്നു പരുത്തു ആയുള്ള അയുള്ള അയുള്ള അയുള്ള പരുത്തു ആയുട്ടുന്നു പരുത്തു ആയു

(570 - 437.) ராம், கேட்ட லிடுபத்தை பிறரி இதிரும் கார்ச்யரே சேனும். இந்த வித்துராமய புருடுக்க, அந்தக் சரணத்தையும் தைதர்யபானத்தை ஸம்பந்தப்படாமல் அந்த சுக்தியை க்ரஹித்துக்கொண்டு அலம் ஸாரளுபமுகு தன்னுடைய ஆகாசன்போவம் ரூபத்தில் விங்கோபாதி ஸம்பந்தத்தை விட்டுறெங்குகிருன். இது ஸ்டைநி என்பதினுலும் விறந்குகின்றது. ஆப்போது வாகுதிரதிரியங்கள் க்ரஹிச்கப்படுகின்றுவைன்றே.

(பு - உடி.) இவ்வாறு தான் கேட்டதை யூறியாமல் தமமாடுகிற கார்க்யரைத் தெ ரிவிப்பதற்கு ஆறாதகத்ரு சொல்லுகிறுர். எப்போது இர்த விஜ்ஞாகமாய்புருஷன் உறக்கு கிறுதே அப்போது, ப்பாணக்களேன்கிற இர்திரியங்களால் பிறந்த ஜ்ஞாநத்தை எடுத் ஐக்கொள்ள அதாவக முறல்களை கேலேயில்லாமலே பித்து, ஆசாசபுதத்தின் பொரு ளோகியபுரமாத்மாவினிடத்தில் உமிச்சிறுள். அது வது தேவன் மதுஷ்யன் என்கிற ஆசார பேதம் தொன்றுமல் தனச்சூச் சரியான புரமாத்மன்களுபத்தோடு கெலந்தை விடுகிறுள் புருஷேனுறங்குகிறுகளைன்ற இர்தே இர்திரியங்களு ச்ரகிக்கும்போதே சொல்லுகிறுர்கள ன்து? இந்திரியங்களப்போது விஷமங்குமா ச்ரதிக்புகில்லே யென்தெ?

കുറിലും പ്രത്യാപ്പുള്ള പ്രത്യ വരു പ്രവാദ്യായ പര്യാപ്പുള്ള പ്രത്യ പര്യാപ്പുള്ള പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പരവര്യം പര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യം പരവര്യ

(UTO - ஹா - மூர - ஹா.) அந்தப் புருவதன் எப்போது ஸ்வப்கவ்ருத்தியோலு கூடி யிருக்கிரு இரை, அப்போது, அந்தந்த சுவர்க்காகி லோகங்களும், மஹாராஜஸ்தாகமும், மஹாப்ராம்மண குணங்களும், அனேகவிதமான தித்ரங்களும் அந்தப் புருவதனுக்குண் டோதின்றன. மஹாராஜாவனவன் தன் ஜாடைய தேசங்களே ச்ரஹிச்துக்கொண்டு தனது ராஜ்பச்திவிருப்பது போல இந்த புருவன் இச்திரியம் முதேலியவற்றை க்ரஹிச்துக்கொண்டு தேன் சீரேச்தில் தன்னிவடைட்டமு வேர்த்திக்கிருன்.

பதாந்பாயாள் ந்த பேத கோகள். இந்தபுரு உறுர்கு வாக்குழு தலியவர்றின் எட்பந்தத் திலுல் எும்லாரமுண்டோகு நெருகன்று கொல்லியதில் பேரில் ஸ்வப்நத்தில் இக்குமு தலிய வையடங்கியபோதும் நாநாவிசமான எும்லார ரூபங்குளேக் காண்கிறு ஒசைகையாலதை கேரோ சென்று சில நாக்கையும் தாநாவிசமான வையடங்கியபோதும் நாநாவிசமான வையடங்கியபோதும் நாநாவிசம் சன்று இக்க தொரையில் இன்று வையாகாநம் சொல்லுகிறுகள் து சருத்து. என்று செம்,பா,வில் சொல்லப்பட்டிரைக்கிறது. ஸ்வப்நம் சொல்லுகிறும் தொல்லி அந்த சிருக்கடாந்துத்தால் மேர்று விஷயங்களி ஜும் புரு வூறைக்கு குடிர்க்கிறும் சர்தாவா தேறுக்கு குடிர்கிறும் விறைகள் இது கிறும் கர்தாவா பே இருக்கிறு என்று ஆச் ரவுக்குகர்த்துத்தும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்நக்திலும் சர்தாவா பே இருக்கிறு என்று ஆச் ரவுக்குகர்த்றுத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்நம் ஸுதியமைன்பது வை யுக்கிகளாறும் கருதி ப்ரமாகுகைக்குளாறும் ஸாதிக்கப்ட்டிருக்கிறைதேன்று, நா, பா, வில் வியாக்யாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

န္တတ္တြင္ မြန္မာ။ မက္ခံေတာ့ မေတာ္မေတာ္မေတာ္မေတာ္မေတာ့ မလ္မွာ ေတာ္မေတာ္မေတာ့ မလ္မွာ ေတာင္ေတာ့ မလ္မွာ ေတာ့ မလ္မေ မတ္မွာ ေတာ့ ေတာ့ မလ္မေတာ့ မလုံမေတာ့ မလုံမေတာ

(ரு0 - ஹா.) ஆக்ம சத்தியை கூடுவுடுமில் மூதேலிக்கிறது. (ருர - ஹா.) ஸ்வ ப்ரத்திற்குப்பின் எப்போது பேருறுக்கத்தை அதாவது குடுவது-பைத்தை ஒடைக்கு ஒன் கைந்பம் அறிகிறதில்லேயோ: துப்போது ஹிசந்சுவெண்கிற எழுபத்திரண்டாயிரம் நாழ சன் விருதயத்தில் ப்ரமேகத்த் பரிசத்தை என்றும் மாம்லு பிண்டத்தை எதிர்கொண்கு பரப்புடுதின்றன. அந்த நாடிகளின் வழியுய்வந்து புரிசத்தில் சயிக்கிறுள். புரிசத்திலி ருக்கும் ப்ரம்மத்தில் செருருகிறுள்.அதற்கு ச்றுவ்டார்தம்; நாஜகுமாரணும், மசுருறுவு ம் மணு ப்ராமணனும் உட்படி அதிகமமுனை துநர்தத்தையடைவுகு, அப்படியே இந்த ஜீவன்குடைதடியத்திருவைகளின்ஸ்வருமம் வைநாக்கியத்திற்காக நிரூபிக்கப்பட்டது.

ரு 0 - ஹா - ஊரணகாபிலைய் போலவும் கொருப்புப் பொறிகள் போலவும் விஜ்ஞாக மாச்மாவினுடைய போசபூர்வ ஸ்வருபச்சிலிருக்கு, வாகாதீக்திரியங்களும் எல்லா கர்ம பலன்களும், அக்க்யாதி ஸமற்சிக்கவைக்களும் எல்லா ப்ராணிகளும். வெளிப்படு கின்றன. அத்த ஆச்மா ஸைச்யாஸத்யம், ப்ராணங்கள் ஸைச்யம். அவைகளுக்கு இவை ஸைச்யம். இது உபர்ஷத்த. ரா - ஹா. லூதா என்சிற பூச்சியானது எவ்வாது தாற்க ரின் நடிவிலிருக்கு ஆகாரம் சம்பாதிப்பசற்கு நூற்களின் வழியாய் வெளிவளுமோ, செருப்பிலிருக்து பொரி கினம்படிவது எவ்வாடுமே நூற்களின் வழியாய் வெளிவளுமோ, செருப்பிலிருக்து பொரி கினம்படிவது எவ்வாடுமே அவ்வாறே ஸுடூஷுப்தி ஆகாரமான பரமாச்புவிடைத்திலிருக்று எல்லா ஜீவர்களும் எல்லாஜ் ஞாகங்களும் எல்லா இந்தி ரியக்களும் எல்லாழ்கங்களும் எல்லா இந்தி ரியக்களும் எல்லாழ்கங்களும் இரைக்கும் வில்கும் ஸ்த்யமென்று ரஉலையமான பெயர். அதாவது ஸைச்யபூதர்களான ஜீவர் ---ிறும் ஸைச்யமாடு.வன் பரமாச்மா.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள்.

இர்தச்சுரு **இயி**ன் கீழ் சங்-பாத்தில் அமேக ஆகேஷப ஸமாதாகங்களா லத்வை**த** வா தம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தார்தப் படிக்கு இந்தச்சுருதி ஜீவ பரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வ ரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றும், அதெப்படி எனில் ஸத் யமென்பது விகார ரூபமில்லாத வஸ் துவைச் சொல்லுமாகையால் ஜடம் சிறுப்பது பெ ருப்பது முதலிய விகாரங்களே யடையுமாகையால் அது ஸத்யமல்ல. ஜீவாத்மா எப்போ திலும் அணுவாயே இருப்பதொழியச் சிறுப்பது முதலிய விகாரங்களில்லாதவளுகையால் ஸத்யம். ஜீவாத்மாவைவிடப் பரமாத்மா ஸத்யம். ஏனென்ருல் ஜீவாத்மாதான், சிறுப்பது பெருப்பது என்றில் ஃயாயினும் தன்னுடைய ஐனாநத்திற்க் குண்டான லங்கோச விகா ஸங்குளேப் பரம்பரையா யுடையவனு யிருக்கிறு கையால் இவ்வழியாலாவது விகாரமு டையவளுகிருன். பரமாத்மாவுக்கு அவ்வழியாலும் விகாயூமில்லே யாகையால் அதிலும் ஸைத்**யம் பரமாத்மா.** ஸைத்யபதத்தில் ஏகவச்சம் (ஒருமைச்சொல்) ஜாதியைக் (கட்டத் தை) குறிக்கும் என்று கொள்ளவேண்டும். சுருதியில்தானே (ப்ராணாঃ) என்கிற பதத்தி ஞல் பன்மையாய் விரிக்கப்பட்டமையாலென்க. ஆகவே ஜீவர்களனேகர்களென்றும் அவர்களிலும் பரஸ்பர ஸ்வரூபபேசமுண்டென்றும் பெற்கும். இதனுல் ஏக ஜீவவா தம் மறுக்கப்பட்டது. இங்ஙனமே ஜீவப்ரம்மைக்யவாதமும மறுக்கப்பட்டது. ஏனென் ருல் (கிர்தாரண ஷெஷ்டியால்) வேறுபாட்டில் வர்த ஆரும் வேற்றுமையால் ஜீவபரமா**க்** மாக்களுக்குப் பே**தம்** காட்டப்பட்டமையாலென்க, ஆனதாலப்படியே உபாஸிக்க **வே** ண்டுமென்று அஜாத சத்ரு கார்க்யருக்குச் சொன்ன திஞைலென்றும் நா-டா த்தில் சொல் லப்பட்டிருக்கிற து.

கான்காவ*தத்யாய*ம் *முதலாவது ப்ராம்மணம்* முற்றிற்**று**∙

വെ പ്രത്യായ പ്രത്യ

(ஶ௦௦-ஹா-ஶா-ஹா.) யல ெஞருவன் கிசுவை ஆதாநத்தோடும் ப்ரத்யாதாநத்தோ டும், தாணோடும் கயிருடும் கூடினதாக உபாஸிக்கிருஞே அவன் ஏழுசத்தாருக்களேயும் நாசும் செய்கிருன். ப்ராணன், சிசு இதுவே ஆதாரம், இதுவே ப்ரத்யாதாநம். ப்ராணனே தாண். அக்கமே கயிறு.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள்.

கொகாக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன் என்பது துல்யம். ஏழு சுத்ருக்கள் யாரென்முல் தூலையிலுள்ள ஏழுத்வாரங்களென்றும் சங்-பா த்திலும், ஏழு தூலைமுறை சத்ருக்கின என்று, "ரா-பா த்திலும் ஆதாகமென்பது அதிஷ்டாகமென்றம் அது சரீரமென்றும் சங்-பா த்திலும், ஆதாகமென்பது கர்பகோளம். அது ஹருதயமென்று நா-பா த்திலும் தூணுக ரூபிக்கப்பட்ட ப்ராணன் பலமென்று சங்-பா த்திலும் நீவ னென்று நா-பா த்திலும் ப்ரத்யாதாகமென்பது தொல்லைன்று சங்-பா த்திலும் இந்தச் சரீரம் பிறப்பிடம் போன்றதென்று நா-பா த்திலும் இக்கச் டியானது கர்பத்திலிருந்து பூமியில் பிறந்து தாணில் கெருஸ்லட்பட்டதா. ஒரு கன்றுக்குட்டியானது கர்பத்திலிருந்து பூமியில் பிறந்து தாணில் கெரில்ல பட்டது. ஒரு கன்றுக்குட் மஞ்சுக்கிப் பிராணன் ஹருதயத்தில் தங்கிச் சரீரத்தில் வியாபித்து ஜீவஞ்கிய தூணில் அந்நமாகிய கயிமுல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது நா-பா-பை யொடிய கருத்து. இவ்வாறு சங்கரபாஷ்யத்தை யொட்டின கருத்தை பூகித்துக்கொள்க.

 வஐ இ நிராயாக நீ நிகா கயாசிகெறாயத நூல் தொறிர இற கூகிக் நெக்கு மாலெய ந் வக்கி நிருவில் நா யதாசள் இர நிறு நாமா நா ஸ்றா நை கீய் கெய்வன் வெக்கி நிறி

(புர0-ஊர-புரா-ஹா.) இந்தப் பிராணு எழை (அக்ஷிதி) கேவைறைகள் கிட்டுகிகுர் கன். அஃ கெப்படி எனில், கண்ணில் சிவந்த கோடுகள் தெரிகின்றவைன்றே? அவ்வழி யாலே இந்தப் பிராணு ஊ உருத்திரன் கிட்டுகிகுன். சுக்கு மிளகு தேய்த்தப் போட்ட போதும் புகை நுழைந்தபோதும் கண்ணிலிருந்து தண்ணீர் வெளிப்படுகின்றதன் ஞே? அவ்வழியாலே பர்ஐந்யுகேவதை இந்த ப்ராணு கோக் கிட்டுகிறது. கண்ணில் யு தொரு சருவிழி தெரிகின்றதோ அவ்வழியாலே சூரியனிந்த ப்ராணு கூக்கிட்டுகி குன். கறுத்த ரூபம் யா தொன்று காண்கே நடுகோ, அவ்வழியா லக்கி சேவைதையும் அந் தப் பிராணு கேக்ட்டுகிகுள் யா தொரு வெளுப்பு ரூபம் காண்கிறதோ அவ்வழியா வே இந்திரனு மிர்தப் பிராணுக் கிட்டுகிகுள்கள் தெல்வைதயும், மேலிமை வழியாலே த்புலோக தேவேதையும், இந்தப் பிராணுகுக் கிட்டுகிகுள்கள். இவ் வரை உபாலிப்பவர்கள் கூடியிக்காத அந்தத்தை அடைவார்கள். இப்படி கூடியிக்காத அந்தத்தைத் தருதிற தேவதைகை காகைகயாலே இந்தத் தேவைதைகளேத் (அக்ஷிகி) சேவே

(மு0-உா-ார-உா.) இந்த விஷயத்தி லிம்மந்திரை மூண்டு; அதாவது இழ்த்துளியும் மேல் விரிவுமுள்ள சிரலில் ப்ராணங்களாடிய இருஷ்கள் நாநாரூபர்களாய் விளங்குகின் மூர்கள். ஏழு ப்ராணங்கள்முன் சொல்லப்பட்டவை. ப்ரம்மத்தோடு வொக்கொட்டாவது.

(முo-ஹா-மா-ஹா.) எழுப்ராணங்களே இருஷிகளாகச் சொன்னமையால் அவை எவை என்பதிலும் அவைற்றை உபாஸிப்பதிலும் சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்ல இன்றது. அதாவது காதிரண்டு கேண்ணிரண்டு மூக்கிரண்டு வா பொன்று இவ்வேழுமெ ன்றம் கௌதமரும் பரத் நாகுருமாக முறையே இரண்டு கோதுகளேயும் முறையே இர ண்டு கெண்களேயும் விச்வாமித்ரஜ மதகே சீகளாகவும், முறையே இரண்டு மூக்குகளேயும் வெலிஷ்டகச்யபர்களாகவும், வாக்கையத்ரியாகவும் உபாஸிப்பவனுக்கு அந்நலம்ருத்தி யு ண்டாமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

> நான்காவது அத்யாயம் இரண்டாவது ப்ராம்மணம் மூற்றும்.

കുരുക്കുന്നു പൂത്തെ വി

(முல-ஊ-ரா-மா.) ப்ரம்மம் இரண்டு ரூபமாயிருக்கிறது. மூர்த்தமென்றும் ஆமூ ர்த்தமென்றும் பிரிக்கப்படுதெறது. அழிவுள்ளது மதில்லாததும் பேராததும் பேருவதும் ஸைத்தும், த்யத்யத்துமாயிருக்கிறது.

பதார்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்தச் சுருதியில் மேலே ப்ரம்மத்தை நிச்சயிப்பதற்று உபாதிகள் சொல்லப்படுகின் நகைவென்று சுங்-பா த்திலும், ப்ரம்மத்திற்குச் சரீரேச்தைச் சொல்லுகிறதென்று ரா-பா த்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(மு0-ஹா-முா-லா.) வாயு ஆகாசம் இவ்விரண்டு தேவிர்க்க மூன்று பூதங்களும் (அதாவது பஞ்சபூதங்களென்று ப்ரஸித்த மன்றே? அவையாவன: பூமி ஜலம் தேஜஸ் ஸு- வாயு ஆகாசம் இவையாம். அவற்றில் கடை இரண்டும் கழித்த மூன்று பூதங்களும் ப்ருதிவி ஜலதேஜஸ்ஸு-கள்) மூர்தம். இதுவே மர்த்யம். இதுவே ஸ்திதம், இதுவே ஸைத்து. இவ்வாறு மூர்தமாயும் மர்த்யமாயும் ஸ்திதமாயும் ஸைத்தாயு மிருக்கிற இக்த ஆதி த்யமண் அலமானதோ ரஸமாகின்றது.

ക്രവുക മുപ്പാരുക്കുന്നു പ്രവാഗത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്തു പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശത്ത് പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശ്യ പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശ്യ പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശ്യ പ്രവാശത്ത്ര പ്രവാശ്യ പ്

(முo-ஹா-முா-ஹா.) வாயும் அர்தரிக்ஷமும் அமூர்த்தம். அமூர்த்தமாயும் அம்குத மாயும், யத்தாயும், தத்தாயுமுள்ள இர்த ரூபத்திற்கு இர்த மண்டல புருஷன் நஸமா கின்*ரு*ன். இப்படி அதிதைவதம் சொல்லப்பட்டது.

பாதர்வயார்த்த பேதங்கள்.

இந்தச் சுருதியில் ரஸமாக ரூபிக்கப்பட்ட மண்டலை புருஷன் அசேதேகமாகிய**கரண** ரூபஹிரண்ய காப்பெனென்று (சீம்-பா) த்திலும், ஸூரிய மண்டலத்திலிருக்கும் பரமா**த்** மாவை இந்தச் சுருதியில் அமூர்தரஸமாக த்யாநிக்கும்படி சொல்லப்பட் டிருக்கிறது என்று ரா-பா த்திலும் வியாக்யாகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ക്രസ്യപ്പെടും പ്രമാരം കുറുന്നു. കുറുന്നു പ്രവാഗ്യ ക്രസ്യായ പ്രവാഗ്യ കുറുന്നു. കുറുന്നു പ്രവാഗ്യ കുറുന്നു പ്രവാഗ്യ കുറുന്നു. കുറുന്നു പ്രവാഗ്യ കുറുന്നു. കുറുന്നു പ്രവാഗ്യ കുറുന്നു. കുറുന്നു പ്രവാഗ്യ പ്രവാശ്യ പ

(முo-ஹா-மா-ஹா.) இனி அக்யாக்மம் கூறப்படுகிறது. ப்ராணனிலும் அர்தராகா சத்தி**லும்** வே*ருனது மூ*ர்த்தமெனப்படும், அத்யாத்மத்தில் இரஸமாக சகூஷுஸ்ஸு- ரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக்மா என்பதிவ்விடத்தில் சரீரத்தை என்று நா-பா த்திஞல் வெளியாகின்றது.

ക്രൂട്ടെ \mathbf{z}_{0} വ \mathbf{J}_{1} അന് ശാന് വരു പ്രവാദ്യായ പ്രവാദ്യാ

பதார்வயார்த்தபேதங்கள். அர்தராகாசமும் ப்ராணவாயுவும் அச்யாச்மத்தில் அமிர் தம், மற்றவை முன்போல. தக்ஷிணக்ஷிபுருஷன் பரமாத்மாவென்று முன்போலவே ரா-பாத்தின் அபிப்பிராயம்.

(புர0-உரா-நூர-ஹா.) அந்தப் புருஷணுக்கு ரூபம் குஸ-ம்ப உஸ்திரம்போலவும் வெள்ளேக்கம்பிளிபோலவும் பட்டுப்பூச்சிபோலவும் அக்கீஜ்வாஃபொலவும் தாமரைப் பூப்போலவும் மின்னல்போலவு மிருக்கின்றது; இதினுன —ய சாயை மின்னல்போல விளங்கும். இனி இதைவிட இல்லே இல்லே என்று உபதேசம். இதைவிட வேறில்ல என்றது இதைவிட வேறு பரமில்லேயென்றவாறு. இனிப் பெயர் (ஸத்யத்திலும் ஸத்யம்) என்று அதாவது ஸத்யமென்றுல் ப்ராணன். அவற்றிலுமிது ஸத்யம்.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள்.

அந்தக்கரணத்திற்குண்டாகிய வாசணேகளே அதற்கு ரூபமாக வர்ணித்திருக்கின்றது. வாஸூணகளணேகங்களாகையால் நாநாரூபங்கள் சொல்லப்பட்டது என்ற சங்சுரபாஷ்ய த்திலும் பரமாத்மாத்மாவுக்கு அப்ராச்ருத திவ்ய சரீரத்தை இந்தச்ருதி சொல்லுகிறதே ன்று ராமானூஐ பாஷ்யம்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது. புருஷ சப்தத்திற்கு அந்த க்கரணமென்று (சங்) பொருள் கொண்டதினுலும் பரமாத்மாவென்று (நா) பொருள் கொண்டதிறுலு பிவ்வித பேதம் நேரிட்டது. ஆணுல் புருஷ சப்தத்திற்கு அந்தக்கரண மென்று பொருள் சொல்லுவதிலும் பரமாத்மா என்று பொருளைரப்பதே முக்யார்த் ததை பொத்ததாகின்றது. (அதாத ஆதேசோநேடுநேதி) என்கிற வாக்யத்திற்கு இர்வி சேஷம் பரம்மம் என்று கருத்தென்றும் மற்றுென்று மில்லே என்று கிஷேதிக்கப் படுகிற தென்றும் (சங்-பா) த்தில் கருத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

நான்காவதத்யாயம் மூன்ருவது ப்ராம்மணம்

ഷനമുമാനിക്ക് ^ഉയയർ,

(ர**ே - ஹா-ாா - ஹா -) யா**ஜ்ஞவல்க்யர் என்கிற ருஷி ஒருவரிருந்தார். இரண்டுப்ர் அவருச்குப் பார்யைக**ு்.** அவர்களிலொருத்தி காத்யாயநி, மற்றுருத்தி மைத்திரேயி. இ**ந்தயாஜ்ஞவ**ல்க்யர் ஸக்யாஸாச்ரமத்தையடைய வேண்டுமென்று நீணத்து மைத்திரே யியைப்பார்த்துச் சொன்ஞர். அதாவது ஒமைத்திரேயி, நான் ஸக்யாசாச்ரமத்தைக் கைக் கொள்ளப்போகிறேன்; இந்தக் காத்யாயகியோடு உனக்குப் பங்கு பிரித்துக்கொடுக்கி றேன்; தனவிபாகம் செய்து கொடுக்கிறேனென்முர்.

(பும்- ஹா-புரு- ஹா.) அந்த மைத்திரேயி இந்த யாத்ரைவல்க்யரைப்பார்த்துச் சொ ல்லுகிருர். இந்தப் பணத்தால் நினேந்த பூமியைக்கொண்டு என்ன செய்யலாம்? அதைக் கொண்டு மோகூடித்தை யடையலாமா? என்று கேட்டாள். அதற்கு யாஜ்னுலல்க்யர் இந்தப் பணம் முதலியவற்றுல் மோகூடித்தை யாசைப்படுவதில் உபயோகமில்‰; அது கிடைக்கமாட்டாது என்று சொன்னுர்.

(ஶா௦-ஹா-பா-ஹா.) எனக்கு மோகூஷத்திற்கு உபயோகப்படாத பணத்தால் உப யோகமில்≳ை; எந்த விதத்திஞல் மோகூஷத்தையடைபைతுை, அந்த உபாயத்தை நீரமிவீ ரோகையால் அதையே எனக்குச் சொல்லும் என்ற கேட்டாள்.

തെ ഉപ്പെടുന്നു പ്രാസ്ത്ര ക്രോഗ് വും പ്രാസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്

(ரும-ஊா-ரா-ஹா.) ஓமைத்திரேயி, நீ நன்மையுள்ளவளாயும் எனச்கு ப்ரியமான வார்த்தையைச் சொல்லு தெறவளாயுமிருக்கிமுய்; கிட்டி வர்து நில்லு; நானுனக்குச் சொல் லுகிறேன்; அதை நீ த்யாநம்பண்ணு; கவனித்துக்கேட்டுக்கொள்.

തരെയുന്നു ഇവന്നെ പ്രവാഹത്തു പ്രവാഹത്ത്ര പ്രവാഹത്തു പ്രവാഹത്ത്ര പ്രവാഹത്തു പ്രവാഹത്ത്ര പ്രവാഹത്തു പ

wுாவி தெவ $_{0}$ ாவெல்தெ $_{2}$ யு $_{3}$ தகொவாக $_{2}$ மையு $_{3}$ தகு $_{3}$ தகு $_{3}$ கை $_{4}$ தகை $_{5}$ வையும் வில் ககை $_{5}$ வி

(முடு-ஹா.) மோக்ஷ ஸா தாமான வைராக்யத்தை யுண்டுபெண் ணுவதற்காகப் பார்யா புத்ரா இகளிடத்தில் வைராக்யத்தை யுண்டுபெண் ணுவதற்கு உபதேகம்பண் ணுகிகுர். வை ராக்யம்பிறந்தாலண் ரே அவற்றைவிலே த சுலபமாகும்? உலகத்தில் பர்த்தாவினுடைய த்ருப் இக்காகப் பார்யை அவனிடத்தில் பர்திபண் ணுகிறதில்லே. தன்னுடைய த்ருப் திக்காகவும் பர்திக்காகவும் பர்திக்காகவும் பர்திக்காகவும் பர்திக்காகவும் பர்திக்காகவும் பர்திக்காகவும் அவளிடத்தில், பர்திபண்ணூரிறதில்லே. தன்னுடைய த்ருப் திக்காகவும் பர்திக்காகவும் திறைவரிற பிர் மோகள் விஷயத்திலும்; டூப்படியே பணவிஷையத்திலும் ப்ராஹ்மணனிஷையத்திலும் நாஜாவிஷயத்திலும்; டூப்படியே லோகவிஷையத்திலும், இப்படியே தேவைதவிஷையத்திலும் நாஜாவிஷயத்திலும்; இப்படியே லோகவிஷயத்திலும்; இப்படியே தேவைதைவிஷையத்திலும்; இப்படியே தேவைதைவிஷையத்திலும், இப்படியே தேவைதைவிஷையத்திலும்; இப்படியே தேவைதைவிஷையத்திலும், இப்படியே தேவைதைவிஷையத்திலும்; இப்படியே தேவைகைவிஷையத்திலும், இப்படியே தேவைதைவிஷையம் பர்திக்காக ப்ரியமாகிறதில்லே. ஆடையைய் அத்தமானவக்கோகையாகிறலும் தன்னுடைய பர்திக்காக ப்ரியமாகிறதில்லே. ஆடையால் அத்தமானவைக்கேட்டு மகாதம்பண்ணி தயாகம் பண்ணிக்காணவேன்றும் கேட்டதிறையும் மகுகம் செய்வதின்றும் தீயாகம் செய்வதினைலும் இவையெல்லாமறியப்படும்.

(மா-ஹா.) ப்ரம்மோபாஸாகத்தை உபதேகிக்கத் தொடங்குகிமுர். மோகூஷ்திற்கு ஆகைப்படுகிற மைத்திரேயிக்கு மோக்ஷணாதகமாக உபதேசிக்கப்படுகிற இந்த உபதேசை மானது பரமாத்மோபதேசமென்று அவச்யம்ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப்பரமாத்மா வை யறிவதினையே மோக்ஷமுண்டாமேயன்றி மற்னென்று இண்டாகாதென்று தைத் திரிய ச்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையாலிசைப் பரமாத்ம பரமாகவே யோஜிக்க வேண்டும். அதெப்படி என்முல் (காமாய) என்பதற்கு ஸங்கல்பத்திற்காக வென்று பொருள்.தான்தன்னுடைய பார்மையுக்கு இஷ்டனுயிருப்பது தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தால் ஒல்று மரமாதம் மாறையு உள்ளது. பரமாத்மாவினுடைய மாங்கல்பத்தினுலே தான் இப் முயே மற்றவிலுயங்களிலும் காணக. அப்படித் தன் ஸங்கல்பத்தால் எல்லாவற்றையும் ப்ரிடமாக்குகிற பரமாத்மாவை தர்சா ஸமாகாகாரமாகிய தியாந்தில் கண்டால் உலகமெல்லா மாகக்கு ரைபமாகின்றது. அல்லது காரணவிஜ்ஞாரத்தால் காரியமாகிய எல்லாமறியப்பட்டதாகிறது. இதனுல் ஸகலவித உபாஸிக்கத்தக்கதை.

வர் இடைக்கை வராசா செரா நிதரா தகொ வரி மே வர்க்கி ஒ ் அல் வராசா செரா நிதரா தம் கேக்கி உடுவக்கு வர்க்கு வர்க்கு மா குறிய மிர்க்கி மா குறிய மிர்க்கி மா குறிய மிர்க்கி காகி மாக்கி மாக்கி மிர்க்கி காகி மாக்கி விர்க்கி மாக்கி மிர்க்கி காகி கிறிய மிர்க்கி மிர்க்கி மிர்க்கி மிர்க்கி மிர்க்கி மிர்க்கி மிர்க்கி மிர்க்கி மிர்கி மிர்க்கி மிர்கி மிர்க்கி மிர்கி மிர்க்கி மிர்கி மிர்க்கி மிர்

(பு 0- ஊ - பா - ஊ) ஆத்ம வ்பதிரிக்தமாய்ப் பார்க்கப்பட்ட ப்ராம்மண ஜா தியும் கூதத்ரியஜா தியும், பூ லோகம் முதலான லோகங்களும், தேவதைகளும், பூதங்களும் அனேக வார்த்தையினு லென்ன? ஸமஸ்த வஸ்துக்களும் அப்படிப் பார்க்கிற புருஷணே ஸம்ஸாரியாக்கிவிடுதின்றன.

பதாக்வயார்த்தபேதக்கள். ஸமஸ்தமும் ப்ரம்ம சரீரமென்று (ரா - பா) த்திலும் ஸமஸ்தமும் மித்யாபூதமென்று (சங் - பா) த்திலும் முக்யக்கருத்து.

(புரு - ஹா.) ஆக்ம வ்யதிரிக்கமா யில்லாததால் ஆக்மாவை யறிக்கமாத்திர**க்** தால் ஸகலத்தையு மறியலாமென்பதற்கு த்ருஷ்டாக்கம் சொல்லுகிரது. தக்குபி என் கிற வாத்யத்தின் சப்தங்களேத் தனித்தனியே அறியக்கூடாமல் போனபோதிலும் தாக்து பியை அறிந்தமாத்திரத்தால் தாக்துபி சப்தமென்று பொதுவாய் எல்லா சப்தங்களேபு மறி வதுபோல் ப்ரம்மத்தை யறிவதினுலேயே அதினுலுண்டாகிய ஸமஸ்தத்தையுமறியலாம்.

(பா - உா.) கீழ் ஐகத்காரண பரமாத்மாவி னுபாஸாக்கைச் சொல்லியிருப்பதால் அதற்குவேண்டிய மகோஜயத்திற் குபாயம்சொல்லுகிறது. தந்துபி வாத்யத்தைத் தடியா ஸடிக்கபின் அதனுலுன்டான சப்தங்களே வெளியே போகவொட்டாமல் தடுக்கமுடியாது. ஆயினும் துந்துபி வாத்யத்கோடு அடிகோலேச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினுலம் அல்லது துந்துபி வாத்யத்தை ஆக்ரமித்துக் கொள்வதினுலம் சப்தங்களேப் புறப்பட வொட்டாமல் தடுக்கலாம். அப்படியே விஷயங்களோடு இந்திரியங்களேச் சேரவிட்ட பிறகு அதனுல் வரும் ஸுகதுக்கங்களே யதுபவியாமலிருச்சு முடியாசாயினும், விஷயங்களோடு இந்திரியங்களேச் சேரவொட்டாமல் தடுப்பதினுல் ஸுகதுக்கங்களே யதுபவியாமலிருக்கக்கூடும். ஆகையாலிஞ்த மார்க்கத்தினுலே இந்திரியங்க்ரஉமம் செய்யவேண்டும்.

നഫട്ട് ബ്യായ് ഭവട്ടെ സ്ത്രാസിച്ച വരുന്നു. തു. $\mathbf{v}_{\mathbf{v}}$ ഇതു പരിച്ച പരുന്നു. $\mathbf{v}_{\mathbf{v}}$ ഇതു പരുത്തുന്നു. $\mathbf{v}_{\mathbf{v}}$ ഇതു പരുത്തുന്നു.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். இந்தச் சுருதிகளின் கருத்து முன்போலவே அந்தந்த பாஷ்யங்களில் சொல்லப்பூட்டிருக்கிறது. தாந்துபி வாத்யத்திற்கும் அடிகோலுக்கும் பதி லாகச் சங்கையும் சங்கூதுகிறவனேயும் வீணேயையும் வீணோவாசிப்பவனேயும் சொல்லி யிருக்கிறது.

(முல-லா-மா-லா.) ஈரக்கட்டையோடு சேர்ந்த அக்கியிலிருந்த புகைகள் கிள ப்புவதுபோலவும் இந்தப்ரம்மத்தினிடத்திலிருந்து மூச்சுக்காற்றுப்போலவும் இருக்கு வேத முதலியனவும், இதிஹாஸ் புராணங்களும், வித்தைகளும், உடுகத்தக்களும், சுலோகங்களும், ஸூத்திரங்களும், அதாவியாக்யாரங்களும், வியாக்யாரங்களும் உண் டொயினை.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். இருக்கு முதலியவை மை திரபேதங்க ளென்றும் இவ்விடத் தில் இதிஹாளு மென்றும், (சங் - பா) த்திலும் கான்கு வேதங்களும் ஞூரோமாயணம் மேதலியவை இதிஹாஸு மென்றும், விஷ்ணு புராணம் முதலியவை புராணங்களேன்றும், வித்தைகள ஹபத்தாளன் கென்றும், உபில்ஷத்தாகள் ஈசா திக ளென்றும், சலோகங்களேன் பது ஸ்மிருதிகளென்றும், அதுவ்யாக்யாகங்களென்பது பாஷ்யவ்யாக்யாகங்களேன்றும், வியாக்யாகங்களேன்பது பாஷ்யங்களேன்றும் வ்யாக்யாகம்செய்து, இவச்சில் சில புரா ணதிகள் மகா ரிஷிகளால் செய்யப்பட்டவையா மிருக்க ப்ரம்மத்தினிடத்தி விருந்துண் டானவையாகச் சொல்வது கடமோ வென்று சங்கித்து, அவர்களும் ப்ரம்மாம்சமானவர்க ளாகையாலப்படிச் சொல்லலொகு மென்று ஸமாதாகத்தோடு (மா - பா.) மும் சொல்லு

(புற0-உர-ருர-உரா.) எல்லாவிது நீர்களுக்கும் ஸுழுத்திரமே ஸ்தாநமாவதுபோல எல்லா ஸ்பர்சங்களுக்கும் த்வதிந்திரியமே முக்யஸ்தாரம், எல்லா ரஸங்களுக்கும் ரஸிரே நீதிரியமே முக்யஸ்தாரம், எல்லா நலிரியமே முக்யஸ்தாரம், எல்லா கூரியமே முக்யஸ்தாரம், எல்லா கூரியமே முக்யஸ்தாரம், எல்லா கூரியமே முக்யஸ்தாகம், எல்லா கூரியமே முக்யஸ்தாகம், எல்லா கூறிக்கிய கணிகளுக்கும் கூனாகக்கிறிய மே முக்யஸ்தாகம், எல்லா ஸங்கல்பங்களுக்கும் மனதே முக்கியஸ்தாகும், எல்லா ஞாரங்களுக்கும் உருக்கியஸ்தாகம், எல்லா ஞாரங்களுக்கும் உருக்கியஸ்தாரம், எல்லா விஸர்க்கங்களுக்கும் பாயுவே முக்யஸ்தாரம், எல்லா வழிகளுக்கும் கால்களே முக்கியஸ்தாரம், எல்லா வெறிகளுக்கும் கால்களே முக்கியஸ்தாரம், எல்லா வேதங்களுக்கும் வாக்கே முக்கியஸ்தாரமம்.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். இக்தச்சுருதி ப்ரஜ்ஞாகமாத்ரம் ப்ரம்மமெயன்ற ஸ்தாபிக் கிறத. என்று (சங்-பா) த்திலும் முன்சொல்லிய இக்திரிய நிக்ரகத்தை விவரிக்கிறதெ ன்று (ரா-பா) த்திலும் சருத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

സെന്ധു ഉട്ടിയെ പ്രചാവുട്ടു ഒയ്ക്കും പ്രചാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രചാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാവുട്ടു പ്രവാ

(ஶ௦௦- ஜா-ஶா-ஜா.) உப்புக்கட்டியானது தண்ணீரில் போடப்பட்டபோது நீரில் கலந்துபோய்த் தனித்து எடுக்கமுடியாது எந்தப்பக்க்த்தி லெடுத்தாலும் உப்பாகவே தோற்றுகின்றது. இப்படிப்போல விஜ்ஞாரகணமாகிய பரப்ரம்மமானது இந்தப்பூதங்களி ஞூல் ஜந்மத்தை யடைந்து அதினுடைய நாசத்தெஞுல் நாசத்தையடைகிறது. மோகூடி த்தையடைந்தபின் ஸம்ஜ்ஞஞ என்கிற ஸம்ஸாரமில்லே என்று யாஜ்ஞுவல்க்யர் மைத் சேமிக்குச் சொன்ஞுர்.

பதாக்வயார்த்த பேதங்கள். போகூஷத்தில் ஜீவனுடைய ஐக்யத்தைச் சொல்லுகிற தென்ற (சங்-பா) த்திலும், ஜீவசரீரகறைய்க் கொண்டு ஜெக்மாவஸ்தை கா**ருவஸ்தை** யையு மடைகிறுனென்று (ரா-பா) த்திலும் கருத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

திற்றை கம் நக்கர் அமை நடியாக இது திறை நக்கர் நக்கர

(ரா0 - ஹா-|ரா - ஹா.) மோகூடிமடைந்த பின்பு ஸம்ஜ்னையில்**ல எ**ன்கிற வாக் யத்தில் எனக்கு மோகமுண்டா**பிருக்**கிறது. அதாவது அதினுடைய தா**த்**பர்யம் தெரிய வில்**ல என்று மைத்ரேயி சொன்னுள். அதற்கு நான் மோகப்படும்படி சொல்லவில்லே.** முக்தித் தசையில் *ஸர்வ*ஜ்ஞாசமு முண்டு. ஆனுல் அது எம்ஸாரமல்ல.

(ராம - ஹா.) த்வைத மதத்தையறுளரித் ுப் பேதத்தைப் பார்ப்பவர்களுச்கு இந்த ஸம்ஸாரம் பந்தகமாகின்றது. அக்வைத மத ிர்தாந்தப்படி பேதமில்ஃ என்று நிச்ச யம் பிறந்தபின், கர்த்ருத்வம் முதலியவை யில்லாமையாலே ஸம்ஸாரம் நசித்தப்போமெ ன்பது கருத்து.

(பா - ஹா.) இந்தச் சுருதி ஸ்வாதந்த்ர்யும் கூடா இதன்று கழிச்சின்றது. ஈர்வந&ன விட்டுப் பிரிந்து சுதந்திரமாயிருச்சிற இந்த ஜாதச் தென்று நீ சோக்கு மஜ்தாநிகளுர்ளுச் சம் ஸாரம் பந்தகமாகின்றது. இந்தச் சுதந்திர புத்தி நீங்கப் பரமாத்மாவை யுபாஸுத்து மோ கூதத்தை யடைய வேண்டும்; பரமாத்மாதுக்ரஹம் ஸம்பாதிக்சவேண்டும்.

நாள்காவது ப்பாம்மணம் முற்றிற்று.

ഷരനാതളബിച്ചതയും

ക്കാന് പ്രത്യായ പ്ര

(ரு0 - ஹா - ரூரா - ா) இர்சப்ராம்மணைச்சில் முன் சொல்லிய விஃயுத்தை ஸ்திரப்படுத்துகிறது. இந்தப்ரு சிவீயானது எல்லாட் பூதுந்சளுர்கும் மது. இந்தப்ரு கிவீ க்கு எல்லாப் பூதுங்களுக்கும் மதா. இந்தப்ரு கிவீயிலும் ததுயாத்மத்திலும் அம்ருசை மயன யும் தேதுமேயது யுமிருக்கிற புருஷன் எவ ேது அவனே ஆக்மா, அம்ருசம் ப்ரம்மம் எல் லாமாயிருக்கிருன். மது என்பது தேன்போல் இனிப்பான தென்று குறிக்கின்றது.

(புரு - ஹா - புரா - ஹா) இர்தச் சுருதிக்கு கருத்தெல்லாம் முன்போல 2வ ப்ருதி விக்கு பதிலாக ஐலத்தைக் கூட்டிச்கொள்வது விசேஷம் இரேதேஸ்ஸை அதிஷடித்திரு க்கிறுன் புருஷன். என்பதாம் விசேஷம்.

10

(ரு o - ஹா - ரு ா - ஹா.) இந்தச் சுருதியில் ஜலத்திற்கு பதிலாக அக்கியைக் கூட் டிக்கொண்கு முன்பே:லவே சுருத்துக்கொள்க. வாங்மயன் புருஷனென்பது விசேஷம்.

് പ്രത്യാപ്പായി പ്രത്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രത്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രത്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രത്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ് പ്രവ്യാപ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ്പ് പ്രവ്യാപ് പ്

(ரு0 - ஹா - ருர - ுர்) வாயுவைக் கூடி.டிக்கொண்டு முன்போலவே எல்லாம் காண்க. ப்ராணமயன் புருவுன் என்பது விசேவும்.

(ு0 - ஹா - एா - ஹா.) இந்தச் சுருதியீஸ் வாயுவுச்சுப் பதிலாக ஆதித்யிணையு**ம்** அசாவசு சூரிடினோயும், ப்ரு ணமைபனின் விசந்கும் பதிலாகச் கண்களே **ய**திவ் டிப்பவ**னெ** ன்தும் சேர்த்துச்சொள்க மற்றவை முன்சோலவே.

ന് - രോഗ് ചെട്ട് വിയുട്ടു പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് വിയുട്ടു പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ട് പുരുത്താട്ര

(ரு 0 - ஸூர - 177 - ஜா) குரியதுக்குப் பதிலுகத் திச்துக்கூளயும் கண்களோ யதி வுடுப்படிகளென்பதர்குப் படுகைக் சப்தர்களா க்ரகிக்கும் சரோர்ச்சேந்தியத்தை யதிஷ் மட்டமகளென்தும் முற்றிக்கொண்கு மேற்றுவற்றை முறிபோலுவே கொள்சு.

(மு0 - ஹா - ரா - ூா.) ஸூரியறுக்குப் பதிலாகச் சர்நிறிணையும் காதோகுினையதி ந்தப்பவுகளென்பதற்குப் பதிலாக மெனன்னை யதிவிகழப்பவிளென்றும் சேர்ச்துக்டிகா ஞ்சு. மிச்சம் முன்போச்லயாம்.

രൂപോരുടത്തൊന്നുവരുട്ടുട്ടു പ്രാക്കുട്ടു ത്രത്ത് ഉത്തു ഇയാ പ്രത്യാ പ്രത്യായ പ്രത്യ

(மு0 - து7 - 1777 - தொ.) வாக்யார்த்தத்தை முன்போலவே வைத்துக்கொண்டு செட்டு இச்சூப் படுகு செலின்னூல்சம் (மாகலை) என்பதத்குப் பதிலாகத் (க்துஜைஸை) தே ஜஸ்கைய நிழ்டிப்படினென்றும் பேதம் காண்கை

ുവുള്ളൂട്ട് എത്രം മണ്ട് പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു ചെട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള്ളുട്ടു പുള

பும-ஆண்டாதாரிர் கூடி மாவியை வடிகுறை கொளோ ≤ீட் ஆதாடு வ ் நக்கு நக்கு

(ஶ௦ - ஹா - ஶ௦ - ஹா.) இக்கச் சருதியில் மேக கர்ஜுதச்சைச் சொல்லு ிறது. சப்தஸ்வரங்கீளே புருஷன் அதிஷ்திதிருப்பதாகவும் சொல்லுகிறது. இதுவே வீடிசலும்.

കുന്നു പ്രഹാര്യ പുന്നും പുരുപ്പും കുന്നും പുരുപ്പും കുന്നും പുരുപ്പും കുന്നും പുരുപ്പും കുന്നും പുരുപ്പും കുന യെ ചെ. ഈ പ്രാന്ധാര്ശ്യയം പോരം പ്രാര്ക്കും ഉപ്പട്ട് ചെട്ട് ചെട്ട് ചെം. പാം စြန္းမက္ျပည္သည့္ နည္ ေစာ္သည္ ကုန္းကစည္သစ္တစ္တစ္တစ္တစ္သည္ ေရးျပ

(மு0 - ஹா - (ரூர - ஹா) முன்போலவே ரூபித்தக்கொண்டு இது ஆசுரசத்தைப் பிடித்துச் சொல்லுகிறது.

amons-forgan-totroma per per Ero Enon Instan I and -forgan and -forgan <u> சாநி தெடுகாரவார்</u> கணிற நைச்சிசை உடித்து நடிக்கால் வுகம் சும்மு **പ്പെടനിപ്പും** നപ്പട്ടത്തു ജ്യാളവെ പ്രൂപും ബ്ലം ഈ പ്രാവളമെ അ ဝြပ္ကား ျပည္သည့္အေနရွင္ အစ္ပုိန္ အက်ိဳးမ်ား ျခန္း။

(மு0 - ஹா - பா - ஊா.) இது தர்மத்தை ரூபித்துச் சொல்லுகிறது. மற்றவை முன்போல் காண்க.

 \mathbb{E} உத்தின் \mathbb{E}_{η} நிஸ் வெடிஷாம் உத்தா \mathbb{E}_{π} ம் உழுவைறின் \mathbb{E}_{η} வ் விவாயி ങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന പുടയി ഏറെ കുടെ അന്ദ്രവ്യ ≥ ജീ കൂട്ടവും ചെംത്രം ജീയള് ചെയ്യുന്ന് പുടയി പുറിക്കായുന്നു പുടും പുരുത്ത് പുരുത്ത്രം പുരുത്രം പുരുത്ത്രം പുരുത ௸௱௰௸௱௰௳௳௸௺ௐ௵ௗ௧ஂ௺௵௵௵௵௷௺௳௷௺௳௵௺௳ௗ௷௵௷௵௷௵௵௵

(ஶ௦-ஹா ருா-ஹா.) இது ைத்யத்தைப்பற்றி ரூபித்துக் சொல்லுகிறது.

စာခ်∘gir P-ဗာဝဲ ဉ ျာတကျှဗာဗိုဗာပ စာနာ သာ အေး ညာပ င္ကေတာ္တိပ္က က္≕ဗာတာက ှိ တာ வயரிவுக்கை ஆட்டு 5ாள்ளார்க்கு இட்டு வார்வுக்கு இடி தூர் இத்து இருக்கு வு-ரு-ஷொயராய உறிர் கூடேந்து விறைக்கு வெரு கிறுக்கு வுகை ပြင်းကျောင်ရတာလမျာကျာင်။ 2ဆို ၁၄၄၂ အရွန်္ခတော် မြစ်လန်္ စုတာရှင် $\| \mathbf{e} \mathbf{w} - \mathbf{e} \mathbf{w} \|$

((மும் - ஸூர் - முர் - ஹா•்) இந்தச் சுருதி மதுஷ்ய ஜாதியை ரூபித்தைச் சொல்லு தெறது.

കുവും \mathcal{L}^{2} വെഴുപുക്കുന്നു. ഇത്തു പൂക്കും അവം പൂത്തിക്ക தா நில்பு பமாபல்ஸ் ஹா த நிரி ததொல்பொறு தல்பில் வுறா ஹை ாபமா พระ ฐาครอัตกรอีบกรา ธรินริ อาการออกาน อิริมพอบานรักอ ฐารุรัรา $oldsymbol{z}$ മുള്ള സമ $oldsymbol{z}$ തമ $oldsymbol{z}$ തമു

(மா - ஹா-ாரா-ஹா.) இக்க ஆக்மா எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இக்க ஆக்மாவு க்கு எல்லாப் பூதங்களுக்கும் மது. இந்த ஆத்மாவில் தேடுஜாமயனுயும் அம்ருகம்மனுபு மிருப்பவன் புருஷன். அத்யாத்ம மதுஷ்ய தேஜோமயனுயுமிருப்பவன் புருஷன். இவனே ஆக்மா, இவனே ப்ரம்மம், எல்லாமாயிருக்கிறுன் என்பது முன்போலவே காண்க

செரு இது இது தாழியை சின் குகு காழியில் துரி காg இகg இது குறிற்கா தாழியில் தாழ

(ரு 0 - உா - ரா - ஹா.) இந்த ஆக்மா எவ்லாப் பூதங்களுக்கு மதிபதி; எவ்லாப் பூதங்களுக்கும் ராஜா. அஃ தெப்படி என்றுவ் ரதநாபியிலும் ரத்கேமியிலும் அரங்கள் சிலே பேர்நிருக்கி ருப்போல இந்த ஆக்மாவில் எவ்லாப் பூதங்களும் எவ்லாப் போகங்களும் எவ்லா: ப்ராணங்களும் கிலேபெற்றிருக்கின்றன. நாபி என்பது சக்கிரங்களின் நூவில் போடப்பட்டிருக்கிற துளோயுள்ளகட்டை. கேமி என்பது சந்நி வலயாகாரமாய்ப் போடப்பட்டிருக்கிற துள்ளைக்களை வைவிலுள்ள கட்டைகள்.

ការុំខ្លុននាងខេត្ត $\|$ ឧឌ្ឌ $\|$ ខ្យុន្ធនាងខេត្ត $\|$ ឧឌ្ឌ $\|$ ខ្សុន្ធនាងខេត្ត $\|$ ឧឌ្ឌ $\|$ ខេត្ត $\|$ ឧធ្យាស់ ខាត់ $\|$ ឧធ្យាស់ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត $\|$ ឧត្ត ខេត $\|$ ឧត្ត ខេត្ត $\|$

(புறு) - ஊா - றா - ஹா.) இந்தக்கதையின் விரிவைச் சொல்லுகிறது. பரமாச்மா, ஸம்லாரத்தை கடத்தும் ச்ரமமும் அவருச்சூப் புருஷன் என்று பெயர் வந்ததற்குக்கார ணமும் சொல்லப்பட்டன. காம்ய சர்மங்களி ஐலும் காம்ய வித்பையினுலும் ஸம்ஸாரத் தை நடத்துகிலுர். சரீரத்தில் ப்ரவேசிப்பதினுல் புருஷேவெண்று பெயர் வந்தது.

தாதுட்**உ**டன் சையை இடைத் இடைவடுக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்கு இடிக்க

(UPO - ஊா.) ப்ரஜ்ஞாஈகக சூபத்தின் வடிவமாய் நாராவித சூபப்ரிதி சூபங்கின மாயையினுலே அடைகிமுன்; பரமாத்மா அரேக உபாதிகளோடு கைடிகெமுன். ஸ்வரூப மானது ப்ரஜ்ஞாரககமாயிருக்கிறது என்பது உபதேசம்.

(ருர - ஹா.) தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸமஸ்த ரூபங்களே யடைந்து நாநா விக்ரகங்களே பரிக்ரஹித்தாக் காலதேச பரிச்சேதமின்றி மிருச்கிறது பரட்ரம்மம்.

ஐந்தாம் ப்சாம்மணம் டிற்றிற்று.

கும்ஷைஷ்ஸா ஓண்டு.

കുമ്പുള്ള പ്രത്യായി ക്രാവര്യായി ക്രാവര്യായി ക്രാവര്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി ക്രാവര്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യ

ஸ்டீரெய்வுறை இவர் இவர் அடிக்கு இவர்கள் இவர்கள

ு ஊார் ஒரு நார் சிர்க்கி சிரிக்கி சிரிக்கிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி சிரிக்கி

இந்தச் சுருதிகளிறுல் இந்த மகுவித்பை லயித்த பரம்பரை ஆசார்ய பச்தி அவச்ய மென்பதற்காகச் சொல்லுகிறது. இந்தச் சுருதிகளில் ஐந்தாம் வேற்றமையுடையை பதம் ஆசுரியினையும், முதல் வேற்றுமையுடைய பதம் கிலிகயின்யும் சொல்லுகிறது.

அறவது ப்ராமீமணம் ழற்றிற்று.

வண்டால நாபெ ஆம்ஜோ ஜூண்டு. ஊரிநேட்

(50 - ஹா - ரா - ஹா.) கைசேஹார்கியஜாகர் பகுத ஆிண்புடைய யாகம் செய் தார். அந்தயஜ் எத்தில் குருதேசத்திலிருந்தும் பரஞ்சால் தோச்சிலிருந்தும் அனேசம் ப்ரும் மணாகள் ஒன்று செர்ந்தார்கள். அப்போரு திந்த ஐநகருச்சு ஒரு எண்ண முண்டா யிர்து. அதாவது இந்து கூடியிருந்கும் ப்ரும் மணர்களு சுருள் யார் விசெல் நட்டும் மல்லார்களு சருள் யார் விசெல் நட்டும் மல்லார்களை சருள் யார் விசெல் நட்டும் மல்லார்களை சருள் யார் விசெல் நட்டும் மல்லார்களை சருள் யார் விசெல் நட்டும் மல்லாக முடைய விச்சு இயிரம் கொக்கினார் கோக்கினார் கேர்க்கி உங்களில் யாவரை சாவின் கொட்பு சமிலும் (ரண்டரைப் பலம் பொன்கம் அமிரம் கொக்கினாயும் சூருக்கி உங்களில் யாகும் தெரன் விசார்க்கிரை, அவிருக்கு ஆயிரம் கொக்கினாயும் சூர் மட்டியில்லே, அப்போது யாஜ்ளுவல்கியர், தன்னு கடியின் நேர்க்கி ஒரை மர்க்கி விருக்கில்லே, அப்போது யாஜ்ளுவல்கிருக்கிகளில் கோவிக்கிரை கடியித்து சாமிச் திறப்படியே கொண்கிரோ நம்முடைய ஆச்சம்சிருக்கிகளில் கேரிக்காகிய அச்வலை சென்பவர், இந்த யாஜ்ளுவல் தயருக்கிகளிய அச்வலை சென்பவர், இந்த யாஜ்னுவல் தயருக்கியருக்கியருக்கு மகியிருக்கியருக்கு மகியருக்கு மாற்கிகளில் கொண்கிய குதக்கியரைக்கியருக்கு வடையிருக்கிகளில் குத்வலை சென்பவர், இந்த யாஜ்னுவல் தயருக்கு கட்டார். அதாவது கிர் நடிமிலும் ப்ரஜ்னூரைத்தால் சிறந்தைரேரே என்பதாம். அரற்கத்த யாஜ்னுவல் கயறுக்கு மனிக்குர்க்கு மன்றுக்கு மனிக்கு நடிம் கொள்கிய இருக்கு மனிக்குரிய அருக்கு மன்றுக்கு மன்றைக்கு மன்றைக்குருக்கு மன்றுக்கு மன்றுக்கு மன்றுக்கு மன்றைக்குருக்கு மன்றுக்கு மன்றுக்கு மன்றுக்கு மன்றுக்கு மன்றுக்கும் சிருக்கிய சிருக்கிய மன்றுக்கும் பார்க்கியிருக்கியர்கள் கொள்கிய கிருக்கிய இருக்கிய கிருக்கிய காறிக்கியர்கள் கிருக்கியன்றனர்கள் கிருக்கிய கிருக்கிய காற்கிய கிருக்கிய கிருக்கிய கிருக்கியர்கள் கிருக்கிய கிருக்கிய கிருக்கிய கிருக்கிய கிருக்கியர்கள் கிருக்கியர்கள் கிருக்கியர்கள் கிருக்கிய கிருக்கியர்கள் கிருக்கிய கிருக்கியர்கள் கிருக

ரும். நாம் கோக்களிடத்திலுண்டான ஆசையிஞலே இப்படிச் செய்சோமென்று பரி ஹாஸமாய்ச் சொல்ல அக்க ஆச்வலர் இவரை ப்ரச்நம்பண்ணத் தடங்கிஞர்.

(முடு-ஹா-மா-ஹா.) இந்த லோசத்திலெல்லாம் ம்ருக்டிவிரைலே ஆக்ரமிச்கப்பட் முருக்கின்றனவன்ஞே. அந்த ம்ருத்யுவை எப்படி அதிக்ரமிச்கலாடுமா அதைச் சொல்லு மென்று ஆச்லலர் யாஜ்ஞவல்க்யரைக் சேட்க, அதற்கவர் வோச்சுரைலே என்ற சொல்லு கிரூர். அசாவது வாக்கை யுபாலிக்கவேண்டுமென்பதுகருத்து. இதின்றகஸ்யத்தை உப தேசமார்க்கத்தா லறிந்துகொள்க.

ஸ். ஆ≲ு ஆ இரு இரு நுத்தையில் குடிற்கு குறித்து வசுச்சு துமையாயத் கிற வெயர்படு சிரு கிரு வசுச்சு விரு விருக்கு விருக்க

അയ്ത്വനം ഉതടക്കാനും ക്ക്രസാമുടുക്കും നിയി താവനം ഉപ പ്രെട്ട് ഉയാവായ പ്രെട്ട് ഉയാ പ്രക്ഷാവായ ഉയായായിരുന്നും ഉപ്പെട്ട് ഉയാ ഉയായിരുന്നും ഉപ്പെട്ട് ഉയാ ഉപ്പോട്ട് ഉപ്പോട്ട്

(புப-பா-பா-லா.) இர்தச் சருநிகளுர்கும் முன்போலிவே கருத்துக்கொள்க தெஷோராத்ரி ஸம்பர்த நில்ருத்தியையும் சகுது நாபாளைத்தையும், பூர்வாபரபக்கை நிவ் ருத்தியயும், ப்ராஞ்ணுபானுகத்தையம். ஸ்லர்க்க ப்ரமப்தி பலத்தையும், மகோட்ராஞ்மு பாளுகத்தையும் செர்வ்லுத்தது விசெல≲ம். அதிலமாகூஷங்கள் முடிந்தன. இனி ஸம்பத் தோக்கள் சொல்லப்படுக்ணுறன. •

வாம்ு சூஸிரவு இராகும் கானு ஃர்எ ஒது எதும் தெக்சி ஊனித் ஆ∦ மூஸ் ? ஒது ஸி காரு ஒடி கது மீல் ந்தி சி தொடிமா முடி மிக்கிய கிறி மா இத்தெரை காவிக்கிற ந்தி திரு விரிக்கி விரிக்கிறி கிறிக்கி

(புமை - ஹா - ਇா - ஊா.) ஹோ சாவானவன் எததினை ருக்குக்களாலே யஜ்ஞத்தில் ஹோச்ரம் செய்திரு கொன்ற ஆச்சுலர் கேட்ச, மூன்று ருக்குக்களாலே என்றுர். இவை எவை பென்றுர். பரோருவாக்ஸய, யாஜ்யை, சன்பை இவை பென்றுர். அவைகளால் எவைற்றை ஜயிக்கிரு கொன்றுர். ஸர்வத்தையு மடைகிறுகினென்றுர்.

முக நாக குறு நக்க திறைக்கு இடைக்கு இடிய திற கை நக்கு நக்கு திறைக்கு திறைக்கு நக்கு திறைக்கு நக்கு திறைக்கு நக்கு திறைக்கு நக்கு திறைக்கு நக்கு நக்கு திறைக்கு நக்கு நக

(ு0-ஹா-கு-ஹால் எத்தினை ஆகுகிகினே தத்வள்யுயத்து த்தில் செய்கிறு கொல்ல அ ஆத்வள் கேட்க மூன்ற ஆகுகிகின் என்று யாற்று வல்கியா கொல்ல அவை எனையை ன்ற கெட்க, ஜ்வலிக்கிற ஆகுதிகளும், சப்திக்கிற ஆகுதி+ரும், லமிக்கிற ஆகுதிகளும், என்ன அவை களாலடையம் பலனும் என்ன வென்ற டீடைக்க, ஜ்வலிக்கிற ஆகுதிசளால் தே மைலோகத்தை சம், சப்திக்கிற ஆகுதிகளால் பித்ருலோகத்தை அம் வமிக்கிற ஆகுதிகளால் மத ந்பைலோகத்தை அம் அடைகிறுள்கள் என்றுர். ஏகென்றுல் தேவலைகம் உழ்வல மான லோகமும், பித்ருசிலாகம் சப்திக்கிற லோகமும் பூலோகம் கீழ்லோகமுமன்றே? ஆதலாகலென்க

் முடை உடா ுடா ்டா. இருத்விச்சாகிய ப்ரம்மா. எத்தின தேவைதைகளேச் கொண்டு மத்துச் கு இடிக்கு இணைத்த ஆச்வலர் கேட்சு, ஒரே சேதுதையாலே என்ற மாழ் குவக்சியர் சொண்குர். அதேதென்ற சேட்சு, மான்லு என்ற பதில்கூறி அடின் பல கோட்டி சொன்றுர். அதாவதை அது அநாத்தியா மிருக்குமாகையால் அதர்கு ஆபி மாநீதெவதைகள் அநர்தவிச்சே சேவைதைகள். அதனுல் அசுச்தமான லோகத்லைதயுமடை வாகென்பதாம்.

பாஜுவெடு திக்காவாவக்கி பாகுப் கமியாக இரு மைக்கு குட்டிய வுழிலிலோ சித்திக்கை குக்கால் கிறில் கிறிக்கிக்கின் கிறிக்கின் கிறிக்கின்க

(ர0-ஊ-1711-ஐ-1) புசோதுவாச்பை, யாஜ்யை, சஸ்பைகினாயும், ஆச்யாச்மப் ராண்டேயம், தபாச்சு சயும், க்வாருச்சையம் சொல்லுகிறது. ப்ருதிவியையும், அந்சரி கூதிலாகத்தையும், த்யுகோசத்தையும் ஐவிக்கிமுன் உபாஸ்சன். அதன்பிறகு ஆச்வலர் வாய்மூழக்கொண்டார்.

முதல் ப்பா<mark>ம்</mark>மணம் முற்றிற்று.

ಕೂರೈ ಕೈಗರ್ಗು ಹಿಲ್ಲಾಡಿ.

(ூ0- ஹா-ஶா-ஹா) ஆச்வலர் பராபவத்தை யடைந்த பிறகு ஜரத்காரு தோச்இர த்தில் பிறந்த இருதபாகருடைய பிள்ளாயாகிய ஆர்ச்தபாகர், இவரைத் தாம் ஐயித்துவிட லா மெண்கிற அப்ப்ராயத்தாலே கேட்டார். அப்போது ஒயாற்கு வல்க்யர், எத்தவேக்கவும **ங்கள் எத்த°ன அகிக்ரஹங்களென்று கேட்டார். எட்டுக் கிரகங்கள் எட்டு அதிக்ரஹங் கள் என்று பதில் கொன்னர். மறுபடியும் அகைவையெவை என்று கேட்டார்.**

(ருமு-ஹா-ுரா- ஹா.)(க)ப்ராணு மென்கிற க்ருஹமான து அபாகமென்கிற ஆகிக்ரஹை க்கிரைலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. அபாகத்தி தைலைக் குறு கேக்கங்களே க்ரஹிக்கிருன்?(உ)வாக்கிரை க்ரஹமான து நாமமென்கிற அதிக்ரஹைத்திரைலே க்ரகிக்கப்படுகிறது. வாக்கிரைலைன் ஜே கேக்கிக்டிப்படுகிறது வாக்கிரைலேன் ஜோ காமங்கிளே மெல்லாம் க்ரகிக்கிருனு? கூ.) ஜிஹ்ஸைவ என்கிற கிரஹமானது ரஸமாகிய அதிக்ரஹிக்கி நூலை க்ரகிக்கிப்படுகிறது. ஜிஹ்ஸைவயிலை ஸ்ரே இரஸங்கிளே யறிகி மூன்? (சு) கண் தையிய க்ரஹமானது ரூபடுமென்கிற அதிக்ரஹைத்தி தைல் க்ரகிக்கப்படுகின்றது. கண்களி தைலன் ஜே ரூபங்கினாக் சிரகிக்கிமுன்? (கி) ச்ரோக்டீரேந்திர்யமாகிய க்ரஹமானது கட்டிகின்றது. காதகளி தைலைக்டு செப்கி ங்கிள க்ரகிச்கிமுப்படிடிருக்கிறது. மக்ஸ் ெலுன்கிற கரஹமானது காமடுமென்கிற அதிக்ரஹத்கி தைவீலே இரஹிக்கியரைன் ஜே? (கி) மக்கிறது. மக்ஸ் குறைவே கிற அதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மகஸ் லி தூலே ஸகல காமங்கிளையும் க்ரஹிக்கியுனன் ஜே? (கி) உண்டு மென்கிற க்ரஹம்களை சேரஹிக்கிய மாகிய கர்ஹம்களிறை அகிக்கிய மாகிய கர்ஹமானது ஸ்பர்சமாகிய அதிக்ரஹக்கினுலே கரகிக்கிப்படுகிறது. சிவகிக்கிரிய க்கிறைலன் ஜே ஸசல ஸ்பர்சங்கிய அதிக்ரஹக்கினுலே கரகிக்கப்படுகிறது. சிவகிக்கிரிய க்கிறைலைக்கும் செல்லப்பட்டன.

(புர (ஹா - நூ - ஹா .) மற்பிறைரு ப்றச்சம் பண்ணு கிமூர், ஆர்த்தபோகர். ஓயு ஜ்ஞயவ ல்ச்யரே எந்த ம்ருத்யு தேவதைச்சூ எல்லாமணனமோ, அந்த ம்ருத்யவும் எவனுச்சூ அந் கமோ, அந்தத்தேவதையைச் சொல்லுமென் மூர். அதறகுத்தும், எல்லாவர்றையும் தவி க்ரே அச்நீமருத்யு. அந்த ம்ருத்யுவாகிய அர்நீயும் ஜலத்துச்சூ அர்தம். இப்படி அறிந்து உபாஸிப்பவனுக்கு அபம்ருத்யு ஜயமுண்டாகும் என்று யாஜ்ஞுவல்ச்யர் சொல்லுகிமுரு.

(ரு o - ஹா - n - ஹா .) இந்த முழுக்ஷு ுபுருஷன் மரிக்கும்போது இவனே விட்டு ப்ரா ணங்கள் உத்தோந்தியை யடைகின்றனவா, இல்ஃலயாவென்று ஆர்த்தபாகர் சேட்க யாஜ்யவல்க்யர் சொல்லுகிறுர். ப்ராணங்க ளுத்க்ரமிப்பதில்‰; இவ்விடத்திலேயே லயத் தையடைகின்றன. அவனுச்சூரைகையை யடைந்து காற்றுபபூரித்து மரித்துக்கிடக்கிறுன்.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள். முக்தனுச்கு ஒரு தேசுகமாமில்ஃ என்று சர்-பாத்திலும், ஜீவனுத்க்ரமணத்தை யடையும்போது ப்ராணங்கள் கூடியே உத்க்ரமணத்தை யடைகி ன்றன. தலித்துப்போகிறனவன்று. என்று ரா-பா த்திலும் பேதம் காண்க.

யாஜு அடு இது அடு வாவாய்கதாய் வ ு ஈ கைஷா இதி பகொகிலி கடி கை இ**ஹா கீ** தி நாலெ **கரு நடிக**்கை வை லெ நாலோ ந_் கா வலி சு வா சு **நடிக**ிலே வை கொகு வாக் வே பகியுக்கு ய

(ருற-ஹா-ரூர-ஹா.) புகுஷன் மரித்தாலும் அஉல் கொழிவதில்லே. நாம மார்தம ன்றே? விச்வேதேவர்களுமுகர்தர்கள். இதனுலகத்தமான வோகஙகளே ஜயிக்கிறுன்.

காம் என்று அத்து கையாரார் இது இது அத்து கா குறு குறிக்கு கால் குறிக்கு கால் குறிக்கு கையில் குறிக்கு குறிக்கு கையில் கை

ஐந்தாம் அத்யாயம் இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

കര**യ**ി-മൂന്നിച്ചയെത്രം

(முடு-ஹா-புா-ஹா.) இப்படி ஆர்தபாகருடைய ப்ரசகம் முடிக்தபின் இலாஹ்ய கோத்திரத்தில் பிறந்த புஜ்பு என்பவர் யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூப்பிட்டு ப்ரசகம் பண் ணிஞர். காம் மத்ரதேசத்திற்குப் போயிருந்தோம். கோத்திரத்தால் காப்யரான பதஞ்சல ரென்பவர் சுருஹத்தில் சேர்ந்தோம். அவருடைய பெண் கந்தர்வளுலே ச்ரஹிக்கப்பட் டிருந்தாள், அவீள யாரென்று கேட்டோம். ஸுதந்வா என்கிற கந்தர்வனென்ற சொ ன்னுன். அவீண அட்சகமான அதந்தலோக நிச்சயங்களோக் கேட்டோம். அப்போது பாரீ கூஷிதர்க வெளிஙிருச்கிமுர்களேன்று கேட்டோம். அதையும்மைக் கேட்கிறேம்.

(முடு- வா-முா- ஹா.) அதற்கு யாஜ்ஞுவலக்யர் உத்தரம் சொன்ஞர். அச்வமேதயாகம் செய்கிறவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைகிருர்களோ, அதை யடைகிருர்களென்று கந்தர்வன் சொன்ஞு னன்ழே வென்ருர். அச்வமேதயாகத்தைச் செய்தவர்கள் எந்த லோகத்தை யடைவர்களென்று கெட்க, அதற்கு அங்கமாகச் 8ல விஷயங்களேச் சொல்லுகிருர். ஒரு திநத்தில் ஸூரியன் எவ்வளவு தேசத்தைப் பரிச்சே திக்கின்று ஞே, அவ்வளை சேதத்தைப் பரிச்சே திக்கின்று ஞே, அவ்வளை சேதத்தைப் பரிச்சே திக்கின்று ஞே, அவ்வளை சேதத்தைப் பரிச்சே திக்கின்று ஞே, அவ்வளை சிதவரதாஹ்க்யம்' முப் பத்த மூன்று இந்ச லோகத்தினைனவு. இப்படி இரண்டு கொண்டை மருதிய மதைச் சூழ்ந் திருக்கிறது. இப்படி இரண்டு கொண்டை உழுத்திர மனது இது நிற்சு, திருக்கிறது. இது சிற்சு, இது கிற்சு, இது கிற்சு, இது கிற்சு, இது கிற்சு, இது கிற்சிருன் சூர்கிறக்கிறது. இது கிற்சிருக்கிறது இது கிற்சிருத்திற விறுவர் காயுவினிடத்தில் அச்வமோன அண்ட கபாவத்தின் ரக்திரத் வாயு தன் கிடைச்தில் இவை விறுவர்களிறன். ஆகைகிய திலையச் சேருகிற ப்ரம்மலோ குத்தை யடைவிக்கிறுன். ஆகையால் வாயுவே வயஷ்டி, வாயுவே மைஷ்டி, இப்படிய முறிவேன் அபம்ருத்புவை ஐயிக்கிறுன். இப்படி உத்தரம் சொன்னபின் புஜ்யு, லாஹ்யா யகிகிருத்தரராஞர்.

ழன்றவது ப்ராம்மணம் ழற்றும்.

ಕುಂತಾ ಕ-ಅನಿರ್ಮಾಮ್ಯ.

(ஶ௦௦-ஊா-ஶா-ஹா.) புஜ்யுப்ரச்கம் முடிக்கபின், சக்கிரகோத்திரமுடைய உலதஸ் தர், யாஜ்ஞவல்க்யரே என்று கூட்பிட்டு ஸாகூஷாத்தாயும் அபரோகூஷமாயுமிருக்கிற ப்ரம் மம் எதுவோ அக்த ஆக்மா ஸர்வாக்தர்யாமியே. அக்த ஆக்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும். என்று கேட்ச, இந்த உன்னுடைய ஆக்மாவே ஸர்வாந்தர்யாமியாகிய ஆக்<mark>மா என்று</mark> சொல்ல, அவஞுசென்று கேட்க,ப்ராணுபாநவ்யா கோதாநந்களா லந்தந்**த வ்யாபாரங்** களே யல*னடைகெறு*ேணு அவனே யவன்.

ஸ்ணெக்கு பாண்தவரமால் இடி உர் வண்கு ஆர்வர் வரு தகிவர் வருக்கு வருக்கு

(முo-ஹா-ஶா-ஹா.)உலுக்குகைரப்பார்ச்த விருச்தமாய்ச் சொல்லுகிறது கூடா து சுவாச்வபேதங்களேச் சொல்லுவதுபோலிருச்சிறது. சரிபாய்ச் சொல்லுமென்மூர். உண் மைபானவூனச் சொல்லும். முன் சொன்னதில் பிழையில்லே. அதின் சுருத்தை யுணாரோ மல் என்னே நீர் கேட்பது சரிபல்லவென்று அதின் கருத்தை வெளியிட்டார்.

பதார்வயார்த்தபேதர்கள். இது ஜீவணேயே பரமாத்மாவாகச் சொல்லுகிறசென்று சங்கரபாஷ்யத்திலும், ஜீவனன்று பரமாத்மாகென்று ராமாதுஜடாஷ்யத்திலும் சொல்ல ப்பட்டிருக்கிறது. ஜ்ஞாகமாத்திரச்ம பரப்ரம்மமொறு சங் - பஷியத்தல் மந்மிறுரு வசேஷம் சொல்லப்பட்டது. உஷஸ்தரும் நிருத்தராளுர். என்பது ஸமாகம்.

நானீகாவது ப்ராம்மணம் முற்றும்.

ലരാം മടബ് ചര്യായുർം

(ரால-ஹா-ரார-ஹா.) அதற்குப்பின் குஷித்கர் பிள்ளயாகிய கஹோளர் கேட்கி மூர். மறுத்தும் விசதமாய்ச் சொல்லை இமென்று சேட்க, அதற்கு மறுடடியும் சொ ல்லுகிமூர். பசிதாஹ சோகமோகம் ஜரை மரணம் முதலிய எல்லாவற்றையும் விட்ட பர மாத்மா ஸர்வார்தரஞியிருக்கிமூன். இப்படி யறிர்தவன் ஈஷணதோஷத்தைதிட்டு ஸந் யாஸத்தை யடைந்து உபதேசஜ்ஞாரத்கை யடைந்து அறியாதவிணப்போலிருந்து முரி யாய் ப்ரம்மவித்தாகிருன். அதிஞலேயே அதை படைகிருன். மற்றது அஸாரம். இப் படிச் சொல்லவே கஹோளர் கிருத்தரராஞர்.

ஐந்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

கமூஷ்ஷன் நான்கை டு.

கு முறை நுலா இரிவா வ இவிவ விறு வரா இவி ஒரு இதி ஹொவா வரி இ **മു** ബംപൂദ്രേഖന **ക**ായരെച്ചുന്നു പ്രക്ഷേത്ര ക്ഷേത്ര പ്രത്യാക്കായ പ്രത്യാ ரி ஆலொடுக்ஷு உமாறீ ஆக்கணின் - வடி நீரி க்கலொகர் ஒ காமு பொகர் ഗ്രെ ച്ച ഗംഗചപ്പെട്ടെക്കും ചെയ്യുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യാക്കുന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു. வூற**ாடு உ**டும் கூறிகு இடைகுக்கு வாஜர் ஆ குகுமு முற்று கூறியுக்கு இ ϕ ு நாறித்து கணின் உவகிக் கொய் செய்யிரியாகாடு விதியிக்கா **ஆ**றைபடுக்கூடை நடித்த விருவை வை கடித்த விருவியாக விரும் காறு வெரா காரெ திற ஹூலாகெஷ் - மா மீ , கிகல்லி நு-வ ை வ ஹூலொகா ஒகா து நவகி **வ**, ஶூரால6வெசெவகா? கிவ_ராலு வி மாறீர் £ர கி **வ**ராக ξ ரி கிக **த**தொறை பறி வாவக்கி - சரம்மதி இ

(ரும-ஹா-புரா- ஜா.) வசுக்து புட்டிரியாகிய கார்க்கி ப்ரசுகம்பண் ணுகிமுள். யாஜ்ஞ வல்க்யரை யதின்பின் 4.ஜலாதாரமான வஸ் தக்களுக்கு ஜலமாதாரமாயிருக்கிறது, அட்க ஜலதத்வத்திற்கு ஆதாரம் என்ன வென்முள். வாயுவென்று உச்தரம் சொன்ஞர். அந்த வாயுவுக்கு ஆதார மெதி! அந்திக்குக்கு அரே மேதி! அந்த வாயுவுக்கு ஆதார மெதி! அந்திக்கு ஆதாரமெதி! கத்திர்கு ஆதாரமெதி! கத்திர்கு ஆதாரமெதி! கத்திர்கு ஆதாரமெதி! கத்திர்கு ஆதாரமெதி! மக்கிற்கு ஆதாரமெதி! மக்கிற்கு ஆதாரமெதி! மக்கிற்கு ஆதாரமெதி! மக்கிற்கு ஆதாரமெதி! நேற்பில் வரு மக்கிற்கு ஆதாரமெதி! இந்திர்கு ஆதாரமெதி! மற்முகிலாகம் பரஜாபதிலோக்கிற்கு அதாரமெதி! மற்கு கேட்கத்திர்கு ஆதாரமெதி! ஆதற்கு மற்றுக்கிற்கு ஆராரமெதி! ஆதற்கு யாஜ்னவக்கியி செருவன் இரி இப்படிக் கேட்டாக்க உரக்கியிப்படிக்கலாமா? ஆதலா லப்படி கேளிக்கிறிர் அப்படிக் கேட்டால் தூலிவெடித்தப் போமென்முர். உத்தமதேவதாப்ரச்சுமிப்படி கேட்கத்தகாது என்று சொல்ல, கார்க்கி கிருத்தரையானன்.

ஆறவது ப்ராம்மணர் டிற்றும்.

കുരഞ്ഞും ബ്യൂയ്യൂം പ്ര

ത്യുട്ട് പ്രസ്ത്രായ പ്രപ്രത്യുന്നു പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്തരം പ്രസ്തര

மை ஆக்வோ வக்கு அதை விக்க விக்க இடையா இகா இடைய இகை இரை விக்க விக்க

((ஶ௦- ஹா-ரா - ஊா.) ஆருணிபாகிய உத்தாலகர் ஒயாஜ்னுவல்ச்யரே என்று கூப் பீட்டுச் கேட்டார். அதாவது, கான், காப்யராகிய பதஞ்சலருடைய ச்ருசத்தில் கல்ப ஸூத்நாத்பயாம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். அவருடைய பார்யை குத்தர்வளுலே க்ர கிக்கப்பட்டிருந்தாள். அந்த சுந்தர்வணே நீயாரென்று கேட்டேன். அவன் அசர்வணணு கிய கபர்தன் நானென்றுன். அந்தக் கர்தர்வன் அந்தக் காப்யராகிய பதஞ்சலரையும் அவ ருடைய சிஷ்யர்ச ளாகிய யாஜ்னசர்சு போயும், இர்த லோகங்களேயும் பரலோகங் கூனாயம் ஸமஸ்த பூதங்கினயும் தரிக்கிற ஸூத்திரத்தையும் நீங்களறிவீர்களா என்று சேட்க, அறியவில்லே என்ன மீளவு மவ னவர்களே ஸர்வலோகாக்தர்யாமியா யிருக்கிற வின யறிவீர்சினா வென்ற கேட்க, அறியவில் வேயென்ற சொல்ல, அதற்கவன் இந்த றை த்ரத்தையும் அந்தர்யாமியையும் எவ்னறிவல் தைவன் ப்ரம்மவித்து, வோகவித்து, சேறைவித்து, 'வேசுவித்து, பூசுவித்து, ஆத்மவித்து, (உர்வித்து)எல்லாமறிந்தவன் என்று அவர் சருக்குச் கொன்றன. அதை நான நிலேன். இந்த விவாயத்தை அதாவது அந்த ஸூத்ரத்தையம். அந்த அந்தர்பா வியையம் அறியாமல் ட்ரம்மஜ் நர்களில் 'சறந்**தவ**ரடை வசற்காக வைத்திருச்சிற கோச்களே ஒட்டிச்கொண்டுபோனல் உம்முடைய சலே வெடி து ப்போமென்று சொன்னர். இப்படி உத்தாவகர் கேட்ட கேள்விச்சூ யாஜ்ளுவல்ச்யர் ஆர்த ஸூத்ரத்தையும் அர்த அர்தர்யாமியையம் ரானறிவேனென்முர். அதற்கு உத்**தாவ** கா அறிச்சேனென்ற சொல்வதி ஒல் பயனில்லே; அறிச்சபடி சொல்லுமென்றுர்.

(புபு-ஹா-பூா-ஹா. அப்போது யாஜ்ஞ்யவல்க்யர் சொன்ஞர். எதேச்ரமாயிருப்பது வாயுவாகின்றது. அந்ச வாயுவிஞலே இந்த லோகமும் பரலோகமும் ஸகலபூதங்களும் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால்தான் மரணமடைந்த புருஷிண 'அதாவது ப்ராண வாயவில்லாத பருஷின்' கண்டு இவனுடைய சரீரம் வீசீர்ணமாய்விட்ட தென்கிமூர் கள். வாயுவாகிய ஸூத்ரத்திரைலையே எல்லாப் பூதங்களும் ஸ்திதிப்பட்டிருக்கின்றன வண்டு என்முர். அதை யவர் அங்கீகரித்துக்கொண்டு அந்தர்யாமியா யிருப்பவினச் சொல்லுமென்றுர்.

ചുപ്പുയിചുന്നം കിക്കുടുപുയിചുന്നു ഇത്രന്നാം പുയിഖ് തരിചുവസു പുയിഖ് മറിച്ചുവസു പുയിഖ് തരിച്ചുവസു പുയിച്ചുവസ് പുയിച്ചുവയിച് പുയിച്ചുവയിയിച്ചുവയിച്ചുവയിച്

(பு o- ஊ - பு ா - ஹா.) யாவ இருவன் ப்ருதிவியி விருந்து கொண்டிருக்கிறுன், உள் கோயிருக்கிறுன், அவீன ப்ருதிவி அறியாது. அவனுக்கு ப்ருதிவி சரீரம். அவன் ப்ரு திவிக்குள்ளிருந்து நியமிக்கிறுன். அவனே உமக்கும்அந்தர்யாமி. தோஷஸம்பந்த மில்லா தவன்.

ரை அக்கரு இத்தி இந்த நடிக்கர் அக்கரி கைகர் அக்கரி காகர்கள் ഇരുക്രം എയ്യായ വാടുപ്പി ഇപ്പോടു പ്രത്യായ വാടുപ്പി ഉപ്പോടു വാടുപ്പി ഉപ്പോടു വാടുപ്പി ഉപ്പോടു വാടുപ്പി ഉപ്പോടു വ இபாய் இது சேகிர் நிற்ற இடிக்கிறது முறையுக்க நிறைய இது நிறைய யதெ**ும் உ**சூகா நீம் ிடிரி தி. இது வாராவாகு சூக் கூறையாம் நீ மொ யுவாயு நடிகையில் வாய் முரிரை பொவாயு உற்றொய்கயத்தில் **ு இதா நா** ிருத்தி இரு பொதி**வி தி ஷ** நீவொ ந்ரொய**் ச**ிவ **உ**ி வெடியஸ் இடி விழு முடி மூரை வார்வத் இந்த மாயதாறு உலக் உடுக்ட மே இடி மிரு இரி ရီ ျခစ္တ ျခ႔ျ ကမာခ်္ချခာပါချ**တ်**စားရရာခ^{ှိ}းခံ မြားကရာမရွှဲ့ချခန္များ ၉၈၈ခံက ஆ ||#|| ராத்ுக் ஆழ் நலிய மேயா? ந்மை மூர்க் மிரை சிர்ம தே காரகெக்ஷ நீ முது காரகாவு கரையல் வது காரக் நவெய்யல் வடி காமு இது முழ்ம_்மும் அந்த விக்கும் இது விக்கு இது இது இது விக்கும் இது விக்கும் இது விக்கும் இது விக்கும் இது ரு ு உத்தி இத்தி மகுகா மெ திஷ் ஹாகா மா உடி தொய் சாகா மோ (v_0) ா v_0 v_1 க் v_2 க v_3 பஹ்வேலி திஷ் v_3 வூக்வொருமொய்க கொக்கெயும் ஸ்ற சுத் முர்ரே பெலு செர்தாரையடு கிற கை சூதா **நாற**ாறோறி நூக்ற இர கூ \mathbf{e} \mathbf{e} സ്കൂരം നായ്ക്കാരെ പ്രവാധനുന്നു ഉപ്പായ അ്യം പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവാധ പ്രവ ളെ പ്രൈയില് പ്രാധ്യാലുന്നു. അവ പ്രാധ്യായി ആഴില്ല് പ്രാധി അവ പ്രാധ്യായി പ്രാധി അവ പ്രാധ്യായി പ്രാധ്യ പ്രാധ്യായി പ്രാധ്യായി പ്രാധ്യായി പ്രാധ്യായി പ്രവ്യായി പ്രവ്യായി வாட்ணிறை காநிமுழ் முவ்வாட்கினி தை காநி நமொயிய திஷ் கு ELETURS SI TE TO TO THE TO THE TO THE TO THE TO THE TO THE TOTAL PROPERTY OF THE TOTAL P പ്രൂര്ത്തും ക്രിന്നാം പുറിയുന്നു ചെലവ് എ പ്രൂന്ത്രു പുറ ண. இ. அமெர் நாரு நிரை குறி காரியார் இரு அரி குக்கார் குறு இரு குறி இரு குறி நிரு காறி இரு குறி நிரு குறி நிரு க $oldsymbol{arphi}_{oar}$ வா தொரயமை இவக மியை இவர் முர்மே பொவரவில் கரெரயி **പ**രെ ജ[ി]ൽ ഒരു ഒപ്പെട്ടിട്ടി ജം ∥ ജല പ്രസ്ക്കാത്യുട്ടിൽ ഉപ്പെട്ടാം தா_{டி}, தரொபர் ெராது, மலையை விராது நிரைமோய**ெரா**

பதார்வயுர்ர்த்தடேதங்கள். ஐலம், உக்ர், அர்திரிக்கும், வாயு, தெவலோகம், ஆதித் தன், திக்குக்கள், சர்திரன், தாரலைகள், ஆகரசம், தமலு டி. இதுள்ளை, பூதங்கள், வர்க்கு, கண்கள், காத்திரன், காரலைகள், பரள்ளை, தவர்கு, விஜ்ஞாகம், இரேதஸ்ஸு இவைகள் பருதிவிஸ்தாகத்தில் அடைடெக வைத்துக்கொண்கு மற்ற விவையக்கிள எல் லாம்முன் பாலிவ வைத்துக்கொண்டு இர்தச் சுருதிகளுக்குக் கருத்துக்கொள்க சங்கர பாவ்குமத்திலும் இராமா துஜ டாவ்தயிச்திலு மிவ்விவைய மொத்திருக்கு இரு கிடி கிடைகள் து மாவ்குமத்திலும் இராமா துஜ டாவ்தயிச்திலு மிவ்விவைய மொத்திருக்கு ஒரி மில்வேகையை தை முதலியவற்றின் சிருமே அர்த அர்தாயாமிக்குச் சிரும்வேறு சிரே மில்வையன்று சங்கரபாவ்தயிச்தில் பேதமான கருத்துத்கொள்ளப்பட்டது. இருபத்துமூன்றுவது சுருதி யில் குண்பைட்டு சுவணுய் எல்லாவற்ற நேய் காண்யவடுனை மும், இப்படிலிய குறவணை முது திதியானு நிக்களிலும் அர்கர்க்கு சிருவ்கிகள் வென்குமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக் கிறிட்டார் என்டது முடிக்கதை இங்கு, சிருக்கும் இருத்தியாமியாகிய டரமாத்மா வைக் குடிட்டிலும் வேறுன் ஜீவனில்வு என்ற செருவ்வப்பட்டிருக்கிறது. நாடிபாடித்தில் ஜீவனுக்குப் பரமாக்மாலைப்போல் கிருபாதிசமாய் சீரவ்கட்ருத்வைதேகளில் கு என்று வியா க்யாகம் செய்யப்பட்டது. சமுகல் உடி வைரையிலும் இர்த ஸ்ருதி.

ஐந்தமத்யாயம் ஏழாவதுப்பாட்டினம் முடிந்தது.

ക്രാത്തെ പ്രത്യായ പ

(பு ப - பா - பா - பா .) அக்கர்யா பிப்பிராம்மணத்தில் யாஜ் ஏவல்க்யர் ஐபித்த பின் பு தன்னே முன்னே கேட்கவேண்ட - மென்ற சொல்லியிருக்கிறபடிய ஒல் காமின்னை மும் கேட்டால் ஒருத்தால் தோல்வியடைவாரோ என நுபார்த்து. தான் யாஜ்குயவல்க்யலர ப்ரச்கம் பண்ணுவதற்கு அதுமதி கேட்பதற்குப் பிராயணர்களேப்பார்த்து ஒப்பிரும்யண ர்களே கானிவரை இரண்டு சேன்வி கேட்கினறேன் இவ ஏவைகளேச் சொல்லிவிட்டால் இத்தப்ராம்மண ஸையையில் அவேறை ஐயிப்பதற்கு யாருமில்லே என்பதுண்மைதான் (அப் படிக்குச் சொல்லாவிட்டால் இவர் தூல தெறிப்போகவேண்டும்.) [இர்**தக்** குண்டலத்தி ந்குள்ளடங்கிய அடைவிஷயம் இரங்கராமாகுற பாஷ்யத்தில் மட்டுமே இருக்கின்றது] என்ற சொல்லக் கார்? இலப்போம்மணர்க்ள் கேட்கர் சொன்னர்கள்.

(UTO - ா-[UT - 227 .) காசொறுக்கும், விசேஹராஜ்ஜும் நாணேற்றிப் பாண்ஸர்சாசம் பண்ணிச்கொண்டு வருவ நுபோல இரண்டுப்ரச்சுக்கினா**சி கொ**ண்டு வர் இருக்கிறேன். அதைச் சொல்லு மெல் முர் கார்ச்கி. கேளென்முர் யாஜ்குவல்கியர்.

စ္ရ တီးလွန္း အေတြ (၁၈ နာ ၂၈ နာ ၂၈ နာ ၂၈ နာ ၂၈ ရီ ၂၈ ရ

(ருற0-ஹா-സா-ஆராக) இதிகளாதிரிஞ்ஞ இமேஜும், பூலோகத்திற்குக் இழும், அங்கிற ண்டு கொகங்களும் நூக்குக் நூகள்ள பூசமனிக்குமேச் அர்த்தமான இசல உல்துக்களும் எத்த ஆதாறத் க்ல உடுக்குப்பட்டுருக்கின்ற நுவென்று அத்த காக்கி இசான்குள்.

(முற-ஹா (ரா-ஹு.) அசாசுத்தில் எல்லாம் ஒதப்ரோத ரூபமாயிருக்கிறது.

(ரு0-ஹா-ஜா-ஜா.) கார்க்கி கொல்லுகிறுள். ஓ யாஜ்த்பவல்க்யரே, உமக்கு நமஸ்கூரம். ஒரு ப்நக்ரத்தைக் கொல்லல் டெவர். மத்குருரு ப்ரச்சத்தைக் கொல்லவே ண்டும் என்றுர். கேடிளல்றுர் யாழ்யலல்க்யர்.

ற ஸ்ருக்டு வருள் உறனது இரி மாகிய வயசி வுதை விக்கி அது வை என்ன ஒண்டு இன் சிய வஊச் அவை விக்கி விக்கி

பதாக்வயார்த்தபேதுக்கள். இந்த ஆமுவது ச்ருதி கண்டமானது இரக்கராமாது பாடத்திலில்லே. சுச்சுரபாடத்தில் நான்குவது சுருதியையே மீனவும் சொல்லியிருப்பது த்ருடப்படுத்துவதர்கென்று சொல்லப்பட்டது. இந்தப் புநருத்தியையும் ஆஃதில்லானம வையும்பற்றிப் புத்திமால்கள் செயுதித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ூரு || வ.|| கூடுகான உருகாக உற்ற வுக்குறின் சனிய காரம் சென்று பிடி உ ஆராக் கு உர்வளை விறையிற்ற விறிய வகு உடுக்க வூறையை வான பக்கள் ஒர் வார்க்காக பிறு வியாக் உடிய

பதாக்கையார்ட் இடிசர்கள். இர்தச் சுருதெயில் (லாவோபைகு) என்றெபாட**ம் இ**ற ங்கராள நடூபச்டில் நக்க*ர*். அதுகாதம் கெய்து செட்டதாகக் குழுத்து இரண்டு பொல் யங்களிலு கொள்கும். கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆகாசம் எர்த ஆசாரத்தில் ஒதப்ரோதமா மிருக்கிததென்று ப்ரச்நத்தின் மூக்யபாகம்.

ரு 0-ஹா-பா-ஊா.) யாஜ் ஏவல்க்யருத்தரம் சொல்லுகிருர் ஆகாசாதாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது அக்ஷரம். இதை ப்ரம்மவித்துக்கள் சொல்லுகிருர்கள். ஸ்துலமாகாத தம், அஹ்ல காததம், ஹ்ரஸ்வமாகாததம், தீர்க்கமாகாததம், அக்கிகுணம் ஜலகுண மில்லாததும், சாயை யல்லாததும், தமஸ்லாகாததும், வாயு வாகாததும், ஆகாச மாகாத தம், ஸங்கமில்லாததும், ரஸமில்லாததும், கண்காத வம், கண்காத தம், கண்காததும், முகமில்லாததும், அளவில்லா ததும், சேஜஸ்லில்லாததும்,ப்ராணனில்லாததும், முகமில்லாததும், அளவில்லா ததும், உள்ளில்லாததும், அளவில்லா ததும், உள்ளில்லாததும், இளவில்லா ததுமான அந்த அக்குரம் ஒன்றையும் தின்பதில்லே. ஒருவனுமதைத் தின்பதில்லே.

E உல் ப் தன் மை நாக்டா மூத் வாக் இர் அத்தாக நாக்க இரிக்கு இரு கூறு குறு குற குற காக நிக்க இரிக்க இர

(ு-ஹ--ுரா-ஹா.) இந்ததை அரை பரப்ரம்மத் இது டைய ஆற் சாசக்கிரத் இல் எுறை ரிய சந்திரர்கள் தரித்திரைத் இருக்கின் குர்கள். இப்படியே த்யாவு பருதிவிகளும், நீமேலும் குரூர். முகூர்த்தங்களும், உகோராத்ரங்களும், பக்ஷங்களும், இருதைச் களும், எம்வத்பை க்குரும், இந்தப்படியே நதிகளும், ஈதங்களும், சிறுநிகளும் தரி சீரிருக்கின் மன. தாகாதி வத்கார்யங்கள் செய்திறவர்களே மது வைக்களும் தேவைக்களும் பித்ருக்களும் கொண் டைகுகிறுர்கள்.

(ாo-ஊா-ரா-ஹா.) இந்த அக்ஷர பரப்பம்மற்ஞாகமில்லாமல் செய்கிற யற்ஞதா நாதிகளெல்லாம் அவ்வளவு கல்ல பலத்தைத் தரமாட்டா. இந்த அக்ஷரத்க த யறியாமல் பரலோசுத்தை யடைந்தவர்கள், கல்ல ஸத்சுதியை அடைகிறதில்லே. அறிந்தவர்களாகி முக்த ஞ வார்கள்.

ஊ~ன் இ்கூரொலாகியாகுக்கு இருப் அண்டி இரு அண்டு இரு அண்டு இரு விருக்கு விருக்கு விருக்கு விருக்கு விருக்கு விருகி விருக்கு விருக்

(புற0-ஹா-புரா-ஹா.) அந்த அக்ஷரம் காணப்படாததாய் காண்கிறது. மக்கிதித்யா ஸாம் முதலியவற்றிலும் காண்க. இதைவிட வேறு இப்படிப்பட்ட தொன்றுமில்ஃல. அப்படிப்பட்ட அக்ஷரத்தில் ஆசாசம் ஒதப்பிரோதமா மிருக்கின்றது.

സ്വായും ക്യായും പ്രചാത്രം പ്രചാത്രം പ്രചാത്രം പ്രചാത്രം പ്രവാശ്ശാ പ്രചാത്രം പ്രവാത്രം പ്രചാത്രം പ്രവാത്രം പ്രവാത്ര

(ராO-ஹா-ரா-ஹா.) நீங்களறிக்**த யா**ஜ்ஞவல்க்யாரிடத்தில் டுமைஸ்காரம் செய்து சப் பித்துக்கௌளாவேண்டியது. அவரை ஜயீக்கமுடியாடிதென்று கௌரவித்துச் சொல்லி வாய் மூடிக்கொண்டோள் கார்க்கி.

ஐந்தாமத்யாயம் எட்டாம் ப்ராம்மணம் மடிந்தது.

கு மூ நவதனி பீ வேண்டு.

(UTO - ஆர-(Tr - ஹா.) சாகல்யராகியவித்த்தர் யாஜ்ஞவல்ப்யறைப் பார்த்து, தேவ நைக செத்துண்டெரிருத்தின்றுர்களென்று கேட்டார். அதற்கு, சிவித்தென்றே மர்திர பதுங்களில் எத்துணே தேவதைகள் சொல்லப்படுகின்றுர்களோ மூவாயிரம், மூன்று, முக் நூறு, மூன்று என்றுர். ஆமென்றுர். மறுபடியும் எத்துணே தேவதைகள் என்று கேட்க முப்பத்துமூல்று என்ன ஆமென்றுர். மறுபடியும் எத்துணே தேவதைகளென்று கேட்க, ஆறென்றுர். மறுபடியும் கேட்டார் மூன்று என்றுர். மறுபடியும் கேட்க இரண்டு பேர் களென்னு, மறுபடியும் கேட்க, ஒன்றரைப்பேர்களென்னு, மறுபடியும் கேட்க, ஒரு தேவதை என்றுர். அதையும் சாகல்யர் ஒப்புக்கொண்டார்.

(பால-லா-ரா-லா.) மகிமையாகப் பலகொல்லப்பட்டன முப்பத்தமூன்று சேவ தைகள் கணக்குச் சொல்லுகிறேன். அஷ்டவலு க்கள் ஏகாதசருத்திரர்கள் த்வாசசாதித் யர்கள் ஆக முப்பத்தொரு தேவதைகள், இந்திர ப்ரஜாபதிகளிருவர் ஆக முப்பத்து மூன்று தேவதைகள்.

തെ 1 ഉത്തു ഒഴു തുടയാലെ അത്താള തുടയില്ലെ വരു പ്രത്യാല് ഉപര്യായും ഉപയോള എന്നു പ്രത്യാല് പ്രത്യാല

(ரு0-ஹா-ரா-ஹா.) அக்கி, ப்ருதிவி, வைரை, அந்தாரிக்ஷம், ஆதிக்யனும், த்புலோக மும், இந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் மைல்த வைருக்களும் இருக்கிறபடியால் இவர்களே வலுக்கள்.

க்கிலோ-உராஉதிச்மெலிவாரு-வெவராணாகு**ெ**த்காசமைவல் மகாஸா ஐலிரா நூத்தாஃசுதாஃக்கி மரொக்கலத் தக்கில் பகிற இது இருக்கும் இது இருக்கில் இருக்கி

(மும்- ஹா- நூர்- ஹா.) பச்சிர்திரியங்களும் ஆச்மா ஒருவளும் ஆகப் ப**ினெரு பேர்** சன், இவர்கள் சசீரத்தைவீட்டுப் போதின்றமோது எல்லோசையும் ஆழ**ச்செ**ய்கிறுர்களா கையாலே உருத்திரர்களென்ற பெயர் வந்தது.

ക്കുട്ടുന്നുക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്ക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്ക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക് പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്നെ പ്രവേശിക്കുന്നത്തെ പ്രവേശിക്കുന്ന

(ரு0 – வா – நூ – வா.) பன்னிசன்® மானங்கிளாரம் பன்னிசண்இ ஆதிச்யாக் சாரக எண்ணு சென்டியேது. எல்லாவத்வுநாயம் ஆசாகம்பண் ஹு இநாபடியால், மாஸக்களோ ஆதித்யர்கள் என்று உபுருவிச்சச் சொல்லு இறது.

(டாற - வர - முர - வர) இந்திரனர் பிரணுடிரியார்! இதாயிர், நிலை இந்திரண், யாஜ் நுமே பிரஜுபதி, இதாயித்து வார், வஜ்ரம். மிஜ்ருமிமரி! பசுச்சன் இப்படி வேருச்தசாக் யேயருச்சும், யாஜ்நுவல்ச்யருச்சும், பிரச்மருத்தாருக்கள் நடிச்சன.

(1990 - మర్గా కార్గా ఇంగా) ఉద్యత్తారుకు శావుకోవండిని పడ్డాన్ని, అర్గు, ఉన్నర్ కువు. వు విశేఖత్యాత్వి కురాణమే స్టేశా వృద్ధకుండారు.

සු අතිවෙයාකු විශාවදනා සුක්වක්කය උපවසෙන් පොහොරදා පටවස සාම්කර්වදක්කකු සම්බන්ග පළහටදනා වූ දවුවට විශාක සුදුගේ සම අවබාගයක් සිටින් සම්බන්ගයක්

(50 - ஹா - மார - ஹா.) மூன்ற சேகதை செலம் ஆன்று செலுக்களும் என்னத் தெலைத்ததும் இவத்திலடுக்கி மிருக்கிறுள்ளன. இதன் இதன் இதன் மரத்தி வரச்சி ஆச்ச மூம், ப்தாணனும். அதியுத்த தெலைதயார்! வரம்.

జాక్షియంగా కేవాడానిక్రయని బాజు నివా (జ.) జాకైయుగాగక్రణాని ఆరుగా క్రామాలు కారు క్రామానికాలు కారుగా హెగ్తాయు ఇంకు జాతా గాగా కాగ్యక్రికాడా నివాణా కారుకుండా కారుగా నివారం (మాకు కారుకుండు)

(1750 - ஹா - 1744 - 1744) ඉහු இதலிலா அத்பர்த்த தேறை நயாகக் இதுக்குறிற தெய்படி என்றுல் எல்லாம் இந்த பையெவிறைப் விருத்தயம் டிறைக் என்ற அதியமிய 298ம். ஒரு தேவைதையார்? ப்ராணான். அதிலை தியத்தாகிய ப்றம்மடுகளுப்புகிறது.

 പോട്ടെ തgു് എട്ടു പ്രത്യാന വരു g പെരുന്നത്. പരിക്കുന്നത്തു പരവരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു പരിക്കുന്നത്തു. പരിക്കുന്നത്തെ പരവരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരവരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരവരത്തെ പരവര്യത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്നെ പരവര്യത്തെ പരവര്യത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നെ പരവര്യത്തെ പരവര്യത്തെ പരവര്യത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരിക്കുന്നത്തെ പരി

(UTO - வா - பா - உபா) எவனுக்கு ப்ருதிவி ஆதாரமோ அவணுக்கு அக்கி தர்கர ஸாதாமோ, எவனுச்சூ மனஸ்ஸு ஸங்கல்புறாது மோ, அந்த ஆத்மாவை உபாஸிச்ச வெறிக்கவனே துறிர்தவளுக்குள் என்று சாசுல்யர் சொல்ல, அந்த ஆத்மாவை நானறி வே வென்றுர், அவதுரெகுறுர், அவன் சாரீரபுருஷமினைன்றுர். அவணே யுபாலிச்சூம் மற்றுரு வழி பென்ன வென்றுர். அம்றுதமென்பதே யென்றுர். அந்தர்யாமி ப்ராம்ம னேத்தில் "அந்தர்யாம்யம்ருது?"

குகாமவளவயல்),பாதத்த தொக்கை ஒன்கை சூரைகள் நுடிய இருக்காள் குவிக்கி குறிய இரு குறிய இருக்கை வருக்கு வர

രണ^{്യ} കുറ്റുകളുക്കുന്നത്തുന്നുക്കായ പരിച്ചു. പ്രസ്യായ പോയ ചെന്നുക്കായില് പ്രസ്യായ പ്രയാത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രധ്യായ പ്രയാത്ര പ്രധ്യായ പ്രയാത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രയാഗ്യമുക്കായില് പ്രയാശ്യായ പ്രയാഗ്യമ്മ പ്രത്യാഗ്യമ്മ പ്രയാഗ്യമ്മ പ്രയാഗ്യമ്മ പ്രയാഗ്യമ്മ പ്രയാഗ്യമ്മ പ്രത്യാഗ്യമ്മ പ്രത്യമാര് പ്രത്യമാര് പ്രത്യമാര് പ്രത്യമാര് പ്രത്യമാര് പ്രത്യമാര് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യമാര് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്മ് പ്രത്യാഗ്യമ്യമ്യം പ്രത്യാഗ്യമ്യമ്യം പ്രത്യാഗ്യമ്യമ്യം പ്രത്യാഗ്യമ്യമ്യം പ്രത്യാഗ്യമ്യമ്യം പ്രത്യാഗ്യമ്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്യം പ്രത്യം പ്രത്യാഗ്യമ്യം പ്രത്യം പ്രത്യ

 . യം നൂപ്പ് നായു തുപ്പാലം ചാഥം സ്യായ് ആയി ഉട്ടെ അവുന്നു എയ്യുന്നു. ആയി ഉട്ടുന്നു തുപ്പാല് പ്രത്യായി പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യ

ெடு தவை வயஸ் ராபக நடு ஹ ர ஆய் இரை கொடு நாஜெ இதிரை முர வெக்க வடாரு ஷ விச் நா ஆவ ஆய் இரு இதை வராயண்டு ஸ்லெவலெ வித்தா ஸ் நாச் நாஜ் அஇரு வெச்வாக ஹைக்க வடாரு ஷ நிலைவ ஷ வடுச் வராய ண் பூராத் பவன வாய் வடுக்கு இது வரா விக்கர்! ஸ் நகா செ வசெ திக் நீ ஜாவ திரித் தொகாய || கஎ ||

பதாக்வயார்த்தபேதர்கள். காமம், ரூபம். ஆசாசம். தமஸ்ஸு, அப் இரேதஸ்ஸை, இடைகளே ஆசாரமாகவும். ஹருசயம், கண்கள், காறகள் இடைகளே லேவகளோ வேருகவும், ஸதுகள், லுச்யம். இச்கு ம்ருத்யு, ப்ராணல், வருணன், ப்ரஜாபதி இவைகளே விசே வூகணைக்களாகவும் வைத்துக்கொண்டு பெத்தாவது சுருதியைப்போல் அக்வயித்துக்கொள்க ஆகுஸ் சில சருதிகளில் ஆசாராதிகள் சொன்னவையே சொல்லப்பட்டிருப்பதை யும் புர்த்துக் கொள்க

(ဟு0 - ஹு - ுர - ஊா.) யாஜ்குவல்க்யார் சொல்லுகிறுர். ஒசுகல்யுரே, உம்மை செருட்டிப் படெட்டியுச்சிவிட்டார்கள். காண் கேட்கிற சேள்விசலூச்சு நீரேன் துடுமோற செல்னாகிம் எற்று÷.

பு பா பா பா பா பா பா பா பா பா காகல்யர் சொல்லு இருந்த சரு பான் சால தேசத் இலுண் டான ப்பாம் மணர்களே யெல்லாம் பயந்தவர்களாகக் கொல்ல உடையாம் செய்து வட்டி ரே. நீகரந்த ப்பும் மக்கைய மிறிசமாய நிர்திறி சிக்கு ச்சின் மக் துது சிற்றது லகையும் மும் நாணரி வேண் நீறு வீராகிற் சொல்லு மெல்ருர் சாசல்யர்.

கூடு உடுகான நாவநாவநாக முடியி கூடிக்கு செய்க கிடியின் விக்கும் கூடியின் கூ

(৮೯೦-ஹா-ு - ஹா.) தெந்தக் கிழச்குத்திச்கில், எந்தச் சேவறைகையை உபாஸிக்கின் நீர் என்று சாகல்யர் கேட்டதர்கு சூரியினை யுபாஸிக்கின் நே இனின்றுர். அந்தச் சூரிய கெண்கு ப்பதிஷ்டையை யடைகிறுன்? கண்ணில் ப்பதிஷ்டையடைகிறுன், கண்கள் எதில் ப்பதிஷ்டையை யடைகின்றது? ரூபங்கள் செல்ல்றுர். சண்சளி ஒவன்றே ரூபங்கீலுப்பார்க்கின்றுன். ரூபங்கள் எதில் ப்பதிஷ்டையை உடைகின்றனர். ஒபங்கள் எதில் ப்பதிஷ்டையை உடைகின்றுன். ரூபங்கள் மறிகின் ரூபங்கள் ப்பதிஷ்டையை யடைகின்றன. ஹ்ருசயச்தில் ரூபங்கள் ப்பதிஷ்டையை யடைகின்றன. ஹ்ருசையச்திரைகள் ப்பதிஷ்கடையை மடைகின்றன. ஹ்ருசையச்திரைகள் சாசல்யர்.

. ഇപ് എത്തി മമ ഇവ ജീമ എഴുത്തുന്നാള് ഒന്നു എന്നു ഉത്ത്യാര് ജീത്തുന്നു എന്നു എത്തുന്നു എന്നു ആരു നാരു ആരു വാരു ആരു ഇപ് എത്തി മമ ഇവ ജീമെ എത്തുന്നു എത്തു പ്രവാശ്യാര്യം വാരു ആരു വാരു ആരു വാരു ആരു വാരു ആരു വാരു ആരു വാരു വാരു വാരു ளேறை ிருடிப்பி ஒன் உடனை ஒரு உிறரு தௌ சகிடங்கள் கி இசை சி சி ஆன்று உது சை சிக் நாக ஒரு சை சிக்கு சா சி சிக்கி சிக்கிக்க

(புர0-ஊ--புர-ஹா.) தெற்குத்திக்கில் எந்தத் தேவதைகையை யுபாளிக்கின்றீர்? யமூனை அந்த யமனுக்கு ப்ரதிஷ்கடை பெதை? மஜ்ஞம் யஜ்ஞம் எதில் ப்ரதிஷ்கடையை யடைகின்றது? தகூதிணேயில் தகுதிணக்கு ப்ரதிஷ்டைபெதை? சிருத்தை. சிருத்தையிஞல ன்டு தேகூதிணை கொடுக்கின்றுன். கிரத்தைக்கு ப்ரதிஷ்டை எது? ஹ்ருதேயம், இந்த உத் தேரங்களேயும் சாகல்யர் ஒப்புக்கொண்டோர்.

(பு O - ஹா - நூ ா - ஹா ·) மேர்கு ிச்சில் பெந்த சே வகை பையுபாளிக்கின் நீர்? வருண தே வகையை. வருணனுக்கு ப்ரதில் கடை பெது? அப்பு, அப்புச்சூ ப்ரதில் டை பெது? இரே சஸ்ஸ - இரேதஸ் ஊச்சூ ப்ரதில் டையது? ஹரு சயம் ஹரு சயத்திலிருந்து இரேதஸ் ஸ - வெளிப்பட்டதென் பசர்கு உலகமே சாக்ஷிபாகையாலென்கே.

(புரு- ஊ-டாரு-ஊா.) உடதிகையில் எத்து தேசைகைகையை யுபாஸிக்கின்றீர்? இனைம தேவைகைகையை இரைமதேகைக் எத்த அதிரு வாத்தில் ப்ரதிஷ்டையை யகுடகிறுன்? தீகைஷையில், நீகைஷக்குப் ப்ரதிஷ்டை பெறி? உத்தியத்தில் ஆகையால் தீகூழிதூன், ஸக் யத் கொல்லவேண்டு ென்று விதிக்கிறது. ஸத்யத்திர்குப்ரதிஷ்டை பெதே? ஊ்ருதையம். ஹாருதையத்திருலென்டு? ஸத்யத்தை யறிகிறுன்.

டையூக்று செரு தால் நிக்கி இது இது இது திருக்கி திருக்கிக்கி திருக்கி திருக்கி திருக்கி திருக்கி திருக்கி திருக்கி திரக்கிக்கி திரக்கி திரக்கி தி

(முடு-ஹா-ஸா-ஊா.) இந்தப் பூலோகமாகிய த்ருவமென்கிற கீழ்த்திக்கில் யாரை உபாஸிக்கின்றீர்? அக்கி தேவதையை. அக்கிக்கு ப்ரதிஷ்டை பெதே? வாக்கு. வாக்குக்கு ப்ரதிஷ்டை யெது? ஹ்ருதயம் எல்லாத் திக்தேவதைகளுக்கு மாதாரமாயிருக்கும், ஹ்ரு தயத்திற்கு ப்ரதிஷ்டை யெது.

சுஹை்கெக்ஹொவாவபாஜ வஜெஃரப6தெ தசு நிதூலை நகிற வெலபஜெஃத ஆக் ரவை காலிவாக நாவை நகிகி அவிபாநி விவெ ந ்த நிற நிதி ||உடு|| (ரு 0- ஹா-ரு n- ஹா.) இந்த ப்ரச்நோத்த்ரங்களுக்குப் பின், யாஜ்ஞவல்க்யா, தம்மு டைய உத்தரக்கின டுப்புக்கொண்ட சாகல் பசை ஒ ஆஹல்லிகரே நீரிந்த சரீரத்தை விட்டு ஹருசயம் வெறிடத்திலிருப்பதாக நிலாக்கில் நீர். அப்படியாளுல் இந்தச் சரீரத் தை நாய்சனாவது இன்று கிகம் பணிசளாவற குத்திவிலிம் ஆதலால் ஹருதயம் சரீரத் இல் ப்ரசில் டையை யடைந்திருக்கோது.

ளத்து | துறு கால் நிய்கள் படிக்கு திர்ப்படு | ட யு| கைத்து | துறிக்க கிலாலைக்கு சில்கது கார்க்க இருக்க திலர் முக கைத்து குறிக்க கிலாலைக்கு சில்க கில்க நில் கடிக்க இருக்க திலிர் மக தே கிலின் கில்க கிலாலைக்கு சில்க கில்க நில் கடிக்க கிலிர் மக கு கிலின் கில்க கிலாலைக்கு கிலிர் வடம் வில்க நிலிர் கக்குலிய நக்கி கிக்கிர்க்க கிலால் சில்க கில்க கிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர் மக்கிலிர் கிக்கிர்க்க கில்க கில்க கிலிர்க்க கிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்க்க நிலிர்கள் நிலிர்க்க நிலிர்கள் நிலிர்க்க நிலிருந்தி நிலிர்க்க நிலிருக்க நிலிருக்க நிலிர்க்க நிலிருக்க நிலிருக்க நிலிருக்க நிலிருக்க நிலிருக்க நிலிருக்க நிலிரிக்க நிலிருக்க நிலிருக்க நிலிரிக்க நிலிருக்க நி

(ரு0-நு)-ரு:-ஹால் உற்று வடிய சிரம் இரு செயம் இரைய மிரண்டும் எவ்விடர் இல் ப்தில்க்கையை மகைய ந்தது. ப்ராணனில் ப்ராணத்திற்கு ப்திற்குடை இயதி அபாரம். இதற்கு ப்தில்களை பெறி வியாரம். அதற்கு பிறக்க்கைய பெயறி உதாரம். அதற்கு ப்திற்களை பெறி கையார் என்றுர். இப்படி எல்லாவற்றிற்குமாதாரமானவன் மதுகணிடத்தில் சொல்லப்பட்டவின் என்று உலினத்தை சசாசுறிக இளுன்ற மில்லாத அன் யாற்சா அந்த உயரிலத்தில் கொல்லிய பறு நினத்து சசாசுறிக இளின்ற வில்லாத யவரியவில்லே. அவருக்கு அதுவது சாகல்யருக்கு, செல்லகுகிலுக்கு எனும்புசறுங் கூட அயுஹிக்கப்பட்டன்.

ರ್-ಪ್ರೊತ್ತಲ್ಲ ಇದು ಮೌಟಿನಾಯ : ಇಗಿಗೆ ಸಂಕ್ರಿತ್ಯ ∦ನ ಪ್ರಿ ಇ-ಉಂದಿ ಸ್ ಸ್ಟ್ರಾಲ್ ಸ್ ತ್ಯಾಗ್ ಗ್ಯಾಪ್ಟ್ಯಾಗ್ ನೀಗ್ರಾಣ ಆಣ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಸ್ತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸ್ತಿಕ್ಕೆ ಅಭಿಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಾಸ್ತಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಸ

(புற0- ு--முர- டா.) பிற்பு மாற்றுகல்ச்பர் அந்த ப்ராம்மணர்கினப்பார்த்து, நீங்களெல்லோரும் சேர்ந்தாவது தனியேயாவது இல்டப்படி சேன்வி சேறும்கொள். அவ்வது நாறுவது உங்கினக் செழ்க்கிழ்தல், எவ்முர், யாற்றுதுவல்க்யார். அந்த ப்ராம்ம ணர்கள் தைரியப்படவில்இல்.

Sessual orn and two real enumerants and sample and and the and and sample and the and and sample and the and the and the angle of the a

க் ஃக்ஸா ந் ூலா சு ரொவாகி | ஜா கவாவ நஜாயிக் கொதெ ந் ஃ ஐ நிய கு நில் பிஜா நிரா நில் விழா திலா திலா திலா தில் இந்த நில் இநில் இந்த நில் இநில் இ

(முற-ஹா-பா-ஹா.) ஒரு விருக்ஷம் எப்படி பல புஷ்பங்களே யுடையதாயிருக்கின் நதோ அப்படியே புருஷனென். இல் ஸச்சேகமில்ல. உலோமங்கின இலேசளாகவும், துவக்கைப்பட்டைகளாகவும், சேர்த்துக்கொள்க. மேலும் பட்டைகளிலிருந்து பால்வழி யுமாப்போலத் நுவக்கி விருக்கு இரத்தம் வழிகிறதன்?(ரு?வ்ருக்ஷுக்குள்குக் கண்டங்கள் போலப் புருஷனுக்கு மாம்மைகள், விகரசன் கொடங்கள். உள்ளெலும்புகள் தாருவிசே ஷங்கள், மற்றை, மற்றையே. ஆயினும், வருக்ஷம் சேதிச்சப்பட்ட பிறகு மூலத்திவிரு ந்து குளுத்துக்கொள்வதுபோல இச்சச் சரீரம் மருத்யு இதைவ ஆக்கிரமிக்கப்பட்டபி**ன்**, மீண்டும் அந்தர் சரீரம் உண்டாவது எதகொண்டு? அதற்கு மூலமென்ன? இரேதஸ் லென்று சொல்லப்போகாது. ஏனென்றுல் ஜீவித்திருக்கும்போரே இரே**தஸ்**ஸுண்**டா** கின்றமையால் மரித்தபின் இதற்கு இரே தஸ்லை மூலமாகச்சொல்லவழியில் மேயன்றே? இதுவம் சலிர விருக்ஷமானத் விரையினுலுமுண்டாகிறது. மூலச்சேசமான பின்புண் டாவதுமில்லே. ஆுகையுள் மருச்யுவினு வழிச்ச மர்த்யன் எச்ச முலத்திலிருச் துண்டா இன்னு ந் டி மரித்தபின் மினவும் பிறப்பதில்வேயாகில் புண்யபாபாதுபவத்திற்கு வி**ரோதம்** வருதின்றது. ஆகையால் அவன் ஜிட்பதனைமை. ஆதற்குக் காரணம் கெட்கப்படிகின் றது. இத்த ப்ரசாத்தோடு எல்லா ப்ராம்மணர்சளும் வாய்மூடிக்கொண்டார்கள். கதை முடிர் தாவிட்டது. இப்படி யாற் ஏவல் ச்யர் சேகட்ட பொருளின்ன தென்பதைச் ச**ருகிவி** ரிக்கின்றது. அசாறேது ஐநாளக்த சொரூபமான ஓம் கர்மா நகுண**மாய்ப் பலினத்த** ருவதம் உபாசிப்பலனுக்குப் பலமாயமிருக்கின்றதும் ப்ரம்மமே.

ន្លរ្នុំអ្នកយុន្និយាយយំ ទ្រនាំបង្កាស់ស្ងា បំរក្សេសសា ធំ ស្រ្គំម្នាធំ៖

తా కోడుగ్స్మిల్లు లోగుక్తులు ఆస్త్రీ. తార్యక్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు ఆస్త్రిల్లు

(ரு0ஹா-ரூர-ஹா.) வையையில் ஜாகர்வீற்றிருத்தார். அங்கு யாஜ்குவல்க்யார் **சென்** மூர். அவரைசோக்கி வந்த காரணத்கைசர் சேட்கும்போது ஓடுருஜ்குவல்க்யாரே, பசுக்களோ விரும்பி வந்திரோ, அல்லது தத்வகிச்சயம் பண்ணவந்திரோ, வென்மூர். இரண்டையு**ரு** த்தேசித்தே வெற்தேன் மகாராஜினே என்மூர் யாஜ்குவல்க்யர்.

யி ஆதால் அடுக்கு பா வெடுகையாள் அது அதை உடது அப்படு இது வர் அது வர்

(மு0-ஊா-மா.) யாஜ்னவல்க்யர் சொல்லுகிறுர்: உம்முடைய ஆசாரியர்களுக்குன் யாரெப்படி உபிதேத்திருக்கிறுர்களோ அதைச் சொல்லுமென்றுர்; இருகர் செரல் இரிக்கிறுர்களோ அதைச் சொல்லுமென்றுர்; இருகர் செரல் இரிக்கிறுர்களோ அதைச் சொல்லுமென்றுர்; இருகர் சொல்லுகிறுர்; சலரின் பீன்னோயர்கை இத்வா என்பவர் எனச்சூச்சொல்லி மிருப்பது வாச்கை பேரம்மமென்று உபாலிச்சிக்கை ஆசாரியன் சொல்லுகிறபடியே சொல்லியிருக்கிறுர். வாச்சே ப்ரம்மமென்பது வரியான விலையம். அவரும்சிக இரியான விலையம். அவரும்சிக இரியான விலையம். அவரும்சிக அதி இரையய ஆயரு சிரியையர் பாதில்கடையையும் சொன்றுர். ஐரகர்சொல்லுகிறுர் சொல்ல வில்லே. ஒராஐகின், அப்போத மக்குக்கால் படிக்கிறியர். இரை வில்லுக்யர். இரையியர் நாவல்கியர். ஆனு வைசைமு ஒதி மென்று விலையர் குரியான்றுர். அரிக்கியர் பிரிதில்கையர். அனி விலையர் முறியர் முறியர்கள் மிரியான்றுர் கொண்றுர் கிரியர் சிரியர்கள் இரியர்கள் கொண்றுர் மாறிக்கிறு விறியர்கள் கிலையர் சொன்றுர். இப்படிக்கிற்கு இரியர்க்கிற்கள் இரிகர் செரியர்கள் கிரியர்க்கிற்கள் இரிகர்கள் கிறிக்கியர் கொண்டுரியர்கள் கிரியர்கள் இரிகர்கள் கொண்டுரியர்கள் கிரியர்கள் இரிகர்கள் கொண்டுரிறர். சிரியர்க்கிறியர் கொண்டுரிக்கிறியர் விறியர்கள் இருக்கிறுக்கியர்கள் கொண்டுரிக்கிறியர் இரியர்க்கிறியர்கள் கிரியர்கள் க

(முற-ஹா-ஞாஹா.) உசங்சர் ப்ராணின ப்ரமமென்முறென்று சொல்ல முன்போல ஆயதக ப்ரங்க்டை ஃசர்ச் சொல்லவில் வென்ன இவருமதைக்கொண்டாடி ப்ரியமெ ன்ற மணிச் கவேண்டுமென் மும் ப்ராணனுயதாமென் மும் ஆசாசம் ப்ரசிஷ்டையென்றும் சொல்லி அதை புபாலிப்பதர்குப் பலின்யும்சொன்குர். மற்றவை முன்போலவேகாண்க.

നെട്ടും പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ

ELE E-வுச்சிரை வருக்கு இறு இரு வருக்கு அருக்கு அருக்க

வைரு-் ச்க்டித்து ஊடிய வத்தி இடைய அது இது இட்ட நடிய வர்க்கு அது அடிய வர்க்கு இது இடைய வர்க்கு இது இடைய வர்க்கு இது இடைய வர்க்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வர்க்கு வர்க்கு வருக்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வர்க்கு வருக்கு வரிக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்கு வரு

(ருடு-ஹா-ுர் ஊரு) பர்க்கு என்பவர் கக்ஷு-ஸ்ஸு- ப்ரம்மம் என்றுர். அதைஸைச்ய மென்றுபாலி ச்சுவேண்டு மென்றுர். கர்த்துட்லிடி தமொன்பவர் ச்ரோத்ரத்தை ப்ரம்மடுமேன் மூர். அநைத்தமென் இபாலிக்குவேண்டு மென்றுர். ஸக்பகாமடுரென்பவர் முற்லை ப்ரம்ம மென்றுர். அதை யாநுந்தமென்றுபாலிச்சுவெல் மூர். விதுதரு, ஹாருதமம் ப்ரம்பமென் மூர். ப்ரதிங்டா லிறிகமென்றுபாலிச்சுவெல்குமென்றுர். இர்தப்படி ப்ரச்ரோத்தரங்க ளேச் கூட்டிக்கொண்டு மெற்றவை முன்போலுவே யொழித்துச்சொள்க.

ஆறமத்யாயம் முதல் ப்சாம்மணம் முற்றும்.

ဗကာရိုးဇူ⊤ဟာ`⊥စီသာဏနိ°

(முo-ஊா நா ட உா.) அப்போது இரகர் யாற்று வங்கியாருகையை ந்து நாரா இசெய்சனை தைப் பார்த்து, ஆஸு சீனதவிட்டுக் இழிருந்து, என்னே இகூடித்து நக்கு நக்கு வேண்டும் என்று நமஸ்காரம் செய்து கேட்டுக்கொண்டார். அந்த யாற்று வட்சியர் கொள் தூர்: ஒமராராஜ கூ, பெரிய ஸு முத்ரத்தையோ அல்லது பெரிய மார்க்கத்தை பியா போகவிரும்பினு வன், ஒரு தேனேரயோ ஒடத்தையோ ஸு தாமாக சைத்து ச்கொள்வது போல அர்தர்த ஆசார் யர்களிடத்தில் சேட்ட உபஙிவத்து ச்சிமா இது க்கொண்டிருக்கு ரூர்; நற்றனை கீ இந்த ஸம்ஸாரத்தை விட்டு எங்கு போகப்போகிமுய் என்ற மேழு கூடுகள் குதியைக் கேட்க, நானதை யறியேன், நீர் சொல்லவேண்டுமென்றுர்; நானகை சசி சொல்லுகிறே கெண்குருர்.

ന്വുടെ ആരുട്ടെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ

ி மு⊙ு ஹா- நா- ஹா•) காது கண்ணில் வர்த்திக்கிற புருஷேன் இந்திரவனென்கிற பெ யாருடையவன் வர்த்திக்கிறுன். இவ‱ிவ இந்த வென்று மறைத்துச் சொல்லுகிறுன், தேவேர்கள் பரோகூதத் திலாசையுடையவர்சள் ப்ரத்யகூதத்தில் ச்√வேஷருடையவர்சள்.

(பு o - ஹா-[பா - ஹா.) புருஷருபமாக இடதைகண்ணில் தோற்றுகிற விராட்டானது அந்து இந்திரனுடைய பத்தி. அந்தத் தம்பதிகள் வலிப்பதற்கு ஸ்தாகம் ஹ்ரு தயாகாசம். ஹ்ரு தயர்கிரது ஸ்தாகம் ஹ்ரு தயர்காசம். ஹ்ரு தயர்கிற கோற்றுகிற கோற்றுகிற காம ஸ்றுகமேவஸ் திரம். இவர்களுடைய ஸஞ்சாரமார்ச்சிம் ஸு ஆ ஆம் வேலியில் கொற்றுகிற காம ஸ்றுகமேவஸ் திரம். இவர்களுடைய ஸஞ்சாரமார்ச்சிம் ஸு ஆ ஆம் வேலியில் கிற அந்த மூச்த புருஷணுடைய குதிமார்ச்சம். அது தவிர மற்ற நாடிகள் ஸும்ஸாரமார்ச்சம். அத் தவிர மற்ற நாடிகள் ஸ்ம்ஸாரமார்ச்சம். அந்தச் சாரீரனி லும் இவன் போச்முருக்க காணப்படானின் சூன்.

(புரு-ஹா-புரு-ஹா.) எல்லாத் இத்துக்களிலும் ப்ராணேந்திரிய வ்யாபாரங்களேயு டைய ஜீவீனத்தாட்டிலும் தகுதினுக்கிபு ஒருகியலக் விலக்ஷணைகென்ற சொல்லப் பட்டது. இப்படிப்பட்ட புருஷீன புபாலித்த அபயத்தை யடைந்தாமென்றுர். அப்படியே யாகவேண்டுமென்று நூகர் வேண்டிக்கொண்டார். கமஸ்காரம் செய்து விதேமை தேசத்தையும் தண்ணயும் தகூதிணைகொடுத்துவிட்டார்.

இரண்டாம் ப்ராட்மணம் ழற்றும்.

கமது கீபவரஓணை டு.

ട്ടെയുള്ള അതുട്ടി പ്രത്യാലുത്തില് പ്രത്യാല് അവരുന്നു പ്രത്യാല് പ്രത്യവന്ന് പ്രത്യാല് പ്ര

் (புப_{் உரா}-புரு-ஹ்) ஒருகால விசேஷ்த்தில் ஜக்கர் ஸமீபத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யர் செண்*ருர். அ*ப்பே_{சி}து நாம் வேதார்த பாகத்தில் விசேஷ்ரர்த்தங்களேச் சொல்லப்போ காதென்று நி²னத்தார். ஜஈகரும் யாஜ்ஞவல்க்யரும் அக்கிஹோத்ரத்தினுல் ஸம்வாதம் பண்ணி ஞர்கள். அப்போது அவருடைய உரமர்ச்யத்தைப்பார்த்து, வரங்கேட்சச் சொ ன்ஞர். அவர் இஷ்டத்சைக் கேட்டுக்கொள்ளு இரேமெனன்குர். ஆப்படியே யென்குர். சாஜா கேள்விகேட்டார்.

(புரை-ஹா-ஹா.) ஜாகர். யாஞ்சலைக்யரை செட்கிருர். இந்தப் புருஷைனுக்கு ப்ரகாசம் எந்தஜ்போதாஸ்லுமே? யாஞ்சுவல்க்யர் படுல் சொல்லுகிருர். ஸூர்யஞிலை. இவன் ஸைகல வியாபாருக்குள் பம் கடத்திக்கொள்வது. ஸூர்யப்ரகாசத்திகுலைன்றே? இதை ஜாகர் ஒப்புக்கொள்ளுகிகுர். ஆமாம் யாஜ்குவல்க்யரே.

ක 1 ගල තුපදෙන් සංඛයල තුනාල ක 1 ද ලෙනා තුර ලෙන තුර ලිය කිරීම කිරීම ද ලෙනා තුර ලෙන තුර ලිය මේ ලෙන තුර ලෙන ලෙන තුර ලෙන තුර ලෙන තුර ලෙන තුර ලෙන ලෙන තුර ලෙන තුර ලෙන තුර ලෙන ලෙන තැරී ලෙන තුර ලෙන

ക്കൂരി ചക്കുറി ക്യവന്റെ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

கஹ்தி தகு நிடு திறு பாஜு இது வெறிறு சிகெமாவி தமாமாவக யாவாவிகி தெராட் பெயாப் வாமு ஷ உ தராவித் வாஸ்ரி ஜெராகிவை வகீ தரா தலெ நபாய ஜெராமி ஷாஹெவ ஒரு படு திக்காமு உடிவ தெரிகீதி கூரி

(ரு0-ஹா-ரூர-ஹா.) ஸுிரியாஸ்தலயத்திற்குப்பின் சந்திரப்**ரகாசத்தாலும் அவ** னும் அஸ்தமித்தபோது அக்ட்ட்ரகாசத்தாலும் அதுவுகில்லாதபோது வாக்கின் ப்ரகாசத் தாலும் புருஷன் வ்யடிறுமாங்கின நடத்து நிருன் என்றெ விகையம் ப்ரச்சோத்தரமாய் முடித்தபின், அந்**த**வாக்கு மில்வாதபோது எந்தப்ரகாச மிவனுக்கேண்ண ஆத்ம ப்ரகாசத் தெருவெண்ருர்.

കുടെക്കുട്ടെട്ടിവന്നാമിജ് പൂടവം പ്രസ്തരമുന്നു. ക്കോസംബു പ്രസ്തരും അവണ്ട് കുറയ്ക്കുന്നു. ക്രാവ്യായി പ്രസ്തരം പ്രസ്തരം പ്രസ്തരം പുരുത്തി. പു

(ருO-ஊா-ரூரா-ஊா.) விஜ்தாகமைபுருவு-இதிய ஆக்மா எல்லாவற்றிலும் தாஞ்ச கோத்தாவைப்போல் தோந்தகிஞன். ஸ்வப்காவல் சதேயில் இந்த ஜாக்ரத்தசையில் காண ப்படுகிற சரீராதி ஸெம்ஸார ரூபங்கிகாக் காண்கிறதில்‰பென்று, ஆத்மா யாரென்று தேட்ட ஜாகருக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொன்றுர்.

(ஶ௦-ஹா-ஶா-ஹா.) பாப ஸம்பந்தம் முதலிலையும் இவனுக்கு தேஹ ஸம்பந்தத் தாலே ஏன்பது கிரூபிக்கப்பட்டது. இதனுல்தயரூபம் நீர்மலமென்றதாயிற்று.

(மு0-உா-[ரா ஹா.) இத்தப் புருகூனுக்கு ஸ்தாகங்கள் இரண்டு. இந்த லோகமும் பரலே சமும், ஸ்வப்கமென்பது மூன் முன் இ ஸ்தாகங்களே இரண்டு ஸ்தியமென்பர். எபென்குஸ் இந்த ஸ்தாகத் சிலிருந்து இரண்டு லோகங்களேயு மதுபவிச்சிறுளைக பா வென்க. இன்பம் துன்பமென் நிரண்டையு மடைகிறுனன்றே ஸ்வப்கத்திலும். அப்போ திக்கிரிய வியாபாரங்களே அடக்கிச்சொண்டு தன்புடைய பாபாதகுணமாக எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிபண்ணிவித்துக்கொண்டு ஸ்வயம் ஜ்யோதிடாய் விளுக்குகின்றுன்.

(ரு 0-ஹா.) ஸ்வப்கம் பொய்வேயாம். ஆதலா லப்போது சுயம்ப்ர**காசமென்னத்** தடையில்‰.

(ருர- ஹா.) பரமாச்மாவிஞல் அர்சக்காலத்தில**்த** ஜீவனே காணும்படிக்கு ஸ்ருஷ் டிக்கப்பட்டு உடனே அழிக்கப்படுகின்றது. ஆசலால் ஸ்வப்நம் ஸத்யம்.

பதாக்வையார்த்தபேதங்கள். இந்த ப்ரகரணத்இற்கும் வியாஸைூத்திற்கும் விரோ**த** படாத கருத்து ரா-பாத்தில் சொல்லப்பட்டதே என்றறிக. இதின் விரிவு மற்*ரோரிட*ம் காண்கை

ക്കെട്ടെയെ പ്രത്യായി പ്ര

(முn-ஹா.) ஸ்வப்நத்தோடு கூடிய ஜீவன், சிரீரக்தை டீச்சேட்டை**பா**க்கிக்கொண்டு ப்ரகாசுஞய் ப்ரகாசியாத இர்திரியங்களேச் சூட்சே வருகி*ருன்.* ஒருவஞுயே மீளவு**ம்** இந்திரியப்ரகாசமுடையஞய்ச் கொண்டு ஜோச்ரத்தகை உயையடைகெருன்.

പ്രത്യ ഇവരു പ്രത്യ പ്ര

(முற-ஹா-புா-ஹா.) ப்ராணவாயுவினைல் ஜாக்ரத்த் ு சரீரத்சை மரிக்கவொட்டா மல் செய்து இந்த ஸ்தாலசரீரத்தைவிட்டு இல்தடப்படி ஸஞ்சரிக்கிமுன். സേപനം കളെ ചനുവയാട്ട് പട്ടാര് ഇന്റെ ഉപന്ത്രിട്ടെപ്പും കുടന്നും കെ പ്രമാന്ത്രിക്കായില് കുടുന്നും പ്രമാസ് ക്രസ്ത്ര പ്രവാശനം പ്രമാസ് പ്രമ

(முல ஹா-முா-ஹா.) ஸ்வப்கமத்யத்தில் காகாவித தேவா திரூபங்களோப் புண்யைபா**பா** துகுணமாக ஸ்திரீகளோடு கூடமுகுதபோலவும், புஜிப்பதுடுபோலவும் காண்கி*றுன்* •

(550-ஹு-ஞா-ஹா.) இவனுறைக்குப்போது ஸ்வப்ரம் சாண்கிருனன் இரு? ஆப்போதி வேஃன புடுநடிகும் பார்ப்பதில் இ. ஆசையால் உறுத்து இடி இருத் திடி நென் தொழுப்பப்போ கா ந. ஆப்படி பாளுல் சில அமயக்களில் இந்திரிய வ்யத்யாளம் குருட்டித்தனம் முதலா கிய தொடித்தின மடை கொன். அது சிகிச்னையண் கூ முடியும் நீடியும். இதனுல் ஸ்வ யேற்று போதி என்றது குடிக்கப்பட்டது என்று யாறு துவல்ச்யர் கொல்ல, இதைக்கேட்ட ஜோகர் மோகிகூதபாயத்தை யுடிதேசிச்கும்படி கேட்டுக்கொண்டோர்.

(பு 0- ஹா- ஐா- ஹா.) ஜுக்ரத்தகையில் புண்ய பாபக்களுக்குத்துக்குட்டி இன் பதுண் பங்கின பதுசவித் உலின்யாடி ஸ்வப்ச ஸ்தாரர்திற்போக கினோகும்போது மூன் உந்த வழியே ஸ்வப்ச ஸ்சாரத்தை ஸ்வப்சாதுபவத்திர்காக அடைகளுள். அக்காலத்சில் ஜாக் ரத்தலைகில் தி சுச்சண்டாயிருந்த மதுஷ்ஸிசேவை ஸம்பர்தம் மூதலியவர்றைவிட்டு விள ஸ்குடின் ஒர். சிர்தப் பருஷை உபாதியி ஆவாகிய ஸங்கத்தை பொழியச் சயமாய் சங்கம ந்றவணன் ஜெடிடில் வபிதேதத்தை யாஜ் ஜவல்ச்யர் உபிதிதி திவரும்போதிக்கிரேன்.அடியே ஐச்கு மோதுவரிருக்கு ஆபிரும்சொக்கினச் சுருகு ஆணியாக ஸமர்ப்பிக்கிரேன்.அடியே ஐச்கு மோதுவரிருக்கு அடியே

(570-ஹா-ஹா-ஹா.) கீழ்ச்சொல்லியலாறு ஸ்வப்சத்தில் ஸம்பந்தப்படுகொற்குங்க கூளா ஜாக்ரத்தலாயில்லட்டை தில்லே. இத்துல் இரண்டுத்தைசியில் ரூபங்களும் இவனுக்கு உபாதியினுல் கர்மத்தி ஒல வித்பையினுனுண்டாகியலை பெயன்றிச் சுபாவமல்ல வென் பது பெறப்பட்டது. இரங்கராமாது ஐத்தில் ஸ்வட்ராக்டுதெ) என்பது போடம்.)

வை வாவாவு வாக்கிறின் வாழால் வித்தாயிக்கிறின் வி வில்லாவாவி விக்கிறின் விக்கிறின் விக்கிறின் விக்கிறின் விக்கிறின் விக்கிறின் விக்கிறின் விக்கிறின் விக்கிறின் இவ்வாவில் விக்கிறின் விக்கிற (ஶ௦-ஹா-ஶா-ஹா.) இக்தச் சுருதிக்கு ஸகலமும் முன்போலவேயாம்.

ക്കും പ്രദേഷന്മായ ഉള്ള പ്രവേശം പ്രവേ

(புரும்-ஹா-புர-ஹா.) இந்த மூன்று சுருதிகளாலும் ஆரோஹணு வரோஹணை க்**ரம** த்தினுல், ஸம்ஸாரக்தில் ஸ்வப்சுத்திலும் ஜாக்ரத்திலும் இவன் படும்பாடு வெளியீடப்ப ட்ட கூ. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் கூறதின்றது. இந்தச் சுருதியில் ஒருபெரிய மீனுனது ஆறுகளில் இல போரிச்சுவ மிலும் லெ போரக்கரையிலுமாய் இரண்டிடங்களில் ஸஞ் சரிப்பதபோல இந்த ஜீவனும் ஸ்வப்நஸ்தாநத்தில் சிலபோதும் ஜாக்ரத்ஸ்தாநத்தில் சில போதுமாய் இரண்டு ஸ்தாநங்களிலும் ஐஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிமுன்.

த்த , மால் நாகா மெ மெ , தொவாஸ் வணொடுவாவிவாரிவ த்த முர் உத்த நக்கள் வையிய கண் வெக்கால் வர் கை நக்கள் விக்கள் வந்த நக்கள் வந்த நக்கள் வந்த நக்கள் வந்த நக்கள் வந்த நக்கள் வந்த நக்கள் வந்த விக்கள் வ

(ருO-ஹா-புார-ஹா.) இந்த ஜீவன் இவ்வாறு ஸ்வப்நத்தையும் ஜாக்ரத்தையும**துப** வித்து, வருத்தமடைந்த கருடபக்ஷி முதலியவை மேறும் கீழும் இரிந்து சிரமப்**பட்டு** கெல்ல கடுதெடிப் படுப்பதுபோல ஸு-ஷுப்தி ஸ்தாநத்தை யடைந்து லயிக்கிறு**ன். அவ்** படைத்தில் ஒரு வெஸ்துக்குளோயும் காண்பதில்?»; ஒன்றையும் விரும்புவதில்?».

ഫെട്രുതെയുടെ ത്രാത്ര പ്രത്യായ പ്രത്യവ്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത

(ஶ௦௦-ஊா-ஶா-ஹா.) இவன் அதாவது இர்ச ஜீவன் விசங்களென்கிற நாடிகளில் வர்த்திக்கும்போது ஜாக்ரச்சுகையில் காணுவதுபோல நாநாபயங்கரரூபங்களேயும் பார்க்கி மூன். ஸுஷுப்தி ஸ்தாநத்தில் அஃதில்லே. நாநாவர்ணங்களான அர்நரஸங்களால் பூர் ணமாயிருக்கின்ற அந்த நாடிகள் பல போக ஸதநமாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின் றன. ப்ரம்மத்தை யாச்ரயித்திருக்கும் ஸமயமாகிய ஸடுஷுப்கியில் ஆத்மஸுகமெருழி ய மற்முருன்றும் தோற்று தபடி கட்டுளயிட்டிருப்பதால் அப்போது நாஜாவைப்போல் ஸுடுகத்தையே அநுபவிக்கிறுன்.

(மு-o ஹா-முா-ஹா.) ஸு-வது சம் இ ஸ்தாகமாகிய ப்ரம்மமானது, அபரிமித ஸு-**கரு** பமாகியது; பாபஸம்பக்தமில்லாதது; பயபக்தமில்லாதது, அக்த ப்ரம்மத்தோடு இக்**த** ஜீவன் ஸம்பக்தப்படும்போது தனக்கத்யக்தேவ்கடையான காயிகைத்த தேகபாவனுய2ண யும்போது எவ்வாறு வேடுளுன்றையுமறியானே; அப்படியே பரம ஸு-கத்தையடைக்து மற்டுளுன்றையுமறியாமல் போகி*ளு*ன். அக்த ப்ரம்மம் அவாப்த ஸமஸ்தகாமம் ஆத்மாக**க்** தாதுபவ சிலம். கூஷுத்ரகாம சூக்யம். சோகதாரம். கத் விகாவிகாவைதிலாகாவிகாக வொகாகளோக வெக்க கொ கொக்கையில் கத்கையை விரும்பிக்கி வருக்கி வித்திகையா வாலாகொவைக்காவில் வருக்கி வருக்கி வித்திகையில் அருக்கி கள்ளையில் வருக்கி வருக்கி வருக்கி கள்ளையில் காவிகையில் வருக்கி வருக்கி வருக்கி கள்ளையில் காகவிக்கி வருக்கி வருக்கி வருக்கி வருக்கி கள்ளையில் காகவிக்கி வருக்கி வ

(ரும-வா-ருர-வா.) சத்சுரக்ம ஸ்வரூபத்தித்து ஒருவிதமான கொம்ஸாரிக மைப்ப ந்தங்கள் கி வடயாவ கையால். தாய் தக்கை லோகம் சே தம் தேவகுசு முதலியவர்றிற் குக் கட்டுப்பட்டதல்ல தேதும் கும்பர்தத்தில் வரும் ஜாதி பேதே மில்லே; உரமூலமாக வருகிற தோலை கும்பர்தமுடிக்லு. தப்படிப்பட்ட ஆத்ம சூபம் என்றுய் வளக்கும் தகை குகைகுடுப்தி என்றுதப்படுதிறது.

രുട്ടെയിട്ട് അലന്ത്യവരിലെ | ടെയ്ത്രിയും | ഉപ്പെയ്റ്റ് ആവര്യില് പ്രത്യായില് പ

(ரு 0- ஊ- நா - ஹா.) ை உகக்கி இனை சமில் இண் துற்கு நமில்லாதது, இந்த ஆத் மாவுக்கு த்ருட்டி எல ிற ந்து நாக்கிலா அமையிலன் இ. ஆச்மா உக்கு இஞாகமில் லாதத சையே யே கிடைக்கமாட்டு தன் நெரி ஆது சாச சிருப்பதன் நன்நிரு! சே அடகாசணமென் கெண னில் கண்முதல் பசாதண லம்பந்தமுடையதாய்ச் சொண்கு மத்திருரு உஸ்தா அச்சால த்திலில்லே யன்றே? அப்படிக்கிருந்தாகள் தெரு பாச்ப்பதத் கிடமுண்டு!

ாருக்கை ஜீன் நுஜீன் (குறையின்) ஆறையியாகுன்படி செருர்படுதொரையுத்^த் அரு நாஷி ஒடிகை கொக்கு நாடிகண்டி தன்று சது கடி சென்னிருஸ்டிக்க ரமைப் கவியுவரில் காவோ விஷும் தவிகாவ காண -ಇಕ್ಕೆ ಕೃಗ್ಯಾಯ್ ಕ∪ತ್ತು ಕೃನಾಜಾಗಕಿ ಉಲ್ಲಾಟ (೯೮) ಗರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಾಕಿತ್ರ _ දෙ*ණි. ම*ැතිව සංකාර ලෙක්ටු , කාර ඔබ ගෙන ගැන්න ලැබෙන් නි நாரிதோணது-தேடியோர். **த**கொடும்/சிலகலா**ச**ிறன்/டன்/ படுதிர နာဏဟွာ-ရေးကောင် ဟွာ-ရူးဆိုပြန်နည်း ဟွာရီရီအက်ောင်းနည်း ၅ ၂၈ နော်ဟု ခေါ်နာ வியுவர் சொவொவி_{கர}் கொடியானி கான க-4 இமிய ஹி சகொ **ந**ூ - විදිවිධ6^ම්ඛ වෙවඩන ව^{රි}දි කළිගත් සිලිව ||නෙවා|| බලල් මි**ඩ නි**ථ**ශ** ട് ബ സ്റ്റില് ടത്ത് ബ്യൂസ് ക് ചെയ്യുട്ടു - ബ്യൂറ്റിയുട്ടു മിപ്രവസ്തിരം നിച്ച ရာႏွဲ႕ခြင္ေပါ့ စားကပါမွာ ႏဃာနာျမႇန္နဲ့ နီးမႏွိသ္သါနာဝန္း စာႏွံုလန္းေပးနာ္သေတြအ #5 ஊ∥ ⊓ுகு உன்று கடிக்க ஒது காற்று கண்டுக்க விரும் ஆ கும். இது கண்டுக்கு கண்டுக்கு கண்டுக்கு கண்டுக்கு இது கண் து பு இரு வரு தொருவாகி முக சுறி உடியின் கூற கழி ஓரி இறி နာ္လခၤၤာ ကိုရီစာမ်ိဳး၀န္ခၽၗၤာမွာ ကၽဂျ။

(ருo-ஹா-ரா-ஹா.) ச்ராணேக்திரிய வருத்தியா ஓம் இரஸிகேந்திரிய வருத்தியா இம், வாகிர்திரிய வருத்தியாலும், ச்ரவணேந்திரிய வருத்தியாலும், மகோ வருத்தியா லும், த்வதிர்திரிய வ்ருத்தியாலும், புத்தி வ்ருத்தியாலும் ஜ்ஞாகப்ர ஸரணமில்லாமவி ருப்பது அப்படி ப்ரஸரிக்கும் ஜ்ஞாகமில்லாமையிஞ்லன்ற. அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாகம் கித் யமாயிருக்கின்றமையா லதற் சழிவில்லாமையிஞல். வேறென்னென்றுல், அக்துக்க வ்ரு த்திகளுக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு, அந்துந்தப் பதார்த்துங்க எட்டோது வேறுயில்லாமை யால் அந்த ப்ரஸரணமில்லாமலிருக்கின்றது.

(முo-ஹா-முா-ஹா.) ஜாக்ரக் ஸ்வப்கங்களில் கரணு வ்பாபாரங்களுண்டாயிருக் கின்றமையாலும் உபாதியினுல் அப்ரம்மாக்மக வஸ்து சர்சுரமுண்டாகினுறலையாலும் அவ்விதேஜ்ஞாகமுண்டாகின்றது. தன்ஃனையும் அப்ரம்மாத்மகணுக கீஃனக்கின்றது.

(மு 0 - ஊா - மு ா - ஹ ா) இர்கலக்க இர்போல ஸ் உச்ச இகிய பரமாக்மாவும், ஸ் உச்ச இகிய ஜீவாக்மாவும் கலர்க ஸு - ஷ - நிறிய லத்வைகமாயிருக்கின்றது. இப்படிக்கு ஸு - ஷ - நிற்யாகாரளுகிய பரமாக்மா ப்ரம்மலோகமென்ற ம், பரகதிஎன்றும், பரமான ஸம்பத்தென்றும், பரமாகு ஐ முக்கியாற்று வக்கியர் உப தேதித்தனர். ஒமகா ராஜரே என்று ஸம்போ தித்த அதசாஸுகம் பண்ணி ஞர். இரசுப்ரம்மத் இனுடைய ஆர ந்தேலேசத்தையே மேற்று முன்ன எல்லாப் பூதங்களும் அறுசிக்கின்றன வென்றுர்.

(புப-ா-புபா-லா.) அவன் மதுஷ்மர்களுச்குள், யௌவாம் முதலிய குணங்களு டையவணுய், ப்ரபுவாயிருக்கிமுஞே; அப்படிப்பட்டவனுச்கு ஆரந்தம் எப்படிப்பட்ட தோ, அந்த ஆரந்தம் மதுஷ்யாரந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த மதுஷ்யாரந்தத் தை நூறு நுமுகப் பெருக்கிர் தைத்திரியத்தில் ப்ரம்மாரந்தத்தை அளவிடப்போகாதென் று கிருபித்துச்சொல்லியபடி யாஜ்ஞுவல்க்யர் சொல்ல அதைக்கேட்ட ராஜா மோசீஷோ பாயத்தையே சொல்லும்படி கேட்சு, தாம் முன் செய்துகொண்ட ஸங்கல்பம் சிறை**வே** *மூதுபோலிருக்கிறது*, எல்லா கிச்சயங்களேயும் கேட்கின்றமையாலென்று கிணேத்தார்.

வை என வுகை விதுவுவாடு நாதா வரி தா ஆடி ஹெ வடுகை விகையி வாவ வ வ க வே தி கிராய வுகில மாக இரு த அதி வ கு வ க விகையி (மா வ க க வ க வித்திலிருக்கு புண்யபாபா நபலம் செய்தபின் ஜாகரத்

ைத முன்போலும் யடைகின்று**ன்.**

(முo-ஹா-முா-ஹா.) சகடமானது பூர்வதேசெத்தைவிட்டுத் தேசார்தேரம்போவது போல இந்த ஜீஸனும், ஊர்த்வச்வாளம் வருகிற காலத்தில் இந்தச் சரீரத்தைவிட்டு பெர மாத்மாவிஞு 3லைப்பட்டவஞும், லோகார்த்தரத்தை யடைகின்*ரு*ன்.

(ரும-ஹா-ரா ூரா.) ஜ்வரம் முதலிய வியாதி நிமித்தங்களி இலாவதா ஜனர முதே லியை சுரீரதோ டைக்களி இலாவது சுரீரமினர்தபோது ம:ம்... முதலிய பூச்சள் சாப்பிலிரு ந்தை கழுவு துபோல் கழன்று சென்று, மீண்டும் சுரீரஸம்பத்தை யடைந்து ஜீவிக்கின் மூன் இந்த ஆச்மா வென்று சொல்லப்பட்டது.

(ருo-ஹா-ரா-ஹா.) அரசன் வரும்போது அதற்கு மூன்னமே அதை அறிக்க ப்ரு தேயர்கள் எப்படி அதற்குவேண்டிய உபஈரணங்கின ிர்தட்படுத்திக்கொண்டிருக்கிருர் கனோ, அப்படியே ஸகலோபகரணங்களும் இவணை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

ുതാട്ടുന്നുള്ള കൂട്ടുന്നുള്ള പൂട്ടും ഇപ്പുള്ള ആരുപ്പുള്ള പുട്ടും ഉപ്പുള്ള ആരുപ്പുള്ള ആരുപ്പുള്ള പുട്ടും ഉപ്പുള്ള ആരുപ്പുള്ള ആരുപ്പുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്ത്ര പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്ത്ര പുരുത്

(முo- ஊா-ரா- ஹா.) இர்தப்படிச் சரீரத்தைவிட்டு ஜீவன் போம்போது, ஸகலேர் கெரியோபகரணங்களும் கூடிச்செல்லுகின்றன.

அறமத்யாயம் ழன்றவது ப்ராம்மணம் ழற்றும்.

குறை உருவி டீல் கண்டு.

തെ പ്രത്യേഷ ആസുപനാ എ തുടെയുന്നു പ്രത്യായുന്നു പ്രത്യായുന്നു. പ്രത്യായുന്നു പ്രത്യായുന്നു. പ്രത്യായുന്നു പ്രത്യാ പ്രത്യായുന്നു. പ്രത്യായുന്നു പ്രത്യായുന്നു. പ്രത്യായുന്നുന ബപ്ച മുപ്യമുന്നു ഇത്തു പ്രത്യായ പ്രത്

(ஶ௦-ஹா.ஈா.ஹா.) இந்த ஆச்மா பலஹாநியை யடைந்து மோஹப்படுகிற ஸமய த்தில் ப்ராணன்கள் அலினக்கிட்டுகின்றன. அந்த ஸமயத்தில் இந்திரியங்களே ச்ரஹித் தாக்கொண்டு ஹருதபகமலத்தை யடைந்து விடுகிருன். அப்படி விஷைய பராங்முகளுய் விடுந்தசையில் இவனுக்கு வஸ்து ஜஞாகமில்லாமற் போகின்றது.

(UTO-ஹா-[TTT-ஹா.) அக்காலத்தில் இந்திரியங்களோடு ஏகீபவித்தபடியினுல் உரு வேம் முதலியவற்றை க்ரஹிப்பதில்ஃ என்று சொல்லுகின் முர்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த ஜீவனுக்கு ஹருகயத்வாரத்தில் ப்ரகாசமுண்டாகின்றது. அந்த ப்ரகாசத்திஞல் இந்த ஜீவனுத்ச்ரமிச்கிமூன்; அவனுத்ச்ரமிச்கும்போது முக்யப்ராணன் அதுஸரித்துத்க்ரமிக்கி ன்றது; அப்போது எல்லா ப்ராணந்களு முத்க்ரமிக்கின்றன. அக்காலத்தில் தான் அடையவேண்டிய யோநிஸ்மரணத்தோடு கூடினவனுகின்முன். இந்த ஸ்மரணமுடைய வூனயே அந்த ப்ராணவர்க்கங்கள் அதுவர்த்திக்கின்றன; அவூன வித்பையும் கர்மங்க ளும் பூர்வாதுபவவாளூனயும் அதுஸரிக்கின்றன.

(ருo-லா-ரா-ஹா.) த்ருண்ஜலுகை (புர்புழு) ஒரு புல்ஃப்பற்றியபின் முன் பற் நியிருர்த மற்றெரு புல்ஃவவிவெதுபோல ஒருதெஹத்தையாச்ரயித்துப் பூர்வதேஹத்**தை** விடுகிருன்.

ക്കും പ്രയാപ്പുള്ള പ്രയാപുള്ള പ്രവാച്ചുള്ള പ്രവാപുള്ള പ്രവാച്ചുള്ള പ്രവാപുള്ള പ്രവാപ്രവാപുള്ള പ്രവാപുള്ള പ്രവാപ്രവാപുള്ള പ്രവാപുള്ള പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവാപ് പ്രവ

(முடு-உடாரா-உடா.) ஸு-வர்ணக்காரன், (தட்டான்) ஒருவிதரூபமுடைய பொன் னே யழித்து மற்றெருருவித நல்லரூபமுடைய பூஷணமாகச் செய்வதபோல் இந்த ஜீவ னும் முன் சுீரத்திற்கு உபாதாகமாகிய த்ரவ்யத்தையே கர்மாதாகுணமாக மற்றெருரு நல்ல ரூபமாக்கிக்கொள்ளுகின்முன்; தேவபித்தாதிசரீரங்களில் எதையாவது அடை கின்முன்.

பதார்வபார்த்தபேதங்கள். இரங்கராமா துஜபாஷ்யத்தில் (பேசஸ்காரீ; என்பதற்கு, பட்டுப்பூச்சி பென்று வேறு அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

(முo-ஹா-ரு -ஹா.) ்ஞாரமால் இறுகாரமுடையவளுய்க்கொண்டு கொஷை**ாநி** கைலேந்திரியங்கினாடமுடையை பஞ்சபூசனையையடிக்தளும், தர்**மாதர்மாதிக**ோயு**ம் அதின் கார்யமான சாந்தி கொபாதிகினமும் புண்பபாபாறுகுணமாக இருக்களைத் கார்யங்கினச் செய்து அந்தந்தக் கார்பங்களுக்குத் தச்சபடி இடிகதுக்கங்களே யடைகின்முன்.**

ஆடு சுஷ் ெரால் காவை அதி கதிவலகு விறுவகி பிரிக்கி வில்லல் தொய்து நிஷ் துல்லி | உராவிர் சுல்ல கூடின்னுல்லி யதிகு வைக்கொர் கிறிழ் | சிலாலிராகா ஹா. நிரிக்கி இது காலி நக்கா உயிர் நாயாகால் பிரிக்கி பாகியாகி குறுக்கி அதி காலி நக் வலு உராணா உதால் நிலு விறுவல் நிலாவெறு கி கிகி

(முற-ஹா-மா-ஹா. இந்த வி ஊயமாக இப்படி ச்லோசம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இவனுடைய மகல்லு, எந்தப்பலத்தை யாகைப்படுகிறுக்கு அந்தப் பலாதகுணமாகக் கர்மவசத்தி இலந்தந்த ல்ம்ரு இயை யடைகின்றுள் என்பது இந்த ஸம்லாரியானவன், எந்தத் கர்மத்தைச் செய்கிறுறே அந்தந்தச் சர்மாது குணமாக அந்தந்த லோகங்கின யடைந்து மிண்டுச் சர்மச்சுஷங்கின் து துபவிப்பதற்காக இந்த லோகத்தை யடைகின் மூன்; இப்படிக்காமத் ிலாசையடையவன் படும்பாடிதவாகின்றது; குமும் நீங்கின முழு கூடிவைச்கு ப்ராண ் கன் உத்த்ரபிப்பதில்லு, ப்ரம்படாவத்தை யடைந்தவை ஞய்ச்கொண்டு ப்ரம்மத்தை யடைகிருன்.

മത്തുക്കായ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യം പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്

(பும0-ஹா-புர- ஹு. இவனுடைய ஹருதயத்திலிருக்கிற ஸகல காமங்களு மொழி ந்தபின் இங்கே ப்ரம்மத்தை யதபவிச்கின் மூன்; பாம்பின த்வக்கானது பாம்பினுல் விட ப்பட்ட பின்பும் பாம்பு பொல் தொற்றுகின்ற நுன்றேம்! அப்படியே சிரேமிருந்தாலும் அந்த ஜ்ஞாரிக்கு அகங்காரமில்லே யானகயால், அறுமிட்டுப்போனதாகவே எண்ணப்படும்; இப் படி உபதேசித்த உபித்தத்தைக்கேட்ட ஐநகர் யாஜ்ஞுவல்ச்யருக்கு ஆயிரம் கோக்களேத் தாரும்மெசய்வதாகக் சொன்றூர்.

திடிக்கொயாவத் கண்விக்கை வுமாகினையார் விருக்காவிற்காஃ பொரிக்கை விருக்கியிர் வெருக்கிகஊயாடிவி∂ுதாஃ இஅ∥ (புமா-ஹா-புா-ஹா.) ப்ரமாளுந்தரங்களுக்குக் கோசரமாகாததும், வேதாக்தங்க ளில் சொல்லப்பட்டதுமான என் குலநியப்பட்ட மார்க்சத்திரைல் ப்ரம்ம**வித்துக்க**ள் ப்ர ம்மத்தை யனடகின்*கு*ர்கள்.

(UTO-ஹா-பூரா-ஹா.) வெளுப்புச் குடுப்பி பிங்களம் ஹரிசம் இர்ச ரூபங்கினையு டையை ஆதித்யன் மோக்ஷேமார்க்கத்திலிருச்சின் ுன்; அந்த மாரிக்சைச்தினல் ப்ரம்மவித்து ப்ரம்மத்தை யடைகின் மூன்.

കൂടം കൂട്≎പ ചിഗാച്ചി 3ിവ പിടുന്≎ പാസാവി 5 | **കിടെ യ**എവജയിക് കിടുന്നല ചിടുന്നന് പ്രക്സ് ി യം ∥

(மு0-ஹா.) கர்மாநஞ்டாகபர கருத்து அந்தசாரமாகிய ஸம்ஸாரமே லித்திக் கும்; இப்படியே கர்மங்க\ரச் சொல்லு ஏற வேதபாசஜ்ஞாகங்களில் கீஷ்டையுடையவர் களுக்கும் அக்க ஸம்ஸாரமே த்ருடப்படும்.

(ரா-ஹா.) கேவலஞ் சுவர்க்கிலாகாதிக் காம்யபலன்கின யாகைப்பட்டுக் கர்மங்க ின யதுஷ்டிப்பவர்கள், ஸம்னாராந்து ரத்தை யடைந்து விடுவார்கள்; இப்படியே நித்ய கைமித்தியாதி ஸகல கர்மங்கினபும்விட்டு. கேவலற்றூ நத்தையே அுதுஷ்டிக்கின்ற பே ர்களும் ஸம்ஸாரத்தையே யகைக்கு விடுவர்கள்: நீத்யகைமித்தியாதிக் கர்மங்கின வி ட்டுவிடுவது தாமலத்யாகமென்று பகலத்திரையில் புகாறுபடுத்தித்தபடி அவர்றை விடுவது கூடாதாகின்றடையை லெல்சு. இதுக்கிற இருநாகர்மங்களுக்கு ஸமுச்சடியேன்று நிலுப்பிட்டுவண்டாம், கூறுவமையாலெல் கடித்துக்கிற மோகேதா பாய மில்லே மென்று நிலுப்பிட்டுமென்று மாக்கு பாடியுமை குழுக்கிருக்கின்ற (கார்க்கின்ற குருக்குமென்றும் பற திபாதிக்கின்ற (காச்யுபந்தா அயராயலித்யத்டிதே (ப்ரம்மவிதாப்கொதியாம்) தமேதம்வே தாதுவசுதேகப்பாம்மனுவிவித்ஷர்தியஞ்சிலுக்கு நிலை முதலிய சருதிவசனங்கள் வி ரோதிக்குமன்றே? ஆகையால் கர்மங்கினே இதுநாகங்களாக அதுஷ்டித்துக்கொண்டு இஞர கத்தை மோகுஷாபாயாகமாகப் பற்றவேன்கிமென்பது கருத்து. இந்த ச்ருதி ஈசாவாஸ் யத்திலும் படிக்கப்படுகின்றது.

க நூரா நாஃ கெடு இரகா கூலெ காக்வோவு காஃ | காத் ஷெவெ கூராவி மூற்ற கூறி இதாத் வெள்ளை வெர்ஜார் இக்கி

(UTO-ஹா-ரூர-ஹா.) ப்ரம்மாச்மற்னாக மில்லாதவர்கள் கைகளுக்யமான போகங்க ளே மரணுக்தாத்திலடைகென்முர்கள்.

ಈ ತ್ರಿಕು ಹಂದಿ ವಾನ್ ಜೀ ಕ್ಷಾಗಿ ಕ್ಷಾಗ್ತಿ ಕ್ಷಾಗಿ ಕ್ಷಾ

(முo-ஊா-மா-ஹா.) இ்க்க ஜீவன், சன்னே சேஹாகிவிலக்ஷணைக்கும், ப்ரம் மாக்மகனென்று அதிக்கவலுக்கு ப்ராக்முதவிலதயக்களில் ஆசையில்லே; ஆசையால் சரீர மைப்பக்கமான பலன்களேப்பற்றிப் பரிசாபட்படமாட்டான்.

സ്ത്രീ അയിസ് ജിട്ട് തിയുത്തില് ക്യൂട്ട് പ്രീക്കോട്ട് പ്രീക്കാരിക്കുന്നു. പ്രത്യായില്ലായി ക്രോട്ട് പ്രത്യായില്ലായി ക്രോട്ട് പ്രത്യായില്ല

(முo-டை: மா-டை) இல்வித அராந்த்த ுங்கடத்தில் அசப்பட்டிருக்கின்ற ஆத்மா எவனுக்கு ஸ்புடப்நராகப்படுகின்றதோ அவன் ப்ரம்மாத்ம**க**ளுகையால் அ**வனே எல்லா** நாலும் ஆதாரித்துப் பூசிக்கத்தக்கவன்.

- क्षृष्ट-1487- ജൂ । क्ष्म ।

(ரா0-ஊா-ரா-ஊா.) இந்த ஜந்மத்திலிருந்து அந்த ப்ரம்மத்தை யறிந்து க்ருதார்த்த ர்களாகின்ருேம்; அறியாதபோது மகாநாசத்தை யடைவோம்; எனென்ருல் அறிந்தால் மோக்ஷணு சத்தையும், அறியாதபோது துக்கத்தையும் அடையவேண்டி யிருக்கின்ற தன்ரே?

ധരെടുക്കാണം പരുക്കുന്നു ക്രാക്കാരു അവ വരാഗരുക്കാക്കായ പുറിയുന്നു ക്രാക്കാക്കായ പുറിയുന്നു. പ്രത്യേഷ്ട്ര പ്രത്യ

(முo-ஊ-யா-ஜா.) எல்லாவற்றையும் பரமாத்மகமாய்த் தெரிக்துகொண்டவனு ச்கு ஒரு வஸ்துவிலும் கிக்தைப்ரவர்த்திக்கமாட்டாது.

ന്നും ചെട്ടുന്ന പ്രതാര് പ്രവസ്ത്രം പ്രത്യാര് പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത്

(ருO-ஹா-ரா-ஹா.) ஆயுஷ்காமூணையுடைய**வ**ன் சாலபரிச்சேசமில்**லாத ப்பட்மத்** தை ஆயுர்க்குணத்தோடுபாலுக்க**க் கடவ**ன் என்பது கருத்து.

ಇಂಶ್ಯರ್ಲಿಸಿ ಮೌಮ್ಟ್ನ್ ಲಾರ್ಟ್ಸ್ ಆರ್ಆಗೂ ಗ್ರಾಪ್ಟ್ ಇಲ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಾ ಇತ್ತು ಇತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಸ್ತ್ರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಸ್

(ஶ௦-ஹா-ஜா-ஹா.) அஞ்ச பஞ்சஜரங்கினபும் ஆகாசத்தையும் தரிக்கின்ற அந்**த** ப்ரம்மத்தை யறிந்தவன் மே:கூதத்தை யடைகிருன்.

ഫ്രാ | ടൂ ഇത്രപരുന്ടു ഉപയുകളുട്ടും പ്രത്യാക്കുന്നു! പ്രത്യത്തിലുന്നു പ്രത്യാക്കായും ആരുക്കുന്നു!

(ဟுO-ஹா-ஹா-ஹா.) பஞ்சேர்திரியம் முதலியவற்றை—யதிஷ்டித்திருக்கின்றப்ரம் மத்தை யறிந்தவர்களே புராணவித்தாச்சள்.

ടക്കൊണ്ടും ക്രമത്തെ വേരു പ്രത്യായ പുടുത്തിലും വരു പുടുത്തിലും പു

(முரு-ஹா-ஹா-ஹா.) அந்த ப்ரம்மத்தையறிந்தவர்கள் ச்ரவணமாநங்களுக்குப்பின் விசுத்தமான மநல்லினுல் ப்ரம்மம் காணத்தக்கது. அந்த ப்ரம்மத்தில் பேதத்தைக்கா ண்கின்றவன் ஸம்ஸாரத்தை யடைவான்.

(ഗுറ-ஊா-⊺ுர-ஊா-) விரஜமாய் கீர்மலமாய்ப்'பரமாயிருக்கிற அர்தப்ரம்மத்தைய ஸேர்வாதாரமாகக் காணவேண்டும்.

നാട്ട് ഈകുഗഞ്പുള്പതുമായുത്യായും ഇവുള്ള ആ മർക് ിടെയും അകുത്ത്യായുട്ടായില്ലെ തിരുത്തും വിവാധത്ത്യം വിവാധത്ത്യായും വിവാധത്ത്രത്ത്യായും വിവാധത്ത്യായും വിവാധത്യായും വിവാധത്ത്യായും വിവാധത്ത്യായും വിവാധത്ത്യായും വിവാധത്ത്യായും വിവാധത്ത്യായും വിവാധത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യായും വിവായത്ത്യവെ വിവായത്ത്യവെ വിവായത്ത്യത്ത്യവെ വിവായത്ത്രത്ത്യവെ വായത്ത്യവെ വിവായത്ത്യവെ വിവായത്ത്രത്യത്ത്രവേ വായത്ത്യവെ വായത്ത്രത്ത്യവെ വായത്രത്ത്രത്ത്രവേ വായത്ത്യവെ വായത്രത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രവേ വായത്രത്ത്രത്രത്രത്രത്

(முo-லா-மா-லா.) அப்படிப்பட்ட ஆச்மஸ்வரூபச்சைப் புத்திசாலி த்யாஈம்டுச ம்த கொண்டு வர்த்திக்கவேண்டும்; ப்ராம்மணன், ப்ரம்மகுணங்கின வெளியிடாத வீண்சப்தங்கினர் சொல்லுவது கூடாது; வாச்குச்கு ச்ரமச்தைக் கொடுப்பதே அதில் ப்ரயோஜரமாகையாலென்க.

യു പ്രാപ്രയുന്നു പ്രാധ്യായുന്നു പ്രവസ്യം പ്രാധ്യായുന്നു പ്രവസ്യം പ്രാധ്യായുന്നു പ്രവസ്യം പ്രവസ്

(புர0-ஹா-புரா-ஹா.) விஜ்ஞாகமயடுனன்ற சொல்லப்பட்டுகளே மகான், அஜன், அவனே ஹருகயுகாசத்தில் சமித்திருக்கின் குன், அவனே எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் நிய மிக்கிறவன், இவனுக்குப் புண்யபாப ஸம்பந்தத்தாலுத்கர்ஷாபகர்ஷங்களில் இவண் ஸர்வேச்வரன், இவன் பூதாதிபதி, பூதபாலன்; இர்த லோகமர்யாதையை ஸ்தாபிக்கின்ற ஸேது, இப்படிப்பட்ட சுத்தாத்மஸ்லரூபத்தை ப்ராம்மணர்கள் அதாவது திரைவர்ணிகர் கள், வேதாத்யயாத்திஞலறிய ரும்புகிற்கணர். யுஜ்ஞதாதசபஸ்ஸுகளிஞலும் இஷ் டாசகத்யாகத்தாலும் அர்த ஆத்மாவை யறித்து முகியாகின்குன்; இர்த ஆத்மாவை யடைய விரும்பியே ஸுர்யாலிகளாகின்குர்கள், வவர்கள் ஆத்மாவையே பலமாக நீணக் குருக்கீனா அலர்கள், மற்ற ப்ரயோஜாங்கின யாசைப்படாமல் மீகைஷைசெய்து வருகின் குரிக்கீன், அலர்கள், மற்ற ப்ரயோஜாங்கின யாசைப்படாமல் மீகைஷைசெய்து வருகின் குரிக்கீன், வற்படிப்பட்ட அர்த ஆத்மா அலங்கன். இது முதலியவிஷயம் கஹோன ப்ராம் மணத்தில் செரில்லியபடி காண்கை. அவ்வளவேயொழிய தேஹையாத்ரை நிமித்தமாகப் புயண்பாயங்கினாச் செய்திறிலிலே.

(புற0-உடா-புடா-உடா.) இது இருக்கினுல் சொல்லப்பட்டது. ப்ரம்மவித்துக்கு இந்த மகிமை கித்யமாயிருக்கின்றது: அதாவது புண்யபாபங்கள் பலங்களொட்டுவதில்லே; டுந்த மாஹாத்ம்யத்தை யறிந்தவனுக்கும் பாபங்களொட்டாவாம்; ஆனதாலப்படி யறி ந்து சாந்தம் முதலிய குணங்களேயுடையவனும் ஆக்மண்வரூபத்தில் ஆக்மாவைக் காண வேண்டும்; ஆத்மாவை யெல்லாமாகப் பார்க்கின்முன்; இவினப் புண்யபாபக்ளடையா; இவன் புண்யபாபங்களே யதிக்ரமிக்கின்முன்; ஐஞாதாக்டியிறுல் வுகல கர்மங்களேயும் தஹிக்கின்முன்; அப்படிப்பட்ட ப்ரம்மஐஞாகி சாகு இதோவகங்களேற்றவனுகின்முன்.

സബന്ദ്രമാന് ഏട്ടുണ്ടാന് രൂട്ടാന് വേയം പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് വരു പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ച് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ച് പുറിപ് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ചുവി ക്രമ്പ് പുറിച്ചാര്യ പുറിച്ചുവി പ്രവാട്ട് പുറ്റ് പുറ്റ് പുറ്റ് പുറ്റ് പുറ്റ് പുറ്റ് പുറ്റ് പുറ്റ്

(முo-ஹா.) ஜககர் யாஜ்ஞவல்க்யாக்யாயிகையில் சொல்லப்பட்ட ஆக்மா, அக்கக் தைப் புசிப்பவளுகவும் கர்மபலன்களேத் தருபவளுகவு முபாஸிக்கப்பட்டால் அஜனுயும் மகானுடிகிருக்கிற அவனுடைய அதுக்ரசுத்திஞல் கல்ல போச்தாவாயும் கோஸம்ருத்தி முதலியவற்றையுடையவளுயும் ஆவான்; இதை முமுகூடிக விஷயத்திலும் சேர்த்துக்கொ ள்ளலாம்; அவன் ளர்வாக்மாவாகையால் வர்வா துபவமும் வித்திக்குமென்பது கருத்து.

(ரா-ஹா.) மகானுடிம் அறு ஒடிமிருக்கின்ற அந்த ஆத்மா உபாலகர்களுக்கு உபா ுராதுகுணமாய்ப் புத்தி முக்தி பலன்களேத் தருகில் மூனென்பது சொல்லப்படுகின்றது; அந்தத்தையும் தசங்களேயும் சொடுப்பவனென்றுபாலித்தால் அவற்றையடைகின்முன்.

തെ പ്രസ്തെക്ട് ഇപ്പട്ടുക് ച്ലൂളിന്നു ഉപ്പെട്ടി ചെയ്യും ത്രം തുടുക്കുന്നു പ്രസ്തി ത്രം തുടുക്കുന്നു. ഉപ്പട്ടെ പ ഐ പ്രസ്ത്രേഷ്ട്ര പ്രസ്ത്രേഷ്ട്ര പ്രസ്ത്രേഷ്ട്ര പ്രസ്ത്രേഷ്ട്ര പ്രസ്തരം പ്രസ്തരിക്കുന്നു. പ്രസ്തരം പ്രസ്തരം

(மு0-ஹா-ஸா.) ஜராமா ணமில்லாமல் அபயஸ்லரூபமாயு மம்ருதஸ்வரூபமாயு மிருச்சிற ப்டம்மத்தை யறிச்தவன் ப்ரம்மரூபியாய் அபயத்தையும் அம்ருதத்தையு மடை இன்மூன்.

அறமுத்யாயம் நான்காவது ப்ராடீமணம் முற்றும்.

കൗൗാത്യം പേട്ട് മെത്തും മൂം

രുമത്തുട്ടുക്കുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യാ പ്രത്യായില് പ്രത്യവര്യവ് പ്രത്യവര്യവ്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ്യി

(முர0-ஊர-ஜா-ஜா.) சான்காவது தெத்புயம் சான்காவது ப்றாம்மணைத்தில் அதா வதை யாஜ்துவல்க்ய ப்ராம்மணத்தில் படிக்கப்பட்ட சருதிகளே சில ஏற்றுக் குறைவுக கோடு இந்தப்ராம்மணத்திலும் படிக்கப்படுகின்றன. ஆகசயால் அவ்விடத்தில் வியாசக் யாரம் செய்பப்படாத பதந்களுக்கு இவ்விடத்தில் வியாக்யாகம் செய்யப்படுகின்றது.

பதாக்குயோர்த்திபதுக்கள். சொல்லிய விலாயத்தையே மீனவும் சொல்று வது நிகம சார்த்திகொல்று சங்-த்திலும், கைநாக்யம் திருடப்படாதவனுக்கு என்யாளத்தி வரிகாந மில்ஃலியன் துணர்த்து வதற்கொன்று நா-த்திலும் சொல்லப்பட்டன. எதார்த்தியென் தநிவிப்பதும் ப்றியாஜுகம். மைக்கோலி, ப்றம்மவாரிசியாயம் சாத்யாயலி மும்வனாநத்தை யநித்தவளாயுமிருத்தாள். இத்யானத்தை யடையை விரும்பினுவநாளுர்.

ை கொகுத்திக்கொரு வாஜாது) உரவு ஜிஷிதாகிர ஊ தோதாகாசுலிஹக்கொக்காக இரய்கிரு க்கையுள்ளிகி ∥உ∥

ಕ್ಷಿ ಇತ್ತಿಕ್ಕಾಳಿ ಇತ್ತಾಗೂ ಒತ್ತುವುದ್ದ ಹಿಳ್ಳಾಗಿ ಇತ್ತಾಗಿ ಇತ್ತುವುದು ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಇತ್ತುವುದು ಇತ್ತುವುದು ಇತ್ತುವುದು ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಆರ್ಪ್ಲಿಫ್ ಸಿಸ್ಟ್ರ್ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಹಿಗೆ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗಿ ಪ್ರಾಥಾಗ

സെറ്റിയുന്നു ജിയോഗിച്ചു ഇത്രായം ഇട്ടു അന്ത്യനം കിയോഗിക്കും കുടുത്തു എടുത്തു ആരുക്കാരിക്കുന്നു. എടുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത്തു പുത

യെടുന്നും ചെയ്യുള്ള പ്രാധാനത്തെ പ്രത്യം പ്രാധാനം പ്രത്യം പ്രാധാനം പ്രത്യം പ്രാധാനം പ്രത്യം പ്രവ്യാഗം പ്രവ്യാഗം പ്രവ്യാഗം പ്രാധാനം പ്രവ്യാഗം പ്രവ്യാശം പ്രവ്യാഗം പ്രവ്യാശ് പ്രവ്യാഗം പ്രവ്യാഗം പ്രവ്യാശ് പ്രവ

் ஆட் ந^{ந்த}ு அடித்தார் அத்து விரியாக இது | மக்க அரசு மெக்க பாக குரியாக இது விரியாக விரியாக இது விரியாக இத <u>ന്ന് ന്ന് തെയുന്നു മത്തും പൂലനങ്ങന്ന് ന്ന് തെയും | മത്സ എന്ന</u> *ളും അ*ന്നാ കുടുന്നവ*ുള്ള പ്ര*വസമാക്കുന്നു കുടുന്നവുകള് ഒ **ற** நானது | நாகுமெறுக்ஸ் அடியாறுக் ரூர் வைக*ியே*கள். യപട്ടപന്തു ഉം ബ്¦നാതെ എ | മംബപ്പ വെചനകളെ ലം യുപ്പാനനു ബ്ല് n_{Log} െ \mathbf{z}^{log} \mathbf{z}^{log} \mathbf{z}^{log} \mathbf{z}^{log} \mathbf{z}^{log} \mathbf{z}^{log} \mathbf{z}^{log} \mathbf{z}^{log} **ഘ**ട്ടേന**െ** ഈറ്റെ നംതെ ച^{്ട}ിച്ച ഉപ്പം ജട്ട്ര പ്രഹ്യാപ്പിനാരെ ഒട്ടു | മബ சுரெ**க்க \mathcal{Z}** வரி காரோயக்க $\mathcal{Z}_{J^{\circ}}$ வியானை தரிரு து உடைகாரோயக்க $\mathcal{Z}_{J^{\circ}}$ ലി ധായപ്പി | ചെന്നിരെയുന്നു കാര്യിയുന്നു വി വായവം കുറ <u> ၂၀၈၈ ရှိ ကြားသစားဦး ကြီး အာဏီ- မားညွှေအာင်များ ကြောက်အားကို ကြားသမ</u>ို യൂട്ടുന്ന കൂട്ടുന്ന പ്രചാപു എന്ന പ്രചാചു എന്ന പ്രചാചു പുരുന്ന പുരുന് ലി സ്™ച്ചെയ്യ് | ജോപും പ്രകാരം ഉപ്പോളെ എന്നായിരുത്തം - சுடிக் சம்மு காரோள் உடி விராணிகள் இர் நகாக்டும்மன **சி**வரிக்ட စာ။ မေပါ႔&−်စင်း စာိုဝည္႔ေနာဗ္ဇာကိုယ္သန္း နာဇာနာပို႔ ဗုဒ္ဓာန္ စြ¥ာက^{ျိ}န္မာေျပာစြµ ခ[ျ]ြ∞္ကြဲက္မြဲျခစ္ ေျခာရာရိ‱စ္ေတာ့ စာစာျိဳးစရာ \$ 50 | 50

രബ്പരി ആ ഘു ||ചു| പ്രയാഷന കാാചാര്യത്മാക്കായതായുന്നു പ്രയാഷയം പ്രാമായി ബേഷയാഗി ബേഷ സെന്നവമാഗാചരുടെയുന്നു പ്രവാഷത്തി അവയോഗിച്ചെയ്ക്കായ്

രുപ്പ രാഗത്തി പ്രത്യത്തി വര്ട്ടുന്നു ക്രാസ് പ്രത്യായി പ്രത്യായി

രി ആ കു (കു) പെട്ട് ഞഞ്ചു വു അപരു പെട്ടാം അയു ജ്യായാ പ്രത്യിച്ചു എ ത്രായിച്ചു എ ത്രായിച്ചു വര്ച്ചു വര്യവര് വര്യവര്യായാട്ടായാട്ടായായാട്ടായായാട്ടായായാട്ടായായാട്ടായായാട്ടായായാട്ടായായാട്ടായാട്ടായായാട്ടായായാട്ടായാട്ടായാട്ടായ ബെന്ധുള്ള പ്രധാരിക്കാരി പ്രത്യിക്കായി പിന്റെ പ്രത്യിക്കുന്നു. ഉടുത്തു പ്രത്യിക്കാരിക്കുന്നു. അവരു പ്രത്യിക്കാരിക്താരിക്കാരിക

பையாடுவெலுவல் தொக்கும்.மான கூறி இடிம் வை உண் தெறைய கது தைலிஸ்து இடி இரும் வை தெறி செற்றிய கது தைலிஸ்து இடி இரும் வை திரை செறிய கது தைலிஸ்து இடி இரும் வை இரும் இரும் விரும் விர

ರ್ಮಾಲ್ಕೃತ್ರಿ ಹುದ್ದು ಕಲ್ಪಗ್ರಾಸ್ ಕ್ಷೇರ್ ಪ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಗಳುಗೆ ಗಳುಗಳು ಹಾಗಿ ಹಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ್ರೀ ಹಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ್ರೀ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಸಿ ಪ್ರಾಂತ್ರೀ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಸಿ ಪ್ರಾಂತ್ರೀ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಸಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸಿ ಪ್ರತಿಸಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ

(மு0 - ஹா - முா - ஹா.) இந்தச் சுருதிகளுக்கெல்லாம் வாக்யார்த்தம் முன்னமே சொல்லப்பட்டது. சில பதங்களுச்குப் பொருள் பேதப்பட்டிருக்கின்றன. அவையும் மிக முக்யமானவை சுல்லவாகையால் இந்கெழுதப்படவில்‰.

அறமத்யாயம் ஐந்தாம் பாரம்மணம் ழற்றும்.

குழை சிவிட்சம் 26.

കരുത്തു പ്രത്യായ കുട്ടുക്കുന്നു പ്രത്യായി കുടുക്കുന്നു പ്രത്യായി പ്രത്യായി കുടുക്കുന്നു പ്രത്യായി പ്രത്

ബ് ഉടങ്ങൾ കൂട്ട് വിക്കാൾക്ക് ബ് പ്രഹോദ്യായം ത്രിക്കാന് വിക്കാരിക്ക யண். பாராமபாபு இராராம் ொடி ஐரக்கண்றா ஆரக்கண்றியி க ஸ் - மாயணா அபாஸ்ர் அர்ஸ் - மாபணி ெல்வணெடு வெல்வணி முள் வஜ் ம செட்வு என்ற நான் அடியான அரு கார் நிரு காகாதாட் சி. இ க்டந்த ்ரையாரு ஒது நாடின்ற வாரி அதாகிய இது நடை ஆயக்க ஆறிய **உடிய** န္းန္သံု႔လူေျပြန္ေတြ႔တြဲ႕ မို႔ေတြ႔ေတြ႔ေတြ႔ မို႔ေတြ႔ေတြ႔ မို႔ေတြ႔ မ வெ இக்கையான வாழிகாக காராமனாரிகொ மாலவாஷால் வொவிவுமீடிகள ವೃ \mathbb{P}^{3} ಕ್ರಿಸಿಪ್ಪ್ ಇಟಂಬ್ಬರ್ \mathbb{P}^{3} ಎನ್ ಪ್ರಾಲ್ಟ್ ಪ್ರಾಲ್ ಪ್ರಾಲ್ಟ್ ಪ್ರಾರ್ಟ್ ಪ್ರಾರ್ಟ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಾರ್ಟ್ ಪ್ರಾರ್ಟ್ ಪ್ರಾರ್ಟ್ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರತ್ಯ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಾರ್ಟ್ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಾರ್ಟ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವರ್ಣ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವರ್ಣ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರವ್ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಷ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ್ರಕ್ಟ ಪ ണര്^ണ ചരുപയായ തല്രം നായിക്കാരു വരു ക്രാവം അവര് ஸ இதை இதன். சூட்ட கை திரை செட் திடம் சிரு காண்டிய சிரு . இணாடு போடி வொடிடுதெவொ ஜோக்றிரி வராய் உண்டாரு சி.கி.கி. ಲ್ಲ್ಲ್ ಸ್ಕಾಂಗ್ ಪ್ರಾಗ್ನೆ ಕ್ರಾಗ್ನೆ ಕ್ರಾಗ್ ಕ್ರಾಗ್ ಕ್ರಾಗ್ನೆ ಕ್ರಾಗ್ನೆ திதெவி வுறிதியு அவிவாசாரொள்ள வகாமுகி வை *காக கா து காக* வ வேணு ஈ‱ இ

(முo-ா-பா-ஹா.) மதுசான்டத்திற்கு இசார்யவம்சம் சொல்லியதுபோல இந் சக் காண்டத்திற்கும் சொல்லப்பட்டது. ஆசார்ய பரம்பரையை அதுஸர்திப்ப**து அத்** யந்த முக்யமாகையா லிர்த விஷயத்தில் புரருச்தியில்?ல.

அறவது ப்ராம்மணம் முடிந்தது.

ബച്ചുപന്ധിലെ ബിനട്ടെ പഞ്ചത്മും

(முடு - ஹா.) நடந்த நாலத்பாயக்களால் அபரோக்ஷமாயும், ஸர்வாத்மாவாயும், நீரு பாதிகமாயும், நிர்தோலகமாயும், அத்வீதிபமாயும் சொல்லப்பட்ட ப்ரம்மத்தினுடைய ஐனாரம் மோக்ஷ ஸாதகமென்று சொல்லப்பட்டது. இனி, வ்யாவஹாரிகமாகிய உபாதி விசிக்டமான ப்ரம்மத் இனது, உபாலு ங்கள் முன் சொல்லப்படாதவை பரம்பரையாய் டோக்ஷ ஸ்தானங்களும் ழிகுந்த ஐத்வர்ய ஸாதகங்களுமாகியவை சொல்லப்படுகின்றன. ஒங்காரம் தமம் தபை சாந்ப் இவைகளும் விதிக்கவேண்டும். பூர்ணமாகிய அந்த ப்ரம்ம மானது பூரணமாகிய இதவாகின்றது. அந்த ப்ரம்மம் என்பது காரணப்ரம்மம். இந்த ப்ரம்மடுன்பது காரிய ப்ரம்மம் காரண ப்ரம்மத்திலிருந்து காரிய ப்ரம்ம முண்டாகின்றது. இந்தச் காரிய ப்ரம்மம் தினையையுள்ண தின்றது.

(ரா - ஹா.) ப்ரத்யகூநாபரோக்ஷ ஸகல லோகங்களும் வேசசப்தங்களால் பூர்ண மானது. வேதங்கள் வ்யாஸ்ருதிகளால் பூர்ணமானது. அந்த வ்யாஹ்ருதிகளும் ப்ரணவ

മുതിറ്റ് ||ട|| പ്രാബ്യന്ഗ്യ് പ്രത്യായപ്രായം പ്രത്യായം ആക്യായ് പ്രത്യായം പ്

(முற- வு--மு-- வூ-- வி.) ப்பணவத்தை, சம் ப்ரம்ம என்றபோலிச்சவேண்டியது. அதா வது:—திலர் பரமாத்மாடுவென்றும் சிலர் பூதாகாசுடுமென்றும் சொல்லுகின்முர்கள். இதில் முக்யபக்ஷம் முதலாவது. இரண்டாவதுபக்ஷம் கௌரங்பாயணி புத்திரருக்கு அபிமதம். ஸைசலத்தையும் அறிவிக்கிரபடியால் இந்த ப்ரணவத்தையே வேதமாச ப்ராம்மணர்களேறி ந்திருக்கின்முர்கள்.

சுழைத் தபற்பா ஹண்டு.

குறு நிறையில் திறியில் தியில் திறியில் திறியில

စီခံႏွင္သင္းသားခံက်စ္တြင္ခ်ဳိန္ျားမာတ္ခ်ဳိ႕တည္သင့္တြင္းသားသာတိုန္တီးတက္လုတ္ေတာ့ စြဲအပို႔စ္လင္တာႏိုင္ငံေရးမား က်င္းသားသား ဆန္မာႏိုင္တီး တယ္မလံုး ေၾကာခုတ္ ေတာ္အေပၚ ေတာ္မရပ္ မက္စစ္တြင္သာ အႏွစ္ေတာ္ ေတာ္လို႔ စစ္သားအားမ်ား ေတြ႔ေတြ႔ အေျပာသား မွာ ေတြ အ

க்கோரிருது இத்த இரு இதிரு விருச்சித் சிரு மாரிரு இரி இரு இத்த இரு இத்த விரு இத்த விரு இத்த விரு இத்த விரு இத்த திரு இத்த விருத்த விரு இத்த விரு விரு இத்த விரு இத்த விரு விரு இத்த விரு இத்த விரு விரு விரு இத

(ஶ௦-ஊா-ஶா-ஹா.) தேவர்களும், மறுஷ்வர்சளும், அை⊸ரர்களும் சிஷ்யர்களா யீருந்து £ிதழுப[©]துத்சும்படிகேட்சத் தனித்தனியே (த) என்றப**ே**தித்து அர்த்தபரி கைஷபண்ண அவர்கள் தமதயாதாரங்களே யுபதேசித்ததாகச் சொன்ளுர்கள். மேககர்ஜ நத்துக்கு மதுவேதாத்பர்யம்.

கு விக்கிய விருக்கு விக்கிய வி

മഴിയുട്ടേപ്പറ്റുപ്പു അസ് പ്രത്യായ പ്രത

(முo-ஹா-[மா-ஹா.) ஹருசயத்தை ப்ரஜாபதியாக உபாஸிச்கும்படி விதிக்கின்றது. இந்த மூன்ற எழுத்தடங்கிய இந்தப் பதத்தைப்பற்றித் தனித்தனியே மூன்றகூடிரங்க வோயும் கிருக்தியோடு தெளிந்ததொண்டவனுக்கு அந்தர்தப் பலன்சன் கிடைக்கும்.

കരമുള-രിപ്പോ <u>ന</u>്തെ പ്ര

ക്കെ പ്രെട്ടോഗ്രണ്ട് ||a|| ക്രെട്ടോഗ്രണ്ട് പെട്ടാഗ്രണ്ട് പെട്ടാര് പെട്ട് പെട്ടാര് പെട്ടാര് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട് പെട്ട്

(முo-லா-பா-ஹா.) ஹ்ருதயத்தை ஸைத்யமாக உபாஸிக்கவேண்டும்; அர்த உபா ஸாகத்தா விர்த லோகங்களே ஜயிக்கின் மூன்.

மாவுக்கும் வரு நிகர் கரி நிகர் வரு இது வரு இது வரு நிகர் கரி திகர் வரு நிகர் நிகர் வரு நிகர் வரு நிகர் வரு நிகர் பிகர் நிகர் வரு நிகர் வரு நிகர் வரு நிகர் வரு நிகர் வரு நிகர் பிகர் பிகர் வரு நிகர் பிகர் ப

(முல-ஹா-முா-ஹா.) தகாரம் ம்ருச்புவாகிய ஆக்ருதம். அது ஸகாரயகாரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இதை யறிந்தவன் பொய்யஞாகன்.

കുറെ ചുടംബ്ലൂ അത്യം

கசுற்ற கர்வேளை கூடிசெற்பமான் வா கண் நீண்டு வடமு தொயறாய் உண்ணெண் நோட்ஷிக் பொடுணையா 22- வி நீயரை நி கள் முழி விரெஷொஸ் நீதிஷிக் விர்குணையா 22- வி நீயரை நி ஷி இவகிமுகில் விர்கள் கரியாழி ##

பதார்வயார்த்தபேதங்கள். ஆதித்யமண்டலத்திலும் கண்களிலும் பரஸ்பரோபகார த்தை யலடந்து வர்த்திக்கின்ற புருஷன் ஸத்பரூபியா **யிருக்கின்முன். ம**ற்ற விஷையங் களே மதபேதப்படி கேட்டறிக்துகொள்ளவேண்டியது.

முறு ஆர் உத்து மான் தியாவர் திய வர்கள் அதிய வர்கள் இரு வர்கள் அரு வர்கள் அரு இரு வர்கள் இரு வர்கள் இரு வர்கள் வரு இரு நான் கிற வர்கள் இரு வர்கள் வரு வருகள் வர സ~യരിച്ച്പു കിന്റെറ്റുപു കിറ്റെറ്റെട്ടത്ത് കെ കുക്കാര കരിയുന്ന കിന്റെ ഇരിക്കു തിപ്പുപ്പ കം ജയസ് ചയാത്രയായെ ∥ല∥

(ஶ௦-ஹா-ஶா-ஹா.) அக்க ஆிக்யமண்டல புரு நனுக்குப் பூ ு என்பது சிரஸ்ஸு ந புவ, என்பத கைகள், ஸுகா என்பது பாதக்கள், அஹா என்பது இருஹஸ்யாதாகம். இந்தப்படி யுறிந்தவனுக்குப் பாபடிமோகாகமாகும்.

ളാലെ സ്തുഷ്ട് പ്രായമായാട് ത്രായ്ക്ക് പ്രവേശം പ്രവേശം

(புரை-உரா-உரு.) எல்லா விஷயங்கினபு மாதித்ய புருஷிணையும் அக்ஷி புருஷ னேயும் ஒன்முக[ி]வ த்பாடுக்கவேண்டும்; இவனுக்கு அஹம் என்பது இரஹஸ்யாதாகம். இதுவே விசேஷம்.

கமல் வகை உண்டு.

ളുടം **ബ** വെ ്ഗുുട്ടാള \mathbb{R} \mathbb{R} തുന്നു ചെയ്യുന്നു പെയുത്തു പുന്നു പെയുത്തു പുന്നു പെയുത്തു പുന്നു പെയുത്തു പുന്നു പെയുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തുന്നത്തു പുരുത്തു പുരുത്തുന്നത്തു പുരുത്തു പുരുത്തുന്നത്തു.

(முo-ஹா-ரா-ஹா.) ஹ்ருதயலுச்சின்ன ஒதியபரமாத்மா விசுத்தம்கோக்ராஹ்யன், ஸேமஸ்தத்தையு மங்கோ ்ஸைர்வருச்சூம் அதிபதி, ஸார்வத்தாக்கும் ஈசன், ஸார்வத்தையும் கியமிக்கின்முன்.

കുരഞ്ചുള്ള പൂക്കുത്തും

ම්දුර්යේ දී දී කියන් කෙයන් සැක්වේ විය ම්දුවේ කෙන් විය කෙන් වේ විය ක්ෂේ ක්ෂේ ක්ෂේ ක්ෂේ කියන් විය ක්ෂේ කියන් විය ම්දුවේ දී කියන් විය කියන් කියන් කියන් කියන් විය කියන් කි

(ரு0-ஹா-ரா-ஹா.) மின்னல் ப்ரம்மமென் அபாலிக்கவேண்டும்; இவன் ஸகல பாபங்களேயு^{ம்} நாசம்பண்*ணுவன்*.

കുരുക്കും ഉപ്പുമാത്ത്യം

സ്പുട് 1 പരു ഒന് 2 വുള്ള പുത്തും ത്രായ്ക്കുന്നു. ത്രായ്ക്കുന്നു താന് പ്രത്തായ്ക്കുന്നു. താര് പ്രത്തായ്ക്കുന്നു പുത്തു പു

(முo-ஹா ரா - ஹா.) வாக்கைத் தேதுவாக உபாஸிக்கவேண்டும், அதற்கு நான்கு முலேகள். ஸ்வாஹிகாரம், வடிட்காரம், ஹந்தகாரம், ஸ்வதாகாரம்; தேவதைகளுக்கு முன்னிரண்டு, மதுஷ்யர்களுக்கு ஹந்தகாரம்; பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதைப்ராணன், இரு தேயம்; மகஸ்ஸுவத்ஸம்.

குடையையாய்க்கை டு.

ക്സമുത്തിലെ പ്രപ്രമുള്ള പ്രധ്യമ്മായിലെ അവുള്ള പ്രധ്യമ്മായിലെ പ്രവേശിക്കുന്നു. പ്രവേശിക്കുള്ള പ്രവേശിക്ക്കുള്ള പ്രവേശിക്കുള്ള പ്രവേശിക്ക് പ്രവേശിക്കുള്ള പ്രവേശിക് പ്രവേശിക്കുള്ള പ്രവേശിക്കുള്ള പ്രവേശിക്കുള്ള പ്രവേശിക്ക് പ്രവേശിക്കുള്ള പ്രവേശിക്ക് പ്രവേശിക്ക് പ്രവേശിക്ക് പ്രവേശിക്ക് പ്രവേശിക

(புரு - லா.) புடிக்கப்படுகின்ற அந்நத்தைப் பசநம் செய்கிறவனும், சப்தித்துக் கொண்டிருக்கிறவனுமான வைச்வாநரீனப் பரமாத்மாவாக உபாஸிக்கவேண்டும்; அந் தச் சப்தம் மரண பூர்வாவஸ்தையில் தெரியாது.

കുന്നു പ്രൂപ്പുള്ള അവും പ്രൂപ്പുള്ള പ്രൂപ്വുള്ള പ്രൂപ

നെട്ടെത്തും മുതി പ്രക്യാല് ക്യൂട്ടു ||#|| പ്രക്യാല് പ്രക്യാവ് പ്രക്യാല് പ്രക്യാവ് പ്

(முo-ஹா-முா-ஹா.) வாயு, ஆதித்யன், சந்திரன் இவைகள் வழிவிட உபாஸக**ன்** ப்ரம்மலோகத்தை யடைகின்*முன். அ*ர்சிராதி மார்க்கத்தில் சில சொல்லப்பட்டன. இ**ர்** தப்படி அந்த லோகம் சேர்ந்து அங்கு எப்போதும் ஸுகிக்கின்முன்.

യെ മെറ്റെ ചന്ദം മപൊപ്പും പ്രധിമംബറു ചെന്ദ്യ് മെഞ്ഞ മെയാക്കായുന്നു പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും ചെയാം പെരും ചെയും പ്രയാഹിയായുന്നു പ്രയാം പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും പ്രോഹിയായുന്നും പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രയാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാര്യാക്കായുന്നും പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാഹിയാക്കാര്യം പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രത്ത്രം പ്രതാഹ് പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാഹിയാക്കായുന്നും പ്രതാഹ് പ്രതാത്രം പ്രതാഹ് പ്രതാഹ് പ്രതാഹ് പ്രതാത്രം പ്രതാശ് പ്രതാത്രം പ്രതാശ് പ്രതാശ് പ്രതാശ് പ്രതാശ് പ്രതാശ് പ്രതാശ് പ്രത്രം പ്രതാശ് പ്രതാശ് പ്രതാശ് പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രതാശ് പ്രത്രം പ

(முo-லா-ரொ- ஹா.) வ்யாதிபீடைச் மசாககமாம் தஹாம் இவற்றைத் **தப**ஸ்ஸா**க** த்யாஙிக்கின்றவனுக்கு உத்தமலோக ஜயமுண்டாகின்றது.

கும்தா உரு வூரு வாண்டு.

(புற - ஹா-புரா- ஹா.) கிலர் அந்நம் ப்ரம்ம மென்றுர்கள், சிலர் ப்ராணனே ப்ரம்மமெ ன்றுர்கள். இப்படியன்ற, ஒன்றைவிட்டபோகொன்று விகாரத்தை யடைகின்றதன்றே? ஆகலா லிவ்விரண்டும் ப்ரம்மம். இப்படி டுறிந்தவன் சிறந்தவனென்று மகளுகிய ப்ராத் குதன் சொல்லக்கேட்ட பிதா, அந்தப்ராணன்களே விரமென்றபாஸிக்கவேண்டுமென் ஹம், அப்படியுபாஸிப்பவனுக்கு ஸர்வாறகுகலத்வ முண்டோகின்றதென்று முபதேசித்தார். கம் தி பெட்கமன் டீவ்ணி.

(ருo-ஹா-ருா-ஹா.) ப்ராணனே உக்தமென்கிற சஸ்த்ரமாகவும் அந்தப்பேர்கொ ணேட ஸாமமாகவும் யஜு-ஸ்ஸுசவும் கூடிக்கு உராகவம் உபாஸிப்பவனுக்கு அந்தந்த ஸா லோக்யஸாடில்யங்களேயும் அந்தந்த ஐஹிக பலல்களேயு மதுதந்திலும்.

കരച•ചം നേബ പ്യായും ?°

(UDO-ஹா-ॻா-மா.) காயத்ரிகாய உபாளிச்சூம் விடி மொக்லப்படுகொது. முதலா தை பதல், ுமி. அந்தரிக்ஷம், த்மெயா: என்பகு இது எட்டெழுத்தடங்கிறது இப்படியை மூன் நூலகமாக உபாளிசகு மவனுக்கு மூன் நலகங்களிலும் ஜயிசகினேன் டியவற்றின் இபமுண்டாகும் இப்படி இருக்கு, யஜுன்ஸு , ஸாரம். இது இரண்டாவது பதம், இந்தப்படி த்ரயியாக உபாளித்தவனுக்கு வேதொக்க வைகை பலன் சாளும் கிடைச்சம். இப்படியே ப்ராணன், அபாகம், ப்யோகம். இது மூன் மூவது பதம். இத்தப்படி யுபாவித் தவணுக்கு ஸகலை ப்ராணி ஜயமுமுண்டாகும். மண்டவபுருஷிண குண்கு வது பதமாக உபானிப்பவன் அந்தப் புருஷேணியிட்பால் திருப்தினயுடிடையை இவான்.

ணு செர்கு காகருத்து இது விது ஆர்க்க வகூற்று சிரியை இல் வ ஹெஸ்க் காறு கிறி இரு இரு கிறிக்கி கொடுக்கு விக்கி கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கி கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கு கிறிக்கு கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கு விக்கி கிறிக்கி கிறிக்கிக்கி கிறிக்கி கிறிக்கி கிறிக்கி கிறிக்கிக்கி கிறிக்கி கிறிக்கி கிறிக்கி கிறிக்கிக்கி கிறிக்கிக்கி கிறிக்கிக்கிக்கிக்கிக்கி கிறிக் மை வி விட்டை ஐ வோரு உடியி வையுற்ற வராகிக்கியை இத்த துடிரு செர்க்கும் இரு சி. ஆம் கு குர்க்கிய விகுகிய குரு குரிக்கிய விகுகிய விக்கிய குரு கி. விக்கிய விக்கி

(மு0-ஹா-[ரா ஹா.) இந்தக் காயத்ரியானது அந்தத் தூரீயத்தில் ப்ரதிஷ்கு டையடைகின்றது. அந்தத நியமும், ஸைத்யத்தில் ப்ரதிஷ்குடை மடைக்கிருச்கிறது. ஸைத்ய மடைகின்றது. அந்தத நியமும், ஸைத்யத்தில் ப்ரதிஷ்குடை மடைக்கிருச்கிறது. ஸூத்ய மென்பது சக்ஷு-ரிந்திரிபத்தை. வின்கிரைக்கிறியில் மாக்கிருக்கிறது. வின்பியில் விரித்தையை மெய்யு கச்சொள்ளுகின் முறும்லை வரி. அந்தலுக்கம் பலந்தில் ப்ரு திஷ்டை மடைக்கிருக் நக. மேலம் என்பது ப்ராணனே இரையைத்தில் (அசுவது பிராணனில்) ப்ரகிஷ்டையை படைக்கிரைக்கிற்கு இருக்கின்றது. இருர்கிஷ் கடியத்ரி இருக்கின்றது. இதார்க்கிறைக்கிறியில் இருக்கிக்கிற்கு வின்பியில் இருக்கியாம். ஸ்டிக்கியில் இருக்கியாம். ஸ்டிக்கியில் இருக்கியாம்.

(புர**ு ஹா-பு**ரா-ஹா ` செலர் பைவித்ரியை அநுவ்பி ப்சந்தஸ் வென்று **அசந்**சுச் சிலை காரணங்களேச் கூறுவது யுக்தமன்று. மந்தொன்கை வெல்றுல் காயச்ரியே பலாவித்ரியா கக்கொள்ளவேண்டும் இப்படியறிந்தவனுக்குச்சாரம் வாங்குவதிறை ஆண்டாகுமந்**தந்தப்** பாபங்கள் மைப்படியாவாம், அது காயத்ரீ ப்ரபாவ மென்றுறிக,

(மு0-ஹா மா-ஹா.) காயத்ரீப்ரதம் பாதஜ்ஞாரத்தால் த்ரிலோகாறுபடிமும், த்வீ தீயபாதஜ் ஞாருத்தால் வேகோச்த பலங்களும். த்ரீ இப பாதஜ்ஞாருச்சால் ஸர்வ ப்ராணி பலன்சுளு மூண்டாகின்றன. நான்காவது பாததகை யறிச்ததர்குப்பலம் ஆசுத்தியமே யன்றி வேறு பலன் ஒல்லாது.

ൗണ് അപ്പാട്ട് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത

(UTO-ஹா-(TT-ஹா.) அந்தக் காயத்ரிக்கு உபண்தாநமந்திரம் என்ன வென்மூல் கா யத்ரியாகின்முய். எக பதியாகின்முய், த்விபதியாகின்முய், த்ரிபதியாகின்முய், சதாஷ்பதி யாகின்முய், அறியமுடியகாகின்முய் உனக்கு நமஸ்காரம். நான்காவதின்பொருட்டு நைம ஸ்காரம். அந்தத் தாரீயமே (தர்சத) மென்றும் (பரோரஜஸ்) என்றும் சொல்லப்ப**டுகின்** றது. சத்ருவைக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டத்தை யவனடைய வேண்டாம் என்றும் தன் சேனக்குறித்தாயின் இந்த இஷ்டம் என்னே யடையவேண்டுமென்றும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படிச் செர்த்து உபஸ்தாநம் செய்தாலப்படிக்கே இஷ்டப்படியாகின்றது.

ച്ചെന്നും കുറ്റു പരിലെ പടിക്കുന്നു പരിച്ചു പരവ്വവ് പരിച്ചു പരവ്വവ് പരിച്ചു പരിച്ചു പരിച്ചു പരിച്ചു പരിച്ചു പരവ്വവ് പരവ്വവ് പരവ്വവ് പരിച്ചു പരിച്ചു പരിച്ചു പരവ്വവ് പരിച്ചു പരവ്വവ്വവ് പരവ്വവ് പരിച്ച്

(புரு 0 - ஹா - பூரா - ஹா.) ஆச்வ தராச்வி யாயிய புடிலரைப் பார்த்துச் சொல்லியது யாதெனில், நான் காயத்ரீவித்தென்கிறீரே; அப்படியாளுல் ஏன் பாபியாயிருக்கிறீரென் பது. அதற்கவர் சொல்லிய பதில், நான் காயத்ரீ முசுத்தை யறியாமையிலிப்படியாயிற் றென்பது. இதைக் கேட்டு உபகிதேசித்தது யாதெனில் முகமாகியது அக்நி இதையறி ந்தால் பாபங்களெல்லாம் தக்தங்களாய்விடும். சுத்தைய்ப், பூதனுவாகென்பது. இப்ப டிக்கெல்லாம் சொல்லியது வைதேஹராகிய ஐககரேயாம்.

കുരുന്നു പ്രത്യായ പ്ര

கு் ஆடு ரை இடியி | கடு நி. உரு விரு நி. இத்து சி. கூறு நி. குறி நி. குறி

பதார்ய வர்த்த பேதங்கள். இர்தச் சுருதிகளுக்கு ஈசாவாஸ்யோபரி ஃத்தின் கோடி யில் அர்த்தமெழுதப்பட்டிருக்கிறது; அவ்விடத்திலும் இர்த வாக்யங்கள் படிக்கப்பட்ட மையாலென்றறிக. ஆதாலாலி ஐகு பொருள் சொல்லப்படவில‰.

ஏழாவதத்யாயம் முடிந்தது.

௸ மு⊸மு⊸ஹொ. மூஃ.

வுஊசாரண்∂கொவ நிஷ் க கஷ் 2ாய ∂ாயஃ.

കുന്നുണ്ട് അയു ഗ്ര.

(முo-ஹா-புா-ஹா.) ஜ்யேஷ்ட ச்ரேஷ்ட குணவிசிஷ்ட ப்ராணேபாஸகன் பர கோஷ்டிகளில் ஜ்யேஷ்டளுயும் ச்ரேஷ்டளுயுமாகிமுன்.

ക്പത്ത്യക്ക് സ്ഥലം ചെയ്യുന്നു വേരുന്നു പ്രത്യം പ്രത്

(ருo ஹா-ரூர-ஹ.) வெளிவ்நட குணாவிசிவ்நடவாகு பாஸாபான் வெளிவ்நடகு**ண** முடையவனுகி*ருன்* வெஸ-மா*னுகிருனென்றபடி. வெஸ*ு தாம் வாக்மிவஸு- மா*ஞகக்கா* ண்கையாலே வாக்குவலிவ்நடமாகின்றது.

ஸ் ஆ எ் ஆகுஸ் ஆஸ்ரு எர் ஆகுஸ் ஆக்-ரைராணவு ்றுக் ∥டா | ஹெரி வயூ-றுறை எர் ஆஸ்ட் வளு்கள் அன்று வி ஆகு இச்-நொகைறை எர் ஆஸ்ட் விக் வி ஆண் இன்று வி ஆகுஸ் ஆக்-

(முடு-உா-ரு-உா') ப்ரநிஷ்டை குணவிசிஷ்ட சகூடு-பருபோசகன் ப்ரநிஷ்டை பெலத்தையடைகின்றுன். ஸமவிஷேம ஸ்தாநங்களில் கண்ணுல் கண்டே ப்ரநிஷ்டையை டைகென்று ஞகையோல் கண்ப்ரதிஷ்டை குணமுடையைதா கின்றது.

വെന്നു പ്രകാരിച്ചെയ്ട് കാരിക്കുന്നു പ്രകാരിച്ചു പ്രകാരിച്ചാരിച്ചാരിപ്രകാരിച്ചാരിപ്രകാരിച്ചാരിപ്രകാരിപ്രകാരിപ്രകാരിപ്രകാരിച്ചാരിപ്രകാരിക്

(புரு - ஹா-பு - ரூரா.) ஸம்பத குணவிசிஷ்ட ச்ரோத் ரோபாளகம் செய்பவனுக்கு இஷ்டமெல்லாம் கைகூடுக். ச்ரோத்ரமுடையவனுக்கே வேத ஸம்பத்தியுண்டாமா கையால், ச்ரோத்ரம் ஸம்பத் குணவிசிஷ்டமாகின்றது.

വെന്നും വെന്നും പ്രത്യാക്കുന്നു. അവ്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

(புரு - ஹா-புரா - ஹா.) மாஸ்ஸை ஆயதாமென்று பொஸிப்பவன், அனேவர்க்குமா ச்ரயனுவான். இந்திரியங்களுச்கு மரஸ்ஸு ஆச்ரயமாகையால் ஆயதாமாயிற்று.

വെ പെടുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

(புற-ஹா-றா-ஹா.) உபஸ்தேர்திரியத்தை ப்ரஜாபதியாக உபஸித்தவன் புத்ராதி ஸம்ருததியை யடைவான்.

രുക്കാനു പ്രത്യായ പ

(புர0-ஹா-பா-ஹா.) இந்த ப்ராணன்களென்கிற இந்திரியங்கள் ஆத்மாவுக்கு ச்ரேயஸ்ஸை யுண்டுபெண்ணூகிற விஷயத்தில் விவாதப்பட்டுக்கொண்டு ப்ரம்மாவின் ஸமீபத்தில் சென்றன; எ.சுளுக்குள் யார் பெருமை யுடையடிரென்று கேட்டன. அதற்கவர் சொல்லியது உங்களில் யாருடையவியோகத்தில் இந்தச்சரீரத்தை ஹேயமரப் கிணக்கின்மூர்களோ அவரே வெஸிஷ்டரென்று.

வாதொக்கு ஆறு உது அதெ தெய்ய வடம் பிடிய கூடிய வர்கள் குறியான உர்கள் குறிய வர்கள் குறியான உர்கள் குறியான வர்கள் க இத்தி தெய்யான குறியான வர்கள் குறியான வர்கள் குறியான குறியான குறியான குறியான குறியான குறியான குறியான குறியான க **ഞ്ഞും. പ്**പര്യക്കാണ് പ്രവേശം ഇത്തുന്നു. അവരുന്നു പ്രവേശം ആപ്പോട്ടു ആവരുന്നു. പ്രവേശം ആവരുന്നു. പ്രവേശം ആവരുന്നു. പ്രവേശം ആവരുന്നു. പ്രവേശം ആവരുന്നു. പ്രവേശം പ്രവേശം

(புர0 - நா - நூ ா - ஹா.) அப்போதா முகலில் வாடு : இலியமானது சரீரக்கைசவிட்டுப் புறப்பட்டு ஒருவருடம் சழித்து வந்து என்னே விட்டு நீங்கள் வப்படி நீறித்திருக்கிக் வெளன்ற கேட்க உலரத்தில ஊடமகளோப்போல் மற்றுண்டான இந்திரிய ட்டாபாரங்க வோடு நீவித்திரு :்தோம் என்ற சொல்ல, வாக்குச் சரீரததில் ப்ரவேசித்தது.

வஸ்-தொட√ன்சு^பது ஆீ் o வ ஆ்டம் உடி ் டம் ் 'டம் தி. **வ உ ி. வ உ ரை** မာ႕။ အားနွာ ေျပရအာန္ႏုိင္ငံေရး စားစား က_ုတ္သန္း ေတြက ေန႔ အား**ခါ**မွား ေတြကား ெ உரு நகு நகு கு கு வகு இரு வெரு வாற்கு ெராதெண்வாணத் வாணை ந சி நாவா வாவ ம \sqrt ந வகுகு வி **டிர** தி வெளி நனார். காபிர நா ரெ கணிவை இவ்விருவ் அளி விவெ**னவை** ேரு ாது விகி 8 தெர்ஹோவக் ரசே துவ் தாஃபெ ராஷ் நாம் கொவா သန္တမ≷ဟနေး နေႏွာဝန္းရွိန္ နာခါႏွစ္ခြဲန္စည္တက္သမက္မွာေႏွာ္မက္မွာေဆါန္းာ္စြဲ**လက** இடியாய் பணந் விராதன் நவத் தொவாவாவ் மிரு நவுக்கு கூடி முரான ந െ പ്രദ്ധാന നിയായില് പ്രദ്ധാന നിയായില് പ്രദ്യാഗത്തില് പ്രദ്യാശ് പ്രദ്യാശ് പ്രദ്യാശ് പ്രദ്യാശ് പ്രവ്യാശ് പ്രവാശ് പ്രദ്യാശ് പ്രവ്യാശ് പ്രവാശ് പ് மை அத்திரை இத்தொறையாகியாக அடி காயா**சா நா** மை கஸா வ, ாண நி வ, மிண மவடிதொ வரவாவ மறு நிறுக்கு வராமர അട് ഉഗ്രൂറിട്ടും അതിലുന്ന് സെസ്ക് പ്രൈസ്മായ ജിമിറ്റും കി പ്രൂമിവാശാമായ അട്ടെഗ്രൂറിട്ടും അതിലുന്ന് സെസ്ക്രൂരി വിഷ്ട്രായ്ക്കായി ரெக் ||க்உ|

(முn-ஹா-முr-യா.) இப்படியே கண் காத மகம் இரேசஸ்ஸு இவைகளும் சிரீ நத்தை விட்டு வரு உகாலம் பெளி மிருக்க ஜீவிச்சப் காரச்தை ப்ரசனம் பண்ண அக் தேக்க இக்கிரியுக்க ளில்லாசவர் இசரோ திரியுக்களே இ ஜீவிப்பதுபோல் ஜீவித்தோமெ ன்னை, அக்க இக்திரியுக்களும் சிரச்தில் ப்ரவேசித்தாவிட்டன.

കൊഴു ചെറുതു ∥യം പി മാലാപ്യത്തെ ടൂട്ടുന്ന പ്രത്യായില്ലായ്ക്ക് വിയായില്ലായ്ക്കുന്നു. പ്രത്യായില്ലായ്ക്കുന്നു. പ്രത്യായില്ലായില്ലായില്ലായ്ക്കുന്നു. പ്രത്യായില്ലായില്ലായ്ക്കുന്നു. പ്രത്യായില്ലായ്ക്കുന്നു. പ്രത്യായില്ലായി

(ஶ௦௦-ஹா-ஶூர-ஹா.) அட்போது முர்யப்ராணன் சரீரத்தைவிட முயன்நது. அப் போது எல்லா இந்தலியக்களுக்கு முதக்ரமண முண்டும்டிய ம் ஃட்டதை ஒரு வெறிய குதிரை கூச்சுக்கினப் \பாத்துக் கொண்டு வெளப்புவதுடிபாலாயிற்று. அப்போது மற்ற விந்திரியங்கள் சீ உத்ர்ரமிபாதே; உன்னே விட்டு நாங்கள் ஜீ விஃயாம் என்றுகொல்லினு. அதற்கு முக்யப்ராணன் என்னேப் பூசியுங் கோகுன்று கேட்டது.

(UVO-ஹா-புரா-ஹா.) அந்த வாச்கு நீயே வலிஷ்ட இனன் றும், கண் நீயே ப்பதி ஷ்கைடப்பென றம், காது நீயே ஸம்பச் தென் தம், நீட்ய ஆயசாடு என் ற மாஸ்ஸுடம், நீயே ப்பது இவென்று இரேதஸ்ஸுடம், சந்தம் குணை சசதிகையப்பனதிரை மென்றுறிந்து ப்பாணன தூச்சே பொன்றன. இப்படிக் குணை சாகம் செய்த இந்திரியங்கு வரோக்கி அந்த வஸைத்ரங் குபோ ப்பாணன் கேட்க, கீடாதி ஸர்வ ப்பாணங்களுகைய அந்மு முனுக்கு அந்கம். ஜல மேலை ஸ்த்ரம் என்றும் இப்படியறிந்த கணு சகு அபஷ்ப பக்ஷணம் தூருக் ப்புகிக்குறும் முதலிய சோஷங்கள் புகுராவென்றும், அப்பு வஸ்த்ரமெல் பதற்குப் போசக பூர்ட்டைரைத் ரோச மநுக்கள் மகங்கள் செய்யும்போது ப்பாணனுக்கு வஸ்த்ரடாக கீணேக்கிறுர்கள் என்று சொல்லினை.

இப்படி எட்டாமத்தியாயம் முதல் ப்ராம்மணம் முற்றும்.

குறு ஆரு வடன்கை?

(பு CO-ஹா-பூரா-ஹா.) ஆருணி குமாரனஇய உடுவத கதே பொஞ்சால சேசத்து வித்வத் கோஷ்டியை ஐ. தெதக்கொண்க தென்ஜோ உபசரி கின்ற ஜீபல புத் ்ரணுகிய ப்ர வாஹாணா ராஜ:விஹுடைய ஸதஸ்ஸு ந்கு வர்சான். அவஜோப பு ஈத்த ஒ குமார**ோ** எனேறு ஸம்போதித்சான். அசந்கு பொளன்று ப்ரதிவசாம் சொன்ணன். பீசாவி **ூல்** ஜ்ஞாகோபசேசம் பெர்றீரோ வெனைமுன். அசந்கு இந்த ச்**வேத**்கதை ஆடுமென்முன்.

(பாற-வா-டு-வா.) இப்படிச் சொன்ன ச்வேத கேதேவை ராஜா கேட்டார். மர ணமடையும் பேர்கள் எப்படி நெல்லகதி யடைகிகுர்களேன்பது தெரியுமா? அறியேன். மீண் இ இந்த லோகத்தில் ஜந்மமெடுக்குங் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். சுவர்க்கலோ கம் திரம்பாமலிருப்பதற்குக் காரணம் தெரியுமா? அறியேன். எத்துளோமதை ஆடுத்தியில் அப்பு என்கிற பூதஸு க்ஷமம் புரூஷாகாரத்தை யடையுமோ அதுதெரியுமா? அறியேன். தேவையாக பித்ருயாணக்களே யடையும் வழி தெரியுமா? அறியேன். இத வேதமோதேம் விஷையமன் குடு? எல்லாட்றோகானிகளும் இந்த இரண்டுவழிசளி இலேயே செல்லுகின் றன வேன்கு என்று சொல்லிட்ட இந்த ப்ரச்சங்களில் காடு இன்றையமறியேகென்குன்.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். இவ்விரண்டு வெழிகளும் ஸம்ஸார கதிக்கே ஸாககமாயி கொகை. பிதாம் மாதரம்ச என்பதற்கு அண்டைத்தினுடைய மேற்கபாலமும் இழ்க்கபால மும் பொருளாகையால் அதின் எடிவில் என்று பொருள்படுகிற அந்தரா என்கிற பதத்தி ஞல் அண்டத்திக்குட்பட்ட உலக மென்ற தோற்ற கின்றையையா லென்று செர், பாத்தி லும், தாய்தங்கை ஸம்பார் 2 மென்கிற ஸம்ஸார மில்லாத பசவானுகையா மூடித்திலோகத் கையும் இரப் என்றுமே செல்லுகின் மூர்களென்று (ரா.ஹாகதிலும்) சொல்லப்பட்டது. இராமாறு பாஷ்ய பக்ஷைத்தில் அந்தரா என்பதற்கு இல்லா என்று பொருள் மாதா பிதா என்பதற்கு ப்ரஸித்தமான பொருளேயாம். இந்தப் பேதங்களேப் புத்திமான்கள் ஊகித்துக் கொள்க.

കരുന്നു പ്രത്യാഥ പ്രത്യാഥ പ്രത്യാധ പ്രത്യാധി പ്രത്യാധി പ്രത്യായി പ്രത്യാധി പ്രത്യവ് പ്രത്യാധി പ്രത്യാധി പ്രത്യാധി പ്രത്യാധി പ്രത്യവ് പ്രത്യാധി പ്

(முo-ஹா-முா-ூடு) இந்தப்படி ப்ரசாங்கள் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்ல முடியோ மல் போனபின் அந்த அரசன், ஆதரம் செய்து அவ்விடத்தி லிருக்கும்படி கேட்டிக்கொ ண்டு அர்க்கய முதலிய உபசாரங்களுக்குத் தொடங்க அவற்றை யாரதாரித்து, தகப்பஞ ரிடமோடி வெந்து எனக்கு எல்லா வித்பையும் உபதேசித்தேவென்றீரே; இப்படி மோசம் செய்யலாமா? இப்படி உந்த ராஜாகேட்ட அஞ்சு கேள்விகளுக்கும் ஸமாதாரம் எனக்குத் தெரியவில்2லேயே என்று வியலாரத்துட னிருவரிடத்திலும் வெறுப்புடன் பேசிஞன்.

യായും പ്രയാത്രം പ്രതാത്രം പ്രയാത്രം പ്രയാത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ്രതാത്രം പ്രതാത്രം പ്രത്രം പ

(மு0-ஹா-முா-ஹா.) அவர் அதாவது பிதா கொல்றுகின்முர் நானமிந்த விஷைய மெல்லாமுனக்குச் சொல்லியே இருக்கின்றே மென்று ஃ ஃஃனேத்துக் கொன்ன வேண்டும். இந்த விஷையங்கள் எனக்கும் தெரியா; நாமிருவருமே போயட்டிடத்தி விதையுமிந்த வரு வோம் என்று பிதா சொல்ல, புத்ரன் நீரே போய்த் தெரிந்த கொண்டு வொரும் ,நான் வரு வேதில்ஃ யெவ்விடத்திற்கென்று சொல்ல கௌதமரென்கிற அவனுடையைபிரா அந்த ராஜ னிடம் செல்ல அரசனும் அர்க்க்யம் முதலியவற்மு லவரை உபசாரம் செய்து உமக்கு மேண்டிய தருகிறேசினைன்முன். സെറ്റെ ബാല് എട്ടും പ്രമാരം പ്രവാധ പാര്യം പ്രവാധി പുരുന്നു. പുരുന്നു പുരുന്നുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നുന്നുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പു

(முல-ஊா-ஊா-முா.) எனக்கு வரங்கொடுப்பதாய்ச் செய்தப்ரதிஜ்கைஞயுண்மையா யின், என்னுடைய குமாரினக் கேட்ட விஷயங்கிள நானறியச் சொல்லவேண்டும்.

கோருக்காவ தெரிவர் சுறுவர் கவிக்கிய கள்ள காற்கள் காற்கள் கள்ள காற்கள் கள் காற்கள் கள் கள் காற்கள் காற

(ரும- உராரா- ஹா.) கீர் கேட்கும் வரமானதா தேவே ஸம்பந்த முடையது; மதாஷ் யார்ஹமான வரங் கேளுமென்றுன் அந்த ராஜன்.

സെ ഇവാചാച തുളുന്ന കെയ്യുക്കിന്റെ പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന പ്രത്യാക്കുക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കുക്കാന്റെ പ്രത്യാക്കുക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്

(பு ப ் ஹா - பு ர - ஹா .) கௌ தமர் சொல்லு கென்று ஈ. யானே குதிரை தா ஸை எக்கம் பொன் முதலிய மைஸ் தத்தையும் கொடுப்பவ தையை மீ, இந்த நான் கேட்ட வரத்திற்கு அதாதா வாகக்கூடாது. இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், சாஸ் த்ரப்படி கெட்தயன் முறை தப்பாமல் இருந்து அறிக்த சொள்ளலாமென்று சொன்றேன். அப்படி பை செக்கிறைல் சிலத்பபாவத்தை இசைந்தார். எடுகுன்றுல் ப்ராம்மணர் தக்கஆசார்யன் கிகையாரதபோது தாழ்க்த ஜா கியாவர ஆசார்யதை வரிக்கும்படி கேரிட்டால் முக்யமான சுச்ரூ கைடி முத கிய சிலத்த வர்க்கியைச் செர்ப்படியே வரிக்கும்படி கேரிட்டால் முகம்மான சுச்ரூ கைடி முத கிய சிலத்தியைச் செர்ப்படியே முன்னேர்களுடைய அது ஆடாகம் ஆகையாலப்படியே வரக்கிறுல் சிலத்தியாவத்தை ஒப் புக்கொண்டு கேட்டார்.

ം സെ ചെന്നുവാ ക്യാന്ഥ്യം ഗണ്ടാ ഉപ്പെരുന്നു അയാ പി കുറുമാന് വ യെ പാതിലെ കാര്യാപ്ര തടുതിച്ച് സ്ത്രത്ത്യായ ഉപ്പോക്കാര്യാക്ക കുറെയുട്ടുന്ന് പ്രതിയില്ലായ പ്രതിയില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്

(மு0-ஹா-[पா-ஹா.) இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட அரசன், இந்த அபராதத்தை மன் னிக்கவேண்டும்; நீர் பீதா மஹஃனப்போலே பார்க்கத் தக்கவர். இனி நானுமக்குச் சொல் லாமலிருப்பேறை? இதுவரையி லிர்த வீஷயம் நாஜாச்களின் பரம்பரையிலேயே வந்தது; ப்ராம்மணர்கள் நியார்கள். அப்படியிருந்தும் உமக்கு நான் சொல்லிவி இன்றேன். உண க்கு நான் சிஷ்பமினன் மூ இப்படித் துழந்தவளிடத் இலும் யார் சொல்லுவார்கள்? ஆகை யால் சாஸ் இரப்படியே உமக்கு நாக் சொல்லுகின்றேன்.

സ്ത്രീ തെയുന്നു പ്രത്യായ പ്ര

(முர-ஹா-முர-ஹா.) கௌதமரே கேளும்; இந்த த்புலோகத்தை அச்ரியாகவும் அதற்கு ஆதித்யின் ஸமித்தாகவும். கிரணங்கிளப் புதையாக அம் பகில வெளிச்சமாகவும் திக்கு விதிக்குக்கிளத் தணல் பொறிகளாகவும் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட இந்த அக்கியில் தேவர்கள் ச்ரத்தையை ஹோமம் செய்கிருர்கள். அந்த ஆஹு-திக்கு ஸோமண் நாஜாவாகின்முன்.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். அக்கிஹோத்ராகுதி ஸம்பர்தமாக 'சங்க-பாத்திலும் இந் திரிய ஸம்பந்தப்பட்ட பூதஸூக்ஷம விஷயமாக 'ரா-பாத்திலும் சொல்லப்பட்டது. இதி ன் விரிவை யுபதேசத்திஞலழிக.

17

THE KUPPUSWAMI SASTRI RESEARCH INSTITUTE MYLAPORE, CHEMMAI-4 ത്തു ചെച്ചു $\|$ ഭവ $\|$ തുടു പരുത്തു പരുത്തുന്ന് പരുത്തുന്ന്ന്ന് പരുത്തുന്ന് പരുത്തുന്ന് പരുത്തുന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്

பு பு பு பாடி ா- ூா.) வர்ஷ் சே வைத ஸம்வத்ஸரம் மேகம் மின்னல் இடி இடை களே அக்கி முதலியவையாகக் கீழ்ச்சொன்னபடி வைத்து ச்கொள்க. இப்படிப்பட்ட அக்கி யில் அச்த ஸோம ராஜாவாகும்படி ஹோமம்செய்யப்பட்ட ச்ரத்தை என்கிற அப்புகளேச் சேர்ச்சுவர்ஷமாய் முடிதிறது.

(முo-ஹா-மூா-ஹா.) இந்த லோகம் ப்ருதிவி நெருப்பு இரவு சந்திரன் ககூடித்தி ரங்கள் இவைகளே முன்போல் காண்க. அப்படிப்பட்ட அக்கியில் உர்ஷத்தைவிட அது அந்நமாகின்றது.

குதாகலை உன்கு உணிட இசை ஒரு சிறம் கூலிதீரு இ #சசா தூகாரை வீகுக்கம் நாலுக்கு ஒன்கை கோண்ணீறலை சென்ற சுக்கு ஒர்கள் கூறில் குத்தையிலி பக்கு விறிக்கில் விறிக்கில் கிறிக்கில் கிறிக்

(புo - ஹா-ரா-ஸா.) புருஷன் திறந்தவாய், ப்ராணன் வாக்கு கண் காத இவைகளே முன்போலவே காண்க. அப்படிப்பட்ட அக்கியில் அந்நத்தைச் சேரவிட இரேதஸ்ஸாய் விடுகிறது.

(பு0-ஹா-டூரா-ஹா.) ் ச்ரி உபள் சமம், ஹோமங்சர், யோரி, மைதா வ்யாபா ரம், ஸு-கம் இவைகளே முன்போல் ரூபிச்தாக் கொள்க. டூப்படிப்பட்ட அச்சியில் இரே தேஸ்ஸைச் சேர்க்கப் புரு அனுகின் முன். அவனுடைய ஸ்திரி கி வெயில் இல. தர்மத்தின்படி யாகின்றது.

ு சூர் காலீர்களை பிரித்தை இகள். இத்து உணிய இக்கு சுவர்கள் விறிக்கு விறிக்கு சிரு கிரிக்கு சிரு கிரிக்கு சிருக்கு காலிர் கிரிக்கு சிருக்கு கிரிக்கு சிருக்கு கிரிக்கு சிருக்கு கிரிக்கு சிருக்கு கிரிக்கு கிரிக்க

(மு. - ஹா-முர - ஹா.) இவன் மித்சபின் வாஸ்தவமான லோஷணங்கினே தாமாங் காராதிகிளே யுடைத்தான கருப்பில் விதிப்படி ஹோமம் பண்ண இந்த மஜமானன் ஸ்வேர்க்கத்தில் திவ்ய புருஷே இக்குன்.

(முரு-ஹா-மூர-ஹா.) இப்படி யறிக்கவரும், ப்ரம்மோ பாலகம் செய்கின்றவரும், ஆர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே ப்ரம்மலோசுத்தைப் புநராவ்ருத்தி யில்லாதவர்களாகின் மூர்கள்

பதார்வயார்த்த பேதங்கள். இங்கு ப்ரம்மமென்பது சதுர்முக லோகமென்றும், புரரா வருத்தியில் இனைப்பதற்கு இந்தக் கல்பத்திலில் இவென்றும் (சங்-பாத்தில்) வியா க்யாகம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. (ரா-பாத்தில்) பரப்ரம்மமே, ப்ரம்மமென்றிவ்விடத் திற் சொல்லப்பட்டதென்றும் இதுமோகுஷமே என்றும் எப்தே தேம் புரரா வருத்தியில் இவை வென்றும் சொல்லப்பட்டன.

சுட்டு உடிக்கள் இத்து வருக்கள் இத்த வருக்கள் வர

(மு0-ஊா-முா-லூா.) கேவலங் கர்மாதுஷ்டாக பரர்கள், தாமாதி மார்க்குத்திஞைல் முத்ரு லோகத்தை யடைந்த மூத்ரு லோகத்திலிருந்து சந்திரினையும் அடைகின்முர் கள்; சந்திரினையும் அடைகின்முர் கள்; சந்திரினை யடைந்து தேவாந்நமாகின்முர்கள்; அர்தப் புண்ய கர்மம் முடிந்துள்ள ஆகாசத்தை யடைகின்முர்கள்; அராசத்திலிருந்து வாயுவை யடைகின்மூர்கள்; வாயுவி விருந்து வருஷ்டில் படைகின்முர்கள்; வர்ஷத்திலிருந்த ப்ருதிவியை யடைகின் மூர்கள்; மர்ஷத்திலிருந்த ப்ருதிவியை யடைகின் மூர்கள்; ப்ருதிவியை யடைகின் மூர்கமாப்ப் புருஷர்கள் பர்மேசித்து ரோதோ ரூபமாய் ஸ்தி ரீனைய ப்ரவேசித்துப் புருஷர்களாய்ப் புண்ய தேச யாச்ரை செய்கிமூர்கள். இப்படிக் கர் மாதுஷ்டாக பரர்கள் கதாகதப்பட்டுத் திரிகின்மூர்கள். இந்த வழிகளே யறியாதவர்கள் கேட்பதங்காதிகளாய் ஐர்மத்தை யடைகின் மூர்கள்.

எட்டாமத்யாயம் இரண்டாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

ಕೊಡ್ಡಾ ಕೆಬಂಬ್ರಾ ಫ್ಲಾಯ್ಮಿ.

യെട്ടു പ്രാസ്ത്രയെ പ്രായ്ക്കാന് പ്രായ്ക്കാരം പ്രവസ്ത്ര മുല പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര്ക്കാര് പ്രായ്ക്കാര്ക് **മോ** ഉപ്പോയും എടി മം പ്രത്യായില്ല് പ്രത്യായ് പ്രത്യായില്ല് പ്രത്യായില്ല് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില്ല് പ്രത്യായില്ല് പ്രത്യായില്ല് പ്രത്യായില്ല്

(முo-ஹு-புп-ஹா.) கீழ் ஐஞாக கர்மங்களுக்குக்கதிசொல்லப்பட்டதன் ஞே? அந்த க்கர்மத்திற்கு ஸாதாமான தகுங்களுக் குபாயமாக மகத்வத்தை யடைவதற்குமந்தக் கர் மம்தொடங்கிச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது கான் மகத்வத்தை யடையவேண்டுமென வேறுக்கு ஆசையிருக்கின்றதோ அவன், உத்தராயணத்தில் சுக்ல பகூதத்தில் ஒரு சுப திநத்தில் பன்னிரண்டு காள்களுபஸத்வரதமிருந்து அத்திமரத்தால் செய்யப்பட்ட கிண்ணிபோலிருக்கின்ற கம்ஸமெல்றிற பாச்திரச்திலாவது கம்ஸமென்கிற யஜ்ஞ பாத் திரத்திலாவத ஸகலித் இகாடிகளேயும் பழங்களேயும் சேர்த்த யஜ்ஞ பூமியைச் சீர்திரு த்றி அக்கியை முன்னே ப்றீதிஷ்டை செய்து, தர்பங்களாகுல பரிஸ்தரணம் செய்தா (ஆவ்ருத்) என்குறப் சியாகக்கினைசெய்து, தர்பங்களாகில பரிஸ்தரணம் செய்தா தேடைக்கை அக்கி ஸமீபத்தில் சேர்த்த இர்க 'யாவர்க்க' இத்யாதி மந்திரங்களி தூல் கெய் தேறைமம் செய்யவேண்டியது. விவறனு விலார்க்க ஹேது. இந்த முடுளைகளும் மர்திரத் தின் பொருள்களும் கல்பத்தி தைலு முபதேசத்தி தைலுமைறியக்கூடிய இரஹஸ்யமாகையால் இவ்விடத்தில் விவரிக்கப்படவில்லே.

கிறிவர் பண்டன் நின் தை அந்து குடியில் தெரிவர் குறிவர் குறிவர் கிறிவர் கிறிவர்கள் கிறிவர் கிறிவர் கிறிவர் கிறிவர்கள் கிறிவர்கள் கிறிவ

ന്ത്യായു പ്രാധ്യായുന്നു പ്രാധ്യായില് പ്രാധ്യാ

ക്രവധ $_{\mathbf{L}}$ $\mathbf{g}_{\mathbf{q}}$ $\mathbf{g}_{\mathbf{q}}$

(ஶ௦௦-ஹா-ுரா-ஹா.) இந்தச் சுருதிகளும் சீழ்ச் சொன்ன அந்தச் சுர்மத்தின் ப்ர யோகத்தி லடங்கனவைய∘கைபா லிவற்றையும் அந்தச் கல்பாசார்யார்களிடத்தி லறிந்து சொள்ளவேண்டும்.

_த தீ ெஹ *த*ு-**ூ.ர**லக சூரு-ணிவா-ുജബ ெநப**ாய**யாஜவ ஓറு ாயா நெ യாബി മ ഉറിക്കും ചെയ്യും ഇവും പ്രത്യാക്കും പ്രത്യാക്കും ചെയ്തും ചെയ്യും ചെയ്യും ചെയ്യും ചെയ്യും ചെയ്യും ചെയ്യും ള്ളും പ്രൂപ്പുള്ള പരുന്നു പരുന ചെയ്യുള്ള പുരുത്തിലുള്ള உ கொவா உ**ா** வியவா \mathbf{r} \mathbf{r} ் \mathbf{r} ு தெல்லாணள் தி நினெ ஜா பெர நமாவா வே \mathbf{r} ரொவெற ധം പേരം സ്വാന്ധു എ വയു കുട്ടായ ആള സംഘുത്തിലെ പ്രത്യാന് **விதுபெ**தெவாவி ந உதொவாவாவியவர நடு மு. ஹெ.ஸாணள நிஷிணெ ஜா பெரு காவா? வுர் மொனையு வ ®ா மா நீ தி ∥க்∥் வர் த\$ுலெவ . ആക്വരം പരാമു എട്ടോപ് മുജാന കുറഞ്ഞുക്കാലാന് ഉ^{മ്}ചായു ഉട്ടെയ്ലാവാവം வியவா \mathbb{P} முற்கு ஸீட்டைய நிதிறு இட்டு நட்டிய இடைய இற்பு நட்டிய இரு நட்பிய இரு நட்டிய இரு நட்பிய இரு நட்டிய இரு நட்ப வரு மாநீதி $\| \mathbf{s}_0 \|$ வர \mathbf{s} உணையார்க்கி ராய்வூல்கை வக $_0$ காசா யஜாவா@ாயாதெந்வாஸி ந உதெநாவாவாவியவர் ந நி மு-தெஷ்ஸாணள நி உகொவா வா வியவன ந ெஹ்வஸ் த λ காசொஜாவா இர தெயாவி உ δ ഴു നം-ക്ലെണ്ടത്തെ ആയും പെരുന്നു വെയ്യുന്നു വെയ്യുന്നു വെയ്യുന്നു വെയ്യുന്നു വെയ്യുന്നു വെയ്യുന്നു വെയ്യുന്നു വ மாகீத் தெஜேக் நாவுக் நாறவா நகையாலி நகையாக கோ

(புற0-ஹா-புரா-ஹா.) இர்தச் சுருதிகளில் சிஷ்யபேத மொழிய அர்ச்சபேசமில்லே. அதாவது பக்ஷணர்த்தமாக ஸச்தம் செய்யப்பட்ட அர்த அர்தத்தைச் சுஷ்கமாகிய காஷ்டத்தில் வைத்தாலும் தளிர்த்தக்கொள்ளுமென்று அதின் மாகாத்யத்தைச் சொல் லி யாஜ் ஞவல்க்பாதி க்ரமத்திலுபதேசம் செய்யப்பட்டது. ஜாபாலரணேச**ரு**க் குப**தேசி**த் தார். இதைப் புத்ர சிஷ்யங்யுதிரிக்தர்களுக் குபதேசிக்சப்படா தென்*ரு*ர்.

குறு நடிக்கி இடு காறு நடிக்கி நடிக்கி

(ரும-ஹா-ரூர-லா. ் ஆருவம், சமஸம், இக்கம், உபமர்களிகர் இவை நான்கும் ஒளதும் பரமாயிருக்கவேண்டும்; வ்ரீஹி, யவம், அவம், மாதம், அனி, ப்ரியங்கு, கோதா மம், மஸூரம், கல்லம், கலகுலம் இர்தப் பத்துத் தாக்யங்கினயம் சேர்க்கவேண்டும். இவ ற்றில் ஸம்பர்தமான இரஸத்தை மது, சதி, க்ருதம் இவற்றில் சேர்த்து ஆஜ்யஹோமம் செய்ய வேண்டியது.

எட்டாமத்யாயம் ழன்றவது ப்பாம்மணம் ழற்றும்.

ഷന**െ** ജഹന പ്രപ്പത്തെ വിശ്

ത്തെക് പാര്യായ ക്രൂപ്പുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായ

(முற-உரா-ஹா.) இக்க ப்ராம்மணத்தில் புச்ரோக்டத்திக்கு உதிகொல் ப்ருதி விஸைகல பூதாஸமன்*ரே? அ*க்க ப்ருதிவீக்கு ஆப்புக் கிரஸம். அப்புக்கு ஒளவுதிகள் ஒள வுதிகளுக்குப் புஷ்பங்கள், புஷ்பங்களுக்குப் பலண்கள், பலண்களுக்குப் புருஷண், புரு ஷெண்களுக்கு இரேகஸ்ஸும்.

(ருO-ஹா-பா-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஸாரமான இரேதஸ்ஸுக்கு ப்ரதிஷ்டை பைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று அந்த ஸத்ரீயோடு மைதுந கார்யத்தைச் செய்தான்.

(ரு**0-உா-**ரா-உா.) இந்*த மைதாக காம*ம், *வாஜ<i>ிபயமாக ரூபிக்கப்ப*மகி*ன்றது.* இந்த ச்ரமத்தை யுறிந்த மைதாகி பாபத்தை யகுடையமாட்டான்.

வை கூடி ஆ வெ கழிதா நடி நாலக குரு உணிரா வெ த கூடி ஆ வை க ஆ நா**ளா** கொள்கு ஒரு கூடுவென் கடி ஆ வெ வகழிதாரு குள்ளார். க ஆ நாலை வாயோ தார் கூரி திரை பாவி வுக்கு விரு கூடி விரு கூறி கை கூடி ஆ வை க **தா. த**ப_்திப ஐடி2விஷா நீ லொ உ லொவமாவம் வர**்**திவ ஹுவா ஐடி நீ ஸு-வூஸ்)வா ஐர் ந_் கொவாரெ க**ஸ**் உதி || ச||

(ஶ௦௦-ஹா-ஶா-ஊா.) இர்த விஷையம் உத்தால காதி மகர்ஷி பரம்பரையாலே வெ ளியாகின்றது.

(முo-லா-ரா-ஹா.) அயோகி இரேதஸ்ஸு ஸ்கலிதமானுல் ப்ராயச் சித்த க்ரமம் கூறப்பட்டது.

(பு 0- ஹா-பு ா- ஊா.) ஜலத்தில் ப்ரதிபிம்ப தர்சு தத்திற்கு ப்ராயச் சித்தம் சொல் லுகின்றது.

സ് ചെട്ടെയും ഇട്ടു പ്രാവേഷം അവരുന്നു പ്രാവേഷം അവരുന്നു പ്രാവേഷം പ്രാവേഷം അവരുന്നു പ്രവേഷം പ്രവേഷം പ്രവേഷം പ്രവേഷം പ്രവേഷം പ്രാവേഷം പ്രവേഷം പ്

(ு0- ஹா-ரூர- ஹா.) ஸ்ரீபைச் சேரும் முறைகள் அநகூல்யப்ராதிகல்யாதி ச்ர மங்களில் நடக்கும் விதிகள் சொல்லப்படிகின்றன.

(முரு - ஹா-முரு - ஹா.) ஸ்.திரீபை வசமாக்கிக் கொள்வதற்கு விதி மந்திரங்கள் சொ ல்லப்படுக்ன்றன.

ക്കുന്നു പ്രസ്തരം പ

((ெரு - ஹா-ரு ா- ஹா.) கா்ப்பதாரணச் சக்தியை யழிக்கும் விதி கூறப்படிகின்றது.

குமாயு விற்ற நாக இதை விற்ற கால மாக குறியில் இது விற்ற கால விற்ற கால் கால விற்ற கால் விற்ற கால்

(முo- ஊ- மு ா- ஹா.) கர்ப்பதாரணச் சக்தியையுண்டாக்கும் விதி விரிக்கப்பட்டது. கூடூபவா இராயா பெஜாரண நாது வெழிவத நாஷாவோ தெ உறிசோ

போமு-ஹா ரா-ஹா.) ப்ரஸங்கத்திஞல் ஸ்வபார்யை விஷயத்தில் ஜாரக்ருக்யம் பண்ணினவுணை யடிசரிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது. இந்த மந்திரங்களுக்கு வ்யாக்யா கம் உபதேசத்தி ஞவறிக. ஆனதால் பரதாராபிமர்சாம் செய்பவனைக்கு ஆபத்து அரேகே மாயிருக்கின்றமையால் அதைப் புத்திமான் சிகிக்கப்படாது.

(ரு**0-ஹா-ருர-**ஹா.) இதில் ஸ்தாலீபாகத்திற்காக உருதெய் நா**ஆதயான பார்வய** பைக்டுகோண்டு செல்லுக்குத்தி விற்கவேண்டிய விதி சொல்லப்பட்டது.

(புமை ஹாபு எ- ஹா.) இந்த ச்ரு இகளி ஞல், தானடைய விரும்பு வென்ற பின்னோயின் குணத்திற்குத் தக்கபடி பாற்சோற முதலியவை தம்பதிகள் க்ரமப்படி புசித்துக்கொண்டு வந்தால் கியமப்படிக்கு நடந்தால் இஷ்டப்படி பின்னேயைப் பெற்றுக்கொள்ள ஸமர்த்த நாவாரென்பது சொலலப்படுகின்றது. ക്യസ്ലാസ് കാര്യ പ്രത്യാന് പ്രത്യാന്

(ருO-ஹா-மா- ஹா.) பின்பு ஸ்தாலீபாக முறைப்படி ஸ்து லீபாகம் செய்து ஹவிச் சேஷேத்தைத் தாதும் பாநம்பண்ணி உன்பத்நிமையும் பாஃப் பண்ணிவித்து, கை கால் கழுவி ஜலம் ப்ரோகூழித்து மந்திரோச் சரணம் செய்யவேண்டியது.

കരെയെ ഉപടയിപടുടെക്കിലെ ഇട്ടൂസിസെ കൂട്ട് സെ പ്രദ്യോടി മോം സോമ്യോളൂഡി జൂകൂം ഉുണ്ട്രമാം പ്രേയില്ക്കാം കാരിച്ചെയില് | സമ്പാരിമൊ സമാരെ രേട്ടൂസ് പ്രദ്യാധിക്കാര് പ്രധാരം പ്രദ്യായില് പ്രേയി

் க (முo-ஹா-மா-ஹா.) இது ஆலிங்கா மந்திரமாகையால் மந்திரோபதேசம் கேட் டறிக.

(மு0-ஹா-ருா-ஹா.) இது மைது நோபக்ரமவி தியை விளக்கு கின்றது.

യുന്നു | ചഥ-ംട്ടി. വം. നെപ്രത്യാരെ ജ്യായ് നിട്ടു ഉട്ടാ സംജിച്ചി ഉയട്ടായുന്നും കുരു | നന്ന് ഇപ്പോട്ടി വുന്നും ക്യായ്യാളെ, ആഥ അനുക്കുന്നും പാര്യായ്യായുട്ടു പുരുപ്പാര് ക്യായ്യായ്യാള്

(புo-லா-ரு ா-லா.) இது செர்பாதாக விதியை த்ருஷ்டாக்தத்துடன் விரிக்கின் **றது.** மக்திரங்களேச் சொல்லுகின்றது.

വെട്ടെ പ്രത്യായു ത്രാക്ക് പ്രത്യായുന്നു പ്രത്യായും പ്രത്യവയും പ്രത്യവയും പ്രത്യവയും പ്

(பு o- ஹா- ரா - ஹா.) இது ஸு-க ப்ரஸவத்திற்குத் தக்க விதிகளோயும் மந்திரங்களோ யும் சொல்லுகின்றது.

ജെറു ചെടുപ്പും പ്രത്യായ പ്രത

(முo-ஹா- ுரா- ஊா.) இது ஜோதகக் கர்மவிதியைப்பற்றி ஹோமவிதிகளோல மேந்தி நங்குளேச் சொல்லுகின்றது.

ക്കുളും || ത്രി || ക്രൂത്രം ജമ്മു | തൊയും പ്രത്യാക്കുന്നു | തൊയും പ്രത്യാക്കുന്നു | തൊയും പ്രത്യാക്കുന്നു | തെരുത്തുക്കുന്നു | തെരുത്തുന്നു | തെരുത്തുന്നു | തെരുത്തുന്നു | തെരുത്തുന്നു | തെരുത്തുന്നു | തെരുത്തുന്നു | തെരു

(ஶா௦-ஊா-ஶா-ஊா.) பின்பு சிசுவுக்குச் செய்யவேண்டிய ப்ரரசாவிதி மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

கமாஸ், நாசேரொதி வெசொவீதிக்ஸ், க்கீ-ஹிவே நாவே வதி ||உசு||

(ஶ௦-ஊா-ஶா-ஊா.) இது நாமகரணுவிதி மர்திரங்களேச் சொல்லுகி**ன்**றது.

കരെയെ മംമന**െട്ടാപ**ുടുന്നതും മംപ്രചയിച്ച ചെയ്യും മണ്ഡരിലാലെ മോന്മായാലെ പ്രത്യായിച്ചും പ്രത്യായിച്ചായിച്ചും പ്രത്യായിച്ചും പ്രത്യായിച്ചായിച്ചായിച്ചും പ്രത്യായിച്ചും പ്രത്യായിക് പ്രത്യായിക്ക് പ്രത്യായിക് പ്രത്യായിക്ക് പ്രത്യായിക്ക് പ്രത്യായിക്ക് പ്രത്യായിക്ക് പ്രത്യായ

(ரு 0 - உா - ரா - ஹா.) இதில் முலேகொடுப்பதற்கு மந்திரஜபவிதிகள் சொல்லப்படு கின்றன.

(ரு 0 - லா - ு ா - ஹா.) இது கொகின் தாயாரை யபிம‡த்ரணம் பண்ணும் விதியை யும் சிலஸ்து சி முதலியே விஷயங்களோயும் சொல்லு இன்றது.

எட்டாமத்யாயம் நான்காவது ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

കുരപള്ളബ്രൂക്കുത്തിറ്റു.

கூடுத் பீவு தரா வாக்கு மீவு தொடியாக்கிய தரா ஒரி. ீ வு தா மாரு ஜாஜீவு தரா இராஜீவு தி வாராமுரிவு தர

സെട്രു പെട്ടുന്നു പ്രത്യായ പെട്ടുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായ

(முo-ஹா-மா-ஹா.) இனி ஸமஸ்தப்ரவசுத்திற்கும் ஆசார்யர்களின் வம்சஸ்திரீ ப்ரதாநமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. குணவாளுனை பின்போயுண்டாவது ஸ்திரீ ஸம்பந்தை த்தினுலன்னே? இப்படி வம்சஸ்துநியோடு பெரம்மஸ்துதியில் முடித்தது.

எட்டாமத்பாயம் ஐர்தாம் ப்ராம்மணம் முற்றிற்று.

அஷ்டமாத்யாயம் முற்றிற்று.

ப்சுஹதாரண்யகோபநிஷத்து முற்றிற்று.

ஞீமதேபரமாத்மகேகமঃ. ப்ருஹதா எண்யகோபநிஷத் திலடங்கிய மத்வபாஷ்யார்த்தபேதங்கள்∙

ழன்றவதத்தியாயம்.

முதலாவது அச்வப்ராம்மணத்தில் குதிரை ரூபங்கொண்ட சூரியணுலுபதேசிக்க ப்பட்டபடியால் வாஜஸ்கேபமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஸூரியனிடித்தில் கேட்ட யாஜ் ஏவல்க்யர் காண் அருக்குபதேசித்தபடியால் காண் உசாகை யென்று பெயர் பெற்றது. அச்வமேதாச்வத்தின் எல்லா அலயவங்களேயும் ரூபகாலங்காரமாகப் பேசி யிருக்கின்றது. இது த்யாகார்த்தம். இவ்விஷயம் வராகபுராணம் முதலியவற்றிலும் விளைங்கும்.

இரண்டாவதாகிய அச்வமேக ப்ராம்மணத்தில் ப்ரலயாதி க்ரமங்களோ சில குப ணங்கள் சொல்லப்பட்டன. இதை ப்ரம்ம தர்க்காதிகளி ஒலும் தெரிந்துகொள்க.

மூன்று வதாகிய உத்கீதப்ராம்மணத்தில் ஸாமபக்தியாகிய உத்கீதம் முதலியவற்றை யும் உத்காதா முதலியவற்றையும் ஒடித்தாபாளிச்கும் வழி கூறப்படுகின்றது.

ப்ரஜாபச்யப்ராம்மணக்கில் ட்ரம்மத்கின் குணங்கள் சொல்லப்பட்டன; பரமாச்மா வாகிய நாராயணன் ப்ரம்மாமுதலான தேவதைகளேக் கட்டிலும் லக்ஷ்மியைக் காட்டி லும் குணுகிகளுகையால் உருத்திறீணவிட அதிகணென்பதில் தடையில்லே என்று தொ டங்கி ப்ரம்மதர்க் கவசுகக்காரல் அந்த ப்ரம்மகுணங்கள் வெளியாக்கப்பட்டன; ஸகு கேணுபாலுகமோதப்பட்டது.

அவ்பாக்குத ப்ராம்மணத்தில் அறைம் ப்ரம்மாஸ்மி, இது முதேலியே அக்டைவைதிகளோல் அபேதுரை தகமாக உதகர்க்கப்படுகிற பஞச்சு திகளுக்கும் பேதபரமாக அர்த்தம் காட்டப் பட்டது; விடத்தகாதது பூர்ணமானது; உள்ள கென்றேறியத்தக்கது என்றுப்போல அர்த் துக்கள் சொல்லப்பட்டன. சாக்கோக்யோபுகிஷத்திலுள்ள தத்வமான வாக்யத்திஞுறும் பேதமே போதிக்கப்படுகின்றது. (அதத்) (தவம்) (அனி) என்று பகுத்துக் கொள்ளவேண்டும் அப்போது பேதமே பொருமென்னபது ஸித்திக்கின்றது; பேதோடமேம் கிஷேதிக்கப்படுகின்றது; அகேகப் புராணவைசுகங்களாலும் இப்படியே ஏற்படுகின்றமையால் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

ஸப்தாந்ந ப்ராட்மணத்தில் விசேஷபேதமில்‰ என்றறிக.

நாமாதிப்ராம்மணத்தில் ப்ராணஸ்வரூபம் நாமரூபசர்மங்கள் இந்த விஷயங்களேப் பற்றியதென்பது துல்யம்.

மூன் முவதத்தாயம் முடிக்தது.

நான்காவதத்யாயம்.

அஜாதசத்ரு ப்ராம்மணத்தில் ப்ரம்மத்திலிருந்த ஸகல ஐகத்த**முண்டாகும் வழி** போதப்படுகின்றது.

சிசுப்ராம்மணம், மூர்த்தாமூர்த்த ப்ராம்மணம், மைத்ரேயீப்ராம்மணம், மதுப்ரர ப்மணம், வம்சப்ராம்மணம் இகைகளிலும் விசேஷபேதமில்லே.

நான்காமத்யாயம் முடிந்தது,

ஐந்காமக்யாயம்.

ஆச்வல ப்ராம்மணம், ஆர்தபாக ப்ராம்மணம், புஜ்யு ப்ராம்மணம், உஷெஸ்த ப்ராம் **டிண**ம், கஹோள ப்ராம்மணம், கார்கி ப்தாம்மணம், இவைகளில், யாஜ்குவல்க்யர், ஸித்தார்தம சொல்லுகிற வியாஜத்திருல் ஸர்வ ஸ்வதர்திரம் முதலிய குணங்கள் சொல் லப்பட்டன. அர்சர்யாமி ப்ராம்மணத்தினுல் ஸர்வார்தர்யாமித்வம் சொல்லப்படுகின் றது. அக்ஷர ப்ராம்மணத் தில் ஸர்வாதாரத்வம் சொல்லப்பட்டது. சாகல்ய ப்ராம்ம ணைத்தில் யாஜ்ருவல்க்யை விஜயத்தைச் சொல்லுகிற வழியாலே ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்தைச் சொல்லு கின்றது.

ு ஐந்தாமத்யாயம் முடிந்தது. ^{அந}

ஆறமத்யாயம். ஆறமத்யாயம். • ஷடாசர்ர்ய பூசாம்முணத்தில் அச்சுந்த ஆசார்யர்கள் ஐநகருக்குபதேசித்த விஷயங்க ளின் சீர்திருத்தம் யாஜ்குவைக்யரால் செய்யப்பட்டது.

கூர்ச்ச ப்ராம்மணத்தில் ஐரகர் மர்யாதை செய்து கேட்டதற்கு அஸங்கத்வாதி குணங்க ளுபதேசிக்கப்பட்டன.

ஜ்யோதிர் ப்ராம்மணத்தி லந்தந்த ஜ்யோதிஸ்க்குகளினுலும் ப்ரகாசமில்லாத மை யத்தில் பரப்ரம்மத்தினுலும் ப்ரகாசமுண்டாகின்றதென்று ப்ரம்ம ஜ்யோதிரூபமென்று ரூபிக்கப்பட்டது.

சாரரீர ப்ராம்மணத்தி லாத்மாவிணுடைய தேஹ ஸ்திதி கத்யுத்க்ரார்தி முதலிய வை சொல்லப்பட்டன. முக்தாத்ம விஷயமும் விசதீகரிக்கப்பட்டது.

மைத்ரேயீ ப்ராம்மணத்தி வாத்ம ஸ்வருபமே நன்கு விசதீகரிக்கப்பட்டது. மேலே வம்சம்.

ஆளுமத்யாயம் மூடிக்தது.

ថម្ភាយខ្ញុំយាយយំ.

ஏழாவ சத்யாயத்தில் விஷயங்களில் விசேஷ பேதமில் ஃயாகையால் ப்ராம்மணங் கள் பிரித்தெழுதப்படவில் இல.

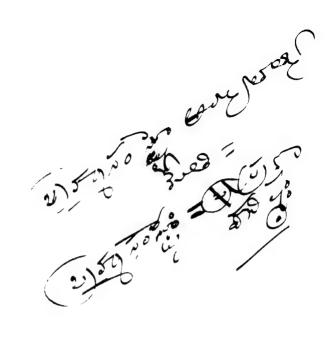
எழாமத் அாயம் முடிந்தது.

எட்டாமக்யாயம்

எட்டாமத்யாயத்தில் முக்ய ப்ராணனுடைய ப்**ராதா**க்யம் பஞ்சாக்கிவித்பை இவை முதலிய விஷயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

எட்டாமத்தியாயம் முடிந்தது.

ப்நஹதாரண்யகோபநிஷத் முற்றும்.

ബെള്⊾രെ ീപപയ്യൻങ ബിന്ദുബിംബം ജു. ഫ്രീരംഥം ഉത്തിനും ഫ്രാംഥം ഉത്തിനും

കുലപ്പെയുടുവുണ്ടു.

ஊழு:ಆಡಿ.

രുതിരെ തുടുക്കും പ്രാത്യായ പ്രത്യായിലെ പ്

(௴௦௦—பா.) ஒமித்யேததக்கூரம் என்பது முதல் எட்டத்தியாயங்கள் சார் தோக்கியோபடிவதத்து, அதன் அர்த்தங்கள் சுருக்கமாய் சொல்லப்படுகின்றன.

கர்மகாண்டத்தில் தேவதோபாஸனத்தோடு கூடிய அக்னிஹோத்ரம் முதலி ய கர்மங்களிஞல் அர்ச்சாதி மார்க்கத்தாலே கார்யப்ருஹ்மத்தை அடையக் கூடு மென்றும் கேவலகர்மத்திஞல் தூமாதிமார்க்கமாய் ஸ்வர்க்காதிகளே அடையலாமெ ன்றும் நிஷித்தகர்மங்களேச் செய்வதிஞல் நரக மென்றும் அதோகதி உண்டாகிற தென்றும் சொல்லப்பட்டது. இவ்வகைகளில் எதிலும் பரப்ருஹ்ம ப்ராப்தி கைக் கூடாதாதலின் கர்மாபேகைஷையில்லாத அத்வைதஜ்ஞானம் இவ்வுபகிஷத்தில் சொ ல்லப்படுகிறது.

அதற்கு முன்னம் அப்யுதயஸாதனங்களும் விகிருத ப்ருஹ்மவிஷயங்களு மான சில உபாஸனங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

அத்வைதெஜ்ஞானமானது மஞேவிருத்திமோத்திரம், உபாஸனங்கள்மஞேவிரு திரூபங்கள், கபிற்றைப்பார்த்துப் பாம்பென்று முதலில் பிரமங்கொண்டவன் இது கமிறைன்று தெரிந்து கொண்டபின் பாம்பென்னும் பிரமம்நீங்கப் பெறுவதுபோலே சுத்தசைத்த்பமான ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ஏறிடப்பட்ட பிரமங்கள் நீங்குவகே அத் வைதேஜ்ஞானம். உபாஸனமானது ஒன்றை ஆலம்பனமாக்கிக் கொண்டு தான் அத் தோடு ஒற்றமைப்பட்டவனென்று பாவிக்கையாம்.

இவ்வுபாளைங்கள் ஸத்வசுத்தியைச்செய்வதும் வஸ்தூவின் உண்மையை விளக்குவதால் அக்வைதற்ஞானத்துக்குதவி செய்யதும் ஆலம்பகுமொன்று உண் டாதலால் சுசுத்தில் ஸாதிக்கத்தகுந்ததுமாகையால் இவையேமுதலில் சொல்லப் படுகென்றன.

அதில் கர்மாப்பியாளம் இடமாக இருப்பதால் அதைவிட்டு உபாளனத்தி விழிவது கேஷ்டம்என்று முத்லில் அதிகர்மாங்க விஷையமான உபாளனமேகொல்லப் படுதெறது,

ஓம் என்னும் அக்ஷ சபானது பரமாத்மானை கேரேசொல்லு இறது. இங்கு இதி என்று இருல் இவ்வக்ஷ ரமே உபாளிக்கத்தக்க தென்று ஏற்பல்கிறது. இவ்வக்ஷ ரத்தை ப்ரயோகிப்பி இருல் அப்பரமாத்மா ப்ரஸ்ன்ன மாகும், யாகம் ஜபம் முதலிய சற்கர்மங்களில் எல்லாம் இவ்வக்ஷ சம் அந்தத்தில் உச்சரிக்கப்படுவதினுல் இது அஸர் வரிரேஷ்டமானது. இது பரமாத்மாவுக்கு நாமமாயிருப்பதோடே அர்ச்சைபோலே பரமாத்மாவின் ப்ரதிகமாயுமிருப்பதால் இருவகையாயும் உபாஸிப்பது முக்கிய மெ ண்பது எல்லாவேதாந்தங்களிலும் பிரசித்தமாயுள்ளது. இவ்வக்ஷரம் உச்சித்தக்கு அவயமமான கயாலே உத்சதேமென்று சொல்லப்படும். யாகங்களில் ஸாமகானம் செ யியும்போது ஒம் என்று துடங்கியேகானம் செய்யவேண்டியிருப்பதால் இதுவும் உத்தேமேயாம். அதன் உபான் கம் இப்படிப்பட்டது, அதன் மகிமைஇது, அதன் பலம் இதான்பது முதலியவை இனி சொல்லப்படுகின்றன. (க.)

(ரா—பா.)ப்ரஹ்மவித்தைக்குஉபயுக்தமாயுள்ள தம்கர்மாங்கத்தைப்பற்றியது மான உபாஸனம் இங்குசொல்லப்படுகிறது. உத்தேமாகிய ஒம் என்னும் அக்ஷரத்தை உபாளு ஈம்செய்யக்கடவன். உத்தே சபக்திக்கு அவையவமாகையாலி து உத்தீ சமென்று சொல்லப்படுகிறது. எவ்வி தேத்திலும் ஒப்என்னும் அகூடிரம் உத்தீ தமாகக்கூடா தாகை யால் உத்தீ தபதத்திற்காவது அகூடிரபதத்திறகாவது முக்கியார்த்தத்தை விட்டுலக்ஷை?ணை யை அவலம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால் 'ஏதஸ்மையவாகூடிரஸ் யோபவ்யாக்யானம், என் நூஇக்கண்டத்தின் முடிவில் சொல்வதற்கேற்க உதிதேசப் தத்திற்கேலக்ஷை?ணை சொல்வதை யுக்தம்.

ത്യാട്ടായും പ്രത്യാട്ടായും പ്രത്യാട്ടായുട്യ

ார் — ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமமாயுமுள்ள பூதங்களுக்கு பூமியும் அந்த பூமிஜல த்தில் கோக்கப்பட்டிருப்பதால் பூமிக்கு ஜலரும் ஆதாரம். அந்தஜலத்தின் பரிணம மாகையால் ஐலங்களுக்கு ஒஷ்திகளும் அள்ளபரிணுமமாகையாலே ஓஷ்திகளுக்கு ஜீவாத்மாவும் அவனை அவயவங்களில் வாக்சேச்ரேஷ்டமாகையால் ஜீவேஜக்குவாக் கு் அந்தவாக்குக்கு ருக்கும் ருக்குக்கு ஸாமமும் அந்தலாமத்துக்கு உத்தீதமும் ஸாரபூதமானது.

ரா— பூது**ங்க**ளுக்கு பூமி ஆதாரம். பூமிஜலத்திலிருக்**த உ**ண்டான த ஒஷ திகள் ஜலத்தின்பரிணுமம்.வாக்குபுருஷணுக்கு மிகவும் உபகாரம்செய்வதை.ருக்**குக**ள் சம்பீரமான அர்த்தம் உடையன. ஸாமுங்கள் சிதியுடையன கேட்க இனிமையாயிரு ப்பன உத்திதம் இங்கு உத்தேதெமென்பது உத்தீதாவயமமான ஒங்காரத்தை. (உ)

(மு—நா.) உத்தே மென்னும் இவ்வோங்காரமான துடீழ் சொன்ன படி பூதங்களு க்குமேல் ஸாரமானது பரமாத்மாலின் பிரதீகமாகையால் பரமாத்ம ஸ்தானத்து க்கு யோக்கியமானது பரமாத்மாலைப்போலே உபாஸிக்கத்தக்கது மிது இவ்வுத்தேச மென்பது பிருதிவீ முதலாகச் சொல்லபபட்டதில் எட்டாவது.

ဆက္သေန အရွင္သည့္ကို အရွင္တန္း အရွင္သည့္အေနျခင္သည့္အေနျ သည့္အေနျခင္သည့

(ெற• _ நா.) ருக் என்பதுயாது,ஸாமம் எள்பதுஎது, உத்தேசம் என்பதுயாவத என்பது யோசிக்கப்படுகிறது.

வாதெற்கார் வரையாகும் இதை இதக்கூர் நேர்கள் இது இது இதிக்கும் இது இது இது இதிக்கும் இது இது இது இது இது இது இது

. ഇം നട്ട് ഷോപ് പ്രമുഹ ജ**്യം** നട്ടെ ഷ്ട്രീ

(UTO — ரா.) இவ்விசாரத்தில் இச்சிதமானதைச் சொல் இதிறேதா வாகிக்திரியத்தி ஞல் உச்சரி^{க்}கத்தக்கதாதலின் வாக்கேருக்கா கும்ஸாமகானம் ப்ராண நுகியமூச்சைசைப் பிடத்துச் செய்யுவேண்டியதாதலின் பிராணன் ஸாமல் உத்தேசேபக்தியின் அவயவமா கையால் ஒம்என் இம் அகூடிரமே உத்தீசம், வாக்என்பது ஸ்திரீலிங்கமும் ப்ராணன் ஏன்பது புல்லிங்கமுமாகையாலே இவ்விரண்டும்மிதுனமாம் இவைகளே வூடுவேறுப டாத ருக்சாமங்களும் அவ்வாரேறமிதுனமானமைகாணக.

(புo—பா.) இம்மி தானமான அஒம்என் இம் இந்த அகூதாத்தில் சேரு கிறேத இ தில் ஸர்வகாமப்ராப்தி குணை முடையது உலகத்தில் கூடும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவர் க்கொழுவர் காமதிருப்தி அடைகிறுர்கள் அல்லவா, அதுபோல இங்கும் தனனுன் மிதானம் சேர்வதால் இது காமப்ராப்தியுடையது. ஒங்காரம் வாக்விகாரமாகையோ ஆம் ப்ராணாளுல் எற்படவேண்டியதாகையாலும் இதில் மிதானம் சேருகிறதென்றது. (ஶ௦—பா.) உத்தீதமான திருக்கில் ஏறிய ஸாமச்சின் பாகமாகையாலே இதி ருக்ஸாமரூபமாகையாலும் உத்தீராவபவமானப்ரணவம் ருக்ஸாமங்களோடு கெலந்த தாகையாலும் மிதுனத்தடைன் சேர்ந்ததென்பது. வாக்ப்ராணனெண்னும்மிதுனம் சே ரப்பெற்றருக்சாமத்துடன் சேர்ந்த உத்கீதத்தின் அவயஙமான பிரணவத்தை உபா சிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து,

(ஶா௦---ரா.) இப்படிகாமப்ராபகமென்னும் குணத்தோடுகூடிய உத்தேத்கைக உபாணும் செய்யும் உத்காதாவானவன் யஜமான ஐக்கு எல்லா கர்மங்களேயும் பூர்த் திசெய்துவைப்பன்.

ഇപ്പെയുന്നു പ്രത്യായില്ല് നട്ടുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായില്ല് നട്ടുന്നു പ്രത്യായില്ല് വരു പ്രത്യായില്ല് പ്രത്യായ

(முடு நா.) லோகத்தில்தனவானே ஞானவானே, ஒன்றை ஒருவன் அலுமதி கொடுக்கும்போது ஒம் என்றே அலுமதிகொடுப்பதால் இது அலுஜ்ஞாகூதாம் என்ன ப்படும். ஸமிருத்தியுடையவனே அனுமதிகொடுப்பன் ஆகையால் இதுவேஸமிருத்தி இப்படிஸெமிருத்திகுணுமுடைய ஒங்காரத்தை உபாசிப்பவனை யஜமான ஓக்கு எல்ல. காமங்களேயும் பூர்த்திசெய்விப்பவளுவன்.

ചെയ്യും പുത്തു പുത്തു

(மு.—ரா.) கிரேஷ்டமாகிய மஹிகையொடு கூடிய இவ்வுக்கிகமென்னும் அக்ஷாரத்தின் பூஜைக்காக இதைமுன் னிட்டு ஆச்ராவணம் சம்ஸாம் உத்கானம் இவை செய்யப்படுகின்றன.

ചെയ്യുമായ എടുന്നു പ്രത്യായ എടുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യവയ്യ പ്രത്യായ പ

(UTO _ ரா.) இவ்வாறு. சொல்லப்பட்ட உத்கீதத்தின் மகிமையை பெற்யாது வாக்கும் சுர்மங்குளே அனுஷ்டிப்பதிஞல் வித்பையிஞல் பயன் என்ன சென்னில் சித் பையு பொடு செய்யும் குர்மங்கள் அதிகவீர்யமுடையேனவாம் அல்லாதது அவ்வளவு வீர் யமுடையைதல்லை; ச்ரத்தை செயன்பது ஆஸ்திக புத்தி; வித்பையெண்பது உபாஸனம்; உபரிஷைத் என்பது உபரிஷேத்தால் உண்டாகும் பிரமஜ்ஞானம், கர்மங்கள் வீரயவத் தரமாகையாவது இதரகர்மங்கள் பிறபலங்களாயிருந்தாலும் ஆடையைகளால் இதக் பலம் தடைபெறு திருத்து லேயாம் சுலைதமாயிருந்தாலும் ஆடையைகளால் இதக் மலம் தடைபெறு திருத்து லேயாம் சலுதமாயிருந்கை காமப்ராப்சி ஸமிருத்சியி கைகுகு நேன்மாக உடைத்தாகை இச்குணங்கத்சாரு இவ்வகுகரும் ஒலு சீரை உபாகி தேத்தக்கதை என்பது இக்கண்டத்தின் பொருள்.

குடித் ஆர்வண்.

യ്ട് രട്ടെയ്ക് പ്രദ്യജ്ഞ് ചഥയ്ത്രയായുന്നു പുടുത്തു നട്ടും ത്രു പുടുത്തു തുടുത്തു. പുടുത്തു പുടുത്തു വിശ്യായിലു അട്ട് രാഗ്യായ് പുടുത്തു പുടുത

(ஶு ்டபா.) உத்தீதேத்தின் அவயவமான ஒங்காரத்தில் முக்கியப்ராணன் என்ற புத்திசெய்யும் பொருட்டு ஒர் உபாக்கியானம் சொல்லப்படுகிறது.

பரம்மாவின் புத்ர ்களான தேவதைகளும் அசுரர்களும் யுத்தம் செய்**தபோ** து தேவர்கள் இவ்வுக்ததேத்தை உபாளித்தால் நாம் அசுரர்களே ஜயிக்க**லாமென்று** நிச்சயித்து உத்தேத்தைப்பாணஞகவைத்து அதை உபாயமாகக்கொ**ண்டார்க**ள். (க

ெய்தார்கள் கீழ்ச்சொன்ன உதகீதேகர்மத் கிலையே இவ்வுபாளனம் இவ்வாறு தேவே தைகளால் வரிக்கப்பட்டப்ராண இன் அசுரர்கள் பாவுத்தோடு சேர்த்தார்கள். அத தைகளால் வரிக்கப்பட்டப்ராண இன அசுரர்கள் பாவுத்தோடு சேர்த்தார்கள். அத ஞல் அந்நாஸிகா ப்ராணன் நல்லாசூணையையே மேற்கொள்வதென்னும் அபிமானம் கொண்டு விவேகம் போகப்பெற்று இத்தோவைத்தால் பாபத்தோடே சேர்ந்ததாய் விட்டது. ஆகையால்தான் அத தேர்க்கத்தத்தையும் அறியுவேண்டியதாயிற்று.

நா — தெலைதைகள் உத்தேத்தை சப் பிராணேர் இரிபமாக உபாசணம் செய்தார் கள். மூக்கிலுண்டாகும் பிராண ஞேமி அசுசர்கள் தங்கள் பாபங்களேச் சேர்த்தார் கள். அப்படி பாவம் சேர்ந்ததிஞல் புருடுகள் ஈல்லவாஸூன கெட்டவாஸின் இரண் டையும் முசரும்படியாயிற்று. ஆகலால் நாணிக்யமான பராண ஞெனதை பாவத்தோடு கூடியதே.

കുന്നും പ്രത്യായ പ്രമുഖനം പ്രത്യായ പ്രത്യവയി പ്രത്യായ പ്

കുന്നും പ്രത്യാപ്പു പ്രത്യവ് പ്രത്യാപ്പു പ്രത്യവ് പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രവ്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രവ്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രവ് പ്രത്യവ് പ്രത്യവ് പ്രവ്യവ് പ്രവ്യവ് പ്രത്യവ് പ്രവ്യവ് പ്രവ് പ്

നാണ് ഇട്ടു പ്രാവാധയുള്ള വരു ക്രാവാസം തുടുന്നു പരുത്തു പരുത്തുന്ന് പ

(VTo—ரா.) உபு ஃக்சத்தக்க முக்கிய ப்ராணாகேனை யாகையோல் அதுபரிசுச்த மானதென்று அநாபவிப்பதன் பொருட்டிவ்விசோரம் சொல்லப்படுகிறது. கீழ்ச்செர ன்ன நாஸிக்ய ப்ராணன்போலுவே வாக்கு கேண் காதை மெனம் என்றும் இத்தேவேதை களும் ஆசுரமான பாபத்தால் தூஷிக்கபபட்டன. இதில் சொல்லாத த்வக், நாக்கு முதலியவையும் கொள்க.

வாக்கு பொய் மெய் இரண்டையும் சொல்வ இனுலும், கண் பார்கத்தக்க அ பார்க்கத்தகாத து இரண்டையும் பார்ப்பதினுலும் காது கேட்கத்தக்கது கேட்கத்த காதது இரண்டையும் கேட்பதினுலும் மனஸ்ஸு நினேக்கத்தக்கது நினக்கத் தகா தது இரண்டையும் ரினேப்பதினுலும் இவையெல்லாம் பாவத்தோடு சேர்ந்தவை கினேப்பதென்பது ஸங்கல்பிப்பது. கினேக்கத்தகாதது பாவம்

കുന്നതാലുന്നതായാണിക്കുന്നു. പ്രമുത്തു പ്രമുത്തു ഉയുന്നു. പ്രമുത്തു പ്രവുത്തു പ്രമുത്തു പ്രവുത്തു പ്രവുത്തുന്നത്തു പ്രവുത്തു പ്രവുത്തുന്ന് പ്രവുത്തുന്ന് പ്രവുത്തുന്ന് പ്രവുത്ത്രവുത്തുന്ന് പ്രവുത്തുന്ന് പ്രവുത്തുന്ന്ന് പ്രവുത്തുന്ന് പ്രവുത്ത് പ്രവുത്ത് പ്രവുത്തുന്ന് പ്രവുത്ത്രവുത്ത് പ്രവുത്ത് പ്രവുത്ത് പ്രവുത്ത് പ്രവുത്ത് പ്രവുത്ത് പ്രവുത്ത് 66 ചെയ്ത് || ത്വ

தாத்ப—பிறகு அவர்கள் உத்தேத்தை முகத்தில் உண்டாகிய (முக்கிய) ப்ரா ணைஞக உபாசனம் செய்தார்கள். அசுராகள் அதையும் பாபத்தோடுகூட பிரயத்னம் செய்தார்கள் என்றுலும் அது அசாத்தியமாய்ப்போன தோடு, பெருங்கல்லின்மேல் எறியப்பட்ட மண்கட்டி அக்கல்லே ஒன்றும் செய்யாததோடு தானே பலவாறு சித றுண்டு போவதுபோல் அவர்கள் சிதறுண்டு ஓடிப்போ ஞர்கள்-

ு0—கட்டப்பாரை முதலியவைகளி குற் வெட்டக்கூடாததும்**உ**ளியால் பிள க்கக்க டோததாமான கல் அகணம். அதிவே இங்கு ஆகணமென்று சொல்லப்பட்ட தும் ஸெர்தாப்பத்துக்கேறக இெங்கு மண்கட்டி பென்று ஒன்றுவைத்துக்கொள்க,

ரா—ுவெட்டப்படக் கூடியதாகையால் ஆகண⊃ென்ற மண்கட்டியே இங்கு கூறப்படுகிறதென்று ச்ருதப்பிரகாகிகா சாரியர் பொருள் கூறகிருர்.

നെ പെട്ടും പ്രായം പ്രീക്ഷുന്നു. ഗേഷയെയ്ക് പ്രയാഗത്ത് വ ഗ്രാമാത്തും 11 എ11

தாத் இவ்வாறு ப்ராணின அறிக்கவன் விஷயத்தில் பாபிஷ்டமான கார்யத் கைச் செய்ய இச்சிக்கிறவனும் வைதல் அடித்தல்முதலிய ஹிம்சை செய்கிறவனும் கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டிபோல் இதறுண்டுபோலன்.

UTO___ப்ராண?னஅறிந்தவன் யாவராறும்பிழக்கத்தகா தவன். இதனுல்இவன் அச்மாகண சென்றை கொல்லப்படுகிறுள். மூக்கினிடத்திறுள்ளதும் பீராண இமிரு க்க அது பாபத்தோடு சேர்ந்ததும் இது பாபமில்லாத ஓமான து எதனைலோ வென் னில், நாஸிக்யமும் வாயுவாயிருந்தும் ஸ்தானம் கரணம் இவைகளின் வை குண்யத் தால் தோஷமடைர்தது, முக்கியப்ராணன் வைகுண்யமில்லாதது ஸ்தானதேவதை பலமான து ஆகலாவிதுக்கு தோதையில்லே. வாசிமுதவிய ஆயுதங்கள் கைதோந்தவன் கைக்கு உயர்ந்தவேலே செய்வதாம் கைதேர்ச்சி மில்லாதவன் கைக்கு அவ்வாறு வே இதைய்யாததும்போல தோலுக்கோடுக் டிய முக்கிலிருப்பதால் அது தோலுமுடை யதாயிற்றா. முக்கியப்ராணன் அப்பட அல்ல.

ரா—இங்கு அச்மாகணை என்றசற்கு பெருங்கல்லின்மேல் விழுந்த மண்கட்டி பென்றுபொருள். இது ப்ராணனே அறிந்தவினப் பிடைசெய்பவனுக்கு உபமானமா கச் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அச்ம ஆகண இரண்டும் விட்சஷங்சேஷ்ய பதங்க **ெளன்று அர்த்தம் சொல்லவேண்**டிய அவசியமில் லே.

രെ ഇരുകളെ ഇന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു. ഇവും ഉപ്പെട്ടുന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക്കുന

ത്ര പ്രാത്രം ഇവുന്നു പ്രാത്രം ഇവുന്നു പ്രാത്രം ഇവുന്നു പ്രാത്രം ഉപ്പോട്ടുന്നു പ്രാത്രം ഉപ്പോട്ടുന്നു പ്രാത്രം ആ പ്രാത്രം പ്രവരം പ്രാത്രം പ്രാത്രം പ്രാത്രം പ്രവര്ത്രം പ്രാത്രം പ്രാത്രം പ്രാത്രം പ്രാത്രം പ്രാത്രം പ്രാത്

(VTo.—ரா.) மற்ற ப்ராணன்களுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடு சொல்லப் படுத்றது, புருஷன் இம்முக்கியப்ராணஞெல்ஸு கந்தம் தார்க்குந்தம் ஒன்றையும் அறிய மாட்டான் இதஞூல் செய்யப்படும் அதனம் பானம் இவைகளே மற்றப்ராணன்களு குகு தாரகம் ஆகையால் மரணகாலத்தில் இதன் அதனபானங்கள் இல்லாததிஞெல தான மரணம் உண்டாகிறது அப்போது எல்லாபிராணன்களும் வெளிப்பட்டுவிடு வதஞூல் வாய்திறக்கப்படுகிறது.

UTO — அங்கிரஸ்ஸு - ஏன்னும்ருஷியொருவர்தானேபிருஹ்மாகையாலேதானே பிராண கு யிரு: தம் தன்னயே அங்கிரஸப்ராணஞன உத்தேகமாக உபாசனம்செய் தார். அங்கமான ப்ராணன்சளுக்கு ரஸமானமையால் அவர் அங்கிரஸர் ஆஞர்.

ரா—இவ்வுக்கீதத்தையே முக்கியப்ராணஞாக அங்கிரஸ்ஸு என்றும் ரூஷி உபாசனம்செய்தார். அங்கங்கள் ப்ராணு தீனமாகையால் பிராணன் அங்கிரஸமா னது. மறைவாகச்சொல்வதில் தேவதைகளு**க் கிஷ்டமாகையால் அங்கரஸிமன்ப** தை அங்கிரமைமென்று செவர் சொல்லுகி*ருர்க*ள். (கம)

ബ്ലീക്കുന്ടും പ്രത്യാപ്പുബിക്കും പ്രമുപയായില്ല് അവും പ്രത്യായില്ല് അവും പ്രത്യായില്ല് പ്രമുപത്തില്ല് വരു വരു വരു പ്രത്യായില്ലായില്ല് പ്രത്യായില്ലായി

ஶுo_பெரியவாக்குக்குப்பதியாதலால் பிருஹுஸ்பதியானது.

ரா—இதை அங்கிரஸ் மென்றும் குணத்தோடு பிரஹஸ்பதி உபாசணம் செய் தார். எல்லா விஷயங்குள்யும் பிரகு சப்படுத்துவது வாக்கேயோகையால் இது பெரு மையுடையது அது முக்ளியப்ராணறுக்கு ஆதினமானகையில் ப்ராணன் அந்தவாக்கு க்குப்பதியாரிறது. அதனுல் அதுவே பிருஹஸ்புதியாகை யுகிதமென்று கிலர் சொல் இதிருர்கள்.

ಶು ಿಂತ್ರಾ ಿ ಪ್ರಾದ್ಯಾ ಿ ಕರ್ನಿ ಹಿಂದು ಿ ಕರ್ನ ಹಿಂದು ಿ ಕರ್ನ ಹಿಂದು ಿ ಕರ್ನ ಹಿಂದು ಿ ಕರ್ನ ಹಿಂದು ಹಿಂದು

முல___தப்படிடுடி ஆயாஸ்ய நென்னும் ருஷிமூகத்திலிருந்த வெளிப்ப0 வெதென் றும் பொருள் கொண்ட ஆயாஸ்யப்ர எனேன தானேயாயிருந்தும் உபாசனம் செய்தார். ஆகையால் இதரஉபாசக்களும் அற்கொலுமாகை முதலிய குணற்களோம் கூடியை ப்ராணனே உபா செக்கக்குடவர்கள்.

ரா—ப்ருஹைஸ்பதியென்றும் குணாத்தோடு ஆயாஸ்யர் இதை உபாஸித்தார். முகத்திலிருந்து வெளிப்படுமெத்தூல் இதையே ஆயாஸ்யமென்று சொல்லலாமெ ன்று சிலர் கிணேத்தாரசன். (கஉ)

ணடிடு கு நாவு அரு நாக நாகர் காயு காகர்கள் காகர்கள் காகர்கள் காகர்கள் காகர்கள் காகர்கள் காகர்கள் காகர்கள் காகர் கொகர்கள் காகர்கள் காகர்கள்

மை - நா — இப்படிச்சொல்லட்பட்ட ஆங்கொஸமாகைபிருஹைஸ்பதியாகை ஆயாஸ்ப மாகை டெக்றும் மூன்றுகுணங்களோடும் உத்தீதத்தை முக்கியப்ராணமோக தல்ப ருஷியின் புத்ரான பகமுனிவர் உபாசுனம்செய்து அதன்மைக்கைமையால் கைடைமிசா ரண்யத்தில் மாகம்செய்படிர்களுக்கு உத்காதாவாயிரூர்தை அர்த யஜமானர்களின் இஷடங்கூரோ பெல்லாம் வித்பையின் மாஹாத்ம்யத்தால் ஸம்பாதித்தாக்கொடுத்தார்

ക്രവഷ്ടത്തില് പ്രത്യത്തില് പ്രത്യത്തില്ലായിട്ടുന്നു. പ്രത്യത്തില്ലായിട്ടുന്നു. പ്രത്യത്തില്ലായിട്ടുന്നു. പ്രത്യ

(VTo—ரா.) இவ்வாறு உத்திதத்தை முக்கியப்ராண குகை உபாஸிப்பவன் உத் காதாவாகும்போது குணத்தின்மகிமையாளுல்யஜமானன தொகாமங்கினேப்பூர்த்தி செய் விப்பவருகி முன் ஆத்மானவேப்பற்றிய உத்தீதோபாஸனம் முற்றம். *ா*்டா.) இது திருஷ்டபலம். தான் அந்தப்ருஹ்மமாகவே ஆய்விடுகி*ரு* வென்ப**து**அதிருஷ்டபலம். (கச)

இரண்டாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

கூடு துக்ய:வணு:

ക്രാപത്രുള്ള താരു പ്രവാദ്യായ പുരുന്നു പുരുന്നുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരു

(VTo—ரா.) கர்மாங்கமான உத்கீதத்தைக்கோட்டி ஹெம்அத்தர்கங்களி ஞல் ஆரா த்கியமான ஆதித்யுண உபாஃப்பது உத்தமமாகையாலும்தாழ்ந்தஇடத் இலும் உயர் ச்ததாக புத்திபண ஹூவதே நியாயமாகையா ஹம் உத்கீதத்தை ஆதித்ய ஞகஉபாஸிக்க வேணு மேம்.

ക്കും ചെല്ലും കുട്ടായ പ്രത്യായ പ്രത്യവ്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്ര

ெயுல் டே வெற்டேத்தில் இருப்பதி ஞல் ப்ராண ஐம் சுர்யதும் வேறுவேறு போல் தோற்றி ஞெலும் தத்வத்தில் அவையிரண்டுக்கும் பேதமில்ஃ. குணங்களில் இரண்டும்ஒன்றே இரண்டும் உடிக்ணமானது. ப்ராணஃன் ஸ்வரன் என்கிருர்கள் ஆதித்யூன் ஸ்வரன் ப்ரத்யாஸ்வரன் என்கிருர்கள். ப்ராணஃபோஞல் திரும்புகிற தில்ஃ சூர்யன் அஸ்தமித்தாலும் மறபடி உதயமாவதிஞல் ப்ரத்யாஸ்வர னென்றும் கொல்லப்படுகிறுன். இப்படி குணைத்தாலும் பேராலும் இருவரும் ஒன்றேயாகையால் உத்தேத்தை ப்ராணஞைகவும் ஆதித்யஞைகவும் உபாடுக்குக்கட்டவது.

ரா—கீழ் அத்யாத்ம ப்ரதாரணத்கில் சொன்ன பிராணஜும் இங்கு அகினதவ தப்ரகரணத்கில் சொல்லுகிர ஆதித்யஜும் இரண்டும்ஒன்றே. மூச்சு உஷ்ணமாய் வருவைகிஞால் ப்ராணன் உஷ்ணமென்றறியப்படுகிறது. சூர்யன் உஷ்ணமாயிருப்பது ஸ்பஷ்டமானது ஆதலால் ப்ராணனேயும் சூர்யீனயும் ஒன்றுக்கிக்கொண்டு அதுவாக உத்தேத்தை உபாசிக்கக்கடலது.

பு போர். வேறுவிதமாக உத்சீதத்தை உபாளிச்சு வேண்டிய முறை சொல்லப் படுகிறது. புருஷேன் முசுத்தா அம்முக்கினு அம் வாயுவை வெளிவி இவது ப்ராணன் என்றும் சொல்லப்படும். இவ்விரண்டு வாயவின் வியாபாரங்களின் உடுகி வேலிய வியான சென்றும் சொல்லப்படும். ப்ராணு பான வ்யாபாரங்களி இல்லாதபோ தூம் வார்ச்தை சொல்லுகிறது உண்டோகையால் வாச்சூ வியான திதின் காரியம் ஆகையால் வியான மான தே வீர்யவத்தான கர்மங்களுக் கே துவாதலால் இல்லியான மாக உத்கீதத்தை உபாஸிக்கவேண் செமன் மிதில் சொல்லப்படுகிறது. (டி.)

வை மு நாழ் முக்கார் அரு இது இது இது விரு விரு இது விரு இது

ஸo-ரா—வாக்கே ருக்கு ருக்கே சாமம் சாமமே உத்தேம் ஆதலால் பிராணு பான வியாபாரங்களில் லாதபோதம் ருக்கைச் சொல்லலாம். ஸாமகானம் செய்ய லாம் உத்கானம் செய்யலாம்.

அர்த்தபேதம்=ஶா — இஷையெல்லாம் வியானத்தால் நடப்பது.

ரா—ப்ராணுபான வியாபாம் இல்லாத மனிதனுல் கடப்பதால் வியானம் ருக் ஸாமம் உத்தேதம இவையெல்லாம் ஒன்றே. (ச)

ஶ௦-ரா—வாக்கு முதலியவைகளேச் சொல்வதை மாத்திரமே யல்லாமல் அக்ளி மந்தனம் எல்ல நடத்தல் பெரியவில்ல இழுத்தல் முதலிய பலிஷ்ப்போபாரங்களே ப்ராணுபானப்பாபார மில்லாதபோது வ்யானப்பாரத்தாலேயே செய்வதால் ஸெர்போத்திருஷ்டமான ப்யானமாகவே உத்தேத்தை உடாளிப்பது. (இ)

ക്രാത എന്നു. പ്രവാത എന്നു പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത് പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത്ത്ര പ്രവാത്ര പ്രവാത് പ്രവാത്ര പ്രവാത്ര

ு ு ் நா— உத்தேத்தின் அக்ஷை சங்கிளையே உடா ஸிக்கலாம். இவ்வு அகத்தார் ப்ரா னானை ஞெ லெயே எழுந்திருத்தலா ஆம் ப்ராணனில்லா தபோதே எழுந்திருக்கக் கூடா மையா ஆம் உத் என்னும் அக்ஷு சத்தை ப்ராணாளுகவும் புளைக்குக்கின் பெரியோர் தீர் சப்தத்தால் சொல்வ திளுல் இ என்னும் அக்ஷே சத்தை வாக்காகவும் எல்லா வற்றிற்கும் ஸ்தானமாகையால் (த) காரம் இருப்பதைப்பற்றி இங்குள்ள தகாரத்தை அன்ன மாகவும் உபாஸிக்கவேண்டும். (சு)

பு O - ரா— உத் என்னும் அசு≱ாத்தை ஸ்வார்க்கம் ஸம்ர்யன் ஸாமவேதேம் இதிகை னாகவும், இ என்றும் அசுஷோத்தை ஆகாசம்வாயுயஜ⊸ர் வேதம் இவைகளாகவும் என்றும் அசுஷாரத்தை பூமி அக்னி ருக்வேதம் இவைகளாகவும் உபாஸிக்கக்கடவது. இவ்வித குணத்தோடு உத்தீசாகூஷாத்தை அறிந்து உபாஸிப்பவன் ஸு⊷கோச்சார ணேட் அன்னம் அக்னி தீபனம் இவைகளே அடைவென்.

ரா—மற் ெருரு வி தமாக உத்கீதா கூதரோபாஸனம் சொல்லப்படுகிறது. (ஏ) கமேவ இரமிஸ் த திருுவஸரணா நீ த ுவாவீ த பெ நஸாஜா

ബെം പെന്ന് പെറിച്ചു പ്രമുത്തില് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രമുത്തില് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യ

ஶா∩-ரா—உபாஸனங்களால் இவ்⊾டயூர்த்தி உண்டாகிறுகென்று தெரிக்தைகொ ண்டு, எக்க ஸாமத்தால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய இச்சிக்கிறுறே அந்த ஸாமத்தை உபா ஸிக்கக்கடவன். (அ)

ൾ ^{റിയ്} ീപ്^{യു}പരിക്കു യുടുപടുപാന• ഉയ്യുന്നം ഉഴ്ചയുള്ളു **ഇന്നു** സ് സെ പുടുപ്പുപ്പാന്റെ അപ്പായ പുടുപ്പുവരുന്നം ഉഴയ യുടുത്തില് സ്

சங்-ரா—தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நிணக்கு**ம் ஸா**மம் இருக்கு<mark>ம் ருக்கையும்</mark> அந்த ஸாமத்தின் ரூஷி தேவதை இடைகளேயும் சிந்திக்கவேண்டும். (கூ)

ுறு - ரா — காயத்ரி முதலிய சக்குஸ்ஸு ுக்களில்தான் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நிஃனப் பது எதுவோ அந்த சுந்தஸ்ஸையும் எந்த ஸ்தோமத்ரால் ஸ்தோத்ரம் செய்ய நிஃனக் கிறு இதைக்க ஸ்தோமத்தையும், எந்தத் திக்கை ஸ்தோத்ரம்செப்ய நிஃனக்கிறு இதை அந்தத் திக்கையும் ரிந்திக்கக்கடவன். (க⊙)

அ-பே—எந்தத் திச்கின் முகமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்போகிரு இே அந்தத் இக்கையும் தியானம் செய்யவேண்டும். (கக)

சூதா நீல் **க** தஉவரை த_ிஹுவீ ககால் பி பன்பு \mathcal{E} தோல \mathcal{F} மொன்படி தெய்யாகால் ஹுவீ கதி பதால் ஹுவீ தெதி \mathbb{E} கேரி

ரு • ரு • ரு • சீழ்சொன்னபடி தியானம் செய்சபின் கடைஈியில் தன்னே ஹ்ரூதய மாகப்பாவித்துக்கொண்டு ஸ்வரம் எழுத்து முதலி உலை பிசுசாமல் பஹி பேவமானம் முதலிய ஸ்சோத்ரங்களே ஆரம்பி≦்கக்கடவண். இவன் எ€்தப் பலத்தை உத்தேசிக்கி ரூனே அச்தப்பலூன அடைவண்.

சங்—யுத்காமஸ் ஸ்தவீதெதி என்பதை இரண் நிதரம் சொன்ன அ ஆதரவிஞல் ரங்—இரணை தெடைவை சொன்னது இவ்வித்பை முடித்தமையால். (கஉ)

மூன் முங்கண்டம் முற்றிற்று.

ಹಣಶಾ**⊋**-ಣ−ೈಃಬ್‱:.

ഒട്ടികെ ൃക്ഷകസ്മാള്യമാപന്ത് കണികിച്ച ൃൗളുന്നതി ക്യമ്മാഗ്യന പെ ുനല ുകം ॥๕॥

ஶா O - ரா — ஈடுவில் உத்தீதேத்தின் சாம∶கூஷ £ க்சின் உபாஸனம் சொல்லப்ப ட்டதெஞெல் மறபடி உத்≚்தோபா ஸனம் தாடங்கிச் சொல்லப்படுகிறதா.

ு மை—அமிருதம் அபயம் என்றும் குணங்களோடு இவ்வகூ,7ைமே உபாஸிக்க ப்படத்தக்கதாகச் சொ⊼்லப்படப் போகிறது. (க)

ஆ**ம் வ**டக்ரு உ⁹டுக் மனும் வடக்ரு உண்ற ஆக்கும். சுரு நிது

UV)— தேலதைகள் மரணத் தக்குடயந்து வைதிக்கர்மங்களேச் செய்ம ஆரம் பித்தார்கள். கர்மங்களில் விறிபோகிக்கப்படாத மந்தரங்களேக்கொண்டு ஜபம் ஹோ மம் முதலியவை செய்பும் அவர்கள் இதரகர்மங்களில் தங்குளே மறைததுக்கொண்டா ர்கள். இப்படியறைத்ததி ஹலே அலைகள் சந்தஸ்ஸ⊸த்களென்ற சொல்லப்ப∫ிகிறன.

ரா—கர்மங்களில்விரியோடுக்கப்பட்ட வைதிகமர்த்ரங்களால் தேவதைசள் தங்கிளமறைத்துக்கொண்டார்கள், (உ)

ဟுல-ரா-பா—இப்படதேவர்கள் வைநிகசர்மத்≉‱ அனுஷ்டித்து வருகையில் மீன்பிடிப்பவர்கள் பெரும ஜலத்திலும் மீ≷ணத்கண்∮டிடிப்பதுபோல் மையும்போர்த் தை மரணம் பிடிக்க நிணத்தது. இதை அறிந்த தேவர்கள் அவைகளேவிட்டு அதற்கு மேலான ஒங்காரத்தை உபாஸனம் செய்யத் தாடங்கினுர்கள். (கூ)

ு பை ா-பா—ருக்கு யஜு உஸ்ஸாமம் இவை சுவோ ஆரம் ிக்கும்போதா ஒம் என்று சப் நிப்பதாய் இதுஸ் வர≥மன்று சொல்லப்படும். இது வேமரணம்பயம் இவை சுணே நீக்கு வது. இதை உபாஸித்தத் இல் தேவர்கள் மரணமும் பயமும் இல்லாதவர்கள் ஆஞர்கள்.

. გ¹ ಇತ್ರಕಾಗುಂಲ್ ಪ್ರಬಣ್ಣ ಇತ್ತು ಪ್ರಬಣ್ಣ ಇತ್ತವೆ ಪ್ರಬಣ್ಣ ಇತ್ತು ಪ್ರಬಣ್ಣ ಇತ್ತು ಪ್ರಬಣ್ಣ ಇತ್ತವೆ ಪ್ರಬಣಿ ಪ್ರಬಣಿ ಪ್ರಬಣ್ಣ ಇತ್ತವೆ ಪ್ರಬಣಿ ಪ್

ு பு பா - பா — இப்படி (அமிரு தம் அபயம்) மா ணம் பயம் இவைக**ீனப்போக்** கும் குணு முடையதாக இல்லதுது த்தை உபாஸிச்சூ மைவன் கீழ்ச்சொன்ன தே உகைகை சோப் ப்பாலீல அமிருத்றுகே ஆல்ல். (நி)

ரு ு— ராஜகிருஹைத்தில் அந்தரங்க பஹிரங்க தாரதம்யம்போலே பிருஹ்மப்ரா திவில் சாரதம்மியமில்லே. (இ)

நாலா வது கண்டம் முற்றிற்று.

ಕುಲಲಾಫ್ರಿಸಿಬ್ಯಾಡ್.

070—ப்சு என ஆதித்யன் மூதலியது க உத்இதத்தை உபாஸனம் செய்யவேண் இசென்று இதே சொல்லப்பட்டதை அதுவதித்துக்கொண்டு ப்ரணவம் உத்தேம் இரண்டையும் ஒன்றுக்கி உபரஸிக்கவேண்டுமென்று இங்கு கொல்லப்ப⊕கிறது. அனேக புத்ரலாமம் இதற்குப்பலம்.

ருக்கோதத்தில் ப்ரணாவம் என்று சொல்லப்படிவைதே சொல்கோக்யத்தில் உத்தித மேண்று செல்லப்படிக்கு உடக்கிதமும் எஞர்யன், ப்ரணவமும் வஞைர்யன். என்று யண் ஸஞ்சரிக்கும்போது ஒம் என்று சேறுஜேனஞ செய்பவன்போல் ஸஞ்சரிப்பதால் இவன் ப்ரணாவல்ம

ரா—நங்கார மொன்றே இறை சாவி ஒல் சொல்லப்படும்போது ப்ரணவைமென் றும் உதகாது: வி ஞல் சொல்லப்ப⊕∂ப்போது உதக்கமென்றம் சொல்லப்ப⊜ம். ஆக இதன்கும் ஒன்றே பென்று ப∵விக்கிவேண்டும்.

ஞர்யன் கர்த்தவ்யமான கர்மங்களுக்கு ஓம் என்று அனுமஇகொடுப்பவன் போலவே உதயமாவதால் ஒன்காரத்தை சூர்யணுக உபாலகும் செய்பக்கடவன். (க)

രുടുതുന്നും പ്രത്യേഷ്ട് പ്രൈപ്പുള്ള പ്രത്യേഷ്ട് പ്രത്യേഷ്ട് പ്രൈപ്പുള്ള പ്രത്യേഷ്ട് പ്രൈപ്പുള്ള പ്രത്യേഷ്ട് പ്രത്യേഷ്ട് പ്രൈപ്പുള്ള പ്രത്യേഷ്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യേഷ്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യേഷ്ട് പ്രത്യേഷ്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യം പ്രത്യം

ரடு — பான் உத்கீரத்தை சூர்யனுக உபானனம் செய்சேன், அதனுல் டீ எனக் கொரு புத்ரன் பிறந்தாய் சூர்யனுக்கும் கிரணங்களூர்கும் பேதமிலிலவியன்று உபா ஸித்தினில் ஒரே புத்ரனுப் விட்டாய் சீ கிரணங்களேயும் தொயிணயும் வேறுக உபா வித்தால் அணேக புதரர்களே அடைவாய் என்று குதித்கரின் புத்ரரான கௌவதீதுகி மென்றும் நுஷி தன் புத்ரனுச்குச் சொன்னூர். தேவதோபாஸனம் முற்றும். ரா—நான் ஆதித்யஞக உபாஸனம் செய்தேனே யல்லது ஆனேக சிரணங்கின உடையமைஞக உபாஸனம் செய்யவில்லே. அந்தத் தோஷத்தினுல் சீ ஒரோ புத்ரன் எனச்கு அனேக சிரணங்களோடுகூடிய சூர்யஞர சீ உபாஸனம் செய்துல் அந்தஜ் ஞானத்தின் மடிமிமையால் அனேகம் புத்தர்கின சீ அடைவாய் என்ற கௌ உத்தசி சொன்னுர்.

കുന്നി പ്രതാനത്തു പുട്ടു പുടംബം ആരു പുട്ടു പുടംബം ആരു പുടുത്തു പുടുത് പുടുത്തു പുടുത്തുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു

பும≀-ரா—ப்ராண ஒனது வாக் முதலியலை செஞுக்கு ஒம் என்று அனுமதிகொடு ப்பதுபோலவே ஸெஞ்சரிக்கிறது. ஆதலால் இம்முக்கிய ப்ராண ஒக உத்கிதத்தை உபாஸனம் செய்யவேண்டும். ப்ராண ெஞென் கூற மாத்திரம் உபாஸித்ததிஞல் நீ ஒரே புத்ரஞைய் அனேகமாக உபாஸித்தால் அனேகம் புத்ரர்கீளம் பெறுவாய் என்று சௌ ஷீதகி தன் புத்ரஞுக்குச் சொன்ஞர். ்குசு)

കുറയെ പെട്ട്രണ്ട് അയാവന്താണ് കുറുന്നു എന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക്കാന് എന്നു പ്രത്യാക്കാന് എന്നു പ്രത്യാക്ക

மு••ெரா—இப்படி ப்ரணவம் உக்கீ≆ம் இரண்9ம் ஒன் ு ையென்று அரிக்சவன் ஹோதா செய்யவேண்டியை காளியங்கினப் பீசகா.அ செய்யதி ஞிரேல, இந்த ஞோனம் இல்லாமையாலே உத்காது செய்யும் பீசகுகளோ கீக்கி ஸமீகரணம் செய்வன்.

புறு — வாதம் பித்ரம் முசெலிய தாதுக்≕ளின் வைவும்யத்தை இதித்றையால் ஸமீகரிப்பதுபோல ஸமீகரி பக்கை. நா—இந்தஜ்ஞானம் ஹோதா உத்காரா இருவரு க்கும் வேண்டியதே. உத்காதாவுக்கு ஜ்ஞான பில்லாவிட்ட⊤ இம் அ≲னுல் கேரும் கு றைகளே ஹோது ரக்க் ஞானம் பெருமையால் ஸடீர்நலைம் செய்வனென்கை. ஆனு ஸமாஹாதீதி என்பதை மறுபடியும் சொன்னது வித்வையின் முமவைகாட்டுகிறது.

ஐந்தாவது கண்டம் மூர்றிற்று.

കുയും ആം വേത്രം വേ

UTO-ரா—மற்னோர் விதமாக உத்தீதோபானனம் விதிக்கப்படுகொது. ருக்கை ப்ரு திவியாகவும் ஸுரம்தை அக்னியாகவும் உபாசனம் செப்புகிவண்டும். அக்ளி யென் தூம் ஸாமமானது ப்ருதிவிசியன்னு மிருக்கின் (மலிருப்பதா. அதனுல் ஸுரமகர்கள் எஸ்லோரும் ருக்கிலுள்ள சாமத்தைதீயே கானம் செட்கிருச்கள். ஸாம என்ஜும் பெ யர் ஸுர ஆம என்று இரண்டாசப் பிருக்கம்படுகிறது. ஸா என்பது ஸைத்சீலிங்கமாயிரு ப்பதால் பூமிசையையும் அம் என்பது புல்லிங்கமாயிருப்பதால் அக்ளிசையையும் சொல்லு கிறது. இரண்டும் செர்தது ஸாம என்றுகிறது ருக்கும் ஜாமுடுப்போல பூமி அக்ளி இகையிரண்டும் சேர்தே ஸாம என்றுகிறது ருக்கும் ஜாமுடுப்போல பூமி அக்ளி இகையிரண்டும் செர்கிது சிறபுஷயால் பூமி அக்னி ருக்கும் ஸாமுமும்போலீலே ருக்கு பூமியும் ஸாமம் அக்னியுமாக உராவிக்கப்படவேண்டும்.

အတိတ္လန္းအပါက္ႏွင့္အတည္ အလႉနက္မွာဂစ္လခန္းခ်ိဳၿပြဲအတလ္ အေပါင္းအတိတ္ အလႉန နာ စီးရရဲ့အတဲ့ ေတြ႔ေရာက္ ေတြ႔ေနာင္တရာ အတစ္ အတပ္ အတယ္ ေတြ႔ေနာင္တြဲ႔ ေပါင္းအတိတ္ ေတြ႔ေနာင္းကုိ အသင္းကုိ အသင္းကုိ အေက်းမ်ဳိး အတိတ္ကို အတိတ္ကို အတိတ္ အတင္း အတပ္ အတပ္ အတိတ္ အတယ္အသင္း ျပည္သည့္ အတယ္အသင္း အတိတ္ကို အတိတ္ အတယ္အသင္း အတယ္အသင္း အတိတ္ကို အတိတ္တို အတိတ္ကို အတိတ္ကို အတိတ္ကို အတိတ္ကို အတိတ္ကို အတိတ္ကို အတိတ္ကိ

(ரு)-ாா—ருக்கை ஆகாசமாகவும், ஸாமத்தை வாபுவாகவும், ருக்கை ஸ்வேர்க்க மாகவும், ஸாமத்தை ஸூர்யஞு தவும், ருக்கை நக்கைத் ச்சமாகவும், ஸாமத்தை நகுத்ச்சா திபதியான சுந்ச்சஞுகவும் உபாலிசகடவன், ஸா என்பது உரவு சூர்யன் சுந்ச்ரேன் இவர்களேயும் சொல்லும் மத்றஇன் டொருள் முன்போல் கொள்க. (உ-கு-சு)

డ్లాలు కంగ్రాలా $\| \mathcal{C} \|$ తార్జుకు కార్యాలు $\| \mathcal{C} \|$ ఆంగ్రాలు కంగ్రాలు $\| \mathcal{C} \|$ ఆంగ్రాలు కార్యాలు స్ట్రాలు స్ట్ట్ స్ట్రాలు స్ట్ స్ట్రాలు స్

ரு O-ரா—சூர்யனிடத்தில் காணப்ப®ம் வெளுப்பு குருத்தியே ருக்கு வெகு உண் னிப்பாய் பார்த்த அறியக்குடியை கறப்பு கார்தியே ஸாமம், சூரியனிடத்தில் அதிகை கறப்பான நிறுமும் உண் ၆, அது வெகு உண்னிப்பாய்∩் பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரியும்,

് ക്രൈസ് ക്രെയ്ക്ക് പ്രത്യായ ക്രെയ്ക്ക് പ്രത്യായ പ്രത്യ

பு 0-ரா—சூர்யனது இவளுப்புகார்த் ஸா என்ற≀் ஆதிக சுறுப்பானரார்த் அம என்றும் டிசொல்லப்படுகிறது. சூரயமண்டலத்தின் ஈடுவில் ஒர் புருவுகன் காணப் படுக்?ு கேன.

ஶு⊙—ஸ்வர்ணமாயிருப்பதபோடில் ஜ்போதிஸ்வருபெஞுய் ஜீயோதிர்மயமான ச்மச்ருசேசுத்துளோடில் ஈதறனி முதல் முழைஅம் ஜ்போதிஸ்வூர்பஞியும் சூர்யமண் டலத்தின் மிவில் ஒரு புறு உண்டுப்புகொள்ள கணப்படுகிறுகின.

நா—இப்படி ருக்கை ஆடி ஆகுகம் ஸ்வர்க்கம் உதுத்தம் சூர்யனிறுள்ள இவருப்பு குரைந்தி இடையாகவும் வுடுக்குக் அக்குளி வரையு நாயன சுர்த்றன் நூர்யனி—த்திலோள் குறைப்புகாக்தி இடைகளாகவும் உபரவிக்கிடுக்குக்கும் முறை இசால்லிற்ற . சூரியமண் டேலு மத்தியத்தில் நமணியம் சூ சீமச்ருகேகங்களோடு நொகத்தின் நுளி மூதல் எல்லா அவயடுக்குளிதும் நமணியனும் நமணியனுனை புருஷன் ஒருவேன் சீயரிக்களால் காண ப்படுகேறு இசு.

மு > - குருக்கின் ப்ருஷ்டபாகப்போன்ற தாமரைப்பட்பம் எப்படி அழகாயிருக்குமோ, அப்படியே அந்தப் புரு ஷனது கண்சன் அழகாயிருக்கும். அவன் போபமும் பாபகுர்யங்களும் இவ்லாதவ ஞகலால் உத் என்ற சொல்லப்பிகிகுன். இப்படிப்பட்ட குணமுடையுவனும் உத் என்ற போ உடையவனுமாக இவஃன அநிக்த உபாளிப்பவனும் பாபங்களினுடையவும் அதன் காரியங்கெளினுடையவும் சம்பித்தத்தை தீக்கப்பெறுவன்.

ரா— ஆடிமுகிய இலத்தில் உண்டாகியதும் பெருத்த தண்டோடுகூடியதும் சூர்பிரேணந்களால் விகஸிப்பிக்கப்பட்டதான தாமரைமலாபோன்றது அவைது: கண்கள், பாபஸந்பந்தபில்லாமை பென்றது கர்மஸந்பந்தமில்லாமை.

அர்தத பேதம். தஸ்யயதா கப்பாஸம் புண்டரிகம் எவமகூடிணி என்றும் வாக்கி யத்துக்கு ஆறு அர்த்தம்,

க. கப்யாஸம் என்று சூர்யமண்டலமும் புண்டரீகம் என்ற இரு தயசமு மும் சொல்லப்படுகிறது. சூர்யமண்டலமும் இந்தய புண்டர்சமும் எப்படி உபாஸ்டுஸ் தானமோ அப்படியே உபாஸகனைடைய கண்களும் உராஸனஸ்து அம். உ சப்யாஸ மென்பதற்கு கொஞ்சம் விசுஸித்ததென்று பொருளாய் கொஞ்சம்மலர்க்க தாமரை ப்பூப்போ விருக்கும் சூர்யமண்டலத்தின் கடுவிலுள்ள புரு உலுடைய கண்கள். ந. கடி என்பது குருந்கு- அத்தை ஆஸம் என்பது ஆசனம் அது உட்காருவது, குரு ந்தின் ப்ருஷ்டம். அதுபோன்ற புண்டரீகம் எப்படியோ ஆப்படி அந்தப்புருஷன் து கண்கள். சு. கப் என்பது ஜலம். அதைக்குடிப்பகால் (உலர்த்து வதால்) கபி என்ற சூர்யன். அவனுல் விக்ஸிப்பிக்கப்படுகிற புண்டரிகம் தாமரைமலர்போன்றிருக் கும்அவன் கண்கள். டு. கம் ஜலம், அதைக்குடிப்பதால் கபி என்பது அதன் தண்டு. அதில் (அஸம்) இருப்பதா. காம்புகள்ளிவிட்ட மஃரைக்காட்டிலும் காம்டோங்கூடிய மலர் சோபையதிகமாகையால் தழைத்து தண்டோடுகூடிய தாமரைமலர்போலி ருக்கும் அவன் கண்கள். கு. கம் ஜலம், ஆஸு என்பது இருப்பு. அத்ல் அபி என்றும் உபஸர்க்கம் சேர்த்து அகாரம் லோபித்து ப்யாஸம் என்றிருக்கிறது. இருப்பதென்று பொருள். ஆகவே ஆழமான ஜலத்தில் உண்டான தாமரைமலாபோலிருச்சூம் அவ னது கண்கள். இந்த ஆறு அர்த்தஙகளில் முர்தின மூன்றம் பூர்வபகூராத்தங்கள். பிர்தின மூன்றும் ஸித்தார்த்தங்கள். பீர்தினவை மூன்றுமே போதாயனருக்கு அபிமத**மானவை என்**பது ராமானு ஐமதத்தின் கொள்கை. இந்த வாக்யத்தின் அர்த்த மானது, ''கம்பூராம்பஸ்ஸ_{்சுத்}பூதஸுகம்ருஷ்டநாளாக^{்க}ாவிசஸித புண்டரீகதளா**ம** தாயதகுஷணை 2" என்று வேதார்த்த ஸங்க்றஹவாக்யத்தால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளமை **கான்க. சாதாரணமாக** புண்டரீக**ெ**மன்று வெண்டாமடையையே கொல்லுவதானு லும் சபுரஸ்வாடி பொஷ்யம் ஒன்பதாம் *ஹத்யாயத்*தில் சிவப்பு பண்டர்கங்களா**ல்** ஆஸ்தாணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இங்குப் புண்டரீகச் சப்தத்திற்குச் செங் **தா**மரையென்றே பொருள்.

சை தெள்காதா நால் தொக்கிற இரு இரு காகா தெரு நிற்ற இரு இரு காகா தொரை வரை பெற்ற தேர் இரு இரு இரு இரு நிற்ற இரு நிற இரு நிற்ற இ

பு படை இழ்பிரு இவிமுதலியதாகச் சொல்லப்பட்ட ருக் லாமம் இவைகள் ஸர்வா த்மாவான அந்த தேகை சைக்கு பர்வங்களாம். இப்படி தேவை உத் என்னும் பேர் உ டையவனும் ருக் ஸாமங்கிளே பாகங்களாக உடை டவனுமு விருந்தும் மறைகாய்சு சொல்வதில் தேவைகைகளுக்கு இஷடம் ஆகையால் உருத்துமாகச் சொல்லப்பூகி மூன், உத் என்னும் இந்த தேவின்கானம் செட்வதால் அவல உத்சாதா சென்றுபேர் பெறுகிமூன். சூர்யறுக்குமேல் உறகுக்களில் இநுப்படிக்கின் இடுப்படக்குள்யுமுழி ப்பதி நெல் அவசீல ஸுன்கினாகச்வரமான ப்ருற்மம் தேவதாவகுயமான உத்கீத த்தின் உபாஸனம் முற்றும்.

ரா—பூமி அக்ளி சூர்யன். இகைகளாக முன்சொல்லப்பட்ட ருக னாமங்கன் சூர்யமண்டலத்திலுள்ள அந்த பரமாதமாவின் காகு ஒபங்களாம் ருக்குகானத்துக் காச்ரயமாகைகும் நெல்கு கானத்தைவிட வேறேதே ஒலும் இந்த அப்பிதா பகாரம் அக் எரிமுதலியவைகளேச்சொல்லும் ருக் ரைமங்களால் இநிக்கப்படுவைகால் அவன் ஸர் வாக்மக்கொண்ற தோலிற்று. பரமாத்மா உத் என்று பேர்பெற்றவஞ்கையாலும் அவின் டானம் செய்வதாலும் இரண்டாவது பக்கி உத்கேகமாடினது. அவன் உத்காதாவர ஞன். அல்லாமலும் பரமாத்மா உத் என்னும்பெயர் உடையவறைகையாலும் ருக் ரைமங்களால் கானம் செய்யப்பி கையாலும் அவன் உத்தேக்கம் இரை சொல்லப்படு கையாலும், வன்ற நப்பொருள் கூறலாம். ஆகையால் உத்தேக்கை பரமாக்கும் காக உயர கணம் செய்யப்பினையாலும் அவன் உத்தேக்கை பரமாக்கும் காக உயரைக்கள் கொணம் செய்யமின் கூறலாம். ஆகையால் உத்தேக்கை பரமாக்கும் காக உயர கணம் செய்யவேண்டியற்கும் இறின்றுள்ள இந்த புருஷ்கின் அதை எழையின்றுள்ள இந்த புருஷ்கின் அதை எழையின்றுள்ள இந்த புருஷ்கின் அதை என்மேறுள்ளையே கைக்கள் அதிலுள்ளவர்கள் அவர்களின் உபகசனுக்கள் பேருகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேய்மதோவானவன்.

தேவதா விஷயமான உபாளனம் உபதேசிக்கப்பட்டது. (அ) ஆருவது கண்டம் முற்றும்.

കരണ്ട് ടുടി ക്കൂ.

ట్ట్ మిగ్స్ ఉద్యాగ్రామ్ లుగ్యార్ అల్లో కాల్ట్ అలుగ్రామ్లు అండ్ ప్రామ్లు కుండ్ ప్రామ్లు స్ట్రామ్లు స్టామ్లు స్ట్రామ్లు స్ట్రామ్లు స్ట్రామ్లు స్ట్రామ్లు స్ట్రామ్లు స్టామ్లు స్ట్రామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు స్ట్రామ్లు స్ట్రామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు స్టామ్లు

ெரு - ரா — ருககை வாக்காசவும் ஸாமத்தை ப்ராண ஞைசவும். ருக்கைக்கண் ணுக வும் ஸாமத்தை அதிலுள்ளச் சாயாத்மாவாகவும், ருக்கைக்காதாகவும் மனதை ஸோம மாகவும் உபாளிக்குக்கடவன். ஸாஎன்று வாச்கு கண் காது இடைகளும், அம என்று ப்நாணன், சாயாத்மா மனது, இவைகளும் சொல்லப்படிசெறன. மற்றவைக ஞுக்கு முன்பேரல் பொருள்.

தாத்— அதரத்தின்மேலிருப்பதால் இங்கு ஸாமத்தைப்பாண கைச் சொல்லுகி தக.ப்ராண கொன்தது கொணிக்கிரியம் சாயாத்மா கண்ணிலிருப்பதாலும் காது ச்கு மனது அதில்கடானமாகையாலும் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

ாப−ா−ுக்கைக கண்ணில் உள்ள வெளுப்புகார். தியாகவும் ஸாமத்தை அதிலு ன்ன பெருங்கறுப்புக்கார்தியாகவும் உபாசிக்கக்குடவன் ஸா என்பதுவெளுப்புகார்தி அம் என்றது கறுப்புகார்தி மற்றவை முன்போல,

ு கார் நாத்தி இது இது இது திறைய திரு நாத்தி நாத்தி இது இது கார் நாத்தி நாத்தி திரு நாத்தி ந

ரை:-ரா—கல் ணிக்சாணப்புகும் புருஷ்ணே ரூக், அவனேனையாம், அவனே உக் தம், அவளேயுறுகல்லுக. தவளேபரப்பிருமம் ரூபம் பெயர் கேஷ்ணம் இவையையெ ல்லாம் சூர்டமணடு பருஷை ஐக்கொத்களே அதுவே இவறைக்கும்.

புல -ரா—இழ் லோகங்களில் உள்ளவர்களான பணிதர்களுச்சு வேண்டியை காமங் கூன இவின நீலுடிவேற்ற கிறுள் வீ‱ையில் காணப்செய்பவுகள் இவூண்டியை கானம் செய்கிறுர்கள் அவுக்கு வாவசரீரியான பரப்பிரும்ம மாகையால் சீதவர்கள் மதுடி யைகளிவர்குள் உத்தேசித்தாச் செய்யுங்கானமும் இவினுக்குமித்ததேயாம் ஆதலால் அத்த அகுஷிபுருஷுளுப் பாடுவதிஞ்சல் அவர்கள் தனைத்தை அடைகிறுர்கள். (ఈ)

புட்டார்-பா— இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அத்யாத்மாகி தைவதபேத முடைய தாக உத்தீத்த்தை அறிக்து கானம் செய்கிறவன் சூர்யமண்டலத்திலுள்ள பரமாக்ம ரூபம் கண்ணிலுள்ள பரமாத்மரூபம் இரண்டையும் கானம்செய்கிறவதைகிருன் ஆகி த்யாந்தர்வர்த்தியை உபாஸிப்பதாலே மேல்லோகங்களிலுள்ள தேவபோகங்கின யும் அக்ஷிபுருடிையை உபாஸிப்பத்துவே சீழ்சீலாசக்களிலுள்ள மஜல்.யபோகங்கிளே யும் பெறுவன்னைவே கண்ணிலும் சூர்யமண்டலத்திலு முள்ள பரமாத்மாலை உபா சிப்பதிஞ்லே ஸர்வலோகாவாப்தி யுண்டாசு மெற்றதாகிறது இவ்வட்மான பலன்கிள அப் உத்காதாவானவன் தான்ஸாமகானம் செய்வத் ஞலே இவ்வடமான பலன்கிள ஸம்பாதித்துக்கொடுக்கு இறமை உடையவளுள்ளையைப்றி 'காலுனக்கெக்க இவ்டை த்தை ஸம்பாதித்துக்கொடுக்குமே இற்கமையேற்கேன்று யுழமான இனக்கோட்கலாம் ஸாமகாயதி சென்று மேறுபடிசொன்னது வித்மையுமுடித்ததைக் காட்கிறது. (ஏ-அ-க)

ஏழாவதுகண்டம் முற்றிற்று.

കു**രുകൾ** ഉടചത്തോം.

ക് പ്രൊയുട്ട് പ്രായം പ്രവയം പ്രവയം

. முo-ரா-பா— சேறுவிதமாக இவ்வக்ஷைரத்தின் உபு எனைத்தைச் சொல்லத்துடங்கி எளிதெல் தெரியும்பொருட்ட கேறைசருல்லப்படுதிறது, சலாவான என்பவரின் புத்ரராகிய நிகலசென்பவரும், சிகிதாயனரின் புத்ரராய் தலட்செறுத்தவர் அல்லது தல்வருக்கும் புத்ரரான வராசலைக்கி தால்பியிர்கிறை சொல்லப்பட்ட ரும் நீபலரின் புத்ரரான ப்ரவாறுணாரும் ஆகியமூறும் ஒருகாலத்தில் சேர்ந்தார்கள் நாம் மூறைமும் உத்தேத்நில் இது எமுமைட் பயவர்களா மிருப்பதால் அதில் வைசத்ய முண்டோவதன் பொருட்டு ஒருவர்க்கொருவர் விசாரம்செய்வோம் என்று அவர்கள் செரில்லிக்கொண்டார்கள்.

ൺ ിപെട്ടുത്തു ∥ട∥ ബാതെസെയ്ലായിരുപ്പുട്ടുംബിപത്തെയുന്നെയാട്ടിയും ചെയ്യായിരുന്നു തായായെയും പെയ്യായിരുന്നും പ്രത്യായില്ലെയ്ക്കാരുന്നും

ு ு-ரா-பா-- அப்படியேயென்ற அவர்கள் ஸம்மதித்தை உட்கார்ச்தார்கள் நீங்கள் பூஜியர்களான பிராஹ்மணர்களாகையாலே நீங்கள் முனைவே விராரம் செய்பங்கள் நான்கேட்டுக்கொண்டிருக்கி⊅்றன் ஒன்று ஜீபலரினபுத்ரரான ப்ரவாஹணன் சொன் ஞர். இவர்ராஜா.

மடைவி⊙கழாஞாவக ുஹெகி காயக∘ உரலு ു≷⊸வாவஹ து_தூ வ_{ரி}ஹா நீ**கி**வருஹெகிஹொவாவ இக.∥

ரு 6-ரா-பா—சலாவானது புத்ரரான செகலர் இதொயரின் புத்ரரானதால் ப்ய ரைப்பார்த்து 'கான் உம்மைக்கேட்கிறேன்' என்*முர். 'து*ப்படியேகேளு கென்றதால் ப்பர் சொன்னு.

தாத்.—கொலர் சேன்வி - தால்ப்யர் உத்தரம், சுமத்துக்காச்ரயமேது - ஸ்வரம் (ஸாமம் ஸ்காருபமாதலால்), ஸ்வுரைத்துக்காச்ரயமெது - ப்ராணான், (ஸ்வரம் பரா ணாஞல் நீடுப்காமுதலின்), ப்ராணைஞக்காச்ரயமெது - அன்னம், (ப்ராணணூக்கு அன்னம் ஆசுரமாகலின், அன்னத்துற் காச்ரயமெது - ஜலம், (ஜலத்தால் அனைமை உண்டாவதிஞல். (ச)

ஶ௦-෭ா-பா— இலங்களுக் கோச்சயமெது என்று சிகலர் கேட்க ஸ்வர்க்கலோக மென்று தால்ப்பர் சொன்று?. இலம் அதிலிருந்து உண்டோவநிஞிலே அதற்கு ஆச் ரயிமெது ஒென்று சிசலா கேட்டார். ஸ்வாக்கத்துக்கு மேல்பட்ட ஆச்ரயமொன நி ருப்பதாக சாமத்தால் ஒற்படவில்≳ு. ஸாமிம ஸ்வர்க்கலோகிமென்று சொல்லப்ப இதேறது. ஆகையுல் ஈரமும் ஸாமத்துக்கு ஸ்வர்க்கமே ஆச்ரயமென்று நிர்ணயிக்கக் கடிடோல் என்று தால்ப்பர் சொன்றூர். (இ)

மா). ரா - டா - ஸா மாதி பரம்படையில் ஸ்வர்க்சலோகத்தோடு நிறித்திவிட்ட இ ஞூல் உனக்கு மூரமற்கு கோம் பூ ்ணமாசலில் ஃ. இப்படி தேறைகுறையாகத் தெரிந்து நீர வாதப் செய்வதை கா மசவியாணியான வேறை யாராஒது கேட்பாளுக் உம்நுவ வெழைச்சுச்சுடல தென்ற சடிப்பன் உம்துல் உடனே வெடித்துவிடும் நான் ப்ரீதியு டையவளுகையால் அப்படி சடிக்க இஷ்டப்படவில்ல பென்ற செகலா தால்ப்யாருக் குச் இசான் ஞேர்.

ு 6-77-பா. - ஆஞல் இதன் டீச்சயத்தை உம்மால் நான் தெரிந்து கொள்ள விரு ம்புதிர்றினன்ற தால்ப்ய: கேட்கே அப்படியே செய்யு மென்று கிகலர் சொன்ஞர். ஸ்வர்க்கத்திற் காச்சயுமெறு வென்று தால்ப்யர் கேட்டார். யஜ்ஞதான தபோதேறா மாதிகளால் ஸ்வர்க்க கோகத்தை போஷிப்பதி ஒல் பூலோசம் ஸ்வர்க்கத்தைக் காச்ரய மென்று சிகலர் சொனஞ். இப்பூலோகத்திற் காச்ரயமெறு வென்று தால்ப்யர் கேட்டார். இதற்கு மேல் ஆச்சயுமொன்று சைமத்திற்கில்ல மென்று சிகலர் சொ ன்ஞர்.

அ.பே-ரங்—ச்ரு தியில் கொமமானது ப்ரதிங்டாலோகமாக ஸ்சோத்ரம் செய்ய ப்பட்டிருக்கிறது. ல்வாசக்லோசம் ஜ்மோதிச்சச்கிரத்தில் கோர்க்கப்பட்டிருப்பதா லும் அது சுழுல் நகொண்டே மிருப்பதாலும் கீஸ்யானதென்றும் பொருள்கொண்ட ப்ரத்துடாலோசமாகக் கூடாதாகையாலும் பூமியே ப்ரதிஷ்டா லோசமென்றை சொள்க.

ஶ௦௦-ாா-பா ைஸாமகத் பரம்பரையில் பூமிக்குமேலில்ஃ பென்பதால் உனக்கு ஸாமஜ்ஞானம் பூர்த்தியாகவில்ஃ. இதை வேறு யாராவது ஸாமஜ்ஞானி கேட்டால் கோபம்கொண்டு உம்துஃ வெடித்துவிடும்படி சபிப்பன் உடனே தூல வெடித்து விடும்படி சபிப்பன் உடனே தூல வெடித்து விடும்படி சபிப்பன் உடனே தூல வெடித்து விடும்படி சொன்ஞர். ஆஞல் இதன் கிச்ச யத்தை நான் உம்மால் தெரிந்துகொள்ள விரும்புதிநேகனை இடு கிகலர் சொன்ஞர். அப்படியே செய்யுமென்று ப்ரவாஹுணார் ஒப்புக்கொண்டார்.

அ-பே-ரங்— நாசமுடையதான பூமியை ஸாமத்தின் கடைசி ஆச்ரயமாக ஃர் கிணத்திருப்பதால் உம்மதத்தில் ஸாமமும் நாசமுடையதாய் விடுமல்லவா என்று ப்ரவாஹணர் சொன்றுர். (அ)

കുധ ചായുടായും.

ന് 2 % പുവുന്നു. പുവുന്നു പുവുന്നുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവുന്നു പുവു

UTO-ரா-—பா— இப்பூ மிக் காச்ரயமெ தலென் த சிகலர் கேட்க ப்ரவாஹணர் சொல்லுகிருர். பூமிக்கு ஆச்ரயம் ஆகாசமே. இங்கு ஆகாசம் என்பது பரமாத்வா வை. ஸ்ர்வபூதங்சளும் அவனிடத்திலே மிருக்தே உத்பந்நமாகின்றன. ப்ரனயகாலத் திலே அவனிடத்திலேயே லயமடைகின்றன. எல்லாவற்றையும்விட இவனே உத்கிரு ஷ்டன் இவனே பரமப்ராப்யம்.

அ-பே-ரங்—ஆகாசம் என்றது நன்முய்ப்றகாசிக்கிமுன் அல்லது நன்முய்ப்ற காசிக்கச் செய்கிமுன் என்னும் அர்ச்தமுடையது ஆதலால் அது பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதே யல்லது பூத•ோச்ச்தைச் சொல்லாது. (க)

സായുക്കാര് പ്രദ്നേദ് പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു പരിക്കുന്നു. പരവരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരവരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരവരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരവരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരവരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരവരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പരിക്കുന്നു. പ

பா 0- நா - பா — இவ்வுக்கிதத்தை உத்கிரு ஷ்டங்க சொல்லாவற்றிற்கும் மேலான தைம் ஆகாசமென்ற சொல்லபபடுவது மாகிப பரமாத்மாவாக உபாசிக்கக்கடவன். ஸா மக்கின் கடைசியான கதி நாசமில்லாத அந்தப் பரமாத்மாவே ஆக**ால் இப்ப கூஷக்கில் தோஷம் ஒன்று**க்கும் இடமில்ஃ. இவ்வாறு பரோவரிய ஸக்வகு ணவிசிஷ் டாகாசமாக உத்கீதத்தை உபாஸிக்கிறவன் இங்கு ஸர்வோக்கிருஷ்டனும் ஜீவிப்ப தோடு ஸர்வலோக போகங்கீனயும் அடைவன்.

ത് പ്രത്യായ കുടുത്തു. പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

புற - ரா-பா — சுகசபுத்ரராகிய அதிதன் வா என்பவர் இவ்வுக்கேத விஜ்ஞானத் தை சிஷ்யராகிய உதரசாண் ஒல்யருக்குச் சொல்லி, உன் சந்சதிபார்கள் எதுவரை யில் இவ்வாது பரோவரீயஸ்த்வகுண விசிஷ்டமாக உத்தீதத்ரைச் உபாசனம் செய்சி மூர்களோ, அதுவரையில் அவர்கள் ஸாவோதுசிருஷ்டமாக ஜீவிப்பார்கள் என்றும் சொன்குர்.

அ-பே-ரங்—உதரசாண்டில்ய சென்றதர்கு ஸக்தியடைய சாண்டில்படுக் அபொருள்.

கமா உ ஜ ஆக் நொகெகொக உகியைவன கலெவ்வி தா நுவா ஹெவ மொகரிய வனவமாஸ் ராஸிந் லொகெஜீவ ந்லைவதி குறா உ சேஷிந் லொகெக்கொக்க திலொகைக்கொக்க கியிச்யி ஸ்ட-ரா-பா—-பரலோகத்திலும் அவர்களுக்கு ஸர்வோத்கிருஷ்டமான ஜீவனம் கொடக்குமென்றம் சொன்ஞர். இவ்விதமான பலன் யாரோ கிலருக்கு முந்திரமென் புதில்ஃ. பரோவரீயஸ்த்வகுணத்தோடு உத்தீதத்தை உபாடிப்பவர் ஏவளுளுலும் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் ஸர்வோத்கிருஷ்டமான ஜீவனத்தைப்பெறுவன், லோகேலோடுஇதி என்று மறுபடி சொன்னது வித்பை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது. (ச) கூடிவுமுகிவேமால்.

 \mathbf{z}^{-1} പ്രയായത്തെ 1 \mathbf{z}^{-1} പ്രയായത്തെ \mathbf{z}^{-1} തെ തരു \mathbf{z}^{-1} തരു \mathbf{z}^{-

புறை-ரு — மத்தோற் அதிகமான உபா ஸனத்தைதல் இக்கும்பொருட்டு உபோக்கியானம் ஒன்று சொல்லப்படுத்த த சபர ரென் ஹம் குஷியின் புசரரான உஷண்தியென்பவர் குரு சேஷைத்ரத்தில் வணித்துவந்தார். அப்போது மடுசீயிஞால் (சம்-இடிகைன் விழுந்ததி ஞெல், ரங்-கல்மழையால்) தார்ப்பிக்ஷு முண்டாய் விட டு ஸ்தனம் மூதேலியை பெண்ணு ருவங்கள் வெளிப்படுத் தென் பத்தினி சேயால் ஏற்பட்டு யோவுக்காரர்கள் வா ஸம் செய்யு ஊருக்குவந்து படுயால்வருந்தி நடைதளுர்த்து: சங்-ஒருவீட்டில், ரங்-வெவி தேமாயாவது புதுணைக்குக் சாப்போத்திக் கொண்டோல் பிருஹ்மவித்மை நிஷ்வந்தமா கப் பெறலா மென்று ஆதிலாசித்துக்கொண்டே) உட்கார்த்தார். (ச)

ஶoO-೨ா—அவர் ஆஹாரத்துத்தாக அஃலகதபோது யாணே**க்காரன் ஒருவன்** கொள்ளோவேகவைத்து அதைக்கொட்டி கும்பலாய் சேர்த்து அதிவிருந்து எடுத்துத் தின்று கொண்டிருக்கக்கண்டு அவன் அருகேசென்று தனக்குக் கொள்ளு கொஞ்சம் கொடுக்கும்படி கேட்டார். நான் தின்றமீத் இத்லிபோடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவல் லது வேறில்ஃலையே பென்ன செய்வ தென்றவன் சொன்றுன். (2) இதிலேயே கொஞ் சம் கொடு என்று உஷுஸ்தி கேட்டார். அவன் கொடுத்தான. ருஷி அதை வாங்கிக் கொஞ்சம் புசித்தார். அவன் தன் சமீபத்திலிருந்த ஜலததைக் கொடுத்துப் பருகும் படி தொன்னுன். அது எச்சில் ஆயிற்றே என்று ருஷி தொன்னுர். நிகொள்ளு எச்ச லல்லவோ வென்று அவன்கேட்டான். இதை நான் புஜியாமல் போளுல் பிராணன் போய் விடுமாகையால் புசித்தேன, ப்ருணன் போகும்தருணத்தில் கியமம் பார்க்க வேண்டிய தில்‰. தீர்த்தம்பருகாதத்தைல் ப்ராணன் போகாதாகையால் இதுகாம சாரம். இதற்கு நியமமுண்டென்று உலகஸ்கி சொன்னர். (ச) அவர்தான் புடித்து மிகுந்த கொளரோ பத்னியிடம் கொடுத்தார். இதற்குள்ளாக அவள் பிகைஷ்யெடுத் துப் புசித்தோப் பகியாறியிருந்தாள். ஆனுலும் பர்_சதாவின் ஆக்**கிணையை பரிபாலனம்** செய்ய வேண்டியது ஸ் தரீகளின் கடமையாகையால் அதை அவமரியாதை செய்யா மல் வாக்கி முடிந்து கைவத்துக் கொண்டாள். (டு) மறுநாள் காஃவயில் உலகஸ்தியான வர் படுக்கையை விட்டெழுந்திருக்கும் போதே' இன்றுக் ஏதாவதை கிடைத்தால் அதைப்புசித் நுக் கொஞ்சம் திடம் கொண்டுகடக்கலாம். ஸமீபத்தில் ஓர் அரசன் யா கம் செய்கி மூன் அங்கே போகலாம அவ்வரசன் எல்லாருத்விக்கு கர்மங்களேயும்பண்ணி

வைக்கும்படி என்னே வேண்டிக் கொள்ளுவான். அதனுல் தனம் இடைக்கும் அதைக் கொண்டு சுகமாய் வாழலாம்' என்ற பத்ளிகா தசகுக் கேட்கும்படி சொன்னர். (சு) இதைக் கேட்ட அவரது பத்னி! தாம் நேற்றக் கொடுத்த கொள்ளு இதோ இருக்கி ந**தென்று கொ**ண்டுவர்து கொடுத்தாள். அது ஆ[®]லைக்காரன் புதித்த மீதி தான் புதித்த மீதி, முதல் நாளயது, அப்படியிருந்தும் ப்ராணன் போகும் சமயமாயிருந்தினுலே அணைக்கோப்புதித்து நடந்த சென்ற யாகசா?லக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்

கதெ $_{1}$ நாதா க $_{2}$ நாஸாவெணொஷ $_{3}$ ோணா நுவைரவவிவெ $_{2}$ ஸைவை $_{3}$ வெராவவிவெ $_{2}$ வை $_{3}$ வ

ரு புடை அங்கேஸ் தோத்ரம் செய்யும் பொருட்டு அதற்குரிய ஸ்தானத்திலி ருந்த உத்தாதாதாப்ரஸ்தோதா ப்ரதியூர்த்தா இவர்களின் ஸடிபத்தில் வந்து உட்கா நந்து உஷஸ்தி ப்ரஸ்தோதாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிமூர். (அ)

ஶ௦-பா—ப்ரஸ்தோதாவே இப்போது ஃப்ரஸ்தாவம் செய்யும் தேவதை யை அறிந்து கொள்ளாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்வாயாகில் உன் தீலேயறுர்து ஃழே விழும்.

அ-பே-சங் — ப்ரஸ்தாவபக்த்தி இன்ன சென்ற அடியாத நீடிரம்ஹஜ்ஞு எனி யானு என்முன்னே கொரியம் செய்யத்தகு தொ என்பது ருஷ்யின் தாத்புர்யம். கீஃழ இரண்டு கேதிகள் சொல்லப்பட்டிருப்பதிஞுலில பிரம்ஹஜ்ஞு எ மில்லாதவஜம் தர் மங்கீளே அனுஷ்டிக்கலா மென்று ஏற்படிகிறதாக கையால், பிரம்ஹஜ்ஞு எியின் ஸமீ பத்தில் அவன் அனுமைதியில்லாது செய்யலாகா சென்பது இங்கே ஏற்படிகிறதா.

அ-பே-ரங்—ப்ரஸ்தாவ பக்கியில் எந்த தேவதையை உபாகிக்க வேண்டுமோ அதையறியாமல் ப்ரஸ்தாவம் செய்தால் உன் தூலைமெடிக்கும்.

് അതിട്രെബംക്പുന്നു. അതിട്ടെന്നു ഉപ്പോട്ടുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്

് പ്രൂട്ടും ഉടത്തെ പ്രൂട്ടായ് ക്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ടായ് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്ട് പ്രൂട്

ு ுடா—உத்தாதாப்ரதிஹாத்தா இல⊤்குளே கோக்கியும் உலேஸ்நி அப்படியே சொன்னுர். அவர்கள்பயந்து ஒன்று செய்யாமல் நின்று விட்டார்கள். இதை அறிந்தை சொள்ள வேண்டு மென்று ஆசைப்பகவதிஞல் வேறுென்றும் செய்யஅமில்லே.

அ-பே-ரங்—இந்தகண்டத்திலும் மேல் கண்டத்திலுமாக உத்தே பத்திப்ரஸ் தாவபக்தி.ப்ரதிஹொரபக்கி யென்ற மூன்ற பெக்தி விஷயமான உபாசனம் வீதிக்கப் பக்கிறது.

കുരത്തുകുടുന്നുവുള്ളു.

சு ் கூடு ஹெ நல்பஜ்ரா ந்த வாவல் நல் விருக்கி கூடி ஹி நல்பு கூரா நல்பி நல்பான் இதி விருக்கி கூடு விருக்கி கூடி கூடு விருக்கி கூ

ரு O-ரா-பா—பிறகுயஜமானனைசாஜா இவர் ஸடீபத்தில் வந்த நோம் இன் தைசென்பதை அறியவிரும்புகிறேன்! என்று சொன்னுர். கான் சக்ரருஷியின் புத்சன், உஷ்ஸ்தி, நீகேட்டிருப்பாயல்லவா, என்றாருஷிடிசொன்னார். (க)

രൂറ്റെഴുുൺഗ്തനത്രു ലാദ പ്രക്കാളതു ക്റിപട്ടു ിച്ചുവിച്ചും || തി. ആ ഐയെയാഥത്വത്തെന്ന് തി. അയാളതു ത്യയുക്കില് എന്നു പ്രതിച്ചു || തി. ബ ത്മുട്ടുട് ിപടുട്ടു ജരനു മുത്തത് മായായാ വരു വരു പ്രത്യായ ആയി പ്രത്യായ അയിച്ചു പ്രത്യായില് ഇരു പ്രത്യായില് ആയി ആയി പ്രത്യായില് ആയി ആയി പ്രത്യായില് ആയി വരു പ്രത്യായില് പ്രത്യാ

பல)-ரா-தாத்— ஆம், நான் பலவாறு கேட்டிருக்கிறேன். எல்லாருத்விக்குகர் மங்கினயும் நடத்தும்படியான் தம்மை வரிப்பது கீவே நி எத்திருந்தேன் தம்மைத் தேரை கேற்படியான் தம்மை வரிப்பது கீவே நி எத்திருந்தேன் தம்மைத் தேரியாமையால் இதரர்கினை வரித்துச் கொள்ளும்படியா வீற்று. (உ) ஆனு ஆம் அந்தரு திவிக் திர்மங்கின பெல்லாம் செய்யும் பொருட்டு தெம் மையேயான் இப்போது வரிக்கிறேன் என்று நாஜா சொன்னுன். அப்படியே யாக லாம். ஆனுல் நீழுன்னம் இவர்கினே வரித்து விட்டதிறைல் இவர்களுக்கே நான் உப சேசம் 'செய்து அவரவர் காரியங்கினேச் செய்யம்படி அனும் கொடுக்கிறேன். இவர்களுக்கிறேன். இவர்களுக்கு நீகொடுக்கும் தகுதிணையளவு எனக்கும் கொடுக்கிவேணு மென்று ருஷி சொன்னுர். யறுமானன் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டான்.

കൾ 9 ஆ കൂട്ടാ രെയ്ക്കാരി കുടുത്തു. എന്നു പ്രത്യാക്കുന്നത് പ്രത്യാക്കുന്നു എന്നു എന്ന്ന് എന്ന് എന്ന്ന് എന്ന് എന്ന്

ஶ௦௦-ரா— பின்பு ப்ரஸ்தோதாவிகா∴த்தாடன் உதெஸ்தி கிட்டவர்து,ப்ரஸ்கா பைபக்திக்கு விஷயமான தேவதையை மறியாமல் ப்ரஸ்தாவம்செய்தால் சேஃவெடி த்துவிழும்' என்று சொல்லிற்றே. அது எந்த தேவதையென்று கேட்டார்.

பு பு டா ட பா ட ப்ராண னே அந்து தேவனைத், எல்லா பூதங்களும் பிராணனிடத் தில் லையமடைகின் றன. பிருணணிடத்கிலிரு ்தே உண்டு கின்றன அதை அறியாமல் கீப்ரஸ்தோவம் செய்தால் உன்துல விழுந்து விடு மென்று சொன்னேன் நீ என்வார் த்தைகையை வகூதியம் ை உயாமல் நீ இருந்தால் திலவிழுர்தேயிரு ்கும். இப்போது விர யேத்துடன் கேட்டுத் தெரி?்து கொண்டதை யுக்தமானு தென்றை உவுகள் திசொன்ஞேர்.

து-பு-டுங்—- இந்கு ப்ராண எனென் 7தே பைகைலஜைததைக்பத்தி லெயகாரணமான பர ப்பூரம்மத்தைசீய; எல்லோகு யும் ப்ராணு இடுடுயிருக்கும்படி செய்வதை, (ஜீவிக் கும்படி செய்வது) என்பது பொருள். பரமாத்மாக பை ப்ரஸ்தோவபக்தியில் அத்யாயம் செய்து உபோஸிக்கவேண்டும். (இ)

ராட்டா—ப்ரஸ்தோதா கேட்ட தபோலே உத்காதாவந்துகேட்டார். பிறகு.

മും പ്രധര്യക്കാന് പുരുക്കാന് പുരുക്കുന്നു. ഇപ്പുരുന്നു പ്രധര്യക്കുന്നു. പ്രസര്യക്കുന്നു. പ്രധര്യക്കുന്നു. പ്രസര്യക്കുന്നു. പ്രധര്യക്കുന്നു. പ്രസര്യക്കുന്നു. പ്രസ്തരം പ്രസ്തരം പ്രസര്യക്കുന്നു. പ്രസര്യക്കുന്നു. പ്രസര്യക്കുന്നു. പ്രസ്തരം പ്രസ്തരം പ്രസര്യക്കുന്നു. പ്രസ്ത്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്യ

ஶு?-ா-பு:—உடர இருப்பவஞ்சிய ஆநித்ய²னைடுயை வெல்லாரும் ஸ்*து இ*ப்பிசா**ல்** அவ^{ஒன} உத்தேத்தித்கு சேத் தைசெயன்று உலைல் இசொன்ஞர். ப்ரஸ்**தாவம் ப்**ரா ணைனை இரண்டு இடத்திலும் முதலில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக்கும் ஸாம்யம். உத்சேதம் உச்சை: (உயர) இருக்கிற ஞர்யன் இரண்டுக்கும் உத் இருப்பதால் ஸாம்யம்.

ஶாா் -பா --பிறகு ப்ரதிஹா் தா, ப்ரஸ்தோதா உத்காதா இவா்கள் போலவே வேர்து கேட்டடாா். (எ)

ക്കെ ുക്കാരായ ക്യോഗ്യായ് ക്യോഗ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്യാഗ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്രഹ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്യാഗ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്യാഗ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്യാഗ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്യാഗ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്രഹ്യായ് പ്രക്ക് പ്രക്ഷണം ക്രഹ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്രഹ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്രഹ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്രഹ്യായ് പ്രക്ഷണം ക്രസ്വായ് പ്രക്യായ് പ്രക്യായ് പ്രക്ക് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്യം ക്രസ്വായ് പ്രക്യം ക്രസ്വായ് പ്രക്യം ക്രസ്വായ് പ്രക്യം ക്രസ്വായ് പ്രക്യം ക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്യം ക്രസ്വായ് പ്രക്യം ക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്വായ് പ്രക്രസ്

ஶ்o-ரா-பா—பிறகு ப்ரதிஹர்தா, பரஸ்தோதா உத்காதா இவர்கள்போலவே வர்து கேட்டார்.

ക്യാപ്പുള്ള പ്രയാധ പ്രയാഗം പ്രതാഗം പ്രയാഗം പ്രയാഗം പ്രതാഗം പ്രതാശം പ്രത്തം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രത്തം പ്രതാശം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രത്രം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രതാശം പ്രതാശം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രതാശം പ്രത്രം പ്

*தமொ*சூவ ∂\$பொதி ∥கூ∥

பு ப-பா— எல்லாப்ராணிகளும் அன்னத்தை புஜித்தே ஜீவிப்பதால் அன்ன மேப்ரதி ஹார தேலை தை யென்று உடுகள் தி சொன்ஞர். ப்ரதி ஹாரம், ப்ரதிஹாரம் செய்யப்பு மெம் (புஜி ÷கப்பு மெம்) அன்னம்) இது களில் ப்ரதி இருப்பதால் இரண்டுக் கும் ஸாம்யம். மற்றவை முன்போலே, இதஞைல் ப்ரஸ்தாப பக்தியில் ப்ராணுபுத்தியும் உத்தீதேபக்தியில் ஆதித்யபுத்தியும் ப்ரதிஹாரபக்தியில் அன்ன தேவதா புத்தியும் செ யது உபாகிக்கவேண்டு மேன்று சொல்லப்படு இறது. ததோக்தேஸ்யமயே தி என்த மெறு பேடு சொன்னது வீத்யையின் முடிவைக்கோட்டு இறது.

ಹಲರ್ಕಿಸಿಗು ಬಹುತು.

ക്രണ കുറുന്നു കുടുപ്പു കുടുപ

ஶ௦-ரா-பா—்கீழ்கண்டத்தில் அன்னம் அகப்படாமல் சஷ்டப்பட்டலரின் தசை சொல்லப்பட்டது. இதில் அன்னம் அகப்ப®ம்பொருட்டு நொய்கள் உத்கீதோபாசனம் செய்துமை சொல்லப்புடுகிறது.

தல்பருஷியின் புத்ரரும் மித்ரையின் கர்ப்பத்தில் பிறக்தவரும் பகர்கலாவர் என் லும் இரண்டுபேர் உடைபவருமான ஒருருஷி வேதாத்யயனம் செய்யும்பொருட்டு ஊளைவிட் டேசாக்தமான ஒரிடத்திற்குப்போ ூர்.

ൗട്ടെ പ്രചഥങ്ങളും ഇപ്പു കാരു പുരുന്നു പുരുന്നുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരു

புறு ு சா-பா — இவரது அத்யயனத்தால் ஸக்தோ ஆமடை ந்த ஒரு தேவதை அல் லது ஒருரு ஷி வெளுப்பு காயாக உரு உம்கொண்டு இவர் முன் னேவர அதைச் சூழ்க்து பல நாய்கள் வந்து எங்களுக்குப் பு சியாயிருப்பதால் தாம் காணம்செய்து எங்களுக்கு எங்களுக்கு அன்னம் ஸம்பாதித்துக்கொடுச்சு வேணும் என்று சேட்டன அதைகைகே ட்டதகள். (உ)

தாதொவாவெலெஹவ?ா வூாகுரு-வலைஃபதெதி கஷவகொஷா ஹெ ∂ா ஜாவொவாலெலே தூய், வூகிவா⊚யாஞ்கார் ∥ங்

ஶால-ரா-பா—ு நாகூக்குக் காஃலையில் கீங்கள் இங்கே எெண்னிடம்லாருங்கள் என்றை வெள்கோநாய் சொல்லிற்று. அதைக்கேட்டருளி ஆந்தசமயத்றிற்குச் சரியாய் அல்டுகை போடு குத்துக்கொண்டிருந்தார். அ-பே-பு (— உச்சானம் காலேவேளேயில் செய்யவேண்டிய தாகையால் கால் யில் வரும்படி சொல்லப்பட்டது.

രും ഇത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പ്രദേശത്തു പരിശ് പ്രദേശത്തു പരിശ് പരിശ

ு பு - டோ-பா — யாகு ங்களில் பஹி பலமான ஸ்தோத்ரம் செய்யும் உத்காதாக்கன் ஒரு வர்க்கொருவர் பிடித்துக்கொண்டு நடப்பது போல ஒன்றுக்கொன்று வாயி**னுல்** வா‰க்கவ்விக்கொண்டு செற்றிவந்து உட்கார்க்து ஹிங்காரம் செய்தன. (சு)

 φ ഉപ്പെട്ടെ പ്രത്യായ പ്രത്

ுடு - ரா-பா— அவைகள் செய்த ஹிங்காரம் இதில் சொல்லப்படுகிறது. ாங்கள் புடுக்கவேண்டும் இர்த்தம் அருந்தவேண்டும், தேவன் வருணன் பிரஜா பதி ஸெவி சஜ என்று சொல்லப்படும் சூர்யன் எங்களுக்கு அன்னத்தைக் கொடுக்கக் கடவன். அன்னத்தைக்கு அதிபதியான சூர்யனே ∤ ீ எங்களுக்கு அன்னத்தைக்கொ டூப்பாரக.

ஆ-பே-ஶு்டுகாசிப்பதால் தேவேன். மழைக்குக் காரணமாதலால் வருணன். ஜனங்கின் ரதிப்பதால் பிரஜுபதி - எல்லாவற்றிற்கும் உத்பாதகதைதலால் ஸவிதா. ஆஹா என்ற மெறுபடி சொன்னது ஆதரவிஞல்.

அ-பே-ரக்டுஎல்லோராலும் வளிக்கப்படுவதால் வருணன். ஆஹார என்பதை மறுபடி சொன்னது ப்ரார்த்தின யாகையால். இவ்விதமாய அந்த நாய்கள் கானம் செய்தன. ஆன்னபதே என்லும் மந்திரத்தைக்கொண்டு இத்தேத்தை ஆதித்யஞக உபாஸித்தால் அன்னம் கிடைக்குமென்று இதனுல் ஏற்படுகிறது.

ക**െ** മ•ിലെക്കുടാ**ല്ഷം** €

சுய∘வாவ⊚ொகொஹா உகாரொவாயு ஊா-3 உகாரமு நூ ≥ா குழ காரு;்கூது த்தைகாரொட அிரீகாரு ≋ கி

ஶ௦--ா-பு—ைஸாமுாவ்பவமான ஸ்தோபோகூடாவிஷையமான சில உபாசனங்கள் இங்கே ஒருங்கேகொல்லப்புகிக்கன.

ரதர்து சாமத்தில் வரும்ஹாஉ என்னும்ஸ் தோபாஷரத்தை இந்து லோகமாகவும் வாமதேவ்யஸாமத்தில் வரும் ஹா இ என்பதை வாயுவாகவும், ஆத என்பதை செர்த்ர ஞு தைவும் இஹாஎன்பதை ஆத்மாவாகவும் ஆக்குமை ஸாமத்தில்வரும் ஈசாரங்கையோ அக்ளியாகவும்.

ன் கோன ஆன்றிர்க் மான நாமானி மாஜ் இத்து சிக்காம்: இறை எவு காமும் இறிம்பட்ட கொக்காம்:

ார>-ரா—ஆதித்பதைவத்யமான ரைமத்தில்வரும் ஊகாரத்தை சூர்யாாகவும், ஏகாரத்தை ீஹுவமாகவும் ஒள்ஹோஇ என்பதை விச்வேதேவர்களாகவும் ஹிங்காரீ சத்தை பீருஹ்மாவாகவும் ஸ்வரஎன ஹம் ஸ்தோபத்தை பீராணஞகவும் யாஎன்பதை அன்னமாகவும் வாக என்பதை அன்னம் அல்லது விராட்புருஷ் ஒகவும் உபாசிக்க ேயண்டும் (உ)

கதிரு - குஸ்பொட்டு வீடியை வண்டு மொலு - ஜாரு இடி I

ஶ௦-ரா-பா— கீழ்பன்னிரண்டு ஸ்தோபோகூ, நங்கள் சொஞ்லப்பட்டன. அவை குள்ப்போல ஹு-ம் பதின் மூன்றுவது ஸ்தோபாகூ, நம் ஒன்று உண்டு. அதுஸ்பல், டழாய் நிர்வசனம் செய்யப்படாதது. அதனுல் ஸர்சேஹேமோயே மிருப்பது. அவைத ஸெஞ்சோரமாக உபாசிக்கு இகண்டும். கீழ்சொன்ன எ்ஸ்லாஸ்தோபோகூ, நோக்களி ஆம் முறையேயூலோகம்முகலியபுத்தி செய்து உபாசிச்சவேண்டும் என்ற சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (க)

കെ 2 പെ രൂ ത്രാവും തുന്നു പ്രാവേഷ്ട്ര പ്രാവേഷ്ട്ര വേഷ്ട്ര വേഷ്ട്ര പ്രാവേഷ്ട്ര പ്രാവേഷ്ട്ര പ്രാവേഷ്ട്ര പ്രാവേഷ്ട്ര പ്രാവര്ട്ടു പ്രാവേഷ്ട്ര പ്രാവര്ഷ്ട്ര പ്രാവര്ഷ്ട്ര പ്രവേഷ്ട്ര പ്രവേഷ്ട് പ്രവേഷ്ട്ര പ്രവേഷ

மு O-ரா-பா—இவ்வுபாஸனத்தின் பலம் சொல்லப்படுசிறது. கீழ்சொன்ன ஸ்தோபாக்ஷரங்களின் ஸ் உரூபத்தை அறிந்த உபாஸிப்பவன் அன்னம் ஜீரணசக்கி ஸ்வாதீனேச்சாடண சக்திமுதலிய பலன்க'ள அடைவன். உடநிஷைதம் வேதஎன்று மறுபடிசொன்னது அத்தியாயம் முடிந்ததைக்காட்டுகிறது.

vo O — இதிஎன்றது ஸாமாவயவங்களின் உபாஸனம் முடிந்ததைக்காட்டு கிறது.

மத்வ—உர்ரதஸ்தானத்திலிருப்பதாலும் கானம்செய்யப்படுவதாலும் எல்லாவ ந்றிற்கும் ஸ்சானமாதலாலும் உத்கிருஷ்டரான விஷ்ணுவே இங்குஉத்கீத**மாகச்** சொல்லப்படுகி*ரூ*ர்.

எல்லாவற்றி தும் வாயுவேச்ரேஷ்டமானது. பகவான் தவிர அதற்குமேல்பட்ட வாயுவை உபாசித்தால் பகவாணு உபாசித்ததாகும். பர்வதினத்தில் சொலோக்கீதத் விஷ் ஹுவை உபாசனம் செய்தால் அவர் எல்லாபல ஃனையும் கொடுப்பர். ஒமதாமஎன் றும் மர்த்ரம் வாயுவிஞல் சொல்லப்பட்டது. வாயுவிடத்தி துள்ள விஷ் ணுவை இத ஞேல் உபாசித்து தங்கள் தங்கள் இஷ்டங்களே அடைக்தார்கள்.

முதல் ப்ரபாடகம் முற்றும்.

കുന്നു കുട്ടും. ചെയ്യാള് പരു പ്രാപ്രാഗ്യം പ്രാപ്രാഗ്യം പ്രാപ്രാഗ്യം പ്രാപ്രാഗ്യം പ്രാപ്രാഗ്യം പ്രാധ്യം പ്രവ്യം പ

യുപ്പുള്ള പ്രത്യേട്ട് പെട്ടുള്ള പ്രത്യേട്ട് പ്രത്യേട്ട് പ്രാവ്യാന് പ്രത്യേട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്ട് പ്രത്യെട്

ஶால-ரா-பா— கீழ்ஸாமைக தேசவிஷயமான உபாளுனைம் சொல்லப்பட்டது. இனிபூர்ணஸாமை விஷயமான உபாஸுனம் சொல்லப்பகிகிறது. ஸாமம் ஐந்து அல்லது ஏழுவிதுமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூர்ணமானஸுமம் உத்தமமாகையால் அத உபாசிக்கத்தச்சது. ஈல்லகாரியங்கினே ஸும்மென்றும் கெட்டகாரியங்கினே அஸாய மென்றும் சொல்லுகிறது வழக்கமாயிருக்கிறது. (க)

് കൂടം കുറവും കുറും പ്രവാശം പ്രവാശം

ஶ௦௦-பா— அரசணிடத்தில் எதிரிவந்தால் அவன் அடைந்தபலினப் பார்த்து க்கொண்டு, நல்லபலஞ்பிருந்தால் ஸாமத்தால் உந்தான் என்றம் கெட்டபலஞ்பிரு நதால் அஸாமத்தால் (ஸாமமில்லாமல்) டைந்தானென்றம் சொல்லகிருர்கள். (3) மேலும் நல்லகாரியம் செய்யப்படும்போது, ஸைர்தோலும். நமக்குரைமமாயிற்றென்று ஸைந்தோஷமாயும், கெட்டகாரியம் செய்யப்படும்போது அஸாமமானது என்றும் தைக்கமாயும் சொல்லுகிருர்கள்.

ക്യെന്ന് ചെ ുന്നത്താം സോട്ട്രെ ഉണ്ടായി ഉയ്യായി ഉയ്യായി ഉയ്യായി പ്രസ്ത്രം അവി ഉയ്യായി പ്രസ്തരം അവി ഉയ്യായി പ്രസ്തരം പ്ര

സെലയു എട്ടു പ്രായം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രായം പ്രവയം പ്

ஶு- நா-பா—இப்படி ஸமஸ்தமான ஸாமமானதே ஸாது உென்று உபாஸிப்ப வூனச் சுருதிஸ்பிருதிசளுச்சு விரோதமில்லாத சத்கர்மங்கள் தானேவந்ததையும், போங்கியங்களாகவும் ஆகும். (ச)

அர்த்தபேதம். அப்யாசு என்றதற்கு சீச்**கி ப**ெமன்று ஆ**ர்**த்தம். ச்ருதப்**ரகா**சிகா சாரியர்மற்*ஞெ*ரிடத்தில் இப்பதத்திற்கு வருகிறவையென்று பொருள்கூறியிருப்பதா ல் இங்கும் அதேபொருளாய் காம் தேடிப் போகவேண்டிய தர்மங்கள் தானேவரு மென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்-

ಕಾಣಕ್ಷಿತ್ರಿಗುಲು ಕಾಣ್ಣ.

െയെ പ്രക്കാന് പ്രത്യായ പ്രത്

ஶ௦௦-ரா-பா— ஹிக்காரம் ப்ரஸ்தாவம் உத்தேச் ப்ரதிஹாரம் நிதனம் என்று சாமம் ஐ த்துவிதம், அதுகளில் முதலாகையால் ஹிக்காரத்தை பூமியாகவும் அக்னி யில் காரியங்களே ஆரம்பிப்பதால் ப்ரஸ்தாபத்தை அக்னியாகவும், ஆகாசம் ககேனமெ ன்று சொல்லப்ப6 வதாலும் உத்தேத்தில் ககாரம் இருப்பதால்லும் உத்தீதத்தை ஆகா சமாகவும் எல்லு ருத்கும் எதிரே (ப்ரதிமூலமாக இருப்பவளைகையாலே ப்ரதிஹார த்தை ஸைஞர்யனுகவும் இக்கிருந்து போனுவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் நிதானம் செய்யப்ப சேவதால் (நிறுத்தப்பிவதால்) நிதனத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும் உபாசிக்கக்கேடைவன், ஸாமங்கத்திலும் ஊர்த்வமுறையில் லோகமாக செய்யவேண்டியை கிரமம். (க)

ளெடுத்சி ஆடைம்.விரிலு ஆரு உடாகித் உிர்சி சோறைவட்ட மீழுகு⊁ உதி குடைவி⊖ இடைகிய சூரிக்டி இது உிரி சூடிகை உதி

ெரை - தொருப்பமுறையால் பார்க்கும்போதே முதலானதால் ஹிங்காரத்தை ஸ்வர்க்கமோகவும், சூர்யன் உதேயமானபின்பேகர்மங்கள ஆரம்ழிக்கப்படுவைதால் ப்ரஸ் தாவத்தை சூர்யனுகவும் உத்தீதத்தை ஆகாசமாகவும் 'முன்புபோஃ வே) இங்கும் அங் கும் ப் நிஹைரணம் செய்வதால் (கொண்டுபோவதொல்) ப்ரதிஹாரத்தை அக்கினியா கேஷம் இங்கே மரிப்பதால் நிதானத்தை பூமியாகவும் உபோ விக்கக்கடவன். (உ)

ക്കു ഒള്ള ചെയ്യെയ്ലെ കുട്ടുന്നു പ്രമാര്യം പ്രസ്ത്ര പ്രത്യായി പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത

ஶ௦-ா— இவ்வாறு ஐந்தவிதமாக ஸாமத்தை ஆறிந்து உபாசனம் செய்பவனு க்கு கேதி ஆகதி இரண்டு—ென்கூடிய லோகங்களெல்லாம் இவன் அபேசூஷித்த இஷ் டெவ்கௌ நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்.

அ-பே-ஶு௦—்ஊர்த்வமாயும் ஆவ்ருத்தமாயுமுள்ள எல்லாலோகங்களும் போக் கியமாகும்.

കുറുളുന്നു കുടുക്കും.

റെ ബം പ്രെയ്ത്ര ത്രി പ്രാധ്യായില്ലെ പ്രായിയില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായിയില്ലെ പ്രായിയില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായിയില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായിയില്ലെ പ്രായിയില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായില്ലെ പ്രായിയില്ലെ

ஶ௦-ாா-பா—முதலாகையால் ீழ்காற்றை ஹிங்கமாகவும் வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் சேர்ந்தால் மழைச்கு (ப்ரஸ்தாபம்) ஆரம்பமென்று ப்ரசித்தமாகையால் ப்ர ஸ்தாபத்தை மேகோத்பத்தியாகவும் உத்தமமாகையால் உத்தேத்தை வர்ஷம் (மழை) ஆகவும், மிரதிஹிருதம் (இறைந்திருப்பது) ஆகையால் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னல் இடி இவைகளாகவும் கடைசியாகையால நிதன விரமத்தை மழையின் முடிவாகவும் இப்படி ஐந்துவிதமான சாமத்தையும் விருந்டியாக உபாசனம் செய்கிறவன் இத சிக்கும்போது மழைபெய்யும் இவ்கடமானபோது அவன் மழைபெய்யும்படி செய்ய வும் ஸமர்த்தன்.

കുറവേ കുടന്നു.

സെവെറുപ്പുപ്പുപ്പെട്ടയിലാട്ട് സെറ്റ് സോഗ്യാവായി പ്രത്യായില്ലായിലാട്ട് വെട്ട് വെട്ട് പ്രത്യായില്ലായില

UTOO-ரா-பா— ஹிங்காரத்தை மேகங்கள் சேர்ந்து ஸட்சரிப்பதாகவும் ப்ரஸ்தா வத்தை மழையாகவும் ப்தநிஹோரத்தை மேற்கு மழையாகவும் நிதனத்தை மைமுச்ர மாகவும் இப்படி ஐந்து சாமங்குளேயும் ஜஸமாக அறிநது உபாசிக்கிறவன் ஜலத்தில் மாணமடையமாட்டான். ஜஸஸமிருத்ததைகவும் ஆவன்.

அ-பே-சங்— இவன் வேண்டாதபோது ஜலத்தில் மரிக்கமாட்டான். கங்கோதி தீர்த்தங்களில் மரணம் கோரப்படுவதல்லமா. (க-உ)

കുധവങ്ങലുണ്ടു.

 $\widehat{\mathbf{n}}$ കൂന്നു പ്രശ്നായും കുഞ്ചു പ്രശ്നായും കുഞ്ചു പ്രശ്നായും കുഞ്ചു പ്രശ്നായും പ്രശ

မာဆိုတြင်း စားလားလီး နေ့အအန္တာ ။၁။ စာဆိုတြင်း စားလိုး စားလို အသည် အသည်။ အချစ်သည် စာလေးကို အသည် အသည်။ အချစ်သည်။ အချစ်သ

ஶா∩-ரா-பா— ஹிக்காரத்தை வெறுர்தமுக வட்டிர் ஸ்தாவத்தை க்ரீவ் மமாகவும் உத்தேக்தை வர்ஹைரு ஐவாகவும் ப்ரதி,வாரத்தை சரத்தாகவும் கிதனுத்தை ஹேமக் தமாகவும் இப்படி. ரூ.தைக்களாக உபாசனம் செய்ய விச்சூரு நுகைக்கள் போகங்கின நேறைவேற்றிக்கொசிச்சும் அவன் அந்தர்த மு.துக்களுக்குளிய போகங்கள் அடைந்து ஸைந்தோஷிக்குஷம் பெறு உன். (க-உ)

കുയ**െ ഉ**ംബ**ങ**

வமு-ஷ-வகுவிய தி வாகொடிலி காஜா ஹிஜாகொடிய கவிகி வாகொலாவத் தொடிக்கைய் அரும் இது வாகுவர்கள் விறும் விறும் விறும் விறும் விறும் விறும் விறும் விறும் விறும் விறும்

ൺച്ചെയ്യും പ്രസാത്യം പരുത്തിടെ ഇട്ടു പ്രസായം അവയും പരുത്തിലെ പ്രസാത്യം പരുത്തിലെ പ്രസാത്യം പരുത്തിലെ പ്രസാത്യം

ஶ௦-ரா-பா---ஹிங்காரத்தை அஜமாகவும். ப்ரல் தாவத்தை அவியாகவும் உத்தீ தத்தைப் பசுவாகவும். ப்ரதிஹாரத்தைக் குதிரையாகவும், நிதனத்தைப் புகுஷைஞக வும் இப்படிப் பசுக்களாக ஸாமத்தை உபாசிப்பவனுக்குப் பசுக்கள் ஸகல போகங்க ளேயும் கொடுத்கும். இவன் பசுபோக ஸமிருத்தஞைதவும் ஆஸ்ண். (க-உ) കുരുപ്പുട്ടു

வராணெஷுவஞ்விலக் வரொவரியஹா சோவாவிகி வரா ணொ ஹிஜாரொவாக ஹாவருகூரு - தீ மரொகர் வரகி ஹாரொலிக நில கலவரொவரியாக ஸிலிவெகாகி IIகII வரொவரியொடையை லூ வகிவரொவரியவொரு வரைகா நபகியவாக செவலவி சுரு நாணைஷு

പെട്ടു ചിധം പഠെന്നു പരിപ്പായ പരിച്ചു പരിച്ചു

மு∩-ரா-பா-—ஹீங்காரத்தை ப்∵ாண ஞசவும், ப்ரஸ்தாகுத்தை வாக்காகவும், உத்தீதத்தைக் கண் ஞூகவும், ப்ரதிஹாரத்தைக் காராகவும், நிதனத்தை மனஸ்ஸாக வும் இப்பட பெர்வச்ரேஷ்டங்களான ஐந்து லாமங்கினயும் ஸுர்வச்ரேஷ்டங்களா கு ப்ராணன் முதலியதாக உபாசிப்பவன் ஸுர்லோத்கிருஷ்டமாக ஜீவிப்பதோமு ஸார் வோத்கிருஷ்டமான லோகங்கினயும் அடையன். இதுவமையில் ஐந்தாவிதமான ஸாரை மங்களின் உபாயனம் சொல்லப்டட்டது.

കുധകാരം 2: വേത്ത് 8.

கே கூறி நாவர் திரவர் திரு நாவர் திரு நாவர் திரு திரு திரு நாவர் த

பு பு பா --- வா மா மா மா த தி ந்கா ரம், ப்ரஸ் ா டம். ஒங்கா ரம், உத்தீதம், ப்ர இது நா ரம், உபத் த வம், நீதனம் என்று எழு வகை பபடும். அதில் ஒறிங்காரத்தை (சங்- ஹு ு ந்கா ரமாகவுட், ப்ரஸ்தா வத்தை ஸகல் பரமான என்றும் சப்தமாகவும், உத்தீததின் மூதல் அவய வமான ஒங்காரத்தை (சங்-ஆ-என்கிற, சப்தமுகவும் (க உத்தீததினை உத் என்றும் சபதமுகவும் பரதிறை ரந்தை ப்ரதி என்றும் சப்தமுகவும் (க உத்தீததினை உத் என்றும் சப்தமுகவும் பரதிறை ரத்தை உர் என்றும் சப்தமாகவும் இதனா சந்தை உர்கிறை சப்தமாகவும் இதனை திறை சி என்றும் சப்தமுகவும் இறிப்படி ஒழுவீதமுள் சம்தமாகவும் இரை கிகை உபா சிப்பவனுக்கு அந்த வாக்கு வாசகிறைல் ஸா நிக்கத்தக்க பலன்கினா மெயல் லாம் கொடுக்கும். அவன் அன்னம் ஜீரணசக்தி இவைகினா உடையவளுகிறுள். சங்- ஊுமிதி. நட் உடிமிதி என்று பாடகுபம். (க)

കുൻ മുതുടും ജീ**യു**ം.

കുവെയുളും ഉപളി ആ ്രൂ ഇത്തു ആ പ്രമായുള്ള അവുള്ള ആ പ്രമായുള്ള ആ പ്രമായുള്ള ആ പ്രമായുള്ള ആ പ്രമായുള്ള ആ പ്രമായുള്ള

ஶாo-டா-பா— எப்போ அம் ஏசரூ பனு பிரைப்பதா ஹாம் ஒரு வருக்கொதிராக இருப் பது மெற்றெரு வருக்குப் பின்பாக இருப்பகிகள் றிர∶மல் எலலாரு சகும் எதிராக வே இருப்பதா ஹம் ஸூர்பன் மை ஞகை பா ஃ இய வேழு வித ஸாமங்கள் யேம் ஸூர்ம ஞைக உபா இச்சக்கடுவன்.

சுரி ஜீ சூந்போகாகிறு ட்டறு எம் ி அமை இன் முதி வாது அத்தி ஆந்தார் இத்தி கை விசாவுறையாக இரு விறு இத் சூந்சு இத்தி இத்தாகு சி கையாரிணு கை இடிக்காக இது திக் பிடுக்கை சிரிய vvO-ரா-பா—அர்த ஸூர்யின எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ப்ரா ஹதோரமாக உபா இக்கவேண்டும். ஹிங்காரத்தை உதயமாவதற்கு முன்பு சூரியனது ரூபமாக உபாடிப் பது. அது பசுக்களால் உபஜீவிக்கப்படிவது ஆதலால்தான் அவைகள் ஹிம் என்று சேப்திக்கின்றன.

குடியத மலாடிக்கைய் வாவஸ்ச்ஸ் இந்தை நாகநாய் தாஸ்

லோதெ புஸ்⊸திகாசா வு.மாதியாகாசாவ்-ஸாவலாஜிதொஹை \ கஸ் வார்ஜ் 8 ||ா||

மு O-ரா-பா—ப்ரஸ்தாவஸாமத்தை முதல் முதலாக உதயமாகும் சூர்யகுகை உபாசிக்கக்கடவன் அதை மேஜாஷ்யார்களால் உபஜீவிக்கப்படிவைது. அதஞுலதான் மனித ர்கள் ப்ரசும்ஸையை ஆசைப்படுக்குோர்கள். (க)

ரு o-ரா-பா—ஒங்காரத்தை ஸங்கவகாலத்திய சூர்யளுக உபாஸிப்பது. அது பக்ஷி களுக்கு புஜிஸ்யம் அத்தைல்தான் பக்ஷிகள் வேமுதரவில்லாமல் தங்களேயே ஆதார மாகக்கொண்டு ஆகாசத்தில் பறக்கின்றன.
(அ)

ၾကေကာ္ရွိ ခ်ာႏွင့္က ိုမ္ခံလြစ္ကစားေႏွးကစားနယ္ သိုလ္ခ်ားေတြ မွာေတြ အေကာင္းတားတားေတြ သိုင္းေတြ မွာေတြ မွာေတ

மு 0-ரா-பா—உச்சீத்தைகை மத்தியந்தின ஸூர்யளுக உபாசிப்பது. அது சேவே தைகளுக்கு வஜிஸ்வியம் அசனைல்தான் தேவதைகள் பரம்மஸ்ரு ்டியில் உத்கிரு ஷ்டர்கள் உத்தேம் சத்தம் இச்சப்தங்களில் தகாரம் இருப்பதால் இப்படி சொல் லப்பட்டது.

உருக்கு நாற்கு விருவர் தென்ற திரை காரு வர் கிரும் கிரை காரு வர் இதை காரு வர் திரும் காரு வர் இதன்ற குறை காரு வர் கிரும் காரு வர் கிரும் காரு வர் கிரும் காரு வர்கள் கிரும் காரு வர்கள் கிரும் காரு வர்கள் கிரும் க

ஶ௦-ரா-பா—ப்ரதிஹாரத்தை மத்தியான்னத்திற்குமேல் அபரான்ஹம்வளையி தாள்ள சூர்பதை உபாசிப்பது. அது கர்ப்பங்களுக்காதாரம் அதனுல்தான் உழியிரு ந்தும் அவை கீழே வீழாமலிருக்சின்றன.

കുരുപുകളുന്നു. ഇവരു പ്രാധാരു പ്രാശ്യാരു പ്രാധാരു പ്രാധാരു പ്രാധാരു പ്രാധാരു പ്രവാശ്യാശ്യാശ്യാശ്യാരു പ്രാധാരു പ്രാധാരമുന്ന പ്രാധാരു പ്രാധാരമുന്ന പ്രാധാരമുന്ന പ്രാധാരമുന്ന പ്രാധാര് പ്രാധാരു പ്രാധാര് പ്ര

 π_{n} π_{n

ரு ப−டா ட உபத் ுவத்தை அபாராஹ்னம் மூத ் லோயங்காலம் வரையிலுள்ள சூர்ய ஒதே உபாசிப்பது. காட்டிலுள்ள மிரு ுங்கள் அதை ு பஜீவிக்கின்றன. ஆகை யோல் அடைகளை மனித்8ணக்கண்டவுடன் காட்டிலும் குகையிலும் புகு∮்து ஒளித்**தை** கொள்ளுகின்றன.

കരമു പൂരി ഉഴുത്താരം മുട്ടത്യു പിക്കുന്നു. അവ കുറുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു

ത് കോടും എട്ടും പൂള്ള പൂള്ള പുട്ടും പുട്ടും

புற0-ரா-பா—ுகிதன்ஸாமத்தை அஸ்தமனத்தாச்கு மூன் உள்ளை சூர்யனுகை உபோசி ப்பது. இவன் பித்ருதேவேகைகளுக்காதாரம் அதற்காகவேச்ராத்தங்களில் பித்ருதே வேகுதகுளே தர்ப்பத்தில் ஆவாஹனம் செப்வத அல்லது பிண்டங்களே தர்ப்பத்தில் வைப்பது. இவ்வாறு ஏழுவிதே ஸ⊤மங்களியும் ஸூர்யனுக உபாசிக்கக்கடவேன்.

த-பே-சங்—அவ்வாறு உடாசிப்பவன் அப்படிப்பட்டப்ரம்மத்தை அடைவன். கூடூசமுலோணு.

ಕಾಲರಾ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ತ್ ಕ್ರಾನ್ ಕಾರ್ಗಾ ಕಾರ್ತ್ ಕ್ರಾನ್ ಕಾರ್ಗಾ ಕಾರ್ಡ್ ಕ್ರಾನ್ ಕಾರ್ಗಾ ಕಾರ್ಡ್ ಕ್ರಾನ್ ಕಾರ್ಗ್ ಕ್ರಾನ್ ಕ್ರ

மு0-ரா-பா—எழுவிதமான ஸாமங்களேயும் ஸைத் பறைக உபாகிக்க வேண்டுமெ ன்ற சொல்லப்பட்ட பின்பு ஸூர்ய் னாத் தாண்டிப் போகும்பொருட்டு மேறுவித மான உபாஸுகம் சொல்லப்படுகிறது. இரவும் பசலுமான காலத்தைச்செய்து அத கூல் ஐகத்தை முடிப்பதிலுல் ஸூர்யன் மிருத்யவெல்று சொல்லப்படுகின்றுன். எழு வித ஸாமங்களும் தமக்குத்தாம் ஸம்மாயிருப்பன். சகே-பரமாத்மாவிற்கு ஸமான மானவை,) இரத ஸாமங்கள் இருபத்தாண்டு தெக்ஷரமானவை. ஸூரியன் இருபத் தோன்றுதலால் ஸாமம் எதர்யின் ஐயிச்சேத்தக்கது. ஹிங்காரம் என்பதும் பிரஸ்தா உம் என்பதும் மும்மூன்றெழுத்தாதலின் அவை ஒன்றுக்கொன்று ஸம்மானவை. () கூழிரி திதி நக்கார்வடி திஹாராற திற குறுக்குரும் திறைவிலிவேறுக்கைக்கை உழ்முற தி தேரிக்காருக்கவிடி வறுக்கிற திறைவிலிவிவைக்கைக்கு உழ்முறு தி தேரிக்காருக்கவிடி வறுக்கிற திறைவிலிவிவைக்கைக்கு

கூராடு தினிஷ் இத்து இக்காம் தது இவைவகி தாகிஹவாவன தாகி ஜாவிம் முதிரக்கும் எணி ||ச||

ரு ி-ரா-பா—ஆதி என்பதா இரண் ைடழுத்து. பிரதிஹாரம் என்பதா நா**டில**ழு த்தா இதிலிருத்தா ஒரு எழுத்தை எலித்து ஆதில் சேர்த்தால் இரண்டும் சமானமாய் விழுகின்றன. (உ)

ஶா0-ரா-பா—உத்≘ீதமென்பது மூன் இரழுத்து உபத்இரவமென்பதா நொலுழு த்து இதில் ஒரு எழுத்தா அதிகம், அதை எஇத்துவிட்ட⊤ல் அலையை உமமுய்வி⊕ிகிறன.

ரு O-ரா-பா—நீ தனமேன்பது மூன்ரெழுத்தாதலின் அது சமமாகவேயிருக்கின்ற து. இப்படி இவ்வேழுஸாமக்களுக்கேச் தே இருபத்திரண்டெழுத்துக்களாகின்றன.

வாகவி நீமுத ராசி த ു∂ாஹொதெ ეகவித் மொவாஉதொ∠வா வா⊋ி தராடிாவித் மெ நவர≳ால் த ராஜயதிதனாக, திழிமாக, ாடு⊪

பு0-ரா-பா-மாதம் பன்னிரண் ⁶, ரதே ஜெர்த, லோகம் மூன்றா, சூர்யன் ஒன்று ஆக இருபத்திரண்டென்று சொல்லப்படி இதைல் இருபத்திரணடு உதான சூர் யூ ஆக இருபத்திரண்டென்று சொல்லப்படி இதைல் இருபத்திரணடு உதான சூர் யூன் ஸாமங்களின் இருபத்திரண்டெழுததுக்களா இல அடையலாம், இருபததி மூன்றுவது எழுத்தை உபாசிப்பதால் சூர்யனுக்கு மேற்பட்டதும் தக்கமே இராத சகருபமான தமான பதத்தைப் பெறலாம்.

ஶாடா—இப்படி எழுவிதலாமங்கினையும் சூ்யின ஜயிப்பதாகவும் ஸமாகு மு- இவும் அறிந்து உபாசிப்பவன் இங்கிருக்கும்போதே ஸூர்யின ஜயித்து அதனுல் ஸாவோத்திருஷ்டனுக இருப்பண். The second of the second

കുരവർഷ്ട്രവാള്ക്കും.

20 മല ആട്ട് പ്രവേദങ്ങളും പ്രവേദങ

நாஸ் ிரத்ச துவி

பு 00-ரா-ப்ா—பெயர் சொல்லாமலே ஐந்தவிதமும் ஏழுவிதமுமான ஸாமங்கை ளின் உபாசனம் சொல்லப்பட்டது. இனி காயத்ரம் முதலிய பெயர் குறித்து ஸாமு ங்களின் உபாசனம் சொல்லப்படுகின்றது. காயத்ரமென்னும் ஸாமத்தின் த. ஹிங்களின் உபாஸனம் சொல்லப்படுகின்றது. காயத்ரமென்னும் ஸாமத்தின் த. ஹிங்காரத்தை மனதாகவும், ப்ரஸ்தாபத்தை வாக்காகவும், உத்தேத்தை கண்ணுகவும், ப்ரநிஹாரத்தைக் காதாகவும், இதனத்தை ப்ராணணுகவும் உபாசிப்பது. இப்படி இந்தக் காயத்ரஸாமமானது தனது ஐந்து பிரிவுகளும் ப்ராணனிடத்தில் கோக்கப்படி முருக்கப் பெற்றது. (க) இப்படி அறிந்து உபாசிப்பவன் இந்தில் கொக்கப்படி ஒருக்கப் பெற்றது. (க) இப்படி அறிந்து உபாசிப்பவன் இந்தில் கொக்கப்படு ஒருக்கப் பெற்றது. (க) இப்படி உறிக்கு இப்பெறும் இந்தியேறையில் அதிகனும் தாத்ருத்வமுடையைவனும் விரதமிவனுக் இதுதான் முக்கியவ்ரதம், சுக்-கம்பீரமான உடைமை பெண்னும் விரதமிவனுக்கு குண்டாகும், ரங்-இங்குசொன்ன தாதருத்வமுடைய மனதடைமை உபாசனத்தைக்கு அங்கம். (க-உ)

ಆಗಾರ್ಕಿಕಿಗುಃಲಾಯ್ಟೇ.

രജ്്പറ്റ് ചെയ്യുള്ള മയപ്പെട്ടുന്നു. പ്രാപ്പുട്ടുന്നു പ്രാപ്പുള്ള പ്രവ്യാഗ്യം പ്രാപ്പുള്ള പ്രാപ്പുള്ള പ്രവ്യാഗ്യം പ്രാപ്പുള്ള പ്രവ്യാഗ്യം പ്രാപ്പുള്ള പ്രവ്യാഗ്യം പ്രാപ്പുള്ള പ്രവ്യാഗ്യം പ്രാപ്പുള്ള പ്രവ്യാഗ്യം പ്രവ്യാഗ്യാഗ്യം പ്രവ്യാഗ്യാഗ്യം പ്രവ്യാഗ്യം പ്ര

ചെ∟തൃളയും എയ്⊅തതും ഉട്ടും ∥ഉ

மு O - ரா - பா — ஹிங்காரத்தை அக்னிலைய மதனம் செய்வ தாகவும், ப்ரஸ்தாவத் தை அதில் புகை உண்டாவதாகவும் உத்சீதத்தை அக்னி ஜ் உலிப்பதாகவும் ப்பதி ஹாருத்தை தணலாவதாகவும் நிதனத்தை உஃணுவதாகவும் உபாசிப்பது. இப்படி ரத ந்தர ஸாருமமானது அக்னியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது. (க) இப்படி அதித்து உபாச னம் செய்யவன், ப்ரஹ்மவர்ச்சஸ்ஸும் அக்னி தீப்தியும் உண்டாகப் பறைவதோடு தீர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய கீழ்ச்சொன்னை பலன்குளாயும் பெறுவன். அவன் அக்னிக் கெதிராக ஆசமனம் செய்யக்கூடா து, காறி உமிழக்கூடா து, இது விரைதம். (க-உ) பன்னிரண்டாவதை கண்டம் முற்றிற்று.

கு தெரியா உருவின் வ

സെലത്തു പ്രാക്ഷണ ക്രോഗ്യായിയ എത്തിയ പ്രാക്ഷണ പ്രാക്ഷണ പ്രാക്ഷണം പ്രവേശനം പ്രവേ

மை)-ரா-பா—ஹி ங்காரத்தை ஸெஐடூகதம் செய்வதாகவும், ஸக்தோ ஷிக்கச்செய் வதாகவும், உத்தேத்தை ஒரு பழிக்கைகில் கூடப்படுப்பதாகவும் ப்ரதிஹாரைத்தை ஸ்திரீக்கு முகமுகப் படுப்பதாகவும், இதனத்தை ஸ்திரீஸங்கமமாகவும் அதன் முடி வாகவும் உடாசிப்பது. இப்படி உரமுதேல்ய ஸாமமான த வாயு ஜலம் என்றும் மிது னைத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. (க) இப்படி அறிந்த வாமலேஸைய்ய ஸாமத்தை உபா சிப்பவன் எப்போ தாம் ஸ்டிரீவியோகத்தை அடையமாட்டான். ரேதேஸ்ஸு மீணைகா மல் ஆண் பெண் ஆண் பெண் தூகப் பிள்ளுகளேப் பெறுவன், தீர்க்காயுஸ்ஸு முத லிய மற்ற பலன்களேயும் அடைவன், இவன் தன் ஸங்கமத்தை விரும்பும் எந்தேஸ்தி ரீமையும் விடக்கூடாது. இதுவிரதம். பரஸ்திரீகமனம் செய்யக்குடாடுதன்னும் விதிகள் இவ்வுபாஸனம் தவிர மற்ற விஷயத்தில் பிரவர்த்திப்பது இவ்வுபாஸனத்தை க்கிதை அங்கம். (உ)

ലുന്നെ ഉപന് പ്രാബ്യം പ്രാഹ്യ പ

மு 0 - ரா-பு — ஹீ ந்கா ரச்ன த உதயமாகும் சூர்ய குகைஷம், ப்ரன்தாவத்தை உதய மான சூர்ய குகவம் உத்தேசதை மத்பான்ன சூர்ய குகவும், ப்ரதிஹாரத்தை அப ராஜன சூர்ய குகவும் உடாச்ப்பது, இப்படி பிருஹைச் என்னும் ஸாமமானது சூர்ய கிடதுதில் சேர்க்கப்படிகள்ளது. க) இவ்வ-ற அறிந்து உபாசிப்பவன் தேஜேஸ்ஸை-அகளி தீடனம் இடையைகினும் தீர்க்காயுஸ்ஸு- முதலிய சிழ்ச்சொன்ன பலன்களே யம் டெறவன். சூர்யுன் தடிக்கும்போதும் இகன் சூர்யினு நீந்தியாமலிருக்கடைவன். இது விருத்தம். இதில்சேஜேஸ் ஸு- என்பது சேர்ரத்தின் சோடை கிழ் பிருஹைமைவர்ச்செஸ் சு- எனரது. ச-ல சுனுஷ்டானம் அத்தியயனம் இவைகளால் பிறாது காந்தி. (உ)

കുരപള്ചനുവേള്ക്കും.

കുമുന്നു ഇടു പ്രാരിക്കായില് പ്രാരിക്കായില് പ്രാരിക്കായില് പ്രാരിക്കായില് പ്രാരിക്കായില് പ്രവരിക്കായില് പ്രവരിക്കാരിക്കായില് പ്രവരിക്കായില് പ

ണ്ടുളുവാവസംടുതിച്ചുള്ളത്ഥുള്ള എസ്പിതൽി മൂരു സുത്രയുള്ള വരു തുരു പുത്രയുള്ള എസ്കാവുള്ള ആസ്കാവുള്ള എസ്കാവുള്ള എസ്കാവുള്ള ആസ്കാവുള്ള ആസ്കാ

0703- ரா-பா— ஹிக்ராரத்தை சீர்கொண்டு உலாவும் மேகமாசவும் ப்ரஸ்தாவத் தை தூற்றும் மேகமாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை மின்னுவதும் இடிப்பதுமான மேக**மாக** வும் நிதனத்தை மழைபெய்யும் மேகமாகவும் உபாசிக்கக்கடவன். இப்படி வைரூ பமென்னும் ஸாமமானது மேகத்தில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிக்கு அந்த வைருபசாமத்தை உபாசிப்பவன் நாநாவிதமும் அழகுமான உருவமுடைய பச க்களே (சங்-ஆ9 பசு முதலியவைகளே) அடைவகோடு திர்க்காயுஸ்ஸு முதலிய இழ் ச்சொன்ன பலன்களேயும் அடைவன், இவன் மழைபெய்யும்போது மேகங்களே நிர் திக்கலாகா த. இதுவிரதம்.

கம்ஷொயமாவணு.

வஸதொ ஹிகா பொ நீ ஓர் வடிவாவஷா அடி உத்**ம**ுமா கதி

 n^{1} ന്വ നാക്കുന്നെ എട്ടത്സ് കൂട്ടു പ്രാവരം എട്ടു പ്രാവരം പ്രാവരം പ്രാവരം പ്രവര്ശ്ചായില് പ്രാവരം പ്രവര്ശ്ചായില് പ്രാവരം പ്രവര്ശ്ചായില് പ്രാവര്ശ്ചായില് പ്രാവര്ശ്ചായില് പ്രാവര്ശ്ചായില് പ്രാവര്ശ്ചായില് പ്രാവര്ശ്ചായില് പ്രവര്ശ്ചായില് പ്രവര്ശ്ചായില് പ്രാവര്ശ്ചായില് പ്രവര്ശ്ചായില് പ്രാവര്ശ്ചായില് പ്രവര്ശ്ചായില് പ്രവര്ശ്വായില് പ്രവ്ശായിക്ക് പ്രവര്ശ്വായില് പ്രവര്ശ്വായില് പ്രവര്ശ്വായില് പ്രവര്ശ്യ

புர0-ரா-பா— ஒடிக்காரத்தை வஸைக்தமாகவும் ப்ரஸ்தாவத்தை க்டீட்கமாகவும் உத்தீரேத்தை வெர்ஷருதைவாகவும் ப்ரதிஹாரத்தை சரத்ருதோவாகவும் நிதனுத்தை இஹே மந்தருதேவாகவும் உபாசிப்பதா, இப்படி வைராஜமென்னும் சாமமானது ருதுக்களில் கோக்கப்பட்டுள்ளது. (க) இவ்வாறு அறிக்து உபாசிப்பவன் ஸுந்தானும் பசுக்கள் பிருஹுமதேஜஸ்ஸு இவைகளும் விளங்குவதோடு நீர்ச்காயுஸ்ஸு முதலிய இழ்ச் சொன்னைபலன்களேயும் பெறுவன், இவன் ருதுக்கீன மீர்திக்கக்கேடாது. இதுவிரதம்,

ല**ര**ംബട്ടവംട്ടെയ്കും.

சை ஃப் - இடைகான ஒடு குக்கு கூடி இவக்கு வடியை அது சிற்ற குத்த கூடி இவக்கு வடியை அது கை குறிய குற

பு பை ரா-பா-ஹி ங்காரத்தை பூமியாகவும், ப்ரண்தாவத்தை ஆகோசமாகவும், உத் இதைத்தை ஸ்வர்க்கமாகவும், ப்ரதிஹாரத்தை திக்குக்களுகவும், நித்தைத்தை ஸமூத்ர மாகவும் உபோடிப்பது, இப்படி செக்வெரி பென் இம் சாமமானது இலாகமாக உபுசிக் கத்தேக்கது. (க) இவ்வாற அறித்து உபு இப்பவன் உய ந்த இலாகங்கின அடைவை தோடு தீர்க்கு அஸ்ஸு சமூதவிய பலன்கினாயும் அடைவென், அவன் லோகங்கினே நிக் திக்கலாகு தே. இதிவிருதம். (೭-)

ಹೂಕಾರ್ಯಚಿಗಾತಿಗಾಣ್ಣ.

ஆ ിപ്പുണ്ടാലെ എത്ത് ഉട്ടുന്ന്

மை 0 – ரா – பா — ஹிங்கா ரச்சை அஜமா ுவுக்ப் எஸ்தாவத்தை ஆவியாகவும்.(இவைஇ ரண்டும் ஆடுகளின் பேதங்கள்.) உத்தேச்தைப் பசுவாகவும் ப்ரதிஹா ரச்சை,சக் குதிரை யாகவும் நிதனத்தை புருவூனுகவும் இப்படி ரேவைதி என்னும் ஸாமத்தை பசுக்க ளாக அறிந்து உபாசிப்பவன் பசுக்குள் அடைவதோடு திர்க்காயுஸ்ன⊸முதலிய கீழ்ச் சொன்ன பலன்களேயும் அடைவன். அவன் பசுக்களே கிந்திக்கலாகாது. இது விரதம்.

കുരുത്തിലെ ഇപ്പെടുത്തു.

சில் பிரி முல் விரி மான் திரி மான

ஶ ு-ரா— ஹிங்காரத்தை சமிராக அம்ப் இணைத்தா பத்தை த்தோலாகவும் உத்தேத்தை மாம்ஸமு கவும் ப் இத்தொரத்தை சலும்ப இகைவும் இதனத்தை மேஜ்ஜாவாகவும் இப்படி மெஜ்ஞாயஜ்ஜிய மென்னும் ஸாமத்தை அங்கம¶க ஆசிர்தை உபோசிப்பவன் அங்கமூர்த்தி உடையம் ஒவேன். எவ்விதமு ன அங்கலை செல்பமும் உண்டோ சி.தே. இர்க்காயிஸ்ஸு -முதலிய மற்ற பலன்குளோயும் அடையைன். இபினை ஒரு வரு ஷம் ம⊄ும்பை கூஷணம் செய் யக்கூடா து. அல்லது எப்போதும் ம ⊄ம்ஸைபை கூகையும் செய்யக்கூடோ து. இதாவிரதம்.

കുലമിംഗാഖങ്ങം.

കുള്ള എപ് ഈ പുരു തെയുന്നത്ത് പുരുന്നു. ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു. ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു. ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു. ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു. ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്നു. ആ പുരുന്നു ആ പുരുന്ന

ബ്പ് ഈയാലെയുള്ള ക്ക്കാ ∥ടി യോട്ടായുള്ള പ്രത്യായുള്ള പ്രത്യവുള്ള പ്രത്യായുള്ള പ്രത

ு பு - நா — நுடி ந்க ' ரைத்து தெக்கி போகவும் ப் நஸ்தா வக்கைத் வாயுவாகவும் உத்தீதேத் தை ஸூர்யஞுகவும் ப் ரத்ஹா ரத்தை நகுதைத் சிக்காகவும் நித்து உபாசிப்பலன் இந்த இப்படி ராஜனம் என்னும் ஸாமத்தை தேவ்தையாக ஆறிந்து உபாசிப்பலன் இந்த தேவ்தைகளி தடைய இலாகத்தைசயாவதை. ஸம்பத்தைகயாவது, போகத்தையாவது, அடைவென். ப்ராஹ்மணுர்கள் ப்ரத்யகுதைகே வைதைக வென்று ச்ருத்களில் கூறப்பு தெலால் இவர்கள் ப்சாற்மமணைர்கினாக இந்திக்காரைகாது, இது வீசைதம். (க-உ)

தான் உபாசிக்கும் தேவதையின் லோசத்தில்போய்ச் சேருவதை ஸாஃலாக்யம். அதன் ஸம்பத்தைப்போன், ஸம்பத்தைப்பெறுவைது ஸார்ஷ்டிதை. சங்—ஒரோதேஹ மாகச் சேர்க்துவிடுவது ஸாயஜ்பம்.) சங்-அந்த தேவைதையின் போகத்துக்கு ஸமா னமான போகத்தை அடைவது ஸாயஜ்யம்.

കുന്നു അതിം വരുടുത്തും

சாரு இத்து கான் சூர் நடித்து கான் சிற்ற நாக்க காத் சின் சீத் கொடிக்க காண்ற சிற்ற நாக்க இத்தி கான் காக்கி கான் சிற்ற காக்கி கால் சிற்ற காக்கி காக்கிக்கி காக்கி காக

ണമ്പത്രു തുടുത്തു പ്രാധാര് പ്രാവാര് പ്രവാര് പ്രവാര് പ്രാവാര് പ്രവാര് പ്രാവാര് പ്രാവാര് പ്രാവാര് പ്രാവാര് പ്രാവാര് പ്ര

புறு - ரா— ஹிங்காரத்தை ருக்யஜு - ஸ்ஸை - ஸாமம் என்னுட்மூன்று வேதேமாகவுப், ப்ரஸ்தாவத்தை மூன்று லோகங்களாகவும் உத்கீசத்தை அக்னி வாயு ஸு⊸ர்யன் இம் மூவராகவும், ப்ரதிஹாரத்தை ககூஷத்ரம் ஐலம் கிரணம் இதகளாகவும் நிதனத்தை ஸார்ப்பம் கந்தேர்வர்கள் பித்ரு தேவேதைகள் இது களோகவும், இப்படி ஸொமஸு முதாயத் தை ஸார்வமுமாக அறிந்த உபாசிப்பவன் (ரங்—தானக் கோக்கும் பலன்கள் எல்லா வற் றையும் அடைவென்) சந்—தோனே பேரப்ரஹ்மைமாக ஆய்வி சிவான். (கஉ)

ஶாO-ரா—இப்படி ஸு: மத்தை ஸுர்வாத்மசமாக உபாசனம் செய்யவேண்டியைதை ப்பற்றி மந்திரமொன்றுண்டு ஹெிங்காரம்முதலியை ஐந்தவிதே ஸாமங்களும் மூன்று கே தம் முதலியை மும்மூன் முகச் சொல்லப்பட்ட தல்லவா இதற்கு மேற்பட்ட தொன்ற மில்லே. (ர) இதை அறிந்தவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன். எல்லாதிக்குகளில் உள்ள வர்சளும் இவனுக்கு வசமாகி இவனுக்குவேண்டியை போகங்கீளுக் கொண்டுவந் துகொடுப்பார்கள். (சந—எல்லாம் நானே என்று ஸாமத்தை உபாசிப்பது.) (நங்— ஸாமம் எல்லாவற்றையும் ஸு∸வாச்ரயமாகவும் தண்ணேவிட வேறுபடாததாகவும் உபாசிக்குக்கேடவன்.) இது இவ இவனுக்குவிரதம், மதுபேடி தேச்வைரதம் என்றது ஸா மோபாஸ்சைம் முடிந்ததைதைக் காட்டுகைக்காக. (ச)

• കായളൂറമിംഗാഭവേത്തും.

ത്രായും പ്രസ്ത്രമ്പ് പ്രസ്ത്രമും പ്രസ്ത്രമും പ്രസ്തര് പ്രസ്ത്രസ്ത്രം പ്രസ്തര് പ്രസ്ത്രസ്ത്രം പ്രസ്തര് പ്രസ്തര് പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്തര് പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്

பொது-தாத்— இப்படி ஸாமோயாளனம் சொல்லப்பட்ட பின்பு இதில் உத்கா தாவிற்குரிய கானஸடபத்த உபதேசிக்க படுகிறது. விருஷபத்தின் குரல்போன்ற குரலால் ஸாமத்தை கானம்செய்வதை பசுக்களுக்கு ஹிதமானது. (சங்—அதைகோன் விரும்புகிறேகென்று யஐமானன் அல்லது உத்காதா கீ?னக்கிறது. (ரங்—அதை இ வன விரும்பக்கடவன்.) (உத்காணமானது அதனிக்ய தேவைதையாக உடையது. அதையும் விரும்புகிறேகெனன்று செங்—பா.)

மு0-ரா—இன்ன சாமம் என்று குறிப்பிடாத துக்குப்ருஹ்மாவும் பைவ்டமோன ஸாமத்திற்குவாயுவும் அதிகப்ரயத்னத்தோடு சொல்லப்படிவ தம் லக்ஷ்ணமுமானகா னத்திற்கு இந்திரனும் தேவகைகள். ரங்—அஸ்பவ்டமாகச் செய்யும் உத்கானத்தி ந்கு அச்ளியும் ஸ்பவ்டமாகச்செய்யும் காரனத்திற்கு ப்ருஹ்மாம் மிருதேவும் லக்ஷ் ணைமுமான கானத்திற்கு இலாமனும் ச்லக்ஷணமோன+ானத்திற்கு வாயுவும் பலமான தேரயத்தனத்தோடு செய்யும் கானத்திற்கு இந்த்ரனும் தேவதைகள்.

பொது-தாக்—க்ரௌஞ்சபக்ஷியின் குரல்போன்றகானத்திற்கு பிருஹஸ்பதியும் உடைந்த வெண்கலத்தின் சுத்தம் போன்றகாரனத்திற்குவருணணும் தேவகைகள். வருணணே ேடிவதையாகக்கொண்ட இருதகானம் கீங்கலாகமற்றவையெலலாம் உயாளிக்கத்தக்கவை.

ரங்—அவ்வர⊀ானங்கள் அந்தந்த ேதேவைத்சஃனப்ரீதி பண்ணிவைப்பண். (௧)

ஶ௦-ரா—தேவதைகளுக்கு மரணமில்லாமையையும் பிச்ருக்களுக்குஸ்வதையையும் மணிசர்களுக் காசைகளோயும் பசுக்களுக்குப்புல் ஜலம் இவைகுுறோயும் மஜமானனுக்கு ஸ்லார்க்கத்தையும் எனக்கு அன்னத்தையும் இதனைல் ஸாங்க்குறே என்றை கானம் செய்யக்கடவன்- இப்பலன்களே மனதில் தியானம் செய்து கொண்டு ஸ்வரம் முதலியது பிசகாமல் ஸ்தோத்ரம் செய்யக்கடவன். (உ)

புல-ரா—ஆகாரம்முதலிய அச்செழுத்தாகவெள்லலாம் இந்திருறுக்கும் ஆணை**ஹை இந்** கான்செழுத்தாகளும் பிருஹ்மாவுக்கும், ககாரம்முதல் மகாரம் வணையில் உள்ள இரு பெத்தைக் தெழுத்துகளும் மிருத்யுவுக்கும் அவயவஸ்தாணத் இலிருப்பணவாம் இவ்வித மாககான விசேவூகம்முகலியனதை யேறிந்துகானம் செய்யும் உத்காதா வைக்கு**றித்து நீஸ்** வரம் பிசுதிச்சொன்றுய் என்றுயாராவது கேட்பாளுதில் நாண் இந்த**ுணை சரணம்** வடைந்த வளுதல்ல் அவனே உளக்குத்தக்கபடி விடை ஆளிப்படினைன்றிவ்வு**த்காதா** அவணுக்குப்பதில் சொல்லுக்கடையன். (க)

ല്ക്രു 3 ്റു 2 ്റു 3 ്റു 2 ്റു 3 ്റു 3 ്റു 2 ്റു 3

ு - நா— ஆட்வா நே நீ ஊட்டமை மென்று சொல்லப்படும் முவேணுஹைஇவ்வக்கூரும் களில் பிசதிவிட்டா மென்று யாராவது சொன்னுல் அவணுக்கு நான் பிருஹ்மாவை சரணமடை நத்த குதலால் அவ குர உன்ஃன சூட்ணமாக்குவா சொன்றும் ஸ்பர்சமென் ஹ சொடலப்பட்டக் முதல் மகனாயி ஹள்ள எழுத்துக்களில் பிசதிச்சொன்றையென் ஹ யாராவது சொன்குல் உன் பிருத்யவைசரணமடைந்தவைகுகளால் அவன் உன் சோபஸ்மமாக்கு வசென்றும் பதில் சொல்லக்கடவன்.

பு பு பாடா நான் இந்தி நனுக்கு பலத்தை உண்டு பெண் நூகிறேன் என்று இயானித் துக்கொண்டு எல்லா அக்குக்குளையும் சப்தத்தோடும் பலத்தோடும் கொல்லக்கடேவன் ப்ரஹ்மாவிற்கு ஆத்பாடைக்கொடில் கீடு வென்று த்யானித் துக்கொண்டு ஊடிக்கும் கூடா உள்ளடக்கியாவது வெளியில் கக்கிட்டாவது உச்சுரியாமல்லில் மிருத்யுவிடத் தில் கின்றம் என் இணகாள் காத்றேக்கொள்ளுக்றே கெனைன்று தியானித்துக்கொண்டு லேவாங்குளே மென்ன அவசுரமின்றி சொல்லக்கடவன். ர**ா — அ**ச்சக்க**ீ**ளக்கிரமாப்ச் சொல்வது இர்திரனுக்கு பலத்தைதருகிறது இப் படியே மேலும்பொருள்கொள்ளுவது எழுக்திகுறைவாகச்சொல்வதுக்ரஸ்தம்(உள் ளடக்கிச்சொல்வது) வேகமாய்ச்சொல்வது நிரஸ்தம் (வெளியில் கக்கிச்சொல்வது

കുരുപ്പെടും പ്രചുത്തു.

ക് വെസാ പ്രത്യാന് പ്രത്യാ

பு படை ஒங்காரத்தின் உபாளனத்தை விதிக்கும் பொருடையி இதுகண்டம் ஆரம்பி க்குப்படுகிறது தா மேமானது மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்படும் யாகம் வே தியபானம் தா னம் இவை செய்தல் அதாவது கிருஹஸ்தாச்ரமம் ஒன்று தயஸ்ஸை⊸ செய்தல் அதா வது வானப்பிரஸ்தாச்சரமம் ஒன்று ஆசார்யன் வீட்டில் அுவனுக்குப்பணிவிடை செ ய்து கொண்டு எல்லாகாலச்தையும் போச்கு கிற கைக்டிகப்ருஹை மசாரி ஆச்ரமம் ஒன்று இம்மூன்ருச்ரமத்திலவர்களும் புண்ய லோகேஸ்கி ஆடையவர்கள் ஒங்காரத் தைகையே № ச்சாரணம் செய்யும் ஸுக்யாஸாசரமத்திலவன பரப்ருஹ்மமாகவே ஆய் விடுவான்.

ரா—தபஸ் என்பது இருவருச்கு முண்டாதலால் வானப்ரஸ்தனேயும் ஸன்மா ஸியையும் சேர்த்து ஒன்முகச்சொல்லப்பட்டது இர்கான்கு ஆச்ரமங்களிலும் தங்க ஞுக்குரியகடமையோடு கடப்பவர்சன் புண்யலோகங்களே ஆடைவார்கள் இவர்களில் பருஹ்மக்கியான முடையவர்கள் மோகுதத்தை அடைவார்கள்.

ஶo - ரா—ப்ரஜாபதியானவர் ஸாரமான திது ெகன்றியும் பொருட்டு லோகங்க் கோ யெல்லாம் ஆராய்ந்தார் அவரதுபுத்தியில் மூன்ற கேதங்கள்ஸாரமாகத்தோன்றிய தா. அதை ஆராயுந்தார் பூர்புவஸுவ; என்வது ஸராமாக ஏற்பட்டது மறுபடி ஆரா ய்ந்தார் ஒங்காரம் ஸாரமாக ுற்பட்டது இஃவகினல்லாம் இவ்வோங்காரத்தில் கட் டப்பட்டிருக்கிறது ஒங்காரமே இதெல்லாமாயிருக்கிறது.

அ-பே— இங்குப் ஈனாபதி யொன்று விராட்புரு ஷுன்ச் சொல்று கிறது.ஒங்கார ஏவேதேச்ம் ஸாவம் என்று மறுபடி சொன்னது ஆதாவினுல். (உ-கு-சு)

കുരുതിപ്പംഗം ചത്തും.

တာေတာ္ ။ 🛍 တာတာ ေႏွာင္ခ်ာ္သည္ အသည္ေတာ္သည္။ အသည္ အသည္ေတာ္သည္ အသည္ေတာ္သည္ အသည္ေတာ္သည္ အသည္ေတာ္သည္ အသည္ အသည္ကို အသည့္အို အသည္ကို အသည္တ

ஶ்o-ரா—ப்ரஸக்தா நுப்ரஸக்தமாகக் கர்மத்தின் அங்கமானசிலஉபாஸனங்கள் சொல்லப்பெடுகின்றன வேதம் அலிர்த பிராமணர்கள் சொல்லுகிருர்கள். ப்ராதஸ்ஸ வேனத்துக்கு வெஸுக்களுகும் மாத்தியர்தினஸவாரத்திற்கி ருத்ரர்களும் த்ருகீயேஸவ னத்திற்கு ஸூர்யர்கள் விச்வேதேவர்கள் இவர்களும் அதிபதிகளாகையால் முறையே பூமி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கேம் என்றும் மூன்றலோகங்களும் அவர்கள் வசமாய் விடுகி னறனவே.

ஶ௦௦-ரா—யாகம்செய்யும் யஜமானன் ஆடையவேண்டியதாய்கோகமோன்றம் மிகுதியாகக்கானேடுமே தான் போகவேண்டியலோக மி.த வென்ற அவனுக்குத் தெ ரியாமல் போஞல் அவன் ஏப்படியாகம் செய்ய ஆரம்பிப்பன். ஆதலால் இனிசொல் லப்போகிற விஷயததை அறிக்தவனே யாகம் செய்யக்கடவன்.

மு o-ரா—ப்ரா சர துவாகம் ஆரம்பிப்ப சற்கு முன்னமே கார்ஹபத்யாக்னிக்குப்பி ன்ஞில் வடக்குமுகமாக உட்கார்த்து வஸுக்களேதேவதையாக்கிக்கொண்டு மேல்வரு ம் ஸாமத்தை அவன் கானம்செய்யக்கடவன்.

ெறைக்கூருவோடு வாணுக்கு உரு. க. க. வெறை இதாவயுக் ராகா. க., க. க. ஊு ் கதேஉ,க.காகவோகதுகை, உ. ச. நிடைஉசி ∥ச∥

ஶ௦௦-ரா—ஒ அக்னியே ஃ பூலோகத்தின் வழியைத்திறப்பாயாக என்பதாம் பூ லோகத்தின்போகங்களே அஜபவிக்கு∵்பொருட்டு அவ்வழியாக நாங்கள் உன்னேப் பார்க்கக்கடமோம், என்ப.ஏ இதன்பொருள். (சு)

കുരു പ്രത്യായ പ്രത്യ കുറുന്നു പ്രത്യായ പ്ര

കുട്ടു പുടും വേന്നും പുത്താനു പുത്താന് കുടും കുടും കുടും പുത്താന് പുത്താന

பர0-ரா—பிறகு மேல்வரும் மந்திரங்களால் ஹோமம்செய்யச்கடவன் பூரிலாக த்திலுள்ள அச்சினிக்கு நமஸ்காரம் யஜமான ஞைசிய எனக்கு உணதுலோகத்தைக்கொ செக்குக்கடவாயாக நான் மரணமடைந்த பின்பு இந்துலோகததிற்கு வருவேளுக இப் படிஹோம**ம் செய்வது** கதவைத்திற என்று சொல்லிச்கொண்டே அவன் மரணமா னவுடனே அந்தலோகத்திற்குப் போகிமுன் இப்படி ஜோமம் செய்யப்பட்ட வளை— தேவேதைகள் தங்கள் லோகத்தை இந்த யஜமான ஹக்குக் கொடுக்கின்றன. (இ-சு)

வ-மாரோய் நிற்கை நலை நாவாகம் காஜ்வம் நாழ்ப் நிற்கை நாழ்ப் நிற்கை நாழ்ப் நிற்கை நாழ்ப் நிற்கை நாழ்ப் நிற்கை நாற்கை நிற்கை நிற்கே நிற்கை நிற்கே நிற்கை நிற்கே நிற்கை நிற்கே நிற்கே

ត្**ម ស**ន្ត្រាធ្មើ ∥⊕០∥

முல் நாடத்ரு தியஸ்வன த்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னே ஆகவனியாச்னியின் பின்னுல் வடக்குமுகமாக உட்கார்ந்து ஸூர்யின் தேவதையாக உடைய 'இரைக் ஆராம்.....வூர்மா.....வூர்மா....வூர்மா....வூர்மா....வூர்மா....வூர்மா....வூர்மா....வூர்மா...வூர்மா...வூர்க்கு ஸ்ரைம் ஸாமத்தையும், விச்வே தேவர்கின் தேவதையாக உடைய 'இலாக உரம்....வூர் திர்கு இரிரம்' என்றும் ஸாமத்தையும், (ஸ்வாராஜ்யம்-ஸூர்யிணப்போல் ஆகாசலோகத்தில் ஸ்வர்க்க வோகத்தில் வாசம் நாஜ்யம்-உத்தமைக்கு ஸ்வர்க்க பலன்.) கானம்செய்து, ஸ்வர்க்க லோகத்தில் வாசம் செய்கிற ஸூர்யாக ஞாக்கு விச்வேதேவர்களுக்கும் நடின்காரம், எனக்கு நீங்கள் அந்த லோகத்திற்கு வரக்கடவேறைக்க என்று ஹோமம்செய்யக்கடவன். இவன் மரணை மடைந்த உடனே கரக மடைக்க உடனே கைக்கு வரைக்கு மிரும்பின் கடிக்கள் கைக்கிரைக்கிறைக்கு வரக்கடிவேறைக்கு இவரமம்செய்யக்கடவன். இவன் மரகணை மடைந்த உடனே கதலைத்திறவுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே ஸ்வர்க்கலோக த்திற்குப்போகிறுண். இவறைக்கு ஸூர்யாக்கும் விச்வேதேவர்களும் திருகியஸ்கனத்தின் பலமாகிய ஸ்வர்க்கலோகத்தைக்கொடுக்கினுர்கள். இதை அறிவகன் யாகக்களின் தத்வத்தை அறிக்கவகும். ''யவுவம் வேக என்று'' மறுபடிகொன்ன அ அத்தியாயம் முடிக்குதைக்காட்டுகிறது.

மத்வ—இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்படும் சப்தங்கள் எல்லாம் வீஷ்ணுவை பே சொல்லுகின்றன. ஸர்வஜகத்காரணபூதஞன வீஷ்ணுவை அறியாமையால் ஸா நத்தில் ஜீவன் அகப்பட்டுக்கொண்டு தக்கப்படுகிமுன். வீஷ்ணு ஸர்வவ்யாபீ. அக்கிமுதலிய தேவதைகளின் அந்தர்யாமியாகிய வீஷ்ணு இவன் அடையடிலண் டிய வீலாகங்களுக்குத் தடங்கலானவைகளே நீக்கி அவைகளேக்கொடுக்கிருர். ஜீவாத் மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் பேதம் உண்மையானது. வீஷ்ணுவே ஸர்வோத்தமமான பரதேவதைக

திதியவு வாலக்ஸ்லாவு:.

வாருொலெ γாவகிஷ் க்குகிய வூவா௦கு:. കുരിച്ചു പുടുത്തും കുറുത്തും പുരുത്തു.

ஹாரி:ஒடி கூஸ்ளவாகுற்கே ராசெவ்லமுக க்ஸ் ரசியமை அம மீ நவர மொடதாரிக்ஷ வூவெர்சரியம் வுதா: IIகII

 $_{\underline{a}}$ $_{\underline$

നഫ ഉക്കുടെ ഉപരുന്നു ലോടി ഉഥ ഉത്യടായ പ്രവേശ പ്രത്യ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവേശ പ്രവ അവരെ പ്രവേശ പ്രവ

ബ_ു6 സ്ച്ചിച്ച ഉപ്പെം ⊪ം⊪

ஶ௦௦-ரா—இதில் மதுவித்யை சொல்லப்படுகிறது. வஸுமுதலிய தேவதைகளே ஸக்தோவுப்படுத்துவதால் ஸகுர்மன் மது வென்று சொல்லப்படுகிறுன். ((ரக்— ஸூர்யூன மதுவாக உபாசிப்பது.) மதுஎன்பது தேனுகையாலும் தேனுகை குறுக் கான கொம்பில கட்டப்பபட்ட தேனடையில் இருப்பதாகையாலும் அதில் தேனீக் குட்டிகள் இருப்பதா ஓம் அதை வண்டுகள் புவீட்பரசங்களால் உண்டாக்குகிறன் வா தாரலும் ஸ்வர்க்கத்தைக்கு நக்குக் கொம்பாகவும் ஆகாசத்தைத் தேனடையாகவும் கேரணங்களால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலங்களேக்குட்டியாகவும், (2) அவனதுகிழக்கத் திய கிரணங்கின கிழக்குபக்கத்திய தேனறைகளாகவும், ருக்வேத்த்தைப் புஷ்ப்மாக ருக்மந்திரங்கின வண்டு (தெனிக்) களாகவும் ருக்மந்திரங்கனால் யாகங்களில் ஹோ மம் செய்யப்படுக் நெய் முதலிய வைகளே பவ்பாளமாக அக் புவிப்பது தேனீபோ ன்ற இம்மர்த்ரங்கள் புத்தம்போன்ற ருக்வேதகர்மங்களேப் பரிதபிக்கதேர்த்தி தேக கார்தி கரணபாடுவம் பலம் அன்ஞுத்யப் (அன்னம்மூதலியது அன்னம் ஜீரணசக்தி தேவதைகளே களுக்குபலம் கொடுக்கத் தக்கதை) என்னும் ரஸம் உண்டாயிற்று. (நி இது சுர்யனிடம் போய் ஸூர்பின் வியாதேத்துக்கொண்டது. அது தன் சூர்யன் உதயம்:கும்போது காணப்புகம் கிவப்புருபம். (நக்-இர்தரூபத்தை அந்தப்பலமாக உபாசிப்பது.

ಹಲ್ಲಾಗ್ತಿ ತಿಬಃಬ್ಷಹ್.

കുള്ള പ്രത്യാത്ത് കുടുത്തു പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത്രം പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത് สอง ออง ใจรถาชโอนเกล้อยภาร์ ขณาของ อน 25 นิน พิชาร์แ

<u>ക</u>ாதிவாவா காநியஜூற் வெஷ ു க≎யஜுவெ√ி¢ ഉത**ു** சவைற்று ஸ் ிடனு ஆன் இரை இந்தி வாழு இரு இரு முறையு இரு முறையு இரு விரும்

로통) # La 프로니한 로 / sayor sus san m 로 를 Low 로 하 Ob 로 하 L 한 교 อทใกษฐิบินอุขาศิแษแ

vo ி. நா—அவன துதென்பக்கத்து கிரணங்க**ீன தெற்கு** பக்கத்திய தேன் அறை களாகவும் யஜு ்வேதத்தை புஷ்பமாசவும் யஜுர்வேத மர்தொங்களே வண்டுகளாக வும் பாகிப்பது, மற்றவைகளுக்குமுன்போலவேபொருள். அது தான்சூர்யனது வெ ளுப்புருபம்.

கமத_ிதியாவணு.

ക്രാവേട**ം** η പ്പെട η ക്രൊന്നു വേണ്ടത്തെ പ്രസ്താര് പ്രസ്ത്രം പ്രസ്താര് പ്രസ്താര് പ്രസ്താര് പ്രസ്താര് പ്രസ്താര് പ്രസ്ത്രം പ്രസ്താര് പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത് പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം പ്രസ நாவ_{ிஸா}சாநெ அது உள்ள ஆறு காவவுக்கு உடகா அது கா கின் நம்அற்பு || 121|| ஆதீ ிஷ்டு கூக்பத் அதெறு உட கடி ரிக்கிப்படி சுக் சிருக்கப் நிகிய சி ஸிப் ஆகு சீஸ் ரொஸ்ரு இதை நிரிப்பிரும் தெய்கி உப்பு மைக்கார் உடி சூறா || 121|| உப்பு வடியை உப்பு ஸ்ரிப்பிரும் திக்கிய சுக்கி இத்த சிக்கிய ச

ஶ௦௦-ரா—மேற்குபக்கத்திய கிரணங்களே அந்தப்பக்கத்திய தேனறைகளாகவும் ஸாமவேதங்களே புஷ்பங்களாகவும் ஸாமமந்த்ரங்களே வண்டுசளாகவும் உபாசிப்பது மற்றவைகளுக்கு முன்போலவே பொருள் இது சூர்யனது கறுப்புகாந்தி.

കുരുന്നും കുറുത്തും.

ஶ௦-ரா— வடச்கு பக்கத்துக்கிரணங்க‱ வடபக்கதுத்தேன்.அறைகளாகவும்இதி ஹாஸபுராணங்களோ புல்>பங்களாகவும் அதர்வா அங்கிரஸ் இவர்களால் ப்ரத்யகூ\$க சிக்கப்பட்ட மந்த்ரங்கண் தேசனீக்களாகவும் உபாகிப்பது. இதுதான் சூர்யனிடத்தி லுள்ள அதிகைகறுப்பான ரூபம்.

കുറെ കുട്ടിലാവം.

சுக்டு உள்ள இது அட்ட வரியில் வர்க்கு மன்று கையை இது காக்கு காக்கு கிறை குக்கு காக்கு கிறை குக்கு கு

பு O - ரா— அவனது மேல் கிரணங்குளே மேல் பக்கத்துத்தேனைறைசளாகவும் ப்ர ணைவைச்சைகைப் புஷ்பமாகவும் ப்ரஹ்மவி ஷெயமான உபரி ஷெத்துகைகுளே உபதே இடிப்பதை வண்டுகளாகவும் உபா இப்பது. மற்றவை முன்பு பொலவே வெகு உன்னிப்பாய் பார் ச்கும்போதோ ஸூர்ய மண்டலம் ஈடுவில் அசைவது காணப்படும். அதுவே இது.

புற0-ரா—இங்கு சொன்ன சிவப்புமுதலிய சூர்யனடைய ரூபங்கள் ஐர்தம்.லோ கத்தில் ஸாரபூதமாசையாலே ரஸமென்ற சொல்லப்படும் வேதங்களில் இது ஸார மாகையாலே ரஸத்துக்கும் ரஸமென்றம், நித்யமாகையாலே அமிருதமென்று ப்ர ஸித்தமான வேதங்களில் சாரமாகையாலே அமிருதத்திற்கும் அமிருதமென்றும் சொல்லப்படும். ಹುಣಕ ಶ್ರೇವರ್ು.

കുടും എന്നു പ്രധാരമുന്നു കുടും പ്രധാരം പ്രധാരമായില് പ്രവാരമായില് പ്രധാരമായില് പ്രധാരമായില് പ്രധാരമായില് പ്രധാരമായില് പ്രവാരമായില് പ്ര

புடைரா—-கிவப்புமுதலியதாகச்சொன்ன ரூபங்கள் ஐந்தம் பஞ்சாமிருதங்கள் இதில் முதலான ரோஹிசரூபம் என்கு அமிருத்தை ப்ராதஸ்ஸவனத்தின் தேவ தைகலாகிய வஸ⊸க்கள் எழுபேரும் தங்கள் த'லவைஞன அக்னியோடு அைபவிக்கி மூர்கள். அவர்கள் அ∴ுபவிப்பது புசிப்பதுமல்ல குடிப்பதுமல்ல இந்த செகப்பு ரூப த்தைக்கண்ணுல்ப⊬ர்த்து திருப்தியடைவதேயாம்.

ടത്തെ പ്രെയുക്കും പുരുത്തിനെ പ്രൂപ്പുക്കും പുരുത്തിലെ പുരുത്തിലെ പുരുത്തിലെ പുരുത്തിലെ പുരുത്തിലെ പുരുത്തിലെ പ

மு 17 - இதைப்பார்த்து திருப்தியடைந்தவுடன் உதாசீனமாய் விடுகிருர்கள். போககாலம்வர்தபோது மறுபடி உதனாது நைத்தோடு பிரவர்த்திக்கிருர்கள். (உ) இப்படி ரோ. இத்தரு பிரவர்த்திக்கிருர்கள். (உ) இப்படி ரோ. இதி தருபடுமன் இம் இம்முதலால் து அமிருதமான து வெலுக்களுக்கு திருப்திசை பவிப்பதும் கண் இவ் பார்க்கத்தக்கதம் வலுக்களுக்கு இவனுதாரமான து மெண்ற நிர்து உபாசிப்பலன் தக்கதர்யத்தால் தானும் வணுக்களில் ஒருவுளுய் இதை அனு பவிப்பதும் தருப்பிதியடைந் தபின்பு உதாசீனமா மிருப்பதும் மறுபடி போக காலம் வந்தபோது உத்னாவுத்தோடுப்பலர்த்திப்பதும் செய்வன். (கூ) வரைர்யனுடைய உதையான் தமயங்கள் கடர்துவரும் வளையில் வளைக்குள் பேருவே இருப்பன்.

அ-பே—சுக்த் மண்டலத்தில் போலே பரதக்த்ஞய் தேவ**தைகளுக்** காஹார மாகஇராமல் ஸ்வதக்த் ுருபிருப்பன்,

ಹ**ಅ**ಉಲ್ಲಾಕೀಬ*ಣ್ಣಾ*.

ஶ௦௦-ரா—ெவளுப்புளுபமாகியஇரண்டாவது அமிருதத்தை இந்த்ரன்முதலாகிய ரூத்ரர்⊧ர் அனுபடிக்கிஞர்கள், மற்றமை முன்போலவே பெரருள்படும், கிழக்கில் உதயமும் மேற்கே அள்தமயமுமாய் நடப்பது போலே இதற்கு இரண்டுபங்கான கா லம் தெற்கே உதயமும் வடக்கே அஸ்தமனமுமாய் நடந்தால் அவ்வளவு நாள் உரை மில் ருத்ரபோகத்தைப் பெறுவன்.

കുരകുക്കുടു വേയാം.

ത്രേടുമെ എക്കുവായ പരുത്തുന്നു പ്രത്യായ പ്രധാരം പ്രത്യായ പ്രധാരം പ്രത്യായ പ്രധാരം പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യവര്യത്യ പ്രത്യായ

കു**്**ചളാലായും.

നെ-ജെരുജെ പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യോക്ക് പ്രത്യോക്ക് പ്രത്യോക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്രം പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്രം പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ

കുന്നോടും വേത്യും.

மு O-ரா-பா—கறப்புரூபம் என்றும் மூன்முவது ஆமிருதத்தை வருணன் முத லான ஆதித்யர்களும், அதிககதுப்புரூபம் என்றும் மாலாவது அமிருதத்தை சந்திரன் முதலிய மருத்துச்சளும், ஈடுவில் சலனம் என்னும் ஐந்தாவது அமிருதத்தை ப்ரம்ம முதலிய ஸத்ய தேவதைகளும் அனுடலிச்சிமுர்கள்.

மூன்முவது அமிருதத்தை உபாசிப்பவன்கீழ் இரண்டாவது அமிருதத்தை உபா கிப்பவறுக்குச் சொன்னகாலத்திற்கு இரண்டுபெங்குகாலம் சூர்யலோகத்தில் ஸூர் யர்களில் ஒருவளுகவும், கான்சாவது அலிருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டு பங்குகாலம் மருத்துக்களில் லோகத்தில் அவர்களில் ஒருவளுகவும், ஐந்தாவது அலி ருதத்தை உபாசிப்பவன் அதற்கு இரண்டுபெஞ்குகாலம் ஸக்ய தேவதைகளின் லோகத் தில் அவர்களில் ஒருவளுகவும் இருந்து அந்தந்த போகங்களேப் பெறுவன்- மற்றவை களுக்கு முனிபோலுவேபொருள்.

കുരുവർക്പുക്കുന്നു.

குடீக்கண் பி2 இத்த 2 இதை நவொதெகா நாஸ்டி2 இத்தை வனவு 2 இதை நடிக்க நடிக

பு பா-பா- இப்படி வெளுக்கள் ருத்தர்கள் ஆதித்யர்கள் மருத்துக்கள் லாத்ய தேவர்கள் இவர்களுக்கு யோக்கியமான ரோஹித ரூபம் முதலிய பஞ்சாயிருதங் களுக்கு ஸ்தானமாய் தேவமது வென்று சொல்லப்பட்டு உதயம் அஸ்தமானமென்னும் காரியங்களேயுடைய ஜீயோதிலமண்டல மென்னும் ரூபமுடைய சூர்யணே சரீரமாக உடைய து ம்கார்யாவள்ளத்தைய யடையது முரை பிரஹ்மத்தின் உபாகணம் சொல்லப்பட்டது. இந்கு சாமம் ரூபம்ஹ்ரதயம் இவையில்லாமல் முத்தி அஸ்கை (கார்யாவள் தையில்லாமை, யோடு கூடிய சியலினன்னும் ஜீவுனே சரீரமாக உடைய பிரஹ்மத்தின் உபாகனம் விதிக்கப்படுகிறது. உதயாஸ்தமய கார்யங்களால் பிராணிகளுக்கு துணுக்கிரஹம் செய்தபின்பு தினபாள்யம்வஞ்தவடனே அந்தகாரியமில்லாமல் ஏகாஸ்வபாவதைய் உதாசீனை மிருக்கு முன் சிரையன். இது மூத்தாவிஸ்தை, கல்பத்தின் ஆதியில் ஸூரியனுக் சொல்லுகிற தென் தினியில் ஸூரியனுக் சொல்லுகிற தென்றும் கூறலாம். இவ்வி உயத்தின் சூவஸ்கைகணிக்கு மித்தோர் யோகிசொன்ன லோகம் மேலே சொல்லப்படுகிறது.

நைவை தை நகிலி இரவகொசியாயக சாவக ∣ செலாஹை நாஹ தீஸைகெ } மாவிராயிஷில் நிலை தியாயக சாவக | செலாஹை நாஹ

ஶ௦௦-ரா-பா—முத்தாவஸ்தைடில் சூர்யஜுக்கு உசயமாவத அஸ்தமானமாவது கிடையாது. இந்தஸத்தியத்துல் நான்பிரமமத்தோம் விரோதத்தையடையைவில்லே. ஸைத்யமான பிரம்மகியானத்தைப் பெற்∑வஞாஙிக்கிறேனென்று தாத்பர்யம்.

_ ഇത്തെ പ്രത്യാഹില്ല് പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്ത ആവരു പുരുത്തു പുരുത്ത

மு o-ரா-பா—இப்படி சொன்ன பிருஹ்மவித்பையை யறிஈதவன் ஜனனமரண மில்லாதவனைக ஆவன் இவறுக்குமேல் சாலமெல்லாம் பகல்பொழுதேயாம்.

ச**ங்—**கிறஞ்சனமான பிரஹ்மமேயாய் விடுகிமுன். ரங்— இவ்வாறு சொல்லப் பட்ட இது வித்யையையறித்து உபாசிப்பவன் எப்போதும் எல்லாவஸ்துக்கினேயும் ஸாகூதா**த்கரிக்கு**ம் சத்தியையுடைபவானுய் விழுவதால் ஸூர்யன் உதயமாவதாலா வது அஸ்தமிப்பதாலாவது இவறுக்கு லாபாஷ்டங்க கொருன்றுமில்**ல**. (கூ)

திதை தடி ஹவ ஜாவ கப உவாவவு ஜாவ தி 2 4 நடுவி நு: வு

ബാ ഈ എയെട്ടെട്ടെയെലുന്ന പെക്സെയിലെ ഉപ്പെ പുക് പെയിക്ക ബാ എയെട്ടെട്ടെയെ പെയ്യായിലെ പുക്കായിക്കായിലെ

ஶு0-ரா-பா— இவ்வித்யையின் பரம்படரை சொல்லப்படுச்றது இந்தமது வித் வையை (சங்—ஹிரண்யகர்ப்பன். விராட்புருஷேனுக்கும், ரங்—சதா்முகன் தகூஷப் ர**ூரபதிக்கும் அவர் ஸ்வாயம்பு**வனுக்கும் மதுவானவர் இக்ஆவாகு *மு*தலிய ஜனங் களுக்கும் உபதேசித்தார்கள். இவ்விதயையை அருணரென்னும்ருஷிதன் ஜ்யேஷ்ட புத்ரன் உத்தாலகருக்கு உபதேசித்தார்.

 $\mathfrak{S}_{\mathfrak{S}}$ ് പെടുന്നു പെടുന്ന പെടുന്ന പിടന്നും പുതുപുത്തുന്നു. വരുന്നു പുതുവുന്നു പുത്യവുന്നു പുതുവുന്നു പുതുവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്വവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നു പുത്യവുന്നുന്നു പുത്യവുന്നുന്നു പുത്യവുന്നുന്നുന്നു പുത്യവുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്

ஶா O-ரா-பா— இப்ப்ரஹ்மவித்யையை பிதாஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக் குபதேசிக்கக் கடவன். யோக்கியனை சிஷ்யனுக்கும் உபதேசிக்கலாம். (இ)

കൊടു പുടും പുടും

voc-ரா-பா—நானுசமுத்திரத்தின் மத்தியத்தினுள்ள இப்பூமி முழுவதையும் தனங்களால் நிறைந்துக்கொடுத்தானும் அதைவிட இந்தவித்மையே மேல்பட்ட தா கையாலே இதைஜ்யேஷ்டபுத்திரன் தஞர்த சிஷ்யன இவர்கள் தவிரமற்றயாருச்கும் சொல்லக்கூடாது.

அ-பே-சங்—எததேவததோபூப: என்றமறுபடி சொன்னது ஆதரவிஞல். ரா—மறுபடி சொன்னது வித்பைபையின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

ಹುದ್ದು ಹೊಚ್ಚು ಪ್ರಾತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ತಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ತಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ತಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ರಿಕ್ಕೆ

స్టు ஐக் ஓ சை அகை ஆக் காரு திக்கிய நிக்கிய இது இது நிக்கிய இது நிக்கிய நிக்கிய விக்கிய விக்க

ஶாO-ரா—இதில் காயத்திரீ உபாசணம் சொல்லப்படுகிறது. லோகத்**தில் ஸ்தா** வரமாகவும் ஜங்கமமாகவும்காணப்படும் வள்துக்கள்யாவும் காயத்ரீ ஃயாடாம். காய த்ரீஎன்பது வாக்கு, வாக்கிஞலே சொல்லப்படுவதாலும் நகு≱ிக்கப்படுதெலாலும் காயத் த்ரீஎன்றுபெயர் பெற்றது. எல்லசுத்தஸ் ைடிக்கீனக்காட்டிலும் இதுவே மேல்பட்டது இதுவே பிரம்மமாக உபாகிக்கத்தக்கது.

ന്നു പ്രത്യാലെ എട്ടു പ്രത്യാലത്താലെ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യാ

ஶாo-ாா-பா—ுஎல்லா பூதங்களும் பூமிஙிலேயே மிருப்பதாலும் யூமியைவிட்டு அப்பால் போகக்கூடாமையா மிருப்பதாலும் இழ்ச்சொன்ன காயத்சீ பூமியேயாம்.

் ஆ-பே—இதில்பிரம்மத் தீனதா இரண்டாடு த பாதம் பூடியென்பதம் ப்ராணி களுக்காதாரமாயிருப்பதும் ப்ராணிகளால் விடக்கூடாமலி ருப்பது மென்னும் இரண்டு விதமும் சொல்லப்பட்டது.

ന്നു ഈ പ്രമാണം പ്രിയുട്ടും ചെയ്യുന്നു തുടും വേഴും ഉടും പ്രവേദ ആരും പ്രവേദ പ്രവേദ പ്രവേദ പ്രവേദ പ്രവേദ പ്രവേദ പുടും പ്രവേദ പുടും പു

ஶ௦௦-பா—ீழ் பூமியாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்ரீயானது ப்ராணன்களுக்கு ஆதாரமாகையாலும் சரீரமுமாம்.

ரா—சரீரம் ஒருபாதம் என்பதாம்ப்ராணன் சஞுக்கு ஆதாரமாயிருத்தல் அவை தன்னேவிட்டுப் போகக்கூடாமலிருத்தல் என்லும் விதமிரண்டும் விதமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.

 ஶ௦௦-பா—இழ் புருவனை சை சிரமாகச் சொல்லப்பட்ட காயத்ரீயானதை இழ்ச் சொன்ன காரணங்களாலே (ப்ராணன்களுக்சாதாரணமாகையாலும் அவைவிட்டுப் போகுக்கூடாமையாலும்) சரீரத்சில் உள்ள இருதயகமலமாம்.

ரா—இது பிரஹ்மத்தின் நாலாவதுபாதம், சரீரத்தைச்குச் சொன்**னவி**தமே இதற்கும்.

னெஸ்ட் வுடிக்கர் அரிரா வார் இரு இத்த விரும் விரும

ரு -பா—இப்படி காயத்ரியானதை பிரஹ்மம்போலே ராதுபாகமும் ஆறுவிதமு முடைபது. இதன்முக்கை ஒருருக்முந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (டூ)

ு பு ப — வாக்கு, பூதம், பூகி, சரீரம், இருதையம்; ப்ராணன் என்று ஆறுவிதம். ரக்— இதன் வீதமாலும் இழே சொல்லப்பட்டது. (கானம் செய்யப்படுதெல் ரகூதிக்கப்பβதல் முதலியதா.) இவ்வாறு அளவிடுவதிஞல் பிரும்மமானது இவ்வள வென் ஹம் அளவிர்குட்பட்ட தாமே எனிலை அதற்குச்சமாதானமாக ருக்கு ம⊅்இசம் உண்டென்று செல்லப்படுகிறது.

അറിനെപ്ടുകളെ പട്ടത്തും മായിലെ ത്രായിലെ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യാലി എട്ടത്തും പ്രത്യാലി എട്ടു പ്രത്യാലി പ്രത്യാ

ஶாடபா—இதுவே அந்தருக்கு.

முற-ரா-பா— செழ்ச்சொன்னையை பெல்லாம் பரமாச்மாலின் நியாம்யவர்க்கங்க ராம். பரமாச்மா இவைகளேஷிட அதிகமகிகைமையுடையவன். சேதனு சேதனைம்யாவும் அவன த ஒருஅம்சமாத்சிரம். இவனது மற்ற மூன்றுகால்பங்கு அமிருதமும் பாம பதத்தில் உள்ளது. ப்ருகிருதி ஸம்பர்தமில்லாத போச்யவஸ்துக்களும் அப்படிப் பட்ட போகஸ்தானக்களும் உப்படிப்பட்ட போகோபகரணங்களும் இங்கு மூன்றுகால்சளாகச் சொல்லப்பட்ன. ஐகத்தி இள்ளவஸ்துக்கள் யாவையம் பகவா ஜாச்கு பூஷணமும் ஆபுசமுமாயிருக்கு மாகைசோடூல அதன் அபிகானிகளான நித் யாத்மாக்களும் ஆசமூன்றுவித ஆத்மாசிகினே மூன்றுகால்களாகச் சொல்லிலுமாம்.

ള് ന്ച-ഞ്ചു എം പ്രൂരു ഉം ശ്രീ നംതതു ഉമ്പയുമാരുത്ത് യുക്കു കുനാമുന്നു ഉം പ്രൂരു ഉം പ്രോഗ് പ്രാവ് പ്രോഗ് പ്

ரு O- நா-பா — எங்கு வியாபித்திருப்பதாறும் தபமில்லா இருப்பதாறும் நிச்சல மாயிருப்பதாறும் பரப்ரும்மது அக்கு ஸமானமான யாதோரு பூதாகாசம் இருக் கிறுகோ (எ) அது சான் சரீ நத்தின் இவி விருச்கும் ஆகாசம். அப்படி சரீ நத்தின் நடுவெ விருக்கும் ஆகாசமெதுவோ (அ) அதை சான் ஹந்சய கமலத்தில் நடுவி ஒள்ள ஆசாசம் ஆக டன்றும் இத்த பாதமானதை விந்சவு மக்மையுடையை தாகையால் இது பெரிபூரணமும் ஸ்திரமுமானது. இவ்வாறு அறித்து உபாசிப்புவன் பெரிபூரண மும் ஸ்திரமுறான மோகுஅஸம்பத்தைப் பெறுவான. (♣)

ക**െ**⊋•ിവെട്രായ്ക്കും.

ஶ்ட — இதில்த்வாரபா லோபாளனம் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு சொன்ன இருதய மென்றும் பாதத்தில் ஐந்துவழிகள் தேவதைகளிஞல் ரகூடிக்கப்படுகிறதாகள். இதில் கிழக்குவழியானது பிராணன் அதுவேகண், அதுவே ஸூ நியன் இது வேதேஜேஸ்வ ரூபு மென்றும் அஸ்ஞத்ய மென்றும் உபாசிப்பது. அப்படி உபாசிப்பவன் தேஜேஸ்) ஸுடும்ஜீரணை சத்தியும் பெறுவன்.

ரா-பா—ப்ராணைதை வியாபார விசேஷைச்தால் கண்திருப்தி செல்விக்கப் படுகிறது. அந்தசண்ணே அனுக்கிரஹிப்பவன் சூர்யன். அவன் இருதய கமலத்தின் கிழக்குவழி வாசல்காப்பவன் அவின் உபாசிப்பதிருல் இந்தபலன்வரும். (க)

And on the second of the secon

െട്ടെയ്നുനന്റെയുട്ടും പാര്യ് ഉപയുന്നു പ്രസ്ത്രം എന്നു പ്രശ്നായിലെ പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം എന്നു പ്രസ്തരം പ്രസ്തരം

ஶ௦௦-ரா-பா— அதன் தெற்குவழியானதுவ்யாகவாயு. அதுவேகாது. அதவே சந்திரன். விர்யவத்தரமானகர்மங்களே செய்வது வ்யானனுகையாலும் காதுஞான த்தக்கும் சந்திரன் அன்னத்துக்கும் உோதுவாகையாலும் இவைஸம்பத்தும் யசஸ் ஸு-ம் எனறு உபாசிப்பவன் ஸம்பத்தையும் யசஸ்ஸையும் அடைவென். (உ)

ക്കാരുന്നത്. ചെട്ടു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ

ரு O-ரா-பா--அதன் மேற்குவழியானது அபானவாயு. அதுவே வாக்கு. அதுவே அக்ளி, இதுபிரும்ம சேஜஸ்ஸு-ம் ஜீரண சக்தியும்; இவையறிந்து உபாசிப்பவன் தேஜஸ்ஸையும் ஜீரணசகீதியையும் அடைவன். (டி)

ஶ௦௦-ரா-பாட் அதன் வடக்குவழியான த ஸைமான வடயு. அத மேலானது, அது வே மேகம், இது கீர்∻்தியும் காக்தியும் இவ்வாறு அறிக்து உபாளிப்பவன் கீர்த்தியை யும் காக்தியையும் அடைவன்.

அ-பை-பும— தனக்கு கேரில் தெரியாத ப்ரஸித்தி கீர்த்தியாம். தான் அறிந்த ப்ரஸித்தியசஸ்ஸாம்.

ஸ்o-ரா-பா—இதன் மேல்பக்கத்த ஷழியானது உதானவாயு அதவே வாயு, அதுதே ஆகாசம். அது பலமும் பெருமையும், இதை அறிர்து உபாசிப்பவன் பலத் தையும் பெருமையையும் பெறவன்.

vvo-ரா-பா— மேச்சொன்ன குணங்களோக கூடிய சூர்யன் சந்த்ரன் அக்னி, மேகம். ஆகாசம் என்னும் ஐந்து புருஷர்களும் இருத்பாகாசமென்னும் பிரம்மலோ கத்தின் த்வாரபாலகர்கள். அல்லது பரமபதத்துக்கு வழிநடத்தும் ஆதிவாஹிகர்கள். இவ்வாறு அநித்து உபாசிப்பவன் வித்யாடிரையமுள்ள புத்ரிணப்பெறுவதோடு பேசவ ன்லோகத்தின் த்வாரபாலகர்களே உபாசிப்பதால் தடையின்றி பகவேன்லோசத்தைப் பெறுவன்.

மோடுராட்டா— இப்படி காயத்ரீவித்பையால் வுகைவபலப்ரதஞனை ப்ருட்பைக்கின் உபாசுளம் சொல்லப்பட்ட பின்பு அழகு இர்த்தியென்னும் பலங்களுக்காக அப்பிரு ம்மத்தைகீய ஜாடராக்னியாக உபாசிக்கும்பட இநில் வீதிக்கப்படுகிறது. பைமைஷ்டி பெயைஷ்டி பெண்னும் இருவகைக்கும் மேல்பட்ட லோகத்தில் ஸ்வயம் ப்ரகாச சுத்த சத்வஜ்யோதிஸ்வ ரூபமாய் விளங்கும் த்ரிபாத் ப்ருஹ்மமே இர்த ஜோடராக்னி ஸ்வ ரூபமான தென்று உபாசிப்பது. (எ) மற்றவை சங்-போலவே, இரண்டு தெடவைசொ ன்னது வித்பையின் முடி வைக்துட்டுகிறது.

കുരുമുക-ശിച്ചുമാത്യും.

அர்த்த பேதம் க்ரது--ெடு 0 - அத்தியவஸாயம் நங்-உபாசனம். கு,

ாய்க்டர் "|| பிர் || பிர் |

பு பா - அத்திய வரையம் பண்ண வேண் ஒய முறை சொல்லப்படுகிறது. பிரும்மமானது மன்ஸ்ஸு-போன்றது. ப்ரவிருத்தியும் கிவிருத்தியும் மனதின் கார்ய ங்கள், ப்ராணனே ஜீவாதமாவின் ஸ்டீக்ஷமசர்ரம். அதை ஸ்தூலகேகத்தினின்றும் மைறிருரு சேஹுத்துக்குக் கொண்டுபோறுத்து பிரம்மம். அதனுல் அற பிராண சரீ ரம். குயானசத்தி கரியாசத்தி இரண்டும் சேட்ந்துள்ளது. சுத்தசைதன்ய ஸ்வருபமா னது. கிணத்த கிணவெல்லாம் தவருது கிறைவேற்றிக்கொள்ளத்தக்கது. எல்லாவி –த்திதும் இருப்பதினுதும் ஸூ கூதமல்வரூபமாயிருப்பதாறும் ரூபம் மூதலியவை இல்லாகையாலும் ஆதாசத்துக்கு ஸமானமானது. இந்த ஐதத்தை யெல்லாம் செய் அது. (ஐகுக்துக்கெல்லாம் காரணமானது) தோவுதும்ற காமங்கிளேயுடையது. ஸுக மான வாஸூன் ருசி இவைகூனியுடையது. இந்த லோகங்கூனோ பெல்லாம் பியொபித் திருப்பது. வாக்கு இல்லாதது. (இது இந்த்ரியங்களொன்று மில்லாததென்ற குறிக் இறது.) பூர்ணகாமமானதாகையாலே புதிதாய் ஒன்றுகிடைக்கப் பெற்றுல்வரும் பர பரப்பு இல்லாதது.

ஶாO—இக்க போமாக்மாவானது என் ஹ்ருகையக்கிலிருச்சிறைது. அது சாகைமை, சாகை அரிசி செல்லு, யவம், கூகு, இவையெல்லுவம்றிலும் இறியது. பூமி, ஆகு சம், ஸ்வர்க்கம், இக்த லோகங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரியது.

ரா-பா—நாம் உபு ஸிப்பதன்பொருட்டு அதிஸைநக்,மெருபத்தோடு இருதயத்தி விருப்பதாகவும், ஈமக்கு ப்ராப்யஞ்கும்போ அஅளவிறந்த பரிணுமத்தையுடையவனு பிருப்படைகைவும் அனுசந்தானம் செய்யவேண்டும்.

ெரை-பா—இந்த குணைக்கினாயுடைய பரமாத்மா அதிகமான தன் இருடைப யாலே நாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்வதற்காக நம் மனதில் இருக்கிறது. இதை நான் உபாஸிப்பதிஞ்ஸ் கடைசியில் அந்த பிரம்மத்தை அடையப்போகிரே ுனென்று இவன் உபாசனம் செய்யக்கடவன். இவ்விதை ப்ச்சயமுடையவனுக்கு பரப்ரும்ம ப்ராப்தி யில் எவ்விதே ஸும்சயமுமி ் ஃ. இவ்வாறு சாண்டில்ய மஹருஷி சொன்ஞர். மஹபடி சாண்டில்ய என்றது வித்யை முடிந்ததைக்காட்டுகிறது.

കുരുക്കുന്നുവത്തു.

பு டை நாட்டா — தவாரபாலோபாசனத் தெஞல் வீறேணை புத்றினப் பெறுவன் என்றை கீழே சொல்லப்பட்டது. வீர்யம் மாத்திர பேடோதுமா, திர்க்காயுஸ்ஸு மை வேண்டு மே. ஆகையால் நீர்ககாயுஸ்ஸைப் பலமாக உடையை சோசவிஜ் நாகும் சொல்லப்படு கிறது. ஈடுவில் உத்தமமான வித்பை பொன்று சொல்லப்பட்டதி ஞெல் இது உடனே சொல்லப்படவில்லே. த்னாலோக்யஸ்வருபமான இந்த கோசததுக்கு ஆகு சம் மத்தி பம்- பூமி அடி. திக்குக்கள், மூலேகள். ஸ்வர்க்ம், மேல்வழி, இது, நாசமில்லாதது. கர்மாவமென்றும் தனம் இதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராணிகள், அவர்ரளின் கர்மங்கள், அவைகளின் பலன்கள் எல்லாம் இலைதமே ஆச்சமித்திருப்பது. (க)

താതനനംഎസ്ഥാത് ജ്ലാ ത്രാക്കുന്നു ഇപ്പുള്ള വേട്ടു അപ്പെട്ടു ഉപ്പുള്ള പുട്ടു അപ്പെട്ടുള്ള പുട്ടു അപ്പെട്ടുള്ള പുട ചീഷ്ടു സ്ഥായ് ജ്ലാ ഇപ്പുള്ള പ്രസ്താന് പ്രസ്തായ് പുട്ടുള്ള പുട്ടുള്ള പുട്ടുള്ള പുട്ടുള്ള പുട്ടുള്ള പുട്ടുള്ള പുട അത്രസം പുട്ടുള്ള പുട ரா-— அந்தந்த திக்குக்கின் அந்தந்தபேரை உடையதாகத் இயானம் செய்வாய் நான் அந்த வாயுவை திக்குக்கின சூழந்தையாக அறிந்து உபாசித்ததிஞல் புத்ரமா ணம் நேராமல் அழாமளிருக்கிறேன் என்று இதை உபதேகிப்பவன் சொல்லுகிருன்.

കുറിക് ഉപ്പെടുക്കുന്നു. പ്രത്യാപ്പരിക് പ്രവ്യാപ്പരിക് പ്രത്യാപ്പരിക് പ്രത്യാപ്പരിക് പ്രത്യാപ്പരിക് പ്രവ്യാപ്പരിക് പ്രത്യാപ്പരിക് പ്രവ്യാപ്പരിക് പ്രത്യാപ്പരിക് പ്രവ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവ്യാപ്പരിക് പ്രവ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവേദ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവേദ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവേദ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവേദ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവേദ്യാപ്പരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരവേദ്യാപരിക്ക് പ്രവേദ്യാപര

ஶுுபா—அதன் அங்கமான உபமர்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது.—ரா-அர்த கோசவிஜ்ஞானத்துக்கு அங்கமான ப்ரபத்தியின் மர்த்ரங்கள் சொல்லப்படுகின்றது.

அ-பே—அமுகா என்றும் இடத்தில் எல்லாம் புத்ரனது பேனோச்ச**ொல்லி,** இந்**த** ப[்]ுள் தீர்க்காயுஷ்மானு யிருப்பதற்காக (இப்பட மூன்று தர**ம்** சொல்லமே ஹும்) சா சமில்லாத இந்த த்னாலோக்ப கோசத்தை சரணமடை கிறேன். அப்படியே ப்**ர**ர ணேன், பூரீலாகம், புடார்லோகம், ஸுடுவர்லோகம் இதுகளேயும் (தனித்தனி) சரணமை டைகிறேன்.

കശ്പുടിയാ ബംബെടു ബംബെടുമുള് ബൃശിഖ് ം ബംബെട്റിട്ടു പ്രിക്കും ബംബിട്റുള്യം ബംബുടുമിക്യയാക്കിയായി ആം

കശവ്റ്റെയായം യംബംബ്യമാകുള്ള ക്യൂക്ക് ബ്യബറെടുവാധം പെ മുക്കുമും ബ്യബമുള്ള ക്യമ്മായം നക്ഷ

ഇത്ത്രം ബ്യാള് അപളയുടെ ബ്യെട്റ് ഇരു എതുക്ക് അവയാ ഉട്ട് അപ്പുറെ ബ്യാള് അപതുബ്ലിലെട്റ് ഇട്റ് 1 ഉത്ക് ബ്യാള് വിത്യം അവയാ വലം

ஶாO-பா— அக்த ம∶த்ரங்களே த்தானே விவெரிக்கிறது. இக்த ஜசத்தெல்லாம் ப்ரா ணேஸ்வரூப மாகையால் ப்ராணுண சரணமடைகிரேவெண்றதிஞ்ல் கான் ஜகத்தை செயல்லாம் சரணமடைந்தவஞ்சிறேன். (அ) பூலோசத்தை சரணமடைகிறேவெணன்ற தற்கு பூடி ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் இவைகளே சரணமடைகிறேவெனன்றம் புவர்லோக த்தை அடைகிறேவென்றதற்கு, அக்கினி வாயு ஸூர்யன் இவர்களே அடைகிறேவென ன்றதற்கு ருக்வேதம் யஜு-ர்வேதம் ஸாமவேதம் இவைகளே அடைகிறேவென்றும் அர்த்தம். (இ-கு-எ)

കുന്നുവായുട്ടുള്ളും.

வ-மு-செய்வானாகியை இரு விரு விருவிக்கு விரு விருவிக்கு விருவிக்கு

மு O- நா— கிழ்புத்ரன து தீர்க்காயுஸ்ஸைப் பலமாக உடைய கோசவித்பை சொ ல்லப்பட்டது. இதில்தான் தீர்க்காயுஸ்ஸா யிருப்பதற்காக புருஷைவித்யை சொல்லப் படுகிறது. புருஷு அடையலயது மொத்தம் நூற்றப்பதிஞ்து அது மூதல் பாகம் இரு பத்திஞ்லு வயதாகயும். இரண்டாயது பாகம் நூற்பத்திநாலு வயதாகவும் மூன்முவது பாகம் நாற்பத்தெட்டு வையதாகவும் பிரிக்கப்படுகிறது. புருஷுனை வண் தன் இடைப்பாக மாக பாவித்துக்கொண்டு உபாசிக்கக்கடவண். காயத்ரி யெண்னும் சந்தஸ்ஸு னது இருபத்திறைய அக்ஷேரங்களேயடையது; அதனுலே ப்ராதஸ்ஸை வைகைம் செய்யலே ண்டியில் இரைபச்திர லு வயதென்னும் முதல் பாகக்கு தே ப்ராதஸ்ஸைவனை மாக பாவிக்கவேண்டும், யாகத்தில் ப்ராதஸ்ஸைவனை ததக்கு வஸுக்களை தேல் தைக்ளை. சரீ சமதனாரமலிருக்கும்படி செய்வது (வணிப்பிப்பது) ப்ராணனை கையாலே பிராணனை கேளே இங்குவளுக்கள் அவையகள் இதற்கு தேவைதைகள்.

. **க**்வெ வி⊋ துலி நபலி கி. வி⊋ுவ த வெ **கவ**ு ூயா ∉ாண rau வ வா

ബു ടു ്റെറ്റും പ്രത്യായു ിടി പ്രായായായും അവരും പ്രായ്ത്ര പ്രായായും പ്രായായില് പ്രായ്ത്ര പ്രായ്ത്ര പ്രായ്ത്ര പ്രായ്ത്ര പ്രായ്ത്ര പ്രായ്ത്രം പ്രത്യം പ്രായ്ത്രം പ്രായ്യം പ്രായ്ത്രം പ്രായ്യം പ്രവ്യായ്ത്രം പ്രായ്ത്രം പ്രായ്ത്രം പ്രായ്

மு O-ரா — இவ்விருபத்தினுலு வயதுககுள் இவ ஊக்கோகோ து ரோகம் முதலா தை உண்டாகுமானுல் இந்த மாத்ரத்தை அவன சொல்லவேண்டும் வணுக்களான ப்ராணன்களே, நான் யாக மாகையாலே அதில் இட்போதே ப்ராதன்ஸைவனம் நடக் கிறது. இது மத்தியந்தின வஸனத்தோடு செழுப்படி செய்யுங்கள். யாகளுடியான நான் ப்ராதஸ்ஸைவனத்தின் அதிபதிகளான உங்கள் ஈடுவில் லோபத்தை(மாணத்தை) அடையக்கடவேனல்லேண். இம்மர்திரத்தை ஐபித்தல் அர்ததாபமும் சோகமும் நீங் கப்புறைவன்.

பு ப- ரா — இரு பத்தை ந்தாவது வயது முதல் துறு பத்தெட்டாவது வையது வைனை பிலுள்ள இரண்டாவது பாகமானது மாத்தியந்தின் ஸவனமாக உபாசிக்கத்தக்கது. இது நாற்பத் தர்விலுவயது. தருஷ்தியப்ச் சந்தல் ஸிருல் செய்யக்கடவது. இது நாற்பத் தர்விலுவயது. தருஷ்தியப்சி சந்தல் ஸிருல் செய்யக்கடவது. (யென வனத்தில் விஷையப் ரவிருத்தி அதிகமாய் அதினுல் அழச் செய்வதால் இப்போது பிரா ணனக்க் - ருத்ர்கள். ரங் பருத்ரர்கள் கிருர்கள். சென்வனத்தில் எல்லாரும் ச்ரூரர்கள். இதன் விஷையப் ரவிரா ணன்கள் - குதிர்கள். இத்தில் பிராணன்கள் முதிர்கள். சிறி இவை அந்த மாத்தியந்கின் ஆதின் தேவைதைகள். இந்த வயதில் ரோகம் முதலியது ஏதாவது உடைரை குலைவனத்தின் தேவைதைகள். இந்த வயதில் ரோகம் முதலியது ஏதாவது உடைடா குலை மேல்வரும் மந்திரத்தை ஐபிக்கக்கடவின். குதிரிதியஸைவனத்தோல் சேரும்ப்பிய செய்யவேண்டும். உங்கள் நடுவில நான மரணமைகையை வேண்டாம். இம்மந்திரத தை ஐபிததால் அந்த தாபமும் தோகமும் நீநைகப்பெறுவன். (கூசு)

கவிவிடிக்குவி நாயலிகிற்ற வாகவெ ஆவருமாக வூரணாகுறி கரா உடிலி தோகியஸ்வ நாயு நாய நாவை நு நுகை கிட்ட உயை வூரணா காக்கு தரா நாக்கெயியதோ விக்காவியை கருவிக்க கண்கிற மகுதாகி ஹைவைகி கூரி

மு 6-ரா. நாற்பத்தை நிறு அது பையது முதல் தொற்றப்பதின் முறை தை வயதுவைகையி துன்ன மூன்று 4 து கட்க்கமானது த்ருதீயலாவனமாக உபைகிலக்குக்கது. இது நாற்பத் செட்டுவமது. ஜகரீச்சுந்தஸ்லு கூட்கு நுற்பத்தெட்டு முத்து. த்ருதீயளுவனம் ஐக சிச்சு நேல் எல் செய்யக்கட்ட து. புலு மக்கி பெல்லாம் கிறுவிப்பதினுல் (ஆதா கூட்கைசி விசில் சிறாகுன் ஆகிச்யிசன். இலை சிரே அதன் தேவைதைகள். அக் தலைகள் டுவில் சிறாகம் முதல்யது உண்டோகுல் இந்த மக்திரச்சை ஐபிச்சிவேண் மேல். ஆத்த்பு சினில் பிறானு எசின் இப்போது நடக்கும் த்ருதீயலாவைனமான தி கடைக்க விட்க கிசிசதமில்லாம் லிருக்கும்படி செய்டிக்கன். மத்தியசாலத்தில் நான் மரணாக கடிக்கதில்லாம் லிருக்கும்படி செய்டிக்கள். மத்தியசாலத்தில் நான் மரணாக கடிக்கதில்லாம் லிருக்கும்படி செய்டிக்கள். மத்தியசாலத்தில் திகைகள் சிக்கப்சி துகன்.

ബെട്ടുക്കുന്നു. അടിയുന്നു. അടിയ

ுறு-நு— ஒரோகிம். இன டிருவேவிக்கைய தறிந்தல் நாளைகமால் உள்ளுல் முரணமடைவிக்கமுக் முதல் இருவ் எனப்குகிரும். என்ற குக் - இதனா என்ப உளின். இக்— இத்தா எனப்களின். புறு இன்ப முறிது எனி இன்றவர் சொன்றைர். அவர் நுற்றப்பத்றுது வருவம் ஜிவக்கரிற்றி. இர கம் முதலிம் நில்லாமல் சக மோட இற்றத் இச்சடத்திதுக் உபுனி மன் இறிதுப்பதனுற்ற வருகம் சோகம்தா மல் முதலியிக்கலும் கைகமாக இவிட்டன். வரகையும்னை முழுவைக்குடிப்ப மறைபடி மும் குறிம்கிக்கும் குறிதுது.

ಡಬಹುಮ್ಮ ೭೮೦೩.೭೯೫೯.

காற-ரா-புது உன் பாகத்தத்த கையான என்பவத உபபாதிக்கிறது. படி தாகம் கடிக் இகைகள் தினைக் புடிப்பது நோடிப்பது கைக்கோஷிப்பது இவைகள் உடன்தில்கள் சிறிதல் பச்டாரிப்சிப்பது. வதிர்சினோலி செம்போகம் செட்டது இவைகள் இதசன்திரங்கள், தபஸ், கானம், கபடமின்மை கொல்லா எடி, உண்டைப்போதக இலைகள் தகிஷின், யாகம் செய்யப்போகும்போது வோ கெய்தி என்ற தொல்வதுர்பால் தாயாரால் இவன் உத்பானம் செய்யப்படும்போது கோதிகாரிக்கைக்கிற சொல்வதாதும், யாகம்செய்து மூடிக்குபின்பு அனோஷ்ட கன்ற சொல்வத்போல் இடின் ஜனித்தபின்பு திலையஷ்ட மாதா என்ற சொல்வ தாதுக்இகன் காகசெய்ன்குதனடையில் இடி இகண்மாக்கோமையை அதைபிருதமாம். ச**ெ**சீ தெல்யா கத்யமையில் வுக்கு இதையை வடியாலு விக்கு விக்கு விகுகிக்கு விக்கு விகுகிக்கு விக்கு வி

பு O-ரா— பெற அர்த்தம்-இவ்வித்வையை உடாசிப்பவன், ஆகுதிதமலி, 'அச்பு தம்ஸி' 'ப்ராணஸம்சிதம்ஸி' எனகிற மூன்று யஜு⊸ர் முக்கிரங்குகோ மாணகாலத்தல் ஜபிக்கவேண்டியைது. ப்ரும்மம் மே! இ நாசமி ஸாதவன் ஸ்வரூடும் ஸ்வடாகம் இவை களில் எவ்விதை குறைஷ மடையைப்பட்டவனன்றை. ஐஈத்தைதியெல்லும் ஜீவிக்கச்ச்சம் யும் ஸுதைகுதைவமா யிரு⊤்றும், என்டத அம்மு திரங்களின் பெரு சுரு சந— இவ்வித்னையின் விகுயுத்தி?, நந்—தந்த பரப்ரும்ம விஜுயத்தில், இதன் இச்சூம் மைத்திரங்கள் உண்டு.

ரு ப— இஜ்ஜகத்துச் செல்லாம் காரண பூ தமாயக் சுற்வவ் மாடியாயக் ஜ்கோ தின் வருபமாயும் ஸ்ஸையம் ப்ரசாசமாயு முள்ள பரப்ரு. மத்தை விஷையவரசின் இல்லாக மகானகள் காண்பார்கள்.

ரா — ஆளு இயான நாய் இந்ததுக்கும் கா னமான நாமான ப்ருக்ரு கிக்கும் ஆ தெயாயும் ஸும்ஸா நிமன்னும் அந்தநாரத்தைப் போக்குகுந் தியோதின் எருப்பாயும் கித்யப்நாகாகமாயும் பாய்பதிமன்னும் இதானத்தில் இந்திசயமான தேஜன்னை உ டைய திவ்யவிக்கிரலு சிறேசு செடிய சாயும் உன்ன பரப்ரும்மத்தை இசில் இநன்கார ஸார்வகாகமும் பார்க்கிருக்கள். இது முதல்முத்திரிதின் அரத்தம். பேல் இரண்டாய தா முக்தேரம்.

முல—ப்ரும்ம ஸாகுகாரகாகம் பெரிக மறி ஒருவன் சொல்லுகிறன். அஜ்ஞா கையில்லாததும் அல்லத அஜ்ஞுவத்தைப்போக்கு மதும் சூர்மமண்டலத்தில் குப்பத மான தேஜஸ்ஸும் இந்த நிதகத்திலுள்ளிறுக்கும் தெஜஸ்னும் பிரம்பிம். இடண் மும் ஒன்றே. ப்ரும்மஸ்ஸுடுமே. இதை அறிக்தே நடி உத்திர்ணாரி கும். அது எல் லாதேவதைகளிலும் மேல்பட்டது. அடுவைந்தமமானது. இர்த இரஸ்க நகமர்தி நங்களால் ஸ்திதிக்கப்பட்டதும் கீழ் எதுத மூன்று பைகுகியக்திரங்களால் உடுக்கி செய்யிக்கப்பட்டதுகள்ளது இந்த பிரம்கிமால நே

ரா—ப்ரகிருகிமண்டாத்துக்கு கொளியில் உள்ள பரமபதமொனும் பக்கண் லோகத்தையும் அதில் உன்ன பரப்தும்மத்தையும் கண்ணும் கண்சி கணிக்கும். ஒரு ட்டு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தின்படிகளில் ஒல் முகிய வுறிர்யமண்டலத்தைத் தடண்டி ப்போதேம். இது இரண்டாக தாமத்திரத்தில் குர்த்தம்.

தாத்—இரண்டாகது முறை கசான்னது யாகமாகக்க**்பி**த்தது முடிக்ததைச் காட்டுகிறது.

≆ര≆ഴ£്ഡ് ഫുട്ടായും

Onor வூருள்ளு ிக்காராரும் சிக்கார இரு வாகும் வார் விக்காக வார் இரு விக்காக வாரிக்காக வாரிக்க விக்காக வாரிக்க விக்காக வாரிக்க விக்காக வாரிக்க விக்காக விக்காக

ரு(டுரா-பா-டைப்ராணன்களில் மனதும், சேலைகைகளில் ஆகாசமும் பரும்மமாக உபாகிக்கத்தக்கதோ. இரண்டு உபாசனமும் இதனுல் சொல்லப்பட்டத: கிரது. (ச)

von-pr-பா— மனஸ்லெஸ்ன்றும் பிரம்மத்கிற்கு வாச்கு, ப்ராணன், கண்டசாத இலை கான்கும் காலுபாதங்கள். ஆகாசமென்றும் பிரமமத்திற்கு உக்ளி வாயு ஸூர் உன திச்குகள் இவை நான்கும் சாலுபாதங்கள். வாக்கு முதலிபதுகள் மனதினுல் கியமிக்கரத்களை ஆகையாலும் உச்ளி முதலியலை ப்ரம்மருபமான ஆசாசத்தின் மார்பில தொங்குவதுபோலிருப்பதாலும் இவைகள் கால்களாகச்சொல்லப்பட்டன.

பு பு - ரா-பா — ஆத்யாத்மத்தில் (ப்ரு ணன்களில்) பிரம்மமாகச் செரல்லப்பட்ட மனை தின் நா ஆபாதுங்களில் ஒன்று கிய வாக்கான து அத்தைவதுத்தில் இதல்தைகளில் பிரம்மாசச் சொல்லப்பட்ட ஆசாசுதின் நா ஆபாதங்கவில் ஒன்று கிய அக்கினில் பிரம்மாசச் சொல்லப்பட்ட ஆசாசுதின் நா ஆபாதங்கவில் ஒன்று கிய அக்கினியாலகயாலே. தன் கா ப்யத்தில் உத்னாறுத்தை அடைவதும் அதனுகிலியே. வாயுவும் ப்ராணனும் ஒரு தத்வமாகைகயால் ப்ராணை சென்றும் பாதமான த வையுவின்றும், சூராயல் கண்ணின் அத்தை—யசா வாகைகயால் கண்ணின் இறைப் பாதமான து சூர்யறைலும், திக்கின் தேவ தைகள் கா திர்கு அதிஷ்டா சாச்களாக சரல் கா தி திக்குக்களாலும் பிறகாசிக்கின றன. தங்கன் சங்கள் கார்யங்களில் உத்லாவுத்தோடு ப்ரவாத்தைக்கிறன. இவ்வாறு அறிக்கு உபாசிப்பவன் கீர்த்தி யசஸ் ப்ரம்முத்தேல்லு இலைகளால் பிறகாகிப்பன். தானத்தால் உண்டாவது யேசன்லு க

കുരുത്തെ കുടുത്തു.

ஶ௦-ா-பா—ளைதர்யன் பிரம்மத்தின் பாதமென்று £ேழுசொல்லப்பட்டது. அந்தஸகுர்யனே பிரம்மமென்று இங்கு உபசேசிக்கப்படுகிறது. அது இங்கு உபபா திக்கப்பக்கிறது.—இர்த ஜகத்தானது ஸ்ரு ஷ்டிக்கு முன்னே நாமம் ரூபம் இவைமு தலிய கேறைபாடி**ல்லாமல்ருந்தது**. பிறகு அது கொஞ்சம் நுமரூப கார்யங்களுக்கு அபிமுகமோ பிற்று. முதலில் விதைமுளுத்து கொமமாய் பெரிதாவதுபோலே ஆல்பம் காமரூபங்குளேப்பெற்ற அது பெரிகாய் ஒருமுட்டையாக ஆயிற்று. அது ஒருவருவு காலம் அப்படியேயிருந்து பிறகு இரண்டாகப்பிளந்தது. ஒன்று வௌளியும் ஒன்று போன்றுமுச்சதே.

ക്കുറുള്ള പ്രധാരച്ചുവിഖ്വട്ടുമെൽപ് പ്രസ്ത്രമ്പ് അന്ദ്രമ്പ് പ്രവേശം പ്രസ്ത്രമ്പ് പ്രവേശം പ്രവ

ஶ்டி - ரா-பா — வெள்ளியான கபாலம் பூமிமுதலிய கீழ்உலகங்கள் பொல் சபாலம் ஸ்வர்க்கம்முகலிய மேல்உலகங்கள். அடைம்பிளர்தபோது சர்ப்பத்தைச்சுற்றி மிருந்த பெரும்நரம்புகள் மூலகள் ஆயினை ஸூ நைஃமம் ன கர்ப்ப வேஷைடனம் மப்புப னிகளாயின ஜனித்ததின் நரேம்புகள் நிகளாயின. அஸ்திமிலிருந்த நீர் ஸமுத்ரமா மிகியது. (உ)

கம்பு தேக்கார அறைய தெறிக்கு இரு காது கர்க்கு கர்க்கு

voo-ரா-பா—அதிலிருந்து உண்டானவன் ஸூர்யன் அவன் உண்டாகும்போது பெரிய இரைச்சல்குளோடு செப்தங்களும் ஸ்தாவுரமும் ஜங்கமமுமான பூசங்களும் ஸ்திரீவஸ்திரம் முதலிய நாமனுவஸ்தாக்களும் உடவே உண்டாயின. அதஞல் தான் இப்போதும் ஸூர்யனத் உதயாஸ்தமய காலங்களில் சப்தங்களும் (பகுஷிகள் தேசலி குவைதிறைல்) பூதங்களும் காமங்களும் உண்டாகின்றன.

സെന്ത്രു പ്രാവത്രി ക $\|$ തെന്നു ത്രുവര്ത്തു വരു തുടുത്തു. ക്രാവത്രി ക്രാവത്ര ക്രാവത്രി ക്രാവതരി ക്രാവത്രി ക്രാവതരി ക്രാവതര് ക്രാവതര് ക്രാവതര് ക്രാവതര് ക്രാവതര് ക്രാവതര് ക്രാവതര് ക്രാവതര് ക്രാവത്രി ക്രാവത്ര ക്രാവതര് ക്രാവത്ര ക്രവത്ര ക്രാവത്ര ക്രവത്ര ക്രാവത്ര ക്രാവത്ര ക്രാവത്ര ക്രാവത്ര ക്രാവത്ര ക്രാവത്ര ക്രാവത്ര ക്രാവത്ര ക്

ஶாO-ரா-பா-— இவ்விச மெ இகைமடையை ஸு டுப ஸூ நர்டிணே பிரம்மமாக உபா சிப்பவன் சீத்த்ரத் இல் ஆடூபமாகு வே மங்களமான சப்சங்களேக் சேட்டு ஸு ⊸கம்பெறு வான். இரண்டு தடவை (நீம்ரேடோக்) என்றத ஆத் நியாம் முடிந்ததைச்சாட்டுக் றது.

சங்—இது திருஷ்டபலம். இவன் பிரம்மமாகவே ஆய்விடுகிறது ப்ரதானப லம்.

மூன்மும் ப்ரபாடகம் முற்றது.

வாடு உடிரை பீடிய இன்கு - அுக்் மீ:வு வாருகு.

കുന പ്രവാധങ്ങളും.

ത്തെയുടെ സ്ത്രീ പ്രമുഹര്ക്ക് വെയുട്ടുന്നത്തും പ്രമാശ്യായം അത്രായം പ്രമാശ്യായം പ്രവാശ്യായം പ്രവാശ്യായം പ്രമാശ്യായം പ്രവാശ്യായം പ്രവാശ്യായ്യായം പ്രവാശ്യായം പ്രവാശ്യാശ്യായം പ്രവാശ്യായം പ്രവാശ്യായം പ്രവാശ്യായം പ്ര

ஸம்வுர்க்கவித்பை சொல்லப்படுகிறது. அதன்பெருமைச்சுக கதைசொல்லப் படுகிறது. யு O-நா—புத்நர் என்பவரின் பேர ஞைகயாலே பௌர்ரோயண ரென்றும் ஜநச் ருதார் என்பவரின் புத்ரநாகையாலே ஜாகச்ரு இ யென்றும் பிநுசித்துநான அரசன் ஒரு வன் வெகுதார்மிகளுயும் சரத்தைதே உல தானம் செட்பவளுயும் உண்னம் போடுகிற வளையும் இருந்தான். எல்லாவிடத்திலும் எல்ல ரும் தண் உனனத்தையே புசிக்கவே ணைடு மென்று ஆசைசென்லு எல்லாவிடங்களிலும் தர்மசத்திநர்கள் கட்டியைத்து வழிப்போக்கர்களுத்கு வேண்டிய லகல உபசர?ணோகளும் செய்வித்தான்.

பு பு பு பு பாகு இல்லாறு இல்லா நான் தர்மத் தி இலிய கருத்து கைடையவனுய் பிரம்மக்கி பானத்தில் பிரவ்ருத்தி இல் உதி நப்பதைக்கண்ட சிலகே வதைகள் இவனுக்கு புத் இ உண்டோக்கே இண்டு இவன் சர்ற்றக்காக இமல் உப்பிர்க்கை மில புடுத்திருக்கும் சம பத்தில் ஊற்றைக்கு சிக்கைக்கொண்டு இவன் சரிற்றக்காக இமல் உப்பிர்க்கை சில படுத்திருக்கும் சம பத்தில் ஊற்றைகள் சிலக்கி சில விறைக்கைக்கொண்டு இலைகளில் முன் கேனைகேயைய்ப்போகும் ஒர் ஊட்லும் கேனைக்கு சிறைக்கும் பில்லின் சேஜேஸ்ஸான தினைக்கேம் மிலைந்தில் சிலக்கி சிலக்கி மின் சேஜேஸ்ஸான தினைக்கிக்கம் வறையில் பரவியிருக்கிறது, சிலக்கை சிறைகுக்கிட்போகாதே. அது உண் கோக்கொணுத்திவிடப் போகிறது, என்று சொல்லிற்று.

முற∙ரா—இதைச்சீசட்ட முன் செல்லும்ஹம்ஸாமாகதை அட்டை, ஃஎனன் சொல் தூகிமூய், இவருத்து என்ன அத்சயம் இண் ⊅், சீசீயது இவரை வண்டியோடிறைச்சும் ஸாகவரைப்போல் சீசோர்ச்ஸுசீட, என்றது. அவர் யார்ஸுக்டா, அவர் எப்படிப்பட் டவர், என்று மெற்றையை அன்னுப்கட்டது.

டை கு≏்ற ஆர்ஸ் தெனர் ஆறுக்கு இறு அக்கு இரு அள் வா உ குஷை ஆர் குறி திரு விருவ வர்க்கு அறு அரு இது வர்கா வா உ குஷை இர்க்கு திரு விருவ வர்க்கு அறு வரிக்குவி வா உ குஷை இர்க்கு இரு விருவ வர்க்கு அது வரிக்குவி வர்க்கு வரிக்கு இருக்கு இருக்கு வருக்கு வருக்கு வருக்குவி இருக்கு வரிக்கு வரிக்குவியாகு வரிக்கு வரிக்குவியாகு வரிக்கு வரிக்குவியாகுக்குவியாகுக்கு வரிக்குவியாகுக்கு வரிக்குவியாகுக்கு வரிக்குவியாகுக்கு வரிக்குவியாகுக்கு வரிக்குவியாகுக்கு வரிக்குவியாகுக்கு வரிக்கு வரிக்கு வரிக்குவியாகுக்கு வரிக்கு வரிக் ளையுக்கீட் தின் அடிய அத்தி தி வ அவர்க்கு இரை வரையுக்கு இரு வ அவர்கள் வரையுக்கு இரு வ அவர்கள் வருக்கு இரு வ அவர்கள் வருக்கு வருக்கு இருக்கு இருக்கு

முற - ரட் இரைச் கேட்டஜா சர் இப் ரம்மக்கியான மே மேலோன சென்ற றிர் து கொண்டு மெனவருச் சர் தடிகின உசயமாவகை செதிர்பார்த்திருந்த பூசெக்கையை விட்டெ முந்த உடினே தன் வேஃலக்காரீணக்கூப்பீட்டு ஸாக்வரிருக்கு மிடைச்சை அறிந் தெவரும்படி கட்டிகோயிட்டார். ஸாக்வர் எப்படிப்பட்டவர் என்ற அவன் கேட்டான் அமைம்மை சொன்னதை அவஜாக்குச்சொன்னுல். அவன் தேடிப்பார்த்த அகப்படவில் லேவென்று சொன்னுன். பிரும்மக்கியானிசள் வாஸம்செய்யும் மாஸகாரி ஆற முத லிய இடங்களில் தேடிப்பார் என்று மறுபடி அரசுன் உத்திரவு செய்தார். அப்படி யே அவன் தேடிவருட்போத வண்டியின் கீழ்உட்கார்ந்த சொரிசிகாச்சொரிந்த கொண்டிருக்கும் அவரைச்கண்டு விகபத்சோரி கிட்டச்சென்று தாம்தான் ஸாக்வை ரேர் என்றுகேட்டான். அவர் 'ஆமடா, என்று சொன்றுர்- அவன் திரும்பிவந்த அவை ரிருப்பிடத்தை அதிந்துவக்சேனையு அரசு ஒக்குச்சொன்றுன்.

* ಆಗಾರ್ಕೈಗಾರ್ತಾಯ 8. *

அழுமானு உத்பக்பான் குறுக்கு குறு குறு காதி கை இது குறு இத்த குறிகள்கள் குறிக்கிகள் குறிக்கிகள் குறிகள்கள் குறிகள்கள் குறிகள்கள் குறிகள்கள் குறிகள்கள் குறிகள்கள் குறிகள்கள்

வை கா. கைறிகாரிர் தாரிகையாலியா. செல்கா சுவாலிக்கி உ∥ வை கா. கைறிகாகிர் தாரியார் செல்கா சுவவிலிக்கி உ∥

UDO-၁ — டிகு தோருக் அறநாறு பகுக்கினோயும்கண்டத்திற்கு ஆரத்தையும் கோ கேறுக்குழதை கட்டிய ந்தது மேல் கூடகொண்டியியும் ஹாக்வரைவேவித்து இவை கொளர்றுக்கொணுக் தாம் உயரசிக்கு இதேவதையை எணக்கு உயித்சிக்கவே என்று மிராரதுத்துர்.

്മെട്ടു പ്രത്യാന ക്യായ്ക്കുന്നു. പ്രത്യായില് പ്രത്യാ

முற - பட ஆட்ட சர்டிக்க இடைகள் கீர்டகை தத்திக்கொள் என்ற ஸாக்கர் சொன்னு வ. மறுபடி குராக ஆயிடம் குக்களை விலையபர்த்த ஹாரம் உயர்க்கரதம் தன் பெண் இது குண்க்கொண்டு டக்கு ஸாக்கர்.டம்கொடுத்து தாம் இப்போது பாளைம் செய்யும் இராமத்தை - சக. தாம் ரங்க்கராலம் செய்ய நீணேக்கிறதோ அந்த இரோமத் தை - ரங்க கம்முடையதாகச் 'செய்க்றேன் இட்டைத்தாம் பத்னியாகக்கிறஹித் தாக் கொள்வதோக இப்பொருள்களேயம் அங்கேரித்துக்கொண்டு எனக்கு பிரம்மவித்மையை உபதேசிக்கவேண்கு செம்னறையின் கேட்டான்.

விசே உார்ச்சம் இருச்ச இடமும் வீரிம் பத்னியும் இல்லாத எனக்குப்பசுபணை ம்தேரிவை பெதர்த்கனபதும் சரகாலம் குருசிச்ருவை அய**ாவ**து அதிகமான **தனமான** தில்லாமல் பிரும்மவித்யையை உபிதேசிக்கக்கூடாடிதனைய**தும் ஸாக்வ**ர் **மறத்தத்தி** ற்குக்காரணம் அரசீன சூத்ரனென்பது பிரம்மக்கியானமில் உயெ பென்று தான் சோ.சமடைந்ததிரைலே அல்லது நாலாம்வருண ென்ற தன்று மேல் கண்டத்திலும் இப்படியே.

புர 1-ரா — இந்த கண்னி கையைக்கொடுத்ததிஞல் வித்பையையை உபதேசிக்கு வேண்டி மதா இறகுக்கு நூ நிச்சமிக்கு-ரந் - தக்கஉபஹாப்ப் கொடுத்ததிஞல் அந்கேசிிக்கிறே கெனன்று கொகுல் இமல் பொதுதாத்— சுத்ரனே நீ இடைகளேக்கொடுத்ததிஞல் இவ் வழியாயே உணக்கு நோன் பிரம்மவித்பையை உபதேசிக்கிறேகொண்று ஸாக்வர் கொண்றுர். மஹவ்ரு உம் என்னும் தேசகதில இவாமாகம் செய்த இடமான ஸாக்வபர் ணேம் என்னும் கிராமக்கை ராஜா அவருக்குக்கொடுத்தான் அவர் தன் உபாஸ்யை தேவைதைகைய ஆவணுக்கு உபதேசித்தார்.

കസമുക്യുമുണ്ടും.

ကည္းစားတာ√နီႏွား နာိ႔ျခစ္ခန္အစုေျခ ျခန္းမွာ တယက-စုဏ္ ိစစ္တြား နားမ်ား ကည္းစားတာ^နီႏွား နာိ႔ျခစ္ခန္အစုေျခ ျခန္းမ်ား

பு பட எல்லால் நடை நடை நன்றுக்கிலை இத்தைக்கொள்வ தை தல்ல தலையமடைவி ப்பிது என்னும் குணை முடை பகான கமுலே வாயிலே ஸம் வர்க்கம் அக்னி அனேயும் போதும் ஸூர்மன் சக்கிலன் இவரகள் அள்கு மிக்கும்போதும் ஐவங்கள் உலரும்போ தும் இன்வ பெல்லாம் வரயக்க ஃப்படை கின்றன. இவை செய்லாவந்து நையும் ஒன்றுக் கிகிரலிச்தக்கொள்வதால் வாயுஸம்பாக்க மென்ற உபாசிப்பது. தேவை தைகளில் வுயுலமனர்க்கம்.

ரு---உ:படின் அந்தர்யாடியான பகவு இன ஸம்வர்க்கினன்று உபாசிக்கக்கட கது.

ருு-சா—ஆதமாவில் ப்ராணனோஸம்வர்க்கம்றிவன் தாங்கும்போது வாக்குகண் காதுமனம் இவைபெல்லாம்ப்ருண?னயே யடைக்றன இசைபெல்லாவுள்ளை பெய்ல ல ம் ஒன்முக்கிக்கிரக்க்கிறது. இங்கும் பிராணனென்றது ப்ராணனின் அத்தர்யுமி யான பகவா?ன தேவைதைகளில் வாயுவும்ப்ராணன்களில் பிராணதும் இரண்முமே ஸம்வர்க்கம், கமுஹாள நக்கை வகாவெயில் வெருகாமின் வகாக்கவெகிவேரி

வூஷ் % காணவ வட்க்க்காட்டிய பு அசு கள்க கண்டக குடிக்க உள்ள முடி

தாத்— சபிகோத்சத்தலரும் சுனைகுமுனியின் குமாரநுரான சௌனைசமுனியும் கைக்கூலிஸ்ளின் புத்ரரான அபிப்ரசாரி மூனியும் போஜனம் செய்திசொண் மருச்கு ம்போது ஸட்வர்க்கோபாலனம் செய்யம் பிரம்மசரி ஒருவன்வுக்கு பினக்கைச்சுட் டான். அவனது பிரம்மக்கியானம் இவ்வனலென்பதைத் தெரிக்துகொள்ளுமேண்டு மென்று நி2ுனத்து அவனுக்கு பிகைஷ்போடாமல்ருந்தார்கள்.

மு O - ரா-பா — இவ்வி நண்டு ஸெம்வர்க்சங்களின் ஸ் துதிக்காக, ரக்-ஸும்வர்க்கவித் கையையின் ஸ்துதிக்கோக, இந்த கதை ஆரம்பிக்கப்ப∿்கிறது.

നുമാനു പെടുത്തുക്കും പ്രത്യാന് പ്

ஶாO-ரா-பா—தேவதைகளில், அக்கி சூர்யன் சந்திரன் ஜலம் இவைகளேயும் ப்ராணன்களில் வாக்கு கண் காது மனம் இவைகளேயும் எல்லாலோசங்களேயும் நகுதி க்கும் ப்ரம்மாவே வாயரூபச்தோடும் ப்ராணரூடத்தோடும் ஸம்ஹரிக்கிறது. இவ்வி வூயத்தை ஸம்ஸாரிகள் அறியவில்லே. இந்த ஐகத்தெல்லாம் அந்த ஸம்லர்ச்சுப்றஜா பதிக்கஸினமாயிருக்கிறது. அது பினைதைசெட்டால் யாரும் கொடுக்கல்ல்லேயே பெய ன்று அந்த பிரமசாரி சொன்றுன். அரத்தபோதம். ரங்—உபரசுணேயின் இடத்திறைல் உபாசனம் செய்யும் தனக்கு பினைதுகொடுக்கப்படாததையே தேன் உபாஸ்ய தேவை தைக்குக் கொடுக்கப் படார்தேதாகச் கலின்னுக

തന്ന ബ് ക്ക് ചെന്നു തുടെ കൊടില്ലായ് ആയുട്ടും വരു തന്നു പ്രത്യാപ്പുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യവ്യവ്യവ്യവ്യാപ്വുള്ള പ്രത്യാപ്വുള്ള പ്രത്യവ്യവ്യ

பு 0-ரா-பா— நிப்படி பெரும்மகு நிகொள்ளை இத்தேட்ட செனை குர் மனதில் இரேலா இரது தக்கொணுட்ட அவனிடம் வந்து. ஒ, பிரமசா நியே! தேவை இதனுக்கு நீயா தா அம். ஆடுகிய அல்லது இடன் மூன் ஐம்ஹு ரம் செய்த கோ கொட்பல் ஃயைடையை வரும் அது நாகின் அடிஹா ரம் செய் வரும் இரிவஜ் குரும் ஆகிய ச்ரு ஸிம்மன தை மகிமை வெகுதுவ்படுமன்று முன் இஞர்களால் சொல்லப்பட்டிரைக்கிறது. அவர்வே ெரு ண்றி ஞலும் ஸுமீஹாரிச்சதைக்கவே ல்லர். அவரே பெல்லா உற்றையம் ஸம்ஹாரிப்படினா. அவளையே யாம் ஸம்வாச்கமாக உடாசிக்கி இடி. இடைக்கை செல்லிக்கையில் தேச்வைக் தை அறிச்தாயில் இரு கொல்லி, இவறுக்கு பிகை கூடைசென் என்று தென்வே இசைகாரர்களுக்கு ஆசிகியாடித்தார்.

ரு பு சா சு மா சு அவனுக்கு பிகைது போட்டர் சன் ஸம்வர்க்கவிற்பையின் ஸ் ததிக் காக அதன் பதார்த்தங்களே க்ரு தாயமாகவும்விராட்டாகவும் அன்னமாகவும் அன் ஒதியாகவும் ஸ் ததிசொடிரது. தேவை தைகளில் ஸம்ஹாரம் செய்யப்படும் அக்னி சூர்யன் சந்திரன் ஜலம் இடைகான் கும் ஸம்ஹாரம் செய்யும் வாயுவும், ப்ராணன் களில ஸம்ஹாரம் செய்யப்படும் வாக்கு கண் காது மனது நாலம் ஸம்ஹாரம் செய்யம் ப்ராணனும். ஆகிய பத் தும் கிருசாயமாம். ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு என்றும் எணைணைங்கள் கொண்டை திகிருதாயம். இவைகள்க்கதட்டி ஒல் பத்தி திறத் வைவா. இப்பத்து கிகி கிலும் இருப்பதால் இதிவிராட், இதில்வ அன்னம். 'தசாக்ஷராவிராட் அன்னம்' விராட்! கிருத மென்றும் எண் புறிக்கப்படுவது போல் உள்ளடங்கி யிருப்பதாலும், விராட்! கிருத மென்றும் விராட்கு சென்றைம் கிருத மென்றும் விராட்டி தன்றைம் எண் புறிக்கப்படுவது போல் உள்ளடங்கி யிருப்பதாலும், விராக்கையிரும் இது அன்னு கியமாம். இப்படி விராட்டை உபாசிப்பதால் பத்து திக்கிஹுள்ள வெஸ்தைக்க குறைப்படும் விராட்டை உபாசிப்பதால் பத்து திக்கிஹுள்ள வெஸ்தைக்க குற்கை மரும் உபாசிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது. இர்த ஸேம்மவ உபாஸிப்படின் ஸர்பஞ்ஞைனைய் பரம்மத்தை த ஆனுபவிக்கப் பெறுவன் யரவம் வேதே, என்றுமைறபடியும் சொன்னதே வித்கைய முடித்ததைக்கோட்டுகிறது. (அ)

കുനായായുട്ടുന്നുണ്ടുന്നു.

ബ്- ഫ്ലോഫ്⁾ം തെയുട്ടതുന്നു പ്രവാധത്തായുന്നു വഴിയുന്നു. ഉപയായുട്ടുന്നു വഴിയുന്നു പ്രവാധത്തിലുള്ള പ്രവാശ്യത്തിലുള്ള പ്രവാശ്യത്തിലുള്ള പ്രവാശ്യത്ത്വത്ത്രത്തിലുള്ള പ്രവാശ്യത്ത്വന്ന് പ്രവാശ്യത്ത്വന്ന് പ്രവ

ஶை >— ஐசத்தைப் பதிஞ்ருக பாகம் செய்த அதைப்ரம்மமாக பாவிச்சும்படி இங்கு உப தே்க்கப்படுக்றது. சிரத்தையும் தபஸ்ஸ⊸ம் உபாசனத்துச்கு அங்கமெ ன்று காட்டு கைக்கோக க்கதை சொல்லப்படுகிறது.

ரா — ஷோட சகலப் ரம்மவித்யை சொல்லப்படுகிறது.

தாத்—ஜபால் பென்றும் பதிவ்ரதையின் புதரஞன் ஸைத்யகாமவென்பவர் ஆம்மு:' வேது த்யயனம் செய்வதற்காக குருகு தில் ப்ரும்மசாரியாய் வாஸம் செ ப்யவிரும்பி மிருக்கிறேன். உபனயனத் துக்கு கே கோத்ரம் தெரியவேண்டுமே, என் கோதரமெது, என்று தேன்தாயாளருக்கேட்டார்.

സെ പരിയുന്നു പ്രവാദ്യായിലെ പരിച്ചു പരവ്വവ് പരിച്ചു പരവ്വവ്വാ

மு O-Tr—-குழுந்தாய், நான் அதிதிபூஜையிலேயே கொருத்தாயிருக்கேன், பென் வனதத்கி இம உன்னபேபற்றேன், கொத்றமிது வென்ப தெனச்குத் தெரியோது. எனப் ஜபாலை, உன்பேர் ஸைத்யகாமன், குருகேட்டால் ஜுடபாஃயின் புத்திரன் ஸைத்தியகாயன் என்றே சொல் என்று தாயுர் அவனுக்குப்பதில் சொன்னுள்.

లోక్ స్ట్యేచ్లలానాబం జాదలాప్యేశ్రం జా ు లూలాబాబుడ్త్ చెం⊊ ఇందలు ఇంద్రంలై ఇ్కి లాబులు చేతోందు అడి తాలు ఇంది ఇంది లేది. తాలు ఇందు కారుడ్డు కారుడు కారుడు

ு ப−ா :— அவர் சௌதமிசு ச்திரத்தில் பிறர்த ஹரித்ருமத் தென்பவரின் புத் ரருன ஒடித்து மதரிடம் வர்து யான் தமக்கு ெங்கபஞிப் வந்துருக்கிறேன், ப்ரம்மார ரியாய் குறுகு வாஸம் செய்கித்றெனென்று சொன்னு.

കുപ്പെയ്ട് ഇതോം ചെസ്ത് പ്രവേശിയ്ക് പ്രതായി ഉപ്പോയിയെ വെയായുട്ടു പ്രതായ പ്രവേശിയ പ്ര

பு 0.-ரா—்கு முக்தாய்! உன் கோத்ரமென்ன வென்று கௌதா பரிகேட்டார். எனக்கு கோத்ரம் தெரியாது, என்தாயானருக்கேட்டேன் தான் அதிதிபூறைஐயிலேயே கெருத தாயிருந்ததால் கோத்ரம் இன்ன தென்று தெரிந்து கொள்ள வில்ஃமென்றும் யென் வைனத்திலேயே யென்ஃனப்பெற்றபடியால் வெட்சத்திலைல் என் பிதாலைக்கேட்டுச் தெரிந்து கொள்ளவில்ஃ யென்றும் குருசேட்டால் ஜபாஃலயின் புத்ரன ஸைச்யகாமண் என்று சொல் என்றும் என்தாயார் சொன்னுள். ஆதலால் நான் ஜபாஃலயின் ஸூச்யகா மேன், என்ஃனே அந்கீகரிக்கவே ஹுமென்று தோவர்சொன் ஞர்.

നെ `ട്രത്തെ പ്രത്യാര് പ്രയാര് പ്രതാര് പ്രയാര് പ്രതാര് പ്രത്രം പ്രതാര് പ്രത്രം പ്രതാര് പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രതാര് പ്രതാര് പ്രതാര് പ്രതാര് പ്രതാര് പ്രത്രം പ്രതാര് പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രതാര് പ്രത്രം പ്രത്രം

பு O - ரா — ப்ராம்மணனைல்லா தயர்கள் இவ்பா அ கபடமற்று வார்ச்சை சொல்ல மாட்டார்கள். நீ உண்ழை சொன்ன தால் ஸந்தோ ஷித்தேன் ஸமித்திக்கள் கொண்டு வோ, உனக்கு உடாகயனம் செய்கிறே வென்று சொல்லி முறைப்படி அவருக்கு உட நயனம் செய்து இளேத்து மெலிந்திருந்த பசுக்குட்டங்களில் மிகுவும் துர்ட்டலமான நா னூர்பசுக்கின் ஒட்டிக்கொடுத்து இதை மேட்,் தக் காப்பாற்றிக்கொண்டுவா என்று க்கியா பித்தார். ஸுத்யகாமா அவைகளே ஒட்டிக்கொண்டு போகுமபோது இலைகள் ஆயிரம் கால் உடைகள் அதற்குகரட்டில் அவைகளே ஒட்டிக்கொண்டு போகும் தேற்கைகள் ஆயிரம் கால் கடைகள் ஆகும்வளையில் மேய்தது வேத்தான். (இ)

കുംഗഖ<u>ത</u>്ടൊട്ടുമാത്രം.

ക്രായിയുള്ള നിഷ്ട്രത്തു പ്രാവന്ത്ര പ്രത്യായും പ്രാവന്ത്ര പ്രവന്ത്ര പ്രാവന്ത്ര പ്രാവന്ത്

சுறு-ரர—மேல்பொது—ஒளுத்யகாமா என்று அந்தருதையம் கூப்பிட்ட அஸ்காமி என்று ரைத்யகாமா சொன்றுர். உன்பிரதிஞ்ஞைப்படி, காங்கள் ஆயிரம் கால் கடைசன் ஆய்விட்டோர். எங்கூளே ஆசார்யன் கிட்டிந்கு ஒட்டிக்கொண்டுபோ. என்ற ரேலு பட் சொல்லிற்ற. சங்—இங்காற ச்ரத்தையோடும் தபஸ்லோடும் தமகுருரிய சர் பை செர்.யும்றைச்டகாமன்விஷையத்தில் இக்குச்சுரிய வாயகேவேதைகளைச்சோடிகையடை ந்தப்ருகுபத்தினிடத்தில் அடுப்றவே இத்தது. ாடு இப்படி பேசக்கினே நகுத்ததிகைஞல் ஒழுதேகதையை தேரைஷீத்து முஷுபத்தினிடத்தில் அதுப்றவே இத்ததை.

முடு சா— டாப்ரும்மத்தின் கால்யாகத்கை கான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று ருஷுபம் சொல்லிற்று. சொல்லிச்சுண்டு மென்று ஸிச்யகாமா இழக்கு தெற்கு சேற்கு வடக்கௌறும் சாலுகிக்கும் ப்ரார்த்தியார நாலுக்கோன் இந்நாலுக்கின சொன்டது ட்றப்பத்தின் ஒரு நகும் இசற்கு ப்ரகாசசை என்று பெயா.

ு ு ு சா— இங்காறு அறிச்து ஒலு கலிகளோகும் கூடிய ப்சசாசவத்து என்றும் ப்ரம்மத்தின் டு சத்தை உடாசிப்படன் இந்துலோகத்தில்பிரகாசத்தை (பிருசித்தியை) அலைடதைந்து 8 இரகாசமான பெசிபுலோகங்கின்யம் அடைவன. (க)

എൻ ൻ വിവും.

முல-ரா-பா—அக்னி மற்றொரு பாதத்தைச் சொல்லு மென்று வருவையம் சொல் ஏற்று. அத்யசாமர் மறுநான் மாடுகள் ஒட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டார். ஹாயங்கா ஒம்வர்தது. அம்மாடுகளே மடக்கி ஸுந்த்யாவர்தனமும் சமிதாதானமும் செய்து அக்னிக்குப்பின் ஐல் கிழக்கு முகமாக ஐதயகாமர் உட்கார்க்தார்.

က်ပေါင်း။ မောင်းညှဲပါတည်း သောင်းတော် အသို့များသည်။ မောင်းသည် အသောက်သည် အောင်းသည်။ မောင်းသည် မောင်းသည်။ မောင်းသည် မောင်းသည

ருல-ரா-டா—ஒறைத்யகாமா என்ற அக்கி கூட்டிட்டது. ஸ்வாகியென்று வைத் மகாமர் டுக்ல சென்னூர்,

ക് മ 6 രി ഇത്ത് രി ഇന്നു പ്രവാധ പ

றையுகு பொடுபரம்மத்தின் போதத்தை (இலில் ஒருவாகத்தை) **ான் உனக்குத்** தொக்லுகிறேகள்ளு அகளி கொல்லிற்று. கொசல் ஃகண்கிடுமென்று இையகாமா ப்ரார்த்தித்தார். தமி ஆகரசம் இவர்கம் கழுத்றி இவை எல்கும் ராலு கிலகள் இநாரு கிலிகொள்ளடத் தெனர்த்திக் என்றும் பாதம். (நே)

நாடி நுது சுனாடுஸ் ரி.சு.ரி இது சிகுமாதிருந்து திதி இது சுளிகிருந்த திரைவு நிருவிக்கிருந்து இது சுளிகிருந்து திருவிக்கிருந்து கிறுமாகம் விறுவோதிருந்து இது இது சுவிக்கிருந்து திறுகிருந்து கிறுமாகத்து விறுவோகத்து விறுவிக்கிருந்து விறுவிக்கிரு

்குடுகளுடா— இங்காற அதிக்கு இந்த கணக்கல் என்றும் பாதத்தை உபா செய்துகள் காயார்கும் ஐயிக்கப்படமாட டன். சரச்சதமான கோகம்கினமும் அடைகள

കര്ത്തിലുള്ളിക്കും.

അമു അല്രത്യപ്പെട്ടത്തു അയ്യത്യാകളെ ജവം ജയുണ്ട് അവ പെല്ലെല്ല അപ്പേയ്യാത്താന് പെയ്യാക്കായ്ക്കായ് പ്രത്യായ വരു വരു അവുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായ

ஶ௦௦-பா—மற்*றொரு* பாதத்தை ஹம்ஸம்சொல்லுமென்ற அக்னிசொல்லிற்று மறாளை மாடுகளே ஒட்டிப்போய் ஸாயாகசாலமானப்போது மாடுகள்மேடக்கி அக்கு ஸைக்இயாவந்தனமும் சபிதாதானமும்செய்து அக்கினிக்குப்பின்ஒல் கிழக்குமுகமாக ஸைத்யசாமர் உட்கார்ந்தார். (4)

ഇയുന്നെ എസെ പ്രതേ ¦ ടെ ∥ അവുമായുട്ടും മെയ്യായി പ്രതി⊸ം ചെട്ടും തുരു തരു വരു വരു പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യ

ஶ௦-ரா-பா—ுறம்ஸம் ஒன்றுவுத்து ஸக்யகுமா என்று கூம்பிட்டது. ஸ்வாடி என்று ஸைதயகாமா சொன்ஞுர். அர்த்த∜பாதம். ஶு-பா— இங்கு ஹெம்ஸம் என்றத ஸை⊸ர்யன்.

ക്കുന്നു പ്രത്യായില്ലായുട്ടുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ

ஶ்ல-ரா-பா—ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லுக்றேன் என்று ஹம் ஸம் சொல்லிற்று. சொல்ல உண்றிமென்று ஸைத்யகாமர் ப்ரா^த்தித்தார். அக்னி ஸூரியன் சுந்தரன் பின்னல் இந்நான்கும் நாலுக‰கள். இக்குலே காலும்கொண்ட பிரம்மத்தினை பாதத்துக்கு ஜபோலதிஷ்⊾மத் என்று பெய†. (உ)

തും പ്പു പ്പു പ്രായം താഴിലായില്ലായ

ரைப-ரா-பா— இவ்வாறு ஜியாதில் மத்தென் அடுப்போதத்தை உபாசிப்பவன் தேஜன்களையு பெறுவதோடு அக்ணி லோசம கூஞர்பலோகம் முதலிய ஜ்யோகிர் லோகங்களேயும் அடைவன்,

ുന്നു**കുന**്ടുവത്**ത**്

டு கூறி வழிகுதாக பாக் அடிக்கு விருக்கு விருக்க

பு ப−ரா-பா— மத்கு வென்னும் சீரப்பறவை மற்குரு ரூபாதத்தைச் சொல்னுமெ ன்று வும்ஸம் சொல்லிற்று. மறு சாசா முன்போல் வாயங்காலம் மாகிகண் மடக்கி ஸக்தியாவத்தனமும் ஸமிதாதானமும்செய்தா அக்னிக்குப்பின்குல் கிழக்குமுகமாக ஸைத்யகாமர் உட்சார்ந்தார்.
(க)

ரு ∩ - ரா-பா... மக்கு ஒன்றுவந்து ஸைத்யகாமா வென்று கூடப்பிட்டது. ஸ்வாமீ என்று ஸைத்யகாமர் பதில் சொன்ஞர். ப்ரம்மத்தின் பாதமொன்றை நான் சொல்லு கிறேசினன்று மத்கு சொல்லிர்று. சொல்லவேணை செயென்று ஸைத்யகாமர் ப்ராத்தித்த ரர். ப்ராணன் கண்காது மனது நாலுகிலகள். இந்நாலுகிலகள் கொண்ட பிரம்மத் தின் பாதத்துக்கு ஆயதனவத் என்று பெயர். (டி)

സേറായു കുറുത്തില് പ്രൂട്ടത്താലാക്കായ കുറുത്തു കുറുത്തു പ്രൂട്ടായ താലുക്കായില്ലായ്ക്കായ കുറുത്തു പ്രൂട്ടായ പ്രൂട്ടായ

ரு பு பா — இல்லாறு அறிக்து இப்பாதத்தை ஆயுதனவுக்கென்று பாஸிப்ப வென் இவ்வுலகத்திய ஈல்ல ஆச்சர்யத்தைப்பெறுவதே 'பே அவகாசத்தோடு கூடிய வோகுக்கினபும் அடைவென். அர்த்தபோதம். ரு ப பா — ஐலசம்பக்தமுடைய தாகை யால் இங்கு ப்ராணனே மத்கு வென்ற சொல்லப்பட்டது. ரங்-பா — ஹம்ஸமும் மத் குவும் வரு தேபம்போலுவே தேவதையின் ஆவேசத்தால் சொல்லிற்றக்கள். (ச)

കുധ_ തെയാടാലത്തോം.

പ്രൂറെ അവരുന്നു കംയാക്കുന്ന നിന്റുമായും പെഴുക്കായ് അവരുന്നു പ്രയാക്കുന്നു പ്രയാഗ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രത്രേയും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രത്രം പ്രതാശ്രായും പ്രത്യം പ്രതാശ്രായും പ്രത്യം പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രത്യം പ്രതാശ്രായും പ്രത്യം പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രതാശ്രായും പ്രത്യം പ്

ஶ௦௦- நா-பா—ைத்யகாமர் பசுக்களோ®கூட ஆசார்யரது கிருகம்போய்ச்சேர்ந் தார். கௌதமர் இவரைப்பார்த்து ஒழைத்யகாமா என்முர். ஸைத்யகாமர் ஸ்வாமி என்முர். (க)

ന്നു || ട || ഉമിട്ടു-ഉൾ ികിട്ടുക്കാരിക്കാരുന്നു ഉത്തായുടുക്കാട്ടുക്കാരു ബ് ക് മുള്ളാരുത്താക്കുക്കാരുന്നും പ്രത്യാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക ബ് ക് മുള്ളാരുത്താരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക്കാരുക

தாத்-—ப்ரம்மக்கியானிபோல் காணப்படுகிறுய், உடைக்கு யார்ப்ரும்மவித்பை உபதேசித்திதன்று கௌதமர்கேட்டோர். மறுஷ்யர்கள் யாருமல்லவென்று ஸத்ய காமர் சொன்னுர். அர்த்தபோதம். மூ0-பா—எனக்கு வேண்டியதைத்தாமே உப தேசிக்கவேணும். இதரர் சொன்னதை நோன் மதிக்கவில்ஃவெென்று ஸத்யகாமர் சொ ன்னூர்.

ரா-பா— எனக்கு வேண்டியதைச் சொல்லத்தாம் இருக்கும்போது நான் வே நேயொருவரை ப்ரார்த்திப்பேடுனை என்று ஸத்யகாமர் சொன்னுர், (உ) മുള് ചുന്നു പ്രത്യായ എന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ

மு 0 - சா — ஆசார்யன் முகமாகக் கிரஹித் தவித்பை தான் ச்ரே வ்⊾டமான தென்று (சங் — பகவான் போன்ற — ரங் — தம்போன்ற இவரியோர்கள் முகமாகக்கேட்டிருச் கிறேன். ஆதலால் தாமே எனக்கு பிரம்மவித்பையை உபதேசிக்கவேண்டுமென்று ஸைத்யகாமர் ப்ரார்த்தித்தார். வ்ரு ஷபம் அக்கினி ஹம்ஸம் மத்கு நாலுமாக உபதே சித்த ஷோடசகல ப்ரம்மவித்பையையே சௌதமர் கொஞ்சமும் பேதப்படாமல் ஸைத்யகாமருக்கு உபதேசித்தார். இவ்வித்பையில் பேதமில் யோதலால் ஒரோவித மாக உபதேகி÷கப்பட்டது. வீயாசயதி என்று மறுபடிசொன்னது வித்பை முடிந் ததைக்கரட்டு சிறது,

കായമുന്നുവത്തെം.

உപരെക്കുന്ന പ്രത്യായ പ്രത്യ

சங்—மற் ெருரு விதமாக ப்ரம்மவித்யை சொல்லப்படு இறது. பரப்பிரமத் இன் குதியும் அக்னிவித்பையும் சொல்லப்படு இறது. மூறை போல ச்ரத்தையும் தபஸ்ஸு—ம் வித்பைக்குஸாதன மென்று காட்டு கைக்காக ச்கதை சொல்லப்படு சிறது. ரா-உபகோ ஸைலர் வித்பை சொல்லப்படு கிறது, கமலர் என்ப வரின் புத்ரான உபகோசலர் என்ப வர் இழ்சொன்ன ஜாபுசிரன் ஜாபலசிரன் ஐம் வைதய+ுமரிடத்தில் ப்ரும்மசாரியா குலைவாஸம் செய்துவர்தார் இவருடன் கூட குருசிச்ரூ டைஷை செய்து வந்த அனேகருக் குடு தோத்தியையனம் செய்வித்து ஸமாவர்த்தனம் செய்து வந்தார் இவர் பண்னிர ண்டு வெரு ஆகாலம் அக்னிபரிச்பை செய்து வந்தும்இ வர ப்ரம்மஜஞானத்தை அபே கூழித்தவராகையோல்ஜாபாலார் இவருக்கு வித்பை உபதேசிக்க ேலே மில்லே.

മം ജന്യെ പ്രചാരമായില് പ്രചാര് പ്രവാര് പ്രചാര് പ്രവാര് പ്രവാര

uvo-ரா—தபஸிபான இப்பிரம்மசாரி நன்முக அக்னி செச்ருஷைசெய்தான். இவனுக்கு வித்யோபதேசம் செய்யாமல் போஞல் தம்மை அக்னிசள் சபிக்கும், ஆகலால் தாம் இவனுக்கு ப்ரம்மவித்யை உபதேசியுமென்று அவா பத்தினி சொன் ஞக். இவன் இவ்வாறுசொல்லியும் அவர் வித்யோபதேசம் செய்யாமலே தேசார்த ரம் போஞர். (உ)

ு ு . ா—உபசோசலர் மனுவியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவராய் போசனம் செ ய்வதிலஃ பென்று ஸங்கல பித்துக்கொண்டார். ஒ பிரம்மசாரியே கீ ீயன் போஜே னம்செய்பவில்ஃ. போஜனம்செய்யென்று குருபச்னிசொன்னுள். (சங்) இப்புருஷ னிடத்தில் தொன்றும் நாராவி சமான ஆசைகளே வியாதிகள் நான் ஆவைகளால் தூண் ஞையிருக்கிறேன், (சங்) ப்ருகிருதமான வுகைங்களெல்லாம் பிறப்பு மூப்புஇற ப்புமுதல்ய ஆபத்துக்களுக்கிடமானது. அவைகள் எனக்குமுண்டு. (பொதா) ஆ கையால் என்புப்பதில் ஃபையென்று உபகோசலர் சொன்னு.

ுரா-ரா—இங்புறை சொல்லி இவர் இருந்த பின்பு, கார்ஹபத்யம் முதலியை கைக்னிசன் மூன்றும் இவர்செட்ச பணிவிடைகளி ஒல்மன இருந்திஇப்பிரம்மசாரி தப ஸ்லியாமிருந்து கொணுக கமக்கு நேன்றும்ப்பணிவிடை செய்தான், இவனுக்கு நோம் இடம் வித்மையிய உடுதேசம் செய்வோம் என்று நீச்சயித்துக்கொண்டு உபகாசேல ருந்த மெல்ல உருமோறு சொல்லின.

പ്രേയം നുകൂടെ പുരുക്കായ പുരുക്കുന്നു അവരാ വേടു പുരുക്കായ പുരുക്കാ

(3)

ுற-ரா—ப்ராணன் பிரமமுட் கம்பிரம்மம், பெம்பிரம்மம் என்று அக்னிகள் செல்லின. பிருணன் பிரம்மியென்பது எனக்குக் தெரியும். கம் ஒம் இரண்டும் செத்திய ஸ்ல்ஃபியென்று உடகோசலர் சொனைஞர். கம்தான் ஒம் தான் கும்ப்ராண சீனதான் ஜகாசம் என்று அக்ணிகள் சொலலினை.

കുധവതകസുഗാഭവത്തിം

ு. த— நிர்⊤ர் *ஸ்*ய கி அஊமாவிர்

பின் தனித்தனி தங்கள் தங்களதான அக்னிவித்பையை உபகதேசிச்சத தொடங்கின. பூமி அக்னி அன்னம் கூர்கள் இர்கான்கும் எனது செர்சம் சூர்யனி—த்கில் கா கூப்படிக் புரு ஊடின உண்டாடின் அவன் என்று கார்மைபத்தி செல்லி சொல்லிற்று கூடு பாட்டபூட அன்னம் இவைகள் போழ்பமாகையால்பரஸ்பசம் தல்யங்கள். அது போட அன்று அக்னியம் சூரயனும். புறிப்பதும் பாகம் செய்வதும் இவைகள் இசை களுக்கு தலையதர் மங்கள். சுடுபு —பாசம் செய்வதாறும் ப்ரகாசத்தைச்சிகள குற்ற தாதும் அக்னியம் சூர்மனும் ஒன்றென்று உபதேசிக்கப் ட்டது. அக்னிக்கு அத்திரு நெற்று கைமைபோலே மூமி அண்னம் இவைகைகொரும் கிடையாது.

ஶால-ரா—ப்ரம்மலோகத்தை அடைகிறுன். அல்லது: ப்ரம்மலோகத்திற்குமா ர்க்கமான அக்னிலோகத்தை அடைகிறுன். இவன் சிஷ்ய ஸந்ததியாரும் புத்ரசாததி யாரும் பிரம்மக்கியானிகளாகவே இருப்பார்கள். இவன் பரப்பிரம்மத்தை அடைய ம்வரையில் இவ∛ன நாங்கள் எல்லாலோகங்களி ஹம் ப்ரும்மப்ராப்தி விக்குங்களி னின் நாம் ரகூழிக்கி ேறும்.

കുറപ്പെടുന്നു പ്രത്യം

കുറെ ഇട്ടെ പ്രക്കാര് പ്രക്കാരുന്നു പ്രചാരത്ര പ്രക്കാര് പ്രക്കാര്

யு ⊙ - ரா— ஜலம் திக்கு ககூததாம் சுந்திரன் இந்நாண்கும் என தசிரம். சந்திரை டத்தில் காணும் புருஷனே நான். நானே அவண், என்று தகூஷி ஹக்னி சொல்லிற்று மற்றவைகளுக்கு முன் கண்டும்போலவே பொருள்கொள்க.

புறு — அன்ன த்தோடு ஸம்பர்தமிருப்பதாலும் தேஜஸ்ஸாசலாலும் தெற்கு திக் கோடு சம்பர்தமிருப்பதாலும் தக்ஷிணுக்னியும் சந்த்ர⊗ம் ஒன் ுன்று சொல்லப் படுகிறது. ரா—ப்ரகாசம் செய்வதால் அக்னியும் சந்திரனும் ஒன்றென்று சொல்லப் படுகிறது. (க-≟)

ക**ര്**ള-വെപ്പെയും.

ீ ஶாO-ரா—ப்ராணன் ஆகாசம் ஸ்வர்க்கம் மிண்னல் நான்டும் எனதுசாரம்,மின் னனிலை காணப்ப&ம் புருஷ¢்னே நான். நாடீன அவன் என்று ஆறுவக்யாக்னி சொ ல்லிற்று. மற்றவைகளுக்கு முன்போல் பொருள்கொள்க. (க-உ)

കുരവുള~യപ്പുവായുണ്ടു.

 \mathbf{c} മെ ത്രാപ്രാവ് പ്രത്യായില് പ്രത്യാ

ஶுo—உபகோசலரே, இப்போது நாங்கள் உமக்கு அக்னி விச்பை ஆச்மவித் பை இரண்டையும் உபதேசித்தோம். விச்பையின் பலத்தை உமக்கு ஆசா⊹யர் உப தேசிப்பா என்று அக்னிகள் மூன்றம் சொல்லின.

ரங்—உபகோசலாகு, உமக்கு பிரம்மவித்பையை உபதேசியாமல் உமது குரு தேசோந்தாம் போனேதிஞால் நீர் துக்கப்பட்டிக்கொண்டிரைந்தபடியால் உட்மைத்தே அ தல் செய்வதற்காக ப்ரம்மத்தின் ஸ்வரூபமாத்ரத்தையும், அதற்கு அங்கமான வித்யையும் உபதேசித்தோம். ஆசார்யன் முகமாக கிரஹித்த வித்யையே ச்**ோஷ்ட** மாகையால் ஸ்மஸ்தகல்யாணகு ஞுச்ரயத்வம் முதலான பிரம்மகுணங்களேயும் **கண்** னென்றும் உபாசனஸ்தானத்தையு**ம்** அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையும் அவ**ர் உமக்கு உப** தேசிப்பார் என்று அக்னிகள் மூன்றும் சேர்ந்த சொல்லின.

அ-?ப—தேசாக்தரம்போயிருக்த ஆசார்யர் திரும்பிவக்தார். உபகோ**சலா**வென்ற கைப்பிட்டார்.

തിക്കുന്നു ഇപ്പുത്തുന്നു പ്രത്യേഷ്ട്രം പ്രത്യേഷ്ട്രം പ്രത്യേഷ്ട്രം തരു ഇപ്പുത്രം ഇട്ടായുട്ടുന്നു. ക്രാവ്യായുന്നു പ്രത്യേഷ്ട്രം തരു പ്രത്യേഷ്ട്രം തരു പ്രത്യേഷ്ട്രം തരു പ്രത്യേഷ്ട്രം പ്രത്യം പ്രത്യേഷ്ട്രം പ്രവ്യവ്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യേഷ്ട്രം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രവ്യവ്യവ്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്രം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രവ്യം പ്രത്യം പ്രത്

பு பட சா—ஸ்லாமி என்று உடகோசலர் சொன் ஞர். அப்பா, உனதை முகமான இ பீரம்மகியானியின் முகம்போல் வினங்குகிறு தே. உனக்குப் பிரம்மவித்மையை உப தேசித்தது யா ான்று ஸைத்யகாமர் கேட்டார். தாம் தேசார்தேரம்போயிருந்தடோது வேறுயார் எனக்கு உபதேசிப்பவர் என்று உபகோசலர் மறைத்தும் மறையாமலும் சொல்லி கூஷணம் பொறுத்தலும் (சங் - இப்போது நடிங்கிக்கொண்டிருக்கிற, ரங் -இப்போது ஜ்வாலாரூபமாயிருக்கிற) அக்னிகளே மேன்பு வேறோரூபமாயிருந்து என க்கு உபதேஇத்தனை வென்று சொன்ஞா. அவைகளை சொன்ன தென்கு வென்று ஆசார் யர் கேட்டார்.

രര്ശരത്പാചച ⊭ ॥ തരുഔതുള് ബഹ° കൂടി മസ്സിൾിയ ഒട്ടുംബ് ജ മഹര്മതെ പുഴുയു തം ഉപളെ ഉട്ടിയുന്നും പ്രാത്യ പ്രത്യായ ഒരു ഉപയോഗ്യൾ ഗം ഉത്ത ഒട്ടു ടുത്തി ഉട്ടായില്ലായിലെ പ്രത്യായി ഉപ്പോള്

ு ு ா— அக்னிகள் சொன்னாதை உபகோசலர் ஆசார்யணுக்குச் சொன்ஞுர் சங்— முழுதம் சொல்லாமல் சிலவந்றைச் சொன்ஞுர். பூடி முதலிய லோகங்களே மாத்திரமே அவை உளக்குச் சொல்லினு. ரங்— அங்கவித்யை மாத்திரமே அவை உனக்குச் சொல்லினு. ப்ரம்மஸ்வரூபத்தை பூர்ணமாகச் சொல்லவில் ஃ. அதை யான் உனக்குப் பூர்ணமாகச் சொல்லுக்றேன். தாமரை இஃல்மில் ஜலம் ஒட்டுகிறதில் லேயேன் முர். அதுபோல இந்தப் பிரமத்தை அடுத்தவனிடத்தில் ஒருவிதை பாபமும் சம்பக்திக்கமாட்டாது எனறு ஆசார்யர் சொன்ஞுர். அப்படிப்பட்ட பிரம்ம வித்லைய மை எனக்கு உபதேசிக்கவே ஹுமென்று உபகோசலர் கேட்டோர். இசால்யர் உபதே சிக்கத்தோடுக்கிஞுர்.

കായപളുമുനാംവ**താം**.

ത്പത്യുള്ള $\frac{1}{2}$ തെ തെ തു എ $\|$ ല $\|$ ബെ ത്രു ഇട്ടെ പ്പുക്കുന്നു. ഉപ്പുക്കു പ്രത്യായ പ്രത്യായ വരുന്നു പ്രത്യായ പ്

தாத்— யோதிகளால் கண்ணில் காணப்படம் புருவைக்கோ ஆக்மா, அவன் அமிரு சன, அபயன், ப்ரம்மம். ஆதலிஞ்சிலைசான் ஜலிமோ கெக்டுயோ எது கண்ணில் பு-டப்படடாலும் அதில் ஸ்பாரியாமல் வெளியே வந்துவிடுகிறது. மு-0— கீழ் ஸுடிகாகாசமாகச் சொல்லப்பட்டதே இங்கு உக்ஷி புருவு தைக்ச சொல்லப்படுகிறது. எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மா, மரணதார்மம் இல்லாதவன், அகாவது காசமில்லாதவன், அதஞுலேயே பயமில்லாதவன், அளவிடக்க டாதவன். அந்த ஸ்தானத்திற்கே ஜலம் செய் முதலியுவை ஒடாமலிருக்கும்படியான மகிமை மிருக்கிறபடியால் அவ்விடத்தி ஓள்ள புருவுக்னது மகிமையைச் சொல்லவே ஹேமோ என்பது கருத்து.

ரா—ஆத்மா நியந்தா. அமிருதன் நிரதிசய சகரூபன். அபயன்-துக்கஸம்பந்த மில்லாதவன், ப்ரும்மம். அளவில்லாத பெருமையுடையவன். நிர்லேடேஞன புருஷ னதை பிரபாவத்தால் அவன் ஸ்தானமான கண்ணிலும் ஒன்றும் ஒட்டுகிறதில்லே. (க)

വേഷ്ട്ര് പോല്പ്പുള്ള ഉടുന്നുക്കും മവനു കഴി എവന്നുന്നി വന്ന് മറ്റ് ക് സോധാഷിസുന്നിക്കുറ്റ് പോല്പ്പുള്ള പോല്പ്പുള്ള പോല്പ്പുള്ള പോല്പുള്ള പോല്പ്പുള്ള പോല്പ്പുള്ള പോല്പ്പുള്ള പോല്പ്പുള്ള

ஶு-ரு—எல்லோராறும் வேண்டப்படத்தக்க ஈல்ல குணங்களெல்லாம் சேர்ர் திருப்பதாலே இந்த அஆி புருவுகள் ஸம்யத் வாமனென்று சொல்லப்ப©கி″ுன். இக்குணத்தோடு அவ‱ உபாசிப்பவ‱ ஈல்ல குணங்கள் சா னே வந்தடையும்.

அர்த்தபேதம்—ஸம்யத்வாமன், எல்லாராலும் வேண்டப்படத்தக்க குணு**ங்க** ளால்தானே வ**ர்தடையப்பட்டவன். அ**தாவத ஸெமஸ்த கல்யாண குணுத்மகன், ஆல் லது ஸைத்யஸங்கல்யன்.

வா சூ உவன வ வா உ நீ டு ம சூ ஹி ஸ ராணி வா. ோ நி ந ப தி வை ்பாணி வா

ெரு-O-ரா—புண்ய கர்மபலங்கண் புண்யத் தச்குத் தச்கபடி பிராணிகின் அடை விப்பதால் இவன் வாமகீ என்ற சொல்லப்படிகிறுன். இந்த வாமகீச்வகுணத்தோடு உபாஸிப்பவன் தத்கிருது உபாயத்தால் தன்‱ அடைர்தவர்களுக்கு ஈன்மையை யுண்டாக்குவான்.

ஆர்த்தபேதம்—வாமனித்வமாவ தா தன்னோ அடைர்தவர்களுக்கு மங்களத்வத் தை யுண்டாக்கு ைதை.

வென்-கொழுகைன்-கைடி என்று விரை சிரி வென்-கொருக்கை கூறிரை இரு விருக்கு விரு

0ு - ரா—ஸர்வலோகங்களிலும் விபாபித்த குர்தியுடையசரீரத்தை உடைடைத்தா கையே பாம சீ யாகை. உபாஸகன் வேண்டி ஞெல் ஆவ்விது சரீரத்தையும் பெறுவன். இவைகள் கேவேலஸ்டீதோத்ரமாத்ரமல்ல.

புல-ரா—இக்குணங்களோடு பிரம்மத்தை உபாசிப்பவர்களுக்கு மேரணம் நேர்ந்தை பிறகு தஹுகம் முதலிய சுவகர்மங்கள் செய்யப்பட்டாறும் செய்யப்படாவிட்டாறும் அவர்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே அர்ச்சிரபிமானி தேவதையையும், அதினின்றும் மத்யான் ஞடிமாளி தேவதையையும் அதினின்றும் சுக்கிலபக்கை சேவைதையையும், அதினின்றும் உர்தராயண தேவதையையும் அதினின்றும் உர்தராயண தேவதையையும் அதினின்றும் உர்தரையையும், அதிவிருந்து சந்திரக்கையும், அதிவிரு தேவதையையும், அதிவிருந்து சந்திரக்கையும், அதிவிருந்து விருக்கையும், அதிவிருந்து விருக்கையும், அதிவிருந்து விருக்கையும், அதிவிருந்து விருக்கையும் தேவதையையும் அடைவரர்கள். இவர்கள் அந்கிருக்கையில் மணித்றைக்கு மூல் மைக்கிறைய் அடைவரர்கள். இவர்கள் அழைத்துக்கொண்டு போய் பரப்பி கும்மத்தை அடைவிக்கிறுன். இதுவே அர்ச்சிராதி மார்க்கமென்பது. இந்த மைழியாய் மேலேல் போனவர்கள் மணிதலோக்திக்கி சுழுலக்கு ஒருபோதும் திரும்பிவரமாட்டார்கள். நாவர்த்தர்தே என்று மறுபழ சொன்ன வித்பை முடிக்ததைக்காட்டு குறது. இதி

அ-பெ-ரு)—இவனே பிரம்மமாகையால் இவன் அடைவதை வே*றொரு பிரம்ம* மல்லவாகையால் இங்கு ஸத்யலோகத்திலின்ன பிரும்மாவை அடைவிக்கி*று இ*னைன்று பொருள் கொள்கை உசிதம். ரா—இங்கு சொன்ன அர்ச்சிரோதிமார்க்கம் எல்லா வி த்பைக்கும் தல்யமேயென்று ஸித்தார்தம். (சு)

ಱಅದಿರ್ಗಾಬರ್ಣವಾಹ್ಷ್.

ஶா - உபாசனம் விதிக்கப்பட்ட ஸார்தர்ப்பத்தோ. செர்ந்ததாலும் ஆரணிய கமாகையாலும் யாகத்தில் பீசகு நேரிகுமாஞல் ஆதற்கு வியாகிருதிகளால் ப்ராயச் சித்த ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்றும் அதை அறிந்தவனே பீரம்மாவாயிருக்க வேண்டுமென்றும் இவன் மௌனமாயிருக்கவேஜுமென்றும் விதிக்கப்படுகிறது. எப்போதும் ஸஞ்சரிப்பதும் தன் ஸஞ்சாரத்தாலே எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தம் செய்வதுமான வாயுவே யஞ்ஞம். லிக-சஞ்சரிப்பவன் 7-நாதி சுத்தம் செய்வது இப் பதங்களில் ய-ந-இரண்டு எழுத்திருப்பதாலும் ஞகரம் நகரத்தின் விகாரமோகையா லும் யஜ்ஞம் என்றும் சொல்லானது ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே சுத்தீனைய உண்டோக் குவதெக்குறைம் பொருள்கொண்டது. இதனுல் யஜ்ஞம் கமனம் செய்வதென்று பொ குளையிற்று. வாக்கு மனது இரண்டும் அதற்கு வேழி.

ക്കുന്നു എടന്നം ഉള്ള പ്രത്യാന് എന്നു പ്രത്യാന് പ്രത്യാന് പ്രാധിക്കാന് പ്രത്യാന് പ്രത

ரு-၁-**ரா— அ**வைகளில் மனம் என்னும் வழியை ப்ரம்மத்யானத்கோடு கூடிய மன இனுலும், ஹோதா அத்வர்யு உத்காதா இவர்கள் வாக்கென்னும் வழியைகன்*குய்* ப்ரயோகுக்கப்பூம் வாக்கினுலும் மைம்ஸ்கரிக்கிமுர்கள். மாகத்தில் ப்ராதர நுவாக செஸ்திரம் ஆரம்பித்தபோது பரிதானியை ருக்கொல்லும் வரையில் ப்ரம்மா மௌகு மாயிராமலு போய்விட்டால், மனதின் தியானம் மாறுவதால் மனதென்னும்வழி ஈசி த்துவிடுகிறது. ம்ற்றிருரு வழிமாத்திரம் நிற்கிறது. ஒருகாலால் நடக்கும் மனிதவூம் ஒரு சக்கிரத்தால் நடக்கும் ரதமும்போல இந்த பாகமும் நிடைக்கிறது. யாகம் நடிக் தால் யஜமானன் நிக்கிருன். பாபிஷடதைவும் ஆகிருன்.

ம் ாகது மா உடி ஆது ஸ் ஆயை க கிய வெரிராம் கை ஆ இரி கி ஆமாடிய ஸா மெட் கை பி கை கிய வெரிராம் கு கிய வி விக்க கிற வி விக்க கிற வ

பு - - - நா — அதைவரையில் பிரம்மா மௌனமாயிருக்கால் இரண்டு வழியும் ஸைம்ஸ்கெரிக்கப்பட்டதாகிறது. ஒன்று குறைவாகிறதில்ஃ. (ப) அதஞ் இரண்டு காலால் கடக்கு ் மனிதனும் இரண்டு செக்கிரத்தால் போகும் தேரும்போல யாகம் கிறைவேறைகிறது. யஜமானன் ப்ரதிஷ்டையை அடைகிறுன். ச்ரேஷ்டேனுமாகி மூன். (இ)

കു**ധ**ബെല്പ്പെട്ടും.

ஶா-o-ரா—சீழ் ப்ரம்**ம்**ரவுக்கு மௌனம் விதிக்கப்பட்டது. இதில் யஜ்ஞத்தில் **நேரும் தவறுகளுக்கு வியாஹ்ருதிஹோமம்** ப்ராயச்சித்தமென்று விதிக்கப்படுகிறது.

ப்ரம்மாவானவர் ஸாரக்தைக் கண்டுறிவதேற்க-ச லோகங்களில் ஆலோ-த்து, பூமியினின்று அக்கினியையும் ஆகாசத்தினின்று வாயுவையும் ஸ்வர்க்சத்தினின்றும் ஸூர்யீனாயும் ச்ரேஷ்டமாகக் கண்டெடுத்தார்.

ത്തെ പ്രതിയ്ക്കും പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്

ஶ-೧-ாா— அதிலும் ஸாரக்கிரஹணம் செய்வதற்சாக ஆச்சேவதைகளே ஆலோ சித்து, அக்கினியிலிருந்தா ருக் வேதத்தையும் வாயுவிலிருந்து யஜுர் வேதத்தையும் ஸூரைய்டுளிலிருந்து ஸாமலேதத்தையும் சிரேஷ்டமாகக் கண்டை இத்தார்.

n്ചെ n് കൂട്ട് എലു n് സ്ത്രം തുട്ടി തായുട്ടുന്നു പ്രത്തിലും പ്രത്യായില് പ്രത്യവര്യവ്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്ര

பு பை - பா — அதிலும் ஸாரத்தைக் கண்ட நிவதற்காக பிரம்மா மூன் று வேதத்தினின்றம் யும் ஆராய்ந்தார். ருக் வேதத்தினின்றம் (பூ.) என்பதையும் ஸாமவேதத்தினின்றம் 'ஸுவ்:' என்பதையும் ச்ரேஷேடமாகக் கண்டெ சித்தார். இவை மூன்றுந்தான் வ்யா ஹ்ருதிகள். (கூ)

ஶால-ரா—யாகத்தில் ருக்கில் ஏதாவதை பிசகு நேரிடுமானுல் கார்ஹுத்தியம் என்னும் அக்னியில் 'பூ : ஸ்வாஹா' என்ற ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ருக்வேத த்தின் ஹர்யமும் ஸாரமுமுகிய இந்த வியாஹ் ருதிஹோமத்தால் யஜ்ஞத்தின் ருக்கி ஞெல்வுந்த பிசகை சரிப்பமித்திக்கொள்ளுவது. (ச)

சுளைத்பக்-மூர் படிருச் ி குதுவை இச் சுதிண்டம் உடிக்கு

ത്വെയ്ട് താര്സ് പുത്തു പ്രത്യാത്തു വരു ത്രാത്ത് പുത്തു വരു പുത്തു പുത്

ஸ-೧-೯೯-தாத்—யஜு-்வேதத்தில் ஏதாவதை பிசகு நேரிட்டால் தகூடிணுகளி யில் 'புக: ஸ்வாஹு' என்ற ஹோமம் செய்யவேண்டியது. யஜாவேதத்தின் வீர் யுமம் ஸாரமுமுகிய இந்த வ்யாஹ்ருதி ஹோமத்தால் யாகத்தில் யஜு-ஸ்ஸில் நேர் ந்த பிறழ்தல்களே சரிப்படுத்திக்கொள்வது.

ലാനു പ്രായായ എന്നു പ്രായായ പ്ര

ு ு-ரா—ஸாமத்தில் பிசகு சேரிட்டால் ஆஹுவகீ யாக்னியில் 'ஸுவவை: ஸ்போ ஹா' என்று ஹோமம் செய்யவேண்டியது. ஸாமவேதேத்தின் வீர்யமும் ஸாரமுமா கிய இந்த வ்யாஹ்ருதி ஹோமத்தால் ஸாமவேதத்தில் சேரிட்ட பிறழுதுலே செரிப்புடுத் தீக் சொள்வதை. யாகத்தில இவைதான் ப்ராயச்சித்தாஹு -தி. (சு)

ക്കുടുപ്പത്രയെയുന്നു പ്രധാരത്ത്ര പ്രധാരത്ത്ര പ്രധാരത്ത്ര പ്രയായ പ്രധാരത്ത്ര പ്രധാരത്ത്ര പ്രധാരത്ത്ര പ്രധാരത്ത് പ്രധാരത്ത്ര പ്രവാരത്ത്ര പ്

புரை நாட்ட உட்டி ஞெல் பொன்னும் பொன்னுல் வெள்ளியும் வெள்ளியால் நாம் பரமும் தாம்பரத்தால் ஈயரும் சயைத்தால் இரும்பும் இரும்பால் மரமும் தோலினுல் மரமும் சந்தானம் செய்டுப்புகவது போல (7) (பொன்றுக்கு ஸந்சானமாவது மிரு தோப்புகுத்துகை.) லோகங்களில் ஸாரமானவை மூன்று தேவைகைகள் ஆவைகளில் ஸாரமானவை மூன்று வேதங்கள், அவைகளில் ஸாரமும் வீர்யமுமான இம்மூனைறு வீயாஹ்ருத்களினுல் யாசத்தில் டூரிகும் பிசகுகுளை பெல்லாம் ஸரிசெய்து கொள்ள லாம். இவற்றை அறிந்தவன் எந்த யாசத்தில் பீரம்மாவாக இருக்கிருக்கே, அந்த யாகமுனது கைகுதேற்று வைதைகியானல் சிசிதேகலை செய்யப்பட்ட ரோகிடோலேவோம்.

ச^{ி ந}் ஏக்று விண்டாக ்ராகதா மே ஸ்ப்டிற வீழிறகா அழு ஷ் அ தக்ன ஆ 11 ஊ 11 தடம்றொடிற்று வீற்று வை இது ஆட்டி முடிய விழு ஊச் வுறையாவர் விண்ணது டு நாரி நிறையா இது விறிற்று விறிற்று இது விறிற்று வி മും പ്രാത്തിക്കും പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത

ஶாO-ரா — இப்படி அறிக்கவுணை ப்ரஹமாவாகப்பெற்ற யாகமானது செற்கு பக்கம் உசரமாயும் வடக்குபக்கும் பள்ளமாயுமிருப்பது. உச்தரகதிக்கு ஹே துவானது. இப்படிப்பட்ட் பிரம்மாவைப்பற்றி ஒரு காதை உண்டு. மௌனத்தோடுக டியை பிரம்மாவானவன் யாகத்தில் எங்கே என்ன பிசகு கோரிட்டாலும் யுத்தம் செய்யவர்குளே குதினை ரகூழிப்பதுடோல எல்லா பிசகுகளுக்கும் பரிஹாரம்செய்து யாகம் யஜமானன் ருத்விக்குகள் எல்லானாயும் ரகூழிப்பன். ஆகையால் இவ்விஷயங்கின அறிந்தவுணையே ப்ரூம்மாவாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமே அல்லது இவ்விஷயம் தெரியாதவுணை பிரம்மாவாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நாகேவம் விதம் என்று மறுபடி சொன்னது அத்யாயம் முடிந்ததைக் காட்டுகிறது.

மத்வ— ஸர்வ தேவகைகளேயும் புசிப்பதா (ஸம்ஹரிப்பதா வாயுவே. வாயவை ஸம்ஹரிப்பதா புசிப்பதா விஷணு. அவரை ஸம்ஹரிப்பதா (புசிப்பதா) யாரும்இல் ஃ வையுவருத்தபமாயும் அக்கரி தாஞயும் ப்ருஹ்மபஹம்ஸமாயும் வருணன் மத்குவாயும் ஸைக்யகாமருக்கு உபதேசித்தார்கள். வாயுவையும் விஷைணுவையும் தியாகாம்செய்தா கொண்டு ப்ருஹ்மா மௌனி ஆயிருக்கவேணும். (க-கு)

நாலாம் ப்ரபாடகம் முற்றது.

காழு: ஷ்?

. ஆக்கரிக்கிரும் இரு

ചாട്രെ ചെയ്യുവായിക്കും - പെട്രാം പ്രോപാരം വ

കുരുപ്പെടുടുമുണ്ടു.

ஶு_ரா—பிராணவிக்யை ஆரம்பிக்கப்படிகிறது. வயதிரைல் பெரியதையும் குண த்திஞல் மேல்பட்டதையும் அறிபவன் பெரியவனும் மேல்பட்டவனுமாவன். அப் யடி பெரியதும் மேல்பட்டதும் ப்ராணனே.

വെന് ഇരെയെ പ്രതിശ്യം വെട്ട പെട്ടിയെ വേട്ടു വെട്ടു വെട്ടു വേട്ടു വേട്ടു വെട്ടു വേട്ടു വേട്ടു

ஶ௦-ரா—வளிஷ்டமானதை அறிந்தவன் தன் ஜஞாஞதிகளுக்குள் வளிஷ்ட **ஞவன். வாக்கே வ**ளிஷ்டம்.

அர்த்தம் பேதம்—வஸிஷ்டம் - மறைப்பது, தனமுடையது ஆதல் கர்ப்பத்தில் புருஷனிருக்கும்போது ப்ராணவ்மாபாரத்தக்குப் பின்பே இந்திரியவ்பாபாரங்கள் உண்டாவதால் ப்ராணன் பெரியது. இந்திரியவ்பாபாரங்கள் எப்போதும் பிராண னுக்கு அதீனமானதாகையால் ப்ராணனே மேற்பட்டது. உயர்ந்த வாக்குடைய புருஷர்களே அந்யரை பரிபவிக்கிமுர்கள். தனவான்களும் ஆகிமுர்கள். ஆகையால் லாக்கே வலிஷ்டம். யொஹ6வெவ, கிஷா விவிவி திறைகிஷ கிலிற விடைகை உசுஷ்ற வகுகு மாவவ, கிஷா ாக∥

070-ரா—ப்ரதிஷ்டையை யறிந்தவன் இந்த லோசுத்திலும் பரலோசுத்திலும் ப்ரதிஷ்டையை அடைவன். ப்ரதிஷ்டையென்பது கண்களே, ப்ரதிஷ்டையாவது சுகமான இருப்பு. அதற்கே துவாக மேடுபள்ளங்களே அறிவதைகண்ணே ஆகையால் அவை பிரதிஷ்டையென்று சொல்லப்பட்டன. (டி.)

பொறைவெஸ்ி த்∘வெச்ஸ் இ ஹாலெஸ் காரீயிவச் சி இதைவா ஸ்ரோ ந⊸ஷாறு ெருராத்து வாவஸ்ி கி ⊪சா

ுறு - ரா — ஸப்பத்தை அறிக்தவ ஹக்கு ஸ்வர்க்கோ இகளாகு தேவ**தைகளுக்குரிய** காமங்களும் பசுமுதலிய மனிதர்க்குரிய காமங்களும் கைக்கூடும். காதால் வேதே வேதார்த்தங்கினக்கேட்டு அதன்படி கெர்மங்கினே அனுஷ்டித்து அ**தனுல் ம**னேரேச பூர்த்திபெறவேண்டுமாகையால் ஸம்பத்து கா அகளே.

பொ ஹைவா சூய த ந_்வெ உாய த ந ந் ஹ ஹா நா_் வை **தி2 நொ ஹ** வா சுய த ந_்

ெர**ு -ா. —**ஆயதனத்கை அறிந்தவன் தன் ஜ்ஞாஞதிக**ஞக்கு ஆயதனமாவின்.** ஆயதனமென்பது ஆச்ரயம். மாலே சந்**தன**ம் முதலிய போக**ங்களே அனுபவிப்பத** ந்கு ஆச்ரயமாகையால் ஆயதனம் மனதே. (டூ)

കുറഞ്ചു തെപ്പുക്കാര് ഗ്രൂവം പിയുന്നും പുരുന്നും പുരുത്തില് വെയുന്നും പുരുന്നും പുരുന

புற0-ரா— ஃழ்ச்சொன்ன ஐந்திலும் மூக்கிய பராணனே உத்திருஷ்டமென்ற காட்டுமபொருட்டு சசை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ப்ராண்ன் வாச்சு கண் காத மன து என்றும் ஐந்து ப்ராணன்களும் நான் தான் ச்ரேஷ்டன், நான் தான் ச்ரேஷ்டன் என்று சண்டையிட்டன. அவைகள் தங்கள் பிதாவான ப்ரஹ்மாவினிடத்தில்சென் து எங்களில் ச்ரேஷ்டன் யார் என்று கேட்டன. (சு)

ு ு-ரா—உங்களில் யார் வெளிப்பட்டுப்போய்விட்டால் இந்த சரீரம் மிகவும் ஹேயமாகக்காணப்பிமோ, அவனே உங்களில் ச்ரேஷ்ட வென்று அவர் பதில் சொன்னர். (எ

ബം. അവരാപരുക്കും പ്രത്യായ പ്

ஶ௦-ரா—அதைக்கேட்ட ப்ராணன்களில் வாக்குமுதவில் வெளிப்பட்டுப்போய் ஒருவருஷகாலம் தனியே**மிரு**ந்து மறுபடிவந்**து £்ந்க**ள் நா**னி**ல்லா**மல் எப்**படி ஜீவி த்தீர்களென்று சேட்டது. ஊடைகள் வாக்கில்லாமையால் பேசமாட்டுகிறதில் ஆணுலும் ப்ராரணஞ்ல் ஜீவிக்துக்கொண்டும் சண்ணும் பாரணஞ்ல் ஜீவிக்துக்கொண்டும் சண்ணும் பாரணஞ்ல் ஜீவிக்துக்கொண்டும் சன்சன் தங்கள் காரியங்களோ கடத்திக்கொண்டும் நடத்திக்கொண்டோ கடத்திக்கொண்டோ கடிக்கிகாண்டோ மேன்று மற்றவைகொல்லிற்றன. கான் ச்ரேஷ்டமன்றென்று ஒப்புக்கொண்டு வாக்கு மேறுபடி பிரவேசித்துக்கொண்டது.

ചകും സ്തെച്ചുകുന്നു പ്രൈപ്പു പെയു ചെയു പ്രത്യായുള്ള പ്ര

பு பெ-ாாடுபிறகு வாக்குபோலவ கேண் து தை ஒரு வரு ஆல் வெளிடுடுபோயிரு ந்துவைந்து நானில்லாமல் நீங்கள் எப்படி ஜீவிச்தீர்களென்று சேட்டது. குருடர்சன் சண் இல்லாமையால் பார்க்கக்கூடாமல் 'போ தூலும் வாக்கிஞைல் பேசு இம் காதால் கேட்பதும் மனதால் யோசிப்பது ம் ப்ராணஞில் ஜிவிப்பத மாயிருப்பத போல காங் கள் இருக்தோ மென்று அவைகள் பதில் சொல்லிற்றன. நான் ச்ரேஷ்டனன் ரென்றை கண் மறுபடி உத்து புகுந்து கொண்டது.

െ പ്രെക് മുട്ടെയ്ക്ക് പ്രമാനമുക്കും പ്രൈക്ക് പ്രമാക്ക് പ്രമാരം പ്രമാശ്യായില് പ്രമാശ്യായിക്ക് പ്രമാശ്യായില് പ്രമാശ്യായില് പ്രമാ

ஶ௦௦-ரா—அப்படியே காது ஒருவருவும் வெளியே போலிருக்துவர்து கேட்டது செடிடைர்சள் காதால் கேனோம⊅்போன போதிலும் மற்ற இ≒்கிரிய வியாபாரங்களில் குறைறையாது நடப்பது போல வென்று அவைபதில சொல்லின். ாரன் ச்ரேட்டைன் அன்றென்றுகாது மேறுபடிவைத்து புகுத்துச்சொண்டது. (€0)

മാലെ പ്രയാധന്ത്രുക്കും പ്രയാഗം പ്രതാശം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്യവര്ശം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്

ബ മിറിവസമ്പാളമും 11 കുടി

புப0-ரு— அப்படியே மனதை ஒருவரு உலக் வெளிபோயிருக்துவைக்து கேட்டது. மனதின் ன்யாபாரத்தை தெறியாத குழுஈ்குகை போர்ப்பதுக் கேட்பதும் பேசே வதும் ஜீவிப்பதுமாயிருப்பதுபோல இரு∺்தோ வென்று மற்றுவை பதில் சொல்லினை. எான் ச்ரேஷ்டனென்றென்று மனது மறபடிவைக்து புகுந்தகொன்டது. (கக)

ஶ௦௦-ா—இவ்விசம் வாக்கு கண் காது மனது ாலும் ப*ீகக்*திசெய்த**ி**சத் மூக்கியப்பாணனுனது செவுசிப்புறப்படவேண்டுமென்ற சீனேச்சது, ஜாதி **அச்டு** (ச. அப்படியே வலிஷ்டா யஸ்வாஹா என் அம் ப்ப திஷ்டாயை ஸ்வாஹா என்றும் ஸம்பதேசுள்ள உறா என்றும் ஆயதஞயஸ்வாஹா என்றும் தனித்தனி செய்யால் ஹோமம்செய்தை பிகுதியை முன்புபோலத் தனித்தனி மர்தத்தில் சேர்க்கவே ண்டும்.

தாத்—பிறகு செல்— அக்னியையிட்டுக் கொஞ்சம் விலகி, ரங்— அக்னியைய சே வித்த தடுவாதலாக் செய்து) கைகளேத்தப்பி அதில் மந்தத்தை வைத்துக்கொண்டு 'அமோ காமானி என்கிறு மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். அம்: என்று ப்ராணுஞாக் குப் பெயர். உனனதாதர்க்குசய ப்ராணன் தேவைத்தில் நிற்பதால் இந்த மந்தேத்திர . ஈசீம ப்ராண நேக ஸ்தாடிச்சுப்படுகிறது. நீ ஆம்: என்னும் பெயரையுடையைன். நீ ப்ராமுக ததரக்குக்க

சுக்—ு. குறுடல் கடட்டுல உன்றுடையதான எல்லாப் பிராணிகளும் இருப்ப நால் சீ அமா. ரகு—சீபே ப்ராணன் ஆகையால் கீயே அமா.) எல்லாம் உன் அதீ வம். ப்ராணஞன ககத் திரலியமே பெரியறம் மேற்பட்டதும் ப்ரசாசமுடையதும் எல்லாவற்றையும் ரகுஷிப்பதும், ஆகையால் அது எனக்குப் பெருகும் மேன்மை காக் கூர கூதனுகத்தி இவைகளோக் கொடுக்கட்டும். (சங்—கானே இந்த ஜேதத்தெல்லா மாக்க கடிமேன். ரீங்—கான் எல்லாவற்றிற்கும் நியந்தாயாகக்கட்டுவன்.) என்பது மந்திரத்தின் பொருன்.

ക്കാനാ ഉടയുമുക്കാന്യെയായു ല വരു പ്രവേശായുള്ള പ്രവേശായ ഉടയായിരുന്നു. ഒടുമുമാന് പ്രവേശായുള്ള പ്രവേശായുള്ള പ്രവേശ കുരുവരു കുരുവരുന്നു. പ്രവേശിക്കാന് പ്രവേശിക്കാന്ന് പ്രവേശിക്കാന് പ്രവേശിക്കാന് പ്രവേശിക്കാന് പ്രവേശിക്കാന് പ്രവേ

ாரு-ரா—பிறகு 'தத்ஸவிதார்வ்ருணிஃஹே' என்ற ஒரு சாமும் 'வயம் தேவையை போஜனம்' என்ற ஒருதாமும் 'ச்ரேஷ்டக்ம் வர்வதாக், மம்' என ரெருசாமும் ஆக கொஞ்சம் கொஞ்சம் புசித்த தோம்ப கஸ்டிசிமஹி என்ற எல்லாவர்றையும் புசித்தவ்வதே.

்ற - ரா—கம்ஸு மோச மஸ்மோ மகதம் வை இருந்த படத்தொத்தை அலம்பி (டிதித்து விட்டாசமனம் செட்து) அக்ளிக்கு மேற்கு பக்கநேதில் க்குட்டனு தினம் பேட ட்டுக்கொண்டோ போட்டுக்கொள்ளாமல்லா தமியில் இழக்கே தல்ல வைத்துக்கொண்டு சென்ன பெடுக்கொண்டு மன்ன நிலப்படுத்திக்கொண்டு படு ததுதை தாககிடி கைஷ்டியது. உத்தம் சிவப்பனத்தில் உத்திமியான மிதி கையுகண் டால் காக்டகர்மங்களில் தூனமாய் பலம் சித்திக்கு மென்று அறியுதக்கது.

കുറുള്ളിലുട്ടുണ്ടു.

முல-ரா—ஸ்டீவேத கேதேவை ப்ரவாஹனன் கேட்கிறுன் அதாவது இந்த பூமி யில் நீன்றும் கர்மிகள்வின் ப்ரஜகன் மேலே எந்த விடக்கை யடைகிறுர்கள் எப்படி இரும்பி வருகிறுர்கள். தேவமார்க்கத்துக்கும் பிதர் மார்க்கததுக்கும் பேதமென்ன இவ்விடத்திவின்று போகப்பட்டவர்களால் ஸ்வர்க்கலோசம் என் நீகைறைக்கப்படுகொ தில்ஸ் இந்தஉலகமும் ஏன் நிறைக்கபடுவதில்லே பஞ்சமாகுதியிலே பூகஸுகைக் முக்க ன்எந்தப்ரகாரத்தால் புருவுக சப்தத்தை யடைகிற இன்ன அதற்கு அவன் தெரியா தென்று சொன்னுன். பிதாவினுல் கன்றுப் விகூடிக்கப் பட்டதென்று சொல்லிகள்வி க்குயுத்தரம் தொல்லாமா விருப்பத யுகதிம்மட்டுமனும் தகப்பனிடம் போய் உப சிக்க வேண்டியேகாவத்தில் எனக்கு ஒன்றும் விககூத சொல்லிவிட்டிசேரு அதை நேம்மினுன் லாம் விகூதித்த யாகிவிட்ட தென்று பெனக்கு சொல்லிவிட்டிசே அதை நேம்மினுன் ராஜா பசதனுகிய ப்ரவாஹனன் கேட்ட கேண்விகளுக்கு உத்தேமம் சொல்ல ஸக்கி யற்றவனுகுனேன்.

அதை கேட்டபிதா இக்த சேழ்வைகளுக்கு எனக்கே உத்தரஞ் சொல்லத்தெ ரியா து அப்படி தெரிக்திருக்தால் ஆப்த புத்திருதியை உனக்கு சொல்லாமல் யாருக் கும் சொல்லப்போகிறே கென்னைறு சொன்ஞன்.

பாடிக்காமதை கொள்வானாடிக்கு அத்தெற்று உள்ள \mathbb{R}^2 கை \mathbb{R}^2 க

முட்டுரா—கவுகம் கோத்கிரியான ஸ்டீவேக்கேதோவின் பிதா ப்ரவாஹனை இனன் உரசனிடம்போய் சேர்ந்தான் அந்த அரசன் ஸ்டீவைத் கேதோவின் பிதாவைப் பூஜித்து பொருள் விஷையமான வார்த்தை சேஞுமென்று சொன்னுன், அதற்க்கு ஸ்டீவேத கேதுவின் ஒ அரசுனே மானிட சம்பந்த மான பொருள் யுளுக்கே மிருக்கட்டும் என் புத்திரனிடம் சொன்ன வார்த்தத்தை எனக்கு சொல்லெண்று சொன்னுன் அதைக்கேட்டு மிகவும் தாக்கிசையும் வித்தியாப்பாஸார்த்தம் அனேகசாலம் இவ்வி டைத்தில் வென்று கவுதமானணே சேமித்து இந்த வித்தியையாவது எந்த எந்தகார ணத்தால் உன்னிடத்தி வின்று இதர ப்ராமணர்கின அடைய வில்ஃமேயோ அத்தா லே உலகத்தில் கூடித்திரியின இந்தவித்யைக்கு உபதேசிக்கிறவளுமானுன் செனை அசென்னுன். அசேனைகாலம் வாசம் செய்த கேவுதமன்னரும் பொருட்சே அரசன் வித்தியையுபதேதித்தான்.

കുന**െ** എച്ചത് എം

தெய்பாகுமாத் தாதா சி கையியாக கூறிய குறையும் குறையிய குறிய க

முப-ரா—ஐ நதாவது கேள்விக்கு கொல்லப்படபோன்ற உத்தரம் மறு ப்ரஸ்டி க்களுக்கும் ஆனு கூலமாகையால் அதை முதலில் கொல்லுறு அதாவது ஒதுவுதும கோசுவுக்கலோகமாகிய புகை-பகல் ஒளி சந்திரன் தனல் நக்ஷத்திரங்கள் பொரிகள் இப்படிபட்டஸ்வுக்கமாக அக்ளியில் தேவுக்கள் இலங்களேக்கொண்டு ஒமம் பண்ணு கிறுக்கள், ஸ்ருத்யில் ஸ்ரந்தர் சப்தரார் ஒலம் சொல்லப் பகிரைது. அந்த ஆகதிக்கி சந்திரன் அரசு இதிறுண் இப்படி தனது கர்மங்களால் ஸ்விக்கலோகத்தை மடை ந்த ஜீவன் ஸ்விக்க சுத்வதேதறு பவிக்க தக்க கிலிய தேகைத்தோடு கூடினவறைதிறுண் இங்கேசெரல் ஆகிற சோமறுஜை பாவம் அதனைகுகுமத்தால் குழுப்பட்ட ஜிவவிஷைய

ಅಂಬಕ್∺ಬಾಯು.

ஸ்-o-ரா—மழைக்கு காரணமாகிய பர்ஜன்ய தேவன், அக்னி வாயுவு சமித்து ஆகாசம், திக்கு, மின்னல் ஒளி, இடி, தனல் மேககர்ஜனம் பொரி மழை உண்டா கின்றது முன்போல்வே காண்க.

ಆಗಾಶ್ ಶ್ರೇಪಾಂಬ್ಯ:

ണ്ട് പെട്ടു പ്രവാദ്യായ പ്രവാദ്യ

UTO-ரா— பூமி, அக்னி, வெஸ்கிரம் சமித்து. ஸம்வஸ்ராரா இய காவச்சிஞு**லே** யென்*ஞே பயி*ர்முதலாகிய பலவஸ்துக்களால் நிரைக்கப்படுகிறது. பூமி பூமியி வின்றா உசர கிளம்பினவதுபோலவும் சருப்பாயுமிருப்பதால ஆகாயம் புகை, ரா**த்**கிரி ஜ்வாஃல நிக்குகள் தனல் அவாந்தர திக்குகள் பொரிகள். வருஷைத்திற் குஒமம் செய்கிருர்கள் அன்னமுண்டாகிறது.

കാശകുമുടുമാത്യും.

புருஷனுகிய அக்னி, வாக்கு சமித்து, வாக்கினைன்றோ புருஷன் ஜ்வலிக்கி மூன் தேவர்கள் அன்னதீதை ஒமம் செய்கிருர்கள் நேதஸ்ஸூ உண்டாகிறது.

年179年のも5:3730g18

ஸ் ிடி சு கை நக்கு நக்

ஶை-௦−ரா—ஸ்திரி, அக்னி, குறி. சடுத்த சங்கேதம் செய்கையோளி ஜ்வு ஃ ஆகில் செய்யப்படும் காரிகம் தனல சுகம் பொரி தேவர்கள் தேதஸ்ஸை ஒமம் செய்கிமூர்கள் கர்ப்பம் உண்டாகிறது.

കുരുളുളു**ത്ത**ും

ந்திகு வண்டு சிர சண்டு வட்டியாரை வட்டியார் குழியார் விரு விரும் விரும்

ஶு-c-ரா— இழ்ச்சொன்னபடி. ரத்தா, ஸொம, வ்ருஷ்டி அன்னரொதோ ரூப ங்களாகிய ஆஹுக்களில் அஜ்வதாகிய ரெதோ ரூபமாகிய ஆகுகியில் அப், சப்த் தாலே சொல்லப்பட்ட பூசஸுக்கிலமங்கள் புருஷேசப்தத்துக்குபொருளாகின் றதுகள் இதிசபீதம் ஐந்தாவது ப்ரஸ்சில்கு முமிவைக்காட்டுகிறது. உல்பை என்கிற கர்பபையினுல் அடிப்பட்டு 9 - 10 - மாசம் வாசம் செயது பிறகு வெளிப்படுகிறது காமானுக லமாய் சிலகாலம் ஜிவித்தா ஈடுத்த உடனே அக்னிய பகரிச்சிறது மேறுபடி யும் முன்போகவே உண்டாசிறது இந்த உபன்னியாஸம் வைராக்கியம் பொருட்லு. கூயூஉரூலேவண்கே.

கடி இ குகை விக க பெடு வதெ பாண விரு இரு கூடி கவ இ க விராவி கெக்க பூரி ஒர் கிராவி கிராவிகிராவி கிராவிகி கிராவிகி கிராவிகி கிராவிகிராவிகி கிராவிகி கிராவிகி கிராவிகி கிராவிகி கிரா

மூன் முறை தொகேழ்வைக்கி உத்தாரம் சொல் ஓகிமூன். இறத்தையோடு கொட்ட ஜெட் கோர்த்து தபெஸ் சப்துத்துக் கர்குதமாகிய பிரும்மத்தை உபாஸித்திருக்கிறு இறை அவன் ஆர்சிரா தி மார்க்கத்து ஸ்போய் பிரும்மத்தை அடைந்து திரும்புகிறுதில் இதாவது கிழ்ச்சொன்னப்படிக்கு தெய்பாறன்னிய, பிருதிவி, புருஷைபொஷித்துகளில், இறத்தா கொமை, விருஷ்ட, அன்ன, சேதல்ஸு , இவைகளே சிரீர மாயுடய சேஹுத்தக்கு வே நாபட்டதாயும் ஞானசுவரூபியான ஜிவுண் உள்ளபடி உரிக்து சிழ்ச்சொன்னபடிக்கு தபஸ்ஸைசெய்கிறவன் தேதுோலோசம் தினம் சுக்லபக்கும், ஆறாரு அ உத்தராயணம் வர்ஷம் சூரியன் சுத்திரன் மின்னல் இவைகளுக் கதிபதியின் லோகவழிப்போய் விருதை என்கிற கத்து கிறப்பதில்வே.

அது செட் ரோய்லை குறை இரி அரு

எவு இருடுள் வீட்டிலிருக்கே பாசம் செய்தல் குளம் பெட்டுதல், தோட்டம் கூடித்தல், தொள்மிசயத முதலியலைகளே செய்திருறே, அவன் தூமம் நாத்திரிகிரு கண்டக்கும், தக்கி குறுபணம் பிதரு ஆசாசம் சக்தி நன் இலர்களின் லோகங்களே அடைக்து அவ்வர்க்கத்லை உத்தமமான சரீரத்தை அடைந்து தேவர்களுக்கு மிகவும்போக்கி யனுகிருள். பிறகு சர்மாதாகலமாய் கிலாரள் சுகததை அனுபவித்தை புண்ணியம் சுத்தவுடனே போனவழியே திருப்பி கிழேவர்தை (இதுமிரண்டலாதுக்குத்தாம்) மேகத்தினின்றும் மழைவழியாய் தான்னியாதிருபமாட் அப்பேரிதோ ரூபமாகிறுன்.

ടെ പ്രായാസ്ത്രന്നെ പ്രായം അവരുക്കുന്നു. വെ എംബം പ്രായം വേട്ടായ് പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രായം പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രവയന്

முன்ன நைபவித்தகர்ம**ம் நல்லதா**ஞல் பிராம்ஹாணு இ உத்கிருஷ்ட ஜன்மமும் தேஷ்டகர்ம்மமாஞல் நீசஜன்மங்களு**ம் கி**டைக்குமென்றவரறு.

கை பெரு விக்கு நிக்கு நிக்கு நிக்கு நிக்கு நிக்கு நிக்கு நிக்க நி

நான்காவ அகேள்விக்குத்தரம் கீழ்ச்சொன்ன இரண்டுவி தகர்ம் மங்களேயும் செய்யாத புழு முதலாயின இவ்விடத்திலேயே ஜாகமரண ந்களே அடைந்து திரிவ தாலும் சுவர்க்கத்துக்கு போவீர் கொஞ்சமாகையாலும் சுவர்க்கம் பிரஜைகளால் கிறைக்கப்படுகிற தில்லே ஆகையாலே மிகவும் தக்கத்தை உண்டுபண்ணத்தக்க இந்த ஜேண்மமேவேண்டாமென்று ஜு-குப்சைதோத்துகிறது.

മെയു വെട്ടു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ

சுவர்னத்தை அபஹரித்தவனும் சுருபானம் செய்தவனும் குருவின் மூனவி யை அடைந்தவனும் அந்தணனேகொன்றவனும் இவர்களுடன் சேர்ந்தவனும் ஆக ஐவரும் மஹாபாதகியென்று சொல்லப்படுவார் இவர்கள் கோரமானநரகத்தில் வீழ் வார்கள்.

ஜீவஸ்வரூபத்தையும் ப்ரும்மஸ்வ ரூபத்தையும் இறத்தையுடன் ஆறிந்துடஞ்சாக் னி வித்தியமை அப்பியர்ளித்தவன் பாதகியோடு சேர்ந்தாலும் கெடான். இத்திபெத் தவஞுகையாலே என்றவாறு.

കുരത്തുകൂടെ കുറുള്ള കു

പ്പെടു ഇവരെ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ

ஸ்ற - ரா-வை சுவான ரவித்தியமை சொல்லத்தொடங்களுர்கிரஹன் தாசிரமத்தை செவ்வையாய் அதாஷ்டித்தும் சிரோத்திரியர்களாகவுமிருக்கப்பட்ட உபமன்யுபுந தொருகிய புராசீனசாலனும் புலுஷபுத்திறஞ்கிய ஸத்தினுலும் பால்லவிபுத்திரன பெ இந்திரதையம் மஹனும் சர்க்காரக்ஷிய புத்திரஞ்கிய ஜனனும் அசுவதராகவ புத் திரை கிய புடி ுனுமாகிய இர்த ஐவரும் கும்பலாய்க்கூடி நமக்கு அந்தர்யாமியாய் உள்ளிருந்து நியமிக்≆ப்பட்ட ப்ரம்ஹம் ஏதாஎன்ற விசாரித்தார்கள்.

திழ்ச் சொன்ன ஐவர்களும் பிச்சயத்தை, தெரிர் துகொள்ளத உர்களாய் பரமாத் மாவாகிய ப்ரும்மஹத்தை உபதேசிக்கிற அருணபுத்திரஞியை உத்தாவசரை நிச்சயி த்து அவரை நும் எல்? லாரும் கிட்டிதெரிர்தைக் கொள்ளக்கடையோ மெண்றுபோய் அவளை கிட்டிஞர்கள்.

மையை இர்பாடு வகாமவுக்க விகிவேகா மையில் விகையில் விகையில்

ஶ்டா — இவர் சஃரக் சண்ட உத்தாலகர் இவர்களோ மிகவும் சுரோத்திரியர்களர கவும் தெறுள்தர்களாசவு மிருக்கிருர்கள் இவர்களுக்கு வைசுவானர வித்யையை சன்றுய் உபரேச்சிக்கர் சக்க சக்கியில்ஃ ஆகையால் வேடிருருவறை கிட்டி கேட்டு செரிந்தக் கொள்ளும்படிக்கு இவர்களுக்கு சொல்லுகிறே னென்று மண தில் கிச்சமித்தார்.

காற்றையாவானவு திறையாவின் விருவிக்கிய இது கிறையாவின் விருவிக்கிய இத்தில் இது இதியாவின் விருவிக்கிய இத்தில் விருவிக்கிய விருவி

ஶா၀—உத்தாலகரிப்படிக்கு இச்சமித்து இழ்ச்சொன்ன ஐவர்க**ோக் குறித்து கே கய**புத்திருஞ்சிய துகுவபடுயானவர் இந்த விச்தியை சொல்ல வல்லமைசோலியாகை யாலே அவளுகாமெல்ளோரும் கிட்ட கேட்டு தெர்நித்துக் *கொள்ளுவோ மென்று* சொல்லி அவர்களும் தாழும் அசுவபதியை கிட்டி ஞேர்.

ക്ഷസ³ പട്ടു ഉപയുട്ട് രടന്നു പ്രക്ഷേത്രത്ത് പ്രത്യേഷ് തരുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യേഷ് പരുപ്പുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യവ്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്ര

பு 000— இவர்களுக்கண்டு அசுபை இயானவர் தனது பு ோ நித்து இவர். பிருக்த யர்களாலும் அவர்களுக்குத் தக்கபேடிக்கு அதி நிழுகு இலைய செய்வித்து அவர்கள் பிரித்து சொல்லுகிமுர் அதாவது, என்னுடைய ராஜ்ஜியத்தில் நிருட்ணும், சானம் செய்யாதவனும், மத்தியபானம் செய்கிறவனும் அக்னிஹோக்திரத்தை விட்டவ ஐம், டேதோத்தியாணம்செய்யாதவனும், அசலானுடயமூனவியை அங்கிகரிப்பவனும் கிடையோது, எல்லாரும் போக்கியர்களாகையாலே ஆயோக்கியர்களுடையை தனத்தை கான் அங்கீகரிக்காத்தானே என்றுடைய தங்கை சீங்கள் அங்கிகரிக்கலாமாகைகயாலே யான் கடியை சீக்கிரத்தில் யாகம் செய்யப்போகிறேன் அநின் பூர்த்திவரைசெகு மிருக்கவேணும் அதில்எய்வனைவுதாம் குடுக்கபோகிரேகே அவ்வளவும் உற்களுக்கு கொடுக்கிறேன் என்று பிரார்த்திக்கிறுர். (இ) ചെയ്യുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ

பு 100 — இதைக் இடிட்டு அவர்கள் கொல்லு கிருர்கள் அதாவத எவ்வி தமா அதனம் யாருக்கு இஷ்டமோ அவர்களு ்கு அதை பேதோக்கு குடுக்க கேறைம், ஆகையோலில நாங்கள் வைசுவானர் வி. ்தை சைய தெரிந்த கொள்ள வேறு மென்று வக்கோமாகை யாலே எக்களுக்கு அந்தவித்தியலைய உபரத்கிக்கவேறு மென்றும் அதை விடிவேறு பிரபோஜனமிலில் என்றும் பிரார்த்திக்கிமுர்கள் எல்லோ உஸ்துக்கின்யும் அடைந்த மெ எல்லாவஸ் தக்களாலும் அடயப்பட்டு மிருப்பதாலே கை கக்கர மென்றும், விசுவா சரமே, வைசுவா நர மென்றும் ஆச்சத இதற்கு எத்லாகஸ்றுக்களிலும் அந்தர் யோமியானப்ருமதை நேன் வித்தைகலைய கண்றகளாகு. (கு)

காதுஹொவாவவராது. பூ விவகாஷ் கிகௌஸ சி தாணய8 வ€ாறை இவக இரைகாத உ க-வடீவெப்பெவ்வக்ஷுவாவ∥எ∥

பு பு பா — அவர்களேச்கு நித்து அரசன் நான்னைக்கு வித்தியோபதேசம் செய் இறேவெனன்றை சொல்லிவிட்டார் அதைக்கேட்டு அவர்கள மறுநாள்கா ஃமில், கையி ல் பல ஸமித்துக்குளே அஹங்கார மில்லானமக்கு வினயத்துடன் அரசனிடம்செ ன்று இதோ உமைக்கு நிலியர்களாய்வத்து சேர்ந்தோ மென்று சொன்குர்கள். அதை க்கேட்ட வரசன் மிகவும் மனம்திழ்ந்த இவர்களுக்கு யான் நீச நுகைகயாலே ஸமித் தை வாங்கலாகா தென்று ஒண்ணி அதை வாங்காம் இல ஸ் நேஹைச்தாலேயேவித்தியோ பசம் செய்தார் என்றவாறு. '(ஏ)

കുരുപ്പെടുന്നും വേക്കാം.

பு 0 - ரா — அந்த வரசன் இவர்களுக்கு வைசுவாளர வித்பையில் ஏதாவதை தெரி யுமாவென்று பரீகுதாகிமித்தமாக உபமன்னுயு புத்திரிணக் குறித்து சொல்லுகிமூர். ஓ உபமன்னு பபுத்திரா எந்தவாத்பாவை இஉபா வித்தாய என்று கேட்டார், ஒழுஜ் யரா. சுவர்ச்சுத்தை சரீரமாக அடயவை சுவாகரிண யான் உபா வித்தேல் என்றுன் கேகயன் சொல்லுகிமுர். யா தொரு சுவர்ச் கேலாகத்தை தேதைமாக உடைய வைச வானரமான வாத்மாவை உபா வித்தபோ அத்தால் உகைக்கு யாகோபயோ சியான சுதைசிராஸு-தமா ஸு-தை வென்கிற புத்திரர்களுண்டு சிமூர்களென்று சொன்றுர்.

பு 0 - ரா— முன்னப்பிய ஸித்தவித்தியா பலததாலே அன்னத்தையும் ப்ரும்ஹ ஞானியான நல்லபுத்திரின்யம் அடைகிறுப் இட்டடியே எல்லாருக்கும்கிடைக் ் உன்னுல் வைகைவான நாபுத்தினுல் உபாஸிக்கப்பட்ட புல் கொல்லத் வைசை சித்மாவுக்கு தெற்தானமானது அதை அரிந்துக்குகு! ் நைட்டு நட்டு எல தில் கீவராமர்போஞல் உன்றுடைய தூஃவீழ்ந்துவிடும். எனென்றுல் விபைரீதமாய் வித்தியபை பிறேறித்தால் கீழ்ச்சொன்ன விபத்துகேரிடும், நீஎன்னிடெம்வந்ததை மிக வும் நல்லதாச்சது என்று அபிப்பிராயம். (2-)

കുരുപ്പെട്ടുണ്ടു.

 \mathcal{E}_{a} കുറുന്നും കുന

ு நெரு — பிராசின் யோக்கிய ினன்றும் வேறோபெயருடையை ஸூத்தியை மிஜ்ஞினா டோத்த அரசன் சொலதுகிறுர் நீனவசவாகரவித்தியமையை உபாளித்தாயாவவன்றை ஆஹா குரியு ஊ உடாஸித்தே இனன்றுன். அதற் கரசன் உலகைத்துக்கெல்லாம் பிரெஸித் தமான வஸ் தலை உபாளிச்தபடியால் உன்றுடையை குலைத்தில் அப்படிப்பட்ட புத் திரன் ரத்தினம் முதலாகிய உதேகிருஷ்டவஸ் துக்கன் உண்டாகின்றன, உத்கிருஷ்ட மான குதினரகளோடுகூடிய ரசுங்களும் மூக்தாஹாரம் முதேவியேவஸ் தொக்களும் உண் க்னச்சேரும், முறறவைக்கு மேன் போலவே பொருள் அறிகே. (க-உ)

ಆಣವಾ ೩-೬ಗೆ ಒಂಬಯ್ಯೆ:

ലെ വളു ക് ിക് പ്രത്യേക്ക് ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യെക്ക് പ്രത്രം പ്രത്യെക്ക് പ്ര

ஶ்O-ரா—ையையாக்கிரபத்தியகவெனன்னும் வேறுபெயருடையை இர்திரக்யும் என க்குறித்து நீடைசெஷுனரிவித்யமை உடாஸித்தாயாவென்று கேட்டதற்கு யான்வா யுடை உடாஸித்தேன் என்றுன் மற்றவைக்கும் முன்போலவே பொருள். (க-2)

കുന്നു അവയായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്

ஶா O ⇒ாா → சார்க நாகுஷிய ினக்குரித்து நீவைசுவான நவித்தியயை உபாஸித் தாயா வென்று கேட்டதற்கு ஆஹாயான் ஆகாயத்தை உபாஸித்தேன் என்றுன். மற்ற வைக்கு முன்போலவே பொருள் சொல்லிக்கொள்ளவும். (∉-உ)

*ಱ*ಆರಿ*տ೯ಌဟಃഖண್ಞ*ः.

து முரிதாற்சு திது நன்று காகு கரும் மெரிதாற்சு திது கரும்கள் இப்பிதாற்சு நன்று கரின்று கரும் கரும் கரும் கரும் கரியான்று கரும் கரியான்று கரும் கரியான்றி கரியான்றிகரியான்றி கரியான்றி கரியான்றிகரியான்றிகரியான்றிகரியான்றிகரியான்றியான்றிகரியான்றிகரியான்றிகரியான்றிய

ஶ௦௦-ரா—புடிலைணேர்குறித்து நீலைகவான ரவித்தியமை உபாஸித்தாயா என் றுகேட்டதற்கு யான்ஜலத்தை உபாஸித்தேவென்றுன் மற்றவைக்கு பொருள் ஸ்ப ஷ்டம். (க-உ)

കുറഞ്ഞുട്ടു കുടുത്തും.

செய்று பூகாய் வரும் உர் கூட் கீப் அரு ஆதி வைய் குறிய குறிய

யு O - ரா— உத்தாலகணேக்குறித்து நீவைசுவான ரவித்தியயை உபாஸித்தாயா வென்று கேட்க யான்பிரு திவியை உபாஸித்தேன் என்று சொன்னுன். மற்றவைக்கு பொருள் ஸ்பஷ்டம் முன்போலவே. (க-உ)

കുന്നുകൾ പട്ടിക്കും

ചന്ത്രിക്കാലാവരിയാരി പ്രമാശ്യാവരി പ്രവാശ്യാവരി പ്രവാശ്യവരി പ്രവാശ്യാവരി പ്രവാശ്യാവരി പ്രവാശ്യാവരി പ്രവാശ്യാവരി പ്രവാശ്യവരി പ്രവാശ്യാവരി പ്രവാശ്യാശ്യവരി പ്രവാശ്യാശ്യവരി പ്രവാശ്യവരി പ്രവാശ്യവരി പ്രവാശ്യവര് പ്രവാശ്യവരി പ്രവാശ്യവര്ശ്യാശ്യാശ്യവര്ശ്യാശ്യവര്ശ്യാശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യാശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യാശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യാശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യാശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യവര്ശ്യാ

பு பை - ரு — பிறகு அரசன் அவர்களே எல்லாரையும் பார்த்து சொல்லு இருர். அதா வது நீங்கள் யா தொருகாறணத்தாலே போக்கியமுமான கல்லியாணகுணையூர்ணமா னைவை சுவானர் பதித்துக்கு பொருளாகிய ப்ருமேஹத்தை உபாளித்தீர்களோ அதனு லே ஸைகலவஸ் ஐக்கினயும் அவயவமாயு — த்தான ப்ருமஹத்தை சி செவ்வையாய் அ ஐபவிக்கப் போக்தீர்கள். இப்படிப்பட்ட ப்ரும்ஹநிராப்திச்சம்கமான பிராணுக்னி ஹோத்திரத்தை உபதேசிக்கிறுர், அதாவது, உபாஸகஹுடைய தூணயே ப்ரும்ஹத் தின்திலையாகிய வாகாசம், குரியன் பிரும்மத்தின்கண், வாயு பிராணண், உபாஸா ஹைடைய மத்திய தேஹைமே பரமாத்வாவின மத்தியிதுறும் இவேறுடையையாஸ்தியே அவனுக்குஜலம், பூமியிய அவனுக்குபாதம், இப்படி தேனது தேஹைக்கைசிய பரமாத் தோவுவன் சிரமாக திபானித்து இருதயகமலத்திலிருக்கப்பட்டவக்னி,கார்ஹுமைக்கி யம், மனதிலிருக்கப்பட்டது ஆனுவனி யம், பிராணுஹு தி ஆஹுமைனி

ക്യമതിക്കു ക്രിംഗ്യാവത്തും.

ஶு ்-ரா—தனக்கு புஜிப்பதற்கு சித்தமான வன்னத்தை முதேவில் பிராணுயஸ் வாஹாவென்று புஜித்தால் பிராண ஆம் கண்ணும் சூரியலும் சுவர்க்கமும் திருப்இ ஆடைகின்றன. இவைகள் அசேதேனங்களாகையாலே இவைகளுக்கும்தர்யாமியான தேவதை திருப்தி அடைகிற தென்று அர்த்தம். அதனுல் உபாஸகணுக்கு பசுபுத் நதனதான்யாதிகளுண்டோகின்றன அத்தால்இவண் திருப்தி யடைகிருவ்னன்றவாறு.

കുലതിംഗ്രാവത്തും.

செ/ஐஸ்ட்னின்வம் மூரு இதி கா விழு தாலிடு இர்கி கா விடி முக்கி விருவிக்கு இரு விருவிழு இதி கி விடும் வீர் விரி கி விடி முக்கி விருவிக்கு விருவிழு இதி இதி குரி முக்கி கி விரும் இதி கி விருவிக்கி விருவிக்கி குரி மா வீர் விரி கி விரும் இதி விருவிக்கி விருவிக்கி குரி மா வீர் விரி கி விரும் இதி விரும் மா விருவிழு இதி இதி குரி மா வீர் விருவிக்கி விருவிக்கி

ஶ௦௦-ரா—யாவனெருவன் வியானுன ஸ்வாஹாவென்ற இரண்டாவத ஆஹு-தீசெய்கிருஞே அதஞலே வியானவாயுவும் சுரோத்திரமும் சர்திரஜம் திக்கும் தி ருப்தி அடைகிருர்கள். மீர்ததர்க்கு அரத்தம் ஸ்பஷ்டம்.

കുഗബനക്കിംഗ്രുവു<mark>ങ്ങ</mark>ു.

ஶ௦-ரா—அபாஞயஸ்வாஹா வென்று செய்யப்பட்ட மூன்று அதாஹு - தியாலே அயானவாயுவும் வாக்கும் அச்னியும் பூமியும் திருப்தி அடைகிறது. மேற்றவை ஸ்ப ஷ்டம்.

കുറുത്തുന്നു കുടും.

ன் விறையிரு மை நகு ப கிரும் குடியார் குடியார்க்கு குடியார்க்கு கையார்க்கு குடியார்க்கியார்க்கியார்க்கியார்க்கியார்க்கியார்க்கியார்க்கியார்க்கியார்க்கியார்

ஶ௦-ரா—ஸமானுயஸ்வ ஹாவென்று செய்யப்பட்ட நான்காவாதானதியாடுல ஸமானவாயுவும் மனதும் மே∉மும் மின்னலும் திருப்தி அடைசிறது. இந்ததுஸ்ப ஷ்டம்.

കുന്നും കുടുത്തും കു

കുരവുട്ടി പെ ഉഴ*െട്ടു*വുകിലാന് ജൂവുകിലാലങ്ങുടുന്നു. പോട്ടുപുകിലാല് ഉഴ*െട്ടു*വുകിലാന് ജൂവുകിലാലങ്ങു ஶு-ரா—உதாளுயஸ்வாஹாவென்று செய்யப்பட்ட ஐந்தாவதான ஆஹு⊸ இயா லே உதானவாயுவும் ஆகாசமும் வாயுவும் திருப்தி அடைகிறது மேலே ஸ்பஷ்டம்.

കരമെ ഉച്ചാല് പ്രാഹം ബയ്യും

voo-ரா—யாவனெருவன் இதினுண்மையை தெரிக்துக்கொள்ளாமல் ஆஹுதி செய்சிருனே அவனிக்கு சாம்பலில் செய்த ஆஹு-நிபலர்தான்கிடைக்கும் அதாவத பலனில் ஃ என்றவாறு. பக) ஶ்௦-ா — யாவதெருவன் இதிலுண்மையை தெரிந்து சொண்டு ஆஹு-த்செய்கிறுறே அவனுலே ஸர்வாக்கரியாமியான ப்ரும்மஹம் பூஜி க்கப்பட்டதாயாகிறது அதனு?ல் எல்லா இஷ்டந்களோயும் அடைகிருணென்றவாறு.() **புற**் - நா — வை சுவான டி வித் தியைக்கு அங்கமாகிய பிரா ணுக்னி வித தியபை யாவ தெருவன் செவ்வையாய் உபாஸிக்கிறு அவனுடைய எல்லாபாவங்களும் கொரு ப்பில் போட்ட ஊர்போலே நாசமாய் போகுமென்றவாறு. (கு) ம0-ரா—எச்சிஃக் கொடுக்கலாகாது சண்டாளனுச்கு கொடுத்தாலும் முன்சொன்னகிரமத்துச்கு ஆஹு-திசெய்தால் சண்டாள ேஹ்த் கிலிருக்கப்பட்ட ஜீவனுச்சூம் பலம்சித்திக்கு மென்று சொல்லப்படுகிறது. (ச) ்ரு 0-ரா —பிராணக்னிஹோத்திரதைத் ஸேதாத்திறம் செ ய்கிறது இந்தத்வோக் அதாவது உலகத்தில்மிகவும் பசியுடன் கூடியபிள்ளேகள் ஆன் னத்தைக்கொடுக்கத்தக்கக்ன த தாயை எப்படிக்கு நான்குபக்கத்திலும் சுற்றி உபா விக்கிருர்களோ அப்படிக்கு ஸர்வபூதங்களும் இர்தபிராணக்கிஹோத்திர வித்தி யயை உபாஸிக்கிரதுகள்என்றவாற அக்னிஹோத்திரமுபாஸித என்று இரண்டு தடவை சொன்னது அத்தியாயத்தின் முடிவைக்காட்டுகிறது.

மத்—இந்தப்ரபாட சத்தில்ப்ராண வித்யையைப்பற்றிவிஸ்தரத்தைப்புராண வசந ந்களே யெழு தியிருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களில் பெரும்பாலும் இராமா நுஜபாஷ்ய த்தை யொற்றதே என்றறிக்

ஐ ந்தாம் ப்ரபாடகம் முற்றும்.

क्चापी हरी है.

wo¹ n-10-0 ™ 123:

காகு கூடுகியா நுல் ஓ - ல் ்க்ரி எட்ஷு.

കു**ര**ച്ചയുടുമുത്തും.

சத்வித்தியையை உபதேசிக்கிறதற்காக ஒருகதாவிசேஷம் சொல்லுகிமுர்.

ക്കണ്ലാഥ്യത്തെയും പ്രത്യാഥിക്കാഥിയെയും പ്രത്യാഥിക്കാഥിയെയും പ്രത്യാഥിക്കാഥിക്കായിലെട്ടായി വിഷ്ട്രായി പ്രത്യായിക്കായിലെട്ടായില്ലാ

பு O-ரா—உத்தாலக ரென்பவருக்கு சுவதேகேதே வென் ெருரு குமாரன் இரு ் தான் பெள்ளி ரண்டு செம்வஸ் சரங்கள் உபாயன ரஹித் ஞையும் வேதேம் அத்தியனம் பண் ஞோம் இடிக்கிறமக்னேட்பார்த்து, வாராய் சுவேதேகேதைவே கீகல்ல ஆசாரியனிடத் த்தில் வேதோத்தியனம் பண்ணுவதற்கு பிரம்மசரியமென்கிற ஆச்சிரமத்தை அடை யைவேணும். கம்முடையைவம்சத்தில் பிறுக்தவர்களில் ஒருவன் வேதா⊋ தியனம் பண் ஞோமை**ற்போ ஞல் பி**ராமண ஞேக கிணேக்கப்படமாட்டான் என் மூர்.

ബെയ്ട്പട്ടെയാണ് ഉപെ ക്യാച്ചെയ്യാന് പ്രത്യായില്ലാണ് ഉപ്പെട്ടിമി

ஶாO-ரா—அந்த சுவேதகேதை வென்பவன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வேதாத்தி யனம் பண்ணுமலிருந்து பின்புஒரு ஆசாரியரிடைத்கில் பன்னிறண்டு ஆண்டுகள் மைஸ்து வேதங்குளோயும் அத்தியனம்பண்ணி தனக்கு யாரும் ஒப்பில் ஃ என்கிற நி ுளைவுடன் தன் ணே ஸாங்க வேதாத்தியனம் பண்ணரினவுணேப்போல் எண்ணரிக்கொ ண்டு தென் தகப்பளுரிடம்வந்தான் அவு ுனைப்பார்த்து தகப்பளுர் சொன்ஞர். (≥)

புற - ரா — வாராய் சந்திரிணப்போல் பிரியதரிசன் இனை சடீவத்கேதைவே உலக த்தில் எந்தலஸ் து கேட்கப்பட்டமாத்திரத்தாலும் ஊஹிக்கப்பட்ட மாத்திரத்தா லும் நிச்சயிக்கப்பட்டமு த்திரத்தாலும் எல்லாவஸ்துக்களும் கேட்ச்கப்பட்டதாக வும் ஊஹிக்கப்பட்டதாகவும் நிச்சயிக்கப்படதாகவு மாகிறு தா; அந்த வல்து வையும் அந்த ஆசாரியரிடத்தில் கேட்டீன்யா எதனுல் உனக்கு பரிபூர்ணு சென்ன கேற புத்தி உண்டாயிற் இரு: என்று தகப்பளுல் தெட்கப்பட்டவனும் இதென்ன ஆச்சரியம் வேளுருமுல்லது தெரிந்தமாத்திரததால் மாறவைகளெல்லாம் எப்படி தெரியவரும் என்கிற சங்கையுடன் சொன்னுர். வாரீர் ஆப்பு நேற அநை ஆசேசமெ ன்கிறவஸ் து வப்படி யாகிறது என்று கேட்கப்பட்ட உத்தாலகர் மகினப்பார்த்து திருஷ்டாந்தத்துடன் உத்தரம் சொல்லுகிஞர். (க)

ബഥെട്ട് അം തുജ്യവായിയുട്ടുന്നു പ്രമുഖന പ്രവേധ പ്രവേശിക്കും പ്രവേശ யயாவெர்6ெ8 ുகொக்கொ ஊஃணி நாஸ்ரு வெர ஊஃய**்வி ஐக தீ** ஸ்ரா ஆர வாரு ஆண் விகாரொ நாஃபெய் வெர ஊ சிகெ ரவ்வக்கு ் படு ப

നരിയാപരിയുന്നു അവുള്ള പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായി പ്രത്യായിലെ പ്രത്യവ

ஶால - ரா—எப்படியான ் உலகத்தில் ஒருமிருத் பீண்டமரியப்பட்டமாத்திரைத்தி ஞல் கரகம் கலசம் முதலான மிருத்திரவிஷயங்கள்யாவும் அறியப்பட்டதாகுமோ ஒரு சுவர்ணபிண்ட மறியப்பட்டமாத்திரத்தால் அதன் விகாரமாகிய வளயகுண்டைல முதலாகிய வாபரணங்கள் சுவர்ண மென்றே அறியப்படுகிறதுகளோ, ஒரு அயபிண் டமநியப்பட்டமாத்திரத்திஞல் அதன் விகாரமான வைகளெல்லாம் அடுபிண்டமென் றே அறியப்படுகிறதுகளோ அப்படியாகிறது. அந்த ஆதேசம் அப்படிகோரணகாரிய க்கெள் ஒரு வைப்பட்டிருந்தால் வியவை ஊரைபேதத்துக்குகாரண மென்னென்றில் நாம ரூபபேதங்கள் மிருத்துகள். என்றே பேரமார்த்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

ஶாറ-பா—இப்படிதேகப்பளூல் சொல்லப்பட்ட சுடுவேதேகேதையை சொல்லுகி மூர். பூஜ்யர்களான என்னுடைய ஆசாரியர்கள் அந்த ஆதேசுவஸ்தவை அறிய வில்ஃ என்று நான் எண்ணுக்றேன் அப்படி அறிந்திருந்தால் குணாவாளுயும் பக்களூயு மிருக்கிற எனக்கு அந்த ஆதேசத்தை அவர்கள் என்சொல்லமாட்டார்கள். ஆகையா ல் கீர் எனக்கு நேன்முகச்சொல்ல வேணுமென்று பிரார்த்திக்கப்பட்ட தகப்பன் அப் படியே செ∉ல்லுகிறேனென்று பதில் சொன்னுர்.

* கூடூடி தீய வேணு 8. *

அவதாரிகை.

ஶ௦௦—அனேசாவஸ்தைகளுடன் இப்பொழு துகாணப்ப9கிற உ**லகத்திற்கு** சன்மாத்திரத்துவத்தை பிரதிபாதெக்கி*ரு*ர்.

ரா— முன் சொல்லப்பட்ட ஒருவெஸ்து ஆரியப்பட்ட மாத்திரத்தால் எல்லா வெஸ்தோக்களும் அரியப்ப®கின்றன என்குற விஷயத்தை சமர்த்திக்கிறே தார்க்காக பிரு ம்மைக்காரணத்துவத்தை பிரதிபா திக்கிறுர்.

vvo-ரா—நாம ரூபக்ரியைகளுடன் காணப்படுகிற இந்தவஸ்துக்கள் சிருஷ்டி க்கு பூர்வகாலத்தில் ஏசரூபங்களாய் ஸஹகாரிகாரணுந்தரரஹிதங்களாய் கேவல சப்த புத்திமாத்திரவிஷயங்களாயிருக்கின்றன அந்த வஸ்தோ நிரூபண்விஷயத்தில் சிலிபளத்தர்கள் அபாவமாத்திரமே உள்ளது அதிகின்று மூலக முண்டாயிற்று என்று சொல்லுகிரூர்கள். அர்த்த பேதம்—ப்ரம்மபேத்தை பிரதிபாதிக்கிறுர். (க) ஶ்௦்- நா—அனேகாவஸ்தைகளுடன் கூடின இந்த உலகம் ஸிருஷ்டிக்கு பிறாத காலத்தில் அவஸ்தா சூன்னியமாய் ஏகரூபமாயிருந்ததென்ற சொல்லுகிமுர்கள் கையாயிகர்கள்.

ஶ்o-பா—பௌத்தபகூதக்கை உடங்னியுகித்து நிறிகித்து தன்மதத்தைச்சொல் லூசிகுர். வாராய் சுவேதகேதுவே எந்தபிரமாணத்தால் அசத்ச் சப்தவாச்சியமான இல்லாமை என்கிற வஸ்துவிலிருந்து சத் சப்தவாச்சியமான உலகமுண்டாயிற்றெ ன்பது எப்படி சங்கதமாகும்ஆகையால் ஸிருஷ்டிக்கு பிராதக்காலத்தில் சச்சப்த வாச்சியமாயேயிருந்தது.

ரா-பா—கையாயிகமதத்தை நிரசித்து ஸ்பமைதத்தை உடிஹோரம் பண்ணு கிரூர் அதுவே இதுவென்கிற பிரத்தியக்ஷ விரோதம் வருகிறபடியால் ஆவித்தியமான மான திரவியத்தாக்கு உத்பத்தி உண்டாகிறதென்பது எத்தபிரமாணத்தால்சேரும் ஆகைகையால் இந்த ஜகத்தை பூர்வம்சச்சப்தவாச்சிமாயேயிருந்தது. (உ)

ക്കരമുക്കുക്കവമാ ംബറുറം പുജനധെവെകി കളെക്കുമായാ വുജക ഒക്കു തെയുകുകയായാ ംബറുറം പുജനയെ വെകിക്കുമെന്നുക ക യൂറുമുക്കുകയായാ ംബറുതുക ക യൂറുമുക്കുകയായാ ംബറുതുക ക യൂറുമുക്കുകയായാ ംബറുതുക പോയാ പുജക്കായാ പുജക്കായാ പുജക യൂറുമുക്കുകയായാ പുജനം പ്രവാധക്കായായാ പുജക പോയാ പുജക്കായാ പുജനം പ്രവാധക്കായായാ പുജക പോയാ പുജക്കായാ പുജനം പുജനം പുജക്കായാ പുള്ള പുള്ള

பு O-ரா—அந்த ஸத்சப்த வாச்சியமானது நான்பஹ—வாகக்கட வேன் அதற் காக தேறோபேர்நாதி சரீரவிசிஷ்டித்தது தேஜச்சரீரசஞ்சிய பாமாத்மாபஹ—வாக க்கடவே வென்றை செங்களிபித்து, ஜலங்கின சிருஷ்டித்ததாகையால் தேசே⊋்திலே யும் காலத்திலேயும் புருஷன் தைக்கியாயும் சுவேதேயுக்தஞுயும் ஆ^{கி}முன். அதஞைல ஜ லங்கள் அக்கினிகாரியங்கள்.

നി.ഇപട[ു]ംജ്പനയുളെ പുടും പുട

ஶ௦-ரா—முன்போல் ஜலாகாரமானஸத்சப்த வாக்சியம் நாம்பஹ⊸வாகக்கட வோம் அதற்காக உண்டாகக்கடவோம் என்று சங்கல்ப்பித்த அந்த ஜலங்கள் பிரு துவியை உண்டுபண்ணேணிஞன். ஆகையால் யாதொருதேசத்தில் வஷமுண்டாகிறதோ அளவிடத்திலேயே அன்னசப்தவாச்சியமான தில் ஏகதேசமான விரீஹிமுதலான த கள் பிருதுவி அதிகமாக உண்டாகிறது. ஆகையால் ஜலத்தில் கின்றும் பிருதுவி உண்டாகிறது.

കുരുമ[ു]മുന്ദത്**ഷ**്

മെയ്ലായും ഇത് പുരുത്തു പുരുത്ത പുരുത്തു പുരുത്തുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുര

700-ரா— ஜீவாவிஷ்டங்களான பக்ஷியாதி பூதங்களுக்கு காரணங்கள் ஆண்ட ஓ**மென்று**ம் ஜீவஜமென்னும் மூன்று வகையாகப்பட்டிருக்கின்றன. (க)

மஹாபூதங்களான அசேதனங்களுக்கு ப்ரும்மகாரியத்வத்தைச் சொல்லி ஜீவா விஷ்டங்களான பௌதிகங்களுக்கும் ப்ரும்மமகாரியத் அவமேயுள்ளதென்று ப்ரும் மகாரியத்வத்தை பிரதிபாதிக்கிமுர். வெயா செவகை கூதை நாஹ இசாவழிவெறா செவகா கதை நைவோ து நாநு வுவியுறு நாரே உவெவுராகருவாணீகி || உ ||

ால—தே ஜோ பன் னங்களுக்கு காரணபூதமான சத்ஸப்தவாச்சியமான தே வைதை மூன்று வீதமாகிய தோனோபன்னங்களே அவித்தியாபலத்தால் ஜீவபாவத் தை யடைத்த சுவஸ்ரூடத்தாடன் பிரவேசித்து, தேவதத்தாதி நாமங்களேயும் சௌக் கிலியாதிரூபங்களேயும் பண்ணச்கடமோசீமன்ற சங்கல்பித்தது. (உ)

ா—சுவஸ்லாபிமானி தேவதாதில் டிதங்களான தேஜோபன்னங்கின ஜீவ சரீரகளும் அந்தர்மாபியாய் பிரவேசித்து நாமருபங்கினப்பண்ணக்கடவோமென்று சத்சப்தவாச்செயமான பரதேவதை சங்கல்ப்பித்தது.

தாலாஃ வுக் வுக்கெக்காஜாவாணிக்கெஸ்ய செவ கொலிஸ் ால்ஷவகா கடுமகெவதிவை நாது நாநுவருவிருநா ோல்வெவராகரொகு !! நா !!

ுர⊓ா — முன்றுவிதமான சேவதைகளுக்குள் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரெண்டி விதமாகப்பிரித்து ஒவ்வொருப⊤கத்தை இரண்டிரெண்டு விதமாகப்பண்ணி, அதை இ தரபாகக்களி ் சேர்த்து திருவிருத்து ணம் பண்ணக்கடவேனென்று ஸங்கல்பித்து தேரிஜோபன்ஜெதிகளில் ஜீவத்துவார காமருபங்களேப்பண்ணிற்று. (க)

முற-ரா— தேவதாதிஷ்டிதேங்களான தெறிஜாபன்னங்கனுடையை **திருவிருதபிர** காரத்தை என்னி—_{ு தி}ல் கேட்கவும். (ச)

കു**ര**മുമം എന്നത്തി.

ஶ௦-ரா—உலகத்தில் திருவிருத கிருதமாகிய அக்சினியக்கி எட்த ரோகிதருபே ம்பிருகித்தமா, அது நிருவிருத்கரணரேகிதமான தே ஜொக்கு ரூபமென்றும் அதில் எந்தே சுக்கிலரூபம் காணப்படிகிறதோ: அது அந்த ஜலத்திஜுடையை ரூபமென்றும் அதில் யாதொரு கிருஷ்ணரூபம் காணப்படுகிறதோ அது பிருதுவிறுடையை ரூப மென்று அறியவும்.

சூரியனுக்கு யாசொரு ரோஹிதருபம்காணப்படு கொரோ இப்படியே சுந்தோவி த்தை நிசெருக்கு ரேஷ்டூசெல் முதலான ரூபங்கள் குணப்படுகிறதுகளோ, அதைகள் கிரமமாய் அந்தந்தவஸ்துச்களினுடைய சுவரூபங்களென்ற கண்டுகொள்க. அவண் சாநாமதேயங்கள் வியவஹாரமாத்திரஹேதுக்கள்.

கம்முடைய வம்சத்தில் கிழ் சொல்லப்பட்ட ஜதாகவான்களுக்குள் ஒருவ ரும் கேட்கப்படாதது் ஊஹிக்கப்படாததும், கிறயிக்கப்படாததுமான வஸ்து வைச்சொல்லமாட்டாறென்று திருவிருத்குருதங்களான தெறுொபன்னங்கள் கின் நும் சர்வத்தையுமறிக்தார்கள். எந்தவன்துவானது ரோஹிக்கும்போலவும் சுக்கிலம் போலவும் இருக்கின்றதோ, அந்தக்த ரூபங்கள் அக்கினியாதிகளுடைய ரூபங்களெ ன்று அறிக்தார்கள்.

யா தொன் முன த இழ்ச் சொன்ன ரூபத்தால் அறியப்பட வீல் ஃபோ ததையும் ரூபவத்தென்றறியப்படுகிறரோஹித் சுக்கில கிருஷ்ண கட்டமெல்றே அறிந்தார்கள இப்படி எல்லாப்பிரபஞ்சத் இற்கு திருவிருத்சாண த்தால் அபேதத் தை சாதித்த மாம்சு இ மயமான சரீரத்தற்கு திருவிருத்சிருதா கதோபன் ஹதய பௌதத்தையும்பிரதிபாதிற்க ஆரம்பிக்கிருர். எப்படி பருஷை தல் அனுபவிக்சப்படுகி றதேதிஜோபன்ன ங்கள் பரி ஊமிக்கின்றன வேர இந்த பிரசாரத்தை என்னிடைத்தில் கினாறும் அறியுவேணும்.

കുറവേ<u>ക്</u>ടൂടോ**ബു**

കുള്ള എയുന്നു അതു പ്രാവാധ കുട്ടും കുട്

ஶ௦௦-ரா—புருஷைஞல் புஜிக்கப்பட்ட அன்னம் ஜாடாரக்கினியால் புசிக்கப்பட் இ மூன் நாவலகயாகபிரிக்கப்பட்டது. அகாவது ஸைகவில் டுமென்றும்மத்தியமம் என் நோம் அகில்≽ட⊙மென்றும் மூன்றுவகைகள் அதகளில் ஸைதவில் டமாவதுஅதிகா**ம்சம்,** அது புருஷேமாகிறது மத்தியபாகம் மரம்சமாகிறது. (இ) சூவஃவி*காஸெ மா*வியீய*்கெ காஸா்ப* மூவிஷொ*மா க*ுஸ்

_ൂഎക്,ം യഖകി വെന്ദധ്യു ഉപ്പാരിയ്ക്കു എക്കാരി വാടത്തിലുന്നു. വാട്രം വാദ്രം വാദ്രം വാദ്രം വാദ്രം വാദ്രം വാദ്രം വ

ரு 0-ரா — புரு ஷ தைல் பாகம் பண்ணப்பட்ட ஐலங்கள் மூன் றுவிதமாக முன் போல் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின் றன. அவைகளில் ஸ் தூலாம்சம் மூத்தி ரமாகவும் மத்திய பாகம் ஸோஹி தமாகவும் சூக்ஷ மபாகம் பிராண தைகையும் ஆகின் றது. (உ)

ஶ௦௦-ரா—முன்போல் பிரிக்கப்பட்ட தெறுொனுடையளதாலாம்சம் அஸ்தியா கவும் மத்தியமாம்சம் தாதுவிசேஷமாகவும் சூக்ஷமாம்சம் வரிகிக்திரிய மாகவும் ஆ⊋ன்றன. (க)

ഷയുനള് ആരണായി മുജ്ലാനഷു കൂടനെ ഉത്തായുളുള്ള അവരുന്നു പ്രചയത്തിലുള്ള അവരുന്നു പ്രചയത്തിലുള്ള അവരുന്നു പ്രചയത്തിലുള്ള അവരുന്നു

பு O- சா—கேவலான்னத்தை யேபுஜிக்கிற எலிமுதலான ஜந்துக்களுக்கும்பாகைந்தி ரிபமும்பிராண பாயுவுமிருக்கிறபடியாலும் ஜலமாத்திரக்கையே புஜிக்கிற மத்ஸையம் முதலான ஜந்துக்கும் கொவாகிந்திரியங்கள்காணப்படுகின்றன. தெஜச்சப்தவாச்சிய மானகிருகதைகள்களே புஜிக்கிறஜனங்களுக்கு மகஸ்ஸூல் பிருணைனும்இருக்கிறபடியா இயம் மனஸ்ஸு ம் அன்ன மயமெம்ன்னும் பிருணன் ஜலமயமென்னும் பாக்குதே ஜோ மயமென்றும் எப்படி சொல்லப்படும் என்று சங்கை பண்ணைக்கூடாது. எல்லாம் திரு விருக்கிருதமாகையால் எல்லோவற்றிலும் எல்லாவஸ்துக்களும் சேர்ந்திருக்கிறபடியால், என்று உத்திரம் சொல்லி ஆச்சுவாசிப்பிக்கப்பட்ட குமாரன் மறுபடியும் பூஜ் ஜியனுயிருக்கப்பட்ட நீர் எனக்கு அன்னைக்யாதிகின தெரியப்படுத்த வேணும் என்று கேட்க உத்தரம் சொன்றேர். (ச)

കുന്നു കുടവത്രും.

ಕ್ಷ್ ವಿಮ್ಮಾನ್ಯ ನಿಲ್ಯಾ ಕ್ಷಾ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಟಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಟಿಸ್ಟ್ರಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್ ಕ್ಷ್ಮಾನ್

ഷെയിട്ടായ−സെ പ്രാത്യ അത്രിക്കുന്നു പ്രത്യായ പ്രാത്യ പ്രവത്യ പ്രവത്യ

ஆ உர் உடனை அ || 5 ||

കുന്നു എത്രം പ്രത്യമുന്നു എട്ടു പ്രത്യായില് പ്രത്യവ്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യ

voo-ரா—கடையப்பட்டதயிரினுடைய குகூ மாம்சம் மேலே கௌம்ப நவனீத பாவச்சையடைந்த கிருகமாகிறதா அப்படியே புஜிச்கப்பட்ட அன்னத்தினு டைய குகூ, மொம்சர் மனஸ்ஸாக ஆகிறது அதுபோல் பானம் பண்ணைப்பட்ட ஜலங் களினுடைய குகூ, மாம்சம் பிராணனுக் காகிறது, அதுபோலவே புஜிக்கப்பட்ட கிருத்தை வாதிகளுடைய குகூ, மாம்சம் வாகிந்திரியமாகிறது. மனம் பிராணதிகள் அன்னமயாதிகள் என்கிற விஷையத்தில் வேகுமுரு திருஷடாந்தத்தால் சொல்ல வேண்குமென்கிற சங்கைகயில் சமாதானம் சொல்லுகிறு.

കുര്യത്തിലുടുത്തു.

ഐ സംഗര്യെയുന്നും പ്രായം പ്രവയം പ്രവ

ஶு - ரா—புருவுகன் அன்னரசத்தால் உண்டுபெண்ணப்பட்டும் பதிவேர் தவி தமா கப்பாரிக்கப்பட்டு மிருக்கிற சக்தி என்கிறக‰கவோயுடையவன், அதில் பதிவோர் ததின ங்கள் புசிக்கவேண்டிய தில்‰. இசையறியமே ஹோமா ஞூல் இஷடப்படிக்கி ஜலங்களே பானம் பண்ணவே ஹோம் ஜலமயமாகிய பிராணன் நசிக்கமாட்டாது, என்று உத்தால கர் சொன்ஞோ.

வை ஆகா இரு திருக்கு நிரை இத்தி விருக்கு விர

ஶ௦௦-ரா—மனதிதுக்டைய அன்னமயத்துவத்தை அறிவதற்காக பதிணேந்துதி னங்கள் புஜிக்கவில்ஃ. பெதிறைமுவது நினத்நில் தகப்பனிடம்சென்று நோன் என்சொ ல்லுகிறது என்று சுவேதேகேதுவால் சொல்லப்பட்ட பிதாவானர், ஃமூன் அத்தியய னும் பண்னிய ருக் யஜய ஸ்ஸாம வேதங்குளே படியோய் என்று சொல்ல எனக்கு ஒன்றும் தோற்றவில்ஃல என்று சொன்றுர்.

കുട്ടിയെ പ്രയാധന്ത്രണ്ടുള്ള ക്രയ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രതാശ്യായ പ്രത്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രത്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യായ പ്രത്യം പ്രത

புரை-ரா—வாராய் குவேதேகேதோவே அதற்கு காரணம் தெரிர்து கொள்; உலகத்தில் மகத்பியாணமுடையைதாயும் கட்டைகளால் ஜ்வலிக்கப்பட்டு பிருக்கிற அக்கினி மினுடையை கத்தியோதபரி மாணமான ஒருதேணல் சேஷிதது அனேகவேஸ்தாக்கீன எப்படிதெஹிக்குமோட்டாதோ; அப்படியே அன்னங்களால் விருத்தியடையப்பட்டபதி ஞறுவிதங்களான மனதினுடைய அம்சங்களில் பதிணேர்து அம்சங்கள் கூஷீணித்து ஒரு அம்சம்மிஞர்தது. அதஞல் வேதங்கள் தோன்றவில்∜ல புஜித்தபிறகு சமஸ்தவே தங்குளேயு மறியப்போகி*ருய் என்று மகினோப்பார்த்து பிதா சொன்ஞ*ர். (ஈ)

முடு ரா—இப்படி சுவேதகே து வென்பவன் தகப்பஞல் சொல்லப்பட்டு புஜி த்து தகப்பஞரிடம் சென்ற, தகப்பஞரால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு உத்த ரம் சொன்னுன். பிறகுமகணேப்பார்த்து தகப்பஞர் சொல்லுகிமுர். (ச) ന**ന**്പെടു് ഇത് ചെത്തുന്ന പ്രത്യാവ പ്രത്യവ പ്രത്യവ പ്രവ്യവ പ്രത്യാവ പ്രത്യാവ പ്രത്യാവ പ്രത്യാവ പ്രത്യ

ஶO-ரா—எப்படிமுன் கன்றுக ஜ்வலித்த செர்ந்தமாகிய பெரியதான அக்கினி மி துடைய சத்தியோத மாத்திரமான தணல் திருணுதிகளால் விருத்தியடையப்பட்டு பெரியதாகிய வஸ்துகளே எரிக்குமோ. (இ)

യെടുന്ള പ്രസിത്യുട്ട് പുയുത്തു പുയുത്തു പുയുത്തു പുയുത്തു പുത്തു പുയുത്തു പുയുത് പുയുത്തു പുയുത്തുന്ന് പുയുത്തുന്ന്ന്ന് പുയുത്തുന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന് പുയുത്തുന്ന്ന്ന്ന്ന്ന

மு o- ரா— அப்படியே பகிஞ்ற விதமாகிய மனதி இடைய அம்சங்களில் ஒரு அ ம்சம் அன்னத்தால் விருத்தியடையப்பட்டு தனசாரியம்செய்து கொள்வதில் சமர்த் தமாச்சுது. அதஞல் எல்லாவேதங்களேயும் ஸ்மரிக்கிருய் ஆகையோல் மடிபிராளுதிக ன் அன்னமயாதிகளென்று தகப்பஞருடைய உபதேசத்தால் சுவேதகேதேவாகியபு த்திரன் தெரிக்து கொண்டார்.

சா**ப**சாவூ 2% வ**ணா 8**. வீ உ அவதாரகை.

ஒருவஸ்து அறியப்பட்ட மாத்ரத்தால் எல்லாவஸ்துக்களும் அறியப்படும் என் இறவிஷையத்தை ஸ்தாபகம்பண்ணுவதற்கு தேறோபன்னங்களுக்கு பரமாத்மகார ணத்தத்தைச்சொல்லி சேதனஸமூஹததைக்கு அதைச்சொல்லுக்குர்.

ഉള് നയരിക്കാലാന് പ്രയാഗ്യായ രിക്കാരവാള് മാലവ ബ്ലാന് അം രിട് രെബ്രൂ പ്രയാത്ര പ്രയാഗ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രയാഗ്യായ രിക്കാര് പ്രയാഗ്യായ പ്രത്യം പ്രയാഗ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രയാഗ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രതാശ്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ

இழ்சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை உதாஹரணத்தால் தெரியப்படுத்**தகி**மூர்.

സംബുപ്രമുക്കുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യാക്കുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യവ

. 20-ரா—ஒருபகூடி தனக்கு ஹிம்ஸகனை வேட ஹவடய ஹஸ்தத்திலிருக்கிற கயிற்முல் கட்டப்பட்டு காலுமூலகளிலும் விழுக்கு ஒரிடம் அகப்படாமல், அக்தவே டேது டையவுறஸ் தக்தை அடையுமோது துபோல் அன்னு படிதமான மாச்சஜாகாண ஸ்வஷு காலத்தில் அசேகலிஷயங்களே க்ரஹித்தம் வேரொரு சாதகத்தை அடை யாமல் ப்ராணத்துடன் சேருகிறது மனதுக்கு ப்ராணம் பந்தகம்.

കുന്നു പ്രധാരമായ പ്രവാര്യ പ്രധാരമായ പ്രവാര്യ പ്രധാരമായ പ്രവാര്യ പ്രവാര്യ പ്രധാരമായ പ്രവാര്യ പ്രധാരമായ പ്രവാര്യ പ്രധാരമായ പ്രവാര്യ പ്രവാര്

பு 0-ரா — வாராய் சுவேதக்கே இலே நீ அசாரிபா ஸையுடைய சத்வத்தை அறிய அம் அசை நையாவது புசிக்கவே ஹுமென்கிற இச்சை பிபா கையாவது பாகம்பன் ண வேணுமென் சிற இச்சை, எப்பொழுது புரு ஷ ஞல் புசிக்கப்பட்ட கடிகமான அன்ன த்தை போ குமபண்ணப்பட்ட. ஜல்ந்கள் ரசருபமாக பரிணமிப்பிட்சின்றன வோ அப் பொழுது புசிக்கவே ஹுமென்று இச்சை உண்டா சிறது, அதஞல் அவண் வெளக்கர் கள் அசிஷைசி என்று சொல்றுகிறுர்கள். பசுக்கினுக்கண் சே போடுறை இடையர்களுக்கு கேளை நைய வென்னுறும் அஸ்வபா அகதுக்கு அஸ்வ மைய வென்றும் அரசதுக்கு புடு ஷ ஞய வென்றைம் பேர்கள். மேல் ஜலத்துச்கு அச ஞய மென்று கௌகிகர்களும் பேர்சொல் லப்படுகிறது ஜலங்கல் ஃ ரெஸ்ராவத்தை அடையப்பட்ட அன்னத்தால் சரீ ரமென் செ தகாரியம் அங்கு ரம்போல் உண்டாகிறது. அதைலை சரீரம் ஸகாரணம். (க)

ക്കുറുക്ക് ഇത്തെ പ്രക്യോക്ക് പ്രക്ക് പ്രക്യോക്ക് പ്രക്രം പ്രക്യോക്ക് പ്രക്യോക്ക് പ്രക്ക് പ്രക്ക് പ്രക്യോക്ക് പ്രക്യോക്ക് പ്രക്യോക്ക് പ്രക്യോക്ക് പ്രക

தேஜெஸ்ஸால் சொஷிக்கப்பட்டு செரீறமாய் ப**ரிண**மித்து செரீரம் ஸமூலமா**ஞல்** அன்னத்தில காட்டிய வே*றெரு*ரு காரணம் சொல்லப்படவேணும் என்கிற சாகையில் சொல்லுகி*ரு*ா.

ஶா ௦ - ரா — சரீரத்துக்கு அன்னமே காரணமாகிறது வேரொருகாரணமில்ஃ அன்னமும் அக்குரம்போல் காரியமானதால் அதற்கு ஜலம் காரணம் ஜலமும் காரி யமானத்தால் அதற்கு தேஜஸ்சு காரணம் அதுவும் காரியமாகத்தால் அதற்கு பர மாத்மா காரணமென்று அறியவும். ஆகையால் சராசரங்களுக்கு உத்பாதகனென்றும் ஆதாரமென்றும் லயஹேதுவென்றும் சொல்லப்படுகிறுன். (ச)

ൂട്ട് ആരു ഉട്ടെക്കും ഇത്തു പ്രകൃഷ്ട് എ എ പ്ര ക്രോക്ടേക്കായ് ഉപ്പെട്ടുന്നു പ്രവാധ പ്രവാധ എയ്യാം പ്രധാര്യാം പ്രവാധ പ്രവാധ എയ്യാം പ്രവാധ എയ്യാം അന്ത്രമും എയ്യാം പ്രവാധ എയ്യാം പ്രവാധ എയ്യാം പ്രവാശ്യാം പ്രവാധ എയ്യാം പ്രവാശ്യാം പ്രവാശ്യാശ്യാശ്യാം

ஶாO-ரா—எப்பொழுது புருஷைஞல் பாகம்பண்ணப்பட்ட ஜலங்கள் தேஜ்ஸ்ஸா ல்கொஷிக்கப்படுகின்றன, அப்பொழுது புருஷு ஐக்கு பிபாசுதி என்றபேர் சொல்லப் பட்டகாமங்கள்போல் தேஜஸ்சுக்கு உதக்தை என்றுபேர்சொல்லப்படுசிறது.அன்ன ஜலமும் அங்குரம்போல் காரிய மாகையோல் ஸமூலிமென்று சொல்லப்படுசிறது. (இ)

பு பா — அக்தஜலமையமான சரீரத்துக்கும் தேஜஸ்ஸை காரணமை தவும் அக்த தேஜஸ்சும் சரீரமாக பரிண ிக்கையால் அதற்கு சச்சப்தவாச்யமான பரதேவை தை காரணம். ஆகையால் இந்கப் ரணை நக்கு பரதேவை தை உத்பாதகமென்றும் ஆதார மென்றும் காசுகமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இக்தசரீரம் தேஜோபக்க மூலகமாளுல் ஸ்லோஹி தமாம்ஸ் வரூடமாக பரிண மிக்கிறதற்கு ஹே துதை நீப்த் கர்த்தமான தேஜோப ண் னங்கள் தாவ்த்கரண ப்ரகாரம் கீழ் சொல்லப்பட்டது. ஜீவாத்மாவுக்கு தேஹைவி யோககாலத்தில் வாக்மன திலும் மனஸ்சு ப்ராண நிடத்திலும் ப்ராணக்தேஜஸ்சு நீடத்திலும் தேஜஸ்சு பரதேவை தையினிடத்திலும் லமிக்கிறது, இதை பரமாத்மா அணுவான வஸ்துபோல் காணப்படமாட்டான்.

புரை பா— இப்படி காணப்படுதிற ஜகத்து பரமாத்மாவுச்சூ சரீரமாய் அவன் சரீரியா பிருக்கிறபடியால் ஃயும் அவனுக்கு சரீரபூகசொன்று சொல்ல அப்பொழுத ஸ்வேதகேது தகப்பீனப்பார்த்து தினங்கள்தோறும் ப்ரஜைகள் அஷு⊸விதகாலத் தில் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேருகின்றன, நாம் சேர்ஃதோமென்று தெரிக்துக்கொள் ஞாகிறதில்ஃ. ஆகையால் அந்த விஷேயத்தை உதோஹரணத்தால் தெரியப்படுத்தவே ணுமென்று கேட்க அப்படியே பென்று சொன்றுர்.

കുറുള്ള പുടുത്തു.

ന്നെയ്ക് ജന്ത്രം ആദ്യത്തെയ്ക്കുള്ള പ്രവേദ്ധായി ജന്ത്രം പ്രവേദ്ധം വരു പ്രവേദ്ധം പ്രവേദ്യം പ്രവേദ്ധം പ്രവേദ്യം പ്രവേദ്യ

கஊைவு, வெராவாலி நிறை வொவாவுகொவாவுரா ஹொவாகி சொலாவ கலிமாவால நிலை மாவாலம்கொவாயில் இது வலகிகமாவை வ

் அவதாரிகை — உலகத்தில் ஜாங்கள் சுசுப்தி காலத்திலும் மரணகாலத்திலும் ப்ரளயகாலத்திலும் பரமாத்மாவினிடத்தில் சேர்ர் து, பிறகு சோர்தோபென்கிற அ ரிவு இல்லாமைக்கு ஒரு உதாஹாணம் சொல்லுக்குர்.

vo ் - ரா — உலகத்தில் வண்டுகள் ஏப்படி நானுதேசங்களி விருக்கிற மரங்களு டைய புஷ்பரஸங்களேக்கொண்டுவெக்து அவைகளுச்கு மதுபாகத்தை உண்டுபண்ணு கிண்றன. அந்தரஸங்கள் மதுபாரத்தால் ஏகீ பூதடிகளாய் பிறகு நான்மாமாத்து ஜைட யரஸமெ**ன்னு**ம் பெலாம*ரத் துனுடைய ரஸமென்னும் தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை* தெரிந்துக்கொள்வதற்கு அமைர்தங்களோ இப்படி எஜீவரத்மாக்கள் சுஷுப்தி காலாதிகளில் பரமாத்மாவிரிடத்தில் சேர்ந்தபிறகு நாம் சேர்ந்தோமென்று தெரிக் துக்கொள்குறைவேல்லே ஜந்துக்கள் சுஷு-பெறிபூர்வகாலத்தில் என்று தந்த தேஹாபிமாழி களா**யிரு**ந்த துகளோ ை ஒது ஒப்திக்கி பிற்காலத்திலும் அந்தந்த தேஹாபிமாகிகளாய் ளுன் வ்யாக்ரமென்றும் ஸிம்ஹமென்றம், நான்சென்னுய் என்றும் வராஹமென்று ம் கிடமென்றும் பக்ஷியென்றும் அம்சமென்றும் மசகமென்றும் அபிமாகத்துடன் இருக்கின்ற, அந்தஸச்சப்தவாச்யமானபரமாதமா அனுஸ்வருபியாய் சராசரங்களுக் கு காரணமானபடியால் நீஅவனுக்கு சரீரபூதனென்று சொல்ல அப்பொழு தன்வே தகேதே என்பவள் தகப்பீணப்பார்த்தச் சொல்லுகிறுன். அதாவது ஒரு மதுஷ்யன் தன்னுடையை டீட்டிலிருந்த வருக்றேனென்று சொல்லுகிறுர்போல், நான் பரமாத் மா**வி**னிடத்திலிருர்து வருகிறேனென்று சொல்லக்காண்கிறதில்ஃல. ஆகையா**ல் வே** *ெருரு உதா ஹரணம்* சொல்லவேணுமென்று கேட்கச்சொல் ஓகிருர்.

കുറുപ്പെട്ടുപ്പെട്ടും

മുപോട്ടും പ്രമുത്യായും എ ॥ ക ॥ ചെയ്യും പ്രാമുത്യ പുത്തു എ ॥ ക ॥ ചെയ്യും പ്രാമുത്യ പുത്തു എ ॥ ക ॥

ஆக்கரை இரு 5 11 குக்கரை இரு மாவர்கள் இரு மாவர்கள் இரு வர்கள் இரு வரு வர்கள் இரு வரு வர்கள் இரு வரு வர்கள் இரு வரு வர்கள் இரு வரு வர்கள் இரு வர்கள் வர்கள் வருகள் இரு வர்கள் வர்கள் இரு வர்கள் இரு வருகள் வர்கள் வர்கள் இரு வர்கள் வர்கள் இரு வர்க

സെലായരിലെ ചെയ്യുള്ള പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ ആരു പ്രത്യായ പ്രത്യാ

ஶா-ரா--உலகத்தில் கங்கை முதலான ஈதிகள் மார்க்கத்தால் புறப்பட்டு ஸமுத் திரத்தை அடைந்து பிறகு மேகங்களால் பரப்ரம்ம பானம்பண்ணப்பட்டு பூமியி வரு ஆருபமாய் விழு ந்தும் மறுபழயும் குக்கை சமூதலான நதிரூபத்தை தளித்து மைழுத் நக்கை கிரூபத் கை திரைபத் கிழு குக்களாய் பிறகும் குக்கை என்று யமுண என்றும் அளியுவிருக்கின்றன. அப்படியே சேத நாசெத நங்களும் ஸு வை ஃ வடிந்தி காலங்களில் பரமாத்மாவை அடைந்து பிறகு ராம் பரமாத்மாவை அடைந்து எழுந்திருக்க வந்தோமென்பது அறியாமல். பூர்வவாச ணயால் வ்யாக்ராதி தேறைபிமுநிகளாய் நாம் மெய்யாக்ராதிகள் என்ற அறிகின்றன இப்படி தேகைப்பணுல் சொல்லப்பட்ட சுவேதகேது என்பவன் உலகத்தில் உறங்கி எழுந்தவன் [ஸோ ஹாம்] அவன் தான் நான் என்று அது ஸைந்திக் கிறுப்போல் மரணுத்தரம் அப்படி அது ஸுந்தாகம் காணுமையால் மரணகாலத்தில் சிருந்தாசம்போல் ஐக்மலாசமும் உண்டாகலேஹுமென்ற கேட்கச்சொல்லுகிருர்.

കുരത്തു കുടുന്നു കുടുത്തും.

அவதாரிகை— ஜீவா**க்ம**ாவுச்கு நாசமில்லே செய**ன்**கிற **வி**ஷ**யத்தில் உதாஹாணம் சொல்லுக்ளுர்.**

രൂപുട്ടുന്നു അപ്പെട്ടുന്നു പ്രചര്ദ്ദേഹ് പ്രചര്ദേഹ് പ്രചര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ്ദേഹ് പ്രവര്ദ

் முட-ா-அநேகசாகையுடல் கூடின மாத்திரத்தில் மூலத்திலாவது ம**த்தியத்திலா** வது அக்ரபாசத்திலாவது கோடாஃமுதலான ஆயுதங்களால் பேதித்தால் ப்ராணவா யுடன் கூடியிருந்து எஸுபெருகிறது. எஸ்ரூபகார்யபலத்தால் ஜீவாத்மா மறத்தில் அடிமுடி நுளிவகையில் வ்யாபீத்து மூலபாகத்தில ஜலங்கலால் பாரும்**செய்து அதி** இல் ஸுகாதிகளே அதுபவிக்கிறது என்று அறியவும்.

്മാജന്ഥു എന്നു പ്രാക്കിയുട്ടു പ്രാജ്യ പ്രാജ്യ

பு 0-ரா-இட்படி அடி முதல் நானி வணையில் வியொபித்தி ருக்கிறைஜி வாத்பா ஒருமரத்தில் வந்த பாகத் அத விகிகிறதோ அந்தபாகம் உலர்ந்து மத்தபாகங்கள் செல்லவையாய் காணப்படுகின்றன, எல்லா பாகங்க ோயும் சூழற்கங்களாய் காணப்படுகின்றன, ஆகை யோல் இவ சொருபுகம் ஒலருகிறது. ஜீ வாகாசத்தாலன்று ஜீ வலம்கேதுத்தால் என்று சொல்லுகி ுற்போல் எல்லா புகங்கள் உலருகிறைதற்கு ஜீ வயாகம் காரணமைன்று கொள்ள வே ஹும்.

இவாவெ கூவாவகிலு உல இருபிக ந இவொ இரய கஉகியைவன ஷொ உணிலிலே ச்சா த $_{g}$ இடி நி வைரு க த க $_{g}$ கி வைகு தாக தூல்விலே கூகிக்கெ காஉகியை வனவராமை வாரு விஜாவயக்கி கமாவொலை. கி கி வெருவால ந விஜாவயக்கி கமாவொலி கி கி வெருவால ந கி வெருவால நாக $\|$

ஶா - ரா — இப்படியே ஜீவனை ் விடப்பட்ட மனுயா இ சரீரங்கள் நிக்கின்றன ஜீவாத்மாச்களுக்கு ஒருகோலமும் நாசமில் ஃ பென்று கொள்ள வேணும், இல்லாவிட் டால் உலகத்தில் மணுஷ்யர்கள்கி உறங் எழுந்திருந்து முன் செய்சகாரியத்தி இடைய மிகுதியைச் செய்ய வேணுமென்று சொல்லுகிறதும், ஐந்மாந்தரங்களின் செய்த புண்ணியபலங்கின அறுபவிக்கிறுர்கள் என்று சொல்லுகிறதும் செராத என்று தைக ப்பஞரால் சொல்லப்பட்ட சுவேத கேதே என்பவன் ஸூகுதமாஸ்ச்சப்த வாச்ய மானபரதேவதை நாமருபங்களுடன் கூடின ஜகத்காறணத்வம் எப்படி சேரும் என்று செட்சச்சொல்லுகிறுர். (கூ)

കായചാരുക്കായില്ലെട്ടും.

மு0-நா—பெரிதாய்ப் படுகிறவஸ் துக்கு கு ஆ்டிமமான வஸ் துகாரணமென் கிற விஷையத்தைபார்க்கவேணுமானுல் எதிரோகாணப்படுகிறது லமரத்தினுடையபழத்தைக் கொண்டு வரவேணுமென்று சொல்ல, அப்பொழுது சுரீவைத்தே என்பவன் பழத் தைக்கொண்டுவர அதைபேதிக்கவேணுமென்று சொல்ல, அப்பழுது சுரீவைத்தே என்பவன் பழத் தைக்கொண்டுவர் அதைபேதிக்கவேணுமென்று சொல்ல, அப்படியேபேதிக்க அதில் எனைதபார்க்கிறுமென்று சேட்க வூ கூஷைமையான பிஜங்கள் காணப்படிகேற்கு அன்று சொல்ல அம்பொழுது அதைபேதிக்க அதில் எனைதப்பார்க்கிறுவென்று பேதிக்க வேணுமென்ற சொல்ல அப்பொழுது அதைபேதிக்க அதில் எனைதப்பார்க்கிறுமென்று கேட்க, ஒன்றும் காணப்படுகிறதில் இலைபேதிக்க அதில் எதைப்பார்க்கிறுமென்று கேட்க, ஒன்றும் காணப்படுகேற்தில் இலையனிறு ஸ்வேத்தேதைவைப் பார்த்த உத்தாலகர் சொல்லுகிறுர். ஆலம் பழத்தினுடைய பீஜம்பின்னமானுல் அதினுடைய வு சுத்தாலர் கொண்ப்படாமல் அரேகசாகைகளுடன் கு முன மிரன் வையிக்கிவேணும்.அர்த்பரமாத்மா மீ முறு சுத்தில் விச்வளிக்கவேணும்.அர்தபரமாத்மு பீ பருகுசத்திக்கும் உனக்கு ஆத்மாவாயிருக்கிறது என்று தகப்பளுல் சொல்லப்பட்ட சுடுவதகேது என்ப வண்பரமாத்மா உலகத்துக்குகாரணமானுல் பரத்யக்ஷமில்லாமைக்கு ஹே துவென்று கேட்கச்சொல்லுகிறுர்.

ക**ര**ുക് വെസുസ വേയ്ക്കും.

തമ്പെടുക്കും ഒരു പരുകയിരെ ഉപന്നെ വിത്രം വരുക്കുന്നു. കാരം കുടുക്കുന്നു കുടുക്കുന്നു. കുടുക്കുന്നു കുടുക്കുന്നു കുടുക്കുന്നു. കുടുക്കുന്നുക്കുന്നു കുടുക്കുന്നു. കുടുക്കുന്നുക്കുന

കസുന്നു പ്രമാധരാക്കിക്കായിക്ക് തയെങ്ങ് ക്രോഗ്യാവ് പ്രമാശ്യാക്കിക്കായിക്കാര് പ്രമാശ്യാക്കുന്നു പ്രമാശ്യാക്കായിക്കാരത്തായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കായിക്കാരത്തായിക്കാര

നെവരാ[ി] പ്രത്ഥത്തു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ

அவதாரிகை—உலகத்தில் ஒருவஸ்து ஒருப்ரகாரமாம் காணப்படாமல் வே *ெருரு*ரீதியாய்க் காணப்படுமென்கிற விஷயத்தில் உதாஹாணம் சொல்லுகி*ரு*ர்.

பு பு பாடு அரார் ச் வேத்கே தை வே ராச்ரியில் சலத் தில்லவணத்தை சேர்த்து கானலயில் என்னுடைய சமீபத்துக்கு வரவேணுமென்று சொல்ல அப்படியே செய்து தகப்பஞருடைய ஸமீபத்துக்கு வர தகப்பன் அந்தலவணைத்தைக் கொண்டு வெரவேணு மென்று சொல்ல, அவன் சலத்தில்லவணத்தை தேடிப்பார்க்க அப்பொழுது வைனை ஜலத்தில்லி கமாய் கண்ணுக்கும் கைக்கும் அகப்படவில்ல பென்று தகப்பன் சொல் லுக்குர். இப்படியே ஸதாக்மஸ்வரூபம் அறியவும்.

ஶ௦௦-ரா-இப்படி கையாலும் கண்ணு அம் அறியப்படா தலுவணம் வே ெ ெருரு உபாயத் தால் அறியப்படுகிற ப்ரகாரத்தைக்கொல்லுகிறுர். ஐலத்திதுடைய அடிபாகத்திலும் மத்தியபாகத்திலும் அக்ரபாகத்திலும் ஐலத்தை யெமித்து பானம் பண்ணி அதி எந்தவிதமாயிருக்கிறதென்று கேட்க அப்பொழுது லவணமாயிருக்கிறது என்று சொ ல்ல ததை உத்தாலகளை கேட்டு எப்படி ஐலத்திலிருக்கிற லவணம் கண்ணுதிக்கு விஷயமுகிறதில் ஃ யி ஆப்படியே ஸ்தாவரஐங்கமங்களில் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரதேவதை ஆசார்யோபதேச முர்ஸ்த்ரங்களே விட்டு சகுஷு சாதி இந்திரியங்க ஞெக்கு விஷயமாகாகுதன்ற சொல்ல அப்பொழுது ச்வேதைகேது என்பவன் ஸச் சப்தவுக்சிசியமான பரதேவதை எந்த உபாயத்தால் காணப்படுகிறதோ, அதை உதாரணத்தால் தெறியப்படுத்தவேணு வென்று பிரார்த்திக்குச் சொல்லுகிருர்.

ഷനമെ`മ∸നീഡുടാ⁶ൽു

பயால்ஸாச்டிவு நாயா கத்வரா இரு சிக்கா கடியக்கை கொகிக்கெவிஸ்- இதையமா கத்வரா ஜோச்ஜாயராஜா வுழாயா காவி நழாக்க கு நீகொ உயி நழாகொவிஸ்-ர்ஷ் இக்கா

ഇടു നട ന്നു പ്രത്യായില് പ്രത്യവ് പ്രത്യായില് പ്രത്യവ് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില് പ്രത്യായില്

் பு 0 - ரா — ஏப்படி உலகத்தில் ஒருமநு ஷ்யன் திருடன் கண்களேக்கட்டி சேசு ச்திலிருந்து அமண்யத்துக்குக் கொண்குபோய் சநாஹி தமான ஸ்தலத்தில் விட அப் பொழுது அந்த மனுஷ்யன் திக்ப்ரம்மத்தை அடைந்து நாலுமூல்களிலும் பார்த்து என்ன திருடன் கண்களே கட்டி சநாஹி தமான ஸ்தலத்தில் விட்டா வென்று சொதித்து பிறகு தயாலுவான ஒரு புருஷ்ஞால் பந்தத்தில் நின்று விடப்பட்டு உன்னு டையதேசம் உத்தாபாகத்திலிருக்கிறது அந்தமார்க்கத்ல்லி போறைல் ஸ்வதேசத்தை அடையலாமென்று சொல்லப்பட்டு அப்படியேஸ்வதேசத்தை அடைந்தை சுகைந்களே அதுபவிக்கிறுப்போல் சேதநர்கள் கர்மங்களாகிற பாசங்களால்கட்டப் பட்டு சம்சாரபாதையே அதுபவிக்கிற காலத்தில் பறமாத்மாவினுடைய அது கர்துறைத்தால் நல்ல ஆசாரியீண அடைந்து அவருடையஉபதேசத்தால் ஸ்வஸ்ரூப ங்கீளையும் பரமாதம் ஸ்வரூபத்தைதயும் அதுவங்கிக்கிறுர்களோ அப்பொழுது சரீர விமோசனகாலத்தில் பரமாதமானை உடைகின்றன சரீரம்போன பிறகு ஜீவாத்மாக்கள் பரமாதம் ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றன என்கிறவிஷயம் தேஹமே ஆக்மாகிகள் பரமாதம் ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றன என்கிறவிஷயம் தேஹமே ஆக்மாகின்றை சுங்கைக்கு ஸமாதானம்சொல்லுகிறுர்.

കായവളുടേഗ്തുവേത്തും.

പെ-പ്രാൻ ഉരുവേദ്യം വേദ്യം ഉടിലുന്നു. പ്രാഹ്താരു ഉടുന്നു. പ്രാഹ്താരു ഉടുന്നു. പ്രാഹ്താരു ഉടുന്നു. പ്രാഹ്താരു പ്രാഹ്താരുന്ന് പ്രാഹ്താരുന്ന് പ്രാഹ്താരുന്ന് പ്രാഹ്താരുന്ന് പ്രാഹ്ത്ര പ്രാഹ്താരുന്ന് പ്രാഹ്ത്ര പ്രാഹ്താരുന്ന് പ്രാഹ്താരുന്ന് പ്രാഹ്ത്ര പ്രാഹ്ത

முடு-ரா—ுமாணபோதையை அதாபவிக்கிற புருஷஃண தன்றுடையை பந்துக்கள் ஸமீபத்துக்கு வந்து என்றீன நீ தெரிந்துகொள்ளுகிகுயா என்று சுற்றிக்கொண்ட சமயத்தில் எதுவரையில் வாக் மத்தியிலும்வந்து ப்ராணனிடத்திலும் ப்ராணன் தேஜ்ஸ்சுலும் தேஜ்ஸ் பரதேவதைனிடத்திலும் அதுவரையில் தெரிந்துக்கொள்ளு கிகுன். ஸச்சப்தவாச்ய மான பரதேவதையை வாகிந்திரியும் மரோமார்கத்தால் அடைகிறதோ அப்பொழுது புருஷண்ஒன்றையும் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்ல உலகத் தில் சநங்களுக்கு தேஹுமே ஆத்மாஎன்கிற அபிஸந்தாநத்தால் அநர்த்தம் வருகிறதும் ஸதாத்மகத்வாபி சந்தாநத்தால்புருஷோர்தப்ராப்தியுண்டாகிறது என்கிறவிஷயத்தை உதாஹாணத்தால் தெரியப்படுத்து இடைமைன்று கேட்கச்சொல்றுகிகுகும்.

குமுழொவமுள்ளன்.

പെല്ലാൻ ഉയുന്നു ഇത്തു പ്രത്യാപ്പുള്ള പ്രത്യവുള്ള പ്രത്യവുള്ള പ്രത്യാപ്പുള്ള പ്രത്യവുള്ള പ്രത

ക്രണ്ടു ക്രസ്യായുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ

ബംവരു മുള്ള പുടയുള്ള പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്തു പുടുത്ത ആ ചൂം പുടുത്തു പുടുത

ஶு - ரா- உலகத் தில் ஒரு புரு ஷன் என் னுடையவீட்டில் **திருடன் பி**ரவேசி**த்** தசிலவ**ஸ்** த**ெ**சாண்டு போஞன் என்ற சொல்ல, அப்பொழு த**ா**சபடர்கள் ஒருவ**னிடத்கில்** ஸம்சயப்பட்டு அவனே பிடித்துக்கொண்டு போகிறகாலத்தில் வழிகடுவில் சிலர் இ வன் என்னகுற்றம்பண்ணிடைனென்றுகேட்க, அப்பொழுத படர்கள் இவன்ஒருவரு டைய தகங்களே அபஹரித்தானென்ற சொல்லி இவனே சோதிக்கிறதற்காக ஒரு அய விண்டத்தை தப்தமாகப் பண்ணுங்களென்று சொல்லிக்கொண்டே அதைக் கொண்டுவருகிருர்கள். அப்பொழுது இவன்திருடியிருந்தால் நா**ன் திரு**டினேனென் று சொல்லு கிறவார்த்தை அஸக்யமாகிறது அஸக்யாபிஸ் ந்தியுடன் அதை ஸ்பரசித்தா ல் தஹிக்கப்பட்டு படர்களுல் ஹிம்சிக்கப்படுகினுன். அப்படி திருடாவிட்டால் இதை வார்த்தை ஸத்யமாகுறது அதனுல் தஹிக்கப்படாமல் படர்களால் விடப்படுகிறுன். எப்படி ஸைத்யாபி ஸைந்தியுடன்கூடின புருஷன் பரசுவை ஸ்பர்சித்து தேகிக்கப்பட்ட மாட்டானே. அப்படியே உலசம் சகத்ஸதாத்மக மென்று அபிஸர்தானத்துடன் கூடி ன புருவுன் ஸம்ஸாரிகஷ்டத்தை அநுபவிக்கமாட்டா**ன்**. ஆகையால் ச**ராசரங்**கள் அவனுக்கு சரீரபூதங்களென்று சொல்ல அப்பெ-ழுது ஆசாரியனுடைய வசாத்தா ல் ச்ஷேதகேது என்பவன் பரமாத்மாவை தெரிக்குக்கொண்டான். (P)

மத்வபாஷ்யம்—இந்தப் ரபாடகத் கில் ச்வேச கேதே வைப்பற்றின புராண வசன ங்கள் விசேஷித்த எழுதப்பட்டன. மேலும் ஜீகவச்சர பேதங்களுக்கு யாதள்கள் கோட்டப்பட்டன, பேதமே (அததத்வமனி) என்று பேதவி பாகமாயை பேதமேசொல் லப்பட்டதென்றும் பேதத் திற்கே த்ருஷ்டார்தங் கூறப்பட்டதென்றும் அபேதத்திற் கு ஒருத்ருஷ்டார்தமும் சொல்லப்பட்டதில்ல என்றும், அபேதமாய் நீணப்பவர்களு ச்கு மகாபாபமுண்செடன்று அகேக புராண வசனங்களெ முதப்பட்டிருக்கின்றன.

> உதிறாரெயாமெறு வடிஷ்ஷி ஷஷ்:வூரவாமக ஹ ஜா ஆ:. ஆருவது ப்ரபாடகம் முற்றும்.

ஆ குட்ட முறையாக்கு.

உாதொறெ∕ுரவகிஷ்க ஸ்வூஃ்வ வா⊙கஃ.

-6-122-5-

കുരപ്പെരുട്ടി ബ്യൂട്.

னானாரு^{த் கூ}டு உழையாளூத் உ உண்ளை வீ்்வஊு ி. ஓ அ ∥ க∥ கழு வுறை வை துரு பை பாணை பக்ஸ ம் ≅ு படி∘ ஊடிக்ண ஒ தொட

(புப0-ஹா-பார-ஹா.) மாதிரவீசேஷோச்சாரணம் செய்துகொண்டே நாரதமகா முனி ஸக்தகுமாரிடம் சென்று, அவரநிர்களுக் கொல்லும்படி நியமீக்க, தனக்கு நான்கு வேதங்களும், இதிஹாஸ் புராணங்களும், வியாகாணமும், ச்ராத்தகல்பமும், கணிதமும், உத்பாதலுநாகமும். சிதிகினாயடுகிற மஹாகாவாறிசாஸ்திரமும், தர்க்கசாஸ் திரமும், ஏகாயாமும், திருக்கிறிசாஸ்திரங்களும், குடுவித்பையும், சங்கீதவித்பையும், வைக்க கிரமும், தநாவேதமும், ஒயோதிஷமும், சருடவித்பையும், சங்கீதவித்பையும், வைத் தியசாஸ்திரமும் தெரியும். இவையெல்லாமறித்து மாத்மஜ்ஞானமில்லாமல் சோகித்திரு கிரிறன். ஆனையால் நானரிச்ததத்த மேல் சோகத்திருமையும், ஆத்மாவை யுபதேசிக்க வேண்டுமென்றும்,ஆத்ம ஐஞானத்தால் சோகத்திருமென்று தங்கினப் போல்வார்சொல் லக்கேட்டிருகதிறகொன்றும் சொல்ல சிரிக்த தெல்லாம் நாமமென்றுர்.

(ரால-ஹா-ரார-- ஜா.) இப்படிக்கைவ்லாம் நாமமாகையால் காமமே ப்ரம்மமென் றுபாஸி க வேண்டுமென்றம் அப்படி உபாலி ந்தவனுக்கு நாமமுள்ளவிடமெல்லாம் காமசாரமுண்டாகுமென்றுஞ் சொன்ஞர். ாமமே ப்ரம்மமென்றுபானிச்சுவேண்டு மென்று சொல்ல நாமத்கை விடச் சிறந்ததில்‰ோவென்றுகேட்சு, உண்டென்ன அதைச் சொல்லுமென் சூர். ಕಾಣಕೃತ್ಮಾಲ್ವಾಯು.

(vro-ஹா-ரா-லா) அளச்கு வைசல வேதுக்கினாரும் வைசல சார்விரக்கினாரும் வெ கூப்படுத்துகின்றது. ஆகையால், வசல விலையக்குறும் வாக்கிறுகேயை தொக்கிக்கப்படு கின்றன. வாச்கை விட்டால் வத்யார்குதுக்க கொள்றுமே வந்பட மாட்டாவென் தம், ஆகையால் வாச்கைக்பே உபாலிச்ச வேண்கிகொன்றும், வாச்கே ட்ரம்மமேனது மாலித்துல், அப்படியை சாமசுறுமுன்டாகு மென்றம் சொக்கே, இதற்கும் சிறுச்தேது ண்டேடுவன்ன உண்டெல்குர். அதைச் சொல்றுகமென்றுர்

ದಲ್ಲಕೃತಿಬ∂ಬೂಡ%.

லிபார்கொய் நென்கு – வாணுயாயு நிகைவாக கூடாவி பயாகார்வாரொவைக்பொர்பி நாட்ளு ஜெக்கு – வாஹெஹில் மகொரிக் ஸொலைப் உகிர் நிகையால் போல் இதிக்கு வின் விகிக்கி இ

(ருறதா-ு - தா,) வாச்கும் வாச்குச்குச் கதிரமான சாமமும் மகோதிரமான சயால் மரமே திறந்தது. ஸசலத்தையம் இசனைறிகின்முனன் ரு. ஆகையால் மரஸ்ணையு பாவிச்சு வேண்டுமென்றம், மரஸ்ணை ப்ரம்மமென்றுபாவிச்சால் அப்படியே காமசார முண்டாகுடென்றம் சொல்ல, அதைவிடச் நிறந்ததுண்டோவென்றகேட்க உண்டென்ன சொல்லவேண்டுமென்றுர்.

കുരുവുക എപ്പുള്ളത്തും.

 കുന്നു പ്രത്യാപ്പു കുട്ടു പ്രത്യേക്ക് ഉപ്പെരുന്നു പ്രത്യേക്ക് പ്രത്യാപ്പു പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യാപ്പു പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ്യവ്യവ്യവ് പ്രത്യവ്യവ് പ്രത്യവ്യ

(முர-ஹா-முரா-ஹா.) மாஸ்ஸைவிட வெக்கப்பி இரர்தன. வங்கல்பித்த பிறகன் இரு மாப்படில் நிலாக்கின்றேன். பின்பெல்லைம் தரதிகமென்பது லித்தமன்றே? ஆகையால் வுகலமும் வங்கல்பத்தி ஒல் ப்ரதிஷ்டை யடைந்திருக்கின்றன. ஆகையால் வங்கல்பத்தை புபாவிச்சுவேண்டும்; வங்கல்பத்தை மபாவித்தால் அப்படியே காம சாரமுண்டாகும். வாலமான லோகர்குனாடம் வங்கல்பித்தபடி யடைகிமுன். ஆகை மால், வங்கல்பிமே ப்ரம்மிமேன் துபாவிச்சு வெண்டுவென்று சொல்ல. அதிலும் சிறந்த தண்டோமென்ன உண்டென்ன சொல்லுமென்றுர்.

കായവാടായുട്ടു അതി.

விதுவாய்வதி, ரயகிகா சொருகாதி, ரயகிகா நிருதாவாக வைந்ததொக்க கலாய்னி [4]

பாராலாது செட்டியது ஃ்டி விடுக்கு அத்து சாறவில் ஒண்டு இது வாறு வைக்கு செர்கு அதி சிரு விடிக்கு இது சிரு விடிக்கு விடுக்கு இது சிரு விடிக்கு விக்கு விடிக்கு விடிக்க

തെരുവാധിന്റെ തുട്ടു പുട്ടി പുട്ടു പുടുമുന്നു പുടുമുന്നു പുടുമുന്നു പുടുമുള്ള പുടുമുള്ള

(முo-லா-மு-ாலூ-) ஆலதவிடச் சிறந்தது சித்தமென்று சிர்தித்துக்கொ ண்டபிறகன்று ஸங்கல்பம் முதலான ஸமல்தமுமுண்டாகின்றது' எத்தவோ படித்தவ ஞாயிருந்தாலும் சிந்தா ஸாமர்த்ய மில்லாதவளே வீர்வாகுக மநிப்பதில்லே. கொஞ்சம் படித்தவனுயிருந்தாலும் சிந்தா ஸாமர்த்யமுடையவஃனடேஜெநங்களே கௌரவீத்த அவன் சொல்லும் வார்ச்தையையே கேட்சின்றுர்கள். ஆனதால் சித்தத்தை யுபாளித்தால் சிந்தித்த லோகங்களே யடைகின்றுன். ஆகையால் சித்தத்தை ப்ரம்மமென் றபாளி க்கவேண்டுமென்று சொல்ல, சித்தத்தைவிடச் சிறந்ததுண்டோவென்ன உண்டென்ன சொல்லுமென்றுர்.

കുന്നു ഒറ്റു പ്രത്യൂട്ട്.

ന്യൂ പ്രത്യായി 🏗 🗎 ത്രുക്കുന്നു പ്രത്യായില് പ്രത്യാ

(முn-ஹா-புபு-ஹா.) சித்தத்தாதவிட ச்பாகம் சிருந்தது. ச்பு கம் செய்பவது ச்கு முகாத்ம்யம் கொக ப்பலித்தம் பும்யாதிகளும் மாகாத்ம்யாபேகைகூலி நைற் போல த்பாகம் பண்ணுவதுபோல் கிச்சலமா மிருச்கின்றன. ஆகையால் த்யாகம் ப்ரம்மமென் நாபாகித்தால் சூகல சித்தியையு மடையலாம், த்யுகம்வது விசி.செகுமில்லாமல் ஒன்றைப்பற்றி வருதிற சிர்வது. என்று செரல்ல, இனதவிட மேலுண்டோகென்ன உண்டெகுன் சொல்லு மென்றுச்.

ಹಲಮುಖ್ಯಾಕ್ಷಿಕ್ ನಿ.

சீதா குஅதியாக்பளக்குமாலே சூக்கைலால்வி ஆகு நிரி தாமுமானை ஒருபா ஆகிய உடை கினை சின் சின் விறைவர் அகிய உடி காசி கிய சுறு உடி குறு விரு சிய வதிகிய நடை சுடிய விறு மடிய விகிய உடி மூபா ஆகிய உடை சென் கிறிக்கி சின் குறிய நிறிவி குறியில் குறிய விறு காகிய குறிய விறு கிறியில் கிறியில

(ஶ௦௦-ஹா-ஜா-ஹா.) த்யாகத்திலும் விஜேரானம் சிறந்தது. விஜ்ஞானத்திஞல் இருக்^{டே}வைகம் முதேலிய லுமஸ்தத்தையும் என்*ரு ய*றிகின்று என்டுறே? ஆதலால் விஜ் ஞானத்தைசெயே உபாலிக்க**ேவண்டு**ம். இப்படி விஜ்ஞானத்தை ப்ரம்மடுமென் றுபாலிப் பவனுக்கு விஜ்ஞாரஸித்தமான ஸகல லோகங்களோயு மடைகென்றுன் என்று சொல்லை இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்ன அதைச் சொல்லுமென்றுர். கூடா 44_ ° வணுக்

വെറ്റ്യ്ക് | ്ല | മാഫ് പേട്ട് പ്രായം ന്യു എയ്യു പ്രത്യായില് പ്രായം പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക് പ്രായ്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക് പ്രായ്ക്ക്

ಉಲ್ಲಾಟಕಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೂ ಕಾರ್ಡಿಸುತ್ತಾರು ಇತ್ತಿತ್ತಾರಿಗೆ ಕಾರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಇತ್ತಿತ್ತಾರೆ ಕಾರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಇತ್ತಿತ್ತಾರು ಇತ್ತ ನಿರ್ವಾಭಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಸಿ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಸಿ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಸುವ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಸಿ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಸಿ

(முற-ஊ-முர-ஹா.) விஜ்ஞானத்தைவிடச் சிறுச்சதை பலம்; பலத்தினுில பரம் பகரையும் ஐந்லமுழுன்டோதின்றன. ஆருதுல் முறுக்குயேப்ரம்மு மென் றுபாலிக்கவே ண்டும். இப்படிப் பலந்தீசு ப்ரம் மென்று சாலிட்டவன் அதற்கதுகூலமான லோகங்க சோயடைகென்முன் என்று கொல்லை, அதைவிடச் சிறுந்ததுண்டோ கென்ன உண்டை குகைக் சொலுஜுமென்முர்.

ಹಅತಾಪಾತಿವಿದ್ದಾಣೆ.

တောက္ခုအည္းကရာက္ တီးသြီး ရာပတ္သားသည့္ တားလိုတ္တာ့ မူ နူ နဲ့ လောက္ရပ္သက္ေတာ္မိုင္တည္း ရွိေတာ္ ေတာ္သည့္ ေတာ္သမွာ ေတာ္သမွာ ေတာ္သမွာ လာအွဲဥတ္ခင္တက္သည့္ ေတာ္သည့္ အေနာင္ခ်င္တြင္း ေတာ္သမွာ ေတာ္သမွာ ေတာ္သမွာ ေတာ္သည္ ေတာ္သည္ကို ေတာ္သည္ကို ေတာ္သည္ကို မည္သစ္တက္ေတာ္သည္ကို ေတြကိုတ္ခ်ိဳးခဲ့ သို႔ေတြကို ေတြကို ေတြကို ေတြကို ေတြကို ေတြကို ေတြကို ေတြကို ေတြကို ေတြကို

തെകു∪ന്വയ്യു ലൂട്ടയ് തെതെ ബലിന്റെ ജൂട്ടു പ്രടി തെടു വെലയം ബിയ് തെട്ടിം ചെയ്ത്തി തെരു വെട്ടായിലെ അവല്ലാ അള പോട്ടായി തിന്റെ പ്രത്യായി തെരു പ്രത്യായി വെട്ടായിലെ അവല്ലാ അള പോട്ടായി പ്രത്യായില്ലായില്

(மு0-ஹா-முரு-ஸுரு) பலத்து உலிட இர்கம் திறந்தது; வுடுகைன்றுல் மூகல ப்ரவ் ருக்திகளும் அர்க மூலமா யுண்டாகின்றன; ஆனதால் அந்தத்தைதிய ப்ரம்மமென்றபர விச்சு வேண்டியது. அந்நத்தை ப்ரம்மமென் நபாலிர்கிலே மைகல லோசுங்களேயுமடை இன்றுன் என்று சொல்ல இதைவிடச் சிறந்துண்டோடுவன்ன உண்டென்னச் சொல் துமென்றுர்.

ಹಅಘರ್ಣಾಣ.

 അരുതുടുളളുന്നു. അവരെ അതി നുമുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ

(UCO-ஹா-ஸா-ஹா.) அக்கத்தைவிட ஆப்பு இறந்தது; அக்கமும் அப்பிஞுவேயே லித்இக்கின்றது; ஆகையால் அப்பையே ப்ரம்மலிமன் ஐபாலிச் கேண்டும்; அப்படி யுபாலித்தால் அதற்குச்சக்க லோகம்கின யடுடுகின்றுல்; சமராரியாகின்றுன் என்று சொல்ல, இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வெள்ன உண்டென்றுச் கொல்லவேண்டு மென்றுச்.

കുറുന്നു പ്രവാധത്തിലുന്നു.

ெண்கு ||க|| வோக ஒரு ஆக் வாசு உத்தைரி? ச்சு "ரி நாரை என்றி இரு இரு அரி சிரி அ குரி குறியுர்காகிய வண்டிய குடிக்கு அரி சிரி நிரு குறி அரி சிரி அ குரு சிரிய குறிய குறிய குறிய குறிய குறிய குறிய குறிய குறிய அத்தாகை சிரிய குறிய குறி

ை நுதுது (து) வறவேக்குமைக்காகது - குக்குமைகளைகள் தொடித்த ஒடிருக்காலி கடக்கையைத்து - சாண்சு அத்திரைகள் திருந்த இருக்குமைக்கு இரு மாநின் இருக்கு இருக்க

(ரா0-ஹா-ரா-ஊா.) அப்பிலும் செறுஸ்ஸைக சிறர்சிரு: சிறில் வினில் இட்புண் டாகின்றது. மழை பெய்வதற்கு முன் செறுஸ்ஸுக ப்ராடுக்கின்றது. அரசுச் சேறுஸ் கொய்றம்பமென் நுபாலிச்சிவண்டியறு ஆப்படி இடிபடிடில் அரிற்குரிய கொசக சினை யடைகெளுகினேன்று செரல்ல இதைவிடேச் சிறிர்ததுண்கிடம்கொல்லா உண்டெண் னச் சொல்லுமென்குர்.

ಕಲ್ಕಾಗಳಿಗಾತಿವ್ಯವಾತಿ.

സെ ക്രൂട്ടെ പ്രവാധ ക്രൂട്ടെ പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാഹം പ്രവാധ പ

തു പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യായ പ്രത്യായിലെ പ്രത്യാ

. (புற - ஹா - நா - ா.) தேற்றையைவிட ஆகாசம் சிறந்தது. குரிய சந்திரர்கள் நக்ஷத்திரங்கள் முதலியவற்றிர்கொல்லா மாகாசமாதாரமன்றே? சப்தத்தைக்கேட்பது ஆகாசத்திறைவன்றே? இப்படி யடுகமான அதேசயங் கொண்டிருச்சென்றமையால் ஆகாசத்தைப்ரம்மமென் றயாவிச்ச வேண்டும், அப்படி உபாலிப்பவன் அதற்குறகைய மான வோசங்கின் யடைசின்றுன் என்று சொல்ல அதற்கு மேலானதாண்டோவெ ன்ன உண்டென்னச் சொல்லுமென்றுர்.

പര എവസാഹു വയും.

ക്കുവ്യമ്പ് വെക്കുന്നു. $\frac{1}{2}$ ക്കുവ്യത്തു $\frac{1}{2}$ ക്കുവ്യത്തു. $\frac{1}{2}$ ക്കുവ്യത്തു $\frac{1}{2}$ ക്കുവ്യായ് പ്രത്യായ പ്രത്യ

(புப0-ஹா-[பா-ஊா) ஆசாருத்தைவிட ஸ்மாணம் திறந்தது. சப்சாதி ச்ரவணைடும் ஸ்லாம் ஸ்மாறு இ^{ந்}மன்றே?' இப்படி ஸ்மாணச்சை ப்ரம்மடுக்குறு யடித்துபாலிக்கின் மூனே அவன் ஸ்மரிக்கப்படுதென்ற உகல லோசுந்சூராயுமடைகொள்ளுள் என்று சொல்ல, இதைவிடச் சிறந்த தெண்டோவென்ன உண்டெல்ளேச் சொல்லமென்**ருர்.**

നേത്യപ്പാട് സു ബ്യൂ.

കൊടു കുറും പ്രവാധത്തു പ്രവാശ്യായില്ലെ പ്രവാശ

(புப-ஹா-புர-ஹா.) ஸ்மரணத்தைவட ஆசை சிறுந்தது. ஆசையிஞல் தான் ஸைகலை கர்மங்குள்யும் செய்யத் தொடர்குகின்றுன். ஆசையால் ஆசையை ப்ரம்மமென் றுபாலிச்சுவேண்டும். அப்படி உபாலிப்பவன், ஆசைப்பட்ட ஸைசலத்தையுமடைகின் முகொன்ற சொல்ல இதைவிடச் சிறந்ததுண்டோ வென்ன உண்டென்னச் சொல்லு மென்றுர்.

കുരുന്നു പ്രത്യൂപ്പും

 ் (ரு0் ஹா-ரா-ஹா.) ஆசையிலும் தொக்சசு ப்ராணன்; அரங்கள் காபியில் அர்ப் பிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல வகலமும் ப்ராணத்தி லர்ப்பிக்கப்பட்டிருச்சின்றது. ப்ரா ணினே சந்து:ப்ராணமே கமுச ஸாதுகம், மாதாபித்ராதிகளும் ப்ராணனே.

ബ്-ഞ്ചര്യമ്മുണിപ്പാ. പ്രിക്കുര്യ പ്രയായ അവര്യമ്യും എ പു ജി-ഞ്ചര്യമ്മുള്ള വരുള്ള പ്രയായ പ്രയാന് ജ്ചര്യു ഉയില്ലായും അവര്യ പ്രയായ പ്രയായ പ്രത്യായ പ്

(முல-ஹா-ர உா.) ஸப்ராணர்களான மு நாடித்நாத்திகளேத் இரஸ்காரித்த போ.இ லூம் மாக்ருஹைச்பை செய்யவன் என்றுப்போல நிர்திக்கின்றுர்கள். ப்ராணு ஹீநமாதா மீ-்ராதி சிருங்குளா குலத்தால் குத்திணுலும் ஆப்படிகுச் சொல்லுவாரில்ல.

ಯಾತ್ರಾಹಿಸುಕಳಿಸುತ್ತಾರು ಎಗುಹಾಗಾಹುಳಿ ಎಂದು ಇಗಿ ಗಿ ಗಾಲಿಯಾರತ್ನಾತ್ತಾಗಿದ್ದಾರು ಪ್ರಜಾಗಾಹಾಗ್ಯ ಎಂದು ಸಾಧಾನ್ಯ ಕ್ಷಾನ್ ನಿರ್ವಾಧಿಗಳು ಮಾಲಿಯಾಲಿಕಾಗಿ ಪ್ರವಾಗಿ ಪ್ರ

் (ராம-ஹா.ஜா-ஹா.) ஆகையால் வுகலமும் ப்ராணினே; இதையிர்து விசாரி த்து நீச்சமித்தவன் அதிவாதியாதின்றுன். இடில்ன மதிவாதியெல்று யாரேஜும் சொ ன்னுறும் அப்படியே பென்ற ஒப்புக்கொள்ளசென்மேம்.

ಕಾಲಡಿಯಾಬ್ಯಾಪ್ಟಿಕ್ಕಾಳಿ.

(ரு 0 - உர் ரு - உர்.) இட்படி அதிவாதி யாகின்றுன்; ப்ராணவீச்சன்ற இசால் லும்போது மேல் ஜிஜ் நாகைசப் பிறவரசாக இயாவ் வுள் தவர்கி வதிவாதியாயிருப்பவன் இத்ப ப்ரம்மத்தை யுறிந்தவினே யென்று இசாங்ல ஆனு கட்படியே அதிவாதியாகல்வேண்டு மென்ன ஆனுலதை யுறிந்தபின் னதுஸித்திக்குமென்ன அப்படியே ஐதீயுச்சை உபா ஸிக்க விரும்புகிறேவேன்றுர்.

കുരുത്തു കുടുത്തു.

(முற்- ஊ-ரா- ஊா.) விஜ்ஞாரத்தை ஸம்பா இத்தால்மட்டுமே ஸைத்யத்தைப் பற் நின ஆதிவாதி ய[ா]கலாமேயன்றி வேறுவிதமில் ஃரெயன்ன ஆப்படிடுய யென்றுர். பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். சேழ்ப்ராண சப்சத்தில் ஜீவாத்மா வென்ற அர்த்தம் (ரா-பா-த்திலும்)ஸாக்ஷி சித்தென்று (சங்-பாத்திலும்) பேதமாகச் செய்யப்பட்ட தபோல் இங்கும் விஜ்ஞாகமென்று, சாஸ்திரத்தில் விசதமான ஜ்ஞாகத்தைச் சொல்லுகினற்கே ன்று (சங்-பாத்திலும்) தர்சக ஸமாகாகார ஜ்ஞாகமென்று (ரா-பா-த்திலும்) பேதமாகச் செய்யப்பட்டது.

കുനുകുന്നു പൂട്ടുകൾ പൂട്ടുകൾ പുടുത്തു.

யடிபடுவது நட்டு அதா நடித்தில் நடியித்தி விக்ட நடித்து விக்ட அத்து இரு நடியித்தி நடியிக்கு நடியி

் (ஶ௦௦-ஹா-ஶு-ஹா.) மகாம் ஸித்தித்தாலல்லது விஜ்ஞாகம் ஸித்தியாசென்**ன அப்** படிக்கு மகாகம் செய்கிறேடுளைன்றுர்.

കായമാതികുന്നുമിം ശാം വേളത്ത് ം.

നട്ടെയുള്ള പ്രത്യമുള്ള പ്രത്യമുള്ള പ്രത്യമുള്ള പ്രത്യമയായുള്ള പ്രത്യമായുള്ള പ്രത്യമയായുള്ള പ്രത്യമയായുള്ള പ്രത്യമ

(முற-ஹா _{பு}ரா- _லா.) மாத்திற்கு ச்ரத்தை வேண்டுமென்று சொல்ல அப்படியே என்*மு*ர். ச்ரத்தை என்பது த்வரை யென்று ஞீபாஷ்யகாரர் கூறுகின்*மூ*ர்.

കുശമിംഗ്നം വേത്ത്ത്.

(முo- ஹா-முா- ஹா.) நிஷ்டை பென்பது ச்ரத்தைக்குக் காரணம்; அதுவேண்டை மென்னே அப்படியே பென்குர்.

കുല്ലാണു കുമിം ഗ്രൂജ് 8,

(ரு0-ஹா-ரா-ஹா.) நிஷ்டைக்கு ஹேதுவாயத க்ருதி பென்றம் அந்**த க்ருதி** வென்பது யத்தமென்றும் கொல்லப்படன. அது வேண்டுமென்ன அப்படியே **யென்றுர்.** கூழுஉரவிலு வேண்டு.

யடிாவெஸ்-வால் உடுக்கொர்கி நாஸ்-வ் இறாக்கொகி ஸ்-வலில் ஹாக்கொகிஸ்-வ் தெவவிலி ஜாஸி கவ், சிகிஸ்-வ் உற வாவிலி ஜாஸ் உகி ||க||

(முo-ஹா-ராஹா.) ஸு-கமின்ன தென்று அறிந்து யத்நப்படுகென்றமையால் ஸு-க த்தை யறியவேண்டு மென்று சொல்ல, அப்படியே யென்றூர்.

കുധക്വിവായിം സംബ്ലൂത്തി.

ട്രു ചെയ്യുള്ള പ്രസുമയിട്ടെ പുരുന്നു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു വരു പുരുത്തു വരു പുരുത്തു പുരുത

(ஶ௦௦-ஹா-ஶூா-லா.) அவ்பம் ஸுகமல்ல. அதிக ஸுகமே ஸு**கமாகும். ஆகை** யாலகையே அறியவேண்டுமென்ற சொல்ல, அப்படியே **யெ**ன்மூர். பதார்வயார்த்த பேதங்கள். அல்பஸு கமதிக த்ருல் ஹ ஹே தவாகையால் துச்க ஹே துவாமாதலால் ஸுக ஹே தவன்றெனத் தள்ளப்பட்டது என்று (சங்-பா-த்திலும்) உத்தம ஸுகத்தின் சிறப்புத் தோன்ற இதர ஸுகம் கீர்திக்கப்பட்டதென்று (ரா-பா-த்திலும்) சொல்லப்பட்டது.

കുരുത്ത**ു**.

சூல்து தீரத்சா உதுகு இது || க|| தை உசுத் இது வர்க்கு உதிக்க விறியாக இது சுக்கு விறியின்ற விறிவியின்ற விறிவியின்ற

(ருo-ஹா.) உர்த உத்தம ஸுகம் எப்படிப்பட்டதென்றுவ் பேத ஜ்ஞாகமாகிய த்வைத மென்கிற ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ஸ்தாகமான மோக்ஷ ஸுகமென்கிற ப்ரம்மாச்ம ஸ்வரூபமென்றம் அர்த ப்ரம்மாத்ம ஸாகூடிரத்கார முண்டானபோது மற்டுறுன்றைக் காண்பது செட்பது முதலிபவை ஏற்படாவென்றும் இர்தச் சுருதிக்குக் கருத்து. இதி பூம ஸுகமின்னதென்பதற்காகக் குறிக்கப்பட்டது.

(நா-ஹா.) பரமாத்மாவாகிய ப்ரம்மத்தை யதுபவிக்கும்போது இதர இஸ்துக்கின நீளேக்கும்படி யிராது. ஆதலா லது பூமனுக மென்னப்படுகின்றது. எதை யதுபவிக் கும்போது சீனேவு மற்றென்றை யதுபவிக்க விருப்புமோ அது அல்பம். அந்த பூமஸுகம் சுயம்ப் நில்தடிதமா யிருக்கின்றது. மற்றென்ற அதற்கு ஆதாரமாகமாட்டாது. இத குல் செதார சேதாக்களுக்கும் ப்ரம்மத்திற்கும் அபேசம் முதலியவை சங்கிக்க வழி யில்லே, இத்தப்படி விகிஷ்டா த்வைதமாகின்றது.

ပြောက္ခရုိသားခဲ့တာကြဲေနာက္သြားနဲ့ဝန္သြားတာကို ေရးကေတာ္။ ေဆြးနန္းကားကို ျပန္ေကာ္ေနြးသည္ လုိက္ေတြ ကို မိမိေတာ္ေသာျပင္းကို ေႏွာကုိ ရုက္လုိသ္ ေနာ္နွာကို မြန္းေတြ ေတြ ေတြ ေျပာင္းကြား

(முo-ஹா.) பூம்ஸுகம் அராதாரமென்பதை மெய்ப்பிக்கில் நகழ்கு ஒன்றை மற் முன்ற அடைர்திருக்கு மேயல்லது அபேதப்பட்ட பொருளுக்கு ஆதாராதேய பா டீம் எது

(ரு-ா-ஹா.) உர்வுழும் பூமலு கத்தில் இதாபிக்கப்பட்டிருக்கின்று தே யல்லது தேவந்நிலிதற்கு ப்ரதிஷ்டை யில்இல. தன்னிலும் ப்ரதிஷ்டை யில்இல. அசாதாரமாயி ருக்கின்ற தென்று சுருத்து.

കയപാളയിംഗ്യൂത്തും.

ELOELS ELOSOBA p ena 18 q | # ||

The subgrand properties of the subgrand of t

(ரு 0- ஹா-ரூ ா- ஹா.) அர்ச பூம் ஸுகமானது மேலும் பேழம் மற்றுமுண்டான எல்லா இடங்களிலுமுண்டா யிருக்கின்றது. இனி அஹங்காராதேசம் சொல்லப்ப ே றது. கானே கீழும் மேலும் பின்னும் முன்னும் செர்கும் வடச்கும் ஒருக்கிறன்; கானே மெற்லாம்.

பதார்வயார்த்த பேதங்கள். ஜீவன் வேறு, பரமாத்மா வேறு என்கிற சங்கையுண் டாகாமவிருப்பதற்கு நானே ப்ரம்மமென்று உபாவிச்சுவேண்டு மென்று அடைக்கார தேசம் தொடங்சப்படுகிறதென்று (ுங்-பா-த்இலும்) பரமாத்ம சரீரமென்று தன்னே யுதிய வேண்டுவதற்கு அமங்காராதேசம் சொல்லப்படுகின்றதென்றும், ஜீவ பரமாத் மாக்களுக்கடேதம் இங்கு சொல்லப்படவில்லே யென்பது ஸ்புடமாய் விளங்குகின்றதெ ன்றும், அப்படி அபேதமாயிருந்தால் (அஹமாதேசு) என்றிருக்குமென்றும் (அஹங்கா தேசு) என்றிராதென்றும் (ரா-பாத்திலும்) பேதங்கள் காண்க

(ரு 0 - ஹா - ஶா - ஹா.) அபேதோபாளைம் செய்தால் முர்திக்கு வழியென்ற சங் கரபால்,வத்திலும் சரீர சரீரிபாவச்தையுபாலிச்சு உேண்டுமென்ற இராபாத்திலும் சொ வ்லப்பட்ட த. மேலும் அப்படிச் செய்யாதவர்சளுச்கு ஸம்ஸாரமென்ற இரண்டு பாஷ் யங்களிலும் சொல்லப்பட்டதென்றறிக•

ಹಅಘರ್ಷಿಯಿಂಬ್ ಕೆಬ್ರಹ್ ಕೆ.

(முல-ஹா-முர-ஹா.) ப்ராணன், ஆசை, ஸ்மேரணம், ஆகாசம், சேஜ்ஸ்ஸு-, அப்பு, உச்பத்திஸயங்கள், அ்நம், பலம், விஜ்ஞாகம், த்யாகம், சித்தம், ஸங்கல்பெம், மங்குஸு-, வாக்கு, நாமம், மந்த்ரங்கள், சர்மங்கள் முதேவியவை யெல்லாம் ஆத்மாவி னிடத்திவிருந் தண்டாகின்றன என்ற பெரலிக்கவேண்டும்.

பதாக்வயார்த்த பேதங்கள். உபானைகணே ஸ் துதிப்பதற்காக ஸ்ரூஷ்டி செய்கிரு சென்ன்று சிறப்பிக்கப்பட்டதெனச் சங்-பா-த்திலும் அஹங்ச்ரஹஸாமாகாதி கரண்யத் தை ஸ் திரப்படுத்துவதற்காக ஸ்ரூஷ்டிகர் த்ரூத்வம் கொல்லப்பட்டதென்ற ரா-பா-த்தி லும் சொல்லப்பட்டன்.

(ூ0-ஹா.ரா-ஹா.) இப்படிச் சொன்னபடி க்ரமமாயுபாஸிச்சவன் முக்தி யடைஙென்*ரு*ன்.

பதாக்வயார்த்த பேதங்கள். ப்ரம்ம ஸ்வரூபமே இந்த உபாஸகனுமாகின்றமை யால் இவனே பரமார்த்த தசையில் எகரூபியாகில் ூன். ராகத்வேஷங்களே வீட்டால் ஸத்வத்தியாகின்றது என்று சங்-பா-த்திலும் முக்தலுக்குக் கைங்க:்யத்தைச்செய்யும் பொருட்டாகத் திவ்ய தேஹமுண்டென்றும், அப்படிப்பட்ட திவ்ய தேஹ ப்ராப்திக்காக இப்படிப்பட்ட உபாஸுகம் செய்யவேண்டுமென்றும், அந்த உபாஸுகத்திற்கு ஸத்வசுத்தி வேண்டுமென்றும், ஸத்வசுத்திக்கு ஆசார சுத்தி வேண்டுமென்றும் இராமாது ஐபால் உயத் திலும் சொல்லப்பட்டன. ஸுகத்குமாரருடைய உபதேசம் முடிக்தத என்று தெளிக்து கொள்க.

சாந்தோக்யோபநிஷத் ஏழாவதுப்ரபாடகம் முற்றிற்று.

வாடு≦ாடு திரவாழின் கருட் ஓரி **பட**் ஆ?

കുരപ്പായോട്ടിച്ചത്തും.

യു കാറു കുടുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തുത്തു പുരുത്തു പുരുത്ത

(பும0-ஹா.) கடுக்க எழாவது ப்ரபாடகத்தில் ஆக்வைத ஸ்வரூபமெல்லாம் சொல்லப்பட்டது; கிர்க்குணம் ப்ரம்மமென் நம் சொல்லப்பட்டது; ஆயினும் மந்தபுத்திகளுக்கு அபரிச்சின்றுத்வைத ப்ரம்ம ஜ்ஞாருமில்லாமையினுலும் குணமுள்ள வஸ்தவையே விரும்புவர்களானதாலும் தஉறை பரிச்சேசமும் ஸத்யகாமாதி குணங்களும் சொல்லப் புடுதின்றன. எவென்றுல் எப்படியாயிலும் ப்ரம்மத்தினிடத்தில் உருசி வருவைதற்குக் காரணம் தேடப்படுகின்றது. வைராக்கியத்தையமுபதேசிக்க வேண்குமென்றும், அர்ச்சிராதி மார்க்கமும் சொல்லசிவண்டு மென்றும், இர்த எட்டாம் ப்ரபாடகம் தொடங்கப் படவேண்டும். ஹருசயம் வீடென்றும், சிரீரம் புரமெக்கிறும் ரூபிக்கப்பட்டன. இர்தப் பட்டணத்தில் ஆசாசமென்று ப்ரம்மம் காணப்படுகின்றது. ஆகையாலதை யறிந்து தீயாநிக்கவேண்டுமென்று கருத்துக்காண்கேவேண்டுமென்று கருத்துக்காண்க்கவேண்டுமைன்று கருத்துக்காண்க

(ரா-ஹா.) ப்ரம்மமும் தஊர புண்டரீ சுத்தி லுபாஸிச்சுப்படவேண்டு மென்பதம் சொல்லப்படுகின்றது. இதின் விரிவை சாரீரக பாஷ்யத்தில் சண்டுகொள்க.

பதாந்வயார்த்தபேதங்கள். இர்தப்ரபாடகம் உபஸம்ஹார ப்ரபாடகமா யிருக்கின்ற மையால் இவ்விடத்தில் ப்ரமார்த்தா த்வைதத்தைச் சொல்லவேண்டுமாதலால் அப்படிச் சொல்லாமல் விசிஷ்டாத்வைதத்தையே இந்த ப்ரபுடக முழுதும் சொல்லியிருக்கின்ற மையாலி துவே இந்த உபரிஷத்திற் கபிமதமென்று வெளியாகின்றதென்று புத்திமான்க ளுதித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

തുട്ടു പ്രധ്യായത്തി തുടുത്തി പ്രവാശ്യായ പ്രശ്യായ പ്രവാശ്യായ പ്രവ

ന് എന്നു പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്രം പ്രത്യാക്ക് പ്രത്രം പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ

கு தெரு நிற்ற நிற நிற்ற நிற்

எட்டாமபரபாடகம்.

സബ്രായ് പ്രയാത്ര പ്രതാത്ര പ്രയാത്ര പ്രയാത്ര പ്രയാത്ര പ്രയാത്ര പ്രതാത്ര പ്രത്ര പ്രതാത്ര പ്രത്ര പ്രതാത്ര പ്രതാത്ര പ്രതാത്ര പ്രത്ര പ്രതാത്ര പ്രത്ര പ്

(முல-ஹா முர-ஹா.) இது கேட்ட சீஷர்கள் சிர நாசா திஃளால் அது நகியாதோ வென்று கேட்டால், இந்தச் சரீர்த்தினுடைய ஐரையிஞல் ஐராதிகள் அதர்குக் கிடைச்ச மாட்டாது. அபஹதபாப மத்வம் முதலிய குணந்களுக் கிடமாகின்றது. அதை யடைந்த வர்களுச்கு யதேஷ்டமாய் ஸகலமும் கிடைக்கும்.

മും പ്രയായുട്ടു പ

(மு0-ஹா-முர-ஹா.) சர்மார்ஜித ூகல லோகங்கூருயும் அழிர்து போமவை பெயன் றும் அதற்கு த்ருஷ்டார்தம் இர்த லோகத்திலே பார்த்துக்கொள்ளலாமென்றும் ஆச்ம ஜ்ஞாரத்தை யுடையவன் ஸத்ய குணங்கீன டிபாலிப்பவன் ஸர்வலோக காமசார முண் டாகுமென்றும் அந்த உபாஸு மில்லாதவனுக்குக் காமசாரமுண்டாகா சென்றும் சொ ல்லப்பட்டன.

കുന്റുളാനു വയ്ക്കും.

ல் நீதெறவித $_{
m J}$ வொகெறலைவணெ $_{
m S}$ வீயதே.க \parallel க \parallel கலய ${
m d}_{
m S}$ $_{
m J}$ ென் **கெ ந ഡം പ**ണ്ടെയ്യമെ ∥≥∥ ക്രധ്യമ്യ_ു നമു തൊടക്കെ கூறா செவாஸ்) உாகாஸ்? - திஷ் நீகொ உராகு சொகெ க வைவ னெறா உணிய கெ ⊪ா க கு கு மும் தில் வந்திலாக கா செ வாகு வரிக்க வர்கள் காக கில க்கை வரிக்க வரிக்க கில க்கை வரிக்க ஸ் வார் ஸ்ரீ- திஷ் திசை நல்லாறி இரகெ நல்ல வகொ ${f 2}$ வீய் கெ ${f J}$ ச ${f J}$ க**ுப** திஸவிடு®ாககா சொலவ தி ஸ்கை இரசெ வாஸ், ஸ்வாய்ஹ் உதிஷ திதெ உலலவிலாகெ உலை வெளொ? ஊீய்தெ∥ரு∥ கழ்ப் \$ உர்சாற இலா ၾကာေငြးကေသဆါ လာ၀နာေျပြခုသက္လာျပည္ေႏြ ခြဲေျသာဒီ-္မွာ ရန္ အခြဲသည္ ျပည္ေႏြး കുടെ അവുക്കാരം പെട്ടെ പ്രത്യാക്കി കൊണ്ടുന്നു. ആവുക്കാരി പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്ര പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക്ര പ്രത്ര പ്രത്യാക്കാരി പ്രത്യാക്കാര உவ்கி வலகு இர்வாஸ் வர்வாக நடிக்கு கவிற்கானவா நடு மா கெ நஸ்டவேணாஃஹீபதெ ||எ|| கம்ப்வில் தவாவித் நிறோககாலொவைதி வியஸ்?- திஷ நிதை நஸ்கொகை நஸ்வணெர? வீயதெ || தேர் ஸ்கூத் திருந்திக்கு நல்ல விருந்திக்கு நிறுவிக்கு நிறுவிக்கு நிறுவிக்கு நிறுவிக்கு நிறுவிக்கு நிறுவிக்கு ந ஷ திடு த நவல்வ ஹொஃஹி பதெ ||க்டி

(ரு O - ஹா - ஹா - ஹா .) ஸகல லோகங்களே யதேஷ்டமா படைகிருடுவெண்பைதைத் தனித்தனியே பிதா, மாதா, ப்ராதா, ஸ்வலோ, ஸகா, இந்தமால்யங்கள், அந்நபாடங்கள், இதவாதயங்கள், ஸ்த்ரீகள், இப்படிக்கு எந்த லோகங்களேயும் ஸங்கல்ப மாத்திரைத்தால டைகின்றுகென்று கருத்து.

ടമ8ൊബു കുറും കാഴാനു പ്രചായ പ്രചായ പ്രചായിലെ കുറും കാഴിയ കുറും ചെയ്യുന്നു. അടിയ മായിയ മായിയ പ്രചായിലെ കുറ്റും പ്രചായിലെ പ്രചാ

(மாO-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஸத்ய காமங்கள், அர்ரைதமாகிய மாயையிஞல் மூடப் பட்டிருக்கின் ரமையால், அறியப்பஇவெதில்ஃ. இப்படியே லோகார்தேரத்தை யடைந்த புத்துவர்க்குங்கினயும் ஹருதயத்தில் தன்னி வீருந்தம் காண விரும்பியும், ஆண்பதில்ஃ.

(நாஹா) செர்மத்தினு லழுந்திய ஜ்ஞாநமுடைய ஜீவாத்மாவினுல் பரமாத்மாவி னுடைய கல்யாண இத்ய குணங்கள் ப்ரசாசிப்பதில்?ல. ப்ரேதர்களான பந்துச்சிளேயு மடைகின்முனில்?ல. ஸைத்யமான சுர்மம இவ்ருத்தமானுல் ஸுகலைத்தையும் ஸங்கல்ப மாத்திரத்தா லடைகின்முனென்பது கருத்து.

അറ്റപ്പെടുന്ന് ഇട്ടുവള്ള മത്യുപ്പുക്കുന്നു പ്രി ഇട്ടുവള്ള പ്രത്യായും പ്രത്യാ

் முo-ஹா-முா-ஹா.) ப்ரதிதிஈழும் நீத்ராஸமயத்தில் ஆர்தப்ரமம்மத்தை யடை ந்து சொண்டிருந்தும், நிதியுள்ள பூமிழின்மீதா நடந்து கொண்டே நீதியை மறியோதிருப் பதுபோலவே யறிகிறதில்லே.

பாதாவயார்த்த பேதங்கள். அக்குதை சப்தத்திற்கு முன் ச்ருதியைப்போல அர்த்த பேதங் காண்க.

ு (மு0-ஹா-ஞா-ஜா.) ஹ்ருசயத்தில் இர்த ஆச்மா வர்ச்திச்கில் முனென்ன சறீர்சால் ஸ்வர்ச்ச லோகத்தை யடைகின்முன்.

8m = 38m = 38m = 3m = 3m= 3m = 3m= 3m = 3

(முல-ஊ-மா-வை.) இப்படி யறிக்க ஆக்மா இர்த சரீரத்தில் நீன்றம் பரஜ்யோதி ஸ்வரூபக்கை யடைக்கு ஸ்வரூபம் பெற்றவளும் உற்வலறுகின்றுன். இதுவே அம்ரூ தம், அபயம், அம்ருதாபய ஸ்வரூபமே ப்ரம்மம். அர்த ப்ரம்மத்திற்கே ஸைத்யமென்று பெயர்.

(பு0-ஹா-புரா-ஹா.) ஸத், த, யம் என்ற மூன்றகூரங்கள் கலுத்து ளைத்ய மென்றுகின்றது. முதலாவது அம்ருதம், இரண்டாவது மர்த்யம், மூன்றுவது இவ்வி நண்டையெமடைவது. ஆகுகயா லிப்படி யேறிந்தவன் ஸ்வர்க்கத்தை மடைகென்றுன்.

കുരുന്നും പുരുത്തും.

. കുരുന് കൂടുന്നായ പ്രത്യായ പ

(பூர்0- ஊா-ரா-ஊா.) இந்த பரமாத்மா ஸகல லோகந்களுக்கும்னேது. எல்லாலுற் றையும் தரிபபவன். அபஹதபாப்மா. இந்த ப்ரம்ம லோகத்தை யடைர்சவனுக்கு ஒரு தோக்கமுங் கிடைக்கமாட்டாது.

ബ അരത്ഥും ∥ട∥ മുട്ടും പ്രാവുള്ള പ്രവുള്ള പ്രാവുള്ള പ്രവുള്ള പ്രവു

(முn-ஹா-முா-ஹா·) இந்த ஸேதுவை யடைந்தவனுக்கு இராப் பகலென்கிற பேதமில்லா**மல்** எப்போதும் எல்லாம் ப்ரகாசிச்கும். அதாவது ஸர்வஜ்ஞனுகின்முன்.

 $_{2}$ ചെയ്യായെ പ്രത്യേഷയ്ക്കുന്നു. അവ്യായ് പ്രത്യേഷയ്ക്കുന്നു. പ്രത്യായ് പ്രത്യായ്

(மு0-ஹா-முர-ஹா.) இக்கப்படி யஜிக்து முக்கணைவனுக்கு ஸைல லோகங்களி லும் காமசாரமுண்டாகின்றது.

കുയപുള്ളോ?ുവത്തും.

ട്ട് ഞാറുന്ന് അരു ബ്യാര്ഡ് പ്രൂപ്പു പു മുത്തുക്കു പു പ്രൂപ്പു പ്രമാധ പ്രമാധി പ്രമാധി

(மு0-ஹா-நூர-நூர்.) ப்ரம்ம சர்யத்தினுல் ஸகலத்தையுமடைகென்முர்கள். தவை யே யஜ் ஒமென்று சொல்லுகின்முர்கள். இந்த ப்ரம்மசேர்யத்தினு லாத்மாவை யேடை கின்முன்.

ന്പ് ഉത ഉട്ട് അതുവുന്നു തുരു ത്രായുട്ടു ആഴിയു മഹരു പ്രത്രമ ഉത്തിത്ത എയ്യും ഉട്ടായ പ്രത്രമായുട്ടു ആഴിയും വിജ്ഞ മ അവയും ഉപന്നെ പ്രത്രേഷ്ട്ര പ്രത്രേഷ്ട്ര അവയായും പ്രത്രേഷ്ട്ര അവയായും പ്രത്രേഷ്ട്ര അവയായും പ്രത്രേഷ്ട്ര അവയായും

(புருஹா-பா-ஹா.) மந்தமும் ப்ரம்ம சர்யமே. இதுவே ஸக்யராயண மென்று சொல்லப்படுதென்றது. ஸத்தாகிய ஆச்மாவை இரக்ஷிக்கின்றமையா லிந்தப் பெயர டைந்தது

["] உட உ டிவ[்] அர் வி. ஃ க்கை கார்க்கு கார்க்கு கார்க்கள் காறிக்கு கார்க்கள் காறிக்கு காறிக்கு

മുന്നും ചവപങ്യ ചലക്കെ പ്ട്യത്തും ഉപ്പെട്ടുന്നു. അഥയ്ക്ക് വെയ്യാം അവ ഉ്യൂപട്ടത്തും ഉപ്പെട്ടുന്നും അഥയ്ക്ക് വെയ്യോട്ടുതെ ഉയ്യാം പ്രത്യേഷ്ട്ടായ് അവിയായായില്ലെയ്

(ரும-ஹா-ருா-ஊா.) அநசகாயகமென்று சொல்லப்படுகின்றதும் ப்ரம்ம சர்யமே யாகின்றது. அரண்யாயக மென்பதம் ப்ரம்ம சர்யமேயாம். இப்படிப்பட்ட ப்ரம்ம சர்யாதி ஸாசக ஸம்பச்திடிடைடிகன் மூன்ருவது லோகமாகிய ப்ரம்ம லோகத்தை யடைகின்ருன். அதில் அச்வச்சமும் லோமஸவாமும் மண்டபமும் அப்ராஜிதை யென் கிற பட்டணமும் ப்ரபுவிஞல் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

பதாக்லயார்த்த பேதங்கள். இது ஹிரண்யகர்ப்ப லோகத்தைச் சொல்லுகின்ற தென்ற சங்-பா-த்திலும் ஸாக்ஷாத் பரப்ரம்ம லோசுமென்று இரா-பா-த்திலும் பேதங் காண்க.

(புமை. ஹா.-புர--ஹா.) இந்த வர்ண ணேயி ஞால் கொண்டாடப்பட்ட ப்ரம்ம லோகத் தை ய^{டை}டந்தவன் ஸகல லோகங்களி லும் காமசார முடையவனுகின் மூன்.

*ഷ*രാൻ ൽ ¦ പേ‱ ം ം

ൺ ഫംജ്ച്ഷൻ മുത്തിക്കും ജയൻ ഉപത്തി മുത്തി വുത്തി വുത്തി മുത്തി വുത്തി വുത്ത്തി വുത്തി വുത്താര് വുത്തി വുത്

(ுற ஹ -¬ரா-ஸா.) வெண்மை, கருமை, சிவப்பு ரூபங்கூள யுடைய நாநா நாழ கள், பிந்கள ஸம்பர்சீமுடைய∞வை≆ள் ஸூர்யரச்மையைச் சேர்ந்த ப்ரகாசிக்கின்றன. அவை ஹருகயத்தைப்பற்றி யிருக்கின்றன.

(புரு ஊா ஈ - ஹா.) ஸூர்யரச்மிகள் உபய லோகச்சையும் அடைந்து நாடிகளில் ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. மகாபதம்போல உபயலோக ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன.

ചുക്കുന്നു പ്രച്ചത്തില്ലായ പ്രമാന പ്രച്ചത്തില്ലായ പ്രച്ചത്തില്ലായില്ലാ

(மு**0-ஹா-**மூர-ஹா.) இவன் கரணங்களே யுபஸம்ஹரித்துக்கொண்டு நித்தி**ரை** செய்யும்போது இந்த நாடிகளில் ப்ரவேசிக்கின்*மு*ன். அப்போதொரு பாபச்சையுமடை கின்றதில்கூ. ப்ரகாச ப்ரம்மத்தோடு சேருகின்*மு*ன்.

கம்படு இது கடிவரிலா நடிகிகியை விக்கியிக்க

(மு0-ஹா-முா-ஹா.) இர்த ஆத்மாவை சரீரத்தில் பலங்குறைர்து **ரோகத்தால்** வருந்தும்போது என்னேத் தெரிகின்றதா என்னேத் தெரிகின்றதா **வென்று கேட்கின்** மூர்கள். உத்திராந்திச்குமுன் வமையிலறிகின்முர்கள். ஆப்போது அர்த நாடிகளிலிரு க்கின்முன்.

கூடையை அக்கள் வடுக்கு அடிக்கள் விடுக்கள் விடிக்கள் விடுக்கள் விடுக்கள் விடுக்கள் விடுக்கள் விடுக்கள் விடுக்கள் விடுக்கள் விடிக்கள் விக்கள் விடிக்கள் விக்கள் விடிக்கள் விக்கள் விடிக்கள் விக்கள் விடிக்கள் வி

(முட்ஹா-பா-ஹா-) ஸூர்ய மண்டவத்தை ரச்மிவழியாயடைக்கு ஆதி சீக்ரமா கச் சேரூகின்முன். இதுவே இத்வான்சுளுக்கு மோக்ஷவதாரம். அவ் வித்வாண்களுக்கு வழியடைப்பு.

(பு0- ஹா-பு 1- ஹா.) ஹருதயத்தில் நூற்றெரு நாடிகளில் ஒரு நாடி மூர்த்த ப்ர தேசுத்தை யடைந்திருக்கின்றது. அந்த நாடியால் உத்க்ராந்தியை யடைர்தவன் மோகூடி த்தையடைகின் மூன், இதர நாடிகள் சுற்றுமிருக்கின்றன.

കുര്യത്തുട്ടു പ്രത്യൂട്ട്

(ரு0-ஹா-ரூர-ஹா.) வாத்யார்த்தததை யறிசுநு அக்தப்படி. யுபாஸிப்ப**வனுக்கு** ஆபவைதபாப்மத்வாதி குணங்களோடு கூடினவளுகின்*ருன்*.

ணைக்கு உது || து தெய் தன் சும் இது பது குறிக்க நாத்து குறி விக்க திறு காக திரை குறி விக்க குறி வ

(முடு-ஹா-ரொ-ஹா.) இத்த ப்ரஜாபதி வாக்யத்தைப் பரம்பரையா யறிச்த தேவத ஸு-ரர்கள், அந்த ஆக்மாவை யறியவிரும்பிரூர்கள். அட்போது தேவர தகஞுக்காக இந் தொனும் அஸு-ரர்களுக்காக விரோசாலும் ஸமிக்பாணிகளிப் ட்ரஜாபதியைக் கிட்ழ ஞர்கள்.

യിയായുട്ടു ഉപ്പരുപ്പെട്ടുന്നു ഉപയോടുന്നു പ്രയായ പ്രതാരം പ്രയായില്ലുന്നു. പ്രത്യായില് കിച്ചുന്നു പ്രയായില്ലായില് சொது ஸ்வடிர் நின் அடியார் நின் அடியி காற்ற காதி காற்ற காதி காற்ற காற்ற காற்ற காற்ற காற்ற காற்ற குறி காற்ற குறி

(புப0-ஹா-புரா-ஹா.) அவர்கள் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் ப்ரம்மசர்யத்தை யடைந்திருந்தார்கள். அவர்களே ப்ரம்மா எதற்காக ப்ரம்மசர்யம் செய்கின்றீர்களென்று கே ட்க அபகுதபாபமத்வாதி குணங்களேயுடைய ஆச்மாவை யறிந்து ஸகல லோகங்களிலும் காமசாரத்தை யடைவதற்காக வென்றுர்கள்.

(புரை-ஹா-ஹா.) அவர்களுக்குக் கண்ணில்கோற்ற இற புருஷன் ஆக்மோ, அம் ருதஸ்வரூபமு டையவன் என்ற சொல்ல ஜலாதர்சாதிகளிலெல்லாம் தேரற்ற இற சா யையை ஆக்மாவோ வென்ன ஆமென்குள்.

ಕಾಣಕಾಕ್ 20 ಟಾಹುತ್ತಿ.

(புர0-ஹா-புர-ஹா.) தண்குர் மடக்கில் எங்களேப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கோடன ன்னை அவர்கள் பார்க்க என்னென்கு தூலமயிர் தொடங்கிக் கால்ஙகம் வரையில் ப்ரதிபிம் பம் தெரிகின்றதென்று கொன்ளுர்கள்.

കണമാസ്പോട്ട് പ്രത്യായില്ലായില്ലായില്ലായില്ല് പ്രത്യായില്ല

(புரு - ஹா - புர - ஹா .) ப்ரஜாபதி யலக்களித்துக்கொண்டு பார்க்கச்சொல்ல அப்படி. யே பார்க்க அலங்காரமாய்த் தெரிய அத*ெவ ஆக்*மா அம்ருதம் ப்ரம்மமென்று சொல்ல அவர்களும் சாந்தா காங்க்ஷர்களாய்ப் புறப்பட்டுப் போஞர்கள்.

கலாச்விடுகியைக்கா உடை காவவிடு உடையை இது இடைய இது இடைய இது இடைய இது இடைய இது இடைய இது இடைய வரும் விரும் வி

(புறு - நூ - நூ - நூ - நூ .) இப்படி ப்ரமஜ் ஞா நக்கோடு கெடிக்களாய்ப் புறப்பட்டுப் போகும்போது தப்பாய் எதற்காக க்றஹித்துக்கொண்டு போகவேண்டும்! கர்ணுகர்ணிதை யினைல் கேட்டிரயினும் உண்மை யறிக்துகொள்ள வேண்டுமென்று இப்படிக்குச் சொ ன் குர். அதாவ்து யார் இவர்களிப்படிச் சொல்லக்கேட்ட ப்ரம்மத்தை கம்புகின்டுர்க சோ. ஆவிர்கள் பராபவத்தை யடைவாக்களென்பது; இதை இப்படியே நம்பிக்கொண்ட வேணம்தீ தேஹமே ஆத்பாவென்றயதேசித்து அதின் போஷணைத்தையே பருஷ்டார்த்தமாக்கைக் விரோசுகண் அலை சரர்களுக்குபதேசித்தான். ஆனதாலிப்போதும் தேஹாத்ம ப்ரம்மத்தால் காஸ் திகளுயிருப்பவணே அலைசரசென்ற சொல்லுகின்முர்கள். இதே அலு சரகோஷ்டியி வீர்ஷ்றாய்யும் ஆனதால் ப்ரேதத்தை யலங்கரிக்கின்முர்கள்.

കുറെ ഇതുട്ടുള്ളുള്ളും

ക്രമ്പ് പ്രത്യായ പ്

(புர 0 - ஹா - பூர - ஹா.) இந்திரனே வென்முல் தேவைதைகளுக்கு இதை யுபதேசிப்ப தற்கு முன்னமே சுத்தாந்தக்கரணை மையால் தேஹாத்மபாவத்தில் தேஷைபுத்தி பிற ந்தை ஹேயமான சரீரத்தை யோக்யமான ஆத்மாவாய்க் கொள்ளுவதில்ஃ யென்று நீணத்தான்.

(ருo-ஹா-ரூர-ஹா.) இப்படி ஸெக்தேகேங்கொண்டை இக்திரன் மறுபடியும் இஷ்ய வ்ருத்தியோடு ப்ரம்மாவினிடத்தில் வேர, என் வக்தாடியென்று கேட்க, விஷைய**த்தை** விவாரித்தான்.

യുട്പുള്ള പ്രയാധന്ത്രുക്കും പ്രയാഗം അപ്പുള്ള പ്രയാഗം അപ്പുള്ള പ്രയാഗം അപ്പുള്ള പ്രയാഗം അപ്പുള്ള അപ്വുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്വുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്പുള്ള അപ്വുള്ള അപ്പുള്ള അപ്വുള്ള അപ്വ

(ரு o - ஹா - நூ ா - ஹா .) ஆம்யா இந்திரனே, அதி ஹண் மையை நன்*ரு*ய் **வெளியி**இதி ன்றேன்; இன்ன*மு*ம் பன்னிரண்டு வெருஷங் காற்காத்திருக்க வேண்டுமெ<mark>ன்ன அப்படி</mark> யே காத்திருக்க உபதேசம் செய்தார்.

കുറുളുട്ടുള്ളും

മെയ**െ ഉ**പ്പോട്ടി ∥ല∥ രിയമാ മിച്ചുനുപ്പോക്കാന് പ്രീക്കിക്കായെ **കും**വിയെ ഉക്ക് ക്രോക്ക് ക്രോക്ക്ക് ക്രോക്ക് ക്രാക്ക് ക്രോക്ക് ക്രോക്ക് ക്രോക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക്ക് ക്രോക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക്ക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക്ക്ക് ക്രാക്ക് ക്രാക് ക്രാക്ക് ക്രാക് ക്രാക്ക് ക്ര

(மு0-லூர்-முர- ூரா) ஸ்வப்வத்தில் காரைப்படுகொ ஆசமாலை யறியும்படி பூபகேசி க்க, சாந்தா காங்கூடினுய்ச் சென்றி மீண்டும் தாக்கா நாபடத்திஞல் ஸக்தேஹப்பட்டுப் போக்யுமென்ற நீலோக்கவில்லு.

മുടം മെറുപ്പൂരു പെടുത്തു പ്രത്യാക്കുന്നു. തുരുത്തു പുരുക്കുന്നു പുരുകളില്ലെ പുരുകളില്ടെ പുരുകളില്ലെ പുരുകളില്ലെ പുരുകളില്ലെ പുരുകളില്ലെ

മെയെ ഉപയോടെ ഉയും പട്ടിയും പ്രത്യാക്കുന്നു. പട്ടിയെ പ്രത്യായുട്ടുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്ക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നുന്നും ഉത്ത്രാക്കുന്നുന്നും ഉത്ത്രാക്ക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നും ഉത്യാക്കുന്നുന്നുന്നുന്

(மு-ஹா-முா-ஹா.) டிண்டும் ஸமித்பாணியாய் ப்றுபஙியைக்கிட்ட எடுவான்ன ஸந்தேகத்தைச் சொல்ல முன்போலப் பன்னிரண்டு வருஷம் காசிறிருர்தாவதை விசித மாய்ச் சொல்லுகிரேடினைன்னக் காதிதிருக்க உபதேசும் செய்தார்.

കുന്നു കൂട്ടു കുടുത്തു കുടുത്തു.

வாடி? கையலை அடுவேறையான வாக் இது வாருமான அடி இது வாருமான அடி வருவரியான அடி வருவரியான் வருவரியான் வருவரியான அடி வருவரியான வருவரியான் வருவரியான வருவரியான் வருவ

(புப0-லூர்-பூரா-ஹா.) ஸு-லநு-ப்பெயில் தோற்றதிற ரூபத்தை ஆக்மாவென்றுபதே சிக்கச் சாந்தார் காங்கூடி ஒப்பச் சென்ற மீண்டு அப்போத ஒரு ஜஞார்ம்மில்லே ஆனுதால், நாசமென்று ஆழைச்சேதித்துப் போக்யமில்லே என்று இனுத்து ஸமித்பாணியாய் முன்போல் வந்து கேடிக்டியிட்டு, ஸந்தேஹைத்தைச் சொல்லை, அஞ்ஞ்சு வர்ஷங்கள் காத்திருக்கச் சொ ல்ல அப்படித்தே இருக்க அப்படியே உபதேசித்தார்.

കുന്നുള്ള സുട്രവത്തുട്ട്.

ട് ബബ്ള ചെയ്യുള്ള ഉപ്പെട്ടു പ്രത്യായ പ

(முo- ஹா-முா- ஹா.) ஒ இக்கிசனே, இக்கச் சரீசமே மரணக்கையடைய**து. அக்க** மரணமும் காலகியதியுடையதல்ல; கூடிணக்கோறம் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. அ**ம்** ருதஸ்வரூபியாகிய ஆச்மரிவுக்கு அதிஷ்டாகமாயிருக்கின்றது கிரவயவளுயிருக்கிற ஆச்**மா** வுக்குச் சரீசஸம்பந்தத்தால் ஸு-கதுக்க முண்டாகின்றன. சரீசஸம்பந்தாஸம்பக்தங்களே ஸு-கதுக்க தத்பாவங்களுக்குக் கோரணமென்றறிக.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். சரீரம் என்பது கர்ம ஸம்பந்தப்பட்ட சரீர மில்?ஸ பென்றவாறு என்று (ரா பா-ச்தில்) பேதம்.

ട്ടും "ജ്പന്നവരം പ്രത്യേക്കുന്നും താരുട്ടി ഉത്തു ഉദ്ധക്യവാണ് എട്ടും അവരുട്ടുന്നും പ്രത്യായില്ലാള് പ്രത്യായില്

(ரு 0 - ஹா - ரூ ர - ஹா.) வாயு முதலிய சரீரமில்லாமலிருச் கின்ற வஸ்தாக்கள், ஆகாசத் திலிருந்து ஸ்வகாரண ஜயோதியை யடைந்து, நிஜரூபத்தைக்கொண்டு விளங்குவது போல் இந்த ஜீவனுமிந்தச் சரீரத்திலிருந்து பரஜ்யோதியை யடைந்து ஸ்வஸ்வரூபத்தை யடைந்து பிரகாசிக்கின்முன்.

ருக்கு நாரு வடர்பட்டு உ வடர் கோது ஆவட்டு உய்ள இழை இவட்டி திருக்கு முடிமு உர்ப குவ வடர்பட்டு உ வடர் கோது ஆவட்டு உய்ள இந்த இருக்கு முடிமு உ ஸ்ள ஸ் சுத்து அட்டிக்கு விக்கு இருக்கு இரு

(ரு 0 - ஹா - ரூ п - ஹா.) இப்படி யடையப்படுகிற புருஷ துத்தமபுருஷன். இவனே யடைந்த ஸம்பா ஸாத கென்ன் கிற ஆத்மா யுதேஷ்ட ஸகல போசங்சிள்ய மதுபவிக்கிறுன்; விள்யா (கெறுன்; ஸந்தோ ஷிக்கின்றுன்; ஸ்த்ரீகின்யும், வாஹு ந்குவோயும் அடைகென்றுன். இந்த ஹேயாகரங்கினக்கின் நினுப்பதில்லே. இப்படிப்பட்டவ னுபாதியினுல் இரதத்தில் குதிரை கட்டப்படுவதை போல் கர்மபாசத்தினுல் கட்டட்டட்டிருக்கின்றுன். കുന്നു പ്രത്യേഷ്ട്രായില് ആരു പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യം പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യേഷ്ട്രായില് പ്രത്യം പ്രത്യം

(புரு 0- ஹா- நூர்- ஹா.) கண்ணேத் தர்சாக ஏணமாகக்கொ**ண்டவ**ரைத்மா. இப்படியே அந்தந்த விஷயங்களே அறிவதற்கு அந்தந்தக் கரணங்களேக் கரணமாகக்கொண்டவன் ஆத்தா.

வசிக்டசு நட்சார இடியா இடியா

(புர0- ஹா-பூர-ஹா.) இப்படிப்பட்ட ஆச்மாவை தேவர்களுபாலிக்கின்முர்கள். ஆதலால் எல்லா லோகங்களேயு மடைகின்றுர்கள்; எல்லாக்கர்மங்களே யநுபவிக்கின்றுர் கள். இந்த ஆத்மாவை யறிக் துபாலிப்பவனுக்கு ஸகல ஸித்தியுமுண்டாகின்றது என்று ப்ரஜாபதி சொன்னுன்.

*க*ம்*த*ுபொ⊋ு வேணூ 8.

(ரு 0- ஹா-ரூா-ஹா.) சம் ீரருமான ஹர்த்தட்ரம்மத்தை யடைந்து ப்ரம்மலோசத் தை யடைந்து ஸர்வவிதமான உபாலரமும் செய்து பாபலம்பந்தம் நீங்கிச் சந்திருவேப் போலும், குதிரையைப்பே-லும், நாஹுமுகம்போலும், மயிர்கள்போலு மிருக்கிற ஸம ஸ்த வ்யஸ்தப்ரக்குதியம் ப‡தத்தைக் சழித்துக்கொண்டு ப்ரம்மலோகத்தையடைவேன்.

பதார்வயார்த்தபேதங்கள். இத முமுகூற அதசர்திக்கிற மர்திரம். (ச்யாம) தப்தத் தால் (விக்ரஹம்) சொல்லப்படுகறதென்ற (நா-பா-ச்தில்) சொல்லப்பட்டது.

കുന്നു മാക് എംഗ്രായ്ക്കും.

ക്കുന്നെ പ്രച്ചെ ഉപ്പോളനായി പ്രച്ചി കാര്യാ കാര്യായി പ്രച്ചി കാര്യായി പ്രച്ചി പ്രച്യവ് പ്രച്വി പ്രച്യാപ് പ്രച്ചി പ്രച്യവ് പ്രച്ചി പ്രച്ചി പ്രച്യവ് പ്രച്ചി പ്രച്ചി പ്ര

(ஸு O - ஹா - ஸூ - ஸூ .) நாமரூடங்களே கிர்வஹிச்சிற பரமாத்மா நாமரூபங்களில்லாத வன். அவனம்ருதம். அப்படிப்பட்ட பரமாத்ம லோகத்தை யடைகின்றேன். அப்படிப் பட்ட நான் ஸர்வாத்மாவாகிரேன், பரமாத்மாத்ம ஸிக்ஷாத்காரத்தைப் பெறக்கடவேன். ஜக்மஸம்பக்தம் கீங்கவேண்டும்.

எட்டாம்ப் பாடகம்

ப**தார்வ**யார்த்தபேதங்க**ன். உ**பஸம்ஹார மர்திரத்தலும் பேதம் ஸ்திரமாகின்றது. (ரா-பா-த்திலும்) ஐக்யமே தோற்றுகிறதென்று (சங்-பா-த்திலும்) தொல்லப்பட்டது.

(பூர0-ஹா-முர-ஹா.) இந்த ஆத்ம விஜ்ஞாநத்தை ப்ரம்மாமுதல் பரம்பரையாய் வித்வான்க னதுஷ்டிப்பதற் குபதேசம் பெறுகின்முர்சள் யதாக்ரமமா யத்யயநம் செய்து க்குஹஸ்தனுய் ஸக்ல கர்மங்களேயும் விதிப்படி யதுஷ்டித்துக்கொண்டு யாவஜ்ஜிவம் வர் த்திப்பவன் ப்ரம்மலோகத்தை யடைகின்முன்; புகராவ்ருத்தி யடைவதில்லே.

பதாக்வயார்த்தபேதங்கள். இக்குச் சொல்லப்பட்ட கர்மாறுஷ்டாகம் அஞ்ஞாகிசனு க்கே என்று (சங்-பா-த்திலும்) ஜ்ஞாகிக்கே உபாஸகாங்கமாச் சொல்லபபட்டதென்று (ரா-பா-த்திலும்) சொல்லப்பட்டது.

செர சசுழுக் ஆடிராக மாது வாகாணதன் ஒரு மாகமண்டு இதையாக இரு வாக இரு வாக விரும் இரு இரு வரிக்க இரு வாக விரும் இரு இரு வரிக்க விரும் இரு இரு வரிக்க விரும் இரு வரிக்க விரும் இரு வரிக்க விரும் இரும் இரு விரும் இரு விரும் இரு விரும் இரும் இர

(முமு-ஹா-மா-ஹா.) இது அத்யசார்த்த மந்திரபாடம் ப்ரம்மப்ரதிப்பத்யோடு என க்கு ஸைகலேந்திரியங்களுக்கும் பலமுண்டாகி அதுஷ்டாரம் ஸித்தித்து, ப்ரம்ம கடாகூஷம் பெறவேண்டும்; மற்றும் ஸகல நன்மைகளுமுண்டாகவேண்டும்; உபநிஷதர்த்தங்களெல் லாம் நிலேப்படவேண்டும்.

> பதிணர்தாங் கண்டம் முற்றும். எட்டாம்ப்ரபாடகம் முற்றும்.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து முற்றிற்று.

பரப்ரம்மணே நம்.

ஏழாமீப்பபாடகம்.

(2 - ஹா.) இர்தப்ரபாடகத்தில் பூமவித்யையைப்பற்றிப் புராணவசக ஸம்வாதம் பகுவாய்க் காட்டப்பட்டது. இதர விஷயங்களில் விசேஷ பேதமில்வே.

ஏழாம்ப்ரபாடம் முற்று**ம்.**

எட்டாம்ப்ரபாடகம்.

(2 - ஹா.) இக்த ப்ரபாடகத்தில், தஹாவித்யை அர்ச்சிரா**திமார்க்கம் இவை முத** லிய **வி**ஷயங்களில் அகேக புராணச்லோகங்க ஞுதஹரிக்கப்பட்ட**ன**.

ஏட்டாம்ப்ரபாடசம் முற்றிற்று.